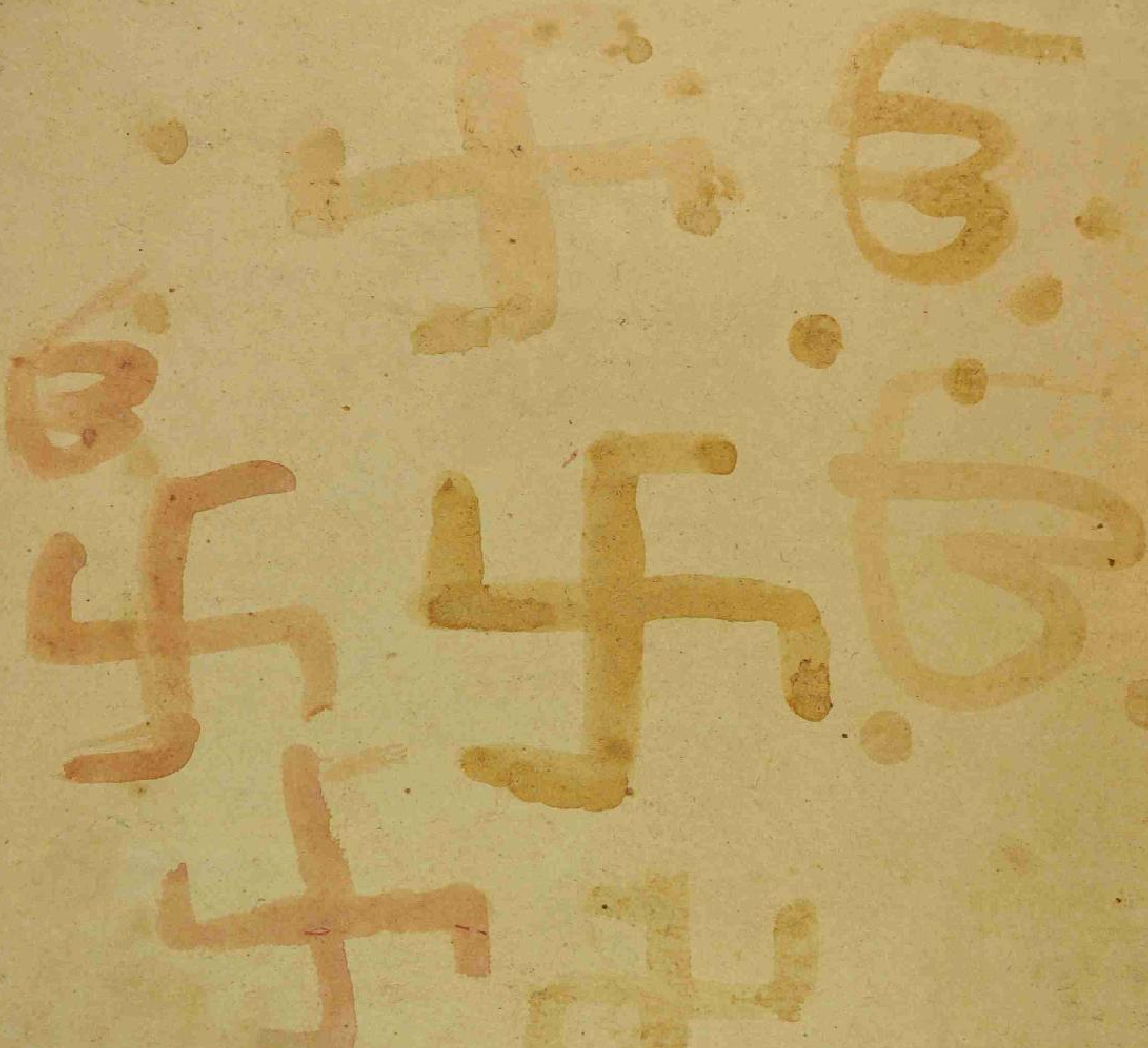
ੴ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਮਾਝ

੨ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਅ
੩ ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛ
੪ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾ
੫ ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲਬ
੬ ਸਭੁਘਟੁਆਪੇਭੋਗਣ
੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀ
੮ ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ
੯ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਐਵ
੧੦ ਆਪੁਵੰਞਾਏਤਾਸਭੁ
੧੧ ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆ
੧੨ ਐਥੈਸਾਚੁਸੋਆਗੈ
੧੩ ਉਪਤਿਪਰਲੌਸਬਦੇ
੧੪ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖ
੧੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾ
੧੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਸਹਜਿ
੧੭ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾ
੧੮ ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭ
੧੯ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮ
੨੦ ਗੋਵਿੰਦੁਉਜਲਉਜਲ
੨੧ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲਾ
੨੨ ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾ
੨੩ ਆਤਮਰਾਮਪਰਗਾਸੁ
੨੪ ਇਸਗੁਫਾਮਹਿਅਖੁਟ
੨੫ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏ
੨੬ ਇਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰ
੨੭ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ
੨੮ ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸੇਵਕ
੨੯ ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਥਾਨਹੈ
੩੦ ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤ
੩੧ ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣ
੩੨ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸ
੧ ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ੫੩
੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰ

ਮਾਝ ਗਉੜੀ

੧ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ੫੩
੧ ਅੰਤਰਅਲਖੁਨਜਾਈਲ
੨ ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁ
੩ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਤ
੪ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ
੫ ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ
੧ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ੫੪
੧ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਕਿਰਤੁਕਰਮ
ਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇ
੧ ਦਿਨਰੈਣਿ ਪਤਿ੫੬
੧ ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾ
੧ ਮਾਝਕੀਵਾਰ ਪਤਿ੫੬
੧ ਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮਹੈ
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ੬੨
੧ ਭਉਮੁਚਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ
੨ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿ
੩ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ
੪ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇ
੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨ
੬ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ
੭ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿ
੮ ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮ
੯ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਸੁਮਰਣ
੧੦ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈ
੧੧ ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆ
੧੨ ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤ
੧੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖ
੧੪ ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ

ਗਉੜੀ॥

੧੫ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟਭੀਤਰਿ
੧੬ ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮ
੧੭ ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪਕਤ
੧੮ ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈ
੧੯ ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਬਸਾਕੰ
੨੦ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐ
੧ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ੬੫
੧ ਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਿ
੨ ਗੁਰਤੇਗਿਆਨਪਾਈਐ
੩ ਸੁਥਾਉਸਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲ
੪ ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮ
੫ ਮਨਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ
੬ ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਜਗ
੭ ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿ
੮ ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿ
੯ ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹੈਰੰਗ
੧੦ ਮਨਮੁਖਸੂਤਾਮਾਇਆ
੧੧ ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿ
੧੨ ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆ
੧੩ ਗੁਰਸੇਵਾਜੁਗਚਾਰੇ
੧੪ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਵਡਿਆ
੧੫ ਜੈਸੇਧਰਤੀਊਪਰਿਮੇ
੧੬ ਸਭੁਜਗੁਕਾਲੈਵਸਿ
੧੭ ਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰਿ
੧੮ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁ
੧ ਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ੬੭
੧ ਪੰਡਿਤਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
੨ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈ
੩ ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੈਪੁਤੁਖਾ
੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਕੇਰੈਪ੍ਰਭ
੫ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲ

ਗਉੜੀ॥

੬ ਹਰਿਆਪੇਜੋਗੀਡੰਡਾਧਾ
੭ ਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀ
੮ ਜਿਉਜਨਨੀਗਰਭੁਪਾ
੯ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣ
੧੦ ਨਿਤਦਿਨਸੁਗਤਿਜਾਣ
੧੧ ਹਮਰੇਮਨਚਿਤਿਹਰਿ
੧੨ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉ
੧੩ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਪਾ
੧੪ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਹੋਇ
੧੫ ਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆ
੧੬ ਜਗਜੀਵਨਅਪਰੰਪਰ
੧੭ ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨ
੧੮ ਮਦਾਇਆਲਸਮਰਥ
੧੯ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾ
੨੦ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਿਗਤਿ
੨੧ ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨਨਟਿਕ
੨੨ ਕਾਮਕਰੋਧਿਨਗਰਬਹੁ
੨੩ ਇਸੁਗੜਮਹਿਹਰਿਰਾਮ
੨੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਸਰੀਰੁ
੨੫ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰ
੨੬ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁ
੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂਜਪਿਨਾਮ
੨੮ ਆਉਸਖੀਗੁਨਕਾਮਣ
੨੯ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇ
੩੦ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀ
੩੧ ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਬਿ
੩੨ ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਛਾਏ॥
੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ੭੨
੧ ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਹੋਤਮੇ
੨ ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮਕਿਸ

ਆਸਾ

੧੩	ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰਸਿਖਾ
੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੫੧	
੧	ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰਮੈਡਾਸਾਂਈ
੨	ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰਸੁਤ
੩	ਹਿਰਦੈਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨਿਵਿਸਾਰਿ
੪	ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਨਾਮੁ
੫	ਗੁਨਗਾਵਾਗੁਨਬੋਲੀਬੋਲੀ
੬	ਨਾਮਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਈ
੭	ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਵੇਲ
੮	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿ
੯	ਹਥਕਰਿਤੰਤਵਜਾਵੈਜੋਗੀ
੧੦	ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂ
੧੧	ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐ
੧੨	ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹ
੧੩	ਜਨਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ
੧੪	ਹਉਅਨਦਿਨਹਰਿਕੀਰਤਨ
੧੫	ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮਬਤਾਵ
੧੬	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੫੨
੧	ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਜਨ
੨	ਸਸੂਤੇਪਿਰਿਕੀਨੀਵਾਖ
੩	ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾਰਿ
੪	ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਨਦੇਈ।
੫	ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾਵ
੬	ਪਰਦੇਸਝਾਗਸਉਦੇਕਉਆ
੭	ਗੁਨਅਵਗਨਮੇਰੋਕਿਛੁ
੮	ਦਾਨਦੇਇਕਰਿਸੁਕਰਿਪਰਨਾ
੯	ਦੁਖਰੋਗਭਏਗਤਤਨਤੇ
੧੦	ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕ

ਆਸਾ

੧੧	ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰ
੧੨	ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ
੧੩	ਜੀਵਤਦੀਸਹਿਤਿਸਸਰਪ
੧੪	ਪੂਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ
੧੫	ਏਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉ
੧੬	ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨ।
੧੭	ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਾਇਦਇਆਲ
੧੮	ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਮਿਪਰਗਾ
੧੯	ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਨਬੋਵੈਕਿਰ
੨੦	ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲ
੨੧	ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰ
੨੨	ਹਰਿਰਸਿਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸ
੨੩	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਹਰਿਕੋਨਾਮ
੨੪	ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪ
੨੫	ਗੁਰਕੈਸਬਦਮਨਾਵਹੁ
੨੬	ਥਾਪਿਪਰਗਾਸਭਈ
੨੭	ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਸੰ
੨੮	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਸਿਆ
੨੯	ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ
੩੦	ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰਨਾਹੀ
੩੧	ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਈ।
੩੨	ਅਉਖਧਖਾਇਓਹਰਿਕੈ
੩੩	ਬਾਛਤਨਾਹੀਸੋਬੇਲਾਆਈ
੩੪	ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸ
੩੫	ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਬੇਲੀ
੩੬	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦ
੩੭	ਤੂੰਬੇਅੰਤਅਵਿਗਤ
੩੮	ਗਨੀਮਣਖਜੋਬਨ

ਆਸਾ।

੩੯	ਭ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਾਜਗ
੪੦	ਜੈਤੂਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨ।
੪੧	ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲ
੪੨	ਬਾਹਰਧੋਇਅੰਤਰੁ
੪੩	ਉਦਮਕਰਤਹੋਵੈਮਨ
੪੪	ਅਪਸਟਬਾਤੀਭਈਸੀਧ
੪੫	ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇ
੪੬	ਜਾਤੂੰਸਾਹਿਬਤਉਭਉਕੇ
੪੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ
੪੮	ਆਗੈਹੀਸਭੁਕਿਛੁ
੪੯	ਤ੍ਰੀਵਿਸਗਹੀਤਾਸਭ
੫੦	ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰ
੫੧	ਮੋਹਮਲਨਨੀਦਤੇਛੁਟ
੫੨	ਲਾਲਚੋਲਨਾਤੈਤਨਸੋਹਿ
੫੩	ਭੁਖਘਨੇਜਬਹੋਤੇਭੂਰਿ
੫੪	ਸਭੁਨਾਮੁਮੇਰਮਨਲਾਗਾ
੫੫	ਪਾਵਤਰਲੀਆਜੋਬਨਿ
੫੬	ਏਕਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕ
੫੭	ਨਾਜਿਲੀਆਤੇਰੇਨਾਮਿ
੫੮	ਤੀਰਥਜਾਉਤਹਉਹਉ
੫੯	ਘਰਿਮਹਿਸੁਖਬਾਹਰ
੬੦	ਜੋਹਾਪਠਾਵਹੁਤਹ
੬੧	ਉਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਧਿ
੬੨	ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਨਿਵਾਸ
੬੩	ਜਿਸਨੀਚਕਉਕੋਇਨਜਾਨ
੬੪	ਏਕੋਏਕੀਨੈਨਨਿਹਾਰਉ
੬੫	ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇ
੬੬	ਮਿਟੀਤਿਆਸਅਗਿਆਨ
੬੭	ਸਤਿਗੁਰਅਪਨਾਸਦਾਧਿ
੬੮	ਆਪੇਪੇਡਬਿਸਥਾਰੀਆ

ਆਸਾ

੧੬ ਚਲਣਚਲਣਨਹਾਰਣੁ
੧੭ ਕਿਆਜੰਗਲੁਢੂਢੀ
੧੮ ਜਿਨੀਨਾਮਵਿਸਾਰਿ
੧੯ ਗੂੜੈਠਾਕੁਰਮਾਹਰੇ
੨੦ ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐ
੨੧ ਮਨਰਾਤੋਹਰਿਨਾਇ
੨੨ ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਿਉਰਹੈ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੩

੧ ਸਾਸਤ੍ਰੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
੨ ਸਤਿਗੁਰਜਨਭੁਕੇ
੩ ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਭੁਕੋ
੪ ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਊਪਜੈ
੫ ਜਿਨਿਮਨਿਮਾਨਿਵਸਾਇ
੬ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁ
੭ ਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣਿਆ
੮ ਭਗਤਾਨੀਮਹਲੁਨਪਾ
੯ ਸਚੇਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇ
੧੦ ਸਭਨਾਵੈਨੈਲੋਵਦੀ
੧੧ ਸਚਰਤੀਆਸੋਹਾਗ
੧੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਨਾਰਾਖਿ
੧੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊ
੧੪ ਸਬਦੌਹੀਭਗਤਿਜਾਪ
੧੫ ਅੰਤਰਮਸਾਹਿਲੋਭਾਇ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੭੭

੧ ਪੰਚਮਨਾਏਪੰਚਰੁਸਾ
੨ ਐਸੋਮਨਹਰਿਸਿਉਹਿਤਾ।
੩ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆ
੪ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਟੀ

ਆਸਾ

੫ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੭੭

੧ ਪਟੀ ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੭੮

੧ ਆਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਪਤਿ ੧੭੯

੧ ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀ
੨ ਅਨਹਦੋਅਨਹਦੁਵਾਜੈ
੩ ਮੇਰਾਮਨੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ
੪ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈ
੫ ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੮੦

੧ ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾ
੨ ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁ
੩ ਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹਾ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੮੧

੧ ਜੀਵਨਮੋਜੀਵਨੁਪਾਇਆ
੨ ਝਿਮਿਝਿਮੋਝਿਮਿਝਿਮੇ
੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੁਖ
੪ ਸਤਿਜੁਗਸਭੁਸੰਤੋਖੁ
੫ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈ
੬ ਮਨਨਾਮਜਪਾਨਾਹਰਿ
੭ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮ
੮ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋ
੯ ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇ
੧੦ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਭੰ
੧੧ ਜਿਨਮਸਤਕਧੁਰਿਹਰਿ
੧੨ ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਤੇਨਰਸੁਘੜਸਿਆਣੇ

ਆਸਾ

੧੩ ਜਨਭੇਟਿਆਮੇਰਾਸਤਿ
੧੪ ਮੇਰੇਮਨਪਰਦੇਸੀਵੇਪਿ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੮੬

੧ ਅਨਦੋਅਨਦੁਘਣਾਮੈ
੨ ਅਕਥੁਕਥਾਕਿਉਜਾਇ
੩ ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਮਨ
੪ ਜਲਦੁਪਹਰਿਆਈਸੀ
੫ ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਅਨੇਕ
੬ ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਬਿੰਦਨਹ
ਅਘਸਾਈਐ
੭ ਬਿਸਮੰਤਨਸੋਹਾਗਮਰੇ
੮ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ
੯ ਪ੍ਰਭਪਤਿਭਗਵਾਨ।
੧੦ ਰੰਗੀਲੈਜੀਏਰਾਮਕਰ
੧੧ ਊਣੀਵੀਵਿਦਵਣਾਉਣਿਆ
੧੨ ਭੁਦਿਮੇਰੇਆਲਸਾਗਰਿ
੧੩ ਦਿਨਰਾਤਿਕਮਾਇਦੜੋ
੧੪ ਸੋਆਇਓਮਾਥੇ
ਕੇਮਲਾਕੁਮਤੀਨਕਮਾਣਾ

੧ ਵਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੧੯੦

੧ ਅਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓ
ਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ।

੧ ਭਗਤਾਕੀ ਪਤਿ ੧੯੫
ਬਾਣੀ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

੧ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੨੦੧

੧ ਤੇਰਾਨਾਮੁਕਰੀਚੰਨਣਹਾਰਿ
੨ ਨਾਭਿਕਮਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾ
ਉਪਜੇਬੇਦਪੜਹਿ

ਗੂਜਰੀ।

੧ ਮਹਲਾ ੩ ੨੦੧

੧ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾ
ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ
੨ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਕਰਹੁ
੩ ਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭ
੪ ਰਾਮਨਾਮਸਭਕੋਕਹੈ
੫ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮ
੬ ਨਾਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈ
੭ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨਪੰਡਿ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੨੦੨

੧ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸ
੨ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮ
੩ ਹਰਿਜਨਊਤਮਊਤਮ
੪ ਹੋਇਦਇਆਲਮੇਰੇ
੫ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੇਲੀ
੬ ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁ
੭ ਮਾਈਬਾਪਪੁਤ੍ਰਸਭ

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੨੦੩

੧ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿ
੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਤਿ
੩ ਹਰਿਧਨਜਾਪਹਰਿਧਨੁ
੪ ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਕਿ
੫ ਮਾਤਾਕਰੈਪਛਮਕੇਤਾਈ
੬ ਨਾਮਨਿਧਾਨਜਿਨਿਜਨ
੭ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉ
੮ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈ
੯ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਓ
੧੦ ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏ
੧੧ ਹੈਨਾਹੀਕੋਕੂਟਨਹਾਰ
੧੨ ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰ

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

ਸੋਰਠਿ

ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਚੀ

ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਲੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਬਿਲਾਵਲੁ

ਗੋਂਡ।

ਰਾਮਕਲੀ

१੯ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣ
੨੦ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰ
੨੧ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ
੨੨ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੩੫੩
੧ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇ
੧ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ਪਤਿ ੩੫੪

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੧ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੩੫੬
੧ ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਕਿਰਤਾ
੨ ਸਰਬਜੋਤਿਤੇਰੀਪਸਰਿ
੩ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁ
੪ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀ
੫ ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕਬੋਲੈ
੬ ਹਮਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀ
੭ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐ
੮ ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾ
੯ ਸਾਗਰਮਾਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿ
੧੦ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
੧੧ ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤ
੧ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ ੩੫੭
੧ ਸਤਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭ
੧ ਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ ੩੫੭
੧ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡ
੨ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਾਈਹੋ
੩ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨ
੪ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡ
੫ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰ
੬ ਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਵਡਾਵਡ
੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੩੫੮
੧ ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇ

ਰਾਮਕਲੀ

੨ ਪਵਹੁਚਰਣਤਲਿਊਪਰਿ
੩ ਆਵਤਹਰਖਨਜਾਵ
੪ ਦੈਨੁਸਗਰਹਤਰਹੈਨਿ
੫ ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿ
੬ ਤੂੰਦਾਤਾਤੂੰਆਪਿਰਖੁ
੭ ਕਰਿਕਰਿਤਾਲਪਖਾਵਜ
੮ ਓਅੰਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈ
੯ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮ
੧੦ ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾ
੧੧ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਦਾਇਆ
੧੨ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈ
੧੩ ਚਾਰਪੁਕਾਰਹਿਨਾਤੂੰ
੧੪ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ
੧੫ ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀ
੧੬ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀ
੧੭ ਸੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸ
੧੮ ਕੋਟਿਬਿਘਨਨਹੀਆ
੧੯ ਦੋਸੁਨਦੀਜੈਕਾਹੂਲੋਗ
੨੦ ਪੰਚਸਬਦਤਹਪੂਰਨ
੨੧ ਭੇਟਤਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
੨੨ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹਰਾਜ
੨੩ ਸਿੰਚਹਿਦਰਬੁਦੇਹੀ
੨੪ ਕਰਿਸੰਜੋਗਬਨਾਈ
੨੫ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖ
੨੬ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ
੨੭ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹਰਿਕੀਰਤਨ
੨੮ ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗ
੨੯ ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈ
੩੦ ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬ
੩੧ ਦੀਨੋਨਾਮਕੀਓਪਵਿ
੩੨ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈ

ਰਾਮਕਲੀ

੩੩ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉਤੇਰਾ
੩੪ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇ
੩੫ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ
੩੬ ਮਾਇਆਨਜਾਨਹਿ
੩੭ ਕਿਛਹੂਕਾਜਨਕੀਓ
੩੮ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ
੩੯ ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ
੪੦ ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨ
੪੧ ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ
੪੨ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀਕਰਿ
੪੩ ਮਨਮਹਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤ
੪੪ ਘਿਰਬਾਤਰਦਾਸਾਂ
੪੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮ
੪੬ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪ
੪੭ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐ
੪੮ ਕਿਸਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰ
੪੯ ਇਹਲੋਕਸੁਖਪਾਇਆ
੫੦ ਗਉਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂਲ
੫੧ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿ
੫੨ ਨਤਨਤੇਰਾਨਾਮਨਤੋਹਿ
੫੩ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਈ
੫੪ ਬਿਪਤਤੇਬੈਸੰਤਰਭਾਰੈ
੫੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥੀ
੫੬ ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਵਸਹਾਈ
੫੭ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ
੫੮ ਗੁਰਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰਪੂਰਾ
੫੯ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ
੬੦ ਭੁਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗ
੧ ਮਹਲਾ੯ ਪਤਿ ੩੬੫
੧ ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨ

੨ ਸਾਧਉਕਉਨਜੁਗਤਿ
੩ ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਣਸੁਧਲੇ
੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੩੬੬
੧ ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇ
੨ ਜਗਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀ
੩ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ
੪ ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀ
੫ ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆ
੬ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵ
੭ ਜਿਉਆਇਆਤਿਉ
੮ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁ
੯ ਅਉਹਠਿਹਸਤਮੜੀਘ
੧ ਮਹਲਾ੩ ਪਤਿ ੩੬੮
੧ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨੀ
੨ ਭਗਤਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
੩ ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਰਲੰਭੈ
੪ ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲ ਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀ
੫ ਨਾਮਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੩੭੦
੧ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰ
੨ ਇਸਪਾਣੀਤੇਜਿਨਤੂਘ
੩ ਕੋਊਬਿਖਾਦੈਰੰਗਰਸ
੪ ਦਾਵਾਅਗਨਿਰਖੇਹਰਿ
੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਪੇਖੀਐ
੬ ਦਰਸਨਭੇਟਤਪਾਪਸ
੭ ਮਨਤਨਰਾਤਾਰਾਮਪਿ
੮ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਰਾਮਨ
੧ ਮਹਲਾ੩ ਅਨੰਦੁ ਪਤਿ ੩੭੧
੧ ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉ

੧ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਪਤਿ ੪੬੪

ਭੈਰਉ ਬਸੰਤ

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੪੬੪

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੪੬੪

੧ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ੪੬੫
ਪਤਿ ੪੬੫

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧ ਰਾਗੁਬਸੰਤਮਹਲਾ੧
ਚਉਪਦੇ ਪਤਿ ੪੬੯

੧ ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੪੭੦

ਬਸੰਤ

੧ ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੪੭੩

੧ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੪੭੩

ਬਸੰਤ

੫ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗ
੬ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂ
੭ ਤੁਮਬਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ
੮ ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਸਾ
੯ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤ
੧੦ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
੧੧ ਰਾਮਰੰਗਿਸਭਿਗਏਪਾਪ
੧੨ ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ
੧੩ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤ
੧੪ ਸਗਲਇਛਾਜਪਿਪੁੰਨੀ
੧੫ ਕਿਲਬਿਖਬਿਨਸੇ
੧੬ ਰੋਗਮਿਟਾਇਪ੍ਰਭੂਆਪਿ
੧੭ ਹੁਕਮਿਕਰਿਕੀਨੇਨਿਹਾਲ
੧੮ ਦੇਖੁਫੂਲਫੂਲਫੂਲੇ
੧੯ ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਮੇਰੇ
੨੦ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਹੈਜਾਣੈ
੨੧ ਮੂਲਨਬੂਝੈਆਪਨਸੂਝੈ
੧ ਮਹਲਾ੯ ਪਤਿ ੪੭੫
੧ ਸਾਧੋਇਹੁਤਨਮਿਥਿਆਜਾ
੨ ਪਾਪੀਹੀਐਮੈਕਾਮਬਸਾਇ
੩ ਮਨਕਹਾਬਿਸਾਰਿਓਰਾਮ
੪ ਕਹਾਭੂਲਿਓਰੇਝੂਠੇਲੋਭ
੫ ਮਾਈਮੈਧਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪ
ਦੀਆ ਪਤਿ ੪੭੬
੧ ਜਗੁਕਊਆਨਾਮਨਹੀਚੀ
੨ ਮਨਭੂਲਉਭਰਮਸਿ
੩ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜੇ

ਬਸੰਤ। ਸਾਰੰਗ

੪ ਚੰਚਲਚੀਤਿਨਪਾਵੈਪਾ
੫ ਮਤਭਸਮਅੰਧੂਲੇ
੬ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧ
੭ ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲ
੮ ਨਉਸਤਚਉਦਹਚਾਰ
੧ ਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ ੪੭੭
੧ ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕਬਾ
੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੪੭੭
੧ ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿ
੨ ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੈਜੋਨਿ
੧ ਵਾਰਬਸੰਤਕੀਮਹਲਾ੫
ਪਤਿ ੪੭੮
੧ ਹਰਿਕਾਨਾਮਧਿਆਕੈਹੋ
੧ ਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ ਪਤਿ ੪੭੮

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
੧ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੪੭੯
੧ ਅਪਨੇਠਾਕਰਕੀਹਉਚੇ
੨ ਹਰਿਬਿਨਕਿਉਰਹੀਐਦੁ
੩ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿ
੧ ਮਹਲਾ੪ ਪਤਿ ੪੮੦
੧ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮ
੨ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ
੩ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ
੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰ
੫ ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਮਨੁ
੬ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਪੜ੍ਹੁ
੭ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉ
੮ ਜਪਿਮਨਜਗਨਾਥਜਗ

ਸਾਰੰਗ

੯ ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰ
੧੦ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂ
੧੧ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉਸਤਿ
੧੨ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦਹਰਿ
੧੩ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮਰਾਮ
੧ ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੪੮੧
੧ ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਕਉਬ
੨ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀ
੩ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹੋ
੪ ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ
੫ ਮਾਈਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅ
੬ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿ
੭ ਮੇਰੈਮਨਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋ
੮ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸੋ
੯ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿਉਬਰ
੧੦ ਬਿਖਈਦਿਨਰੈਨਿਇਵਹੀ
੧੧ ਅਵਰਸਭਭੂਲੇਭ੍ਰਮ
੧੨ ਅਨਦਿਨਰਾਮਕੇਗੁਣ
੧੩ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਦੇਵ
੧੪ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿ
੧੫ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਆ
੧੬ ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਿਉਸਿਮਰਤ
੧੭ ਕਿਉਜੀਵਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿ
੧੮ ਤੁਆਉਸਰਕੈਹਉਧ
੧੯ ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
੨੦ ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐ

ਸਾਰੰਗ

੨੧ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰਦ
੨੨ ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰ
੨੩ ਹਰਿਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮ
੨੪ ਮੋਹਨੁਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉ
੨੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਂ
੨੬ ਅਬਮੋਹਿਸਰਬਉਪਾਵ
੨੭ ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈ
੨੮ ਮੇਰੇਮਨਏਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗ
੨੯ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉ
੩੦ ਮੇਰੇਮਨਚਿਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅ
੩੧ ਹਰਿਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬ
੩੨ ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਜੀਤਿ
੩੩ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨ
੩੪ ਮੋਹਨਸਭਜੀਅਤੇਰੇਤੂ
੩੫ ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹ
੩੬ ਮੇਰੇਮਨਮਿਸਟਲਗੇਪ੍ਰਿ
੩੭ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣ
੩੮ ਨੈਨਹੁਦੇਖਤਚਲਤਤਮਾ
੩੯ ਚਰਨਹਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ
੪੦ ਧਿਆਇਓਅੰਤਬਾਰ
੪੧ ਹਰਿਮਾਣਿਐਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿ
੪੨ ਮੇਰੇਮਨਸਭਤੁਲਾਗੋਹੁਰ
੪੩ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿ
੪੪ ਰੇਮੂੜੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾ
੪੫ ਤਊਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪ
੪੬ ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿ
੪੭ ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖਗ

ਸਾਰੰਗ

੪੮ ਪ੍ਰਭਮੇਰਾਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ
੪੯ ਅਪਨਾਮੀਤਸੁਆਮੀਗਾਈਐ
੫੦ ਓਟਸਤਾਣੀਪ੍ਰਭਜੀਉ
੫੧ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸਨ
੫੨ ਮੇਰਾਮਨੁਜਾਨਕਤਹੂਨਹਿਸ
੫੩ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾ
੫੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਹਿਅਧਾਰੇ
੫੫ ਪ੍ਰਭਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਇ
੫੬ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀਤੂਹੀ
੫੭ ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪਨੋਹੀਚੀਤਿ
੫੮ ਝੂਠੋਮਾਇਆਮਦੁਮਾਨੁ
੫੯ ਅਪੁਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸੰ
੬੦ ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ
੬੧ ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟਿਦੁਖੀ
੬੨ ਗੁਰਜੀਓਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿ
੬੩ ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉ
੬੪ ਤੂਮੇਰੋਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ
੬੫ ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤ
੬੬ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀਕਰਨੁਜਨੁ
੬੭ ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ
੬੮ ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ
੬੯ ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਪ
੭੦ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੋਸਹਸਾਉਤਾਰਿਓ
੭੧ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾ
੭੨ ਅਪਨੇਗੁਰਪੂਰੇਬਲਿਹਾਰੀ
੭੩ ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਇ
੭੪ ਠਾਕੁਰਤੁਮਸਰਣਾਈਆਇ
੭੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ

ਸਾਰੰਗ

੭੬ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਗੁਣ
੭੭ ਹੋਰੀਨਹੀਕਛੁਨਕਛੁਕਰਨੀ
੭੮ ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਾਦ
੭੯ ਆਇਓਸੁਨਨਪੜਨਕਉਬਾ
੮੦ ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ
੮੧ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥਬੀ
੮੨ ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ
੮੩ ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ
੮੪ ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ
੮੫ ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤ
੮੬ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੂਦਾਤਾਰਾ
੮੭ ਗੁਰਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੇ
੮੮ ਜੀਵਉਗੁਨੀਐ ਤੇਰੂ
੮੯ ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕਨਾਮ
੯੦ ਧੂਰਤਸੋਜੋਧੁਰਕਉਲਾਗੈ
੯੧ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀ
੯੨ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲ
੯੩ ਮਨਤਨਨਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰ
੯੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਹੀਨਮਤਿ
੯੫ ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰ
੯੬ ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅੰਤਰਿ
੯੭ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ
੯੮ ਜੀਵਤਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਇ
੯੯ ਮਨਰੇਰਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ
੧੦੦ ਬਿਰਾਜਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ
੧੦੧ ਆਤੁਰੁਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ
੧੦੨ ਮੋਹਿਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀਓ
੧੦੩ ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ
੧੦੪ ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ

ਕਾਨੜਾ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਲਿਆਨ ਪ੍ਰਭਾਤੀ

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ਪ੍ਰਭਾਤੀ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਲਿਤ੍ਰਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਵਣੇਕਾ ਸਮਤੁ ੧੫੯੬ ਅਸੁਵਦੀ ੧੦
ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ।
ਸਮਤੁ ੧੬੦੯ ਚੇਤਸੁਦੀ ੪ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਮਾਣੇ।
ਸਮਤ ੧੬੩੧ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੧੫ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ।
ਸਮਤ ੧੬੩੮ ਭਾਦਉਸੁਦੀ ੩ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਸਮਾਣੇ।
ਸਮਤ ੧੬੬੩ ਜੇਠਸੁਦੀ ੪ ਸੁਕਰਵਾਰਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਅਰਜਨਦੇਵਜੀਸਮਾਣੇ।
ਸੰਮਤੁ ੧੭੦੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੫ ਆਇਤਵਾਰਤਉਘੜੀਆਗਤਿਜਾਈਤੁਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਾਰਣਕਰਣਸਮਰਥੁਕਰਤਾਪੁਰਖਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸ੍ਰੀਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਮਾਣੇਕੀਰਤਪੁਰਕੇਥਾਪਲਪੁਪਾਤਾਲਪੁਰੀਗਣਤਾਉਬਾਰੇਠੇਵਿਚਿਪੀਜਿਨਿਹਸੰਗੁਰੇ
ਆਰਤੀਆਵਦੀਸਮਾਣਾਨਦੀਉਤੇਦਾਬੁਰਦਿਤਾਗਜੁਕਹਥੁਰਕੇਵਿਚਿਅਗੈਜੁਨੁਭੂਬਾਵੇ
ਗਾਸੋਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਕੇਈਜੀਵੈਗਾਸੋਈਕੋਈਲਿਖੇਗਾਗੁਰੂਕੀਗਲਨੁਭੂਜਾਣੈ।
ਸਮਤ ੧੭੧੮ ਕਤਿਕਵਦੀ ੯ ਆਇਤਵਾਰਘੜੀਆ ੬ ਦਿਨਰਹਦੇਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਹ
ਰਿਰਾਇਜੀਸਮਾਣੇਕੀਰਤਪੁਰ।
ਸਮਤੁ ੧੭੨੧ ਚੇਤਸੁਦੀ ੧੪ ਬੁਧਵਾਰਿਦੁਇਪਹਰਢਾਇਘੜੀਆਗਤਿਦਿਨਚੜੀਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਕਿਸਨਜੀਸਮਾਣੇਦਿਲੀਵਿਚਿ
ਸਮਤੁ ੧੭੩੨ ਮਤੀਮਘਰੁਸੁਦੀ ੫ ਵੀਰਵਾਰਿਢਾਇਪਹਰਦਿਨਘੜੀਦਿਨਚੜਿਆ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਸਾਹਿਬਦਿਲੀਵਿਚਿਚਲਾਣਾਕੀਤਾ।ਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਜਪੇਗਾਸੁਜਨਮੁਸਵਾਰੇਗਾਤਿਸਕਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾਗੁਰੂਜਪਣਾਜਨਮਸਵਾਰਣਾ

[illegible] ੧

[illegible]

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਪੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥ਸੋਚੈਸੋਚਿਨਹੋਵਈਜੇਸੋਚੀ
ਲਖਵਾਰ॥ਚੁਪੈਚੁਪਨਹੋਵਈਜੇਲਾਇਰਹਾਲਿਵਤਾਰ॥ਭੁਖਿਆਭੁਖਨਉਤਰੀਜੇਬੰਨਾਪੁਰੀ
ਆਭਾਰ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਾਲਖਹੋਹਿਤਇਕਨਚਲੈਨਾਲਿ॥ਕਿਵਸਚਿਆਰਾਹੋਈਐਕਿਵਕੂੜੈ
ਤੁਟੈਪਾਲਿ॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾਨਾਨਕਲਿਖਿਆਨਾਲਿ॥੧॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਆਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁ
ਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਹੁਕਮੀਹੋਵਨਿਜੀਅਹੁਕਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਹੁਕਮੀਉਤਮੁਨੀਚੁਹੁਕਮਿਲਿ
ਖਿਦੁਖਸੁਖੁਪਾਈਅਹਿ॥ਇਕਨਾਹੁਕਮੀਬਖਸੀਸ ਇਕਿਹੁਕਮੀਸਦਾਭਵਾਈਅਹਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਸ
ਭੁਕੋਬਾਹਰਿਹੁਕਮਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੇਬੁਝੈਤਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥੨॥ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿ
ਸੈਤਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ॥ਗਾਵੈਕੋਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ॥ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿ
ਖਮੁਵੀਚਾਰੁ॥ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹ॥ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈ
ਦੂਰਿ॥ਗਾਵੈਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ॥ਕਥਨਾਕਥੀਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀਕੋਟਿਕੋਟਿ
॥ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਚਲਾਏਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਵਿ
ਗਸੈਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੁਨਾਇਭਾਖਿਆਭਾਉਅਪਾਰੁ॥ਆਖਹਿਮੰਗਹਿਦੇਹਿਦੇਹਿ
ਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਫੇਰਿਕਿਅਗੈਰਖੀਐਜਿਤੁਦਿਸੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮੁਹੌਕਿਬੋਲਣੁਬੋਲੀਐਜਿਤੁਸੁ
ਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚੁਨਾਉਵਡਿਆਈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਮੀਆਵੈਕਪੜਾਨਦਰੀਮੋ
ਖੁਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਆਪੇਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਥਾਪਿਆਨਜਾਇਕੀਤਾਨਹੋਇ॥
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗਾਵੀਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥
ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀਐਭਾਉ॥ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰਗੁਰ
ਮੁਖਿਵੇਦੰਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ॥ਜੇ
ਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੫॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ॥ਜੇਤੀਸਿ
ਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈ॥ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰ

ਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੬
ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ॥ਨਵਾਖੰਡਾਵਿਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੰਗਾ
ਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜਗਿਲੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਾਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇਇ॥ਕੀਟਾ
ਅੰਦਰਿਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁਦੇ॥ਤੇਹਾਕੋ
ਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ॥੭॥ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀਰਸੁਰਿਨਾਥ॥ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵ
ਲਆਕਾਸ॥ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲ॥ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾ
ਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੮॥ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਮੁਖਸਾਲਾਹਣੁ
ਮੰਦੁ॥ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ॥ਸੁਣਿਐਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿ
ਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੯॥ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ॥ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿਕਾ
ਇਸਨਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੁਣਿਐਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾ
ਵਿਗਾਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੦॥ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ॥ਸੁਣਿਐਸੇਖਪੀਰਪਾ
ਤਿਸਾਹ॥ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾ
ਸੁ॥ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ॥੧੧॥ਮੰਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ॥
ਕਾਗਦਿਕਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ॥ਮੰਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇ
ਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੨॥ਮੰਨੈਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ॥ਮੰਨੈਸਗਲਭਵਣਕੀਸੁਧਿ॥ਮੰ
ਨੈਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾਖਾਇ॥ਮੰਨੈਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾ
ਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੩॥ਮੰਨੈਮਾਰਗਿਠਾਕਨਪਾਇ॥ਮੰਨੈਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ॥ਮੰਨੈਮਗੁਨ
ਚਲੈਪੰਥੁ॥ਮੰਨੈਧਰਮਸੇਤੀਸਨਬੰਧੁ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋ
ਇ॥੧੪॥ਮੰਨੈਪਾਵਹਿਮੋਖੁਦੁਆਰੁ॥ਮੰਨੈਪਰਵਾਰੈਸਾਧਾਰੁ॥ਮੰਨੈਤਰੈਤਾਰੇਗੁਰੁਸਿਖ॥ਮੰਨੈਨਾ
ਨਕਭਵਹਿਨਭਿਖ॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ਪੰਚਪਰਵਾ
ਣਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁ
ਧਿਆਨੁ॥ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾਰੁ॥ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ॥
ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ॥ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥
ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ਸਭਨਾਲਿ
ਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ॥ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ॥ਕੇਤਾਤਾਣੁ

ਸੁਆਲਿਹੁਸੁਰੂਪੁ।ਕੇਤੀਆਦਾਤਿਜਾਣੈਕਉਣੁਕੂਤੁ।ਕੀਤਾਪਸਾਉਏਕੋਕਵਾਉ।ਤਿਸਤੇਹੋਏਲ
ਖਦਰੀਆਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈ
ਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੬।ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ।ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤ
ਪਤਾਉ।ਅਸੰਖਗਿਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ।ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ।ਅਸੰਖਭਗਤਗੁਣ
ਗਿਆਨਵੀਚਾਰ।ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ।ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ।ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵ
ਲਾਇਤਾਰ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈ
ਭਲੀਕਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੭।ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ।ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋ
ਰ।ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ।ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆਕਮਾਹਿ।ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿ
ਜਾਹਿ।ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿਰਾਹਿ।ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ।ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕ
ਰਹਿਭਾਰੁ।ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ।
ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੮।ਅਸੰਖਨਾਵਅਸੰਖਥਾਵ।ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ।
ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ।ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ।ਅਖਰੀਗਿਆਨਗੀਤਗੁਣ
ਗਾਹ।ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ।ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ।ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁ
ਸਿਰਿਨਾਹਿ।ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ।ਜੇਤਾਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾ
ਉ।ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ।ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕ
ਾਰ।ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ।੧੯।ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ।ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤਰਸੁਖੇਹ।
ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ।ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ।ਭਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ।ਓਹੁਧੋਪੈ
ਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ।ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁਨਾਹਿ।ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ।ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀ
ਖਾਹੁ।ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ।੨੦।ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ।ਜੇਕੋਪਾਵੈਤਿਲਕਾ
ਮਾਨੁ।ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ।ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿਮਲਿਨਾਉ।ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨ
ਾਹੀਕੋਇ।ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ।ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ।ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦ
ਮਨਿਚਾਉ।ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ।ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵ
ਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ।ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ।ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕ
ਾਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ।ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਕੋਈ।ਜਾਕਰਤਾਸਿ

ਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ਨਾਨ
ਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਣਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਨਾਨ
ਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ਓੜ
ਕਓੜਕਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ॥ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ॥ਲੇ
ਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ॥ਨਾਨਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ॥੨੨॥ਸਾਲਾਹੀ
ਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆ॥ਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿ॥ਸਮੁੰਦਸਾਹਸੁਲ
ਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ॥ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰਹਿ॥੨੩॥ਅੰਤੁਨਸਿ
ਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈ
ਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ॥ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿ
ਲਲਾਹਿ॥ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ॥ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ॥ਵਡਾ
ਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ॥ਊਚੇਉਪਰਿਊਚਾਨਾਉ॥ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ॥ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈ
ਸੋਇ॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ॥੨੪॥ਬਹੁਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿ
ਆਨਜਾਇ॥ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਕੇਤੇਮੰਗਹਿਜੋਧਅਪਾਰ॥ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ॥ਕੇਤੇਲੈਲੈਮੁਕਰੁਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਮੂਰਖਖਾਹੀਖਾਹਿ॥ਕੇਤਿਆਦੂ
ਖਭੂਖਸਦਮਾਰ॥ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ॥ਬੰਦਿਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ॥ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈਕੋਇ
॥ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ॥ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ॥ਆਖਹਿਸਿ
ਭਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ॥ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨੫॥ਅਮੁਲ
ਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ॥ਅਮੁਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ॥ਅਮੁਲਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ
॥ਅਮੁਲਭਾਇਅਮੁਲਸਮਾਹਿ॥ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁਲੁਦੀਬਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁਪ
ਰਵਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਬਖਸੀਸਅਮੁਲੁਨੀਸਾਣੁ॥ਅਮੁਲੁਕਰਮੁਅਮੁਲੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਅਮੁਲੋਅ
ਮੁਲੁਆਖਿਆਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਆਖਹਿਵੇਦਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਆਖਹਿਪ
ੜੇਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਆਖਹਿਬਰਮੇਆਖਹਿਇੰਦ॥ਆਖਹਿਗੋਪੀਤੈਗੋਵਿੰਦ॥ਆਖਹਿਈ
ਸਰਆਖਹਿਸਿਧ॥ਆਖਹਿਕੇਤੇਕੀਤੇਬੁਧ॥ਆਖਹਿਦਾਨਵਆਖਹਿਦੇਵ॥ਆਖਹਿਸੁਰਿਨਰ
ਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥ਕੇਤੇਆਖਹਿਆਖਣਿਪਾਹਿ॥ਕੇਤੇਕਹਿਕਹਿਉਠਿਉਠਿਜਾਹਿ॥ਏਤੇਕੀਤੇਹੋਰਿਕ

ਹੋਹਿ॥ਤਾਆਖਿਨਸਕਹਿਕੇਈਕੇਇ॥ਜੇਵਡੁਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜੇਕੋਆਖੈ
ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ॥ਤਾਲਿਖੀਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ॥੨੬॥ਸੋਦਰੁਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰ
ਬਸਮਾਲੇ॥ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ਕੇਤੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਨਿਕੇਤੇਗਾਵ
ਣਹਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ॥ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿ
ਖਿਜਾਣਹਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿ
ਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਸਾਧਵਿਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਹਿਵੀਰਕਰਾਰੇ॥ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾ
ਲੇ॥ਗਾਵਹਿਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗਾਮਛਪਇਆਲੇ॥ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਨਾਲੇ॥ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖਾਣੀਚਾਰੇ॥ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾ
ਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ॥ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ॥ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿ
ਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਵੀਚਾਰੇ॥ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਹੈਭੀ
ਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥
ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੨੭॥ਮੁੰਦਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀ
ਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸ
ਗਲਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੮॥ਭੁਗਤਿਗਿਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿ
ਨਾਥੁਨਾਥੀਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾਵਹਿਲੇਖੇਆਵ
ਹਿਭਾਗ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੨੯॥ਏਕਾ
ਮਾਈਜੁਗਤਿਵਿਆਈਤਿਨਿਚੇਲੇਪਰਵਾਣੁ॥ਇਕੁਸੰਸਾਰੀਇਕੁਭੰਡਾਰੀਇਕੁਲਾਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥
ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿ

ਖੌਵਹਿਲਖਵੀਸ।ਲਖੁਲਖੁਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ।ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆਚੜੀਐਹੋਇ
ਇਕੀਸ।ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ।੩੨।ਆਖ
ਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਜੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿ
ਮਨਿਸੋਰੁ।ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ।ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ।ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ
।ਨਾਨਕਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ।੩੩।ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ।ਪਵਣਪਾਣੀਅਗਨੀਪਾਤਾਲ।ਤਿਸੁਵਿਚਿ
ਧਰਤੀਥਾਪਿਰਖੀਧਰਮਸਾਲ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੀਅਜੁਗਤਿਕੇਰੰਗ।ਤਿਨਕੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤ।ਕਰਮੀ
ਕਰਮੀਹੋਇਵੀਚਾਰੁ।ਸਚਾਆਪਿਸਚਾਦਰਬਾਰੁ।ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ।ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀ
ਸਾਣੁ।ਕਚਪਕਾਈਓਥੈਪਾਇ।ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ।੩੪।ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ।ਗਿਆ
ਨਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ।ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ।ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿਘੜੀਅ
ਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ।ਕੇਤੀਆਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ।ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲ
ਦੇਸ।ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ।ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ।ਕੇਤੀ
ਆਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ।ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ।੩੫।ਗਿ
ਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ।ਤਿਥੈਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ।ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਰੂਪੁ।ਤਿਥੈਘਾ
ੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ।ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਜਾਹਿ।ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ।ਤਿਥੈਘੜ
ੀਐਸੁਰਤਿਮਤਿਮਨਿਬੁਧਿ।ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀਸੁਧਿ।੩੬।ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ।ਤਿ
ਥੈਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ।ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ।ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ।ਤਿਥੈਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿ
ਮਾਮਾਹਿ।ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥਨੇਜਾਹਿ।ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ।ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ।ਤਿਥੈ
ਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋਅ।ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ।ਸਚਿਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹ
ਾਲ।ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ।ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ।ਤਿਥੈਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ।ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮਿ
ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ।ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ।ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ।੩੭।ਜਤੁਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿ
ਆਰੁ।ਅਹਰਣਿਮਤਿਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ।ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪਤਾਉ।ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ।ਘ
ੜੀਐਸਬਦੁਸਚੀਟਕਸਾਲ।ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਤਿਨਕਾਰ।ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ।੩੮।
ਸਲੋਕ।ਪਵਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਿਮਹਤੁ।ਦਿਵਸੁਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲਜਗ
ਤੁ।ਚੰਗਿਆਈਆਬੁਰਿਆਈਆਵਾਚੈਧਰਮੁਹਦੂਰਿ।ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੇਦੂਰਿ।ਜਿਨੀਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਿ।੧।

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ

੪

ਤੁਧਨੋ

ਤੁਧਨੋ

ਸਾਨੂ ਮਹਲ ੫ ਪਤ੍ਰੇ ੩੫

ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂ
ਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥
ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿ
ਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾ
ਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾ
ਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾ
ਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥
ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ
ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕ
ਰਿਆ ॥੨॥ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵ
ਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ
ਧਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ
ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ
ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥
੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾ
ਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁ

ਹਰਿ

ਧੁਜੀਜਨਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾ ੫
ਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹ
ਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀ
ਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥
ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥
ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤ
ਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾ
ਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇ
ਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿ
ਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉਸ
ਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿ
ਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥
ਜਿਨਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾ
ਕੀਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵ
ਕੁਤਿਨਿਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਏਕੁਨਚੇਤਸਿਮੂੜ ਮਨ
ਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉਜਤੀਸਤੀਨਹਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁ
ਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥ਅ
ਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲ

ਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧ
ਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥੧॥੪॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਸੋਹਿਲਾਮਹਲਾ੧ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐ
ਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉ
ਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇ
ਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿ
ਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋ
ਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥
ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋ
ਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂ
ਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰ
ਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲ ਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂ
ਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ॥ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸ
ਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨ ਏਕਪਦਗੰਧਬਿ
ਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦ
ਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨ
ਇਵਾਸਾ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾ
ਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂ
ਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿ
ਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥
ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬ
ਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਉਬੇਨਤੀ

ਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘ
ਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰ
ਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੫॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ

ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉ॥ਮ
ਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂ
ਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾ
ਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨
ਸਿਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿ
ਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਤਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁ
ਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁ
ਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾ
ਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕ
ਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀ
ਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀ
ਕਿਸੈਨਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨ
ਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇ
ਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲ

ਨਾਲੇ ਲੇਖੈ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ਲੇਖੈ ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥ ਲੇਖੈ ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ ਅੰਧੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥ ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥ ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥ ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥ ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥ ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥ ਤਿਨ ਮਤਿ ਤਿਨ ਪਤਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹਣਾ ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥ ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕਉ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਰਾ ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ ਨਾਉ ਨੀਰੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਹੋਰਿ ਗਲਾ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ

ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਾਚਾਉ॥ ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀ੨
ਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥ ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਰ॥ ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇ
ਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥੩॥ ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿ
ਛਿਜੈਦੇਹ॥ ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਹੋਦੇਡਿਠੇਖੇਹ॥ ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥
੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣਾ
ਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀ
ਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀ
ਸਚੁਦਾਨੁ॥ ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾ
ਨਾਮੁ॥੨॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦੁਗੁਣਧਾਤੁ॥
ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਚੜਿ
ਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ ਹੁ
ਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥
ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੭
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾ ਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾਸੁ॥ ਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾ
ਬਾਹੋਰੁਮਤਿਹੋਰੁਹੋਰੁ॥ ਜੇਸਉਵੇਰੁਕਮਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁ
ਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥ਜਿ
ਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥੩॥ ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ ਜਲੀ
ਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀਚਲਿਆਰੋਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨ
ਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁਦੂਰਿ॥੧॥ ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅ
ਡੋਲੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿ

ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ॥ ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਕੰਚਨ ਕੋਟ ਰੀਸਾਲਾ॥ ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ਗੁਰ ਹਰਿ
ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ਗੁਰੁ
ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ॥੩॥ ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿ
ਵਾਸ॥ ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰ
ਤ ਕੀਆਹ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀ
ਚਾਰੀਐ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ॥ ਸਹਜਿ ਸੰ
ਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ॥੨॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ
ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ
ਅਜਾਤਿ॥੩॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭ
ਉ ਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਭਲੀ ਸਰੀ
ਜਿ ਉਬਰੀ ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ॥ ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ॥ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦਿ
ਹੈ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ਦਾਤਾ ਏਕੋ
ਸੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ਮਨਿ ਵਸਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ਬਾਜੀ ਬਨੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇ
ਲਾਇ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਸ
ਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਸਿ
ਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ
ਹੋਇ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀ
ਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ

ਵੀਚਾਰੀਐਅਵਰਕਿਆਗੇਆਸਾ॥ਨਾਨਕਵੇਖਿਦਿਖਾਲੀਐਹਉਤਿਸੁਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸਾ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਦੋਹਾਗਣੀਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਕਲਰਕੇਰੀਕੰਧਜਿਉਅਹਿਨਿਸਿਕਿਰਿਢ
ਹਿਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਖੁਨਾਥੀਐਪਿਰਬਿਨੁਦੂਖੁਨਜਾਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਦਰਿਘਰਿ
ਢੋਈਨਾਲਹੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਸਚਾਵਡਕਿਰਸਾਣੁ॥ਪਹਿਲਾ
ਧਰਤੀਸਾਧਿਕੈਸਚੁਨਾਮੁਦੇਦਾਣੁ॥ਨਉਨਿਧਿਉਪਜੈਨਾਮੁਏਕੁਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰਕਉਜਾਣਿ
ਨਜਾਣਈਕਿਆਤਿਸੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖਿਅੰਧਗੁਬਾਰੁ॥ਆਵਣੁ
ਜਾਣੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜਨਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੩॥ਚੰਦਨੁਮੋਲਿਅਣਾਇਆਕੁੰਗੂਮਾਂਗਸੰਧੂਰੁ॥ਚੋਆਚੰਦ
ਨੁਬਹੁਘਣਾਪਾਨਾਨਾਲਿਕਪੂਰੁ॥ਜੇਧਨਕੰਤਿਨਭਾਵਈਤਸਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜੁ॥੪॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਬਾਦਿ
ਹਹਿਸਭਿਸੀਗਾਰਵਿਕਾਰ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਿਨਭੇਦੀਐਕਿਉਸੋਹੈਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੁਹਾਗ
ਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਸੁੰਞੀਦੇਹਡਰਾਵਣੀਜਾਜੀਉਵਿਚ
ਹੁਜਾਇ॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੀਵਿਝਵੀਧੂਉਨਨਿਕਸਿਓਕਾਇ॥ਪੰਚੇਰੁੰਨੇਦੁਖਿਭਰੇਬਿਨਸੇਦੂਜੈਭਾਇ॥੧॥
ਮੂੜੇਰਾਮੁਜਪਹੁਗੁਣਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮੋਹਣੀਸਭਮੁਠੀਅਹੰਕਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿ॥ਦੁਬਿਧਾਲਾਗੇਪਚਿਮੁਏਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਮੁਠੀਧੰ
ਧੈਠਗਿ॥੨॥ਮੁਈਪਰੀਤਿਪਿਆਰੁਗਇਆਮੁਆਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁ॥ਧੰਧਾਥਕਾਹਉਮੁਈਮਮਤਾਮਾਇਆਕ੍ਰੋ
ਧੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਨਿਰੋਧੁ॥੩॥ਸਚੀਕਾਰੈਸਚੁਮਿਲੈਗੁਰਮਤਿਪਲੈਪਾਇ॥
ਸੋਨਰੁਜੰਮੈਨਾਮਰੈਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਪਰਧਾਨੁਸੋਦਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ੧ ਤਨੁਜਲਿਬਲਿਮਾਟੀਭਇਆਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਮਨੂਰੁ॥ਅਉਗਣਫਿਰਿਲਾਗੂਭਏ
ਕੂਰਿਵਜਾਵੈਤੂਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਾਈਐਦੁਬਿਧਾਡੋਬੇਪੂਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਬਦਿਤਰਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥
ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਬੂਝਿਆਮਰਿਜਨਮੈਆਵੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਸੂਚਾਸੋਆਖੀਐਜਿਸਮ
ਹਿਸਾਚਾਨਾਉ॥ਭੈਸਚਿਰਾਤੀਦੇਹੁਰੀਜਿਹਵਾਸਚੁਸੁਆਉ॥ਸਚੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐਬਹੁੜਿਨਪਾਵੈ
ਤਾਉ॥੨॥ਸਾਚੇਤੇਪਵਨਾਭਇਆਪਵਨੈਤੇਜਲੁਹੋਇ॥ਜਲਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸਾਜਿਆਘਟਿਘਟਿਜੋ
ਤਿਸਮੋਇ॥ਨਿਰਮਲੁਮੈਲਾਨਾਥੀਐਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਸੰਤੋਖਿਆਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ॥ਪੰਚਭੂਤਸਚਿਭੈਰਤੇਜੋਤਿਸਚੀਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਅਉਗਣਵੀਸਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇ
ਪਤਿਤਾਹਿ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਨਾਨਕਬੇੜੀਸਚਕੀਤਰੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਇਕਿ
ਆਵਹਿਇਕਿਜਾਵਹੀਪੂਰਿਭਰੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਮਤੀਬੂਡੀਐਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੁਤਾਰਿ॥੧॥ਗੁ

ਗਖਿਤ੍ਰੁਕਿਉਤਰੀਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਇ॥੪॥੧੫॥ਆਗੈਦੇ
ਖਉਡਉਜਲੈਪਾਛੈਹਰਿਓਅੰਗੂਰੁ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਘਟਿਘਟਿਸਚੁਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵਹੀਸਾਚੈਮਹਲਿਹਦੂਰਿ॥੧॥ਸਾਹਿਸਾਹਿਤੁਝੁਸੰਮਲਾਕਦੇਨਵਿਸਾਰੇਉ॥ਜਿਉਜਿਉਸਾਹਬੁਮਨਿ
ਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੇਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਤੂਧਣੀਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਸਮੇਉ॥੨॥ਜਿਨਿਏਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕਰਿਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਨਣੁਜਾਣੀਐਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਨਿਰੰ
ਤਰੀਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਜਾਣਿਆਤਿਨਕੀਚੈਸਾਬਾਸਿ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਲਿਮਿਲੇਸ
ਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਸੁਣਿਮਨਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰਿਆਮਿਲੁਵੇਲਾਹੈਏਹ॥ਜਬਲਗੁਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਇਹੁਤਨੁਦੇਹ॥
ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਖੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਲੈਲਾਹਾਘਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀ
ਐਹਉਮੈਨਿਵਰੀਭਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੰਢਣੁਗੰਢੀਐਲਿਖਿਪੜਿਬੁਝਹਿਭਾਰੁ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅ
ਹਿਨਿਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਹੁਵੇਪਰਵਾਹੁਅਤੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੨॥ਲਖਸਿ
ਆਣਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿ
ਜਪਿਜੀਅਰੇਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣਿਖੋਜਿਢੰਢੋਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥
੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਰਣੈਕੀਚਿੰਤਾਨਹੀਜੀਵਣਕੀਨਹੀਆਸ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਹੀਲੇਖੈਸਾਸਗਿਰਾਸ॥ਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤੂਵਸਹਿਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਨਿਰਜਾਸਿ॥੧॥ਜੀਅ
ਰੇਰਾਮਜਪਤਮਨੁਮਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਾਗੀਜਲਿਬੁਝੀਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਤਰਕੀਗਤਿਜਾਣੀਐਗੁਰਮਿਲੀਐਸੰਕਉਤਾਰਿ॥ਮੁਇਆਜਿਤੁਘਰਿਜਾਈਐਤਿਤੁਜੀਵਦਿਆ
ਮਰੁਮਾਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੇਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪਾਈਐਤਹਹਉ
ਮੈਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਾਸੁ॥ਖੜਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਐਮੁਖਿਹ
ਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਸਿਵਸਕਤੀਕਾਮੇਲੁ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਬੰਧੀਦੇਹੁਰੀਜੋਆ
ਇਆਜਗਿਸੋਖੇਲੁ॥ਵਿਜੋਗੀਦੁਖਿਵਿਛੁੜੇਮਨਮੁਖਿਲਹਹਿਨਮੇਲੁ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਘਰਿਵਸੈ
ਸਚਭੈਰਾਤਾਹੋਇ॥ਗਿਆਨਮਹਾਰਸੁਭੋਗਵੈਬਾਹੁੜਿਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਮਨੁਮਾਰਿਮਿਲੁਭੀ
ਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੫॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਏਹੁਮਨੋਮੂਰਖੁਲੋਭੀਆਲੋਭੇਲਗਾਲੋੁਭਾ
ਨੁ॥ਸਬਦਿਨਭੀਜੈਸਾਕਤਾਦੁਰਮਤਿਆਵਨੁਜਾਨੁ॥ਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾ

ਨਾ॥੧॥ਮਨਰੇਹਉਮੈਛੋਡਿਗੁਮਾਨੁ॥ਹਰਿਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸੇਵਿਤੂਪਾਵਹਿਦਰਗਹਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਜਪਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਧਨੁਜਾਨੁ॥ਸਭਿਸੁਖਹਰਿਰਸਭੋਗਣੇਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਗਿਆਨੁ॥ਨਿ
ਤਿਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥੨॥ਕੂਕਰਕੂੜੁਕਮਾਈਐਗੁਰਨਿੰਦਾਪਚੈਪਚਾਨੁ॥ਭ
ਰਮੈਭੂਲਾਦੁਖੁਘਣੋਜਮੁਮਾਰਿਕਰੈਖੁਲਹਾਨੁ॥ਮਨਮੁਖਿਸੁਖੁਨਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਸੁਭਾਨੁ॥੩॥ਐਥੈਧੰ
ਧੁਪਿਟਾਈਐਸਚੁਲਿਖਤੁਪਰਵਾਨੁ॥ਹਰਿਸਜਣੁਗੁਰੁਸੇਵਦਾਗੁਰਕਰਣੀਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀ
ਸਰੈਕਰਮਿਸਚੈਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵੀਸਰੈਰੋਗੁਵਡਾਮ
ਨਮਾਹਿ॥ਕਿਉਦਰਗਹਪਤਿਪਾਈਐਜਾਹਰਿਨਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਅਗਨਿਮ
ਰੈਗੁਣਮਾਹਿ॥੧॥ਮਨਰੇਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਿ॥ਜਿਨਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਤੇਜਨਵਿਰਲੇਸੰ
ਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਐਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗੁ॥ਹਿੰਸਾਹਉਮੈਗਤਿਗਏਨਾਹੀਸਹਸਾ
ਸੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਸੁਮੇਲੇਗੁਰੁਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਜੇਕਰੀਭੋਗੇਭੋਗਣ
ਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਜਈਜੋਦੀਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਜਭਤਾਰੁ॥
੩॥ਚਾਰੇਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਮਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਲੁਪਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਿਆ
ਅਘਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੀਤੁਕਰਿਸਚੁਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਜਾਇ॥੪॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਹਰਿਹਰਿਜਪਹੁਪਿਆਰਿਆਗੁਰਮਤਿਲੇਹਰਿਬੋਲਿ॥ਮਨੁਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਈਐਤੁਲੀਐਪੂਰੈਤੋਲਿ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਐਰਿਦਮਾਣਕਮੋਲਿਅਮੋਲਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਹਰਿਹੀਰਾਗੁਰਮਾਹਿ॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰੁਪਾ ਸਤਿ
ਈਐਅਹਿਨਿਸਿਸਬਦਿਸਲਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਰਾਸਿਲੈਪਾਈਐਗੁਰਪਰਗਾਸਿ॥ਜਿਉਅਗਨਿ
ਮਰੈਜਲਿਪਾਇਐਤਿਉਤ੍ਰਿਸਨਾਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਮਜੰਦਾਰੁਨਲਗਈਇਉਭਉਜਲੁਤਰੈਤਰਾਸਿ॥੨॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਕੂੜੁਨਭਾਵਈਸਚਿਰਤੇਸਚਿਭਾਇ॥ਸਾਕਤਸਚੁਨਭਾਵਈਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਿਮੇ
ਲਿਐਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮਹਿਮਾਣਕੁਲਾਲੁਨਾਮੁਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਹੀਰੁ॥ਸਚੁਵਖਰੁਧਨੁਨਾਮੁਹੈ
ਘਟਿਘਟਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਦਇਆਕਰੇਹਰਿਹੀਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ੧ ਭਰਮੇਭਾਹਿਨਵਿਝਵੈਜੇਭਵੈਦਿਸੰਤਰਦੇਸੁ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵੇ
ਸੁ॥ਹੋਰੁਕਿਤੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿ॥ਗੁ
ਰਕਾਕਹਿਆਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਨਿਰਮੋਲੁਹੈਰਾਮਨਾਮਿਪਤਿਪਾਇ॥
ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿ
ਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੁਅਉਗੁਣਿਆਵੈਜਾਇ॥ਜਿਸੁਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁਭ ਤਿ ਜਾਣਿ ਪੈ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬ
ਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ
ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵ
ਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵ
ਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ
ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪ
ਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜ
ੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁ
ਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ
ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ
ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆ
ਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ
ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੩ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ
ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ
ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ
ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥
ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾ

ਨਕੁ ਇਦੂ ਏਕੁ ਤਾਰੋ ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸ
(ਘਰੁ ੩)
ਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥
੧ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ
ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ
ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ
ਸੰਜੀਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ
ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥
ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ
ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ
ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪
ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਤੇ
ਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰ
ਤਿ ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥
੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣ
ਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ
ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾ
ਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ
ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘ

ਦੇਖਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਗਿਆਨੀਕੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਰੇਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਸੋਗਿਆਨੀਦਰਗਹਿਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੩॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਤੂਦਰੀਆਉਦਾਨਾ
ਬੀਨਾਮੈਮਛੁਲੀਕੈਸੇਅੰਤੁਲਹਾ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਤਹਤੂਹੈਤੁਝਤੇਨਿਕਸੀਫੂਟਿਮਰਾ॥੧॥ਨਜਾ
ਣਾਮੇਉਨਜਾਣਾਜਾਲੀ॥ਜਾਦੁਖੁਲਾਗੈਤਾਤੁਝੈਸਮਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਭਰਪੂਰਿਜਾਨਿਆਮੈਦੂ
ਰਿ॥ਜੋਕਛੁਕਰੀਸੁਤੇਰੈਹਦੂਰਿ॥ਤੂਦੇਖਹਿਹਉਮੁਕਰਿਪਾਉ॥ਤੇਰੈਕੰਮਿਨਤੇਰੈਨਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਦੇਹਿਤੇ
ਤਾਹਉਖਾਉ॥ਬਿਆਦਰੁਨਾਹੀਕੈਦਰਿਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੈਪਾ
ਸਿ॥੩॥ਆਪੇਨੇੜੈਦੂਰਿਆਪੇਹੀਆਪੇਮੰਝਿਮਿਆਨੋ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪੇਹੀਕੁਦਰਤਿਕਰੇਜਹਾ
ਨੋ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਹੁਕਮੁਸੋਈਪਰਵਾਨੋ॥੪॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ਕੀਤਾ
ਕਹਾਕਰੇਮਨਿਮਾਨੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕੈਹਥਿਦਾਨੁ॥ਭਾਵੈਦੇਇਨਦੇਈਸੋਇ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਇ
॥੧॥ਆਪੇਸਚੁਭਾਵੈਤਿਸੁਸਚੁ॥ਅੰਧਾਕਚਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਰੁਖਬਿਰਖਆਰਾਉ
॥ਜੇਹੀਧਾਤੁਤੇਹਾਤਿਨਨਾਉ॥ਫੁਲੁਭਾਉਫਲੁਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਇ॥੨॥
ਕਚੀਕੰਧਕਚਾਵਿਚਿਰਾਜੁ॥ਮਤਿਅਲੂਣੀਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਨਾਨਕਆਣੇਆਵੈਰਾਸਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀ
ਸਾਬਾਸਿ॥੩॥੫॥੩੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛਲੈਨਹਘਾ
ਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੈ॥ਇਸੁਲੋਭੀਕਾਜੀਉਟਲਪਲੈ॥੧॥ਬਿਨੁਤੇ
ਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੋਥੀਪੁਰਾਣਕਮਾਈਐ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਪਾਈਐ॥ਸਚੁ
ਬੂਝਣੁਆਣਿਜਲਾਈਐ॥੨॥ਇਹੁਤੇਲੁਦੀਵਾਇਉਜਲੈ॥ਕਰਿਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਤਨਿਲਾਗੈਬਾਣੀਆ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇਵਕਮਾਣੀਆ॥ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾ
ਣੀਆ॥੩॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈਐ॥ਤਾਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹਲੁ
ਡਾਈਐ॥੪॥੧॥੩੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਆਪਣਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥੁਹੈਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਵਰੁਪਾਵਣਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇ॥
ਨਾਉਧਿਆਈਐਨਾਉਮੰਗੀਐਨਾਮੇਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਤਿਖਜਾਇ॥
ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਨੀਪਾ
ਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਰਵਿਰਹਿਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁ

ਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਮਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਅਨਦਿਨੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰਹਿਆਪਾਇਆਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਰਿਕੈਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਹਉ
ਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਨਾਨਾਮੇਲਗਾਪਿਆਰੁ॥ਸੇਈਸੁਖੀਏਚਹੁਜੁਗੀਜਿਨਾਨਾਮੁਅਖੁਟੁਅ
ਪਾਰੁ॥੩॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਪਾਈਐਚੂਕੈਮੋਹਪਿਆਸ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਘਰਹੀਮਾ
ਹਿਉਦਾਸੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਕਾਸਾਦੁਆਇਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਸ
ਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਬਹੁਭੇਖਕਰਿਭਰਮਾਈਐਮਨਿਹਿਰਦੈਕ
ਪਟੁਕਮਾਇ॥ਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਮਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗ੍ਰਿਹਹੀਮਾਹਿਉਦਾ
ਸੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸੋਕਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਜੀਤਿ
ਆਗਤਿਮੁਕਤਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ਜੇ
ਲਖਇਸਤਰੀਆਭੋਗਕਰਹਿਨਵਖੰਡਰਾਜੁਕਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਵਈਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੩॥ਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਜਿਨੀਪਹਿਰਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਰਿਧਿ
ਸਿਧਿਫਿਰੈਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੪॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਜੀਵੈਨਾਮੁਲੈਹਰਿਦੇਵਹੁਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਜਿਸਹੀਕੀਸਿ
ਰਕਾਰਹੈਤਿਸਹੀਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਅੰਤਰਿ
ਜਿਸਕੈਸਚੁਵਸੈਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਰਾਮਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਮਿਲੈਸੋਮਿਲਿਰਹੈਜਿਸਨਉਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕੋਨਾਮਿ
ਲੈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਏਕੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਸਨਉਆਪਿਦ
ਇਆਲੁਹੋਇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਵਾਦਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮ
ਤਿਬੁਧਿਭਵੀਨਬੁਝਈਅੰਤਰਿਲੋਭਵਿਕਾਰੁ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਭਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁ
ਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁ
ਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿ
ਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ
ਆਇ॥੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤਕਰਹਿਮਤਤੂਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿਸਿ
ਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ

ਛੂਟੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅਉਗਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥

ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ੧੨
ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ
ਜਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ
ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਧਾਤੁ
ਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥
੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀ
ਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾ
ਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋ
ਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿ ਲਾਗਿ
ਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥
ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾ
ਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ
ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇ

ਖਤੀਘਰੁਚਿੰਤਾਪਰਜਾਲੇ॥੩॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਆਪੇਬਖਸਕਰੇਇ॥ਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾ
ਵਈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਸਚੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੂ
ਰਿਕਰੇਇ॥ਇਹੁਮਨੁਧਾਵਤੁਤਾਰਹੈਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਸਦਮਨਿਵਸੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਤਨੁਅੰਧੁਹੈਤਿਸਨਉਠਉਰਨਠਾਉ॥ਬਹੁ
ਜੋਨੀਭਉਦਾਫਿਰੈਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਸਬਦਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਉ॥੨॥
ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰ॥ਲੋਭੀਅਨਕਉਸੇਵਦੇਪੜਿਵੇਦਾਕਰੈਪੂਕਾਰ॥
ਬਿਖਿਆਅੰਦਰਿਪਚਿਮੁਏਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਜਗਤਪਿਤਾਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਿ॥ਬਾਝਹੁਗੁਰੂਅਚੇਤੁਹੈਸਭਬਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਚਉਥਾਪਦੁਪਾਇ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੇਲਾਇਅਨੁਹਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਪੋਤੈਜਿਨਕੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾ
ਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਰਹਾਉ॥ਸਾਚੋਸਾਚੁਕਮਾਵਣਾਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਆਪੁਛੋਡਿਚਰਣੀਲਗਾਚਲਾ
ਤਿਨਕੈਭਾਇ॥ਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਪਾਈਐ
ਨਾਮੁਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਦੂਪਾਈਐਸਚੁਸੋਇ॥ਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈਸੁਖਿ
ਵਸੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜੇਹਾਸਤਿਗੁਰੁਕਰਿਜਾਣਿਆਤੇਹੋਜੇਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਏਹੁਸਹਸਾਮੂ
ਲੇਨਾਹੀਭਾਉਲਾਏਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੧
॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖਿਆਲੋਭਾਣੇਸੇਵਾਕਰਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਆਪਣਾ
ਧਰਮੁਗਵਾਵਹਿਬੂਝਹਿਨਾਹੀਅਨਦਿਨੁਦੁਖਿਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧਨਚੇਤਹੀਡੂਬਿਮੁਏ
ਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਮਨਰੇਸਦਾਭਜਹੁਹਰਿਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਤਰਿਵਸੈਤਾਹਰਿਵਿ
ਸਰਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਮਾਇਆਕਾਪੁਤਲਾਵਿਚਿਹਉਮੈਦੁਸਟੀਪਾਈ॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣਾਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਅਤਿਸੁਖਾਲੀਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਜਤੁਸਤੁਤਪੁਪਵਿਤੁ
ਸਰੀਰਾਹਰਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਜਿਸ

ਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਗਤੀਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਉ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚੀਵਡਿਆਈਸਹਜੇਸਚਸਮਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩
ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਜਿਉਦੋਹਾਗਣਿਤਨਿਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆ
ਰੁ॥ਪਿਰਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵਈਨਾਦੀਸੈਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿ
ਮਿਲਿਰਹੈਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉ
ਰਧਾਰਿ॥ਮਿਠਾਬੋਲਹਿਨਿਵਿਚਲਹਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥ਸੋਭਾਵੰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਗੁਰਕਾਹੇ
ਤੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਾਂਭਾਗੈਕਾਉਦਉਹੋਇ॥ਅੰਤਰਹੁਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐ
ਸੁਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਦੁਖੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਕੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹੈਸਹਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਤਿਨਪੀਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜਾਪਿਰੁਜਾਣੈਆਪਣਾ
ਤਨੁਮਨੁਅਗੈਧਰੇਇ॥ਸੋਹਾਗਣੀਕਰਮਕਮਾਵਦੀਆਸੇਈਕਰਮਕਰੇਇ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲਾਵ
ੜਾਸਾਚੁਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਪਾਈਐਜੇਲੋ
ਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਕਾਮਣਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਨੀਦ
ਨਆਵਈਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਈਐਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੨॥ਹਉ
ਹਉਕਰਤੀਜਗੁਫਿਰੀਨਾਧਨੁਸੰਪੈਨਾਲਿ॥ਅੰਧੀਨਾਮੁਨਚੇਤਈਸਭਬਾਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਧਨੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੩॥ਨਾਮਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰੰਗਸਿਉਰਸਨਾਰਸਨਰਸਾਇ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਨਉਤਰੈਜੋਹਰਿਧੁਰਿਛੋਡਿਆਲਾ
ਇ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗ
ਤਿਨਹੋਈ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਸੋਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬ
ਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰ
ਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਗਜੀਵਨੁਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਾਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥
ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆ
ਤਿਸਦੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਖਾਮੀਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈ

ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਪੁਨੁ ਜਾਈ। ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ। ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ।੪।੧੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩

ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ। ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ।੧। ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ। ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ।੧। ਰਹਾਉ। ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ।੨। ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ। ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ। ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ।੩। ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ। ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ।੪।੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ।੧। ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ। ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ।੧। ਰਹਾਉ। ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ। ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ।੨। ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ। ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ। ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ।੩। ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ। ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ।੪।੧੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩

ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ। ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ।੧। ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ।੧। ਰਹਾਉ। ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ। ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ। ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ।੨। ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ। ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ।

੩॥ਇਹੁਮਨੁਅਤਿਸਬਲੁਹੈਛਡੇਨਕਿਤੈਉਪਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾਬਹੁਤੀਦੇਇਸਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਬਰੇਹਉਮੈਸਬਦਿਗਵਾਇ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਰਪਾਕ
ਰੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁ
ਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰ
ਸੇਵਾਸੁਖੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸੈਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਈਐਤਾਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿ
ਜਗੁਬਿਨਸਦਾਮਰਿਜੰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਜਾਸਨਿਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸੇਵ
ਨਾਉਪਾਈਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੰਨਿਐਗੁਰੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਭਗਤਿਕਰੇਸਦਾਸਾਚੇਕੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਿਵਸਿਆਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇ॥੪॥
੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਦੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਘਰਿਹੋਦਾ
ਪੁਰਖੁਨਪਛਾਣਿਆਅਭਿਮਾਨਿਮੁਠੇਅਹੰਕਾਰਿ॥ਸਤਗੁਰੂਕਿਆਫਿਟਕਿਆਮੰਗਿਥਕੇਸੰਸਾਰਿ॥
ਸਚਾਸਬਦੁਨਸੇਵਿਓਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਵੇਖੁਹਦੂਰਿ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖ
ਪਰਹਰੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਲਾਹਨਿਸੇਸਚੇਸਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਕਾ
ਰਕਮਾਵਣੀਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਾਸਾਹੁਵਰਤਦਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਹਲੁਨਪਾਇ
ਨੀਕੂੜਿਮੁਠੇਕੂੜਿਆਰ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾ
ਰਿਆਸੁਖਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਉਬਰਹਿਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥ਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈ
ਐਸਚਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਆਪੁਛੋਡਿਜੀ
ਵਤੁਮਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਲਾਗਾਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਮੁਖਉਜ
ਲੇਤਿਤੁਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਮੰਨਿਓਸਬਦਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁ
ਜੇਤਾਕਰਹਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਤੂਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੫॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆਜਪੁਕਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾਸੇਵਾਚਾਕ
ਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀ

ਆਸ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸ
ਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗ
ਹੀਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿ
ਹਾਇ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਕਿਆ
ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾ
ਣੀਐ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦ
ਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਵੇਲਾ ਵ
ਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ
ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥ ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆ
ਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ
ਰਹਿ ਗਇਆ ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰੀ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆ
ਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾ
ਇ ॥੪॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ
ਸੋਹਣਾ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁੰਮਣੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪ

ਇਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ

ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭੈ ਭਾਇ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ।੨। ਆਪੇ
ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ। ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਚਾ
ਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ। ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ।੩।
ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ। ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ। ਸ
ਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ। ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ।੪।੨੬
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ। ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰ
ਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ। ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ।੧। ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ। ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸ
ਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ।੧। ਰਹਾਉ। ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ। ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ। ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ।੨। ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ। ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ। ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ।੩। ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ
ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ। ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ। ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ
ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ।੪।੨੭। ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ। ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ
ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ। ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ।
ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ।੧। ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ। ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ।੧। ਰਹਾਉ। ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਇ। ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ। ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ।੨। ਗਿਆ
ਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ
ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ। ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ। ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ।੩। ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ। ਖਸਮੁ ਪਛਾ

ਹਰਿਆਪਣਾਤੂਮਨੁਆਗੈਦੇਇ॥ਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਆਪਣਾਹਉਮੈਦੂਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਵੰ
ਤੀਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਇ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਇਕਿਪਿਰੁਰਾਵਹਿ
ਆਪਣਾਹਉਕੈਦਰਿਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਭਾਉਕਰਿਮੈਪਿਰੁਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਸਭੁਉ
ਪਾਏਆਪੇਵੇਖੈਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਦੂਰਿ॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਸੰਗੇਜਾਣਿਆਪਿਰੁਰਾਵੇਸਦਾਹਦੂਰਿ॥੧॥
ਮੁੰਧੇਤੂੰਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਬਦਿਰਤੀਆਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰਿ॥ਹਰਿਵਰੁਪਾਇਨਿਘਰਿਆਪਣੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿ
ਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਹਰਿਰੰਗਿਰਵੈਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਵਸੈਜਿਸਭਸੈਦੇਇਅ
ਧਾਰੁ॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹਨਿਆਪਣਾਤਿਨਕੈਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸਿਰੁਦੇਈਤਿਨ
ਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਜਿਨੀਇਕੁਪਛਾਣਿਆਦੂਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੀਐਨਾਨਕਸਚਿ
ਸਮਾਇ॥੩॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਸਚਾਸਚੁਤੂੰਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਚੀਰੈ॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਤਰਸਦੇਫਿਰੇਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਪੀਰੈ॥ਹਰਿਜੀਉਬਖਸੇਬਖਸਿਲਏਸੂਖਸਦਾਸਰੀਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੇਵਕਰੀਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਦੂਜਾਅ
ਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਮਰਾਇਨੋਹੁਕਮੁਹੈਬਹਿਸਚਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟੁਆਤਮਾ
ਓਹੁਤੇਰੀਸਰਕਾਰਿ॥ਅਧਿਆਤਮੀਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁਮਨਿਜਪਹਿਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਧਰਮਰਾਇ
ਕਰੈਧੰਨੁਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਨਹਿਤਜੈਮਨਿਚੂਕੈਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾ
ਣਿਆਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਦਿਵਾਨੁ॥ਸਬਦੁਨਚੀ
ਨੈਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰੇਬਿਖਿਆਮਾਹਿਸਮਾਨੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਜਿਉਬੋਲਾਏਤਿਉਬੋਲੀਐਜਾਆਪਿਬੁਲਾਏਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਜਗਿਹ
ਉਮੈਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਲੁਹਉਮੈਧੋਤੀਕਿਵੈਨਉਤਰੈਜੇਸਉਤੀਰਥਨਾਇ॥
ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਦੂਣੀਮਲੁਲਾਗੀਆਇ॥ਪੜਿਐਮੈਲੁਨਉਤਰੈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ
॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਸਰਣਿਆਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਹਰਿਕਰਿਥਕੇਮੈਲੁਨਸਕੀਧੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਮੈਲੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮੈਲੇਮੁਏਜਾਸਨਿ
ਪਤਿਗਵਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਮਲੁਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇ॥ਜਿਉਅੰਧੇਰੈਦੀਪਕੁਬਾਲੀਐ
ਤਿਉਗੁਰਗਿਆਨਿਅਗਿਆਨੁਤਜਾਇ॥੨॥ਹਮਕੀਆਹਮਕਰਹਗੇਹਮਮੂਰਖਗਾਵਾਰਕਰਣੈ

ਵਾਣਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੬੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸ

ਹਉ

ਤਿਗੁਰੁਨਾਮਿਸੈਧਾਮਿਬੈਠਿਆਨਿਕਟਿਨਿਤਪਾਸਿ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਵਿਚਿਪੜਦਾਦੂਰਿ
ਪਈਆਸਿ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਕੰਚਨੁਨਾਥੀਐਮਨਮੁਖੁਲੋਹੁਬੂਡਾਬੇੜੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿ
ਥੁਹਰਿਨਾਵਹੈਕਿਤੁਬਿਧਿਚੜਿਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਵਿਚਿਬੋਹਿਥਿਬੈਠਾਆਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਇ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਉਪੰਥੁਦਸਾਈਨਿ
ਤਖੜੀਕੋਈਪ੍ਰਭੁਦਸੇਤਿਨਿਜਾਉ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਰਾਵਿਆਤਿਨਪੀਛੈਲਾਗਿਫਿਰਾਉ॥ਕਰਿਮਿੰਨ
ਤਿਕਰਿਜੋਦੜੀਮੈਪ੍ਰਭੁਮਿਲਣੈਕਾਚਾਉ॥੧॥ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਕੋਈਮੋਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥
ਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਦੀਆਦਿਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿਪਵਾਪੂ
ਰੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਿਮਾਣਿਆਗੁਰੁਮਾਣੁਹੈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾਹਿਨਰਜਉਮੈ
ਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸਭੁਕੋਲੋਚਦਾਜੇਤਾਜਗਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਦਰਸਨੁਨਥੀ
ਐਭਾਗਹੀਣਬਹਿਰੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸੋਥੀਆਧੁਰਿਲਿਖਿਆਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪਿਹਰਿਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਮੇਲਸੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਪਾਇ॥ਸਭੁਜਗ
ਜੀਵਨੁਜਗਿਆਪਿਹੈਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ
ਰਸੁਅਤਿਭਲਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈਰਸੁਖਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁ
ਆਇ॥ਓਇਵੇਪਰਵਾਹਨਬੋਲਨੀਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਤਿਨਪਾਇ॥ਭਾਈਰੇਮਿਲਿਸਜਣਹਰਿਗੁ
ਣਸਾਰਿ॥ਸਜਣੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਹੈਦੁਖੁਕਢੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਸੋਹਾਗਣੀਤਿਨਦਇ
ਆਪਈਮਨਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਚਨੁਰਤੰਨੁਹੈਜੋਮੰਨੇਸੋਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਵਡਜਾਣੀ
ਅਹਿਜਿਨਹਰਿਰਸੁਖਾਧਾਗੁਰਭਾਇ॥੨॥ਇਹੁਹਰਿਰਸੁਵਣਿਤਿਣਿਸਭਤੁਹੈਭਾਗਹੀਣਨਹੀਖਾਇ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਾਪਵੈਮਨਮੁਖਿਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਓਇਸਤਿਗੁਰਆਗੈਨਾਨਿਵਹਿਓਨਾਅੰਤ
ਰਿਕ੍ਰੋਧੁਬਲਾਇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਆਪਿਹੈਆਪੇਹਰਿਰਸੁਹੋਇ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵਸੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੋਇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਨਾਨਕਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਸੋਇ॥੪॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੪ ਦਿਨਸੁਚੜੈਫਿਰਿਆਥਵੈਰੈਣਿਸਬਾਈਜਾਇ॥ਆਵਘਟੈਨਰੁਨਾਬੁਝੈਨਿਤਿ
ਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਇ॥ਗੁੜੁਮਿਠਾਮਾਇਆਪਸਰਿਆਮਨਮੁਖੁਲਗਿਮਾਖੀਪਚੈਪਚਾਇ॥੧॥ਭਾਈ
ਰੇਮੈਮੀਤੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਮੋਹੁਬਿਖੁਹੈਅੰਤਿਬੇਲੀਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰ
ਮਤਿਹਰਿਲਿਵਉਬਰੇਅਲਿਪਤੁਰਹੇਸਰਣਾਇ॥ਓਨੀਚਲਣੁਸਦਾਨਿਹਾਲਿਆਹਰਿਖਰਚੁ

ਲੀਅਹੁ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ
ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ
ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੬॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ
ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪ
ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ
ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ
ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾ
ਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ
ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗ
ਘਣਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁ
ਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥
ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗੁ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿ
ਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਿਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਦ
ਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾ

ਲੀਆ ਜਿਨਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥੨॥ ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤ ੧੮
ਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ॥ ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ
ਦਿਖਾਇ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕ
ਢਾਇ॥੪॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਮ
ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਵਾਰੁ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ
ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ
ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ॥ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ॥ ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾ
ਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ॥ ਤੀਜੈ ਝਾਖ
ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ॥ ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ॥੩॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ
ਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭੇ
ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ
ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ॥
੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ॥ ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ
ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾਂ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ
ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ॥੨॥
ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸ
ਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ॥੩॥ ਇਕੋ ਦਿ
ਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ॥ ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ॥ ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ॥੪॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕ
ਥਿ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ਏ
ਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕਉ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾ

ਲਿਖਿਆ ਹੋ ॥ ਭੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ
ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ
ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ
ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥
ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰ
ਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁ
ਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ
ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ
ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰ
ਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇ
ਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ
ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ
ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ
ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿ
ਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ
ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਇਕੋ ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ

ਪੂਰਾਭਾਇਆਜੀਉਨਾਨਕਸਚਾਸੋਇ॥੪॥੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਜਿਨਕਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਤਿਨ ਉਪਜੈਮਨਿਗਿਆਨੁ॥ਜਿਨਕਉਮਸ
ਤਕਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਊਪਜਹਿ
ਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਭਉਗਇਆਭਾਉਭਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿ
ਨਿਰਮਲਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਲੁਕਟੀਐਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥੨॥ਥਾ
ਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈ
ਛੁਟੀਐਕੀਤਾਲੋੜੈਸੁਹੋਇ॥੩॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੇਪੂਰੇਪਰਧਾਨ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਨਿਰ
ਮਲੀਪਰਗਟੁਭਈਜਹਾਨ॥ਜਿਨੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨ॥੪॥੧੦॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭੁਦੁਖੁਗਇਆਹਰਿਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਪ੍ਰਗਾਸੀਆਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਮੁਖੁਊਜਲਾਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰ
ਦਨਿਤਗਾਵਣੇਨਿਰਮਲਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਬਿਰ
ਥਾਜਾਇਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਸੰਗਿਕਰ
ਣੈਹਾਰੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੁਖੁਊਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਬਿਨਸਿਆ
ਤਜਿਆਸਭੁਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਪਾਇਆਲਾਹਾਲਾਭੁਨਾਮੁਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿ
ਆਦੀਆਅਪਣਾਨਾਮੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਰਹਿਗਇਆਆਪਿਹੋਆਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਸਚੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾ
ਇਆਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਦਾਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁ
ਖਊਜਲੇਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਸਾਰਦੇਰਤੇਰੰਗਿਅਪਾਰ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਖਸਾਗਰੋ
ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਪਾਈਐਸ
ਬਦੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਜਪੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕਾਟੀਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੰਗਤੀਸਚਾਸਬ
ਦੁਵਿਸਾਹੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੁਖਸਾਗਰੈਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਕਾਆਸਰਾਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮੈਧਰਤੇਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੈਤਾਣਿਰਹਾਉ॥ਨਿਮਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਮਾਣੁਤੂੰਤੇਰੈਸੰਗਿ
ਸਮਾਉ॥੩॥ਹਰਿਜਪੀਐਅਰਾਧੀਐਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤਨੁਧਨੁਰਖੇਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਰਾਖੀਜਿੰਦੁ॥ਨਾਨਕਸਗਲੇਦੋਖਉਤਾਰਿਅਨੁ+ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੨॥

ਪ੍ਰੀਤ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਸੁਸਚਸਿਉਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਵੇਛੋੜਿਆਵਿਛੁੜੈਸਭ
ਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਸੇਵਕਕੈਸਤਭਾਇ॥ਅਚਰਜਰੂਪੁਨਿਰੰਜ
ਨੋਗੁਰਿਮੇਲਾਇਆਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੀਤੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਪਰੀਤਿਧ੍ਰਿਗੁ
ਸੁਖੀਨਦੀਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਨਾਦਾਤਾਸੀਲਵੰਤੁਨਿਰਮਲੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥ਸਖਾਸਹਾਈਅਤਿ
ਵਡਾਊਚਾਵਡਾਅਪਾਰੁ॥ਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਨਜਾਣੀਐਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਦਰਵਾਰੁ॥ਜੋਮੰਗੀਐਸੋ
ਈਪਾਈਐਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥੨॥ਜਿਸੁਪੇਖਤਕਿਲਵਿਖਹਿਰਹਿਮਨਿਤਨਿਹੋਵੈਸਾਂਤਿ॥ਇਕਮਨਿਏਕੁ
ਧਿਆਈਐਮਨਕੀਲਾਹਿਭਰਾਂਤਿ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਨਵਤਨੁਸਦਾਪੂਰਨਜਾਕੀਦਾਤਿ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਆਰਾਧੀਐਦਿਨੁਵਿਸਰਹੁਨਹੀਰਾਤਿ॥੩॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਕਾਸਖਾਗੋਵਿੰਦੁ॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪੀਸਭੋਸਗਲਵਾਰੀਐਇਹਜਿੰਦੁ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਹਦੂਰਿਸਦਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹ
ਮੁਰਵਿੰਦੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਨੋਪਾਲਦਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਦਬਖਸਿੰਦੁ॥੪॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ
ਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਦੀਆਰਖਿਆਸਹਜਿਸਵਾਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਕਰਿਥਾਪਿਆ
ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ [illegible] ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਸਿ
ਮਰੀਐਅੰਤਰਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਸਦਾਰ
ਹੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਾਸੁਇਨਾਰੁਪਾਖਾਕੁ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਬੰਧਪਾਕੂੜੇਸਭੇਸਾਕ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਮਨਮੁਖਪਸੁਨਾਪਾਕ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹ
ਰਿਰਵਿਰਹਿਆਤਿਸਨੋਜਾਣੈਦੂਰਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੀਰਚਿਰਹਿਆਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੂਰਿ॥ਭਗਤੀ
ਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਆਵਹਿਵੰਞਹਿਪੂਰ॥੩॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰਜੀਅਜੰਤਕਰਿਦਇਆ॥
ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕੋਇਨਰਖਨਹਾਰੁਮਹਾਬਿਕਟਜਮਭਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰਉਕਰਿਅਪਨੀਹ
ਰਿਮਾਇਆ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਤਨੁਅਰੁਧਨੁਮੇਰਾਰਾਜਰੂਪਮੈਦੇਸੁ॥ਸੁਤ
ਦਾਰਾਬਨਿਤਾਅਨੇਕਬਹੁਤੁਰੰਗਅਰੁਵੇਸ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਨਵਸਈਕਾਰਜਿਕਿਤੈਨਲੇਖਿ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਨਿਤਸਾਧਕੀਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਈਐਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੀਅਹਿਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾ
ਗੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਆਵੈਨਾਜਾਗੁ॥੨॥ਕਰਿਸੰਗਤਿਤੂਸਾਧਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥ
ਨਾਉ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਮਨੁਤਨੁਹਰੇਸਾਚਾਏਹੁਸੁਆਉ॥ਐਥੈਮਿਲਹਿਵਡਾਈਆਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿ
ਥਾਉ॥੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਹੀਹਾਥਿ॥ਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲਦਾਅੰਤਰਿਬਾ

ਹਰਿ ਸਾਖੀ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ॥੪॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਣਿ ਪ
ਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇ
ਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ॥ ਬਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ॥੨॥
ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ॥ ਥਾਨ
ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ॥ ਸਚੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ॥
੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ
ਸਭ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ
ਪਰੀਤਿ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿ
ਥਾਵੇ ਥਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ
ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸ
ਹਾਈ ਸੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸਿਆ ਉਹੁ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ॥ ਰਸ
ਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵੰਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ ਜੀ
ਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ॥
ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾ
ਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ
ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਮਿ

ਹਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਨਦਰਿਸਾਚਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਾਚਾਸੇਵਿਜਿਚਰੁਸਾਸੁ॥ਬਿਨੁਸਚੇਸਭਕੂੜੁਹੈਅੰ
ਤੇਹੋਇਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨਿਰਮਲਾਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਭੁ
ਖਅਤਿਅਗਲੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਸਹਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥੨॥
ਤਿਸੁਆਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਜੋਮੇਲੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਾਮਕਾਪੂਰਾਜਿਸੁਭੰਡਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੩॥
ਪਰਵਦਗਾਰੁਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਦੇਚਲਤਅਨੇਕ॥ਸਦਾਸਦਾਆਰਾਧੀਐਏਹਾਮਤਿਵਿਸੇਖੁ॥ਮਨਿਤਨਿਮਿਠਾਤਿਸੁਲ
ਗੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਨਾਨਕਲੇਖੁ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਜਨਹੁਮਿਲਿਭਾਈਹੋਸਚਾਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ॥ਤੋਸਾਬੰਧਹੁਜੀਅਕਾਐਥੈਓਥੈਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥
ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਹੋਵੈਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾ
ਥਾਉਨਕੋਸੁਝੈਗੁਰਮੇਲੇਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਤਿਸੁਮਿਲੇਜਿਨਿਗੁਰੁਡਿਠਾਜਾ
ਇ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਿਨਮਨੁਲਗਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਇ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਸਮਰਥੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਭਮਹਿਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਡੁਬਦਾਲਏਤਰਾਇ॥੨॥ਕਿਤੁਮੁਖਿਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਐਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਸੇਮਥੇਨਿਹਚਲਰਹੇਜਿਨਗੁਰਿਧਾਰਿਆਹਥੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਲਿਆ
ਜਨਮਮਰਣਕਾਪਥੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੇਵਿਆਭੈਭੰਜਨੁਦੁਖਲਥੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਗਹਿਰਗਭੀਰੁ
ਹੈਸੁਖਸਾਗਰੁਅਘਖੰਡੁ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਆਪਣਾਜਮਦੂਤਨਲਾਗੈਡੰਡੁ॥ਗੁਰਨਾਲਿਤੁਲਿ
ਨਲਗਈਖੋਜਿਡਿਠਾਬ੍ਰਹਮੰਡੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਸੁਖੁਨਾਨਕਮਨਮਹਿਮੰਡੁ॥੪॥੨
੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਕਉੜਾਉਪਜਿਆਸਾਦੁ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਰਿਦਕੀ
ਏਬਿਖਿਆਰਚਿਆਬਾਦੁ॥ਜਾਂਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਵਿਣੁਨਾਵੈਬਿਸਮਾਦੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਸੇਵਾਲਾਗੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਵਿਣਸਣਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕੂਕਰੁਹਰਕਾਇ
ਆਧਾਵੈਦਹਦਿਸਿਜਾਇ॥ਲੋਭੀਜੰਤੁਨਜਾਣਈਭਖੁਅਭਖੁਸਭਖਾਇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਿਬਿਆ
ਪਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥ਮਾਇਆਜਾਲੁਪਸਾਰਿਆਭੀਤਰਿਚੋਗਬਣਾਇ॥ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਪੰਖੀਫਾਸਿਆਨਿਕਸੁਨਪਾਏਮਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸਹਿਨਜਾਣਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥
੩॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਮੋਹਿਆਬਹੁਬਿਧਿਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਰਖੈਸੋਰਹੈਸੰਮ੍ਰਿਥੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹ
ਰਿਜਨਹਰਿਲਿਵਉਧਰੇਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥
ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰ
ਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੧॥੨੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤਿ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨॥੨੩॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੧॥੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥੨੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ ਭਗਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿ

ਆਗੈ ਮੈਲਾ ਨ ਕੁਲਾਇਆ ॥ ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਹੇਲਾ ਕਹਨੁ ਕਹਾ
ਵਨੁ ॥ ਤੇਰਾ ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਮਾਨੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ ਸਭ ਹੀ
ਮਧਿ ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬੰ
ਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈ
ਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ
ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁ
ਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ
ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰ
ਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰ
ਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੧॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ
ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁ
ਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁ
ਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
੨॥ ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾ
ਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ਕਿਆ ਕ
ਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵ
ਣੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿ
ਸਰਉ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈਹੋ
ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ਮਿ
ਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥

ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਉ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁ
ਰੁ ਆਪਿ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ॥੪॥੩੦॥ ਮਃ ੧॥੩੩॥
ਮਃ ੩॥੩੧॥ ਮਃ ੪॥੬॥ ਮਃ ੫॥੩੦॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੦੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਆਖਿ
ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ॥ ਆਖਣ ਵਾ
ਲੇ ਜੇਤੜੇ ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ
ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀ
ਅਹਿ ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ॥੨॥ ਪੀਰ
ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ॥ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ॥ ਬਰਕ
ਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ॥੩॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ॥ ਆਪ
ਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ॥ ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥੪॥ ਥਾਵਾ
ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਵਾ ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ॥ ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ॥ ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸ
ਕਈ ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ॥੫॥ ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ॥ ਵਡੇ ਹਥਿ ਵ
ਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ॥੬॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ
ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ॥੭॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ਸਗਲੀਆ
ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁ
ਆਰੁ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾ
ਸਿ॥ ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ॥ ਸਾ
ਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੩॥ ਸਾ
ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ਸਾਚਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਿਤ ਰ

ਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰਦਨੁਚੀ
ਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮਉਰਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀ
ਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿਆਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰ॥ਬਿਨੁਪਿਰ
ਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿ
ਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲਉਤਨੁਜਾਲੀਐਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਕੰਤਿਨਰਾਵੀਆਤਾਬਿ
ਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸ
ਕਉਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚਉਮਾ
ਨੁਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾ
ਮੁਮਿਲੈਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠ॥ਆਪੇਮੋਤੀਊਜਲੋਆ
ਪੇਭਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਘਟਿਘਟਿਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋ
ਹਿਥਾਆਪੇਪਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚੀਵਾਟਸੁਜਾਣੁਤੂੰਸਬਦਿਲਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਜਾਣੀ
ਐਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰੁ॥੩॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਦੇਖੀਐਹੋਰੁਕੇਤੀਆਵੈਜਾਇ॥ਆਪੇਨਿਰਮਲੁ
ਏਕੁਤੂੰਹੋਰਬੰਧੀਧੰਧੈਪਾਇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਹਰਿਜੀਉਸਬ
ਦਿਪਛਾਣੀਐਸਾਚਿਰਤੇਗੁਰਵਾਕਿ॥ਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਲਗਈਸਚਘਰਿਜਿਸੁਓਤਾਕੁ॥ਨਦਰਿ
ਕਰੇਸਚੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਸਾਕੁ॥੫॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸੇਸੁਖੀਏਜੁਗਚਾਰਿ॥ਹਉ
ਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿਕੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਏਕੁਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੬
ਸਾਚਉਵਖਰੁਲਾਦੀਐਲਾਭੁਸਦਾਸਚੁਰਾਸਿ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਬੈਸਈਭਗਤਿਸਚੀਅਰਦਾਸਿ॥
ਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥੭॥ਊਚਾਊਚਉਆਖੀਐਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥
ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂੰਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣੀਐਨਾਨਕਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਛੁਲੀਜਾਲੁਨਜਾਣਿਆਸਰੁਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ॥ਅਤਿਸਿਆ
ਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ॥ਕੀਤੇਕਾਰਣਿਪਾਕੜੀਕਾਲੁਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਉ
ਸਿਰਿਜਾਣਹੁਕਾਲੁ॥ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਜਗੁਬਾ
ਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨੁਗੁਰਕਾਲੁਅਫਾਰੁ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ॥ਹਉਤਿਨਕੈ
ਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥੨॥ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇ

ਸੇਉਬਰੇਗੁਰਿਰਾਖੇਚੰਗੇਸਾਥਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਰਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇਨਸੰਗੀਸਾਥਿ॥੩॥ਸਚੋਸਚਾਆ
ਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨੁ॥ਜਿਨੀਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸੂਚੇਜਾਣੀਅਹਿਗੁ
ਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨੁ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਿਕਰਿਸਾਜਨੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਜਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਇ॥ਨਾਵੈਅੰਦਰਿਹਉਵਸਾਂਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੫॥ਬਾਝੁਗੁਰੂ
ਗੁਬਾਰੁਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਸੰਚ
ਰੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੬॥ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐ
ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਤਿਥੈਕਾਲੁਨਅਪੜੈਜਿਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੭॥ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈ
ਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥੮॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ਮਨਿਜੂਠੈਤਨਿਜੂਠਿਹੈਜਿਹਵਾਜੂਠੀਹੋਇ॥ਮੁਖਿਝੂਠੈਝੂਠੁਬੋਲਣਾਕਿਉਕਰਿਸੂਚਾਹੋ
ਇ॥ਬਿਨੁਅਭਸਬਦਨਮਾਂਜੀਐਸਾਚੇਤੇਸਚੁਹੋਇ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਹੀਣੀਸੁਖੁਕੇਹਿ॥ਪਿਰੁਰਲੀਆ
ਰਸਿਮਾਣਸੀਸਾਚਿਸਬਦਿਸੁਖੁਨੇਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਧਨਵਾਂਢੀਝੂਰੇਇ॥ਜਿਉਜ
ਲਿਥੋੜੈਮਛੁਲੀਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਇ॥ਪਿਰਭਾਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੨॥
॥੨॥ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਸਖੀਸਹੇਲੀਨਾਲਿ॥ਤਨਿ
ਸੋਹੈਮਨੁਮੋਹਿਆਰਤੀਰੰਗਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸੋਹਣੀਪਿਰੁਰਾਵੇਗੁਣਨਾਲਿ॥੩॥ਕਾ
ਮਣਿਕਾਮਿਨਆਵਈਖੋਟੀਅਵਗਣਿਆਰਿ॥ਨਾਸੁਖੁਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਝੂਠਿਜਲੀਵੇਕਾਰਿ॥ਆਵ
ਣੁਵੰਞਣੁਡਾਖੜੋਛੋਡੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰਿ॥੪॥ਪਿਰਕੀਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੁਤੀਸੋਕਿਤੁਸਾਦਿ॥ਪਿਰਕੈਕਾ
ਮਿਨਆਵਈਬੋਲੇਫਾਦਿਲੁਬਾਦਿ॥ਦਰਿਘਰਿਢੋਈਨਾਲਹੈਛੂਟੀਦੂਜੈਸਾਦਿ॥੫॥ਪੰਡਿਤਵਾਚ
ਹਿਪੋਥੀਆਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਅਨਕਉਮਤੀਦੇਚਲਹਿਮਾਇਆਕਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕਥਨੀਝੂਠੀਜਗੁ
ਭਵੈਰਹਣੀਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥੬॥ਕੇਤੇਪੰਡਿਤਜੋਤਕੀਬੇਦਾਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਵਾਦਿਵਿਰੋਧਿਸਲਾਹ
ਣੇਵਾਦੇਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਮਨਛੁਟਸੀਕਹਿਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣੁ॥੭॥ਸਭਿਗੁਣਵੰ
ਤੀਆਖੀਅਹਿਮੈਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਹਰਿਵਰੁਨਾਰਿਸੁਹਾਵਣੀਮੈਭਾਵੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸ
ਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਧੀਐ
ਤੀਰਥਿਕੀਚੈਵਾਸੁ॥ਪੁੰਨਦਾਨਚੰਗਿਆਈਆਬਿਨੁਸਾਚੇਕਿਆਤਾਸੁ॥ਜੇਹਾਰਾਧੇਤੇਹਾਲੁਣੈਬਿਨੁ
ਗੁਣਜਨਮੁਵਿਣਾਸੁ॥੧॥ਮੁੰਧੇਗੁਣਦਾਸੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮਤਿ
ਪੂਰਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਣੁਰਾਸੀਵਾਪਾਰੀਆਤਕੇਕੁੰਡਾਚਾਰਿ॥ਮੂਲੁਨਬੁਝੈਆਪਣਾਵ

ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥

ਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪ
ਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਚੈ ਆਸਣਿ
ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿ
ਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿ
ਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁ
ਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾ
ਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਇ ॥੮॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ
ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮ
ਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ
ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ
ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀ
ਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈ
ਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ
ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂ
ਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁ
ਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡ
ਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ
ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮ

ਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ
ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥
੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ
ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ
ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾ
ਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿ
ਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ
ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕ
ਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀ
ਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥
ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥
੨॥ ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥
ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿ
ਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆ
ਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ
ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ

ਈਐ ਸਗਲੀ ਪਿਆਸ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁੰਬੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆਥਿ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ

੪

ਤਾਣਿ॥ਘੜੀਮੁਹਤਕਿਚਲਣਾਖੇਲਣੁਅਜੁਕਿਕਾਲਿ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਜਾਇਸਚਾਪਿੜੁਮਾ
ਣਿ॥੮॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਹਉਮੈਮੈਲੁਨਜਾਇ॥ਸੋਹੰਆਪੁਪਛਾਣੀਐਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀ
ਆਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੀਐਅਵਰਕਿਕਰੇਕਰਾਇ॥੯॥ਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੀਐਸਬਦਿਮਿ
ਲੇਪਤੀਆਇ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਝੀਨਾਪਵੈਵੀਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰੁਘਰੁਏਕੁਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀ
ਜਾਇ॥੧੦॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਮਨਮੁਖਿਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐਭੂਲੀਠਉਰਨਕਾਇ॥ਗੁਰ
ਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਖੋਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬ
ਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੀਫਿ
ਰੈਦਿਸੰਤਰੀਭੂਲੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂੰਗਰਿਥਲਿਚੜੈਭਰਮੈਮਨੁਡੋਲਾਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀ
ਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਿਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਗੁਰੁਮੇਲਸੀਹਰਿਰਸਿਨਾਮਪਿਆਰਿ॥ਸਾਚਿ
ਸਹਜਿਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੩॥
੩॥ਅਖਰਪੜਿਪੜਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੀਰਥਨਾਤਾਕਿਆਕਰੇਮਨਮਹਿਮੈਲੁਗੁ
ਮਾਨੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕਿਨਿਸਮਝਾਈਐਮਨੁਰਾਜਾਸੁਲਤਾਨੁ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਤੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਧਨਆਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁ॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇ
ਤਿਅਪਾਰੁ॥੫॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆਹਉ
ਮੈਵਿਚਹੁਖੋਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਲਾਭੁਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਆ
ਪਿਨਲਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਗਿਰਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਸ
ਚੋਪਲੈਪਾਇ॥੭॥ਭੁਲਣਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਅਭੁਲੁਗੁਰੂਕਰਤਾਰੁ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਸਮਝਾਇਆਲਾ
ਗਾਤਿਸੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਨਵੀਸਰੈਮੇਲੇਸਬਦੁਅਪਾਰੁ॥੮॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧
ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਮੋਹਣੀਸੁਤਬੰਧਪਘਰਨਾਰਿ॥ਧਨਿਜੋਬਨਿਜਗੁਠਗਿਆਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿ॥
ਮੋਹਠਗਉਲੀਹਉਮੁਈਸਾਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਮੈਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੈਤੁਝਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਭਾਵਈਤੂੰਭਾਵਹਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਸਾਲਾਹੀਰੰਗਸਿਉਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੰਤੋਖੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਲਸੀਕੂੜਾਮੋਹੁਨਵੇਖੁ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਇਆਨਿਤਚਲਦਾਸਾਥੁਦੇਖੁ॥
੨॥ਆਖਣਿਆਖਹਿਕੇਤੜੇਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਪੈਪਤਿਹੋਇ॥
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਖੋਟਾਖਰਾਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਛੁਟੀਐਮਨਮੁਖਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਅਸ
ਟਧਾਤੁਪਾਤਿਸਾਹਕੀਘੜੀਐਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਾਰਖੂਪਵੈਖਜਾਨੈਰਾਸਿ॥੪॥

ਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥ਕਹਣੈਹਾਥਨਲਭਈਸਚਿਟਿਕੈਪਤਿਪਾਇ॥ਗੁਰ
ਮਤਿਤੂੰਸਾਲਾਹਣਾਹੋਰੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਭਾਵਈਤਿਤੁਤਨਿਹਉਮੈਵਾਦੁ॥
ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਪਾਈਐਬਿਖਿਆਦੂਜਾਸਾਦੁ॥ਬਿਨੁਗੁਣਕਾਮਿਨਆਵਈਮਾਇਆਫੀਕਾ
ਸਾਦੁ॥੬॥ਆਸਾਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆਆਸਾਰਸਕਸਖਾਇ॥ਆਸਾਬੰਧਿਚਲਾਈਐਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋ
ਟਾਖਾਇ॥ਅਵਗਣਿਬਧਾਮਾਰੀਐਛੂਟੈਗੁਰਮਤਿਨਾਇ॥੭॥ਸਰਬੇਥਾਈਏਕੁਤੂੰਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਰਾਖੁ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਨਾਮੁਭਲੋਪਤਿਸਾਖੁ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਈਐਸਬਦਿ
ਸਚੈਸਚੁਭਾਖੁ॥੮॥ਆਕਾਸੀਪਾਤਾਲਿਤੂੰਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਆਪੇਭਗਤੀਭਾਉਤੂੰ
ਆਪੇਮਿਲਹਿਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇ॥੯॥੧੩॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਵਰੁਕਿਕਰੀਵੀਚਾਰੁ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਸੁਖੁਊਪਜੈਪ੍ਰਭ
ਰਾਤਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂੰਮੈਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਾਚੀਖਸਮਰਜਾਇ॥
ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿਆਤਿਸੁਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਬੈਸੰਤਰਿਹੋਮੀਐ
ਇਕਰਤੀਤੋਲਿਕਟਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਮਧਾਜੇਕਰੀਅਨਦਿਨੁਅਗਨਿਜਲਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨ
ਪੁਜਈਜੇਲਖਕੋਟੀਕਰਮਕਮਾਇ॥੨॥ਅਰਧਸਰੀਰੁਕਟਾਈਐਸਿਰਿਕਰਵਤੁਧਰਾਇ॥
ਤਨੁਹੈਮੰਚਲਿਗਾਲੀਐਭੀਮਨਤੇਰੋਗੁਨਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮੈਤੁਲਿਨਪੁਜਈਸਭਡਿਠੀਠੋਕਿਵਜਾਇ॥
੩॥ਕੰਚਨਕੇਕੋਟਦਤੁਕਰੀਬਹੁਹੈਵਰਗੈਵਰਦਾਨੁ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਗਊਆਘਣੀਭੀਅੰਤਰਿਗਰਬੁ
ਗੁਮਾਨੁ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਬੇਧਿਆਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਦਾਨੁ॥੪॥ਮਨਹਠਬੁਧੀਕੇਤੀਆਕੇਤੇਬੇਦ
ਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਬੰਧਨਜੀਅਕੇਗੁਰਮੁਖਿਮੋਖਦੁਆਰ॥ਸਚਹੁਓਰੈਸਭੁਕੋਉਪਰਿਸਚੁਆਚਾ
ਰੁ॥੫॥ਸਭੁਕੋਊਚਾਆਖੀਐਨੀਚੁਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਇਕਨੈਭਾਂਡੇਸਾਜਿਐਇਕੁਚਾਨਣੁਤਿਹੁਲੋ
ਇ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਧੁਰਿਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥੬॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨੈਸੰਤੋਖੁਵਸੈ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਵੀਚਾਰੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤੋਖਿਆਦ
ਰਗਹਿਪੈਧਾਜਾਇ॥੭॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਕਿੰਗੁਰੀਅਨਦਿਨੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਵਿਰਲੇਕ
ਉਸੋਝੀਪਈਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਛੂਟੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੮॥੧੪
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਚਿਤੇਦਿਸਹਿਧਉਲਹਰਬਗੇਬੰਕਦੁਆਰ॥ਕਰਿਮਨਖੁਸੀਉ
ਸਾਰਿਆਦੂਜੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਅੰਦਰੁਖਾਲੀਪ੍ਰੇਮਬਿਨੁਢਹਿਢੇਰੀਤਨੁਛਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇ
ਤਨੁਧਨੁਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲੋਗੁਰੁਦਾਤਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮ

ਨਾਮ ਧਨੁ ਤਿਸ ਅਗਲੋ ਜੋ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ
ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇ
ਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥
੩॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁ
ਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ
ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ
ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜਿਉ ਸੁਪ
ਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿ
ਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈ
ਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁ
ਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹ
ਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ
ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹ
ਜਾਰ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅ
ਸਾਰ ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿ
ਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭ
ਤਾਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥
੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇ
ਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬ
ਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਮੁਕਾਮੁਕਰਿਘਰਿਬੈਸਣਾਨਿਤਚਲਣੈਕੀਧੋਖ॥ਮੁਕਾਮੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀ
ਐਜਾਰਹੈਨਿਹਚਲੁਲੋਕ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁਕਰਣੀਖਰਚੁਬਾਧਹੁਲਾਗਿਰ
ਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਤਆਸਣੁਕਰਿਬਹੈਮੁਲਾਬਹੈਮੁਕਾਮਿ॥ਪੰਡਿਤਵਖਾਣਹਿਪੋਥੀਆਸਿ
ਧਬਹਹਿਦੇਵਸਥਾਨਿ॥੨॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਿ
ਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿ
ਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾ
ਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖਅਗੰਮਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾ
ਰੁਕਰੀਮੁ॥੬॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁ
ਓਹੀਏਕੁ॥੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈਨਾਨਕਾਸਚੁ
ਬੁਗੋਇ॥੮॥੧੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਵੈਕੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕ
ਾਹੇਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹਰਿਜਗ
ਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇ
ਸਖਾਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਮਗੁਨਜਾ
ਣੈਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਜ
ਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇ
ਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਸਦਮਨਿਵਸੈਸ
ਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥੮॥੧॥੧੮॥

ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲਗੈਤਿਨਆਇ।ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉ
ਬਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ।੧।ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ।ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾਗੁ
ਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਇ।ਰਹਾਉ।ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ।ਸੁਪਨੈਸੁਖੁ
ਨਪਾਵਈਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ।੨।ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੋਚੀਐਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ।ਹਰਿ
ਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾਇ।੩।ਗੁਰੁਸਬਦੁਦਿੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾ
ਲਇਆਨਜਾਇ।ਜੇਸਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਭੀਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ।੪।ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿ
ਨਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ।੫।ਮਨਹਠਿਕਿ
ਤੈਉਪਾਇਨਛੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਹੁਜਾਇ।ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾਧੂਉਬਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾ
ਇ।੬।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰ
ਤਾਰੁ।੭।ਨਾਨਕਦਾਤਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਉਰੁਨਕੋਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੮।੨
੧੯।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈਗੁਰਭਾਇ।ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਿਰ
ਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ।ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ।੧।ਮਨਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕ
ਮਾਇ।ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਊਡ
ਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ।ਜੇਤਾਊਡਹਿਦੁਖਘਣੇਨਿਤਦਾਝਹਿਤੈਬਿਲਲਾਹਿ।ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪ
ਈਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾਹਿ।੨।ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਸਾਖਾਤੀਨਿ
ਨਿਵਾਰੀਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ।੩।ਮਨਮੁਖ
ਊਭੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿੰਨਾਛਾਉ।ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਾਘਰੁਨਗਿਰਾਉ।ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿ
ਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ।੪।ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ।ਹੁਕਮੇਦ
ਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ।ਹੁਕਮੇਹਰਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ।੫।ਹੁਕਮੁਨਜਾ
ਣਹਿਬਪੁੜੇਭੂਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ।ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਖੁਆਰੁ।ਅੰਤਰਿਸਾਂ
ਤਿਨਆਵਈਨਾਸਚਿਲਗੈਪਿਆਰੁ।੬।ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ।ਸਚੀ
ਭਗਤੀਸਚਿਰਤੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ।ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰੁ।੭।ਸਭ
ਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ।ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸਚਾਤੈਸਾਹੀਕੋਹੋਇ।ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।੮।੩।੨੦।। ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਮੁਖਊਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ।ਸਹਜੇਹੀ

ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ਵਿਰਲਾ
ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ
ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ਰਸ
ਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁ
ਖੀਆ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ
ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ
॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾ
ਇ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰ
ਮੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਭ
ਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸ
ਲਾਹੀਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ
ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ
ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ
ਖਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ਹ
ਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਦੈਤ ਪੁਤੁ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੈ ॥ ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ
॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥

ਤਤੁਅਰਪੀਆਪ੍ਰਭਗੁਰਬਾਣੀਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏ॥ਸਚਘਰਿਜਿਨੀਗੁਰੁਅਪਣੋਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਜੋਬਿੰਦੇਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿਵਸੈਸਭਨਾ
ਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੮
॥੫॥੨੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩ ਸਹਜੈਨੋਸਭਲੋਚਦੀਬਿਨੁਗੁਰਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰ
ਡਿਤਜੋਤਕੀਥਕੇਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਭੇਟੇਸਹਜੁਪਾਇਆਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੧॥ਭਾ
ਈਰੇਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਹੋਇ॥ਸਬਦੈਹੀਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਰਿਪਾਇਆਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸਹਜੇਗਾਵਿਆਥਾਇਪਵੈਬਿਨੁਸਹਜੈਕਥਨੀਬਾਦਿ॥੨॥ਸਹਜਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਸਹ
ਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਸਹਜੇਹੀਗੁਣਊਚਰੈਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਖਾਇ॥੩॥ਸਹਜੇਕਾਲੁਵਿਡਾਰਿਆਸਚਸਰਣਾਈਪਾਇ॥ਸਹਜੇਹਰਿਨਾਮੁਮ
ਨਿਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇ
ਆਵਿਚਿਸਹਜੁਨਊਪਜੈਮਾਇਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਮਾਵਣੇਹਉਮੈਜਲੈਜਲਾਇ॥ਜ
ਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥੫॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਾਵਿਚਿਸਹਜੁਨਪਾਈਐਤ੍ਰੈਗੁਣਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਇ॥ਪੜੀਐਗੁਣੀਐ[ਕਿਆ]ਕਥੀਐਜਾਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸਹਜੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਲੈਪਾਇ॥੬॥ਨਿਰਗੁਣਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਸਹਜੇਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਭੁ
ਲਿਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਸੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੭॥ਬਿਨੁਸਹਜੈਸਭੁਅੰਧੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥
ਸਹਜੇਹੀਸੋਝੀਪਈਸਚੈਸਬਦਿਅਪਾਰਿ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਪੂਰੇਗੁਰਕਰਤਾਰਿ॥੮॥ਸ
ਹਜੇਅਦਿਸਟੁਪਛਾਣੀਐਨਿਰਭਉਜੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿ
ਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੯॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁ
ਹੈਸਹਜਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਨਿਅਖੁਟਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵ
ਈਦੀਏਦੇਵਣਹਾਰਿ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਫੇਰੁਨਪਵੈ
ਜਨਮਮਰਣੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਸਭਸੋਝੀ[ਹੋਈ]ਹਰਿਨਾਮੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਸਦਨਵਤਨੋਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁ
ਅਪੁਨੀਸਰਣਾਈਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਣਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤ
ਰਣਾ॥੨॥ਵਡੈਭਾਗਿਨਾਉਪਾਈਐਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਸੁਹਾਈ॥ਆਪੇਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾ
ਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਇਕਨਾਮਨਮੁਖਿਸਬਦੁਨਭਾਵੈਬੰਧਨਿਬੰਧਿਭਵਾਇਆ॥

ਸਹਜੇਹੀਭਗਤਿਊਪਜੈਸਹਜਿਪਿਆਰਿਬੈਰਾਗਿ॥
ਸਹਜੈਹੀਤੇਸੁਖਸਾਤਿਹੋਇਬਿਨੁਸਹਜੈਜੀਵਣੁਬਾਦਿ॥

ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਭਗਤਾਮਨਿਅਨੰਦੁਹੈਸਚੈਸਬਦਿ
ਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਨਿਰਮਲਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਤੇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਬੋਲ
ਹਿਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਏਕੋਸੇਵਨਿਏਕੁਅਰਾਧਹਿਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸੇ
ਵੀਐਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਸਿਉਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਕਰੇਮਿਲਾਇ॥੭॥ਆਪੇਕਰੇਕ
ਰਾਏਆਪੇਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਜਗਾਇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਨਾਨਕਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀਰ
ਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਮਨੁਨਿਰਮਲਾਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰੁ॥ਮਨਿਅਨੰਦੁਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਭੇ
ਟਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਬੈਸਣਾਸਚਿਨਾਮਿਮਨੁਧੀਰੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਲਗੈਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬਦਿਪਤਿਊਪਜੈਸਚੇਸ
ਚਾਨਾਉ॥ਜਿਨੀਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਮਨਮੁਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਠਉਰ
ਨਕਤਹੂਥਾਉ॥੨॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਹੀਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਸਦਾਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਸਚੈਸਬਦਿਨਿਵ
ਾਸੁ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥੩॥ਸਚੁਵੇਖਣੁਸਚੁਬੋਲਣਾਤਨੁਮਨੁ
ਸਚਾਹੋਇ॥ਸਚੀਸਾਖੀਉਪਦੇਸੁਸਚੁਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਜਿੰਨੀਸਚੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਦੁਖੀਏਚਲੇਰੋਇ॥
੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸੇਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੂਕਨਸੁਣੈਪੂਕਾਰ॥ਬਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥੫॥ਏਹੁਜਗੁਜਲਤਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਤਿਗੁਰਸ
ਰਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਸਚਿਸੰਜਮਿਰਹਣਾ॥ਸਤਿਗੁਰਸਚਾਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬਦੇਭ
ਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੬॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫਿਰਦੇਰਹੇਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿ
ਤਮੋਨੀਥਕੇਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਬਿਨੁਸਚੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭॥
ਜੋਸਚੈਲਾਏਸੇਸਚਿਲਗੇਨਿਤਸਚੀਕਾਰਕਰੰਨਿ॥ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਸਚੈਮਹਲਿਰ
ਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੁਖੀਏਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਰਚੰਨਿ॥੮॥੮॥੧੭॥੨੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਜਾਕਉਮੁਸਕਲੁਅਤਿਬਣੈਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇ॥
ਲਾਗੂਹੋਏਦੁਸਮਨਾਸਾਕਭਿਭਜਿਖਲੇ॥ਸਭੋਭਜੈਆਸਰਾਚੁਕੈਸਭੁਅਸਰਾਉ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਨਿਤਾਣਿਆਕਾਤਾਣੁ॥ਆਇਨਜਾਈਥਿਰੁਸਦਾਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁ
ਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਹੋਵੈਦੁਬਲਾਨੰਗਭੁਖਕੀਪੀਰ॥ਦਮੜਾਪਲੈਨਾਪਵੈਨਾਕੋਦੇਵੈਧੀਰ॥ਸੁਆਰਥੁਸੁ
ਆਉਨਕੋਕਰੇਨਾਕਿਛੁਹੋਵੈਕਾਜੁ॥ਚਿਤਿਆਵੈਓਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਰਾਜੁ॥੨॥ਜਾਕਉਚਿੰ
ਤਾਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਦੇਹੀਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਗ੍ਰਿਸਤਿਕੁਟੰਬਿਪਲੇਟਿਆਕਦੇਹਰਖੁਕਦੇਸੋਗੁ॥ਗਉਣੁਕਰੇ

ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ
ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥ ਪੋ
ਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕੰਨਿ ਸੁਣਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥
੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ
ਦੁਗਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾ
ਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾ
ਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥ ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ
ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤ
ਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥
੭॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋ
ਗੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰ
ਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ
ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥ ॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾ
ਤਾ ॥ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥
ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥
ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਕਾਪ
ੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥ ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦ
ਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥ ਘਾਟਿ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ
ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ਸਰਣਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥
੨॥੨੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥
ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ
ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ਵੇਖ
ਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾ

ਪਦਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਭਮੈਪੀਆਇਆਜਾਣਿਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਐ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾ
ਇਜੀਉ॥੪॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੈਸੀਜਾਣੀਐ॥ਜਿਥੈਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਏਕੋਨਾਮੁਹੁਕਮੁਹੈਨਾਨ
ਕਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇਜੀਉ॥੫॥ਇਹੁਜਗਤੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆ
ਇਆ॥ਪਰਤਾਪੁਲਗਾਦੋਹਾਗਣੀਭਾਗਜਿਨਾਕੇਨਾਹਿਜੀਉ॥੬॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਿਆਨੀਸਾਣੀਆ॥
ਖਸਮਹੁਘੁਥੀਆਫਿਰਹਿਨਿਮਾਣੀਆ॥ਮੈਲੇਵੇਸਤਿਨਾਕਾਮਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇਜੀਉ॥੭॥ਸੋ
ਹਾਗਣੀਕਿਆਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਕੈਆਪਣੀ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੮॥ਹੁਕਮੁਜਿਨਾਨੋਮਨਾਇਆ॥ਤਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆ॥ਸਹੀਆ
ਸੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁਜੀਉ॥੯॥ਜਿਨਾਭਾਣੇਕਾਰਸੁਆਇਆ॥ਤਿਨਾਵਿਚਹੁਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਐਸਾਜਾਣੀਐਜੋਸਭਸੈਲਏਮਿਲਾਇਜੀਉ॥੧੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਫਲੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਵਿਚਹੁਅਹਕਰਣੁਚੁਕਾਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਕਾਦੁਖੁਕਟਿਆਭਾਗੁਬੈ
ਠਾਮਸਤਕਿਆਇਜੀਉ॥੧੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੇਰੀਬਾਣੀਆ॥ਤੇਰਿਆਭਗਤਾਰਿਦੈਸਮਾਣੀਆ॥ਸੁਖ
ਸੇਵਾਅੰਦਰਿਰਖਿਐਆਪਣੀਨਦਰਿਕਰਿਨਿਸਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਾਣੀਐ॥ਜਿ
ਤੁਮਿਲਿਐਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਨਪਾਇਓਸਭਥਕੀਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੧੩॥ਹਉਸ
ਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁਮਾਇਆ॥ਜਿਨਿਭ੍ਰਮਿਭੁਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਆਪੇਲ
ਏਰਲਾਇਜੀਉ॥੧੪॥ਤੂੰਸਭਨਾਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਤੈਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆਜਾਕਉਜੋਤਿਧਰੀਕਰਤਾਰਿਜੀਉ॥੧੫॥ਆਪੇਖਸਮਿਨਿਵਾਜਿਆ॥ਜੀਉਪਿੰ
ਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਆਪਣੇਸੇਵਕਕੀਪੈਜਰਖੀਆਦੁਇਕਰਮਸਤਕਿਧਾਰਿਜੀਉ॥੧੬॥ਸਭਿਸੰਜਮ
ਰਹੇਸਿਆਣਪਾ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ॥ਪ੍ਰਗਟੁਪ੍ਰਤਾਪੁਵਰਤਾਇਓਸਭੁਲੋਕੁਕਰੈਜੈਕਾਰੁ
ਜੀਉ॥੧੭॥ਮੇਰੇਗੁਣਅਵਗਨਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਕੰਠਿਲਾਇ
ਕੈਰਖਿਓਨੁਲਗੈਨਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥੧੮॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਜੀਇਇਛਿਅੜਾਫਲੁ
ਪਾਇਆ॥ਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਸਿਰਿਖਸਮੁਤੂੰਜਪਿਨਾਨਕਜੀਵੈਨਾਉਜੀਉ॥੧੯॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪੁਉ
ਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਖੇਲੁਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਬੁਝਾਇ
ਜੀਉ॥੨੦॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਆਪਣੀ
ਆਪੇਲਏਸਮਾਇਜੀਉ॥੨੧॥ਗੋਪੀਨੈਗੋਆਲੀਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਗੋਇਉਠਾਲੀਆ॥ਹੁਕਮੀਭਾ

ਰੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਤਿਸੁ ਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥ ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਿਹਲਵਾਨੜਾ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥ ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥ ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੯ ॥ ਮਃ ੧ ॥੧੭॥ ਮਃ ੩ ॥੮॥ ਮਃ ੫ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੯ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸ

ਧਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ੩੧
ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ
ਝੂਠੇ ॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ ਘ
ਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ
ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿ
ਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾ
ਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣ
ਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖ
ੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ
ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ
ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ
ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ
ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ
ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ
ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ

ਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਲਗਾਆਲਿਜੰਜਾਲਿ॥ਧਨੁਚਿਤਵੈਧਨੁਸੰਚਵੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿ
ਨਸਮਾਲਿ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਸਮਾਲੈਜਿਹੋਵੈਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਇਹੁਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਝੂ
ਠੀਅੰਤਿਛੋਡਿਚਲਿਆਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਸੇਜਾਇਮਿਲੇਹਰਿਨਾਲਿ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿ
ਆਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਚਲਣਵੇਲਾਆਦੀ॥ਕਰਿਸੇਵਹੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਸਭਚਲੀ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਦੀ॥ਹਰਿਸੇਵਹੁਖਿਨੁਖਿਨੁਢਿਲਮੂਲਿਨਕਰਿਹੁਜਿਤੁਅਸਥਿਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਹੋਵਹੁ॥
ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਮਾਣਹੁਰਲੀਆਜਨਮਮਰਣਦੁਖਖੋਵਹੁ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੁਆਮੀਭੇਦੁਨ
ਜਾਣਹੁਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਭਗਤਿਸੁਖਾਂਦੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਸਫਲਿਓੁਰੈਣਿ
ਭਗਤਾਦੀ॥੪॥੧॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿ
ਤ੍ਰਾਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥ਦਸੀਮਾਸੀਮਾਨਸੁਕੀਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਮੁਹਲਤਿ
ਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਮੁਹਲਤਿਕਰਿਦੀਨੀਕਰਮਕਮਾਣੇਜੈਸਾਲਿਖਤੁਧੁਰਿਪਾਇਆ॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਤਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੂਸੰਜੋਇਆ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਇਸੁਜੰਤੈ
ਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਪਹਿਲੈਪਹਰੈਧਰਿਪਾਇਤਾਉਦਰੈਮਾਹਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਰੈ
ਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਭਰਿਜੁਆਨੀਲਹਰੀਦੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣਈਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾਮਨੁਮਤਾਅਹੰਮੇਇ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਪਛਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀਆਗੈਪੰਥੁਕਰਾਰਾ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਕਬਹੂੰ
ਨਸੇਵਿਆਸਿਰਿਠਾਢੇਜਮਜੰਦਾਰਾ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਬਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੇ
ਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੂਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਭਰਿਜੋਬਨੁਲਹਰੀਦੇਇ॥੨॥ਤੀਜੈਪਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾ
ਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸੰਚੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥ਪੁਤ੍ਰਿਕਲਤ੍ਰਿਮੋਹਿਲਪਟਿਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲਹਰਿਲੋਭਾਨੁਪਰਾਨੀਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਸਿਉਸੰਗੁਨਕੀਆਬਹੁਜੋਨੀਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਸਿਰਜਨਹਾਰੁਵਿਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਇਕਨਿਮਖ
ਨਲਗੋਧਿਆਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਤੀਜੈਪਹਰੈਬਿਖੁਸੰਚੇਅੰਧੁਅਗਿਆਨੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਵਣ
ਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਤੇਰਾਦਰਗਹਬੇਲੀਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿਪਰਾਣੀਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾਈ॥ਇ
ਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਤੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਝੂਠੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਸਗਲੀਰੈਣਿਗੁਦਰੀਅੰਧਿਆਰੀ
ਸੇਵਿਸਤਿਗੁਰੁਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆਸੋਇ॥੪॥

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ
ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ
ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀ
ਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੪॥
੧॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੨ ਮੁੰਧ ਇਆ
ਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ
ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅ
ੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨ
ਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ
ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹ
ਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੁਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜ
ਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋ
ਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥
ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ
ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇ
ਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰ
ਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ
ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾ
ਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ

ਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇ
ਈਫਲਪਾਵਹਿਚਰਣਕਮਲਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਲੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਸੰਗਿਭ੍ਰਮੁਜਾਲੇ॥੧॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਬਿ
ਨੁਝੂਠੁਪਸਾਰੇ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਬਿਖੁਸਾਗਰੁਸੰਸਾਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਕਰਿਬੋਹਿਥੁਕਰਤੇ
ਸਹਸਾਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੈਵਡਭਾਗੀਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸੇਵਕਸੁ
ਆਮੀਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਹਰਿਝੂਠਪਸਾਰੇ॥੨॥ਮਨਪਿਆਰਿ
ਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਦਰੁਨਿਹਚਲੁਮਲੀ॥ਹ
ਰਿਦਰੁਸੇਵੇਅਲਖਅਭੇਵੇਨਿਹਚਲੁਆਸਣੁਪਾਇਆ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਸੰਸਾ
ਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਾਕਾਗਦੁਫਾਰਿਆਜਮਦੂਤਾਕਛੂਨਚਲੀ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮ
ਨਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਲਦੇਖੇਪਸਵਲੀ॥੩॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥ਮਨਪਿ
ਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਪਰਗਾਸੋ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਸਗਲੀਪੁੰ
ਨੀਆ॥ਪੁਰਬੇਕਮਾਏਸ੍ਰੀਰੰਗਪਾਏਹਰਿਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਰਬਤਿਰ
ਵਿਆਮਨਿਉਪਜਿਆਬਿਸੁਆਸੋ॥ਨਾਨਕੁਸਿਖਦੇਇਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਵਾਸੋ॥੪॥
ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਮਨਪਿਆਰਿਆਜੀਉਮਿਤ੍ਰਾਹਰਿਜਲ
ਮਿਲਿਜੀਵੇਮੀਨਾ॥ਹਰਿਪੀਆਘਾਨੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੇਸ੍ਰਬਸੁਖਾਮਨਿਵੁਠੇ॥ਸ੍ਰੀਧਰਪਾਏਮੰਗਲ
ਗਾਏਇਛਪੁੰਨੀਸਤਿਗੁਰਤੁਠੇ॥ਲੜਿਲੀਨੇਲਾਏਨਉਨਿਧਿਪਾਏਨਾਉਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨਾ॥
ਨਾਨਕਸਿਖਸੰਤਸਮਝਾਈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਨੁਲੀਨਾ॥੫॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਡਖਣਾ॥ ਹਠਮਝਾਹੂਮਾਪਿਰੀਪਸੇਕਿਉਦੀਦਾਰ॥ਸੰਤਸਰ
ਣਾਈਲਭਣੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਸੰਤਨਮਨਿਆਵ
ਏਜੀਉ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਬਿਪਰੀਤਿਅਨੀਤਿਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਜੀਉ॥ਦਾਸਾਨਹਭਾਵਏਬਿਨੁ
ਦਰਸਾਵਏਇਕਖਿਨੁਧੀਰਜੁਕਿਉਕਰੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਤਨੁਮਨੁਹੀਨਾਜਲਬਿਨੁਮਛੁਲੀਜਿਉ
ਮਰੈ॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇਗੁਣਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਵਏ॥ਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਨਿਤਨਿਅੰਕਿਸਮਾਵਏ॥੧॥ ਡਖਣਾ॥ ਸੋਹੰਦੜੋਹਭਠਾਇਕੋਇਨਦਿਸੈਡੂਜੜੋ॥
ਖੁਲ੍ਹੜੇਕਪਾਟਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤੇ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਤੇਰੇਬਚਨਅਨੂਪਅਪਾਰਸੰਤਨਆਧਾਰ
ਬਾਣੀਬੀਚਾਰੀਐਜੀਉ॥ਸਿਮਰਤਸਾਸਗਿਰਾਸਪੂਰਨਬਿਸੁਆਸਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੀਐ

 ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਤਿਸੁ ਖਿਨੁ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਛਤ ਫਲ
ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀ
ਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥ ੨ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ
ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਂਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ
ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭ
ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘ
ਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾ
ਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥ ੩ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓ
ਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ
ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖ੍ਯਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ਜਨਮ ਮਰ
ਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀ
ਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥ ੪ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ
ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥ ੧ ॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ
ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ
ਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ
ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ
ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸ
ਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ
ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ

ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚ
ਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ
ਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
੩॥ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁ
ਰਮਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨ
ਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿ
ਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ
ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੪॥ ਜੁਮਲਾ ਛੰਤ ਵਣਜਾਰਾ
ਮਃ ੪ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਜੁਮਲਾ ੪ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰ
ਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭੁ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ
ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ

ਕੋਦੀਬਾਣੁਹਰਿ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦਾਹੈਅਮਰੁਇਕੋਹਰਿਚਿਤਿਧਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿਡਰੁਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਦੂਰਿਕਰਿ॥ਹਰਿਤਿਸੈਨੋਸਾਲਾਹਿਜਿਤੁਧੁਰਖੈਬਾਹਰਿਘਰਿ॥ਹਰਿਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆਲੁਸੋਹ
ਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰਿ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥
ਇਕਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹੰਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸਾਦਿਕਾਸਬਰੁਤੋ
ਸਾਮਲਾਇਕਾਂ॥ਦੀਦਾਰੁਪੂਰੇਪਾਇਸਾਥਾਉਨਾਹੀਖਾਇਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਆਪੇਤੁਧੁਉਪਾਇ
ਕੈਆਪਿਕਾਰੈਲਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਆਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਤੁਧਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਤੂੰਸਚਾਸਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭਨੀਹੀਥਾਈ॥ਹਰਿਤਿਸੈਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਲ
ਏਛਡਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਫਕੜਜਾਤੀਫਕੜੁਨਾਉ॥ਸਭਨਾਜੀਆਇਕਾਛਾਉ॥ਆਪ
ਹੁਜੇਕੋਭਲਾਕਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਪਰੁਜਾਪੈਜਾਪਤਿਲੇਖੈਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੨॥ਜਿਸੁਪਿਆਰੇਸਿਉ
ਨੇਹੁਤਿਸੁਆਗੈਮਰਿਚਲੀਐ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਤਾਕੈਪਾਛੈਜੀਵਣਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਤੁਧੁ
ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਐਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਵੇ॥ਦਸਚਾਰਿਹਟਤੁਧੁਸਾਜਿਆਵਾਪਾਰੁਕਰੀਵੇ॥
ਇਕਨਾਨੋਹਰਿਲਾਭੁਦੇਇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਥੀਵੇ॥ਤਿਨਜਮਕਾਲੁਨਵਿਆਪਈਜਿਨਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵੇ॥ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛੁਟੀਵੇ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕੈਵਸਿਆਸੋਇ॥ਵਖਤੁਵੀਚਾਰੇਸੁਬੰਦਾਹੋਇ॥ਕੁਦਰਤਿਹੈਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥
ਜਾਕੀਮਤਿਪਾਇਤਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸਰੈਸਰੀਅਤਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾ
ਰੁ॥ਸਿਦਕੁਕਰਿਸਿਜਦਾਮਨੁਕਰਿਮਖਸੂਦੁ॥ਜਿਹਫਿਰਿਦੇਖਾਤਿਹਮਉਜੂਦੁ॥੧॥ਮਃ ੩
ਗੁਰਸਭਾਏਵਨਪਾਈਐਨਾਨੇੜੈਨਾਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਾਮਿਲੈਜਾਮਨੁਰਹੈਹਦੂਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਪਤਦੀਪਸਪਤਸਾਗਰਾਨਵਖੰਡਚਾਰਿਵੇਦਦਸਅਸਟਪੁਰਾਣਾ॥ਹਰਿਸਭ
ਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਹਰਿਸਭਨਾਭਾਣਾ॥ਸਭਿਤੁਝੈਧਿਆਵਹਿਜੀਅਜੰਤਹਰਿਸਾਰਗਪਾਣਾ॥
ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿਨਹਉਕੁਰਬਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਿਚੋਜਵਿ
ਡਾਣਾ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਕਿਆਸਦਾਈਐਹਿਰਦੈਹੀਲਿਖਿਲੇਹੁ॥ਸ
ਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਕਬਹੂੰਨਤੂਟਸਿਨੇਹੁ॥ਕਲਉਮਸਾਜਨੀਜਾਇਸੀਲਿਖਿਆਭੀਨਾਲੇ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇਸੀਜੋਧੁਰਿਛੋਡੀਸਚੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਦਰੀਆਵਦਾ
ਨਾਲਿਨਚਲਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਬਦੀਸਚੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਤੂੰ

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਕਿਨੇਹੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥
ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ
ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ
ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿ
ਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀ
ਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥
ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆ
ਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾ
ਇਦਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥
੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਜੇ ਧਨ ਖਸਮੈ ਚਲੈ
ਰਜਾਈ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਚਿ
ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ
ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ਪਇ ਪਚਹਿ
ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥ ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ
ਕੈ ਖਾਵਦੇ ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ
ਹੈ ਅਚੇਤਾ ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ਮਾਇਆ

ਜਨਮੁ ਆਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿ
ਤਾ ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ
ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾ
ਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਜ
ਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾ
ਸੁ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂੰ ਸ
ਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ
ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥
ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂ
ਕਦਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰ
ਬੋਧਦਾ ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁ
ਕਾਰ ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ
ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਮਨਹ
ਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ
ਦੁਆਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ
ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤ

ਰਿਤਾ ਮੁਹਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ
ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿ
ਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥
ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਨਾਇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ
ਇਕ ਚਿਤਿ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਆਤਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹ
ਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ ਨ ਡੋਲ
ਈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਸਚੈ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਧੋਤੀ
ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ਕ
ਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ
ਰਾਹ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਨਾ
ਲਿ ਝਗੜਾ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ਜਾਸੀ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਹਰਿ
ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰ
ਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਤਿਨਿ ਜਨਿ
ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾ
ਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇ
ੜਿਆ ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਆਤ
ਮਾ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰਮੀ

ਪਲੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤ
ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲ
ਹਿਜਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓਸ
ਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇ
ਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾ
ਲਿਵਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇਲੇਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਭਗਉਤੀ
ਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਜੀਵ
ਤੁਮਰੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਮਃ੩
ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਭਗਉਤੀਕਹਾਏ॥ਪਾਖੰਡਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਦੇਨਪਾਏ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰੇਅੰਤਰਿਮ
ਲੁਲਾਏ॥ਬਾਹਰਿਮਲੁਧੋਵੈਮਨਕੀਜੂਠਿਨਜਾਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਬਾਦੁਰਚਾਏ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਦੁਖੀਆਦੂਜੈਭਾਇਰਚਾਏ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟ
ਣਾਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੋਖੁਨਪਾਏ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆ
ਸੇਕੜਿਨਸਵਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆਇਆਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਧਿਆ
ਇਆਤਿਨਜਮਡਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਹੋਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹਰਿਸੇਸਤਿਗੁਰਪੈਰੀਪਾਹੀ॥ਤਿਨਐ
ਥੈਓਥੈਮੁਖਉਜਲੇਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਹੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈ
ਸੋਸਿਰੁਦੀਜੈਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਪਿੰਜਰਮਹਿਬਿਰਹਾਨਹੀਸੋਪਿੰਜਰੁਲੈਜਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੀਨਾਨਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮਿਮੁਈਆਸੁ॥ਕਸਤੂਰੀਕੈਭੋਲੜੈਗੰਦੇਡੁੰਮਿਪਈ
ਆਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਨਾਉਪਰਿਹੁਕਮੁਚ
ਲਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪੀਐਮਨਮੇਰੇਜੁਮਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਭੁਖਗਵਾਏ॥ਸੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਿਆਵ
ਡਭਾਗੀਤਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਪੈਰੀਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਸਭਿਨਾ
ਵੈਅਗੈਆਣਿਨਿਵਾਏ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਵੇਸਕਰੇਕੁਰੂਪਿਕੁਲਖਣੀਮਨਿਖੋਟੈ

ਕੂੜਿਆਰਿ।ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਨਾਚਲੈਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰਿ।ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਸਭੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰਣਹਾ
ਰਿ।ਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰਿ।ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਸਬਦੇਧ
ਰੇਪਿਆਰੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਨੈਨਪਾਇਆਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਸਾਸੁਆਲਿਉਸੁਲਖਣੀ
ਜਿਰਾਵੀਸਿਰਜਨਹਾਰਿ।੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਤਿਸਦਾਨਦਿਸੈਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ।ਮ
ਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਦੇਡੁਬੇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ।ਭਲਕੇਉਠਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵ
ਹਿਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਉਜਲੁਉਤਰੇਪਾਰਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਦੂ
ਜਾਨਾਹਿਕੋਇ।ਹਰਿਆਪਿਬਹਿਕਰੇਨਿਆਉਕੂੜਿਆਰਸਭਮਾਰਿਕਢੋਇ।ਸਚਿਆਰਾਦੇ
ਇਵਡਿਆਈਹਰਿਧਰਮਨਿਆਉਕੀਓਇ।ਸਭਹਰਿਕੀਕਰਹੁਉਸਤਤਿਜਿਨਿਗਰੀਬਅਨਾਥਰਾਖਿ
ਲੀਓਇ।ਜੈਕਾਰੁਕੀਓਧਰਮੀਆਕਾਪਾਪੀਕਉਡੰਡੁਦੀਓਇ।੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖ
ਮੈਲੀਕਾਮਣੀਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ।ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣਾਪਰਪੁਰਖੈਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਕਦੇਨਚੁਕਈਜਲਦੀਕਰੇਪੂਕਾਰ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕੁਰੂਪਿਕੁਸੋਹਣੀਪਰਹਰਿਛੋਡੀਭ
ਤਾਰਿ।੧॥ਮਃ੩॥ ਸਬਦਿਰਤੀਸੋਹਾਗਣੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ।ਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾ
ਸਚੈਪ੍ਰੇਮਿਪਿਆਰਿ।ਅਤਿਸੁਆਲਿਉਸੁੰਦਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਹਾਗਣੀਮੇਲੀ
ਮੇਲਣਹਾਰਿ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਰਿਤੇਰੀਸਭਕਰਹਿਉਸਤਤਿਜਿਨਿਫਾਥੇਕਾਢਿਆ।ਹਰਿਤੁਧਨੋ
ਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁਜਿਨਿਪਾਪੈਤੇਰਾਖਿਆ।ਹਰਿਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁਹਰਿਡਾਢੀਹੂੰਡਾਢਿ ਤੂੰ
ਆ।ਹਰਿਅਹੰਕਾਰੀਆਮਾਰਿਨਿਵਾਏਮਨਮੁਖਮੂੜਸਾਧਿਆ।ਹਰਿਭਗਤਾਦੇਇਵਡਿਆਈਗ
ਰੀਬਅਨਾਥਿਆ।੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਸੁਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋ
ਇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਉਤਮੁਮਨਿਵਸੈਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ।ਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਤਿਸੁਕਰਮਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਇ।੧॥ਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਿਨੀਆਰਾਧਿਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਤਾਰ।ਮਾਇਆਬੰਦੀਖਸਮਕੀਤਿਨਅਗੈਕਮਾਵੈਕਾ
ਰ।ਪੂਰੈਪੂਰਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਬੁਝਿਆਤਿਨਿਪਾਇਆ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਨੀਤਿਨਮਾਰੇਜਮਜੰਦਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆ
ਤਿਨੀਤਰਿਆਭਉਜਲੁਸੰਸਾਰੁ।ਸਭਿਅਉਗੁਣਗੁਣੀਮਿਟਾਇਆਗੁਰੁਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ।੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੀਭਗਤਾਪਰਤੀਤਿਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾ।ਹਰਿਜੇਵਡੁਨਾਹੀਕੋਇਜਾਣੁ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੀਚਾਰਦਾ।ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਕਿਉਕੀਜੈਜਾਨਾਹੀਅਧਰਮਿਮਾਰਦਾ।ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਨਿਆਉ
ਪਾਪੀਨਰੁਹਾਰਦਾ।ਸਾਲਾਹਿਹੁਭਗਤਹੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਭਗਤਜਨਤਾਰਦਾ।੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥
ਆਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲਿਰਹਾਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ।ਸਾਲਾਹੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਦਾਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ।ਨਾਨ
ਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਮੇਲਿਲਏਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ।੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਧਿਆਇਆਨਾਮੁਹਰੇ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਤਰੇ।ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਅਨੁਹਰਿਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਣੀਭਗਤਿ
ਕਰਾਇਵਡਿਆਈਵੇਖਾਲੀਅਨੁ।ਆਪਣੀਆਪਿਕਰੇਪਰਤੀਤਿਆਪੇਸੇਵਘਾਲੀਅਨੁ।ਹਰਿਭ
ਗਤਾਨੋਦੇਇਅਨੰਦੁਥਿਰੁਘਰੀਬਹਾਲਿਅਨੁ।ਪਾਪੀਆਨੋਨਦੇਈਥਿਰੁਰਹਣਿਚੁਣਿਨਰਕਿਘੋਰਿਚਾ
ਲਿਅਨੁ।ਹਰਿਭਗਤਾਨੋਦੇਇਪਿਆਰੁਕਰਿਅੰਗੁਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ।੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਕੁਬੁਧਿਡੂ
ਮਣੀਕੁਦਇਆਕਸਾਇਣਿਪਰਨਿੰਦਾਘਟਚੂਹੜੀਮੁਠੀਕ੍ਰੋਧਿਚੰਡਾਲਿ।ਕਾਰੀਕਢੀਕਿਆਥੀਐ
ਜਾਂਚਾਰੇਬੈਠੀਆਨਾਲਿ।ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਾਰਾਂਨਾਵਣੁਨਾਉਜਪੇਹੀ।ਨਾਨਕਅਗੈਊਤਮਸੇਈ
ਜਿਪਾਪਾਂਪੰਦਿਨਦੇਹੀ।੧॥ਮਃ੧॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀਤਾਲੋੜੀਐਕੰਮੁਸੁਹਰਿਪਹਿਆਖੀਐ।ਕਾਰਜੁ
ਦੇਇਸਵਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਾਖੀਐ।ਸੰਤਾਸੰਗਿਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੀਐ।ਭੈਭੰਜਨਮਿਹਰਵਾ
ਨਦਾਸਕੀਰਾਖੀਐ।ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਇਅਲਖੁਪ੍ਰਭੁਲਾਖੀਐ।੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ।ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਓਨਾਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਓਨਾਨੋਸਭੁਜਗਤੁਕਰੇਨ
ਮਸਕਾਰੁ।੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਨਵਨਿਧਿਖਰਚਿਉਖਾਇ।ਅਠਾਰਹਸਿ
ਧੀਪਿਛੈਲਗੀਆਫਿਰਨਿਨਿਜਘਰਿਵਸੈਨਿਜਥਾਇ।ਅਨਹਦਧੁਨੀਸਦਵਜਦੇਉਨਮਨਿਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਇ।ਨਾਨਕਭਗਤਿਤਿਨਾਕੈਮਨਿਵਸੈਜਿਨਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭ(ਹਰਿ)ਖਸਮਕਾਹਰਿਕੈਦਰਿਆਇਆ।ਹਰਿਸੁਣੀਪੂਕਾਰਢਾਢੀਮੁਖਿਲਾਇਆ। ਅੰਦਰਿ
ਹਰਿਪੁਛਿਆਢਾਢੀਸਦਿਕੈਕਿਤੁਅਰਥਿਤੂਆਇਆ।ਨਿਤਦੇਵਹੁਦਾਨੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ।ਹਰਿਦਾਤੈਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆਨਾਨਕੁਪੈਨਾਇਆ।੨੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਨਾਲਿ।੪੩
ਜੋੜੁ ੧੩੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਕਾਨਮਣਾਚਉਪਦੇ ੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ।੨੮॥ ਪਹਰੇ੪।ਛੰਤ
ਵਣਜਾਰਾ੩॥ ਵਾਰ੧॥ ਤਿਨਾਕਾਜੋੜੁ੧੩੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥
ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅ
ਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ
ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ ਰਮ
ਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰ
ਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥
੧॥ ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ
ਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤ
ਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰ
ਵੇਸੰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ
ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਉ ॥ ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ
ਜਾਇ ॥੪॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਐ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥
ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋ
ਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥ ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ
ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥ ਐਸੇ ਗਿ
ਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ
ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ
ਜੀਉ ਕੀ ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿ

ਵ੍ਲਾਗਾ॥ਮਿਰਤਕਪਿੰਡਪਦਮਦਨਾਅਹਿਨਿਸਿਏਕੁਅਗਿਆਨੁਸੁਨਾਗਾ॥ਤੇਦਿਨਸੰਮਲੁਕਸ
ਟਮਹਾਦੁਖਅਬਚਿਤੁਅਧਿਕਪਸਾਰਿਆ॥ਗਰਭਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਿਆਇਆਤਉਨਰਹ
ਰਿਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾਮੂੜਿਆਤੂੰਕਵਨਕੁਮਤਿਭ੍ਰਮਿਲਾਗਾ॥ਚੇਤਿ
ਰਾਮੁਨਾਹੀਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿਗਾ॥ਜਨੁਬਿਚਰੈਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਨੋਦਚਿੰਦਰਸਲਾਗਾ
ਖਿਨੁਖਿਨੁਮੋਹਿਬਿਆਪੈ॥ਰਸੁਮਿਸੁਮੇਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਚਾਖੀਤਉਪੰਚਪ੍ਰਗਟਿਸੰਤਾਪੈ॥ਜਪੁਤ
ਪੁਸੰਜਮੁਛੋਡਿਸੁਕ੍ਰਿਤਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਉਛਲਿਆਕਾਮੁਕਾਲਮਤਿਲਾਗੀਤਉਆ
ਨਿਸਕਤਿਗਲਿਬਾਂਧਿਆ॥੨॥ਤਰੁਣਤੇਜੁਪਰਤ੍ਰਿਅਮੁਖੁਜੋਹਹਿਸਰੁਅਪਸਰੁਨਪਛਾਣਿਆ॥ਉ
ਨਮਤਿਕਾਮਿਮਹਾਬਿਖੁਭੂਲੈਪਾਪੁਪੁੰਨੁਨਪਛਾਨਿਆ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਦੇਖਿਇਹੁਮਨੁਗਰਬਿਆਰਾਮੁਰਿ
ਦੈਤੇਖੋਇਆ॥ਅਵਰਮਰਤਮਾਇਆਮਨੁਤੋਲੇਤਉਭਗਮੁਖਿਜਨਮੁਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ਪੁੰਡਰ
ਕੇਸਕੁਸਮਤੇਧਉਲੇਸਪਤਪਾਤਾਲਕੀਬਾਣੀ॥ਲੋਚਨਸ੍ਰਮਹਿਬੁਧਿਬਲਨਾਠੀਤਾਕਾਮੁਪਵਸਿਮਾ
ਧਾਣੀ॥ਤਾਤੇਬਿਖੈਭਈਮਤਿਪਾਵਸਿਕਾਇਆਕਮਲੁਕੁਮਲਾਣਾ॥ਅਵਗਤਿਬਾਣਿਛੋਡਿ
ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਤਉਪਾਛੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਨਿਕੁਟੀਦੇਹਦੇਖਿਧੁਨਿਉਪਜੈਮਾਨੁਕਰਤਨਹੀਬੂਝੈ
॥ਲਾਲਚੁਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥ਥਾਕਾਤੇਜੁਉਡਿਆਮਨੁਪੰਖੀਘਰਿ
ਆਂਗਨਿਨਸੁਖਾਈ॥ਬੇਣੀਕਹੈਸੁਨਹੁਰੇਭਗਤਹੁਮਰਨਮੁਕਤਿਕਿਨਿਪਾਈ॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕਾ॥ ਤੋਹੀਮੋਹੀਮੋਹੀਤੋਹੀਅੰਤਰੁਕੈਸਾ॥ਕਨਕਕਟਿਕਜਲਤ
ਰੰਗਜੈਸਾ॥੧॥ਜਉਪੈਹਮਨਪਾਪਕਰੰਤਾਅਹੇਅਨੰਤਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਕੈਸੇਹੁੰਤਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਜੁਨਾਇਕਆਛਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਪ੍ਰਭਤੇਜਨੁਜਾਨੀਜੈਜਨਤੇਸੁਆਮੀ॥੨॥ਸਰੀ
ਰੁਆਰਾਧੈਮੋਕਉਬੀਚਾਰੁਦੇਹੂ॥ਰਵਿਦਾਸਸਮਦਲਸਮਝਾਵੈਕੋਊ॥੩॥੧॥ਜੁਮਲਾਭਗਤਾ
ਕੀਬਾਣੀਕਾ॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਕਾ॥੧॥ ਕਬੀਰਜੀਕਾ॥੧ਬੇਣੀਜੀ॥
ਰਵਿਦਾਸੁਜੀ॥ ਜੋੜੁ੫

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ
ਰਾਗੁਮਾਝੁਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੈਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾ
ਮਸਿਧਿਪਾਈਕੋਵਿਰਲਾਗੁਰਮਤਿਚਲੈਜੀਉ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਖਰਚੁਲਇਆਬੰਨਿਪਲੈ॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਾਣਸਖਾਈਸਦਨਾਲਿਚਲੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਧਨੁਪ

ਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਕੋਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇ
ਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ
ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿ
ਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ਹਰਿ ਲੈਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ਮਾਝ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਮਿ
ਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆ
ਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂੰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪ
ਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ
ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁ
ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲ
ਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ
ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗ ਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜ
ਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥
ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ

ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂ
ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘ
ਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇ
ਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰ
ਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਘਿ
ਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ
ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆ
ਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ
ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ
ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ
ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ
ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿ
ਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥
੪॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁ
ਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ
ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ

ਮਿਲਾਇਆ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਬਸਿਆਘਟਭੀਤਰਿਹਰਿਮੰਗ ੪੦
ਲੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਜੀਉ॥੪॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਦੇਵਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰ
ਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਤੀਜੀਉ॥੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਧੁਸੂਦਨੁਨਿਸਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗੀਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੇ॥ਦਇਆਲਦਮੋਦਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਹੋਰਤੁਕਿਤੈਨਭਾਤੀਜੀਉ॥੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਕੇਸਵਨਿਰਵੈਰਾ॥ਕੋਟਿਜਨਾਜਾਕੇਪੂਜਹਿਪੈਰਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈਭਗਤੁਇਕਾਤੀਜੀਉ॥੩॥ਅਮੋਘਦਰਸਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰਾ॥
ਵਡਸਮਰਥੁਸਦਾਦਾਤਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਤਿਤੁਤਰੀਐਗਤਿਨਾਨਕਵਿਰਲੀਜਾਤੀਜੀ
ਉ॥੪॥੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਕਹਿਆਕਰਣਾਦਿਤਾਲੈਣਾ॥ਗਰੀਬਾਅਨਾਥਾਤੇਰਾਮਾਣਾ॥ਸਭ
ਕਿਛੁਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਮੇਰੇਪਿਆਰੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਭਾਣੈਉਝੜਭਾਣੈਰਾਹਾ॥
ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਹਾ॥ਭਾਣੈਭਰਮਿਭਵੈਬਹੁਜੂਨੀਸਭਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਈਜੀਉ॥੨॥
ਨਾਕੋਮੂਰਖੁਨਾਕੋਸਿਆਣਾ॥ਵਰਤੈਸਭਕਿਛੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅਥਾਹਾਤੇ
ਰੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਜੀਉ॥੩॥ਖਾਕੁਸੰਤਨਕੀਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਆਇਪਇਆਹਰਿਤੇਰੈਦੁਆ
ਰੈ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਆਘਾਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਈਜੀਉ॥੪॥੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦੁਖੁ
ਤਦੇਜਾਵਿਸਰਿਜਾਵੈ॥ਭੁਖਵਿਆਪੈਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਹੇਲਾਜਿਸੁਦੇਵੈਦੀ
ਨਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾ॥ਜੀਇਸਮਾਲੀਤਾਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਚਿੰਤਾ
ਰੋਗੁਗਈਹਉਪੀੜਾਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੨॥ਬਾਰਿਕਵਾਂਗੀਹਉਸਭਕਿਛੁਮੰਗਾ॥ਦੇਦੇ
ਤੋਟਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਾ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਈ॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਹਉਬਲਿ
ਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜਿਨਿਬੰਧਨਕਾਟੇਸਗਲੇਮੇਰੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਦੇਨਿਰਮਲਕੀਏਨਾਨਕਰੰਗਿਰ
ਸਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਰੰਗੀਲੇ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬੇ
ਅੰਤਗੋਵਿੰਦੇ॥ਊਚਅਥਾਹਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਉਜੀਵਾਂਜੀਉ॥੧॥ਦੁਖਭੰਜਨਨਿ
ਧਾਨਅਮੋਲੇ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਥਾਹਅਤੋਲੇ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਮਨਸਿ
ਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਂਜੀਉ॥੨॥ਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਰੰਗਗੋਪਾਲਾ॥ਊਚਨੀਚਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾ
ਮੁਰਸਾਇਣੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂਜੀਉ॥੩॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਧਿ
ਆਈ॥ਏਹਸੁਮਤਿਗੁਰੂਤੇਪਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂੰਹੈਠਾਕੁਰਹਰਿਰੰਗਿਪਾਰਿਪਰੀਵਾਂਜੀਉ॥੪
੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆ॥ਸਫਲੁਦਰਸਨੁਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਤ

ਰਿਆ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਤਰਸੇ ਪਣਘਟੀ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਓਹਿ ਮੰ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ਮਿਟਿ
ਆ ਸਗਲਾ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥
ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥
ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦
॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁ
ਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥
ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾ
ਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ
ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈ
ਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ
ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ
ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ
ਧਿਆਈ ॥ (ਸਾਸ ਸਾਸ) ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਫਤਿ
ਸਲਾਹਣੁ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ
ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਤੂੰ
ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸੰਤ ਖੇ
ਲਹਿ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਉਨ ਸੰਤ
ਨ ਕੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹ
ਰਿ ਰਸਿ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ
॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਪੀ ਖੀਰੁ ਅਘਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ਤਿ

ਉਰਿਧਾਰਿਸੀਗਾਰੁਹੁਮਸਤੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭਰਤਾਚਿਤਵਤਪੂਰ
ਨਆਸਾ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਹੋਤਅਨੰਦਾਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ਸੰਤਨਮੋਕਉ
ਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਹਰਿਸੰਗਿਗਿਝਾਇਆ॥ਹਰਿਹਮਰਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇਨਾਨਕਸਬਦ
ਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖਦਾ
ਈਦੂਖਬਿਡਾਰਨਹਰੀਆ॥ਅਵਰਿਸਾਦਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥
੧॥ਜੋਜੋਪੀਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੋਨਾਮਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿ
ਸੁਸਬਦੁਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿ
ਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀ
ਉ॥੩॥ਹਰਿਇਕਸੁਹਥਿਆਇਆਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ਤਿਸੁਲਗਿਮੁਕਤੁਭਏਘਣੇਰੇ॥ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਡੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਨਿਧਿ
ਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੈ॥ਲਾਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਾਵੈਜੋਗੁ
ਰਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉ
ਪਾਏ॥ਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਹੁਮਹਲੁਗੁ
ਰੂਦੇਖਾਈਜੀਉ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਰਾ॥
ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋ
ਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗਲਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੂਦੀ
ਆ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾਸਗਲਬਿ
ਨਾਸੇਦਰਦਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿ
ਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੂਪਛਾਤਾਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰ
ਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪ
ੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇ
ਵਕਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲ
ਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿਬ

ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਪੁ
ਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ
ਸੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ ਬਾਹ
ਰਿ ਟੋਲੈ ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ
॥੧॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾ
ਤੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਕਾ
ਹਰਿਆ ॥ ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ਜਲਹਿ
ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋ
ਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥
ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾ
ਣੇ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ
ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਪੇਡੁ ਸਾਖ
ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ
ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸੂਤੁ ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ ਤੂੰ ਗੰਠੀ ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਨਿ
ਰਬਾਣੁ ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥
ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਕ
ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣਾ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ ਸੇ ਚਰਣ
ਸੁਹਾਵੇ ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿ

ਆਗੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਖਿਨਮਾਰਿਓਧਾਗੈ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣ
ਜਾਣਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕਬਿਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
ਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿ ਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮਨੂਆ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੰਤਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵ
ਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿ
ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿਹਰਵਾਨਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤ
ਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀ
ਥਾਈ॥ਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾ
ਮਾਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭੁਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿ ਛੁ
ਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤ
ਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵਜੀਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀਉ॥੪॥੨੪॥ ਮਾਝਮ
ਹਲਾ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾਰਾ॥ਭਗਤਜੀਵਹਿਗੁਣਗਾਇਅਪਾਰਾ॥ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਧਿਆਇ+ਸੁਖੁਪਾਇਆਜੀਉ॥੧॥ਮਨਸਾਧਾਰਿਜੋਘਰ ਧਿਆਇ
ਤੇਆਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਮਿਟਾਵੈ॥ਆਸਮਨੋਰਥੁਪੂਰਨੁਹੋਵੈਭੇਟਤਗੁਰਦਰ
ਸਾਇਆਜੀਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਧਿ
ਆਵਹਿਗਿਆਨੀ॥ਖੁਦੀਮਿਟੀਚੂਕਾਭੋਲਾਵਾਗੁਰਿਮਨਹੀਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆਜੀਉ॥
੩॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖਸਹਜਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਸੁਆਮੀਅਪਨਾਨਾਉਨਾਨਕਘਰਮਹਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤਮਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਤੁਮਰੇਕਰਤਬਤੁਮਹੀ
ਜਾਣਹੁ॥ਤੁਮਰੀਓਟਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਗੁਣਗਾਵਤਮਨੁਹਰਿਆਹੋਵੈ॥ਕਥਾਸੁਣਤਮ
ਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਸਾਧਸੰਤਨਕੈਸਦਾਜਪਉਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥

ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰਉ॥ਇਹਮਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨਿਧਾਰਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹੋਇ
ਪ੍ਰਗਾਸਾਸਰਬਮਇਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਆ
ਪੇਹੋਈ॥ਚਲਿਤੁਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰਗਟਪਿਆਰੇ॥ਦੇਖਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੨੮॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ੫ ਹੁਕਮੀਵਰਸਣਲਾਗੇਮੇਹਾ॥ਸਾਜਨਸੰਤਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪੇਹਾ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿ
ਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਠਾਢਿਪਾਈਪ੍ਰਭਿਆਪੇਜੀਉ॥੧॥ਸਭੁਕਿਛੁਬਹੁਤੋਬਹੁਤੁਉਪਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਗਲਰਜਾਇਆ॥ਦਾਤਿਕਰਹੁਮੇਰੇਦਾਤਾਰਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿਧ੍ਰਾਪੇਜੀ
ਉ॥੨॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈ॥ਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇ
ਮੋਹਾਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪੇਜੀਉ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਸਾਲਾਹੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਾਟੇਸਭਿ
ਫਾਹੇ॥ਪੂਰਨਆਸਕਰੀਖਿਨਭੀਤਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਜਾਪੇਜੀਉ॥੪॥੨੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫
ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮਿਲਿਗਾਵਹਗੁਣਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਗਾਵਤਸੁਣਤਸਭੇ
ਹੀਮੁਕਤੇਸੋਧਿਆਈਐਜਿਨਿਹਮਕੀਏਜੀਉ॥੧॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਜਾਵਹਿ॥ਮਨ
ਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਵਹਿ॥ਸਿਮਰਿਸਾਹਿਬੁਸੋਸਚੁਸੁਆਮੀਰਿਜਕੁਸਭਸੁਕਉਦੀਏਜੀਉ॥
੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸਭੁਭਉਬਿਨਸੈਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿ
ਆਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਕਾਰਜਸਗਲੇਥੀਏਜੀਉ॥੩॥ਆਇਪਇਆਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾ
ਵੈਤਿਉਲੈਹਿਮਿਲਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਭਗਤੀਲਾਵਹੁਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਏਜੀਉ॥
੪॥੩੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਸਾਈ॥ਮੇਘੁਵਰਸੈਸਭਨੀਥਾਈ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇਜੀਉ॥੧॥ਅਪੁਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਰੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕਮਾਤਾਸੰਮਾਰੇ॥ਦੁਖਭੰਜਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਦੇਤਸਗਲਅਹਾਰੇ
ਜੀਉ॥੨॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥ਰੈ
ਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਸਦਾਧਿਆਈਜਿਖਿਨਮਹਿਸਗਲਉਧਾਰੇਜੀਉ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਸਗਲੇਪ੍ਰਭਿ
ਆਪੇ॥ਉਤਰਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਹਰੀਆਵਲੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿ
ਨਿਹਾਰੇਜੀਉ॥੪॥੩੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇ॥ਸੇਅਸਥ
ਲਸੋਇਨਚਉਬਾਰੇ॥ਜਿਥੈਨਾਮੁਨਜਪੀਐਮੇਰੇਗੋਇਦਾਸੇਈਨਗਰਉਜਾੜੀਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿ
ਰੁਖੀਰੋਟੀਖਾਇਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਖਾਇਖਾਇਕਰੇਬਦਫੈਲੀ
ਜਾਣੁਵਿਸੂਕੀਵਾੜੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਤਾਸੇਤੀਰੰਗੁਨਲਾਏ॥ਸਾਕਤਸੰਗਿਵਿਕਰਮਕਮਾਏ॥ਦੁ

ਲਭੁਦੇਹੁਖੋਈਆਗਿਆਨੀਜੜ੍ਹਅਪੜੀਆਪਿਉਪਾੜੀਜੀਉ॥੩॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਮੇਰੇਦੀਨਦਇ
ਆਲਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮੇਰੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਰਾਖਹੁਸਰਮਅ
ਸਾੜੀਜੀਉ॥੪॥੨੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਚਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਣੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਸਭਦੂ
ਰਿਪਇਆਣੇ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਸਾਧੂਸੰਗਿਨਿਵਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਤੂਟੈਮੂਲੇ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਰਖੈਅਨਹਦਬਾਣੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਮਾ
ਣੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਜਨਤੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਕੀਆਦਿਲਾਸਾਜੀਉ॥੩॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸ
ਤੇਫਲੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕ
ਪੂਰਨਆਸਾਜੀਉ॥੪॥੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਮੀਹੁਪਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਾਇਆ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥ਗਇਆਕਲੇਸੁਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲੀ
ਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਰਖਵਾਰੇ॥ਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀਠ
ਾਕੁਰਿਮੇਰੈਪੂਰਨਹੋਈਘਾਲੀਜੀਉ॥੨॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਰਾ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਸਭਿਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਲੀਜੀਉ॥੩॥ਮਨ
ਕੀਇਛਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਨੁਕੀਆਦੁਖਭੰਜਨਿਰਤੇ
ਰੰਗਿਰਸਾਲੀਜੀਉ॥੪॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀਤੇਰਾ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਰਾਸਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਜੋਰੁਗੋਪਾਲਾਜੀਉ॥੧॥ਸਦਾਸ
ਦਾਤੂੰਹੈਸੁਖਦਾਈ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਤੇਰੀਪਾਈ॥ਕਾਰਕਮਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾਜਾਤੂੰਦੇਹਿ
ਦਇਆਲਾਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਤੇਲਹਣਾਤੂੰਮੇਰਾਗਹਣਾ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਸੁਖੁਸਹਣਾ॥
ਜਿਥੈਰਖਹਿਬੈਕੁੰਠੁਤਿਥਾਈਤੂੰਸਭਨਾਕੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾਜੀਉ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਏਕਦੇਨਹੋਇਦੁ
ਖਾਲਾਜੀਉ॥੪॥੨੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘੁਪਠਾਇਆ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਦਹਦਿਸਿਵਰਸਾਇਆ॥ਸਾਂਤਿਭਈਬੁਝੀਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਅਨਦੁਭਇਆ
ਸਭਠਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਕਰੇਜੀਅਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇ
ਕੀਤੇਨੋਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਪਇਪੈਰੀਤਿਸਹਿਮਨਾਈਜੀਉ॥੨॥ਜਾਕੀਸਰਣਿਪਇਆਗਤਿ
ਪਾਈਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਹੋਰੁਨਦੂਜਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤਿਸੈਕੀ

ਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇ
ਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗ
ਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇੜਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ
ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥
ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ ਜ
ਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥
੨੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅੰਗੀ
ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਬਿਖੜਾ
ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ
ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਸਹਜ
ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਸ
ਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿ
ਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ
ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾ
ਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਚੇ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈ
ਐ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥
ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥
੪॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵ

ਦੂਜਾਕੋਈਕਰਤੇਮੈਪਰਛਡਿਵਡਹੁਮਾਣੀਜੀਉ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅ
ਉਖਧੁਜਿਨਿਜਨਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁਰਾ
ਤੀ॥ਸਫਲਏਹਾਹੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨ ਪਾਰ
ਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈ
ਐ॥ਬਿਸਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾ
ਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁ॥ਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾ
ਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖਗੁਰਿਕਾਟੇ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭ
ਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤ
ਉਦਾਸਾਜੀਉ॥੪॥੪੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਰਿਦੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤੀ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆ॥ਬਿਨਸੇਆਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿ
ਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ॥
ਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗਲਾਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿਪਸਾ
ਰਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇ॥ਦਰਸਨਡਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿ
ਸਟਿਤਰਾਈ॥ਆਪਣਾਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇ॥ਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀ
ਉ॥੪॥੪੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀਜਾਏ॥
ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾ॥ਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥ਜਿ
ਸੁਲਾਇਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ
ਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨ
ਤੇਰੇ॥ਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲ॥ਜਿਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰ
ਹਿਕਲਮਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈ॥ਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜੋਸਦ
ਹੀਸੇਵੈ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨ
ਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁਆਮੀਮੇਲੈ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲ

ਭਗਤਾਮਤਿਚੂਕੇ।ਵਿਣੁਪ੍ਰੇਮੈਸਗਲੇਮੂਠੇ।ਸੰਝਤਾਕੀਪੂਜਿਤਿਤਘਾਛਹਿਤਾਮੁਸਚੇਕਾਗਹਣਾ।
੩।ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ।ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲਾ।ਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ।੪।੪੩।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੧

ਅਸਟਪਦੀਆ।ਘਰੁ੧ ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏ।ਸਚੀਦਰਗਹਮਹਲਿਬੁਲਾਏ।ਸਚੇਦੀਨਦਇਆਲਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੇਮਨੁਪਤੀਆਵਣਿਆ।੧।।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਕੋਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾ।ਸਾਚਾਠਾਕੁਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਮੇਰਾ।ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇਘਣੇਰੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ।੨।ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਸੋਹਰਿਗੁਣਵਖਾਣੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੈ।ਸਭਨਾਕਾਦਰਿਲੇਖਾਸਚੈ।ਛੂਟਸਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।੩।ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰੁਨਪਾਏ।ਜਮਦਰਿਬਧਾਚੋਟਾਖਾਏ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸੰਗਿਨਸਾਥੀ।ਮੁਕਤੇਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।੪।ਸਾਕਤਕੂੜੇਸਚੁਨਭਾਵੈ।ਦੁਬਿਧਾਬਾਧਾਆਵੈਜਾਵੈ।ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮੇਟੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਕਰਾਵਣਿਆ।੫।ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨੀਰੋਵੈਧਾਹੀ।ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਮਹਲੁਨਪਾਏਅਵਗਣਗੁਣਿਬਖਸਾਵਣਿਆ।੬।ਪੇਈਅੜੈਜਿਨਿਜਾਤਾਪਿਆਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਤਤੁਬੀਚਾਰਾ।ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ।ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ।੭।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਅਕਥੁਕਹਾਵੈ।ਸਚੇਠਾਕੁਰਸਾਚੋਭਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੮।੧।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।।

ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ੧ ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ।ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਏ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰਣਿਆ।ਗੁਰਮਤੀਪਰਗਾਸੁਹੋਆਜੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਨੁਮਨੁਖੋਜੇਤਾਨਾਉਪਾਏ।ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ।ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾਵੈਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ।੨।ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਸੰਖਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਮਿਲੈਤਾਵੇਖਾ।ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵੈਮੁਕਤਾ।ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵਣਿਆ।੩।ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ।ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ।ਦਰਿਸਚੈਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ।੪।ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿ।ਦੂਜੈਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣਹਿ।ਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਮਗੁਨਜਾਣੈ।ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਵਣਿਆ।੫।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਇਆ।ਗੁਰਸਾਖੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ।ਬਜਰਕਪਾਟਖੁਲਾਵਣਿਆ।੬।ਹਉ

ਮੈਮਾਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਗੁਰਚਰਣੀਸਦਾਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿ
ਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ।੭।ਜੀਵਣੁਮਰਣਾਸਭੁਤੁਧੈਤਾਈ।ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਇਵਡਿਆਈ।
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਦਾਤੂੰਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਵਾਰਣਿਆ।੮।੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰ
ਮਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਬਿਨੁਤਕੜੀਤੋਲੈਸੰਸਾਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸ
ਮਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਸੇਅਨ
ਦਿਨੁਜਾਗੇਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪਿਸੁਣੈਤੈਆਪੇਵੇਖੈ।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿ
ਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ।ਆਪੇਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ।੨।ਜਿਸੁਆਪਿਭੁ
ਲਾਏਸੋਕਿਥੈਹਥੁਪਾਏ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਏ।ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੇਵਡਭਾ
ਗੀਪੂਰੈਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੩।ਪੇਈਅੜੈਧਨਅਨਦਿਨੁਸੁਤੀ।ਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਅਵਗਣਿਮੁ
ਤੀ।ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿਰੈਬਿਲਲਾਦੀਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਵਣਿਆ।੪।ਪੇਈਅੜੈਸੁਖਦਾਤਾ
ਜਾਤਾ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੇਸਚੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵ
ਣਿਆ।੫।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ।ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੂਮਿਲਾਏ।ਕਿਲ
ਬਿਖਕਾਟਿਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਦਰਿਸਚੈਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ।੬।ਲੇਖਾਮਾਗੈਤਾਕਿਨਿਦੀਐ।
ਸੁਖੁਨਾਹੀਫੁਨਿਦੂਐਤੀਐ।ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾ।ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੭।
ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਏ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੮।੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛੰਨਾ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਖਾਤਾਇਹੁਮਨੁਭਿੰਨਾ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਇਕਸੁਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ।ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਇਆ।ਸ
ਚੈਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਇਹੁਜਗੁਭੂਲਾਤੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆ।ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਫਿ ਇਕੁਵਿਸਾਰਿ
ਰੈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ।੨।ਜੋਰੰਗਿਰਾਤੇਕਰਮਬਿਧਾਤੇ।ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜੁ ਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆ।
ਗਚਾਰੇਜਾਤੇ।ਜਿਸਨੋਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ।੩।ਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਹਰਿਚੇਤੈਨਾਹੀ।ਜਮਪੁਰਿਬਧਾਦੁਖਸਹਾਹੀ।ਅੰਨਾਬੋਲਾਕਿਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈ।ਮਨਮੁਖਪਾ
ਪਿਪਚਾਵਣਿਆ।੪।ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਜੋਤੁਧੁਆਪਿਲਿਵਲਾਏ।ਭਾਇਭਗਤਿਤੇਰੈਮਨਿਭਾਏ
।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਭਇਛਾਆਪਿਪੁਜਾਵਣਿਆ।੫।ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੀਸਦਾਸ
ਰਣਾਈ।ਆਪੇਬਖਸਹਿਦੇਵਡਿਆਈ।ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿ

ਆਵਣਿਆ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਜੋਹਰਿਭਾਏ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਸਚੇਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੂੰਆਪੇਸਚੁਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚਿਸਮਾਣੇ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਵਖਾਣੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵਣਿਆ॥੮
॥੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਕਾਲੁਨਚਾਪੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਜੋਤੀਵਿ
ਚਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਸੁਣਿਮਨਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਕੈਨਾਇ
ਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਕਚੀਕਚਾਚੀਰੁਹੰਢਾਏ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਦੀ
ਫਿਰੈਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਪਿਰਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਦੇਹੀਜਾਤਿਨਆਗੈਜਾਏ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾ
ਮੰਗੀਐਤਿਥੈਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਐਥੈਓਥੈਨਾਮਿਸਮਾਵ
ਣਿਆ॥੩॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਵੈ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਮਜੀਠੈਰੰਗੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਭਨਾਪਿਰੁਵਸੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚੋਊਚਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਇਹੁਜਗੁਸੁਤਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਅੰਤਿਵਿਗੁਤਾ॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਸੋਜਾਗਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅਪਿਉਪੀਐਸੋਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਭ
ਗਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਆਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏਧੰਧੈਲਾਏ॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਰਿਜਕੁਆਪਿਅਪੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਕਾਰ
ਕਰਾਵਣਿਆ॥੮॥੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅੰਤਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਪਰਖਿਪਰਖਾਇਆ॥ਜਿਨਸਚੁਪਲੈਸਚੁਵਖਾਣਹਿਸਚੁਕਸਵਟੀਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਕੀਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਤੁਪਸਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅ
ਤਿਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਪਾਏਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁ
ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਚੋਸਚੁਵਰਤੈਸਭਨੀਥਾਈਸਚੇਸਚਿਸ
ਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਸਚੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਕਿਲਵਿਖਅਵਗਣਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ॥੪॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਸਚੀਜੇਸਚੇਭਾ
ਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਏਕੋਦਾਤਾਸਬਦੇਮਾਰਿਜੀਵਾਵਣਿਆ॥੫॥

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂ ੪੬
ਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾ
ਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ
ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿ
ਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੀ + ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ — ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥
੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ
ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂ
ਰਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥
੮॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰ
ਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੈ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆ
ਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਪ
ਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ
ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪ

ਤੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਸਹਜੇਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਬੇਦਵਖਾਣੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਤਤੁਨਜਾਣੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਪਾਏਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੈਕੋਈ॥ਆਖਣਿਜਾਈਐਜੇਭੂਲਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਨਾਮੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੭॥੮॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਰੰਗੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਰੰਗੁ
ਚੜਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਸਨਾਰੰਗਿਚਲੂਲੀਭੈਭਾਇਰੰਗੁਚੜਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਨਿਰਭਉਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲੁਸਬਦਿ
ਤਰਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਤਾਧੋਤਾਥਾਇਨਪਾਈ॥ਜੇਹਾਆਇ
ਆਤੇਹਾਜਾਸੀਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈ॥ਮਰਣੁਲਿਖਾਇ
ਆਏਨਹੀਬੂਝੈ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਨਹੀਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥ਸਚੁਕਰਣੀਸ
ਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਏਸਚਿਰਾਤੇਰੰਗਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥
੪॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸਿਰਾਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਮੋਹਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਹਜੇਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਪਾਇ
ਆਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਰੰਗੁਸੋਈਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਹਜੇਸੁ
ਖਿਸਮਾਵੈ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਤਿਨਵਿਟਹੁਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚਾਸਚੋਸਚਿਪਤੀਜੈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅੰਦਰੁਭੀਜੈ॥ਬੈਸਿਸੁਥਾਨਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਆਪੇਕਰਿਸਤਿਮਨਾਵਣਿਆ॥੭
ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾ
ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੮॥੯॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਚਿੰ
ਤੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਉਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ॥ਜਿਨਿਪੀਤਾਤਿਸੁਤਿਖਾਲਹਾਵਣਿਆ
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਏ॥ਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਰਹੇਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੋਵੀਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਆਰਸੀਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈ॥ਮੋਰਚਾਨਲਾਗੈਜਾਹਉਮੈਸੋਖੈ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਨਿਰ
ਮਲਸਬਦੁਵਜਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਹੁਨਦੇਖਿਆਨਜਾਇ॥
ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਆਪੁਦਿਤਾਦਿਖਾਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਮਿਲਿਰਹਿਆ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰ
ਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ
ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਚਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ
ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ
ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ
ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿ
ਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥
ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
੫॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹ
ਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂ
ੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥
੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੁ
ਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸ
ਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾ
ਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ
ਲਾ ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ
ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰ
ਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸ

ਵਾਸਾਹਿਬੁਚਾਵਣਿਆ।੫।ਮੁਕਤੇਸੇਵੇਮੁਕਤਾਹੋਵੈ।ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦੇਖੋਵੈ।ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਜੀਉਸਚਾਸੇਵੀ।ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਵਣਿਆ।੬।ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਨਿਧਿਪਾਏ।ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਮਨੁਸਾਚਾ।ਸਚੁਸੇਵੇਦੁਖੁਗਵਾਵਣਿਆ।੭।ਸ
ਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ।ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅੰਤਰਿਪਛਾਣਹੁ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ।
ਮਨੁਸਚਾਸਚੈਸਬਦਿਰਾਚੇ।ਸਚਾਸੇਵਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ।੧।ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਚਿਸਮਾਵਹਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾ
ਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ।ਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮਨੁਭਰਮਾਵ
ਹਿ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭਸੁਧਿਗਵਾਈਕਰਿਅਵਗਣਪਛੋਤਾਵਣਿਆ।੨।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਤਾਤਤੁਪਾਏ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ।ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਅਪੁਨਾ।ਮੁਕਤੀਕਾਦਰੁਪਾਵ
ਣਿਆ।੩।ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੈਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ।ਸਚਿ[illegible]ਦਾ
ਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ।੪।ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।ਤ੍ਰਿ[illegible]ਮਨਸਾ
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ।ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇ।ਚਉਥੇਪਦਕੀਸਾਰਨਪਾਵਣਿਆ।੫।ਆ
ਪੇਰੰਗੇਰੰਗੁਚੜਾਏ।ਸੇਜਨਰਾਤੇਗੁਰਸਬਦਿਰੰਗਾਏ।ਹਰਿਰੰਗੁਚੜਿਆਅਤਿਅਪਾਰਾ।ਹ
ਰਿਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ।੬।ਗੁਰਮੁਖਿਰਿਧਿਸਿਧਿਸਚੁਸੰਜਮੁਸੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
ਨੁਨਾਮਿਮੁਕਤਿਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ।੭।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਥਾਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਿਪਤਿਸਭੁਆਪੇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਏਨਾਮੇ
ਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ।੮।੧੩। ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇਹੋਵੈ।ਸਬ
ਦੇਹੀਫਿਰਿਓਪਤਿਹੋਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤੈਸਭੁਆਪੇਸਚਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਾਇਸਮਾਵਣਿਆ।੧।
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰੁਪੂਰਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ।ਗੁਰਤੇਸਾਤਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣ
ਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਪਾਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਣੁ
ਬੈਸੰਤਰੁਖੇਲੈਵਿਡਾਣੀ।ਸੋਨਿਗੁਰਾਜੋਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈ।ਨਿਗੁਰੇਆਵਣਜਾਵਣਿਆ।੨।ਤਿ
ਨਿਕਰਤੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ।ਕਾਇਆਸਰੀਰੈਵਿਚਿਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ।ਸਬਦਿਭੇਦਿ
ਕੋਈਮਹਲੁਪਾਏਮਹਲੇਮਹਲਿਬੁਲਾਵਣਿਆ।੩।ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇ।ਸਚੁ
ਵਣੰਜਹਿਗੁਰਹੇਤਿਅਪਾਰੇ।ਸਚੁਵਿਹਾਝਹਿਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ।੪।ਬਿਨੁ

ਨਾਮੀਕਿਵਥੁਕਿਉਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਬਿਨੁਨਾਮੀਸਭਖਾਲੀਚਲੇਖਾਲੀਜਾਇ
ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਇਕਿਸਚੁਵਣੰਜਹਿਗੁਰਸਬਦਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾ
ਰੇ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਮੂੜਾਬਾਹਰੁਭਾਲੇ॥ਮ
ਨਮੁਖਅੰਧੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲੇ॥ਜਿਥੈਵਥੁਹੋਵੈਤਿਥਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੭॥
ਆਪੇਦੇਵੈਸਬਦਿਬੁਲਾਏ॥ਮਹਲੀਮਹਲਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਆ
ਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਧਿਆਵਣਿਆ॥੮॥੧੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੀਸਿਖਸੁਣਾਈ॥ਹ
ਰਿਚੇਤਹੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਇਪਾਵਣਿਆ
॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਆਪੁਨਿਵਾਰਣਿਆ॥ਆਪੁਗਵਾਏਤਾਹਰਿਪਾਏਹਰਿਸਿਉਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਕਰਮੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁ
ਭਾਗਾਗੁਰੁਪਾਈਐਨਾਹੀਸਬਦੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਰਹੈਸੰਸਾਰੇ॥
ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਨਾਮਿਅਧਾਰੇ॥ [illegible] ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਰੁਕਰੇਕਿਆਤਿਸਨੋ
ਆਪੇਖਪਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਆਤਮਘਾਤੀਹੈਜਗਤਕਸਾਈ॥ਨਿੰ
ਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਭਾਰੁਉਠਾਵੈਬਿਨੁਮਜੂਰੀਭਾਰੁਪਹੁਚਾਵਣਿਆ॥੪॥ਇਹੁਜਗੁਵਾੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਮਾਲੀ॥ਸਦਾਸਮਾਲੇਕੋਨਾਹੀਖਾਲੀ॥ਜੇਹੀਵਾਸਨਾਪਾਏਤੇਹੀਵਰਤੈਵਾਸੂਵਾਸੁਜਣਾਵਣਿ
ਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਰੋਗੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸੁਖਦਾਤਾਵਿਸਰਿਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਦੁਖੀਏਨਿਤਫਿ
ਰਹਿਬਿਲਲਾਦੇਬਿਨੁਗੁਰਸਾਂਤਿਨਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਆਪਿਕ
ਰੈਤਾਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈ॥ਜੇਹਾਅੰਦਰਿਪਾਏਤੇਹਾਵਰਤੈਆਪੇਬਾਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤਿਸੁ
ਬਾਝਹੁਸਚੇਮੈਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟ
ਅੰਤਰਿਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਗਵਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲੈਸਦਾਮੁਖਿਵੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਵੇਖੈਪਰਖੈਸਦਾਨੈਣੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਕਹੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਆਖਿਸੁਨਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਿਰਤਾਲਿਵਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਨਾਬੋਲੈਦਿਨੁ

ਤੀਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੩॥ਸੋਕਿਛੁਕਰੇਜੋਚਿਤਿਨਹੋਈ॥ਤਿਸਦਾਹੁਕਮੁਮੇ
ਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਹੁਕਮੇਵਰਤੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਹੁਕਮੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥੪॥ਅਜਬਕੰ
ਮਕਰਤੇਹਰਿਕੇਰੇ॥ਇਹੁਮਨੁਭੂਲਾਜਾਂਦਾਫੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬ
ਦਿਵਜਾਵਣਿਆ॥੫॥ਖੋਟੇਖਰੇਤੁਧੁਆਪਿਉਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪੇਪਰਖੇਲੋਕਸਬਾਏ॥ਖਰੇਪਰਖਿ
ਖਜਾਨੈਪਾਇਹਿ॥ਖੋਟੇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਕਿਉਕਰਿਵੇਖਾਕਿਉਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵਸੈ॥ਤੂੰਭਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿਆ॥
੭॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਰਿਦੈਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ
॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਵਣਿ
ਆ॥ਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਸਹਜੁਕੋਪਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵੈਨਦਰੀਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭਨਾਉਪਰਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਕਿਸੈਥੋੜੀਕਿਸੈਹੈਘ
ਣੇਰੀ॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਹੈਬੀਚਾ
ਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕੋਈਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿ
ਆ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਸੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਅੰਤਰੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਿਮਨੁਤਨੁਬਾਣੀ
ਰਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਨਾਮੁਨਲੇਵੈ
ਮਰੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸੇਵਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਜਿਸਨੋਆਪਿਪੀਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਲਿਵਲਾਏ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿ
ਰਹਿਆਸਭਆਪੇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਦਰੀਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਜਿ
ਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਆਪੇਗੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂੰਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੭॥

ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਸੇਸਚਿਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਸੇਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸਚੈਸ
ਬਦਿਸਚਾਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸਚੁਸਲਾਹਣਿਆ॥
ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚਿਰਾਤੇ॥ਸਚੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਸਚੁਸਭਨੀ

ਬਾਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਤਿਨੁਸਚਾਰਮਤਾਸਚਿਰਾਤੀ॥ਸਚੁਸੁਣਿਆਖਿਵਖਾਣਣਿਆ॥
੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨਿਮਨਿਡੀਠੀਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਮਨੁਨਿਹ
ਚਲੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਿਦੈਦਿਖਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬ
ਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੋਸਚਾਵੇਖਿਸਲਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਜੋਸਚਿਰਾਤੇਤਿਨਸਚੀਲਿ
ਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਗੁਣਗਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਜੇਲੇਖੇਵਿਚਿਹੋਵੈ॥ਓਹੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਬਦਿਸੁਧਿਹੋਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਸਚੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਹੋਰੁਕੋਇਨਕੀਮਤਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨ
ਜਾਲੇਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਬਿਖੁਬਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਮੋਹਪਿਆਸੇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਮਨੁਸਚਿਸਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਾਮੁਵਰਤੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਵਰਨਰੂਪਵਰਤਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਫੇਰ
ਪਵਹਿਘਣੇਰੇ॥ਤੂੰਏਕੋਨਿਹਚਲੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤੀਬੂਝਬੁਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀ
ਜੀਉਵਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਵਰਨੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪਿਬੁ
ਝਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਏਕਾਜੋਤਿਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਗੁਪਤੁਪਰ
ਗਟੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਲੋਭੁਅਭਿ
ਮਾਨੁਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਪਤਿਗਵਾਏ ਅਪਣੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਫਿਰਿਓਹੁਮਰੈਨਮਰਣਾਹੋਵੈਸਹਜੇ
ਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਮਾਇਆਮਹਿਫਿਰਿਚਿਤੁਨਲਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ[ਸਦ]ਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਸਚੁ
ਸਲਾਹੇਸਭਘਟਅੰਤਰਿਸਚੋਸਚੁਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਨਦਰੀਆਵੈਸਚੇਹੀਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਚੁਮਨਅੰਦਰਿਰ
ਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੁਨਿਹਚਲੁਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸਚੇਲਾਗੈਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੭॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀ
ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੮॥੧੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩॥ ਨਿਰਮਲਸਬਦੁਨਿਰਮਲੁਹੈਬਾਣੀ॥[ਨਿਰਮਲਜੋਤਿ ਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥]ਨਿਰ
ਮਲਬਾਣੀਹਰਿਸਾਲਾਹੀਜਪਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਗਵਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖ
ਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਬਦੋਸੁਣਿਤਿਸਾਮਿਟਾਵਣਿਆ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗਵਾਏ॥ ਨਿਰਮ
ਲਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕੇਨਿਰਮਲਨਾਦੁਵਜਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥
ਵਿਚਹੁਆਪੁਮੁਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ ਨਿਰਮਲਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲ
ਸੇਵੇ ਬਾਣੀਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਜੋਨਿਰਮਲੁਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈ॥ ਹਉਮੈਮੈਲੁਗੁਰਸਬਦੇਧੋਵੈ॥ ਨਿ
ਰਮਲਵਾਜੈਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ ਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਨਿਰਮਲਤੇਸਭਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲੁਮਨੂਆਹਰਿਸਬਦਿਪਰੋਵੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਲਗੇਬਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਨਾਮਿਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ॥੫॥ ਸੋਨਿਰਮਲੁਜੋਸਬਦੇਸੋਹੈ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਮੋਹੈ॥ ਸਚਿਨਾਮਿਮਲੁਕਦੇਨਲਾ
ਗੈ॥ ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਚੁਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਮਨੁਮੈਲਾਹੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ ਮੈਲਾਚਉਕਾਮੈਲੈਥਾਇ॥
ਮੈਲਾਖਾਇਫਿਰਿਮੈਲੁਵਧਾਏਮਨਮੁਖਮੈਲੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ ਮੈਲੇਨਿਰਮਲਸਭਿਹੁਕਮਿ
ਸਬਾਏ॥ ਸੇਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਸਾਚੇਭਾਏ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁਚੁਕਾਵ
ਣਿਆ॥੮॥੨੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਗੋਵਿੰਦੁਊਜਲੁਊਜਲਹੰਸਾ॥ ਮਨੁਬਾਣੀਨਿਰਮਲਮੇਰੀਮਨ
ਸਾ॥ ਮਨਿਊਜਲਸਦਾਮੁਖਸੋਹਹਿ॥ ਅਤਿਊਜਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀ
ਗੋਵਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਗੋਬਿੰਦੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੋਬਿੰਦਗੁਣਸਬਦਿਸੁਣਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਭੈਊਜਲਹਉਮੈਮਲੁਜਾਏ॥ ਸਦਾਅ
ਨੰਦਿਰਹਹਿਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਣਿਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੨॥ ਮਨੂਆਨਾਚੈਭਗਤਿਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੈਮਨੁਮਿਲਾਏ॥ ਸਚਾਤਾਲੁਪੂਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਏਸਬਦੇਨਿਰ
ਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੩॥ ਊਚਾਕੂਕੇਤਨਹਿਪਛਾੜੇ॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਜੋਹਿਆਜਮਕਾਲੇ॥ ਮਾਇ
ਆਮੋਹੁਇਸੁਮਨਹਿਨਚਾਏਅੰਤਰਿਕਪਟੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਾਆ
ਪਿਕਰਾਏ॥ ਤਨੁਮਨੁਰਾਤਾਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ ਬਾਣੀਵਜੈਸਬਦਿਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਥਾ
ਇਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ ਬਹੁਤਾਲਪੂਰੇਵਾਜੇਵਜਾਏ॥ ਨਾਕੋਸੁਣੇਨਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣਿਪਿੜਬੰਧਿਨਾਚੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੈਸੋਮੁਕਤਾ॥
ਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਸਚਿਸੰਜਮਿਜੁਗਤਾ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਹਰਿਧਿਆਏ॥ ਏਹਾਭਗਤਿਹਰਿਭਾਵਣਿ
ਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ॥ ਹੋਰਤੁਭਗਤਿਨਪਾਏਕੋਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਭਗਤੀ
ਪਾਈਐਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩॥ ਸਚਾਸੇਵੀਸਚੁਸਾਲ

ਹੀ॥ਸਚੈਨਾਇਦੁਖੁਕਬਹੀਨਾਹੀ॥ਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਨਿਸੇਸੁਖੁਪਾਇਨਿਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਵ
ਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਸੁਖਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੇਸਦਾਸੋ
ਹਹਿਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਭਗਤੁਕਹਾਏ॥ਸੇਈਭਗਤਤੇਰੈਮ
ਨਿਭਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਤੁਧੈਸਾਲਾਹਨਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਭੁਕੋਸਚੇਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਤਾਚੂਕੈਫੇਰਾ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਇਰਚਾਵਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਾਉਜਪਾਵਣਿਆ॥੩॥
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਸਭੁਮੋਹੁਗਵਾਇਆ॥ਇਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਸਦ
ਹੀਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੪॥ਭਗਤਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਤੇਰੈਚਾਏ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੫॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦੇਵਹਿਨਾਮੁਵਡਾਈਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
੬॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਚੇਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਏਕਸੁਸਿਉਮਨੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥
ਮਨਿਮੰਨਿਐਮਨਹਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਾਲਾਹੇ॥ਸਾਚੇਠਾਕੁਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਮੇਲਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਤੇਰੇਭਗ
ਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਸਵਾਰੇ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣ
ਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਾਮੁਸੁਣਿਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਜੀਉਸਚਾ
ਊਚੋਊਚਾਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜੀਉਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਕਿਸੈਮਿਲਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਹਿਸੇਵਿਛੁੜਹਿਨਾਹੀਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਤੁਝਤੇ
ਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਗੁਰਮਤਿਆ
ਪਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਗੁਣਵੰਤੀਹਰਿਪਾਏ॥ਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਚਉਪਦੇਸਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਸਬਦੁਵਿਸਾਰਨਿਤਿਨਾਠਉਰੁਨਠਾਉ॥ਭ੍ਰਮਿ
ਭੂਲੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਤਿਨੀਦੋਵੈਗਵਾਏ॥ਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਵਣਿਆ॥੫॥ਲਿ
ਖਦਿਆਲਿਖਦਿਆਕਾਗਦਮਸੁਖੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਖੁਪਾਏਨਕੋਈ॥ਕੂੜੁਲਿਖਹਿਤੈਕੂੜੁਕ
ਮਾਵਹਿ॥ਜਲਿਜਾਵਹਿਕੂੜਿਚਿਤੁਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਲਿਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੇ
ਜਨਸਚੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਕਾਗਦੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਸਚੁਲਿਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿਬੈਠਾਵੇਖੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲੈਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿ

ਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋ
ਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ
ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿ
ਆ ॥ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿ
ਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ
ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤ
ਾ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੨੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ
ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ
ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮ
ਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇ
ਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ
ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾ
ਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥

ਨਉਦਰਠਾਕੇਧਾਵਤੁਰਹਾਏ॥ਦਸਵੈਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਓਥੈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ ਪ੧
ਗੁਰਮਤੀਸਬਦੁਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਅੰਤਰਿਆਨੇਰਾ॥ਨਵਸਤੁਲਹੈਨਚੂਕੈਫੇਰਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਹਥਿਕੁੰਜੀਹੋਰਤੁਦਰੁਖੁਲੈਨਾਹੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਪਤੁਪਰ
ਗਟੁਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਿਲਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਮੰ ਸਦਾ
ਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏਆਪੇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹੈ
ਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਬੰਧਨਸਭਤੋੜੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀ
ਉਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਚੈਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਵਣਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਵੈਮਰੈਪਰਵਾਣੁ॥ਆਰਜਾਨਛੀਜੈਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲੇਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਨਮੁਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੁਖੁਕਦੇਨਲਗੈਸਰੀਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਚੂਕੈਪੀਰ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿ
ਲੈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਭਾਪਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸਬ
ਦੁਕਮਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਨਦਿਨੁਸਬਦੇਰਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਚਾਰੇਹੈਜਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਗੁਣਗਾਵੈਸਦਾਨਿਰਮਲੁਸਬਦੇਭਗਤਿਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥
ਜਮਕਾਲਿਗਰਠੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਰੋਗੀਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਮਹਿਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਵੁਠਾਆਪਿਆਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆ
ਈਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰਾ॥ਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਫਰਕੁਕੀਤੋਨੁਘਟਅੰਤਰਿ॥ਆਪੇਬਣਤਬਣਾਵਣਿਆ॥੧॥
ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਕੋਸਹਜੁਨਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਆਪੇਸੋਹਹਿਆਪੇਜਗੁਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਨਦਰੀਜ
ਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਤੂੰਆਪੇਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਹਿਕਰਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇ
ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਬਦੁਗੁਰਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਖਿਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਸਦਾਹੈਮੁਕਤਾ॥ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁਆਪੇਹੈਸਚਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥ਆਪੇਮਾਇਆਆਪੇਛਾਇਆ॥

ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਕਾਲੁਨਖਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾ
ਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥
ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਜ
ਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾ
ਲਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹ
ਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ
ਆ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਦੋਵੈ
ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਅਨੇਰਾ ॥ ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਮਲੁ
ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰ
ਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕ
ਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ
ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਮਾਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹ
ਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾ

ਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ
ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ
ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ
ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ
ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸ-
ਬਦਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜੈ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾ-
ਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਊਤ-
ਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ
॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇ-
ਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ
ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ
ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪ-
ਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ
ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨ-
ਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲ-
ਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿ-
ਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾ-
ਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ

ਆਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਵਣਿਆ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਮੰਨਿਵ
ਸਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਸਹਜਿਪੀਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਦਪੜਹਿਹਰਿਰਸੁਨਹੀਆਇਆ॥ਵਾ
ਦੁਵਖਾਣਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਅਗਿਆਨਮਤੀਸਦਾਅੰਧਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਗਾਵਣਿਆ
॥੨॥ਅਕਥੋਕਥੀਐਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਸਚੋਭਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਇਹੁਮਨੁਸਾਚਿਰੰਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਜੋਸਚਿਰਤੇਤਿਨਸਚੋਭਾਵੈ॥ਆਪੇਦੇਇਨਪਛੋਤਾਵੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਚੁਜਾਤਾਮਿਲਿਸਚੇਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨਾਮੈਲੁਨ
ਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਸੈਘਟਭੀਤਰਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲਹੁਭੁਲੇਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ
॥ਮੋਹਬਿਆਪੇਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਮਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੂਖੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈਨਾਮੋਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੩੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੩ ਨਿਰਗੁ
ਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁਪਛਾਣੈਸੋਪੰਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁ
ਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਹਕਰਮੀ
ਜੋਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏਤ੍ਰੈ
ਗੁਣਮੇਟਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥
ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗ
ਰੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਸੰਤਚੁਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਹ
ਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈ॥ਹਰਿਸਰਿਵਾਸਾਪਾਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾ
ਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰੁਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥
ਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੬॥ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬ
ਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿ

ਆ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ੫੨
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥
੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਸੋ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾ
ਇਆ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ
ਭਾਉ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ
ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਘਰੁ
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ
ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵ
ਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਸਾਦੁ
ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ

ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ਐਸਾ ਬਹੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖ
ਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ
ਲਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲ
ਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾ
ਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿ
ਞਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ
ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡਾ
ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵ
ਣਿਆ ॥੮॥੩੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ
ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣੁ
ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ॥ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ

ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣੁ

ਪਿਕੀਰਤਨੁਭਾਏਜੀਉ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬਕ
ਤਾ॥ਧੰਨੁਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਪਾਏਜੀਉ॥੫॥ਹਉਮੈਬਾਧਾਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਿਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤੂਟਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮੁਗੁਰਮੁਖਿਨਿਹਕਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਸੁਭਾਏਜੀਉ॥੬॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖੀਆਮਨਮੁਖਿਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਨਮੁਖੁਮਨਮੁਖਿਵੇਮੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੀਐਮਨਮੁ
ਖਿਬਿਛੁੜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਿਧਿਪ੍ਰਗਟਾਏਜੀਉ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਖਰੁਜਿਤੁਧਾਵਤੁਰਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਪਦੇਸੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਸਹਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਕੀਰਤਨੁਗਾਏ
ਜੀਉ॥੮॥ਸਗਲੀਬਣਤਬਣਾਈਆਪੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਥਾਪੇ॥ਇਕਸੁਤੇਹੋਇਓਅਨੰਤਾ॥ਨਾਨ
ਕਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏਜੀਉ॥੯॥੨॥੩੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆਕਾੜਾ॥
ਹਰਿਭਗਵੰਤਾਤਾਜਨੁਖਰਾਸੁਖਾਲਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥
੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪਰਬਤੁਤੂੰਮੇਰਾਓਟਾ॥ਤੁਮਸੰ
ਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜ ਨਿ
ਡੀਠਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂੰਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗ
ਤੀਭਾਇਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧਕੂਪਤੇ
ਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿ
ਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗ
ਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰ
ਤਰਿਤੁਧੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀ॥ਤੂੰਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਣਿਆ॥
੬॥ਜਿਸਕਉਤੂੰਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਸਰਣਿਸੁ
ਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਊਚਅਥਾਹੁਅਪਾਰਅਮੋਲਾ॥ਤੂੰਸਾਚ
ਸਾਹਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਲਾ॥ਤੂੰਮੀਰਾਸਾਚੀਠਕੁਰਾਈ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥੩॥
੩੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ਜਿਤੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਜਾਈਐ॥ਤੋਸਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਰੇਕੁ
ਲਹਿਨਲਾਗੈਗਾਲਿਜੀਉ॥੧॥ਜੋਸਿਮਰੰਦੇਸਾਂਈਐ॥ਨਰਕਿਨਸੇਈਪਾਈਐ॥ਤਤੀਵਾਉਨਲ
ਗਈਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਈਸੁੰਦਰਸੋਹਣੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਬੈਹਣੇ॥ਹਰਿਧ

ਨੁਜਿਨੀਸੰਜਿਆਸੇਈਬੀਭੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸਾਇਣੁਪੀਵੀਐ।ਮੁਹਿਡਿਠੈਜ
ਨਕੈਜੀਵੀਐ।ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਲੈਨਿਤਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜੋਹਰਿਕੀਤਾਆਪਣ
ਾਤਿਨਹਿਗੁਸਾਈਜਾਪਣਾ।ਸੋਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਸੋਮਸਤਕਿਜਿਸਦੈਭਾਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮੰਧੇਪ੍ਰਭੁਅ
ਵਗਾਹੀਆ।ਏਹਿਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਾਹੀਆ।ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਉਪਜਿਓਤਰੇਸਚੀਕਾਰੈਲਾਗਿਜੀ
ਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ।ਜਨਮੈਕਾਫਲੁਪਾਇਆ।ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੁ
ਹੋਆਸੁਹਾਗੁਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ।ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ।ਲਾਇਅੰ
ਚਲਿਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁਜੀਉ॥੮॥੪੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉਮਿਟਿ
ਗਏਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਫਿਰਿਕਾਹੇਝੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰਤਸਾਧਕੇਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰੇ॥੪॥ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇ
ਵਿਆਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛਡਾਈਖਸਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈਠਰੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈ
ਕੀਆਤਪਾਵਸੋਦੁਸਟਮੁਏਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥੪॥
੩੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਹਮਾਹਾ। ਘਰੁ੪
ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ।ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭ
ਕੀਸਾਮ।ਧੇਨਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ।ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉਪਜਹਿਨ
ਾਹੀਦਾਮ।ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮ।ਜਿਤੁਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗ
ਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ।ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਣੁਦੇਹੀਸਭਖਾਮ।ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕੰ
ਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮ।ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ।ਹਰਿਮੇ
ਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਜਿਸਕਾਨਿਹਚਲੁਧਾਮ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅ
ਨੰਦੁਘਣਾ।ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ।ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਆਏਤਿ
ਸਹਿਗਣਾ।ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂ
ਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁਗਣਾ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆ
ਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ।ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਮਨੁਲੋਚਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ।ਚੇਤਿਮਿਲਾ
ਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ।

ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਵਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ਪਲ
ਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈਅਹਿਖੋਹਿ॥ਦ
ਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਚਰਣੀਜੋਲਗੇਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲ
ਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇ
ਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੇਠਿਜੁੜੰਦਾਲੋੜੀਐਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿ
ਆਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ਰੰਗਸਭੇਨਾਰਾਇਣੈਜੇਤੇ
ਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥ਜੋਹਰਿਲੋੜੇਸੋਕਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਤੇਆਪਣੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿ
ਧੰਨਿ॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋਵੰਨਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣੰ
ਨਿ॥ਹਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਧਣੀਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾੜੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿ
ਨਾਥੁਨਜਿੰਨਾਪਾਸਿ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸ॥ਦੁਯੈਭਾਇਵਿਗੁਚੀ
ਐਗਲਿਪਈਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ॥ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁ
ਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸ॥ਜਿਨਕਉਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਅਸਾੜੁਸੁਹੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾ
ਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉਪਿਆਰੁ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆ
ਰੰਗਕੂੜਾਵਿਆਦਿਸਨਿਸਭੇਛਾਰੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵਣਹਾ
ਰੁ॥ਵਣੁਤਿਣੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋਚਦਾਕਰ
ਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨੀਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹੰਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਜੀਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ॥੬॥
ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂਜੈਲਗਾਹੇਤੁ॥ਲਖਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ॥
ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਪਕੜਿਚਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀ
ਭੇਤੁ॥ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ਹਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆ
ਸੇਤੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥ
ਪ੍ਰਭਦੇਤੁ॥ਸੇਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾ

ਹੜਾਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ।ਮਨਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮਾਇ।ਸੰ
ਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ।ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ।ਜਿ
ਨੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ।ਆਪੁਤਿਆਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾ
ਇ।ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸੇਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਇ।ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸ
ਰਣਾਇ।ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ।੮।ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨ
ਕਾਹੂਜੋਗੁ।ਪਰਮੇਸਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ।ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿ
ਜੋਗ।ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗ।ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵ
ਹਿਰੋਜ।ਕੀਤਾਕਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ।ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉਤਰ
ਹਿਸਭਿਬਿਓਗ।ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ।ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾਧਸੰ
ਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ।੯।ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆਹ।ਤਿਨਕੀਸ
ਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀਆਹ।ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉਸੰਗਿਸਾਧਸਹੇਲੜ
ੀਆਹ।ਸਾਧਜਨਾਤੇਬਾਹਰੀਸੇਰਹਨਿਇਕੇਲੜੀਆਹ।ਤਿਨਦੁਖੁਨਕਬਹੂਉਤਰੈਸੇਜਮਕੈਵਸਿ
ਪੜੀਆਹ।ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸੇਦਿਸਨਿਨਿਤਖੜੀਆਹ।ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ
ਹਰਿਕੰਠਿਤਿਨਾਜੜੀਆਹ।ਨਾਨਕਬਾਂਛੈਧੂੜਿਤਿਨਪ੍ਰਭਸਰਣੀਦਰਿਪੜੀਆਹ।ਮੰਘਿਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਆਰਾਧਣਾਬਹੁੜਿਨਜਨਮੜੀਆਹ।੧੦।ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਨਵਿਆਪਈਕੰਠਿਮਿਲਿਆਹ
ਰਿਨਾਹੁ।ਮਨੁਬੇਧਿਆਚਰਨਾਰਬਿੰਦਦਰਸਨਿਲਗੜਾਸਾਹੁ।ਓਟਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਰਾਇਸੇਵ
ਸੁਆਮੀਲਾਹੁ।ਬਿਖਿਆਪੋਹਿਨਸਕਈਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਣਗਾਹੁ।ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹਮਿਲੀ
ਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਹੁ।ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਬਹੁੜਿਨਵਿਛੁੜੀਆਹੁ।ਬਾਰਿਜਾਉਲਖ
ਬੇਰੀਆਹਰਿਸਜਣੁਅਗਮਅਗਾਹੁ।ਸਰਮਪਈਨਾਰਾਇਣੈਨਾਨਕਦਰਿਪਈਆਹੁ।ਪੋਖੁਸੁ
ਹੰਦਾਸਰਬਸੁਖਜਿਸੁਬਖਸੇਵੇਪਰਵਾਹੁ।੧੧।ਮਾਘਿਮਜਨੁਸੰਗਿਸਾਧੂਆਧੂੜੀਕਰਿਇਸ
ਨਾਨੁ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਣਿਸਭਨਾਨੋਕਰਿਦਾਨੁ।ਜਨਮਕਰਮਮਲੁਉਤਰੈਮਨਤੇਜਾ
ਇਗੁਮਾਨੁ।ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਮੋਹੀਐਬਿਨਸੈਲੋਭੁਸੁਆਨੁ।ਸਚੈਮਾਰਗਿਚਲਦਿਆਉਸ
ਤਤਿਕਰੇਜਹਾਨੁ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਸਗਲਪੁੰਨਜੀਅਦਇਆਪਰਵਾਨੁ।ਜਿਸਨੋਦੇਵੈਦ
ਇਆਕਰਿਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ।ਜਿਨਾਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਨਾਨਕਤਿਨਕੁਰਬਾਨੁ।

ਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ॥

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹ

ਗੀਦੜ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਚਿਤੁ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜਿਸੁ ਨਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ ਨਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧

ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ

ਕਮਾਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹੋਵੈ ਧਾਰੀ ਤਉ ਪਰਤੀਤਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿ
ਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿ
ਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇ
ਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇ
ਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥
ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁ
ਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂ
ਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰ
ਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖ
ੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥
ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ
ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ
ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾ
ਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾ
ਇਆ ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ
ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ

ਖਿਹਉ ਮੈਲੁ ਕਟੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤਾ ਮੁਹੁ ਜਪੇ ਤਾ ਸੌਆ ਗਾਏ ਤਾ ਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਏ
ਆਪਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਦੁਖੁ
ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣ
ਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚਲੈ
ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁ
ਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ
ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ
ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓ
ਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆ
ਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ ਇਕਿ
ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ
ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹ
ਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ
ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਆਪਿ
ਨ ਬੁਝਾ ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਅ
ਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂ ਘੜੀ ਮੂਰਤ
ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ
ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਪੜੀਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ
ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰ
ਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮ
ਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ
ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਰਾ

ਇਆਨਾਨਕਾਉਸੁਸੂਅਰਉਸੁਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਹਾਮਾਤਾਭਰੇਜਾਮੁਰਦਾਰੁਨਖਾਇ॥ਗਲੀਭਿਸਤਿ
ਨਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ॥ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇਹਲਾਲੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗਲੀ
ਕੂੜੀਈਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਪੰਜਿਨਿਵਾਜਾਵਖਤਪੰਜਿਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ॥ਪਹਿਲਾਸਚੁ
ਹਲਾਲੁਦੁਇਤੀਜਾਖੈਰਖੁਦਾਇ॥ਚਉਥੀਨੀਅਤਿਰਾਸਿਮਨੁਪੰਜਵੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਕਰ
ਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਸਦਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਰਤਨਪਦਾਰਥਵਣਜਦੇਇਕਿਕਚੈਦੇਵਾਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਠੈਪਾਈਅਨਿਅੰ
ਦਰਿਰਤਨਭੰਡਾਰਾ॥ਵਿਣੁਗੁਰਕਿਨੈਨਲਧਿਆਅੰਧੇਭਉਕਿਮੁਏਕੂੜਿਆਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਪ
ਚਿਮੁਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥ਇਕਸੁਬਾਝਹੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਕਿਸੁਅਗੈਕਰਹਿਪੁਕਾਰਾ॥ਇਕਿ
ਨਿਰਧਨਸਦਾਭਉਕਦੇਇਕਨਾਭਰੇਤੁਜਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਧਨੁਨਾਹੀਹੋਰੁਬਿਖਿਆਸਭੁਛਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਮੁਸਲਮਾ
ਣੁਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜਾਹੋਇਤਾਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥ਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨੁਕਰਿਮਿਠਾਮ
ਸਕਲਮਾਨਾਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈ॥ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਰ
ਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਤਾਮੰਨੇਆਪੁਗਵਾਵੈ॥ਤਉਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆਮਿਹ
ਰੰਮਤਿਹੋਇਤਮੁਸਲਮਾਣੁਕਹਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪॥ਪਰਹਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਤਜਿਮਾਇ
ਆਅਹੰਕਾਰੁਚੁਕਾਵੈ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕਾਮਨੀਮੋਹੁਤਜੈਤਾਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਤਜਿਮਾਨੁਅ
ਭਿਮਾਨੁਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਦਾਰਾਤਜਿਪਿਆਸਆਸਰਾਮਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਮਨਿਵਸੈਸਾਚਸਬ
ਦਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਜੇਰਯਤਿਸਿਕਦਾਰਕੋਇਨਰਹਸੀਓ॥ਹਟਪਟਣ
ਬਾਜਾਰਹੁਕਮੀਢਹਸੀਓ॥ਪਕੇਬੰਕਦੁਆਰਮੂਰਖੁਜਾਣੈਆਪਣੇ॥ਦਰਬਿਭਰੇਭੰਡਾਰਰੀਤੇ
ਇਕਿਖਣੇ॥ਤਾਜੀਰਥਤੁਖਾਰਹਾਥੀਪਾਖਰੇ॥ਬਾਗਮਿਲਖਘਰਬਾਰਕਿਥੈਸਿਆਪਣੇ॥ਤੰ
ਬੂਪਲਘਨਿਵਾਰਸਰਾਇਚੇਲਾਲਤੀ॥ਨਾਨਕਸਚਦਾਤਾਰੁਸਿਨਾਖਤੁਕੁਦਰਤੀ॥੮॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਨਦੀਆਹੋਵਹਿਧੇਣਵਾਸੁੰਮਹੋਵਹਿਦੁਧੁਘੀਉ॥ਸਗਲੀਧਰਤੀਸਕਰਹੋਵੈ
ਖੁਸੀਕਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਪਰਬਤੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਹੋਵੈਹੀਰੇਲਾਲਜੜਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾ
ਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੇਵਾਹੋਵੈਗਰੁੜਾਹੋਇਸੁਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂ
ਰਜੁਦੁਇਫਿਰਦੇਰਖੀਅਹਿਨਿਹਚਲੁਹੋਵੈਥਾਉ॥ਭੀਤੂੰਹੈਸਾਲਾਹਣਾਆਖਣਲਹੈਨਚਾਉ॥੨॥

੨॥ ਮਃ ੧॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ
ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ॥੩॥ ਮਃ ੧॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾ
ਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ॥ ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾ
ਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ॥ ਸੋ ਕ
ਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾ
ਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ
॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧॥ ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ
ਲਥੀ ਜਾਇ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ॥ ਨਾ
ਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ
ਪੈਧੈ ਹੋਇ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ
ਕਿਆ ਮਾਸੁ॥ ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ
ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ॥ ਸਚੇ ਕੀ
ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ॥ ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾ
ਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ
ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ
ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ
ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ॥ ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਵੇ
ਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ॥ ਰਸੁ
ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ
ਘਣੇਰਿਆ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇ
ਰਿਆ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕੀਆ ਨ ਜਾਣਿਆ॥

ਬਧੋ ਕਰਮਿ ਤਿਸ ਨਾਮੁ ਖਸਮੁ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਖਤਿ ਤਿਸ
ਨਾਉ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਮਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥ
ਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾ ਜੇ
ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ ਚਉਣੇ ਸੁ
ਇਨਾ ਪਾਈਐ ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏਹਿ
ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇ
ਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾ
ਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁ
ਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥
ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ਏਹਾ ਕਰ
ਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ
ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧
ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ ॥
ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥
ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ ਮ: ੧ ॥ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪ
ਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੩॥ ਮ: ੧ ॥ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡ
ਲੋ ॥ ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ ਮ: ੧ ॥ ਨ ਰਿਜ
ਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥ ਹਮਾ ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥
੫॥ ਮ: ੧ ॥ ਪਰੰਦਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁ
ਈ ॥੬॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥
ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵ

ਸੁਆਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਈ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ

ਦੁਖੁਰੋਵਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਨਿਬਿਧਿਗਤਿਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਲਿਕੀਰਤਿਪਰਗਟੁਚਾਨਣੁਸੰਸਾ
ਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਤਿਸੁਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਰਤ
ਨੁਸੋਲੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਤੈਸੈਸਾਰੀਆਜੋੜੁਕਦੇਨਆਇਆ॥ਕਰਤਾਆਪਿ
ਅਭੁਲੁਹੈਨਭੁਲੈਕਿਸੈਦਾਭੁਲਾਇਆ॥ਭਗਤਆਪੇਮੇਲਿਅਨੁਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾ
ਇਆ॥ਸੈਸਾਰੀਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜਿਨੀਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ॥ਚਲਣਸਾ
ਰਨਜਾਣਨੀਕਾਮੁਕਰੋਧੁਵਿਸੁਵਧਾਇਆ॥ਭਗਤਕਰਨਿਹਰਿਚਾਕਰੀਜਿਨੀਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਹੋਇਕੈਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਓਨਾਖਸਮੈਕੈ
ਦਰਿਮੁਖਉਜਲੇਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਬਾਹੀਸਾਲਾਹਿ
ਜਿਨੀਧਿਆਇਆਇਕਮਨਿ॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਵਖਤੈਉਪਰਿਲੜਿਮੁਏ॥ਦੂਜੈਬਹੁਤੇਰ
ਾਹਮਨਕੀਆਮਤੀਖਿੰਡੀਆ॥ਬਹੁਤੁਪਏਅਸਗਾਹਗੋਤੇਖਾਹਿਨਨਿਕਲਹਿ॥ਤੀਜੈਮੁਹੀ
ਗਿਰਾਹਭੁਖਤਿਖਾਦੁਇਭਉਕੀਆ॥ਖਾਧਾਹੋਇਸੁਆਹਭੀਖਾਣੇਸਿਉਦੋਸਤੀ॥ਚਉਥੈਆ
ਈਊਂਘਅਖੀਮੀਟਿਪਵਾਰਿਗਇਆ॥ਭੀਉਠਿਰਚਿਓਨੁਵਾਦੁਸੈਵਰ੍ਹਿਆਕੀਪਿੜ
ਬਧੀ॥ਸਭੇਵੇਲਾਵਖਤਸਭਿਜੇਅਠੀਭਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਸਚਾਨਾਵਣੁ
ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਜਿਨੀਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅਠੀਵੇਪਰਵਾਹਰਹਨਿਇਕਤੈਰੰ
ਗਿ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਥਾਹਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿ॥ਕਰਮਿਪੂਰੈਪੂਰਾਗੁਰੂਪੂਰਾਜਾਕਾਬੋਲੁ॥
ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਕਰੇਘਟੈਨਾਹੀਤੋਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਤੂੰਤਾਕਿਆਹੋਰਿਮੈਸਚੁਸੁਣਾ
ਈਐ॥ਮੁਠੀਧੰਧੈਚੋਰਿਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਏਨੈਚਿਤਿਕਠੋਰਿਸੇਵਗਵਾਈਐ॥ਜਿਤੁ
ਘਟਿਸਚੁਨਪਾਇਸੁਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਕਿਉਕਰਿਪੂਰੈਵਟਿਤੋਲਿਤੁਲਾਈਐ॥ਕੋਇ
ਨਆਖੈਘਟਿਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਲਈਅਨਿਖਰੇਪਰਖਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥ਸਉਦਾਇਕਤੁ
ਹਟਿਪੂਰੈਗੁਰਿਪਾਈਐ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਅਠੀਪਹਰੀਅਠਖੰਡਨਾਵਾਖੰਡੁਸਰੀ
ਰੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਏਕੁਭਾਲਹਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥ਕਰਮਵੰਤੀਸਾਲਾਹਿਆਨਾ
ਨਕਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥ਚਉਥੈਪਹਰਿਸਬਾਹਕੈਸੁਰਤਿਆਉਪਜੈਚਾਉ॥ਤਿਨਾਦਰੀਆ
ਵਾਸਿਉਦੋਸਤੀਮਨਿਮੁਖਿਸਚਾਨਾਉ॥ਓਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੰਡੀਐਕਰਮੀਹੋਇਪਸਾਉ॥ਕੰ
ਚਨਕਾਇਆਕਸੀਐਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਉ॥ਜੇਹੋਵੈਨਦਰਿਸਰਾਫਕੀਬਹੁੜਿਨਪਾਈਤਾ

ਤੁ ॥ ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾ
ਸਿ ॥ [illegible] ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾ
ਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾ
ਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ
ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ
ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ
ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ਠਾਕ
ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿ
ਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ
ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ
ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵ
ਡ ਦਾਤੀ ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥
ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ
ਚਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈ
ਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ
ਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੁ
ਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਤ
ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀ

ਰਥੁ ਗੁਰ ਕੀ ਰਹਣੀ ਪੁਜੈ ਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ਡੁਬੈ ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਆਪੇ ਖਸਮੁ ਵੇਖੈ ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨ ਰਹਨੀ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ ਸਖੀ ਕਹਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਰੂ ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਗੀ ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਇਰ ਭਰੇ ਕਿਸੁਕ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥

ਤਿਨ ਫਲੰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿ ਨਾਵਹੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਦਿਤੇ ॥ ਸਾਗਰ ਰੰਗ ਸਾਗਰ ਸਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ ਕਹੈ ਕੋ ॥ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ
ਪਾਇਆ ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ
ਦਸਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ ਖਤੇ ਕਰਨਿ
ਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ
ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਦੁਇ ਦਰਿ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ
ਘਰਾਹੁ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸਚ ਵਾਲਿਆ ॥ ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲ
ਗਿ ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਭੈ ਮਰੈ ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ਮੁਹਿ
ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡ
ਰੁ ਕੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਤਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ ਪੀਅਹਿ ਮਲਵਾਣੀ ਜੂਠਾ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ
ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆ
ਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ
ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸ

ਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾ ਦੜ
ਹੀ ॥ ਲਕੀ ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ॥
ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥
ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁ
ਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥
ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥
ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ਪਾਇਐ ਕਾਰ
ਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ
ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ
ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ
ਦੀਬਾਣੁ ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋ
ਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇ
ਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ ਸਦ
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀ
ਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀ
ਚਾਰ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ
ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਤਾਣਿ ॥੬੩॥ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੪ ॥੭॥ ਮਃ ੫
॥੪੩॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੫੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥੩੩॥ ਮਃ ੪ ॥੧॥ ਮਃ ੫
॥੫॥ ਜੁਮਲਾ ੪੦॥ ਸਬਦ ੨ ਬਾਰਹਮਾਹਾ ਦਿਨ ਰੈਣਿ ਦੋਹਾਂ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੯੨॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥

ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ॥ਮਨਮਤਿਹਉਲੀਬੋਲੇਬੋਲੁ॥ਸਿਰਿਧਰਿਚਲੀਐਸਹੀਐਭਾਰੁ॥ਨਦ
ਰੀਕਰਮੀਗੁਰਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਭੈਬਿਨੁਕੋਇਨਲੰਘਸਿਪਾਰਿ॥ਭੈਭਉਰਾਖਿਆਭਾਇਸਵਾਰਿ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਤਨਿਅਗਨਿਭਖੈਭੈਨਾਲਿ॥ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤ
ਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥
ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ੧ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ॥ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ਡਰਿਡਰਿਡਰ
ਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਹੁਕਮੇਆ
ਵੈਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹੰਸੁਹੇਤੁਆਸਾਅਸਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਭੂਖਬ
ਹੁਤੁਨੈਸਾਨੁ॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਆਧਾਰੁ॥ਵਿਣੁਖਾਧੇ ਮਰਿਹੋਹਿਗਵਾਰ॥੩॥ਜਿਸਕਾਕੋਇ
ਕੋਈਕੋਇਕੋਇ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁ
ਬਿਖਮੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤੁ
ਭਾਈਕਰਿਏਹੁਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਾਸੰਜੋਗੁਵੀ
ਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧
ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥
ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ॥ਆਪੁਬੀਚਾਰੇਸੁਗਿਆਨੀ
ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਹੈਕਉਣੁ॥ਮੂਈਸੁਰਤਿਬਾਦੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀਰਥਜਾਹੀ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਘਟ
ਹੀਮਾਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਭੀਤਰਿਹੋਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇ
ਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥
ਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾ

ਵਰਿਮੋਹਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇ
ਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇ
ਮਨਿਖੋਟ॥੨॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕ
ਮਲਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿ
ਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੧ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾ
ਵੈ॥ਕਿਉਅਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿ
ਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ
ਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁ
ਖੀਆਮਨਿਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥
੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰ
ਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇ
ਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇ
ਆਮਹਿਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁਸੁ
ਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋ
ਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾ
ਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿ
ਰਹਿਆਮਨਿਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿ
ਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁਆਰੁ॥ [ਨਾਨਕਦਰਿਘਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥] ੪॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧॥ ਉਲਟਿਓਕਮ
ਲੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਗਗਨਿਦਸਦੁਆਰਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਬੇਧਿਆਆਪਿਮੁਰਾਰਿ
॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਭਰਮੁਨਕੀਜੈ॥ਮਨਿਮਾਨਿਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿ
ਮਰਣਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਆਪਿਮੂਆਮਨੁਮਨਤੇਜਾਨਿਆ॥ਨਜਰਿਭਈਘਰੁਘਰਤੇਜਾਨਿਆ॥
੨॥ਜਤੁਸਤੁਤੀਰਥੁਮਜਨੁਨਾਮਿ॥ਅਧਿਕਬਿਥਾਰੁਕਰਉਕਿਸੁਕਾਮਿ॥ਨਰਨਾਰਾਇਣਅੰਤ
ਰਜਾਮਿ॥੩॥ਆਨਮਨਉਤਉਪਰਘਰਿਜਾਉ॥ਕਿਸੁਜਾਚਉਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁਦਿਖਾਏ॥ਮਰਣਰ

ਹਨੁ ਗਮੁ ਅੰਤਰਿ ਕਾਢੈ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾ
ਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੂਚਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ
ਭਾਣਾ ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰ
ਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥
ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥
ਤਨ ਮਾਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅ
ਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾ
ਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ
ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਨਮਿ ਮ
ਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰੀਅਵਸ
ਥਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰ
ਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹ
ਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪ
ਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀ
ਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾ
ਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁ

ਕਿਰਤੁਕੀਤਾਰਹਸੀਮੇਰੇਜੀਅੜੇਬਹੁੜਿਨਆਵੈਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਤੁਧੁਆਖਾਮੇਰੀਕਾਇਆ
ਤੂੰਸੁਣਿਸਿਖਹਮਾਰੀ॥ਨਿੰਦਾਚਿੰਦਾਕਰਹਿਪਰਾਈਝੂਠੀਲਾਇਤਬਾਰੀ॥ਵੇਲਿਪਰਾਈਜੋਹਹਿਜੀ
ਅੜੇਕਰਹਿਚੋਰੀਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹੰਸੁਚਲਿਆਤੂੰਪਿਛੈਰਹੀਏਹਿਛੁਟੜਿਹੋਈਅਹਿਨਾਰੀ॥੨
॥ਤੂੰਕਾਇਆਰਹੀਅਹਿਸੁਪਨੰਤਰਿਤੁਧੁਕਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਚੋਰੀਮੈਜਾਕਿਛੁਲੀ
ਆਤਾਮਨਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਹਲਤਿਨਸੋਭਾਪਲਤਿਨਢੋਈਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
੩॥ਹਉਖਰੀਦੁਹੇਲੀਹੋਈਬਾਬਾਨਾਨਕਮੇਰੀਬਾਤਨਪੁਛੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਜੀਤੁਰਕੀਸੁ
ਇਨਾਰੁਪਾਕਪੜਕੇਰੇਭਾਰਾ॥ਕਿਸਹੀਨਾਲਿਨਚਲੇਨਾਨਕਝੜਿਝੜਿਪਏਗਵਾਰਾ॥ਕੂਜਾਮੇ
ਵਾਮੈਸਭੁਕਿਛੁਚਾਖਿਆਇਕੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥ਦੇਦੇਨੀਵਦਿਵਾਲਉਸਾਰੀਭਸਮੰ
ਦਰਕੀਢੇਰੀ॥ਸੰਚੇਸੰਚਿਨਦੇਈਕਿਸਹੀਅੰਧੁਜਾਣੈਸਭਮੇਰੀ॥ਸੋਇਨਲੰਕਾਸੋਇਨਮਾੜੀ॥
ਸੰਪੈਕਿਸੈਨਕੇਰੀ॥੫॥ਸੁਣਿਮੂਰਖਮੰਨਅਜਾਣਾ॥ਹੋਗੁਤਿਸੈਕਾਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹੁਹਮਾ
ਰਾਠਾਕੁਰੁਭਾਰਾਹਮਤਿਸਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਰਾਸਿਤਿਸੈਕੀਮਾਰਿਆਪੇਜੀਵਾਲੇ॥
੬॥੧੩॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧ ਅਵਰਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ॥ਕਿਉਰਾਖਉਘਰਬਾ
ਰੁਮਨਾ॥ਮਾਰਹਿਲੂਟਹਿਨੀਤਨੀਤਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰਜਨਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਉਚਰੁਮ
ਨਾ॥ਆਗੈਜਮਦਲੁਬਿਖਮੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਾਰਿਮੜੋਲੀਰਾਖੈਦੁਆਰਾਭੀਤਰਿਬੈਠੀ
ਸਾਧਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਲਕਰੇਨਿਤਕਾਮਣਿਅਵਰਿਲੁਟੇਨਿਸੁਪੰਚਜਨਾ॥੨॥ਢਾਹਿਮੜੋਲੀ
ਲੂਟਿਆਦੇਹੁਰਾਸਾਧਨਪਕੜੀਏਕਜਨਾ॥ਜਮਡੰਡਾਗਲਿਸੰਗਲੁਪੜਿਆਭਾਗਿਗਏਸੇਪੰ
ਚਜਨਾ॥੩॥ਕਾਮਣਿਲੋੜੈਸੁਇਨਾਰੁਪਾਮਿਤ੍ਰਲੁੜੇਨਿਸੁਖਾਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਪਕਰੇਤਿਨ
ਕਾਰਣਿਜਾਸੀਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਤਾ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਾਤੇਘਟ
ਭੀਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਂਇਆਕੀਜੈਖਿੰਥਾਤਾ॥ਪੰਚਚੇਲੇਵਸਿਕੀਜਹਿਰਾਵਲਇਹੁਮਨੁਕੀਜੈਡੰਡਾ
ਤਾ॥੧॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਦੂਜਾਹੋਰੁਨਾਸਤਿਕੰਦਮੂਲਿਮਨੁ
ਲਾਵਸਿਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਿਮੁੰਡਾਇਐਜੇਗੁਰੁਪਾਈਐਹਮਗੁਰੁਕੀਨੀਗੰਗਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਤਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਏਕੁਨਚੇਤਸਿਅੰਧਾਤਾ॥੨॥ਕਰਿਪਟੰਬੁਗਲੀਮਨੁਲਾਵਸਿਸੰ
ਸਾਮੂਲਿਨਜਾਵਸਿਤਾ॥ਏਕਸੁਚਰਣੀਜੇਚਿਤੁਲਾਵਹਿਲਬਿਲੋਭਿਕੀਧਾਵਸਿਤਾ॥੩॥
ਜਪਸਿਨਿਰੰਜਨੁਰਚਸਿਮਨਾ॥ਕਾਹੇਬੋਲਹਿਜੋਗੀਕਪਟੁਘਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਂਇਆ
ਕਮਲੀਹੰਸੁਇਆਣਾਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਬਿਹਾਣੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਨਾਗੀਦਾਝੈਫਿਰਿਪਾਛੈ

ਪਛੁਤਾਣੀ ਤਾ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ

ਘਾਲ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪਰਵਿਰਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੁ ਜਾਣੀਐ ਦੁਧ
ਜਿਤੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪ
ਕੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋ
ਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਨਾਉ
ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣ
ਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ
ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ ਘਰਿ ਘ
ਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇ
ਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ ੧ਰਹਾਉ
ਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰ
ਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਊਤਮ ਕਰਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸ
ਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿ
ਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ
ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ ਭਾ

ਇ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿ
ਆ ਰੋਇ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ
ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਂਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ
॥ ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਰਹੈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬਿ
ਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ਭਗਤਿ
ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗ
ਤਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਮ
ਰੈ ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜਨੁ
ਕੋਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੇ ਵਿ
ਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਅਪਣੀ ਕਲਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿ
ਚਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰ
ਤਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਧਾ
ਵਤ ਵਰਜੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਾ
ਮ ਕਰਤਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਵਜੀਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਜਿਸ

ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਤੁ
ਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਇਕ
ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਤੂੰ ਅਕਥੁ ਕਿਉ ਕਥਿ
ਆ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸ
ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸ
ਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਲਗੈ ਪਿਆ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭਿ
ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਏਕੁ
ਅਚਰਜੁ ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ
ਥਾਈ ॥ ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁ
ਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ [illegible] ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿ
ਨ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰ
ਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥
੨॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗ
ਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ
ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚਾ
ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ ਸੁ

ਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ
ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ
ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾ
ਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹ
ਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋ
ਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ
ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ (ਸੇਵਾ) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾ
ਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ
ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡ
ਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ (ਹਰਿ) ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿ
ਰਲੈ (ਚਖਿ) ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ
ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹ
ਲਾ ੩ ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾ
ਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋ

ਹੀ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧੫॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੧੬॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੧੭॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁ

ਦਾਨਾਨਾਨਿਰਮਲਾਮਅਵਗਣਿਆਰੇ। ਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਰਾਖਿਲੇਹੁਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ।੩। ਸਹਜੁਅ
ਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਇਆ। ਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਘਰਿਸੋਹਿਲਾਗਾਇਆ। ਹ
ਰਿਦਇਆਧਾਰਿਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਹਰਿਚੇਤਾਇਆ। ਜਨਨਾਨਕੁਮੰਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ।੪।੧੮।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ।
ਪੰਡਿਤੁਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੜਿਆ। ਜੋਗੀਗੋਰਖੁਗੋਰਖੁਕਰਿਆ। ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਹਰਿਜਪੁਪੜਿਆ।੧
ਨਾਜਾਨਾਕਿਆਗਤਿਰਾਮਹਮਾਰੀ। ਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਤਰੁਭਉਜਲੁਤੂੰਤਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ। ਸੰਨਿਆ
ਸੀਬਿਭੂਤਿਲਾਇਦੇਹਸਵਾਰੀ। ਪਰਤ੍ਰਿਅਤਿਆਗੁਕਰੀਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ। ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਆਸਤੁਮਾਰੀ
।੨। ਖਤ੍ਰੀਕਰਮਕਰੇਸੂਰਤਣੁਪਾਵੈ। ਸੂਦੁਵੈਸੁਪਰਕਿਰਤਿਕਮਾਵੈ। ਮੈਮੂਰਖਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈ।੩।
ਸਭਤੇਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੂੰਆਪਿਰਹਿਆਸਮਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਦੇਵਡਿਆਈ। ਮੈਅੰਧੁਲੇਹਰਿਟੇਕ
ਟਿਕਾਈ।੪।੧।। ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ਨਿਰਗੁਣਕਥਾਕਥਾਹੈਹਰਿਕੀ। ਭਜੁਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਜਨਕੀ। ਤਰੁਭਉਜਲੁਅਕਥਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀ।੧। ਗੋਬਿੰਦਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ।
ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਰਾਮਗੁਨਗਾਇ।੧।ਰਹਾਉ। ਜੋਜਨਧਿਆਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾ। ਤਿਨਦਾਸਨਿਦਾ
ਸਕਰਹੁਹਮਰਾਮਾ। ਜਨਕੀਸੇਵਾਊਤਮਕਾਮਾ।੨। ਜੋਹਰਿਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ। ਸੋਜਨੁਹਮਰੈਮ
ਨਿਚਿਤਿਭਾਵੈ। ਜਨਪਗਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ।੩। ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ। ਜਿਨਕਉ
ਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਪਾਈ। ਤੇਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈ।੪।੨।। ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪
ਮਾਤਾਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਪੁਤੁਖਾਇ। ਮੀਨੇਪ੍ਰੀਤਿਭਈਜਲਿਨਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਸਿਖਮੁਖਿਪਾਇ।
੧। ਤੇਹਰਿਜਨਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਪਿਆਰੇ। ਜਿਨਮਿਲਿਆਦੁਖਜਾਹਿਹਮਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ। ਜਿਉ
ਮਿਲਿਬਛਰੇਗਊਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ। ਕਾਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਜਾਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ। ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਜਾਹਰਿਜਸੁ
ਗਾਵੈ।੨। ਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰੀਤਿਬਸੈਜਲਧਾਰਾ। ਨਰਪਤਿਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਦੇਖਿਪਸਾਰਾ। ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ।੩। ਨਰਪ੍ਰਾਣੀਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਧਨੁਖਾਟੇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਗਲਾਟੇ। ਜਨ
ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਪਗਚਾਟੇ।੪।੩।। ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੪ ਭੀਖਕਪ੍ਰੀਤਿਭੀਖਪ੍ਰਭਪਾਇ
। ਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਅੰਨੁਖਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰਮਿਲਿਆਘਾਇ।੧। ਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਹਰਿਆਸਤੁ
ਮਾਰੀ। ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਪੂਰਿਹਮਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ। ਚਕਵੀਪ੍ਰੀਤਿਸੂਰਜੁਮੁਖਿਲਾਗੈ। ਮਿਲੈਪਿਆਰੇ
ਸਭਦੁਖਤਿਆਗੈ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਗੈ।੨। ਬਛਰੇਪ੍ਰੀਤਿਖੀਰੁਮੁਖਿਖਾਇ। ਹਿਰਦੈਬਿਗ
ਸੈਦੇਖੈਮਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੂਮੁਖਿਲਾਇ।੩। ਹੋਰਸਭਪ੍ਰੀਤਿਮਾਇਆਮੋਹੁਕਾਚਾ। ਬਿਨਸਿਜਾਇ

ਕੂੜਾ ਕਚੁ ਪਾਜਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਤੁ ਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ
ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲ
ਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ
ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥
੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾ
ਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰ
ਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣ
ਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ
ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ
॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥ
ਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ
ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁ

ਆਪੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮੰਨੇ ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਂਝੀ ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਹਮ

ਗੀਬਿਧਿਤੇਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਬਾਲਬੁਧਿਪਿਤਾਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥ਹਮਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੂਛ
ਤਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿਲਿਐਚੂਕੇਸਭਿਸੋ
ਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾ
ਇਆ॥ਘਰਮੰਦਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾਮੇਰੇ
ਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਬਖਸਿਅਵਗਣਸਭਿਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਛੁਰੂਪੁਨਹੀਕਿਛੁਜਾਤਿਨਾਹੀਕਿਛੁਢੰਗੁਨਮੇਰਾ॥ਕਿਆ
ਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਗੁਣਬਿਹੂਨਨਾਮੁਜਪਿਆਨਤੇਰਾ॥ਹਮਪਾਪੀਸੰਗਿਗੁਰਉਬਰੇਪੁੰਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਰਾ॥੨॥
ਸਭੁਜੀਉਪਿੰਡੁਮੁਖੁਨਕੁਦੀਆਵਰਤਣਕਉਪਾਣੀ॥ਅੰਨੁਖਾਣਾਕਪੜੁਪੈਨਣੁਦੀਆਰਸਅਨਿ
ਭੋਗਾਣੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਸੁਚਿਤਿਨਆਵਈਪਸੂਹਉਕਰਿਜਾਣੀ॥੩॥ਸਭੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤਦਾਤੂੰ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਮਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਸਭੁਖੇਲੁਤੁਮਸੁਆਮੀ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿ
ਆਹਰਿਗੁਲਮਗੁਲਾਮੀ॥੪॥੧੨॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤੁਜਣਿਪਾ
ਲਤੀਰਾਖੈਨਦਰਿਮਝਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮੁਖਿਦੇਗਿਰਾਸੁਖਿਨੁਖਿਨੁਪੋਚਾਰਿ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰੁ
ਗੁਰਸਿਖਰਾਖਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਭਕੇਹੈਇਆਣੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂ ਹਰਿ
ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਧਾਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਕੀਏਸਿਆਣੇ॥ਜੈਸੀਗਗਨਿਫਿਰੰਤੀਊਡਤੀਕਪਰੇਬਾਗੇਵਾਲੀ
॥ਓਹਰਾਖੈਚੀਤੁਪੀਛੈਬਿਚਿਬਚਰੇਨਿਤਹਿਰਦੈਸਾਰਿਸਮਾਲੀ॥ਤਿਉਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਹਰਿਕੀਗੁਰੁਸਿਖਰਖੈਜੀਅਨਾਲੀ॥੨॥ਜੈਸੇਕਾਤੀਤੀਸਬਤੀਸਹੈਵਿਚਿਰਾਖੈਰਸਨਾਮਾਸਰਤੁਕੇਰੀ
ਕੋਈਜਾਣਹੁਮਾਸਕਾਤੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਕੀਨਰਨਿੰਦਾ
ਕਰਹਿਹਰਿਰਾਖੈਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੩॥ਭਾਈਮਤੁਜਾਣਹੁਕਿਸੀਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਹੈਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜ
ਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਿਰਤਿਸਾਪੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਕੋਈਲਾਗਿਨਸਕੈਬਿਨੁਹਰਿਕਾਲਾਇਆ॥ਐਸਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਨਿਚਿਤਿਨਿਤਿਧਿਆਵਹੁਜਨਨਾਨਕਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਲਏਛਡਾਇਆ॥੪॥੧੩॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐ॥ਮਨਕੀਦੁਬਿ
ਧਾਬਿਨਸਿਜਾਇਹਰਿਪਰਮਪਦੁਲਹੀਐ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਕਿਤੁਬਿਧਿਮਿਲੈ॥ਹਉਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਕਿਉਮਿਲੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਇਛਪੁੰਨੀਜਨਕੇਰੀਆਲੇਸਤਿਗੁਰਧੂੜਾ॥੨॥ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵੈਹਰਿਭਗਤਿਸੁਣੈ
ਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਮਿਲੀਐ॥ਤੋਟਾਮੂਲਿਨਆਵਈਹਰਿਲਾਭੁਨਿਤਿਦ੍ਰਿੜੀਐ॥੩॥ਜਿਸਕਉਰਿਦੈਵਿ

ਪੁਰਾ

ਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾਉ ਭੁਜਾ ਤਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਣੀ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕੀਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥

੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੧੯॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਵਸਿਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਜਨ

ਨਨਾਨਕਕੂੜੇਕੀਟੇ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆ
ਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥
ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁੰਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁੰਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨ
ਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿ
ਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀ
ਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁ
ਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੨੨॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਇਸੁਗੜ੍ਹਮਹਿਹਰਿਰਾਮਰਾਇਹੈਕਿਛੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀਠਾ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇ
ਆਲਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਾਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰ
ਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਤਿਨਆਗੈਆਣਿਪਰੀਠਾ॥ਮਨਮੁਖਹੀਅਰਾਅਤਿਕਠੋਰੁਹੈਤਿਨਅੰਤ
ਰਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥ਬਿਸੀਅਰਕਉਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਫੋਲਿਫੁਲੀਠਾ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਘਸਿਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਲੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋ
ਲੇਲਗਿਸੰਗਤਿਕਰੂਆਮੀਠਾ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸ
ਰੀਰੁਹਮਬੇਚਿਆਪੂਰੇਗੁਰਕੈਆਗੈ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾ
ਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾ
ਮਰਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥+ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਿਓਘਰਿਵਸਤੁ
ਲਹੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿਲਾਗੇ॥ਉਨਸਤਿਗੁਰ
ਆਗੈਸੀਸੁਨਬੇਚਿਆਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੇ॥੪॥ਹਮਰਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਠਾਕੁ
ਰਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਮਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਜਪਾਤਿਗੁਰੂਹੈਸਿਰੁਬੇਚਿਓਸਤਿਗੁਰਆਗੇ
॥੫॥੨੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਆ
॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਾਇਕੀਗੁਰਿ
ਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਮੇਰਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਸਤਿਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿ

੪੭

+ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੇ॥੨॥ਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥

ਗਾਲਿਸੁਣਾਈਆ॥੨॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਦੇਖਣਕਉਗੁਰਿਹਿਰਦੈਨਾਲਿਦਿਖਾਈਆ॥ ੧੭੧
ਸਹਜਅਨੰਦੁਭਇਆਮਨਿਮੋਰੈਗੁਰਆਗੈਆਪੁਵੇਚਾਈਆ॥੩॥ਹਮਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀਨੇ
ਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਰਾਈਆ॥ਅਬਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰਿਭਾਈਆ
॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਗਾਵੈ॥
ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਨੁਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਮਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਪਾਵਗੁਰੂਕੇਜੋਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਹਵਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਨਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਰਸਿ
ਆਘਾਨੇਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਭੂਖਲਗਾਵੈ॥੩॥ਕੋਈਕਰੈਉਪਾਵਅਨੇਕਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁਕਿਰਪਾਨਾਮੁਨਪਾ
ਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੪
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂਜਪਿਨਾਮੁਕਰੰਮਾ॥ਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿਜੀਉਨਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮਾ॥ਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਕਰਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁਅਜਨਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁ
ਰੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਸਦਾਨਿਰਬਾਣੀਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁ
ਤਨੁਹਰਿਰੰਗਿਭਿੰਨਾ॥੨॥ਆਵਹੁਸੰਤਹੁਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਜੀਉ ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ
ਜੀਉ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਅੜੇਧੁਰਿਕਰੰਮਾ॥੩॥ਸਾ
ਵਣਿਵਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜਗੁਛਾਇਆਜੀਉ॥ਮਨੁਮੋਰੁਕੁਹਕਿਅੜਾਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜੀਉ॥
ਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਰਤੰਨਾ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਆਜੀਉ
॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਗਿਆਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁਠੈਢੁਲਿਢੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥੧॥ਮੇ
ਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਢੋਲੇਜੀਉ॥ਮੈਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੁਵੇਚੋਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਂਸੰਤਾਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਾਘੋਲੇਜੀਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਹਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਵੇ
ਖਿਵਿਗਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਵਡਭਾਗੀਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉ
ਪਾਏਹਰਿਆਪੇਵੇਖੈਹਰਿਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਤੋਟਿਨਆਵੈਇਕਨਾ
ਫਕਾਪਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸ

ਭਾਈਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀਮਾ
ਝਮਹਲਾ੪ ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰਗੁਨਾਲਿ
ਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਸਭੁਦਾਲਦੁਦੁਖਲਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਪਦੁਊਤਮੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਡਭਾਗੀਨਾ
ਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਕਿਨੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀਜੀ
ਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਬਾਝਹੁਧਨਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿ
ਲਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ+ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਸੈਣੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਇਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਮੇਰੇਗੋ
ਮੇਰਾ
ਵਿੰਦਾਮੈਸੁਖਿਵਿਹਾਣੀਰੈਣੀਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁਮੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਲਗਾਈ
ਜੀਉ ਆ+॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਰਾਇ
ਆਮੇਰਾਸਜਣੁਪਿਆਰਾਗੁਰੁਮੇਲੇ+ਮਨੁਜੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰ
ਮੇਰਾ
ਦਾਹਰਿਮਿਲਿਆਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਾਰੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਾਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁ
ਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਵਾਰੀਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਪੂੰਜੀਰਾਖੁਹਮਾ
ਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਟੁਮੇਲਿਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੈਬਾਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਇ
ਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹ
ਲਾ੪ ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਗੋਪੀਖੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਸਭਿਘਟਭੋਗਦਾਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪੇਰਸੀਆਭੋਗੀਜੀਉ॥ਹਰਿਸੁਜਾਣੁਨਭੁਲਈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਜੋਗੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਖੇਲੈਬਹੁਰੰਗੀਜੀਉ
॥ਇਕਨਾਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਨੰਗਨੰਗੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਗ
ਤੁਉਪਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਸਭਮੰਗੀਜੀਉ॥ਭਗਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਹਰਿਕਥਾਮੰਗਹਿਹਰਿਚੰਗੀਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿ
ਭਗਤਾਲੋਚਮਨਿਪੂਰੀਜੀਉ॥ਆਪੇਜਲਿਥਲਿਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਰਵਿਰਹਿਆਨਹੀ
ਦੂਰੀਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਆਪਿਹੈਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀਜੀਉ
॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਵੇਖੈਆਪਿਹਦੂਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਅੰਤਰਿ

ਜਾਪਦਾ ਹਉਮੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਾਏ ਤਿਉ ਦਾਝੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋ ੧੨
ਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ
ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ
ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹ
ਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ
ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਉਜਲ ਫੇਰੇ
ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾ
ਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰੀਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ
ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾ
ਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿ
ਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰ
ਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲ
ਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾ

ਗੀ ॥ ਮਾਲੋ ਰੰਗ ਲੋਗ ਬਹੁ ਤਾਗੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਇਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਰਾਮੁ ਦਇ
ਆਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤਾ ਤੂੰ
ਸੁਖਿ ਸੋਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆ
ਸਾ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ ਦੇਖਿ ਦਰ
ਸੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਪੂ
ਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਈ ਜਨਮ ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਈ
ਜਨਮ ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥
੧॥ ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਈ ਜਨਮ ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਗਰਭ ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਕਈ ਜਨਮ ਸਾਖ ਕਰਿ
ਉਪਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਦਰਗ
ਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ
ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ਬੋਵਹੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਨਿਤ
ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸੀਘਰ ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਤੂੰ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਸ
ਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ
ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ
ਕਰਿ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥ ਹਰਿ

ਰਿਦਾ ਸੁ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਸਦਾ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥
ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥ ਗੁ
ਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚ
ਨੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਸਨਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥
ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆ
ਈ ॥੧॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ
ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰ
ਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥
ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸ
ਕੀ ਸਰਣਿ ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ
ਕੀ ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ਮਨੈ ਮ
ਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੈ ਆ
ਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ ਝੂਠਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕ
ਥਾ ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ
ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂੰਢ
ਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀ
ਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿ

ਓਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ

ਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਊਆ ਚੰਦ੍ਰ ਸੁ ਸੇਜਾ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਅਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ
ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜਨ ਕੀ
ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ
ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ
ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਭਲਾਈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥
ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰ
ਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰ
ਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰ
ਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ
ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾ
ਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ
ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾ
ਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ
ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ
ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬ
ਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ

ਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਕਰੈਅਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੀਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ਕਵਨਸੁਜੁਗਤਿਜਿ
ਤੁਕਰਿਭੀਜੈ॥ਪਾਇਲਗਉਤਜਿਮੇਰਾਤੇਰੈ॥ਕਵਨੁਸੁਜਨੁਜੋਸਉਦਾਜੋਰੈ॥੨॥ਮਹਲੁਸਾਹਿਬਕਾਕਿਤਿਬਿਧਿ
ਪਾਵੈ॥ਕਵਨੁਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭੀਤਰਿਬੁਲਾਵੈ॥ਤੂੰਵਡਸਾਹੁਜਾਕੇਕੋਟਿਵਣਜਾਰੇ॥ਕਵਨੁਸੁਦਾਤਾਲੇਸੰਚਾਰੇ॥
੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਨਿਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਸਾਚੁਦਿਖਲਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਬਮੇਲੇਸਾਹਿ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕੈਵੇਸਾਹਿ॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਜਾਣੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਠਾਕੁਰਨਾਮੁਕੀਓਉਨਿਵਰਤਨਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਹਰਿਕੈਦਰਸਨਿ॥੧॥ਹਰਿਸੰ
ਗਿਰਾਤੇਮਨਤਨਹਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨੀਪਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਆਤਮਆਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਹਾਰਹਿ
ਆਗਿਆਕਾਰ॥ਏਕੋਬਨਜੁਏਕੋਬਿਉਹਾਰੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਹਿਬਿਨੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੨॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹ
ਹੂੰਤੇਮੁਕਤੇ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਜੋਗਅਰੁਜੁਗਤੇ॥ਦੀਸਹਿਸਭਮਹਿਸਭਤੇਰਹਤੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਓਇਧਿ
ਆਨੁਧਰਤੇ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਮਹਿਮਾਕਵਨਵਖਾਨਉ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨਉ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਹਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਨਾਨਕਦੀਜੈ॥੪॥੧੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ॥ਤੂੰਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤੁਮਸੰਗਿਹੀਤੁ॥ਤੂੰਮੇਰੀਪਤਿਤੂਹੈਮੇਰਾਗਹਣਾ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਨਿਮਖੁਨਜਾਈਰਹਣਾ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰੇਲਾਲਨਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂੰਮੇਰੇਸਾਹਿਬਤੂੰਮੇਰੇਖਾਨ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਵਹੀਰਹਨਾ॥ਜੋਤੁਮਕਹਹੁਸੋਈਮੋਹਿਕਰਨਾ॥ਜਹਪੇਖਉਤਹਾਤੁਮਬਸਨਾ॥
ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਉਤੇਰਾਰਸਨਾ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀਨਵਨਿਧਿਤੂੰਭੰਡਾਰੁ॥ਰੰਗਰਸਾਤੂੰਮਨਹਿਅਧਾਰੁ॥ਤੂੰ
ਮੇਰੀਸੋਭਾਤੁਮਸੰਗਿਰਚੀਆ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਤਕੀਆ॥੩॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਹੀਧਿਆਇ
ਆ॥ਮਰਮੁਤੁਮਾਰਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਦ੍ਰਿੜਿਆਇਕੁਏਕੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਟੇਕੈ॥੪॥੧੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਸੁਰਗ
ਨਰਕਅਵਤਾਰ॥ਬਿਆਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆ
ਬਿਆਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥
ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋੜੇਅਰੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨ
ਮਦਮਸਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁਰੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਸੇ
ਜਮਹਲਸੀਗਾਰ॥ਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰ॥੩॥ਬਿਆਪਤਕਰਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆ
ਪਤਗ੍ਰਿਸਤਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਬਿਆਪਤਇਹਜਾਤਿ॥ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿ
ਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਤ॥੪॥ਸੰਤਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂ

ਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੪॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ
ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਰਸਨਾ ਸੋਈ ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ ਮਨੁ ਸੋਇਆ ਮਾਇ
ਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ
ਸਹੇਲੀ ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ ਮੁਸਨਹਾਰ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ
ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਰਾਖੈ ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ਨਾ ਓਇ
ਰਹਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਇਹ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ
ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿ
ਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਮਨੁ
ਡੋਲੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾ
ਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ + ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਗਲ [margin: ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥]
ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਰੇਣ ਮਜਨ
ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਸਾਧਾ ਮਹਿ ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦ ॥੩॥ ਕਿ
ਰਪਾ ਨਿਧਿ ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਭਏ ਨਿਰ
ਵੈਰ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸੁਣਿ

ਆਹਰਿਨਾਮਸੁਕਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਅਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਿਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖ
ਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸ
ਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕ
ਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੁਲ
ਾਵੈਰਾਮੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੈਸਾਚੁਧਿਆਨੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਐਸਾਦਾਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਕਹੀਐ॥੧॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋ
ਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣਜਾ
ਣਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਾ॥ਜਨਕੀਟੇਕਏਕਗੋਪਾਲ
॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿ
ਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖ
ਰੋਗੁਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਧਿਆਈਐ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾ
ਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸ
ਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਜੁਗ
ਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਿਬਿਨ
ਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਿਧਾਰੇਬਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾ
ਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪ
ਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥੪॥੨੬॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾ
ਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸ
ਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਿਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥
੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿ
ਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਓਜਾਕਾ
ਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੨੭॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾ
ਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀਤ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸ
ਵਾਣੀ॥ਰਾਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿਮਰਤਰਾ
ਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆ
ਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈ
ਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉ
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥ ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋ
ਡਨਤਿਸਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ਕਹਹੁਗੁਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹ॥ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠੁਬਾਤਸਾਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ਸਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇਢਾ
ਚਲਨਾ॥ਸੀਧਾਛੋਡਿਅਪੂਠਾਬੁਨਨਾ॥੩॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਜਿਸੁਮੇਲੇਨਾਨ
ਕਸੋਮੁਕਤਾਹੋਈ॥੪॥੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆਏਸੰਜੋਗ॥
ਜਿਚਰੁਆਗਿਆਤਿਚਰੁਭੋਗਹਿਭੋਗ॥੧॥ਜਲੈਨਪਾਈਐਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਕਿਰਤਿਸੰਜੋਗਿਸ
ਤੀਉਠਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਮਨਹਠਿਜਲਿਜਾਈਐ॥ਪ੍ਰਿਅਸੰਗੁਨਪਾਵੈਬਹੁਜੋਨਿ
ਭਵਾਈਐ॥੨॥ਸੀਲਸੰਜਮਿਪ੍ਰਿਅਆਗਿਆਮਾਨੈ॥ਤਿਸੁਨਾਰੀਕਉਦੁਖੁਨਜਮਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਿਉਪਰਮੇਸਰੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਸਤੀਦਰਗਹਪਰਵਾਨਿਆ॥੪॥੩੦॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚਨਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧

ਪੀਊਦਾਦੇਕਾਖੋਲਿਡਿਠਾਖਜਾਨਾ।ਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਇਆਨਿਧਾਨਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਰਤਨਲਾਲਜਾ
ਕਾਕਛੂਨਮੋਲੁ।ਭਰੇਭੰਡਾਰਅਖੂਟਅਤੋਲ।।੨।।ਖਾਵਹਿਖਰਚਹਿਰਲਿਮਿਲਿਭਾਈ।ਤੋਟਿਨਆ
ਵੈਵਧਦੋਜਾਈ।।੩।।ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ।ਸੁਏਤੁਖਜਾਨੈਲਇਆਰਲਾਇ।
।੪।।੩੧।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਡਰਿਡਰਿਮਰਤੇਜਾਪਰਾਨਤੀਦੂਰਿ।ਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਪੇਖਿਆਹਜੂਰਿ।
੧।।ਸਤਿਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਹਾਰੈ।ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਰਪਰਤਾਰੈ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਬਿਸ
ਰੈਜਾਪਨਾਮੁ।ਸਦਾਅਨੰਦੁਜਾਂਹਰਿਗੁਨਗਾਮੁ।।੨।।ਬੁਰਾਭਲਾਕੋਈਨਕਹੀਜੈ।ਛੋਡਿਮਾਨੁਹਰਿ
ਚਰਨਗਹੀਜੈ।।੩।।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਚਿਤਾਰਿ।ਸੁਖਪਾਵਹਿਸਾਚੈਦਰਬਾਰਿ।।੪।।੩੨।। ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਹੈਸਮੀਆ।ਤਿਸੁਜਨਕਉਕਹੁਕਾਕੀਕਮੀਆ।।੧।।ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋ
ਬਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ।ਦੂਖਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਕਉਰਸੁਹਰਿਰਸੁਹੈਆਇਓ।ਸੋ
ਅਨਰਸਨਾਹੀਲਪਟਾਇਓ।।੨।।ਜਾਕਾਕਹਿਆਦਰਗਹਚਲੈ।ਸੋਕਿਸਕਉਨਦਰਿਲੈਆਵੈਤਲੈ।
੩।।ਜਾਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਹੋਇ।ਨਾਨਕਤਾਕਉਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।।੪।।੩੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਜਾਕੈਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈ।ਤਾਕਉਕਾੜਾਕਹਾਬਿਆਪੈ।।੧।।ਸਹਜਅਨੰਦਹਰਿਸਾਧੂਮਾਹਿ
।ਆਗਿਆਕਾਰੀਹਰਿਹਰਿਰਾਇ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜਾਕੈਅਚਿੰਤੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਤਾਕਉਚਿੰਤਾਕਤਹੂ
ਨਾਹਿ।।੨।।ਜਾਕੈਬਿਨਸਿਓਮਨਤੇਭਰਮਾ।ਤਾਕੈਕਛੂਨਾਹੀਡਰੁਜਮਾ।।੩।।ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਦੀਓਗੁਰ
ਨਾਮਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ।।੪।।੩੪।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਗਮਰੂਪਕਾਮਨਮਹਿ
ਥਾਨਾ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਨਾ।।੧।।ਸਹਜਕਥਾਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਾ।ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿ
ਸੁਲੈਭੁੰਚਾ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਅਨਹਤਬਾਣੀਥਾਨਨਿਰਾਲਾ।ਤਾਕੀਧੁਨਿਮੋਹੇਗੋਪਾਲਾ।।੨।।ਤਹਸਹਜ
ਅਖਾਰੇਅਨੇਕਅਨੰਤਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸੰਤਾ।।੩।।ਹਰਖਅਨੰਤਸੋਗਨਹੀਬੀਆ।ਸੋਘਰੁਗੁ
ਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆ।।੪।।੩੫।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਰੂਪੁਤੇਰਾਆਰਾਧਉ।ਕਵਨਜੋਗੁਕਾ
ਇਆਲੇਸਾਧਉ।।੧।।ਕਵਨਗੁਨੁਜੋਤੁਝੁਲੈਗਾਵਉ।ਕਵਨਬੋਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੀਝਾਵਉ।।੧।।
ਰਹਾਉ।।ਕਵਨਸੁਪੂਜਾਤੇਰੀਕਰਉ।ਕਵਨਸੁਬਿਧਿਜਿਤੁਭਵਜਲਤਰਉ।।੨।।ਕਵਨਤਪੁਜਿਤੁ
ਤਪੀਆਹੋਇ।ਕਵਨੁਸੁਨਾਮੁਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ।।੩।।ਗੁਣਪੂਜਾਗਿਆਨਧਿਆਨ।ਨਾਨਕਸਗਲ
ਘਾਲ।ਜਿਸੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਦਇਆਲ।।੪।।ਤਿਸਹੀਗੁਨੁਤਿਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ।ਜਿਸ
ਕੀਮਾਨਿਲੇਇਸੁਖਦਾਤਾ।।ਰਹਾਉਦੂਜਾ।।੩੬।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਆਪਨਤਨੁਨਹੀਜਾਕੋਗਰਬਾ।।

ਰਾਜੁਮਿਲਖਨਹੀਆਪਨਦਰਬਾ॥੧॥ਆਪਨਨਹੀਕਾਕਉਲਪਟਾਇਓ॥ਆਪਨਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਬਨਿਤਾਆਪਨਨਹੀਭਾਈ॥ਇਸਟਮੀਤਆਪਬਾਪੁਨਮਾਈ॥੨॥ਸੁ
ਇਨਾਰੂਪਾਫੁਨਿਨਹੀਦਾਮ॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਆਪਨਨਹੀਕਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁਰਿਬਖਸਿਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕਾਹਰਿਰਾਇਆ॥੪॥੩੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰ
ਨਊਪਰਿਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਤਾਤੇਦੁਖਮੇਰੇਸਗਲੇਲਾਥੇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥ਆਤਮੁ
ਚੀਨਿਪਰਮਰੰਗਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਰੇਣੁਗੁਰਕੀਮੁਖਿਲਾਗੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਤਿਨਿਸਗਲਤਿ
ਆਗੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਲਗੋਮਨਿਮੀਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਾਤੇਮੋਹਿਡੀਠਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੁਖਦਾਤਾਗੁ
ਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਾਨਕਗੁਰੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੩੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕ
ਉਆਹਿ॥ਜਾਕੈਊਣਾਕਛਹੂਨਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਰਿਮਨਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਰਾਖਹੁਸਦ
ਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਕਉਸੇਵਿ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥੨॥ਤਿਸੁਊਪਰਿਮ
ਨਕਰਿਤੂੰਆਸਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾ॥੩॥ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕੁਗਾ
ਵੈਗੁਰਮਿਲਿਸੋਇ॥੪॥੩੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮੀਤੁਕਰੈਸੋਈਹਮਮਾਨਾ॥ਮੀਤਕੇਕਰਤਬਕੁ
ਸਲਸਮਾਨਾ॥੧॥ਏਕਾਟੇਕਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿ॥ਜਿਸੁਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤੁ
ਹਮਾਰਾਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੋਹਿਅਸਨਾਹਾ॥੨॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਮਰਥਪੁਰ
ਖੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀ॥੩॥ਹਮਦਾਸੇਤੁਮਠਾਕੁਰਮੇਰੇ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰੇ॥੪॥੪੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਤੁਮਭਏਸਮਰਥਅੰਗਾ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਕਾਲੰਗਾ॥੧॥ਮਾਧਉ
ਜਾਕਉਹੈਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਤਾਕਉਕਛੁਨਾਹੀਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਠਾਕੁਰੁਹੋਇ॥ਤਾਕਉਸਹ ਰਹਾਉ॥
ਸਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੁਮਦੀਨੀਪ੍ਰਭਧੀਰ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀਰ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਦੇਖਾਇਆ॥੪॥੪੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਲਭਦੇਹਪਾਈ
ਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਮੁਨਜਪਹਿਤੇਆਤਮਘਾਤੀ॥੧॥ਮਰਿਨਜਾਹੀਜਿਨਾਬਿਸਰਤਰਾਮਾ॥ਨਾਮਬਿਹੂ
ਨਜੀਵਨਕਉਨਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤਹਸਤਬਿਸਥਾਰ॥ਕਵਨਅਰਥਮਿਰਤ
ਕਸੀਗਾਰ॥੨॥ਜੋਨਸੁਨਹਿਜਸੁਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪਸੁਪੰਖੀਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਤੇਮੰਦਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਕੀ
ਮਾਈਕਾਕੋਬਾਪ॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਝੂਠੇਸਭਿਸਾਕ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਮੂਰਖਭਖਲਾਇਆ॥ਮਿਲਿ

ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਹੂਆ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥
੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥
ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕ
ਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ
ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰ
ਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜ
ਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥
੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ
ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪ
ਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾ
ਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ
ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿ
ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਨਾਮੋ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਨਾਮ
ਵਡਾਈ ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ਸੁਖ

ਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਰਤੁ ਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨਨਾ
ਮੁਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗੁ॥੪॥੪੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅ
ਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰਣਿਆਇ
ਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁ ਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾ
ਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੫੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵ
ਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾ
ਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥
ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥ਦੁਲਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੈ॥ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰ
ਮਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿਨਹੀ
ਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥੪॥੫੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ
ਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲ॥੩॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥੫੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾ
ਰੇ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬ
ਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫॥
ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਬਿ

ਪੂਰਨਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਤਜੈ ਜੀਤੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ ਜਿ
ਉ ਡਰਨਾ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਰੀਰ ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮਾ ॥ ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ਜਪੈ
ਨਹੀ ਨਾਮਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਜਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪॥
੫੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥
੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਚਰਨ ਕਵਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੈ
ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟ
ਤ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਨਾ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਅਰਪਨਾ ਆਗੈ ਧਰਨਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥
੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿ
ਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀ
ਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਕਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀ
ਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ
ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪ ਗਏ ਪਾਈ
ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ
ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰ
ਦੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲੇ ਦਿ
ਨਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਓਹੁ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾ
ਉ ॥ ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ
ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ

ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਮਨਆਰਾਧਿ।ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਚਿੰਤਾਸਭਜਾਹਿ।੧।।ਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਾਹੀਅਨਕੋਇ।ਮਾ
ਰੈਰਾਖੈਏਕੋਸੋਇ।੧।। ਰਹਾਉ ।।ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰਿ।ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਜਪਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ।
੨।।ਗੁਰਮੂਰਤਿਸਿਉਲਾਇ ਧਿਆਨੁ।ਈਹਾਊਹਾਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।੩।ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁ
ਰਸਰਣੀਆਇਆ।ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ।੪।੬੧।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫।।
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੂਖੁਸਭੁਜਾਇ।ਨਾਮੁਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।੧।ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਕੀਬਾ
ਣੀ।ਸਾਧੂਜਨਰਾਮੁਰਸਨਵਖਾਣੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਇਕਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਦੂਜਾਕੋਇ।ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੨।ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸਖਾਕਰਿਏਕੁ।ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਮਨਮਹਿਲੇਖੁ।੩।ਰਵਿਰਹਿ
ਆਸਰਬਤਿਸੁਆਮੀ।ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੬੨।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਭੈਮ
ਹਿਰਚਿਓਸਭੁਸੰਸਾਰਾ।ਤਿਸੁਭਉਨਾਹੀਜਿਸੁਨਾਮੁਅਧਾਰਾ।੧।ਭਉਨਬਿਆਪੈਤੇਰੀਸਰਣਾ।
ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਣਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੋਗਹਰਖਮਹਿਆਵਣਜਾਣਾ।ਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋ
ਪ੍ਰਭਿਭਾਣਾ।ਅਗਨਿਸਾਗਰੁਮਹਾਵਿਆਪੈਮਾਇਆ।ਸੇਸੀਤਲਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ।
੩।ਰਾਖਿਲੇਇਪ੍ਰਭੁਰਾਖਨਹਾਰਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰਾ।੪।੬੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਦਰਗਹਥਾਉ।੧।ਤੁਝਬਿਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਹੀ
ਕੋਇ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੁਮਮਨਿਵਸੇਤਉਦੂਖੁਨਲਾਗੈ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ।੨।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀ।ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ।੩।
ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸਚੁਰਾਸਿ।੪।੬੪। ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ਕਣਬਿਨਾਜੈਸੇਥੋਥਰਤੁਖਾ।ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੂਨੇਸੇਮੁਖਾ।੧।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਨਿਤ ਨਿ
ਪ੍ਰਾਣੀ।ਨਾਮਬਿਹੂਨਧ੍ਰਿਗੁਦੇਹਬਿਗਾਨੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਮੁਖਿਭਾਗੁ।ਭਰਤਬਿ
ਹੂਨਕਹਾਸੋਹਾਗੁ।੨।ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲਗੈਅਨਸੁਆਇ।ਤਾਕੀਆਸਨਪੂਜੈਕਾਇ।੩।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀਦਾਤਿ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨਰਾਤਿ।੪।੬੫।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੂੰ
ਸਮਰਥੁਤੂੰਹੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀ।ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀ।੧।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਜਨ
ਓਟਾ।ਤੇਰੀਸਰਣਿਉਧਰਹਿਜਨਕੋਟਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਸਭਿਤੇਰੇ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਸੂਖਘਨੇਰੇ।੨।ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭੁਤੇਰਾਭਾਣਾ।ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸਾਚਿਸਮਾਣਾ।੩।
ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ।ਨਾਨਕਸਿਮਰੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।੪।੬੬।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਤਾਕਾਦਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ।ਜਾਕੀਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ।੧।ਜਾਕੈਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ।

ਤਾਕਉਦੂਖੁਪਹੁਚੈਕੋਈਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਘਟਿਪਾਲਨਰਾਖੇਜਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖ
ਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕਥੀਨਜਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁਨੀਜੈ॥ਦਾਸਕੀਧੂਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਜੈ॥੪॥੮੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥ਭਜੁਮਨਮੇ
ਰੇਏਕੋਨਾਮੁ॥ਜੀਅਤੇਰੇਕੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਣਗਾਉਅਨੰਤਾ॥ਗੁਰ
ਪੂਰੇਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤਾ॥੨॥ਛੋਡਿਉਪਾਵਏਕਟੇਕਰਾਖੁ॥ਮਹਾਪਦਾਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥
੩॥ਬਿਖਮਸਾਗਰੁਤੇਈਜਨਤਰੇ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੪॥੮੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਹਿਰਦੈਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਧਾਰੇ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣ
ਗਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਹੋਈਪਰ
ਵਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਪੂਰਨਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਭੈਭਰਮਮਿਟਾਇਆ॥੩॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੮੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਤਿਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਗੁਰਦੇਵ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਲਾਗਉਤੇਰੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਧਾਰੀ॥ਮਨਤਨਧਨਗੁਰ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ
॥੩॥ਸੰਤਧੂਰਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਭੇਟਤਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੯੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰੈਦੁਹਕਰਮਦਿਖਾਵੈਹੋਰੁ॥ਰਾਮਕੀਦਰਗਹਬਾਧਾਚੋਰੁ॥੧॥
ਰਾਮੁਰਮੈਸੋਈਰਾਮਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੁਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ
ਬਿਖੁਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਵੈ॥੨॥ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਕ
ਮਾਵੈਵਿਕਾਰ॥ਖਿਨਮਹਿਪ੍ਰਗਟਹੋਹਿਸੰਸਾਰ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚਿਨਾਮਿਰਸਿਰਾਤਾ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਕਿਰਪਾਲੁਬਿਧਾਤਾ॥੪॥੯੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰੰਗੁਕਦੇਉਤਰਿ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਮਨੁਸਾਚਾ॥ਲਾਲ
ਰੰਗਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਬੈਸਿਗੁਨਗਾਇ॥ਤਾਕਾਰੰਗੁਨ
ਉਤਰੈਜਾਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਸੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਆਨਰੰਗਫੀਕੇਸਭਮਾਇ
ਆ॥੩॥ਗੁਰਿਰੰਗੇਸੇਭਏਨਿਹਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਹੈਦਇਆਲ॥੪॥੯੨॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਸੁਆਮੀਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਨਿਵਾਸੇ॥੧॥ਰਾ
ਮਜਨਾਕਉਰਾਮਭਰੋਸਾ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸਭੁਮਿਟਿਓਅੰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਛੁ
ਭਉਨਭਰਾਤੀ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਈਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਬੰਧਨਛੋਟਿ॥
ਚਰਨਕਮਲਕੀਦੀਨੀਓਟਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਈਪਰਤੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਜਸੁਪੀਵਹਿ
ਜਨਨੀਤਿ॥੪॥੭੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਦੂਖਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁ
ਤਾਕਾਭਾਗਾ॥੧॥ਹਰਿਧਨਕੋਵਾਪਾਰੀਪੂਰਾ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਸੋਜਨੁਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾ
ਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਸੇਜਨਲਾਗੇਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੨॥ਸੂਖਸਹਜਸਾਂਤਿਆਨੰਦਾ॥ਜ
ਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਨਾਮਰਾਸਿਸਾਧਸੰਗਿਖਾਟੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਅਪਦਾਕਾ
ਟੀ॥੪॥੭੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭਿਮਿਟਹਿਕਲੇਸ॥ਚਰਣਕਮਲਮਨ
ਮਹਿਪਰਵੇਸ॥੧॥ਉਚਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਲਖਬਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਹੁਪ੍ਰਭਪਿਆਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਰਸਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੨॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
ਭਮਦਖੋਏ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਲਵਿਖਸਭਧੋਏ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨ
ਕਦੀਜੈਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੭੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕਾਦੀਆਪੈਨੈਖਾਇ॥ਤਿਸੁਸਿ
ਉਆਲਸੁਕਿਉਬਨੈਮਾਇ॥੧॥ਖਸਮੁਬਿਸਾਰਿਆਨਕੰਮਿਲਾਗਹਿ॥ਕਉਡੀਬਦਲੇਰਤਨੁ
ਤਿਆਗਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਲਾਗਤਅਨਲੋਭਾ॥ਦਾਸਿਸਲਾਮੁਕਰਤਕਤਸੋਭਾ॥
੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਵਹਿਖਾਨਪਾਨ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਨਹਿਸੁਆਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਮਲੂਣਹਰਾਮੀ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੭੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕੇਚ
ਰਨਮਨਮਾਹਿਧਿਆਨੁ॥ਸਗਲਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਹਰਿਦਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨੁਮੇਰੇ
ਭਾਈ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਮਲੁਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਰਿਦਮਾਹਿਬਸਾਈ॥ਮਨਬਾ
ਛਤਸਗਲੇਫਲਪਾਈ॥੨॥ਜੀਵਨਮਰਣੁਜਨਮੁਪਰਵਾਨੁ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੩॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਪੂਰੇ॥ਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਸਾਧੂਧੂਰੇ॥੪॥੭੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਖਾਦਾਪੈਨ
ਦਾਮੂਕਰਿਪਾਇ॥ਤਿਸਨੋਜੋਹਹਿਦੂਤਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਬੇਮੁਖੁਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦੀਨਾ
॥ਕੋਟਿਜਨਮਭਰਮਹਿਬਹੁਜੂਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕੀਐਸੀਹੈਰੀਤਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸਗ
ਲਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਸੋਈਠਾਕੁਰੁਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਆ॥੩॥

ਬਧੋਬਿਕਾਰਲਿਖੇਬਹੁਕਾਗਰ॥ਨਾਨਕਉਧਰੁਕ੍ਰਿਪਾਸੁਖਸਾਗਰ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੇਰੀਸਰਣਾ
ਇ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਤਰੈਹਰਿਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੭੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਲੋ
ਭਕਉਕੀਨੋਮੀਤੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਮੁਕਤਿਪਦੁਦੀਤੁ॥੧॥ਐਸਾਮੀਤੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਜਾ
ਤੇਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪੁਨੈਸੁਆਇਰਿਦੈਲੈਧਾਰਿਆ॥ਦੂਖਦਰਦਰੋਗੁ
ਸਗਲਬਿਦਾਰਿਆ॥੨॥ਰਸਨਾਗੀਧੀਬੋਲਤਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਅਨਿ
ਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਗੋਬਿੰਦੁਹਮਾਰ॥੪॥੭੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਕੋਟਿਬਿਘਨਹਿਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਾਧਸੰਗਿਸੁਨਾਹਿ॥੧॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਗੁਣਜਾਸੁ॥ਜਪਿਹਰਿਚਰਣਮਿਟੀਖੁਧਿਤਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੁਖਸਹ
ਜਨਿਧਾਨ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸਹਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਤੰਤਸਭਿਛਾਰੁ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਰਿ
ਦੇਮਹਿਧਾਰੁ॥੩॥ਤਜਿਸਭਿਭਰਮਭਜਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਟਲਇਹੁਧਰਮੁ॥੪॥੮੦॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਰਸੋਈ॥ਤਿਤੁਬਲਿਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਾ
ਮਰਮਣਤਰਣਭੈਸਾਗਰ॥ਸਰਣਿਸੂਰਫਾਰੇਜਮਕਾਗਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓ
ਹਰਿਨਾਮ॥ਇਹਆਸਰਪੂਰਨਭਏਕਾਮ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਲਹਰਿਭਏਸਹਾਈ॥੩॥ਮਾਨਮੋਹਖੋਏਗੁਰਿਭਰਮ॥ਪੇਖੁਨਾਨਕਪਸਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੪॥੮੧
॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਖੈਰਾਜਤੇਅੰਧੁਲਾਭਾਰੀ॥ਦੁਖਿਲਾਗੈਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ॥੧॥ਤੇ
ਰੇਦਾਸਕਉਤੁਹੀਵਡਿਆਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਨਰਕਿਲੈਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਗਿਰਸ
ਤਚਿਤਾਰੇਨਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਤੇਕਾਠਉਰਨਠਾਉ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਆ
ਨਸੁਖਾਨਹੀਆਵਹਿਚੀਤਿ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਮਿਲੁਨਾਨਕਹਰਿ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੮੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਆਠਪਹਰਸੰਗੀਬਟਵਾਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਿਲਏਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਐਸਾਹਰਿਰਸੁਰਮਹੁਸਭੁਕੋਇ॥ਸਰਬਕਲਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਤਪਤਿਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰਭਖਿਨਮਹਿਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਤੋਰੇਨਹੀ
ਜਾਹਿ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮੁਕਤਿਫਲਪਾਹਿ॥੩॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਥਾਤੀਪਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਬਿਚਰੁ
ਸੰਸਾਰਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂੰਦੇਹਿਤਾ

ਦੀਜੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰਿ।ਭਉਸਾਗਰਚੜਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ।੨।ਸਾ
ਧਸੰਗੁਕਰਹੁਸਭੁਕੋਇ।ਸਦਾਕਲਿਆਣਫਿਰਿਦੂਖੁਨਹੋਇ।੩।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਭਜੁਗੁਣੀ
ਨਿਧਾਨੁ।ਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ।੪।੮੪। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਪੂਰਨਹਰਿਮੀਤ।ਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਗਾਏਗੁਣਨੀਤ।੧।ਊਠਤਸੋਵਤਹਰਿਸੰਗਿਪਹਰੂਆ।
ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜਮਨਹੀਡਰੂਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਚਰਣਕਮਲਪ੍ਰਭਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ।ਸਗਲ
ਦੂਖਕਾਹੋਇਆਨਾਸੁ।੨।ਆਸਾਮਾਣੁਤਾਣੁਧਨੁਏਕ।ਸਾਚੇਸਾਹਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕ।੩।ਮਹਾ
ਗਰੀਬਜਨਸਾਧਅਨਾਥ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਦੇਹਾਥ।੪।੮੫। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਮਜਨੁਕਰਿਸੂਚੇ।ਕੋਟਿਗ੍ਰਹਣਪੁੰਨਫਲਮੂਚੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦੇਮਹਿਬਸੇ।ਜ
ਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਨਸੇ।੧।ਸਾਧਸੰਗਿਕੀਰਤਨਫਲੁਪਾਇਆ।ਜਮਕਾਮਾਰ
ਗੁਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਇਆ।੨।ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਗੋਵਿੰਦਅਧਾਰੁ।ਤਾਤੇਛੁਟਿਓਬਿਖੁਸੰਸਾਰੁ।੩।
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਅਪਨਾ।ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੇਹਰਿਜਪਨਾ।੪।੮੬। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਪਉਸਰਣਾਈਜਿਨਿਹਰਿਜਾਤੇ।ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਚਰਣਹਰਿਰਾਤੇ।੧।ਭੈਭੰਜਨਪ੍ਰਭਮ
ਨਿਨਬਸਾਹੀ।ਡਰਪਤਡਰਪਤਜਨਮਬਹੁਤੁਜਾਹੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਿਓਹਰਿਨਾ
ਮੁ।ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਕਾਮ।੨।ਜਨਮੁਜਰਾਮਿਰਤੁਜਿਸੁਵਾਸਿ।ਸੋਸਮਰਥੁਸਿਮ
ਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ।੩।ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਪ੍ਰਭੁਏਕ।ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਟੇਕ।੪।੮੭।
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਹਰਿਰਾਖਿਓਰਿਦੈਸਮਾਲਿ।ਘਰਿਆਏਗੋਵਿੰਦੁਲੈਨਾਲਿ।੧।ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ।ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਕੈਰੰਗਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਗ
ਰੁਤਰਿਆ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ।੨।ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਨਾਮਿਭਗਵੰਤੁ।ਪੂ
ਰੇਗੁਰਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤੁ।੩।ਚਰਣਕਮਲਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪੁ।ਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਵੈਪਰਤਾ
ਪੁ।੪।੮੮। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧੰਨੁਇਹੁਥਾਨੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਏ।ਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਬਸਾਏ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਪਤਿਤਹਾਜਹਾਹਰਿਸਿਮਰਨੁਨਾਹੀ।ਕੋਟਿਅਨੰਦਜਹਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਹੀ।੧।ਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖਰੋਗਘਨੇਰੇ।ਪ੍ਰਭਸੇਵਾਜਮੁਲਗੈਨਨੇਰੇ।੨।ਸੋਵਡਭਾ
ਗੀਨਿਹਚਲਥਾਨੁ।ਜਹਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕੇਵਲਨਾਮੁ।੩।ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁ
ਆਮੀ।ਨਾਨਕਕਉਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ।੪।੮੯। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਗੋ

ਵਿੰਦੁਧਿਆਵੈ।ਪਤਿਤਿਆਅਨਪੜਿਆਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ।੧।ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਮਰਿਗੋਪਾਲ।
ਬਿਨੁਨਾਵੈਝੂਠਾਧਨੁਮਾਲੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਰੂਪਵੰਤੁਸੋਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ।ਜਿਨਿਜਨਿਮਾਨਿਆ
ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾ।੨।ਜਗਮਹਿਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ।ਘਟਿਘਟਿਅਪਣਾਸੁਆਮੀਜਾਣੁ।੩।ਕ
ਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਭਾਗ।ਹਰਿਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ।੪।੯੦। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਦ
ਾਸਸਿਉਸਾਕਤਨਹੀਸੰਗੁ।ਓਹੁਬਿਖਈਓਸੁਰਾਮਕੋਰੰਗੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਨਅਸਵਾਰਜੈਸੇਤੁ
ਰੀਸੀਗਾਰੀ।ਜਿਉਕਾਪੁਰਖੁਪੁਚਾਰੈਨਾਰੀ।੧।ਬੈਲਕਉਨੇਤ੍ਰਾਪਾਇਦੁਹਾਵੈ।ਗਊਚਰਿ
ਸਿੰਘਪਾਛੈਪਾਵੈ।੨।ਗਾਡਰਲੇਕਾਮਧੇਨੁਕਰਿਪੂਜੀ।ਸਉਦੇਕਉਧਾਵੈਬਿਨੁਪੂੰਜੀ।੩।
ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀਤਿ।ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਸਾਮੀਤ।੪।੯੧। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਸਾਮਤਿਨਿਰਮਲਕਹੀਅਤਧੀਰ।ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਪੀਵਤਧੀਰ।੧।ਹਰਿਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਕਰਿ
ਓਟ।ਜਨਮਮਰਣਤੇਹੋਵਤਛੋਟ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੋਤਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਤੁਉਪਜੈਨਪਾਪੁ।ਰਾਮ
ਰੰਗਿਨਿਰਮਲਪਰਤਾਪੁ।੨।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਤਬਿਕਾਰ।ਸਭਤੇਊਚਏਹੋਉਪਕਾਰ।੩।
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਤੇਗੋਪਾਲ।ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ।੪।੯੨। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਐਸੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਵਿੰਦਸਿਉਲਾਗੀ।ਮੇਲਿਲਏਪੂਰਨਵਡਭਾਗੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਭਰਤਾਪੇਖਿ
ਬਿਗਸੈਜਿਉਨਾਰੀ।ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਚਿਤਾਰੀ।੧।ਪੂਤਪੇਖਿਜਿਉਜੀਵਤਮਾ
ਤਾ।ਓਤਿਪੋਤਿਜਨੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾ।੨।ਲੋਭੀਅਨਦੁਕਰੈਪੇਖਿਧਨਾ।ਜਨਚਰਨਕਮਲਸਿ
ਉਲਾਗੋਮਨਾ।੩।ਬਿਸਰੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਦਾਤਾਰ।ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ।੪।੯੩।
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਜਨਗੀਧੇ।ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੇਮਭਗਤੀਬੀਧੇ।੧।
ਰਹਾਉ।ਆਨਰਸਾਦੀਸਹਿਸਭਿਛਾਰੁ।ਨਾਮਬਿਨਾਨਿਹਫਲਸੰਸਾਰੁ।੧।ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢੇਆ
ਪਿ।ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਅਚਰਜਪਰਤਾਪ।੨।ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਪੂਰਨਗੋਪਾਲ।ਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ
ਜੀਅਸੰਗਿਦਾਇਆਲ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਕਥਨੀਸਾਰੁ।ਮਾਨਿਲੇਤੁਜਿਸੁਸਿਰਜਨਹਾਰੁ।੪।੯੪
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਨਾਵਣੁਰਾਮਸਰਿਕੀਜੈ।ਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਰਮਲਉਦਕੁਗੋਵਿੰਦਕਾਨਾਮੁ।ਮਜਨੁਕਰਤਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ।੧।ਸੰਤਸੰਗਿਤ
ਹਗੋਸਟਿਹੋਇ।ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਖੋਇ।੨।ਸਿਮਰਹਿਸਾਧਕਰਹਿਆਨੰਦੁ।ਮਨਿਤਨਿ
ਰਵਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ।੩।ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਚਰਣਨਿਧਾਨ।ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸਹਿਕੁਰਬਾਨ।

੪॥੯੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ
ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ॥ ਜਾ ਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ॥੩॥ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿ
ਕਾਰ॥੪॥੯੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ
ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿ
ਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ॥
੨॥ ਦਾਰਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਿ ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ॥੪॥੯੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰੀ
ਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ॥੧॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾ
ਰੁ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉ
ਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ॥੩॥ ਅਪੁ
ਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥੪॥੯੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮੇਰਾ
॥ ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇੜਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ
ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥੩॥ ਅਪਨ ਕ
ਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ॥
ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ॥੫॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ॥ ਪੂ
ਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ
ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ
ਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲਾ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ॥੪॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾ
ਸ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ
ਦੁਆਰਿ ਪਰਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾ

ਣਾ॥੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਂਤਿਭਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਿਪਾਈ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨ॥ਬਿਨਸੇਰੋਗਭਏਕਲਿਆਨ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁ
ਣਅਗਮਬੀਚਾਰ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮਿਹੈਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨੀਤ॥ਗਈਬਿ
ਆਧਿਉਬਰੇਜਨਮੀਤ॥੩॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥
੪॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਨੇਤ੍ਰਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆਗੁਰਦੇਵ॥ਭਰਮਗਏਪੂਰਨਭਈਸੇਵ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੀਤਲਾਤੇਰਖਿਆਬਿਹਾਰੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪੈਸੋ
ਜੀਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈ॥੨॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਓਹੁਮਸਤਕੁਧਨੁਤੇ
ਰੇਨੇਤ॥ਧਨੁਓਇਭਗਤਜਿਨਤੁਮਸੰਗਿਹੇਤ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਲਹੀਐ॥ਰਸਨਾਰਾਮ
ਨਾਮਜਸੁਕਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਜਪਿਆਨਿ
ਰਬਾਣੁ॥੨॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਹੈਮਸਲਤਿਤੂੰਹੈਨਾਲਿ॥ਤੂਹੈਰਾਖਹਿਸਾਰਿਸਮਾ
ਲਿ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮੁਦੀਨਦੁਨੀਸਹਾਈ॥ਦਾਸਕੀਪੈਜਰਖੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈ
ਆਪਿਇਹੁਥਾਨੁਵਸਿਜਾਕੈ॥ਆਠਪਹਰਮਨੁਹਰਿਕਉਜਾਪੈ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਣੁਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥
ਜਾਕਉਆਪਿਕਰਹਿਫੁਰਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਾਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ॥ਨਿਤਨਿਤਨਾਨਕਰਾਮਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ॥੪॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆ
ਸਦਾਗੁਪਾਲੁ॥੧॥ਰਾਮੁਰਵਤਸਦਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਇਆਕਰੀਪੂਰਨਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਸਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫ ਧੋਤੀਖੋਲਿਵਿਛਾਏਹੇਠਿ॥ਗਰਧਪਵਾਂਗੂਲਾਹੇਪੇਟਿ॥੧॥ਬਿਨੁਕਰਤੂਤੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈ
ਐ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਤਿਲਕੁਕਰਤਇਸਨਾਨਾਂ॥ਛੁਰੀਕਾ
ਢਿਲੇਵੈਹਥਿਦਾਨਾ॥੨॥ਬੇਦੁਪੜੈਮੁਖਿਮੀਠੀਬਾਣੀ॥ਜੀਆਂਕੁਹਤਨਸੰਗੈਪਰਾਣੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥੪॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਥਿਰੁਘਰਿ
ਬੈਸਹੁਹਰਿਜਨਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੁਮਰੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਟਦੂਤਪਰਮੇਸਰਿ
ਮਾਰੇ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੀਕਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਸਭਵਸਿਕਰਿਦੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾ
ਰਸੁਪੀਨੇ॥੨॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁਭਗਵਾਨ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਸਰਣਿਪਰੇ
ਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਓਟਪਕਰੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥੪॥੧੦੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸੰ

ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਭਾਹਿਨਜਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਾਇਆਨਹੀਛਲੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਹੀਡੂਬੈਜਲਾ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਸੁਫਲਫਲਾ॥੧॥ਸਭਭੈਮਿਟਹਿਤੁਮਾਰੈਨਾਇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਿਟੈਸਭਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਉਸੋਰਚੈਜਿਸੁਸਾਧਕਾਮੰਤਾ॥
ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਜਮਕੀਨਹੀਤ੍ਰਾਸ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਪੂਰਨਆਸ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਦੂਖੁ
ਨਲਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤਾਸਹਜਘਰਿਵਸੈ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇ
ਭ੍ਰਮੁਭਉਨਸੈ॥੩॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰਾਤੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੪॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰਤਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਸਗਲਦੁਖਗਏ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮ
ਨਿਭਏਅਨੰਦ॥ਰਸਿਗਾਏਗੁਨਪਰਮਾਨੰਦ॥੧॥ਖੇਮਭਇਆਕੁਸਲਘਰਿਆਏ॥ਭੇਟਤ
ਸਾਧਸੰਗਿਗਈਬਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਪੇਖਤਹੀਦਰਸ॥ਧਨਿਮਸਤਕੁਚਰਨਕਮਲ
ਹੀਪਰਸ॥ਗੋਬਿੰਦਕੀਟਹਲਸਫਲਇਹਕਾਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥
ਜਨਕੀਕੀਨੀਆਪਿਸਹਾਇ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਲਗਿਦਾਸਹਪਾਇ॥ਆਪੁਗਇਆਤਾਆਪਹਿਭਏ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਕੀਸਰਨੀਪਏ॥੩॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਜਬਪਾਇਆ॥ਤਬਢੂੰਢਨਕਹਾਕੋਜਾਇਆ॥
ਅਸਥਿਰਭਏਬਸੇਸੁਖਆਸਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖਬਾਸਨ॥੪॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀਮ
ਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਮਜਨਕੀਨੋਇਸਨਾਨੁ॥ਲਾਖਅਰਬਖਰਬਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਜਾਂਮਨਿਵੂਠੋਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁ॥੧॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਗੁਨਗਾਇਗੁਪਾਲ॥ਪਾਪਮਿਟਹਿਸਾਧੂਸਰਨਿਦਇਆਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਹੁਤੁਉਰਧਤਪਸਾਧਨਸਾਧੇ॥ਅਨਿਕਲਾਭਮਨੋਰਥਲਾਧੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਆਰਾਧੇ॥੨॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਨੇ॥ਜੋਗਗਿਆਨਸਿਧਸੁਖਜਾਨੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨਮਾਨੇ
॥੩॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਾ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਮੇਰਾਮਨੁ
ਧੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਗੁਰੂਗੁਰਨਾਮੁ॥ਤਾਤੇਸਿਧਿਭਏਸਗਲੇਕਾਂਮ॥੨॥ਦਰ
ਸਨੁਦੇਖਿਸੀਤਲਮਨਭਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਹਭੈਭਾਈ॥ਅ
ਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿ

ਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਉਬਰੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂ
ਰਨਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾਰਾ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਸਰਨਾਈ॥੪॥੧੧੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹ
ਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਾਮਕੋਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਚਿ
ਤਵੈਦਾਸੁਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸ
ਾਗਰ॥ਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਿਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰ
ਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ
॥ਚਰਨਕਵਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੨॥੧੧੫॥
ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦਯਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾ॥ਤੂੰਸੰਗਿ
ਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਨਾਧ੍ਰਿਗੁਰਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀ
ਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬਲਿਹਾਰਿਜੀਉ॥੧॥ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਗਰਤਹੁ
ਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰ
ਮਲਾਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਸਗਲਪਦਾ
ਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿ
ਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧॥੧੧੬
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਹੋਏਕੇਛੰਤਕੇਘਰਿਮਹਲਾ੫ ਹੈਕੋਈਰਾਮ
ਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਸਚੁਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥
ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿ
ਕਚਾਹੈ॥ਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਹਰਿਆਹੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿ
ਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗਤੁਨਾਮਅਧਾਰੇ॥੪॥੧॥
੧੧੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉ

ਮੇਰੀ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਪਗੀਤ ਧੁਪਿ ਧਣ ਪੀਤੀ ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਾ ਤਿਨ੍ਹ ਰਤੇ ਆਈ ॥੧॥ ਤਾਹਿ ਤਰੰਗ ਧੁ
ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ਮੋਹਿ ਇਆਨਾ ਭਖ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ
ਕਉ ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁ
ਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ ਪਾਇ ਲਾਗ
ਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ਮਨ
ਕੀ ਮਤਿ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥
ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪੰ
ਖ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਰਸ ਪੰਕਜ ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਯ੍ਯਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੈ ਕਰਹੁ ਨਿ
ਵਾਸ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁ
ਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ਸਿਮਰ
ਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਾ
ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥ ਆਨਦ ਸੂਖ
ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥
ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਲਖਿਆ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਕਹਹੁ
ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ
ਬਿਨੁ ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ਕੁੰਜੀ ਗੁਰ ਸ
ਉਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾ

ਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਦਇਆਲ
ਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਿਮੁਝੈਬਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁ
ਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੋਹੈਰਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਜ
ਮਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ
॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈ
ਤਉਬਾਹਰਿਕੈਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫

ਅਉਧਘਟੈ ਦਿਨਸੁਰੈਣਾ ਰੇ॥ਮਨਗੁਰ ਮਿਲਿਕਾਜ ਸਵਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

[illegible]॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀ
ਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਂਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁ
ਬਿਕਾਰੁਸਹਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਹਰਿਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿ
ਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸ
ਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈ
ਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥
ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏਕੁਗਰੀਬਾਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁ
ਕਰਹਿਅਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿਆਇਓਸਰਨਿਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿਕਬਹੁਭਾਂ
ਤੀਛੋਡਹਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀ॥ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਸੰਤਮੇਲੇਮੋ ਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਜੀਤਿਲ
ਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿ
ਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾ
ਰੈਬਸਤੇਇਹੁਡਰਨੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਹੋਹਿਅਫਾਰੋਏਕਮਹਲਿਨਿ
ਮਾਨੋ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇਆਪੇਏਕਮਹਲਿਗਰੀਬਾਨੋ॥੧॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਪੰਡਿਤੁਬਕਤਾਏਕ
ਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਭੁਕਿਛੁਗ੍ਰਾਹਜੁਏਕਮਹਲਿਕਛੂਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤ
ਰੀਕਹਾਕਰੈਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਰੁਓਹੁਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆ
ਨੈ॥੩॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਬਹੁਤੁਭਾਂਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿਰਾਖੈਤੈ

ਸੋਹਰਿਜਨੁਕਿਆਹੋਇਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹਸਭਬਿਧਿਸਾ
ਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹ
ਲਾ੫ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉਕਿਰਖੈਹ
ਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾਨਹਿਤੂੰਅਪੁਨੇਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੂਆ
॥ਨਾਗੋਆਇਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਫੇਰਿਫਿਰਿਓਅਰੁਕਾਲਿਗਰਸੂਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰ
ਭਕੀਲੀਲਾਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂੰਲਉਹਸੂਆ॥ਛੀਜਤਡੋਰਿਦਿਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾ
ਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਬਿਰਧਾਨੋਹਾਰਿਓਉਕਤੇਤਨੁਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉ
ਮੋਹਿਓਉਨਿਮੋਹਨੀਬਾਲਾਉਸਤੇਘਟੈਨਾਹੀਰੁਚਚਸੂਆ॥੩॥ਜਗੁਐਸਾਮੋਹਿਗੁਰਹਿਦਿ
ਖਾਇਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੂਆ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕੋਸੰਤਿਬਤਾਇਓਦ੍ਰਿੜੀਨਾਨਕਦ
ਸਭਗਤਿਹਰਿਜਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਮੇ
ਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥ਸਰ
ਬਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲੇ॥੧॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁ
ਖਦਾਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਹਕੇਵ
ਲਜਬਤੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਜਨਮਮਰਣਕੋਚੂਕੋਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਤਿਦਰਸਾਰੀ॥੩॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕ
ਰਉਗੁਰਸੇਵਾਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਇਹੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅ
ਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਰੀਝਾਵੈਤੋਹੀ॥ਤੇਰੋਰੂ
ਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੋਹੀ॥੧॥ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵ
ਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾ
ਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋਹੀ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾ
ਲਗੋਸੋਹੀ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਾ
ਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀ
ਤਾ॥ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਭਰਮਿਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਗਤੁਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੨॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆ
ਰੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਤੁਮਹਿ
ਦੇ

ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਿ ਦੇਹਿ ਸੰਤ ਰਵੀ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਾਂਗੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ

ਸੁਤੇ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤੁ ਬਾਣੈ ਜੋ ਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹੁ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਅਸੰਤ ਮਹਿ ਕੇਤੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨ ਕਉ ਈਲ ਖਕੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਹੈ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥

ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤ
ਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰ
ਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿ
ਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥ ਛੋਡਿ ਗਏ
ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦ
ਨ ਦੇਹ ਫੂਲਿਆ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੂਲਿਆ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਧਰ ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ ਸਾਗਰ ਲਹ
ਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰ
ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਮਤਵਾਰੋ ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏ
ਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੀਬਾਨੁ ਹ
ਮਾਰੋ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਾ
ਰੇ ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਸੂ
ਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸੇ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਰੇ ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾ
ਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਜਤਨਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਲਾਖ
ਹਿਕਮਤੀ ਜਾਨੀਐ ॥ ਆਗੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ਨੀ
ਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਨਾਮੋ ਹੋ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰ

ਭਤ੍ਰੂਧਨੀ॥ਤੂੰਹੀਨਿਰਗੁਨੁਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ਨਾਨਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹ
ਰਿਹਰਿਅਰਾਧੀਐ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁ
ਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ਸਭਊਚਬਿਰਾਜਿਤਜਨਸੁਨੇ॥੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨ॥ਰਾਮਸੇਵ
ਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬ
ਲਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਗਹੀ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨੁਦੂ
ਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥੨॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇ॥ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਜ
ਪੀਐਏਕੁਨਾਮੁ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਨੰਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀਅਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰ
ਰੋਗੁ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਰਾਜਜੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥
੨॥ਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੁਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਆ॥
ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੮॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀ
ਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈ
ਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥੧॥ਜੋਜਾਨਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਧਨੀ॥ਕਿਛੁਨਾਹੀਤਾਕੈਕਮੀ॥੨॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾ
ਣਿਆ॥ਸਰਬਸੂਖਰੰਗਮਾਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਵਸੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਸੰਗਿਦੁਖੁਨਸੈ॥੪॥
੯॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗਰਬੁਬਡੋਮੂਲੁਇਤਨੋ॥ਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਬ
ਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥
ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ
॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋ॥ਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕਾਖਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋ
ਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਕਾਮੁਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ਗੀਤਚਰਿਤਪ੍ਰਭ
ਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵਜੀਰਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰ
॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਹੈਕੋਈਐਸਾਹਉਮੈਤੋਰੈ॥

ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਭਇਆਜੋਨਾਹੀਸੋਲੋਰੈ॥ਰੈਣਿ
ਅੰਧਿਆਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿਆਅਨਿਕਬਿਧੀ
ਕਰਿਟੋਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮੋਰੈ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਣਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਿ॥ਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿ
ਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫
ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖਪਾਏ॥ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਏਕਰੈਨਿਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰਵਰਕੀ
ਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਾਰਾਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨ
ਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋਆਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਿਸੁਖਹਰਿਕੇਨ
ਏ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ ਗਉੜੀਪੂ
ਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨਕਉ
ਬਲਿਹਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਉਹੋਇਦਇਆਲੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰ
ਬਸੂਖਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਪਾਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇ
ਸਟਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਚਾਲੈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐ
ਪਾਲੈ॥੩॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੨॥੧੫॥੧੫੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋਰੇਮਨੁ
ਨਹੋਰੇ॥ਪਰੈਪਰੈਹੀਕਉਲੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਰੀਬੁਰਾਭ
ਲਾਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆਭਰਮਤੁਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆ
ਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥ਜਾਕਉਰੇਕਿਰਪਾਕਰੈਜੀਵਤਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ
ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਹਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਸਭਹੂਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ

ਕਾਹੂਹੋਡੰਡਧਰਿਹੋ॥

ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂਗਿਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨ॥੧॥ਕਾਹੂਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜਾਹੋਮਨੇਮ॥ਕਾ
ਹੂਹੋਗਉਨੁਕਰਿਹੋ॥੨॥ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਾਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੨
੧੫੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀਰੂਪ ਰਹਾਉ
ਤੂਹੀਰੰਗ॥ਆਸਓਟਪ੍ਰਭਤੋਰੀ॥੧॥ਤੂੰਹੀਮਾਨਤੂਹੀਧਾਨਤੂਹੀਪਤਿਤੂਹੀਪ੍ਰਾਨ॥ਗੁਰਿਤੂਟੀਲੇਜੋ
ਰੀ॥੨॥ਤੂੰਹੀਗ੍ਰਿਹਿਤੂੰਹੀਬਨਿਤੂੰਹੀਗਾਉਤੂਹੀਸੁੰਨਿ॥ਹੈਨਾਨਕਨੇਰਨੇਰੀ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੫ ਮਾਤੋਹਰਿਰੰਗਿਮਾਤੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਓੁਹੀਪੀਓਓੁਹੀਖੀਓਗੁਰਹਿਦੀਓਦਾਨੁਕੀਓ॥ਉਆਹੂ
ਸਿਉਮਨੁਰਾਤੋ॥ਓੁਹੀਭਾਠੀਓੁਹੀਪੋਚਾਉਹੀਪਿਆਰੋਉਹੀਰੂਚਾ॥ਮਨਿਓਹੋਸੁਖੁਜਾਤੋ॥੨॥ਸਹਜਕੇ
ਲਅਨੰਦਖੇਲਰਹੇਫੇਰਭਏਮੇਲ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਪਰਾਤੋ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ ਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆਨ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜਮਜਾਲੁ॥
੧॥ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਦੁਇਭੁੰਚਨਾਹੋਇਬਹੁਰਿਬਹੁ
ਰਿਅਵਤਾਰ॥੨॥ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸੇਵਾਸੁਖੁਨਹੀਹੋ
ਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੈਸੋਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਮੈਤੈਸੋਕਹਿਆਪੁਕਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਨਿਰੇ
ਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮ
ਹਲਾ੫ ਪਾਇਓਬਾਲਬੁਧਿਸੁਖੁਰੇ॥ਹਰਖਸੋਗਹਾਨਿਮਿਰਤੁਦੂਖਸੁਖਚਿਤਿਸਮਸਰਿਗੁਰਮਿ
ਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਲਉਹਉਕਿਛੁਸੋਚਉਚਿਤਵਉਤਉਲਉਦੁਖਨੁਭਰੇ॥ਜਉਕ੍ਰਿਪਾਲੁਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਤਉਆਨੰਦਸਹਜੇ॥੧॥ਜੇਤੀਸਿਆਨਪਕਰਮਹਉਕੀਏਤੇਤੇਬੰਧਪਰੇ॥ਜਉ
ਸਾਧੂਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਓਤਬਹਮਮੁਕਤਭਏ॥੨॥ਜਉਲਉਮੇਰੋਮੇਰੋਕਰਤੋਤਉਲਉਬਿਖੁਘੇ
ਰੇ॥ਮਨੁਤਨੁਬੁਧਿਅਰਪੀਠਾਕੁਰਕਉਤਬਹਮਸਹਜਿਸੋਏ॥੩॥ਜਉਲਉਪੋਟਉਠਾਈਚਲਿਅ
ਉਤਉਲਉਡਾਨਭਰੇ॥ਪੋਟਡਾਰਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆਤਉਨਾਨਕਨਿਰਭਏ॥੪॥੧॥੧੫੯॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਭਾਵਨੁਤਿਆਗਿਓਰੀਤਿਆਗਿਓ॥ਤਿਆਗਿਓਮੈਗੁਰਮਿਲਿ
ਤਿਆਗਿਓ॥ਸਰਬਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸਮਾਨਿਗੋਬਿੰਦੈਆਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਦੋਊ
ਸਮਾਨੇਮਸਤਕੁਡਾਰਿਗੁਰਪਾਗਿਓ॥ਸੰਪਤਿਹਰਖੁਨਆਪਤਦੂਖਾਰੰਗੁਠਾਕੁਰੈਲਾਗਿਓ॥੧॥ਬਾਂ
ਸਬਾਂਸਰੀਏਕੈਸੁਆਮੀਉਦਿਆਨਨਗਰਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਸੰਤਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓਪੂਰਨਸਰ

ਬਾਗਿਓ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਨੋਮਨਿਬੁਰੋਨਲਾਗਿਓ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਸੋ
ਇਓਮਨੁਜਾਗਿਓ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਓੜਿਤੁਹਾਰੀਪਰਿਓਆਇਓਸਰਣਾਗਿਓ॥ਨਾਮਰੰਗਸਹਜਰਸ
ਮਾਣੇਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗਿਓ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਪਾਇਆਲਾਲੁਰਤਨੁਮ
ਨਿਪਾਇਆ॥ਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਤਲੁਥੀਆਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਥੀ
ਭੂਖਤ੍ਰਿਸਨਸਭਲਾਥੀਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿਪੂਰੈਧਰਿਓਮਨੁਜੀਤੋਜਗੁ
ਸਾਰੀ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹੇਰਿਦਅੰਤਰਿਡੋਲਨਤੇਅਬਚੂਕੇ॥ਅਖੁਟੁਖਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰਿ
ਦੀਆਤੋਟਿਨਹੀਰੇਮੂਕੇ॥੨॥ਅਚਰਜੁਏਕੁਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈਗੁਰਿਐਸੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਲਾਹਿ
ਪਰਦਾਠਾਕੁਰੁਜਉਭੇਟਿਓਤਉਬਿਸਰੀਤਾਤਿਪਰਾਈ॥੩॥ਕਹਿਓਨਜਾਈਏਹੁਅਚੰਭਉਸੋ
ਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਭਏਬਿਗਾਸਾਗੁਰਿਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਲੈਰਾਖਿਆ॥੪॥੩॥
੧੬੧॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਉਬਰਤਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣੀ॥ਸਰਬਲੋਕਮਾਇਆਕੇ
ਮੰਡਲਗਿਰਿਗਿਰਿਪਰਤੇਧਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇਮਹਾਪੁਰਖਨਇਉ
ਕਹਿਆ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਨਾਹੀਨਿਸਤਾਰਾਸੂਖੁਨਕਿਨਹੂੰਲਹਿਆ॥੧॥ਤੀਨਿਭਵਨਕੀਲਖਮੀ
ਜੋਰੀਬੂਝਤਨਾਹੀਲਹਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵੈਫਿਰਤੋਪਹਰੇਪਹਰੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬਿ
ਲਾਸਕਰਤਮਨਮੋਹਨਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਮਾ॥ਜਲਤੋਜਲਤੋਕਬਹੂਨਬੂਝਤਸਗਲਬ੍ਰਿਥੇਬਿਨੁ
ਨਾਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸਾਰਸੁਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈ
ਨਾਨਕਜਨਕੀਧੂਰਾ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਮੋਕਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾ
ਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ
॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾ
ਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾਹੀਇਹਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁ
ਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥ਜਬਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
ਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁ
ਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮ
ਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇ

ਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿ
ਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨ
ਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁ
ਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੬॥੧੬੪॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫ ਮਾਧਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀ
ਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿ
ਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇ
ਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੭॥੧੬੫॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰ
ਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰ
ਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀ
ਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿ
ਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿ
ਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀਤਨਾਦਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿ
ਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਿਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿ
ਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆ
ਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁ
ਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀ
ਉ॥੨॥ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁਨਾਮੁ
ਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦ
ਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁ

ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਮਿਤ ਪਿਆ
ਰੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਸ
ਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪਿ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥
੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ
॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ
ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ
ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ
ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ
॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅ
ਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ
ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾ
ਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁ
ਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜ
ਲੁ ਪਾਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ

ਨਾਮੁ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਬੇਮੁਹਤਾਜੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਕੈ ਸਾਧ ਪਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿਓ ਨਿਥਾਵਿਆ
ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀ
ਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵ
ਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕ
ਰੇਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰ
ਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਮਨ
ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ
ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪ
ਛਾਨਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿ
ਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ
ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ
ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ
ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ
ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂ
ੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯
ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿ
ਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆ
ਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਮਾ
ਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸ
ਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿ

ਮਾਨੁ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯

ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥ ਜੁਮਲਾ ੨੫੧

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਭਾਇ ਬਸੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ

ਭਾਗਿਆ॥੩॥ਸਾਦਰਹੇਬਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਹੁਕਮਿਅਪਾਰਾ॥ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾ
ਰਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁਆਤਮਧਾਰਾ॥੪॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀਤੁ॥
ਕਿਸੁਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗ
ਤਿਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇ॥ਸਿਖਿਆਦੀਖਿਆਭੋਜਨੁਭਾਉ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ॥੬॥ਗਰਬ
ਗਤੰਸੁਖਆਤਮਧਿਆਨਾ॥ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ॥੭॥ਨਹਪੰਡਿ
ਤੁਨਹਚਤੁਰੁਸਿਆਨਾ॥ਨਹਭੂਲੋਨਹਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸ
ਹਜਿਸਮਾਨਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆਨੈ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਸਚੁ
ਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ਰਾਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ॥੧॥ਚਤੁਰਾਈਨਹੀਚੀਨਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀਮਤਿ
ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕਰੇਈ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇ
ਈ॥੨॥ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿਇਕਠਾਈ॥ਜਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਮਨੁਦੇਲੀਆਰਹਸਿਗੁ
ਣਗਾਈ॥੩॥ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੋਤੈਸਾ॥ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉਕੈਸਾ॥ਸਾਗਰਿਡੂਗਰਿਨਿਰਭਉ
ਐਸਾ॥੪॥ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇਕਉਨੁ॥ਨਿਡਰੇਕਉਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨੁ॥ਸਬਦਿਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਉਨੁ॥੫॥
ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹਨੁਵਖਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇ
ਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿਇਕਨਾਈ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿ
ਬਿਆਪਿਰਹਿਆਨਿਜਠਾਈ॥੭॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਨਿਮਨਿਸੂਚੈਸਾਚੁਸੁਚੀਤਿ॥ਨਾ
ਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਹੋਇ॥ਮਨੁਵ
ਸਿਦੂਤਾਦੁਰਮਤਿਦੋਇ॥ਮਨੁਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੋਇ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਗੁਣਹਵਸਿਹੋਇ॥ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਬੀ
ਚਾਰੇਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲੋਬਹੁਚਿਤੈਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨੁਭੂਲੋਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥ਮਨੁਮਾਨੈਹਰਿਏਕੰਕਾ
ਰੁ॥੨॥ਮਨੁਭੂਲੋਮਾਇਆਘਰਿਜਾਇ॥ਕਾਮਿਬਿਰੂਧਉਰਹੈਨਠਾਇ॥ਹਰਿਭਜੁਪ੍ਰਾਣੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥
ਗੈਵਰਹੈਵਰਕੰਚਨਸੁਤਨਾਰੀ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਪਿੜਚਾਲੈਹਾਰੀ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਕਾਚੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸੰਪਉਸੰਚੀ
ਭਏਵਿਕਾਰ॥ਹਰਖਸੋਕਉਭੇਦਰਵਾਰਿ॥ਸੁਖੁਸਹਜੇਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੂਖ
ਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੭॥ਮਨੁਚੰ
ਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੮॥੩॥

ਜੋਤਿਭਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਮਤਿਝੂਠੀਸਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਬਿਗੂਤੇ
ਭਾਵੈਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿਆਜੂਆਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿ
ਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏਕਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀਹਾਰੁ
ਪਰੋਇ॥ਏਕਬਿਨਾਝੂਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈਸੋਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ
॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਤਨਮਹਿ
ਸਾਚੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾ
ਉ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰਜਾ
ਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖੁਨਾਲਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਲਿਵਲਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੈਸਾਚਿਸਮਾ
ਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਇਹਮਤਿਪਾਏ॥੭॥ਕਥਨੀਕਥਉਨਆਵੈਓਰੁ॥ਗੁਰ
ਪੂਛਿਦੇਖਿਆਨਾਹੀਦਰੁਹੋਰੁ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਭਾਣੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੮॥੪॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਦੂਜੀਮਾਇਆਜਗਤਚਿਤਵਾਸੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਦੂ
ਜਾਕਉਣੁਕਹਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਆਖੈਦੋਇ॥ਆ
ਵੈਜਾਇਮਰਿਦੂਜਾਹੋਇ॥੨॥ਧਰਣਿਗਗਨਨਹਦੇਖਉਦੋਇ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਸਬਾਈਲੋਇ॥੩॥ਰ
ਵਿਸਸਿਦੇਖਉਦੀਪਕਉਜਿਆਲਾ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਬਾਲਾ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰਾਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੫॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਦੂਜਾਮਾਰਿਸ
ਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੬॥ਏਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤੈਸਭਲੋਈ॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੭॥ਰਾਹਦੋਵੈਖਸ
ਮੁਏਕੋਜਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥੮॥ਸਗਲਰੂਪਵਰਨਮਨਮਾਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੋ
ਸਾਲਾਹੀ॥੯॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਤਾਸਾਚਾ॥ਮੁਕਤਿਭੇਦੁਕਿਆਜਾ
ਣੈਕਾਚਾ॥੧॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੈ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸਾਚੁਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤ
ਰਿਸਾਚੁਵਸਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਏਕੋਗ੍ਰਿਹਉਦਿਆਨੈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿ
ਕਰਮਸਮਾਨੈ॥੩॥ਏਕਸਬਦਇਕਭਿਖਿਆਮਾਗੈ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਗੈ॥੪॥ਭੈਰਚਿਰਹੈ
ਨਬਾਹਰਿਜਾਇ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥੬॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈ+ਕਰਣੀਸਾਰੁ॥੭॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪਾਠਪੁਰਾਣੁ॥
ਮਾਰੇ

ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰੁਮਾਨੁ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਖਿਮਾਗਹੀਬ੍ਰਤੁਸੀਲਸੰਤੋਖੰ॥ਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈ
ਨਾਜਮਦੋਖੰ॥ਮੁਕਤਭਏਪ੍ਰਭਰੂਪਨਰੇਖੰ॥੧॥ਜੋਗੀਕਉਕੈਸਾਡਰੁਹੋਇ॥ਰੂਖਿਬਿਰਖਿਗ੍ਰਿਹਿ
ਬਾਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਜੋਗੀਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵੈ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਸਚਿਲਿਵਲਾ
ਵੈ॥ਸੋਜੋਗੀਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਬ੍ਰਹਮਅਗਨੀਜਾਰੈ॥ਜਰਾਮਰਣਗਤੁਗਰਬੁਨਿਵਾ
ਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਪਿਤਰੀਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਜੋਗੀਹੋਇ॥ਭੈਰਚਿਰਹੈਸੁਨਿਰਭਉਹੋਇ
॥ਜੈਸਾਸੇਵੈਤੈਸੋਹੋਇ॥੪॥ਨਰਨਿਹਕੇਵਲੁਨਿਰਭਉਨਾਉ॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਕਰੇਬਲਿਜਾਉ॥ਪੁ
ਨਰਪਿਜਨਮੁਨਾਹੀਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਸਾ
ਚੈਸਬਦਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥੬॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥ਆਵੈਨਜਾਵੈਚੂਕੈਆਸਾ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥੭॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮਕਰੋਧਬਿਖੁਭੂਖਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕ
ਬਿਰਲੇਮਿਲਹਿਉਦਾਸਾ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਐਸੋਦਾਸੁਮਿਲੈਸੁਖੁਹੋਈ॥ਦੁਖੁਵਿਸ
ਰੈਪਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥੧॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਚਰਨਹਧੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਏਕਲਿਵਤਾਰਾ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਹਰਿਰਸੁਸਾਰਾ॥੨॥ਸਚੁਕਰਣੀਅਭਅੰਤਰਿਸੇਵਾ॥
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸਾਚਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਝਗਰਤਜ
ਗੁਕਾਚਾ॥੪॥ਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੫॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਰਖਵਾਲੇ॥
ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਭਏਬੇਤਾਲੇ॥੬॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥ਕਿਸੁਕਹੁਦੇਖਿਕਰਉਅਨਪੂਜਾ॥੭
॥ਸੰਤਹੇਤਿਪ੍ਰਭਿਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਰੇ॥ਆਤਮੁਚੀਨੈਸੁਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੮॥ਸਾਚੁਰਿਦੈਸਚੁਪ੍ਰੇਮਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸ॥੯॥੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਬ੍ਰਹਮੈਗਰਬੁਕੀਆਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਬੇਦ
ਕੀਬਿਪਤਿਪੜੀਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਜਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰੇਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਐਸਾਗਰਬੁਬੁਰਾਸੰਸਾਰੈ॥
ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈਬਹੁਭਾ
ਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਹਰਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾ
ਇਣੁਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥ਭੂਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾ
ਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ਗਰਬਿਗਇਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਹੇਤਿ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾ
ਖਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾਰੇ॥ਰਕਤ

ਬੀਜੁਰਾਮੁਨਾਮੁਬਿਚਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਦੂ
ਜੈਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ਬੂਡਾਦੁਰਜੋਧਨੁਪਤਿਖੋ
ਈ॥ਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥੯॥ਜਨਮੇਜੈਗੁਰ
ਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ਇਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬਹੁਰਿਪਛੁ
ਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਡੂਰੁਨਕੋਈ॥ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋ
ਈ॥੧੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿ
ਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਪਹਿਰਿ
ਹਢਾਵਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਕਿਆਪਹਿਰਉਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜ
ਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ਲਾਲਨਿਹਾਲੀ
ਫੂਲਗੁਲਾਲਾ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਖੋੜਸੀਗਾਰਕ
ਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜਸੁਖਾਲੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ਲਸਕਰਨੇਬ
ਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿਵਾਜੇ॥੫॥ਸਿਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਲਾਵਉ॥ਤਾਜਕੁ
ਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬਨਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸਚੁਪਾਵਉ॥੬॥ਖਾਨੁਮਲੂਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥
ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥੭॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿ
ਵਿਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ਪਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕਵਰੇ॥ਭਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸ
ਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧੋਕਵ
ਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿਜਗਤਪਰਜਾਰੈ॥ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਭ੍ਰਿੰਗ
ਪਤੰਗੁਕੁੰਚਰੁਅਰੁਮੀਨਾ॥ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨਾ॥੩॥ਕਾ
ਮੁਚਿਤੈਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥੪॥
ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
੫॥ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ਕਾਮਿਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰਵਸਿਸੇਈ॥ਬਿਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਬ
ਹੂਹੋਈ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੋਥੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਥਾਟਾ॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮਨੁਬਹੁ

ਨਾਦਾ॥੭॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿਆਸਾ॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਮਾਹਿਉਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪੀਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਸਾ॥੮॥੧੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਹਠੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਾਵੈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸਮਲਗਾਵੈ॥ਨਾ
ਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿਸੂਖ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਸਹਹਿਜਮਦੂਖ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਚੋਆਚੰਦਨੁਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਪਰਮਪਦੁਦੂਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋ
ਕੂੜਿ॥੨॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਵਿਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ
੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥ਮਨੁਦੇਪਾਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥੪
॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾਨਹੀਹਾਟ॥ਬਿਨੁਬੋਹਿਥਸਾਗਰਨਹੀਵਾਟ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਘਾਟੇਘਾਟਿ॥੫॥ਤਿਸ
ਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਵਾਟਦਿਖਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇਹੁਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਨਾਮਵਡਾ
ਈਤੁਧੁਭਾਣੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਰਤੇਪਤਿਪਾਇ॥੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗ
ਤਿਵਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਚੁਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਉਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿ॥ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਆਵਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁਰਸ
ਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਘਰਿਆਵਹਿ॥ਰਾਜਨੁ
ਜਾਣਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥੪॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹ
ਉਹਉਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾਵੈ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮
॥੧੩॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿਆਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਇਆਲਿਨ
ਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹ
ਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹਨਹੀਰਹਨਾ॥ਨਾਮਹੁ
ਭੂਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੩॥ਚਉਧਰੀਰਾਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ਸਾਹ
ਮਰਹਿਸੰਚਹਿਮਾਇਆਦਾਮ॥ਮੈਧਨੁਦੀਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੪॥ਰਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ
॥ਨਿਹਚਲੁਕੋਇਨਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਫਰਿਉਕਾਲੁਕੂੜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋ

ਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਂਪਤਿਹੋਈ॥੬॥ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰ
ਾ॥ਵਡੇਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾ
ਅਰੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇਦਿਨੁਰੈਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿ
ਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥੧੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧
ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਹਿਅਤੀਤਸ
ਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿ
ਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋ
ਲੈ॥ਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਓ
ਅੰਤਰਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮੁਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਪਰਮਹੰਸਸ
ਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾ
ਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥ਇਨਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁ
ਨਹੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਜਸਿਸੰਤਭਗਤਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾਚਮ
ਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲੁਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਨਾ
ਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਰਾਮਿਨਾਮਿਚਿਤੁਰਾਪੈਜਾਕਾ॥ਉਪਜੰਪਿਦਰਸਨੁਕੀ
ਜੈਤਾਕਾ॥੧॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਜਪੈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਤਿਤੁਘਟਿਅਨਹਤਬਾਜੇਤੂਰਾ॥੨॥ਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਹਰਿਪਿਆ
ਰਿ॥ਸੇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਸੋਈ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਪਰਸਿਸੁਖੁਹੋਈ॥
੪॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਰਵੈ॥ਮਨਮੁਖਿਅਹੰਕਾਰੀਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵੈ॥੫॥ਸੋਬੂਝੈਜੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥
ਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਸਬਦੇਪਾਏ॥੬॥ਅਰਧਉਰਧਕੀਸੰਧਿਕਿਉਜਾਨੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਿਮਿਲੈਮਨੁਮਾ
ਨੈ॥੭॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਕਉਗੁਣੁਕਰੀਐ॥ਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲੁਨਾਨਕਜਨਤਰੀਐ॥੮॥੧੬॥
ਸੋਲਹਅਸਟਪਦੀਆਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਕੀਆ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੧ ਜਿਉਗਾਈਕਉਗੋਇਲੀਰਾਖਹਿਕਰਿਸਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿ

ਪਾਲਾਤਉਰੰਗਿਮਿਲੈਨਿਆਤਮਸੁਖਧਾਰਾ॥੧॥ਇਤੁਤਉਤਰਾਖਮੁੰਦੀਨਰਾਇਆਣਾ॥ਤਉਮਰਣਗਤਿਨ
ਦਰਿਨਿਤਿਜਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿਦੇਖਉਤਉਹਰਿਵਿਚਿਹੋਰਖਸੁਰਾਖਤਗਾਰਾ॥ਤ੍ਰੈਂਦਾਤਾਕੁਗਤੋਂਹੈਪ੍ਰਾਣਅਪ ਤ੍ਰੂੰ
ਰਾ॥੨॥ਕਿਰਤੁਪਾਇਆਅਪਉਹਪੀ॥ਬਿਨੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਉਪਮਾਜਗਦੀਸਕੀਬਿਨਸੈਨ
ਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਜਗੁਬਿਨਸਤਹਮਦੇਖਿਆਲੋਭੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਚੁਮੁਕ
ਤਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਅਪਾਰਕੋਅਪਰੰਪਰੁਸੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਥਿਰੁਕੋਨਹੀਬੂਝੈਸੁਖੁਹੋਈ
॥੫॥ਕਿਆਲੈਆਇਆਲੇਜਾਇਕਿਆਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲਾ॥ਡੋਲੁਬਧਾਕਸਿਜੇਵਰੀਆਕਾਸਿਪਤਾਲਾ
॥੬॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਹਜੇਪਤਿਪਾਈਐ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਆਪੁਗਵਾਈਐ
॥੭॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਲਾਹਾਸਚੁਪਾਵੈ॥੮॥੧॥੧੭॥

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਿਲੇਤਉਹੋਇਨਿਬੇੜਾ॥ਘਰਿਘਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਾਸੋਠਾਕੁਰੁਮੇ
ਰਾ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟੀਐਦੇਖਹੁਵੀਚਾਰਾ॥ਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਵਹੀਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਿਆਰਾ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਕਿਆਤਿਨਸਿਉਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੰਥੁਨਸੂਝਈਕਿਤੁਬਿਧਿਨਿਰਬ
ਹੀਐ॥੨॥ਖੋਟੇਕਉਖਰਾਕਹੈਖਰੇਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਕਲੀਕਾਲਵਿਡਾਣੈ॥੩॥ਸੂਤੇਕਉ
ਜਾਗਤੁਕਹੈਜਾਗਤਕਉਸੂਤਾ॥ਜੀਵਤਕਉਮੂਆਕਹੈਮੂਏਨਹੀਰੋਤਾ॥੪॥ਆਵਤਕਉਜਾਤਾਕਹੈਜਾਤੇ
ਕਉਆਇਆ॥ਪਰਕੀਕਉਅਪੁਨੀਕਹੈਅਪੁਨੋਨਹੀਭਾਇਆ॥੫॥ਮੀਠੇਕਉਕਉੜਾਕਹੈਕੜੂਏਕਉ
ਮੀਠਾ॥ਰਾਤੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਿਐਸਾਕਲਿਮਹਿਡੀਠਾ॥੬॥ਚੇਰੀਕੀਸੇਵਾਕਰਹਿਠਾਕੁਰੁਨਹੀਦੀਸੈ॥ਪੋਖਰੁ
ਨੀਰੁਵਿਰੋਲੀਐਮਾਖਨੁਨਹੀਰੀਸੈ॥੭॥ਇਸੁਪਦਜੋਅਰਥਾਇਲੇਇਸੋਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਨਾਨਕਚੀਨੈਆਪ
ਕਉਸੋਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੮॥ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਭਰਮਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਬੂਝੀਐ
ਸਭੁਬ੍ਰਹਮਸਮਾਇਆ॥੯॥੧੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਦੂਜਾਭਾਉ॥ਭਰਮੇਭੂਲੇਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿਸੂ
ਤਕੁਕਬਹਿਨਜਾਇ॥ਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਭੀਜੈਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਜੇਤਾਮੋਹੁਆਕਾ
ਰੁ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥੨॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਪਉਣੈਪਾਣੀਮਾਹਿ॥ਸੂਤਕੁਭੋਜਨੁਜੇਤਾਕਿਛੁ ਖਾ
ਹਿ॥੩॥ਸੂਤਕਿਕਰਮਨਪੂਜਾਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸੂਤਕੁ
ਜਾਇ॥ਮਰੈਨਜਨਮੈਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੫॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੋਧਿਦੇਖਹੁਕੋਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਮੁਕਤਿ
ਨਹੋਇ॥੬॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮੁਉਤਮੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਕਲਿਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੭॥ਸ

ਭਰਮੈ ਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੩॥ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ॥੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ॥੬॥ ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ

।੩।ਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਪੰਡਿਤੁਕਹਾਵੈ।ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵੈ।ਜਮਕਾਗਲਿ ੮੫
ਜੇਵੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ।੪।ਗੁਰਮੁਖਿਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ।ਹਉਮੈਦੂਜਾਸਬਦਿਜਲਾਵੈ।ਨਾ
ਮੇਰਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ।੫।ਮਾਇਆਦਾਸੀਭਗਤਾਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ।ਚਰਣੀਲਾਗੈਤਾਮਹਲੁਪਾਵੈ।ਸਦ
ਹੀਨਿਰਮਲੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ।੬।ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਹਿਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਜੁਗਮਾਹੀ।ਤਿਨਕਉਸਭਿ
ਨਿਵਹਿਅਨਦਿਨੁਪੂਜਕਰਾਹੀ।ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਸਾਚੇਮਨਮਾਹੀ।੭।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣ
ਇਆ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮਿਮਿਲਾਇਆ।੮।੪।

ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਪੜੈਵਾਦੁਵਖਾਣੈ।ਅੰਤਰਿਤਾਮਸੁਆਪੁਨਪਛਾਣੈ।ਤਾਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਏਗੁਰਸਬਦੁਵਖਾਣੈ।੧।ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਉਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ।ਮਨਮੁਖਖਾਧੇਦੂਜੈਭਾਇ।੧।
ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਅਪਰਾਧੀਸੀਧੇ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਤਰਿਸਹਜਿਰੀਧੇ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਧੇ।੨।ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਕੈਮਨਿਭਾਏ।ਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜੇਸੁਭਾਏ।੩।ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ।ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਦਾਬਿਖੁਖਾਏ।
ਜਮਡੰਡੁਸਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏ।੪।ਜਮੂਆਨਜੋਹੈਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾ
ਈ।ਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ।੫।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਵਿਤਾ।ਮਨਸਿਉਮ
ਨੁਮਿਲਾਇਸਭੁਜਗੁਜੀਤਾ।ਇਨਬਿਧਿਕੁਸਲੁਤੇਰੈਮੇਰੇਮੀਤਾ।੬।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਫਲੁਪਾਏ।
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਵਜਾਏ।੭।ਸਤਿਗੁਰਤੇਕਵਨੁਕਵਨੁਨ
ਸੀਧੋਮੇਰੇਭਾਈ।ਭਗਤੀਸੀਧੇਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ।ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ।੮।੫।। ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ।। ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਖਾਣੈਭਰਮੁਨਜਾਇ।ਬੰਧਨਤੂਟਹਿਮੁਕਤਿਨਪਾਇ।ਮੁਕਤਿਦਾਤਾਸਤਿਗੁ
ਰੁਜੁਗਮਾਹਿ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਭਰਮੁਗਵਾਇ।ਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਹਰਿਲਿਵਲਾਇ।੧।
ਰਹਾਉ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਕਾਲੈਕੀਸਿਰਿਕਾਰਾ।ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਉਪਾਵਣਹਾਰਾ।੨।ਅੰਧੇਗੁਰੂਤੇਭਰਮੁਨਜਾ [ਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿ ਦਬੋਵਣਾ।]
ਈ।ਮੂਲੁਛੋਡਿਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਈ।ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾਬਿਖੁਮਾਹਿਸਮਾਈ।੩।ਮਾਇਆਕਰਿਮੂ
ਲੁਜੰਤ੍ਰਭਰਮਾਏ।ਹਰਿਜੀਉਵਿਸਰਿਆਦੂਜੈਭਾਏ।ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਰਮਗਤਿਪਾਏ।੪।
ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਬਾਹਰਿਸਚੁਵਰਤਾਏ।ਸਾਚੁਨਛਪੈਜੇਕੋਰਖੈਛਪਾਏ।ਗਿਆਨੀਬੂਝਹਿਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਏ।੫।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ।ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਏ।ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।੬।ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ।ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ।ਪੂ

ਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਸਿਰਜਿਜਿਨਿਗੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
॥ਨਾਮੋਸੇਵੇਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਗਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਸੋਹਰਿ
ਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਉਪਰਮਪਦੁਸੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਿਰਦੈਸੁਖੁਭਇਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਹਿਸਚੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਨਿਤਹੋਵਹਿ
ਦਾਸੁ॥ਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੁ॥੨॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਮੁਖਿਕੋ ਹੋਈ॥ਪਰਮਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਵੈਸੋਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਸਹਜੇਸਾਚਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੩॥ਮੋਹਕੁਟੰਬਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਜਾਂਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸਚੁਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਬੇਧਿਆਅਸਥਿਰੁਹੋਇ॥ਹੁ
ਕਮੁਪਛਾਣੈਬੂਝੈਸਚੁਸੋਇ॥੪॥ਤੂੰਕਰਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਝੁਸੇਵੀਤੁਝਤੇਪਤਿਹੋਈ॥ਕਿ
ਰਪਾਕਰਹਿਗਾਵਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਸਭਜਗਮਹਿਲੋਇ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਮੀਠੀਲਾ
ਗੀ॥ਅੰਤਰੁਬਿਗਸੈਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਹਜੇਸਚੁਮਿਲਿਆਪਰਸਾਦੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਇਆਪੂਰੈਵਡਭਾਗੀ॥੬॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੁਰਮਤਿਦੁਖਨਾਸੁ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮਗੁਣ
ਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪ੍ਰਗਟੀਪ੍ਰਭਜਾਸੁ॥ਜਬਹਿਰਦੈਰਵਿਆਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੭॥ਜਿਸੁਨਾਮੁ
ਦੇਇਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਾਚਾਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਾ
ਚਿਸਮਾਏ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਮਨਹੀਮਨੁਸਵਾਰਿਆਭੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬ
ਦਿਮਨੁਰੰਗਿਆਲਿਵਲਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭਕੀਰਜਾਇ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐ
ਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿੰਦੁਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਜਾਸਬਦਿਭ
ਉਖਾਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲਾਸਭਤੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥੨॥ਹ
ਰਿਦਾਸਨਕੋਦਾਸੁਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਨਬਿਧਿਪਾਇਆਜਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰਾਮਗੁ
ਣਗਾਏ॥੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਿਤੁਹਰਿਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕਾਮਣਿ
ਮੋਹਗੁਬਾਰੁ॥ਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਜਿਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਗ੍ਰਿਹੁਕੁਟੰਬੁਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਹੋਇ॥ਸੋਈਹਮਾਰਾਮੀਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਹਮਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਦੂਖੁਸਗਲਮਿਟਾਈ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹਰਿਨਾਮਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਮਕਉਸਰੀਰਸੁਧਿਭਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਅਗਨਿਬੁਝਈ॥ਬਿ

ਤਸੋ ਕ੍ਰਿਧ ਖਿਆਗ ਤਿਲਥੀ ॥੭॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇ
ਵੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ
ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾ
ਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿ
ਰਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇ
ਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿ
ਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲ
ਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂ
ਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਰਹਲੇ ॥ ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ
ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰ
ਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰ
ਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥
ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿ
ਦੈ ਭਾਲਿ ਭਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀ
ਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥
੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾ
ਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇ
ਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ

ਲੀਆ ਪਾਤਿ ਪਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ
ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ॥੧੦॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀ ਆ ਪਿਰੁ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀ
ਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥੨॥ ਮਨ
ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ॥੭॥ ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ
ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ॥੮॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹ
ਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ॥੯॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤ
ਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥੧੦॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ
ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜ
ਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ॥ ਤਾ ਤੇ ਇ
ਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ॥ ਜਬ
ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ॥੩॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ॥ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ
ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਸੂਝਿਆ॥੫॥ ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਹੋ
ਇਓ ਜਉਲਾ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ॥ ਮਨ ਮੰ

ਦਰਮਹਿਦੀਪਕੁਜਾਲਿਓ॥ਜੀਤਿਹਾਰਕੀਸੋਝੀਕਰੀ॥ਤਉਇਸੁਘਰਕੀਕੀਮਤਿਪਰੀ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਸਭੁਕਿਛੁਏਕੈ॥ਆਪੇਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਬਿਬੇਕੈ॥ਦੂਰਿਨਨੇਰੈਸਭਕੈਸੰਗਾ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹਣੁਨਾਨਕਹਰਿ
ਰੰਗਾ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾਮੇਲਾਗਾ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿ
ਭਾਗਾ॥ਤਿਸਕੈਹਿਰਦੈਰਵਿਆਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਕੀਰਤਨੁਕਰਿਮਨਮੇ
ਰੇ॥ਈਹਾਊਹਾਜੋਕਾਮਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸੁਜਪਤਭਉਅਪਦਾਜਾਇ॥ਧਾਵਤਮਨੂਆਆਵੈਠ
ਾਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਹਉਮੈਭਾਗੈ॥੨॥ਜਾਸੁਜਪਤਵਸਿਆਵਹਿ
ਪੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਚਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਦਰ
ਗਹਿਸਿਝੈ॥੩॥ਜਾਸੁਜਪਤਕੋਟਿਮਿਟਹਿਅਪਰਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹਰਿਹੋਵਹਿਸਾਧ॥ਜਾਸੁਜਪ
ਤਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਵੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਮਲੁਸਗਲੀਖੋਵੈ॥੪॥ਜਾਸੁਜਪਤਰਤਨੁਹਰਿਮਿਲੈ॥ਬਹੁਰਿਨ
ਛੋਡੈਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਈਬੈਕੁੰਠਵਾਸੁ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੫॥
ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਅਗਨਿਨਪੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹੁਕਾਲੁਨਜੋਹਤ॥ਜਾਸੁਜਪਤਤੇਰਾਨਿਰਮਲਮਾ
ਥਾ॥ਜਾਸੁਜਪਤਸਗਲਾਦੁਖੁਲਾਥਾ॥੬॥ਜਾਸੁਜਪਤਮੁਸਕਲੁਕਛੂਨਬਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤ
ਸੁਣਿਅਨਹਤਧੁਨੈ॥ਜਾਸੁਜਪਤਇਹਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਜਾਸੁਜਪਤਕਮਲੁਸੀਧਾਹੋਇ॥੭॥ਗੁਰਿਸੁ
ਭਦ੍ਰਿਸਟਿਸਭਊਪਰਿਕਰੀ॥ਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਮੰਤ੍ਰੁਦੇਹਰੀ॥ਅਖੰਡਕੀਰਤਨੁਚੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸ ਤਿਨਭੋਜਨੁ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੈ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁ
ਨਿਵਾਰੈ॥ਦਸਇੰਦ੍ਰੀਕਰਿਰਾਖੈਵਾਸਿ॥ਤਾਕੈਆਤਮੈਹੋਇਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤਾਕੈਹੋ
ਇ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਪ੍ਰਭਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨੁਦੁਸਟੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਜੇਤਾਬੋ
ਲਣੁਤੇਤਾਗਿਆਨੈ॥ਜੇਤਾਸੁਨਣਾਤੇਤਾਨਾਮੁ॥ਜੇਤਾਪੇਖਨੁਤੇਤਾਧਿਆਨੁ॥੨॥ਸਹਜੇਜਾਗਣੁਸਹ
ਜੇਸੋਇ॥ਸਹਜੇਹੋਤਾਜਾਇਸੁਹੋਇ॥ਸਹਜਿਬੈਰਾਗੁਸਹਜੇਹੀਹਸਨਾ॥ਸਹਜੇਚੂਪਸਹਜੇਹੀਜਪ
ਨਾ॥੩॥ਸਹਜੇਭੋਜਨੁਸਹਜੇਭਾਉ॥ਸਹਜੇਮਿਟਿਓਸਗਲਦੁਰਾਉ॥ਸਹਜੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਸ
ਹਜਿਮਿਲਿਓਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਸੰਗੁ॥੪॥ਸਹਜੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਸਹਜਿਉਦਾਸੀ॥ਸਹਜੇਦੁਬਿਧਾਤਨਕੀਨਾ
ਸੀ॥ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਤਾਕਉਭੇਟਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ
॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਅਕੋਦਾਨੁ॥ਸਹਜਕਥਾਮਹਿਆਤਮੁਰਸਿਆ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥
੬॥ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸਥਿਰੁਭਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਸਹਜੇਰੁਣਝੁਣਕਾ

ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ ਸਹਜੇ ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ
ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ
ਕਪਰੇ ॥ ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਦੁਰ
ਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ
ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਵਿ ਸ
ਸਿ ਪਵਣੁ ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀ
ਰਥ ਦੇਵ ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕਰੈ
ਗੋ ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ ਸਗਲ ਪਸਾ
ਰੁ ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ
॥੬॥ ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨਹਤ ਆ
ਖਾਰੇ ॥ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋ ਇਸੁ
ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਦੁ
ਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੋਇ ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥
ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾ
ਰੇ ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੁ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ਸੋ
ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਨਮੁ ਨ
ਮਿਟੈ ॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਜੂ
ਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ ਇਸ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ॥ ਤਿਸੁ ਭਈ ਖੁਲਾਸੀ ਤਿਸੁ ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਜਾ ਕੀ ਮਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ੯੮
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ
ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ॥ ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨ
ਹੀ ਗਾਵਾਰ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਮਜ
ਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ॥ ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ॥ ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਕੋਟਿ ਫਲਾ
ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ॥੩॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ॥
ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ॥ ਜਾ
ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ॥੫॥ ਜਾ ਕੇ
ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਡਾਨ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ਨਹੀ ਬਾਨ॥ ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਚਾ
ਕਰੀ ਕਰਹੁ ਬਿਸੇਖਾ॥੬॥ ਜਾ ਕੈ ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ॥੭॥ ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ॥
ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ॥੮॥੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ॥ ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੋ ਸਿਮਰਨ ਮ
ਹਿ ਜੀਆ॥ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ॥
ਕਾਗ ਬਤਨ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸੁ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ॥ ਸਾਕਤ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ਨਿ
ਨਾਮ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ॥ ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ੳ
ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ॥ ਸਾਕਤ ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ ਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ॥
ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ॥ ਸਾਕਤ ਨੀਚ ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ
ਜਾਤੀ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇ
ਆ॥੮॥੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾ
ਈ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬ
ਚਨਿ ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ॥੩
ਕੈ ਬਚਨਿ ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ਜੋਗੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ॥੫
ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨਿ ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ॥ ਗੁਰ

ਗੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ । ਗੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਨਉ ਨਿਧਿ ।੬। ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ । ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ।੭। ਗੁਰ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ । ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ।੮।੮।

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ । ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ।੧। ਰਹਾਉ । ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ । ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ।੧। ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ । ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ।੨। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ । ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ।੩। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ । ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ।੪। ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤ । ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ।੫। ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ । ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ।੬। ਆਪੇ ਲਾਇਓ ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ । ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ।੭। ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ । ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ।੮।੯।

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ।੧। ਰਹਾਉ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ । ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ।੧। ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ । ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ।੩। ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ । ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ।੪। ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ । ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ।੫। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਅਰਾਧਾ । ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ।੬। ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ । ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ।੭। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ।੮।੧੦।

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ । ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ।

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ । ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ।੧। ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ । ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ।੧। ਰਹਾਉ । ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ । ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ।੨। ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ । ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ।੩। ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ । ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ।੪। ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ । ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ।੫। ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ । ਚਰਨ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ।੬। ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ । ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ।੭। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ । ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ।੮।੧੧।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ । ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ।੧। ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ।੧। ਰਹਾਉ । ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹ

ਰੀਆ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ
ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥ ਸਭ ਗੁਣ
ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀਆ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ
ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅ
ਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ॥੬॥ ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾ
ਹ ਲੁਡਾਰੀਆ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਕ
ਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ॥੮॥੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ
ਰੰਗ ਰੰਗੋ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗ
ਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਓ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ॥ ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ॥੨॥ ਮੋ
ਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ॥
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ॥੪॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ॥੫॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਜੋ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੂ ਤੇ ਰਹਿਓ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ॥ ਗੁਰਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ॥੮॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ
ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉ ਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ॥੧॥ ਅਗਿ
ਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ॥੨॥ ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤ
ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ॥੩॥ ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ॥੪॥ ਭਉ ਖੰਡਨ
ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ॥੫॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾ
ਇਓ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ
ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ॥੮॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ
ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ॥੧॥ ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ
ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ॥੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ॥੩॥
ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ
ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ॥੬॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚ ਕਰਮ ਕਰਿ ਇਹ ਬੰ
ਧਨ ਬੰਧਾਨੀ॥੭॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ॥੮॥੩॥੧੫॥

ਅਸਟਪਦੀਆ॥੮॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੨॥ਮਃ੪॥੧੫ਮਃ੫॥ ੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕ
ਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਮੁੰਧਰੈਣਿਦੁਹੇਲੜੀਆਜੀਉ
ਨੀਦਨਆਵੈ॥ਸਾਧਨਦੁਬਲੀਆਜੀਉਪਿਰਕੈਹਾਵੈ॥ਧਨਥੀਈਦੁਬਲਿਕੰਤਹਾਵੈਕੇਵਨੈਨੀਦੇਖਏ
॥ਸੀਗਾਰਮਿਠਰਸਭੋਗਭੋਜਨਸਭੁਝੂਠੁਕਿਤੈਨਲੇਖਏ॥ਮੈਮਤਿਜੋਬਨਿਗਰਬਿਗਾਲੀਦੁਧਾਥਣੀ
ਨਆਵਏ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਆਵਏ॥੧॥ਮੁੰਧਨਿਮਾਨੜੀਆਜੀਉ
ਬਿਨੁਧਨੀਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਗੀਬਿਨੁਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਹਬਿਨੁਘਰਿਵਾਸੁਨਾਹੀਪੁਛਹੁਸਖੀਸਹੇ
ਲੀਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁਨਾਹੀਵਸਹਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਸਚੁਮਨਿਸਜਨਸੰਤੋਖਿਮੇਲਾ
ਗੁਰਮਤੀਸਹੁਜਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਛੋਡੈਸਾਧਨਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਆ॥੨॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇ
ਲੜੀਹੋਰਾਵਹੁਪਿਰੁਰਾਵਹੋ॥ਗੁਰਪੂਛਿਲਿਖਉਗੀਜੀਉਸਬਦਿਸਨੇਹਾ॥ਸਬਦੁਸਾਚਾਗੁਰਿਦਿਖਾਇ
ਆਮਨਮੁਖੀਪਛੁਤਾਣੀਆ॥ਨਿਕਸਿਜਾਤਰਹੈਅਸਥਿਰੁਜਾਮਿਸਚੁਪਛਾਣਿਆ॥ਸਾਚਕੀਮ
ਤਿਸਦਾਨਉਤਨਸਬਦਿਨੇਹੁਨਵੇਲਓ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸਹਜੇਸਾਚਾਮਿਲਹੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹੋ॥੩॥ਮੇ
ਰੀਇਛਪੁਨੀਜੀਉਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾ
ਇਮੰਗਲੁਪ੍ਰੇਮਿਰਹਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹਓ॥ਸਾਜਨਰਹਸੇਦੁਸਟਵਿਆਪੇਸਾਚੁਜਪਿਸਚੁਲਾਹਓ॥ਕਰ
ਜੋੜਿਸਾਧਨਕਰੈਬੇਨਤੀਰੈਣਿਦਿਨੁਰਸਿਭਿੰਨੀਆ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਧਨਕਰਹਿਰਲੀਆਇਛਮੇਰੀਪੁਨੀ
ਆ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਨਾਹਪ੍ਰਭੂਜੀਉਏਕਲੜੀਬਨਮਾਹੇ॥ਕਿਉਧੀਰੈਗੀਨਾ
ਹਬਿਨਾਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਧਨਨਾਹਬਾਝਹੁਰਹਿਨਸਾਕੈਬਿਖਮਰੈਣਿਘਣੇਰੀਆ॥ਨਹਨੀਦਆਵੈ
ਪ੍ਰੇਮੁਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਬਾਝਹੁਪਿਆਰੇਕੋਇਨਸਾਰੇਏਕਲੜੀਕੁਰਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਜੀਉਕਵਣੁਮਿਲਾਵੈ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਿ
ਮਿਲੀਜੀਉਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਸਬਦੇਸੁਹਾਵੈਤਾਪਤਿਪਾਵੈਦੀਪਕਦੇਹਉਜਾਰੈ॥ਸੁਣਿਸਖੀਸਹੇਲੀ
ਸਾਚਿਸੁਹੇਲੀਸਾਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਪਿਰਿਰਾਵੀਬਿਗਸੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਧਨਤਾਂਪਿਰੁਰਾਵੇਜਾਂਤਿਸਕੈਮਨਿਭਾਣੀ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਨੀਘਰੀਆਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆ
ਰੇ॥ਕਿਉਖੂਲੈਗਲਜੇਵੜੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ
ਤਿਸਹੀਕਾਸੋਹੋਵੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਨਾਵਣਕਿਉਅੰਤਰਮਲੁਧੋਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਗਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈਹਠਿ
ਨਿਗ੍ਰਹਿਬੇਬਾਣੈ॥ਨਾਨਕਸਚਘਰੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਦੁਬਿਧਾਮਹਲੁਕਿਜਾਣੈ॥੩॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਸਚਾ

ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਤੂੰ ਤਾ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭ
ਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ
ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥
੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾ ਧਨ
ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁ
ਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿ
ਲੈ ਮਿਲਾਈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ
ਭਾਓ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆ
ਰੀ ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ
ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ ਕਉਣੁ
ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੇ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਏ ॥੩॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ਕਉ
ਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਤਾਂ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰ
ਧਾਰੁ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ
ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਕਾਪਰੁ
ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰ
ਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆ
ਰੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ
ਜੀਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਾ ਧਨ
ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ਦੁਬਿ

ਧਮਾਰਗਿਤਿਵਾਰੇ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ।੨।ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀ
ਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ।ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ।ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿ
ਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ।ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾ
ਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅਧਾਰੋ।੩।ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ।ਮੈਨੈਣੀਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ।ਪਾਣੀਅੰਨੁ
ਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਜੇਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉ
ਮਿਲੈਤਿਵੈਮਿਲਾਈਐ।ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿਆਏ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿ
ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ।੪।੨।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿ
ਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ।ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ।ਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏਕਾ
ਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ।।ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ।ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀ
ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।੧।ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ।ਰੈਣਿਸੁਖਿਸੁਤੀਜੀਉ
ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ।ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ।ਅੰਤਰਿਮਹਲੁ
ਪਿਰੁਰਾਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ।ਨਾਨ
ਕਸਾਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ।੨।ਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ।ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ।ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਕ
ਾਰਜਸਵਾਰੇ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੇ।ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰ
ਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ।੩।ਮੁੰਧਇ
ਆਣੀਭੋਲੀਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ।ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਆਪੇਬਖਸ
ਣਹਾਰਾ।ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ।ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿ
ਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ।ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿ
ਵਲਾਈ।ਨਾਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ।੪।੩।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩
ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ।ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉ
ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇ।ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁ

ਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇ
ਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੧॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿ
ਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾ
ਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇ
ਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿ
ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੈਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁਨਾਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀ
ਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗ
ਤਿਇਹਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸ
ਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤ
ਪਿਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇ
ਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗੁਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾ
ਏ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾ
ਹਿਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾ
ਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖ
ਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਚਾਖੁਮੁਯੇਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾਹਰਿਰਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿ
ਭਾਏਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇ
ਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐਆਪੇਲਏਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਾ
ਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਧਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁ
ਭਾਏ॥ਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਰਮਿਭੁਲਾਏਓਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਚਾਕਰੀਵਿਡਾਣੀਖਰੀਦੁ
ਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏ॥ਮਾਇਆਬੰਧਨਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁਦੁਖੁਸੰਤਾਏ॥ਨਾਨਕਮਾਇ
ਆਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੂਕੈਜਾਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਗਵਾਰਪਿਰਾਜੀਉਸਬਦੁਮ
ਨਿਨਵਸਾਏ॥ਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਅੰਧੁਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਮਾਰਗੁਕਿਉਪਾਏ॥ਕਿਉਮਾਰਗੁਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਾ
ਕੋ ਪਾਏ

ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰ
ਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥
੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੇਰੀ ਓਲੀ
ਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ
ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਉਦਾ
ਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾ
ਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ
ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸੰਦੇ
ਸਾ ॥ ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ
ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇ
ਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸ
ਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰ
ਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮਸਾ
ਲਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦਇਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ
ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ
ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ
ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ ਮੋਹ
ਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮ

ਕਾਲੁਤਿਨਕਉਲੋਹਿਨਸਾਕੈਇਕਮਨਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਮਨਿਬਚਨਿਕਰਮਿਜਿਤੁਧੁਅਰਾਧਹਿਸੇਸਭੇਫ
ਲਪਾਇਆ॥ਮਲਮੂਤਮੂੜਜਿਮੁਗਧਹੋਤੇਸਿਦੇਖਿਦਰਸੁਸੁਗਿਆਨਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਜੁਨਿ
ਹਚਲੁਪੂਰਨਪੁਰਖਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਮੋਹਨਤੂੰਸੁਫਲੁਫਲਿਆਸਣੁਪਰਵਾਰੇ॥ਮੋਹਨਪੁਤ੍ਰਮੀਤਭਾਈ
ਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇ॥ਤਾਰਿਆਜਹਾਨੁਲਾਹਿਆਅਭਿਮਾਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨੀਤੂੰਧੰਨੁ
ਕਹਿਆਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਤੇਰੇਕਥੇਨਜਾਹੀਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮੁਰਾਰੇ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇਕਰਾਖੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥
ਪਤਿਤਅਸੰਖਪੁਨੀਤਕਰਿਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਪਾਵਕੋਤਿਨਕਿਲਬਿਖ
ਦਾਹਨਹਾਰ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਪਿਮਨਾਤੂੰਰਾਮਨਰਾਇਣੁਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਾਧੋ॥ਧਿਆਇਮਨਾਮੁਰਾਰਿਮੁ
ਕੰਦੇਕਟੀਐਕਾਲਦੁਖਫਾਧੋ॥ਦੁਖਹਰਣਦੀਨਸਰਣਸ੍ਰੀਧਰਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧੀਐ॥ਜਮਪੰਥੁਬਿ
ਖੜਾਅਗਨਿਸਾਗਰੁਨਿਮਖਸਿਮਰਤਸਾਧੀਐ॥ਕਲਿਮਲਹਦਹਤਾਸੁਧੁਕਰਤਾਦਿਨਸੁਰੈਣਿਅਰਾ
ਧੋ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਦਾਮੋਦਰੁਦੁਖਹਰੁਭੈ
ਭੰਜਨੁਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗੋਦਇਆਲਮਨੋਹਰੁਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛ
ਲਪੁਰਖਪੂਰਨਮਨਹਿਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ॥ਤਮਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਾਰੈਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਈਐ॥ਸੁਰਸਿ
ਧਗਣਗੰਧਰਬਮੁਨਿਜਨਗੁਣਅਨਿਕਭਗਤੀਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਹਰਿਰਾਇਆ॥੨॥ਚੇਤਿਮਨਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸਰਬਕਲਾਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਕਰੁਣਾਮੈ
ਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਘਟਘਟਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਾਣਮਨਤਨਜੀਅਦਾਤਾਬੇਅੰਤਅਗਮਅਪਾਰੋ॥ਸਰ
ਣਿਜੋਗੁਸਮਰਥੁਮੋਹਨੁਸਰਬਦੋਖਬਿਦਾਰੋ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਦੋਖਬਿਨਸਹਿਜਪਤਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸਮਰਥਸਭਕਲਧਾਰੀ॥੩॥ਗੁਣਗਾਉਮਨਾਅਚੁਤਅਬਿ
ਨਾਸੀਸਭਤੇਊਚਦਇਆਲਾ॥ਬਿਸੰਭਰੁਦੇਵਨਕਉਏਕੈਸਰਬਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਮਹਾਦਇਆਲਦਾਨਾਦਇਆਧਾਰੇਸਭਕਿਸੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਾਸੈਜੀਅਜਾਕੈਪ੍ਰਭੁ
ਬਸੈ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੇਵਾਸਫਲਸੇਵਾਭਈਪੂਰਨਘਾਲਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਇਛਪੁਨੀਜਪਤਦੀਨਦ
ਇਆਲਾ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਸੁਣਿਸਖੀਏਮਿਲਿਉਦਮੁਕਰੇਹਾਮਨਾਇਲੈਹਿਹ
ਰਿਕੰਤੈ॥ਮਾਨੁਤਿਆਗਿਕਰਿਭਗਤਿਠਗਉਰੀਮੋਹਹਸਾਧੂਮੰਤੈ॥ਸਖੀਵਸਿਆਇਆਫਿਰਿਛੋਡਿਨਜਾ
ਈਇਹਰੀਤਿਭਲੀਭਗਵੰਤੈ॥ਨਾਨਕਜਰਾਮਰਣਭੈਨਰਕਨਿਵਾਰੈਪੁਨੀਤਕਰੈਤਿਸੁਜੰਤੈ॥੧॥ਸੁ

ਣਿਸਖੀਏਇਹਭਲੀਬਿਨੰਤੀਏਹੁਮਤਾਂਤੁਪਕਾਈਐ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਗੀਤਗੋਬਿੰਦਹਿ
ਗਾਈਐ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿਭ੍ਰਮਨਾਸਹਿਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇ
ਸਰਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਖੀਇਛਕਰੀਨਿਤਸੁਖਮਨਾਈਪ੍ਰਭਮੇਰੀਆਸਪੁਜਾਏ॥ਚਰਨਪਿਆ
ਸੀਦਰਸਬੈਰਾਗਨਿਪੇਖਉਥਾਨਸਬਾਏ॥ਖੋਜਿਲਹਉਹਰਿਸੰਤਜਨਾਸੰਗੁਸੰਮ੍ਰਿਥਪੁਰਖਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਰਜਨੁਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਡਭਾਗੀਮਾਏ॥੩॥ਸਖੀਨਾਲਿਵਸਾਅਪੁਨੇਨਾਹਪਿਆਰੇਮੇਰਾ
ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਸੰਗਿਹਿਲਿਆ॥ਸੁਣਿਸਖੀਏਮੇਰੀਨੀਦਭਲੀਮੈਆਪਨੜਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆ॥ਭ੍ਰਮੁਖੋਇਓ
ਸਾਂਤਿਸਹਜਿਸੁਆਮੀਪਰਗਾਸੁਭਇਆਕਉਲੁਖਿਲਿਆ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕ
ਸੋਹਾਗੁਨਟਲਿਆ॥੪॥੪॥੪॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੩॥੫॥ਮ:੫॥੪॥ ਤਿਨਾਕਾਜੁਮਲਾ੧੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗਉੜੀਬਾਵਨਅਖਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾ
ਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸ
ਹੋਦਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿਮੂਰ
ਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ
॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁ
ਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ
ਆਪਹਿਕੀਆਕਰਾਇਆਆਪਹਿਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਸਾਧਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰੰ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਨਿਰੰਕਾਰੰ॥ਆਪਹਿਸੁੰਨਆਪਹਿ
ਸੁਖਆਸਨ॥ਆਪਹਿਸੁਨਤਆਪਹੀਜਾਸਨ॥ਆਪਨਆਪੁਆਪਹਿਉਪਾਇਓ॥ਆਪਹਿਬਾਪੁਆ
ਪਹੀਮਾਇਓ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲਾ॥ਲਖੀਨਜਾਈਨਾਨਕਲੀਲਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਮਨੁਹੋਇਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰਆ
ਪਿਨਿਰਗੁਨਸਰਗੁਨਏਕ॥ਏਕਹਿਏਕਬਖਾਨਨੋਨਾਨਕਏਕਅਨੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਓਅੰਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਓਅਕਾਰਾ॥ਏਕਹਿਸੂਤਿਪਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰੰ॥ਨਿਰਗੁਨਤੇਸਰਗੁਨਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਰੰ॥ਸਗਲਭਾਂਤਿਕਰਿਕਰਹਿਉਪਾਇਓ॥ਜਨਮਮਰਨਮਨਮੋਹੁਬਢਾਇਓ॥ਦੁਹੂੰਭਾਂਤਿਤੇਆਪਿਨਿ
ਰਾਰਾ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੇਈਸਾਹਭਗਵੰਤਸੇਸਚੁਸੰਪੈਹਰਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁ

ਰਿਪਾਈਸੈਰਤਿਹਸੰਤਨਕੈਪਾਸਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸੋਊ॥ਸਤਿਪੁਰਖਤੇਭਿੰਨਨ
ਕੋਊ॥ਸੋਊਸਰਨਿਪਰੈਜਿਹਪਾਯੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਨਗਾਇਸੁਨਾਯੰ॥ਸੰਸੈਭਰਮੁਨਹੀਕਛੁਬਿਆ
ਪਤ॥ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤਾਹੂਕੋਜਾਪਤ॥ਸੋਸਾਧੂਇਹਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਧਨੁਧਨੁਕਹਾਪੁਕਾਰਤੇਮਾਇਆਮੋਹਸਭਕੂਰ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਤਸਭੁਧੂਰ॥
੧॥ਪਉੜੀ॥ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆ॥ਧਨਿਤੇਊਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆ॥ਧਨੁਨਹੀਬਾਛਹਿ
ਸੁਰਗਨਆਛਹਿ॥ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਰਜਰਾਚਹਿ॥ਧੰਧੇਕਹਾਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂ॥ਜੋਏਕਛਾਡਿ
ਅਨਕਤਹਿਨਜਾਹੂ॥ਜਾਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੪॥ ਸਲੋਕ॥ ਅਨਿ
ਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿਅਉਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀ
ਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖਬਾਤਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ॥ਙਿਆ
ਨੀਸੋਇਜਾਕੈਦ੍ਰਿੜਸੋਊ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਛੁਜੋਗੁਨਹੋਊ॥ਙਿਆਨੀਰਹਤਆਗਿਆਦ੍ਰਿੜੁਜਾਕੈ॥ਉ
ਸਨਸੀਤਸਮਸਰਿਸਭਤਾਕੈ॥ਙਿਆਨੀਤਤੁਗੁਰਮੁਖਿਬੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੫॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਨਆਏਸ੍ਰਿਸਟਿਮਹਿਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੁਢੋਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਬੁਝੈਜਾਕੈਭਾਗ
ਮਥੋਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਾਜੁਗਮਹਿਏਕਹਿਕਉਆਇਆ॥ਜਨਮਤਮੋਹਿਓਮੋਹਨੀਮਾਇਆ॥
ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਤਪਕਰਤੇ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਰਹਤੇ॥ਉਰਝਿਪਰੇਜੋਛੋਡਿਛਡਾਨਾ
॥ਦੇਵਨਹਾਰੁਮਨਹਿਬਿਸਰਾਨਾ॥ਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਜਿਸਹਿਗੁਸਾਈ॥ਇਤਉਤਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਸਰਹੁਨਾ
ਹੀ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਵਤਹੁਕਮਿਬਿਨਾਸਹੁਕਮਿਆਗਿਆਭਿੰਨਨਕੋਇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਤਿਹਮਿ
ਟੈਨਾਨਕਜਿਹਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਊਜੀਅਬਹੁਤੁਗ੍ਰਭਵਾਸੇ॥ਮੋਹਮਗਨਮੀਠਜੋਨਿਫਾਸੇ॥
ਇਨਿਮਾਇਆਤ੍ਰੈਗੁਣਬਸਿਕੀਨੇ॥ਆਪਨਮੋਹਘਟੇਘਟਿਦੀਨੇ॥ਏਸਾਜਨਕਛੁਕਹਹੁਉਪਾਇਆ॥
ਜਾਤੇਤਰਉਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਮਾਏ॥੭॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸੁਭਅਸੁਭਕੀਨੇਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿ॥ਪਸੁਆਪਨਹਉਹਉਕਰੈਨਾਨਕਬਿ
ਨੁਹਰਿਕਹਾਕਮਾਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਹਿਆਪਿਕਰਾਵਨਹਾਰਾ॥ਆਪਹਿਪਾਪਪੁੰਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਇ
ਆਜੁਗਜਿਤੁਜਿਤੁਆਪਹਿਲਾਇਓ॥ਸੋਸੋਪਾਇਓਜੁਆਪਿਦਿਵਾਇਓ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈ
ਕੋਊ॥ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਊਫੁਨਿਹੋਊ॥ਏਕਹਿਤੇਸਗਲਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਸਵਾਰਨਹਾਰਾ॥੮॥
ਸਲੋਕ॥ ਰਾਚਿਰਹੇਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਕੁਸਮਰੰਗਬਿਖਸੋਰ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸਰਨੀਪਰਉਬਿਨਸਿ

ਇ ਮੈ ਮੈਰਾ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਬਿਨੁਹਰਿਜਹਰਚਹੁਤਹਤਹਬੰਧਨਪਾਹਿ॥ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐ
ਸਾਕਤਤੇਊਕਮਾਹਿ॥ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋਭਾਰੁਅਫਾਰ॥ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉਤਉਏਊ
ਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਬਾਧੇਜਮਕੀਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੋਹੇਨਹਬੁਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰਗ॥
ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿਨਸੁਧਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ॥੯॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਛੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਕੇਉਆਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾ॥ਰੇਰੇਦਰਗਹਕਹੈਨਕੋਊ॥ਆਉਬੈਠੁ
ਆਦਰੁਸੁਭਦੇਊ॥ਉਆਮਹਲੀਪਾਵਹਿਤੂਬਾਸਾ॥ਜਨਮਮਰਨਨਹਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਮਸਤਕਿਕਰਮੁ
ਲਿਖਿਓਧੁਰਿਜਾਕੈ॥ਹਰਿਸੰਪੈਨਾਨਕਘਰਿਤਾਕੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਬਿਆ
ਪਤਮੂੜੇਅੰਧ॥ਲਾਗਿਪਰੇਦੁਰਗੰਧਸਿਉਨਾਨਕਮਾਇਆਬੰਧ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਲਪਟਿਬਿਖੈ
ਰਸਰਾਤੇ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਇਆਮਾਇਆਮਹਿਜਨਮਹਿਮਰਨਾ॥ਜਿਉਜਿਉਹੁਕਮੁਤਿ
ਵੈਤਿਉਕਰਨਾ॥ਕੋਊਊਨਨਕੋਊਪੂਰਾ॥ਕੋਊਸੁਘਰੁਨਕੋਊਮੂਰਾ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗ
ਨਾ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਸਦਾਅਲਿਪਨਾ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅ
ਥਾਹ॥ਦੂਸਰਨਾਹੀਅਵਰਕੋਨਾਨਕਬੇਪਰਵਾਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਲਾਤਾਕੋਲਵੈਨਕੋਊ॥ਏਕਹਿਆ
ਪਿਅਵਰਨਹੋਊ॥ਹੋਵਨਹਾਰੁਹੋਤਸਦਆਇਆ॥ਉਆਕਾਅੰਤੁਨਕਾਹੂਪਾਇਆ॥ਕੀਟਹਸਤਿਮਹਿ
ਪੂਰਸਮਾਨੇ॥ਪ੍ਰਗਟਪੁਰਖਸਭਠਾਊਜਾਨੇ॥ਜਾਕਉਦੀਨੋਹਰਿਰਸੁਅਪਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਹਰਿਤਿਹਜਪਨਾ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਤਮਰਸੁਜਿਹਜਾਨਿਆਹਰਿਰੰਗਸਹਜੇਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕ
ਧਨਿ ਧਨਿਧੰਨਿਜਨਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਇਆਸਫਲੁਤਾਹੂਕੋਗਨੀਐ॥ਜਾਸੁਰਸਨ
ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਭਨੀਐ॥ਆਇਬਸਹਿਸਾਧੂਕੈਸੰਗੇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗੇ॥ਆਵਤ
ਸੋਜਨੁਨਾਮਹਿਮਾਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਮਇਆਬਿਧਾਤਾ॥ਏਕਹਿਆਵਨਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਇਆ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਕੈਦਰਸਿਸਮਾਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਯਾਸੁਜਪਤਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦੁਬਿਨਸੈਦੂਜਾ
ਭਾਉ॥ਦੂਖਦਰਦਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਉ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਯਯਾਜਾਰਉਦੁਰਮਤਿ
ਦੋਊ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਸੁਖਿਸਹਜੇਸੋਊ॥ਯਯਾਜਾਇਪਰਹੁਸੰਤਸਰਨਾ॥ਜਿਹਆਸਰਇਆਭ
ਵਜਲੁਤਰਨਾ॥ਯਯਾਜਨਮਿਨਆਵੈਸੋਊ॥ਏਕਨਾਮਲੇਮਨਹਿਪਰੋਊ॥ਯਯਾਜਨਮੁਨਹਾਰੀਐ
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕ॥ਨਾਨਕਤਿਹਸੁਖੁਪਾਇਆਜਾਕੈਹੀਅਰੈਏਕ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅੰਤਰਿਮਨਤਨ

ਬਸਿਰਹੇਹੀਤਉਹੁਤਕੇਮੀਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕਜਪੀਐਤੀਤਾ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਸਿਮਰਹੁਤਾਸਕਉਜੋਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥ਇਹਬਿਖਿਆਦਿਨਚਾਰਿਛਿਅਛਾਡਿਚਲਿਓਸਭੁਕੋ
ਇ॥ਕਾਕੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਕਛੁਸੰਗਿਨਲੀਆ॥ਐਸੀਸੰਚਿਜੁਬਿਨਸਤਨਾ
ਹੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਅਪੁਨੈਘਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਕਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤੇਤੇਬਹੁਰਿਨਆ
ਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਕੁਲੀਨਚਤੁਰਮੁਖਿਙਿਆਨੀਧਨਵੰਤ॥ਮਿਰਤਕਕਹੀਅ
ਹਿਨਾਨਕਾਜਿਹਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਖਟੁਸਾਸਤ੍ਰਹੋਇਙਿਆਤਾ॥ਪੂਰਕੁਕੁੰ
ਭਕਰੇਚਕਕਰਮਾਤਾ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਸੋਮਪਾਕਅਪਰਸਉਦਿਆਨੀ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਸੰਗਿਮਨਿਨਹੀਹੇਤਾ॥ਜੋਕਛੁਕੀਨੋਸੋਊਅਨੇਤਾ॥ਉਆਤੇਊਤਮੁਗਨਉਚੰਡਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜਿ
ਹਮਨਿਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁੰਟਚਾਰਿਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮੇਕਰਮਕਿਰਤਿਕੀਰੇਖ॥ਸੂਖਦੂ
ਖਮੁਕਤਿਜੋਨਿਨਾਨਕਲਿਖਿਓਲੇਖ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਕਕਾਕਾਰਨਕਰਤਾਸੋਊ॥ਲਿਖਿਓਲੇਖੁਨਮੇ
ਟਤਕੋਊ॥ਨਹੀਹੋਤਕਛੁਦੋਊਬਾਰਾ॥ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਭੂਲਨਹਾਰਾ॥ਕਾਹੂਪੰਥੁਦਿਖਾਰੈਆਪੈ॥ਕਾਹੂਉ
ਦਿਆਨਭ੍ਰਮਤਪਛੁਤਾਪੈ॥ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਹੀਕੀਨੋ॥ਜੋਜੋਦੀਨੋਸੁਨਾਨਕਲੀਨੋ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ
ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਰਹੇਟੂਟਿਨਜਾਹਿਭੰਡਾਰ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਅਨੇਕਜਨਨਾਨਕਨਾਹਿਸੁ
ਮਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਖਾਖੂਨਾਕਛੁਨਹੀਤਿਸੁਸੰਮ੍ਰਥਕੈਪਾਹਿ॥ਜੋਦੇਨਾਸੋਦੇਰਹਿਓਭਾਵੈਤਹ
ਤਹਜਾਹਿ॥ਖਰਚੁਖਜਾਨਾਨਾਮਧਨੁਇਆਕੇਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥ਖਿਮਾਗਰੀਬੀਅਨਦਸਹਜਜਪਤਰ
ਹਹਿਗੁਣਤਾਸ॥ਖੇਲਹਿਬਿਗਸਹਿਅਨਦਸਿਉਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਦੀਵਗਨੀਵਸੁਹਾਵਨੇ
ਰਾਮਨਾਮਗ੍ਰਿਹਿਮਾਲ॥ਖੇਦੁਨਦੂਖੁਨਡਾਨੁਤਿਹਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੀ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਪੂ
ਰੀਤਿਨਾਪਰੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਮਨੈਮਾਹਿਸਰਪਰਚਲਨੋਲੋਗ॥ਆਸਅਨਿਤ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਟੈਨਾਨਕਨਾਮਅਰੋਗ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਗਗਾਗੋਬਿਦਗੁਣਰਵਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਜਪਿਨੀਤ॥
ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਦੇਹਕਾਬਿਲਮਨਕਰਿਹੋਮੀਤ॥ਨਹਬਾਰਿਕਨਹਜੋਬਨੈਨਹਬਿਰਧੀਕਛੁਬੰਧੁ॥ਓਹੁ
ਬੇਰਾਨਹਬੂਝੀਐਜਉਆਇਪਰੈਜਮਫੰਧੁ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਚਤੁਰਪੇਖਿਰਹਨੁਨਹੀਇਹਠਾਇ॥ਛਾ
ਡਿਛਾਡਿਸਗਲੀਗਈਮੂੜਤਹਾਲਪਟਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤਰਹੈਜਾਹੂਮਸਤਕਿਭਾਗ॥ਨਾਨ
ਕਆਏਸਫਲਤੇਜਾਕਉਪ੍ਰਿਅਹਿਸੁਹਾਗ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਘੋਖੇਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸਭਆਨਨਕਥਤਉ
ਕੋਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਘਘਾਘਾਲਹੁਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁ

ਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿ
ਮਹਿਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸਨਹਬਢ
ਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗਵਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾ
ਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕਉਆਏ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਙਣਤੀਙਨੀਨਹੀਕੋਊਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤ
ਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚਰਣਾਰਬਿੰ
ਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਚਚਾਚਰ
ਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਭਈ
ਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸਭਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰ
ਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਨੇਤ੍ਰਾ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਸੁਖੀ
ਛੰਤਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਇ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ ਛਛਾਛੋਹ
ਰੇਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੇਪਾਨੀਹਾਰੇ॥ਛਛਾਛਾਰੁਹੋਤਤੇਰੇਸੰਤਾ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਭਗ
ਵੰਤਾ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸੰਤਨਕੀਮਨਟੇਕਟਿਕਾਈ॥ਛਾਰੁਕੀਪੁਤਰੀਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਸੰਤਸਹਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜੋਰਜੁਲਮਫੂਲਹਿਘਨੋਕਾਚੀਦੇਹਬਿਕਾਰ॥
ਅਹੰਬੁਧਿਬੰਧਨਪਰੇਨਾਨਕਨਾਮਛੁਟਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਜਾਜਾਨੈਹਉਕਛੁਹੂਆ॥ਬਾਧਿਓਜਿਉਨ
ਲਿਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥ਜਉਜਾਨੈਹਉਭਗਤੁਗਿਆਨੀ॥ਆਗੈਠਾਕੁਰਿਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀ॥ਜਉਜਾਨੈਮੈਕ
ਥਨੀਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਾਰੀਬਸੁਧਾਜਿਉਫਿਰਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਹਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੇ
ਮੁਰਾਰੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਝਾਲਾਘੇਉਠਿਨਾਮੁਜਪਿਨਿਸਿਬਾਸੁਰਆਰਾਧਿ॥ਕਾਰ੍ਹਾਤੁਝੈਨਬਿਆ
ਪਈਨਾਨਕਮਿਟੈਉਪਾਧਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਝਝਾਝੂਰਨੁਮਿਟੈਤੁਮਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਉਕਰਿਬਿਉਹਾਰੋ॥
ਝੂਰਤਝੂਰਤਸਾਕਤਮੂਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਹੋਤਭਾਉਬੀਆ॥ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕ
ਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਞਤ
ਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧
॥ਪਉੜੀ॥ ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜੁਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿਧਾ

੧੪ ਰੇਕੇਤ ॥ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ੧੦੫
ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮ
ਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟ
ਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇ
ਆਲ ॥ ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸ
ਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ
ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂ
ਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ
ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂੰ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁ
ਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ
ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ
ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚ
ਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ
ਰਾਇ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ
ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾ
ਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇਰੀ ਜਾਮੈ
ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅ
ਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਹ
ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ ਅਹੁ
ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ
ਹੋਇ ॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ

ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕ ਟੇਕ ਆਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸਗਲ ਇ
ਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾ
ਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ
ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥
ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇ
ਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕ
ਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰ
ਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ
ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ
ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨ
ਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕ
ਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂ
ਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿ
ਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾ
ਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ
ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾ
ਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰ
ਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕ
ਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੂ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪੰਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ
ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ
ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆ
ਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰ
ਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥
ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ
ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮ
ਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ
॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ
ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨ
ਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟ
ਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ
ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਜਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਜਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ
ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਜਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਕਰਹੁ

ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਅਗਿ ਓਇ ਇਨਿ ਮਾਨਾ ਜਾਗਿ ਦੂਹੂ ਨਾਨਕ ਨਰਕੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸ ਭਾਤਿ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੋਊ ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਰੇ ਜੀਅ ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤ ਆਏ ਸ

ਦਸ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਬਉ ਛੁਟਕੇ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਤਿਹ ਠਉਰਿ ਜਾਹਿ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਹਤੇ ਦੁਖ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਤੋਰਾ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਜੁਗਾਦਿ
ਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਹਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਹਰ॥ਕਿਨਕਾਏਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ
॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁ
ਖਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿ
ਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਤਤੁਬੁਧਿ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਜਪਤ
ਪਪੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਬਿਨਸੈਦੂਜਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦਰਗ
ਹਮਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲਫਲਾ॥ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿ
ਮਰਾਏ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁਸਭਤੇਊਚਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ॥
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨਆਸਾ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰ
ਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕਾਦਾਸਨਿਦਸਨਾ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਧਨਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕ
ਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇ ਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿਸਰਬਕੇਰਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ॥
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਿਮਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਜਨਕੀ
ਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥੫॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿਬਿਹਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀ
ਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ

ਸਹਜਿਸਮਾਨੀ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁ।ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ।ਪ੍ਰਭ
ਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹਦਝੁਨਕਾਰ।ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰ।।ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉ
ਪ੍ਰਭਮਇਆ।।ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ।।੭।।ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗਟਾਏ।।ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ।।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ।।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ।।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ।।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾਰਨਕਰਨਾ।।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓ
ਸਗਲਅਕਾਰਾ।।ਹਰਿਸਿਮਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ।।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ।।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ।।੮।।੧।। ਸਲੋਕੁ।। ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘ
ਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾਥ।।ਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ।।੧।। ਅਸਟਪਦੀ।। ਜਹਮਾਤ
ਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ।।ਮਨਊਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ।।ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮਦਲੈ।।
ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ।।ਜਹਮੁਸਕਲਹੋਵੈਅਤਿਭਾਰੀ।।ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ
।।ਅਨਿਕਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ।।ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰਹਰੈ।।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇ
ਰੇ।।ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖਘਨੇਰੇ।।੧।।ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁ
ਖੀਆ।।ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੈ।।ਅਨਿਕਮਾਇਆਰੰਗਤਿਖਨਬੁ
ਝਾਵੈ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਘਾਵੈ।।ਜਿਹਮਾਰਗਇਹੁਜਾਤਇਕੇਲਾ।।ਤਹਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਹੋਤਸੁ
ਹੇਲਾ।।ਐਸਾਨਾਮੁਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈਐ।।੨।।ਛੂਟਤਨਹੀ
ਕੋਟਿਲਖਬਾਹੀ।।ਨਾਮੁਜਪਤਤਹਪਾਰਿਪਰਾਹੀ।।ਅਨਿਕਬਿਘਨਜਹਆਇਸੰਘਾਰੈ।।ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ।।ਅਨਿਕਜੋਨਿਜਨਮੈਮਰਿਜਾਮ।।ਨਾਮੁਜਪਤਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ।।ਹਉਮੈਲਾਮਲੁ
ਕਬਹੁਨਧੋਵੈ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਖੋਵੈ।।ਐਸਾਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਰੰਗਿ।।ਨਾਨਕਪਾਈਐਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿ।।੩।।ਜਿਹਮਾਰਗਕੇਗਨੇਜਾਹਿਨਕੋਸਾ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਊਹਾਸੰਗਿਤੋਸਾ।।ਜਿਹਪੈਡੈਮਹਾਅੰਧਗੁ
ਬਾਰਾ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸੰਗਿਉਜੀਆਰਾ।।ਜਹਾਪੰਥਿਤੇਰਾਕੋ ਨਸਿਞਾਨੂ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਤਹਨਾਲਿਪ
ਛਾਨੂ।।ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਤਪਤਬਹੁਘਾਮ।।ਤਹਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਤੁਮਊਪਰਿਛਾਮ।।ਜਹਾਤ੍ਰਿਖਾਮ
ਨੁਤੁਝੁਆਕਰਖੈ।।ਤਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਖੈ।।੪।।ਭਗਤਜਨਾਕੀਬਰਤਨਿਨਾਮੁ।।ਸੰਤ
ਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁ।।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਦਾਸਕੀਓਟ।।ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਰੇਜਨਕੋਟਿ।।ਹਰਿਜਸੁਕਰਤਸੰਤ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ।।ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਸਾਧਕਮਾਤਿ।।ਹਰਿਜਨਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ।।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਨਕੀਨੋਦਾ
ਨ

ਨਾਮ ਤਨਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗਏ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ ਜੈਨ ਮਾਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ

ਨਹੀਬੁਝੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਦਰਗਹਨਹੀਸਿਝੈ॥ਛੂਟਸਿਨਾਹੀਊਭਪਇਆਲਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪਹਿਮਾ
ਇਆਜਾਲਿ॥ਅਵਰਕਰਤੂਤਿਸਗਲੀਜਮੁਡਾਨੈ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਜੇਕੋਮਾਗੈ॥ਸਾਧ
ਜਨਾਕੀਸੇਵਾਲਾਗੈ॥ਜੇਕੋਆਪੁਨਾਦੂਖੁਮਿਟਾਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਅਪੁਨੀ
ਸੋਭਾਲੋਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਹਹਉਮੈਛੋਰੈ॥ਜੇਕੋਜਨਮਮਰਣਤੇਡਰੈ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਸਰਨੀਪਰੈ॥
ਜਿਸੁਜਨਕਉਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਸਾ॥੫॥ਸਗਲਪੁਰਖਮਹਿ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਆਪਸਕਉਜੋਜਾਣੈਨੀਚਾ॥ਸੋਊਗਨੀਐਸ
ਭਤੇਊਚਾ॥ਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨਿਘਟਿਘਟਿਚੀਨਾ॥ਮਨਅ
ਪੁਨੇਤੇਬੁਰਾਮਿਟਾਨਾ॥ਪੇਖੈਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜਨਾ॥ਸੂਖਦੂਖਜਨਸਮਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾ
ਪਪੁੰਨਨਹੀਲੇਪਾ॥੬॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਤੇਰੋਨਾਉ॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਨਾਉਤੇਰਾਥਾਉ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉ
ਪ੍ਰਭਤੇਰੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲਘਟਾਕਉਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਅਪਨੀਗਤਿਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪੇ॥ਆਪਨਸੰਗਿਆਪਿਪ੍ਰਭਰਾਤੇ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤ
ਤਿਤੁਮਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥੭॥ਸਰਬਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ॥ਸਗਲਕ੍ਰਿਆਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿ
ਰਿਆ॥ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁਭਲਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਹੁਜੀਅਸਦਾ॥ਸਗਲਬਾਨੀਮਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਹਰਿਕੋਜਸੁਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਨੀ॥ਸਗਲਥਾਨਤੇਓਹੁਊਤਮਥਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿ
ਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰਇਆਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥
ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਰਖੁਨਾਨਕਨਿਬਹੀਨਾਲਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਰਮਈਆਕੇਗੁਨ
ਚੇਤਿਪਰਾਨੀ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਵਨਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਸੀਗਾਰਿਆ॥ਗਰ
ਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਬਾਰਬਿਵਸਥਾਤੁਝਹਿਪਿਆਰੈਦੂਧ॥ਭਰਿਜੋਬ
ਨਭੋਜਨਸੁਖਸੂਧ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਊਪਰਿਸਾਕਸੈਨ॥ਮੁਖਿਅਪਿਆਉਬੈਠਕਉਦੈਨ॥ਇ
ਹੁਨਿਰਗੁਨੁਗੁਨੁਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਧਰਊਪਰਿ
ਸੁਖਿਬਸਹਿ॥ਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਬਨਿਤਾਸੰਗਿਹਸਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ॥ਸੁ
ਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੰਗਿਸ

॥ ਬਿਧਿ ਸਮਾਰੀ ਨੀਤੇ ਮਸਤ ਪਾਵ ਕਰਤ ਰੇਤ ... ਗਸਤਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਤਾ ॥ ਐਸੇ
ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੩॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ
ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁ
ਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ
ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾ
ਨੈ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ ਗਰ
ਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥
੫॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥
ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ
ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬ
ਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੬॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ
ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰ
ਗ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥ ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥ ਕ
ਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੭॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਜੋ
ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕ
ਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ
ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥ ਤੂ
ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ
ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ
ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾ
ਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾ

ਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਾਨਮਸਕਾਰਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਰਬਸੂਖ ੧੭੦
ਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮਨਾਇਆ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥
ਅਗਨਤਸਾਹੁਅਪੁਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਛੁ
ਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉ
ਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥
ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਮਾਇਆ
ਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨੁਅਨੇਤ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾਇਆਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹਬਿਨਸੈਉਹੁਮਨਿ
ਪਛੁਤਾਵੈ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਰੁ॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈ
ਨੇਹ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕ
ਆਪਿਲਏਲਾਈ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥
ਮਿਥਿਆਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵ
ਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰਗਸੰਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਮਿਥਿਆ
ਆਪਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿ
ਕੇਚਰਨ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿ
ਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ॥ਮਿਥਿਆਚਰਨ
ਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
ਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿਆਸਭਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਲਏ॥੫॥ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ॥ਬਿਰਥਾਨਾ
ਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇ
ਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥ
ਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰਹਤ
ਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨ॥
ਬਾਹਰਿਭੇਖਨਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆਵਤਜਾਵਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈ
ਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉ

ਨਾਨਕਨਾਮਰਤਪਰਗਾਤਾ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆ
ਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾਵਸਿਆਨਪ
ਸਗਲਤੇਰਹਤ॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥ
ਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥
੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾ
ਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਬਸਨਾ॥ਆ
ਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋ
ਗ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਊਮਾਨੈ॥
ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆ
ਰੋਗਕੰਚਨਦੇਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲਾਰਹਤਾ॥ਮਨਸੁਖੁਪਾਵ
ਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਸਗਲਛਿਦ੍ਰਢਾਕੇ॥ਮਨਸਰਨੀਪਰੁਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤਾਕੈ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਕੋਨਪਹੂਚੈ॥ਮਨਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਦ੍ਰੁਲ
ਭਦੇਹ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ॥੩॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ॥ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉ
ਆਲਸੁਕੀਜੈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ॥ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ॥ਰਾਖੁਪਰੋਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ॥ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬਨਤਬਨਾਈ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸ
ਦਤਿਸਹਿਧਿਆਈ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕੁਅਲਖੈ॥ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ॥੪॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ॥ਮਨਆਠਪਹਰਕਰਿਤਿਸਕਾਧਿਆਨ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਤਿ
ਸੁਪ੍ਰਭਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਸੁੰਦਰਰੂਪੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਸਦਾਅਨੂਪੁ॥ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੀਪਤਿਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਨਾਨਕਜਸੁਕਹੈ॥੫॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਨਹਿਕਰਨਨਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੇਖਹਿਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ

ਰਿ ਧੋਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਸੰਗਿ

ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਾਜਨਮੀਤਕੁਟੰਬਨਿਸਤਾਰੈ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਸੋਧਨੁਪਾ
ਵੈ॥ਜਿਸੁਧਨਤੇਸਭੁਕੋਵਰਸਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਰਮਰਾਇਕਰੇਸੇਵਾ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੋਭਾਸੁਰਦੇਵਾ॥ਸਾ
ਧੂਕੈਸੰਗਿਪਾਪਪਲਾਇਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਨਗਾਇਨ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸ੍ਰਬਥਾਨਗੰਮਿ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਧਕੈਸੰਗਿਸਫਲਜਨੰਮਿ॥੫॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਨਿਹਾਲ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾਊਹਾਸੁਹੇਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤ
ਹਰਿਮੇਲਾ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦਬਸੈ॥ਨਾ
ਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ॥੬॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਮਨਤੇਬਿਸਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿ
ਟੇਸਭਿਰੋਗ॥ਨਾਨਕਸਾਧਭੇਟੇਸੰਜੋਗ॥੭॥ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤਾਸੁਨਹਿਤੇਤਾਬ
ਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਤਿਹੁਗੁਣਤੇਦੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਉਪਮਾਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਕਾਨਾ
ਹੀਅੰਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਸਦਾਬੇਅੰਤ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਊਚਤੇਊਚੀ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਮੂਚਤੇਮੂਚੀ॥ਸਾਧ
ਕੀਸੋਭਾਸਾਧਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੮॥੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਸਾਚਾਸੋ
ਇ॥ਅਵਰੁਨਪੇਖੈਏਕਸੁਬਿਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹਲਛਣਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਹੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਲੇਪ॥ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲਅਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਨਿਰਦੋਖ॥ਜੈ
ਸੇਸੂਰੁਸਰਬਕਉਸੋਖ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇਰਾਜਰੰਕਕਉਲਾਗੈਤੁਲਿਪਵ
ਨ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਧੀਰਜੁਏਕ॥ਜਿਉਬਸੁਧਾਕੋਊਖੋਦੈਕੋਊਚੰਦਨਲੇਪ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕ
ਇਹੈਗੁਨਾਉ॥ਨਾਨਕਜਿਉਪਾਵਕਕਾਸਹਜਸੁਭਾਉ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਨਿਰਮਲਤੇਨਿਰਮਲਾ
॥ਜੈਸੇਮੈਲੁਨਲਾਗੈਜਲਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜੈਸੇਧਰਊਪਰਿਆਕਾਸੁ॥ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀਕੈਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਮਾਨਿ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨੁ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚ
ਤੇਊਚਾ॥ਮਨਿਅਪਨੈਹੈਸਭਤੇਨੀਚਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇ
ਇ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀ
ਸਭਊਪਰਿਮਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾਨਭਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ

ਨੀਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨੁ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਧਿਆਨੁ। ੩। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ
। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ
ਫਲਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ।
੪। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅ
ਨੰਦ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ। ੫। ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰ
ਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਈਐ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁ
ਰ। ੬। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ
ਜਾਇ ਅਧਾਖੵਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ।
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ। ੭। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾ
ਥੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ। ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਨੀ। ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ। ੮। ੮। ਸਲੋਕੁ। ਉਰਿ ਧਾਰੈ
ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ। ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ। ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ। ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ
ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ। ੧। ਅਸਟਪਦੀ। ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ। ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ

ਦਰਸ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥
ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਇੰ
ਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ
ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮ
ਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆ
ਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪ
ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅ
ਰਪੈ ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥
੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ
ਉਪਦੇਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ
ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ
ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ
ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਧਰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ
ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭ
ਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ
ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ
ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ

ਤਾਹੂ॥ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਗਾਵਨ ਜੋਗਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗਾ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ॥ ਲ
ਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗਾ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸੁ॥ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥੮॥੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅ
ਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬ
ਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾ
ਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋ
ਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖ
ਨਾ ਕਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿ
ਤੁ ਲਗਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾ
ਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵ
ਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨ
ਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ
॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ
ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ
ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ ਸਭ ਤੇ
ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾ
ਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ
ਬੈਰਾਗੀ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਲਹੰਤੇ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾ
ਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧੰ

ਨਿਧੀਤਿ॥੬॥ਕਈਕੋਟਿਖਾਣੀਅਰੁਖੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਅਕਾਸਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਅਵਤਾਰ॥ਕ
ਈਜੁਗਤਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰ॥ਕਈਬਾਰਪਸਰਿਓਪਾਸਾਰ॥ਸਦਾਸਦਾਇਕੁਏਕੰਕਾਰ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀ
ਨੇਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਏਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਤਿ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ॥੭॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ॥ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ॥
ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ॥ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁਪੀਵਹਿ॥ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ॥ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ॥੮॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹੀ
ਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਰਨਕਰਾਵ
ਨਕਰਨੈਜੋਗੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗੁ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰ
ਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅ
ਨਿਕਰੰਗਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈ
ਤਾਂਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਂਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਕਾ
ਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨ
ਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸ
ਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆ
ਪਨਆਪੁਬਚੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰ
ਾਜ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਿਪ੍ਰਗ
ਟਾਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀ
ਰਾਸਿ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ॥ਅਪਨੀਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿਬਡਾਈ॥
੪॥ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਬਕੋਨਾਥ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਬਪੁਰਾਜੀਉ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਥੀਉ॥ਕਬਹੂੰਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ॥ਕਬਹੂੰਸੋਗਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ॥ਕਬਹੂੰਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉਹਾ
ਰ॥ਕਬਹੂੰਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ॥ਕਬਹੂੰਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੫॥ਕਬਹੂੰਨਿਰ
ਤਿ

ਤਿਕਰੈਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਕਬਹੂੰਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕਬਹੂੰਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥ਕਬਹੂੰਸਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ॥ਕ
ਬਹੂੰਹੋਇਬਹੈਬਡਰਾਜਾ॥ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾ॥ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ॥ਕਬਹੂਭਲਾ
ਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀਰਹੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ॥੬॥ਕਬਹੂੰਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੇਬ
ਖਾਨੁ॥ਕਬਹੂੰਮੋਨਿਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ॥ਕਬਹੂੰਤਟਤੀਰਥਇਸਨਾਨ॥ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨ
॥ਕਬਹੂੰਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੈਭ੍ਰਮੀਆ॥ਨਾਨਾਰੂਪਜਿਉਸ੍ਵਾਂਗੀਦਿਖ
ਵੈ॥ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਨਚਾਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੭॥ਕਬ
ਹੂੰਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥
ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਮਨਤਨੁਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ॥
ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆਆਪੁਨਿ
ਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾ
ਜਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥
ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋ
ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆ
ਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸ
ਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ॥
ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾ
ਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ॥ਆਪਸ
ਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਤਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ॥ਤਬਇਸਕਉਸੁਖੁਨਾ
ਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹੁਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋ
ਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬ

ਲਗੁਧਰਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸ
ਹਸਖਟੇਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕ
ਰੈ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥ਸੁਪਨਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਜੈ
॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥
ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਇਸਕੈਹਾਥਿਕਹਾਬੀਚਾਰੁ॥ਜੈਸੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਅਪਨੈਰੰਗਿ॥ਸਭਤੇ
ਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈਸੰਗਿ॥ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ॥ਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈ
ਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆਪੇਰਚਿਆ
ਸਭਕੈਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸਤੇਭਿੰਨ
ਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ॥ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ॥ਕਉਤਕਕਰੈ
ਰੰਗਆਪਾਰ॥ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ॥੭॥ਸਤਿਸਤਿ
ਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ॥ਭਲਾਭਲਾਭਲਾਤੇਰਾਰੂਪ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ॥ਨਿਰਮਲ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖਾਣੀ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁ
ਨੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੰਤਸਰਣਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉ
ਧਰਨਹਾਰ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਕੈ
ਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀਛੁਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇਹੀਨ॥
ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ॥ਨਾ
ਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀਤਰੈ॥੧॥ਸੰਤਕੇਦੂਖਨਤੇਮੁਖੁਭਵੈ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ
॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ॥ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਮਹਿਜਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋਛਲੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀ
ਚੁਨੀਚਾਇ॥ਸੰਤਦੋਖੀਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ॥੨॥ਸੰਤਕਾ
ਨਿੰਦਕੁਮਹਾਅਤਤਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁਟਿਕਨੁਨਪਾਈ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿਆਰਾ॥

ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਰਾਜਤੇਹੀਨੁ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਦੁਖੀਆਅਰੁ
ਦੀਨੁ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਰਬਰੋਗ॥ਸੰਤਕੇਨਿੰਦਕਕਉਸਦਾਬਿਜੋਗ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਦੋਖਮ
ਹਿਦੋਖੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਉਸਕਾਭੀਹੋਇਮੋਖੁ॥੪॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਅਪਵਿਤੁ॥ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਕਿਸੈਕਾਨਹੀਮਿਤੁ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਡਾਨੁਲਾਗੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਸਭਤਿਆਗੈ॥ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਮਹਾਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਜਨਮੈਮਰੈ॥ਸੰਤਕੀਦੂਖਨਾਸੁ
ਖਤੇਟਰੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਨਾਹੀਠਾਉ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੫॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀ
ਅਧਬੀਚਤੇਟੂਟੈ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਕਿਤੈਕਾਜਿਨਪਹੂਚੈ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਾਈਐ
॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਝੜਿਪਾਈਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ॥ਜਿਉਸਾਸਬਿਨਾਮਿਰਤਕਕੀਲੋ
ਥਾ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਆਪਨਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਅਵਰੁਨਰਾਖ
ਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਲਏਉਬਾਰਿ॥੬॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਬਿ
ਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ॥ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ॥ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸ
ਦਮਿਥਿਆਕਹਤ॥ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆ॥੭॥ਸੰਤ
ਕਾਦੋਖੀਬਿਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈ
ਐ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ॥ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ
॥ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈਕੋਇ॥ਜੈਸਾਭਾਵੈਤੈਸਾਕੋਈਹੋਇ॥ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਨੈਸਚਾਸੋਇ॥੮॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤ
ਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾਕੀਆ॥ਜੈਸਾਕਰੇ
ਤੈਸਾਕੋਥੀਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁ
ਆਪਨਨਾਮੁਦੇਇ॥ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨ
ਹੁਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਇ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਮਾਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ॥ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨੁ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ॥ਬਹੁਰਿਨ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁ
ਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ

ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥

ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ

ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ
ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ
ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰ
ਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇ
ਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦ
ਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾ
ਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤ
ਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿ
ਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ॥ ਲਪਟਿ
ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਵ
ਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥
ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ
ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂ
ਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ
ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ
ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊ
ਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾ

ਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜਾ
ਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿਕਹਤ॥ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸ
ਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁਕਰਿਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿ
ਸਮਾਤਾ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ॥ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏ
ਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀ
ਤਿਤਿਆਗੁ॥ਤਿਸਤੇਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਬਖ
ਸੰਦ॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥੧॥ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਨਾਜੋਗੁ॥
ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ॥ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ॥ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ॥ਅਨਦਰੂਪ
ਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ॥ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿਤਾਕੈ॥ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ॥ਤਪਮਹਿ
ਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ॥ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾ
ਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ॥ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ਪਿਤਾਕਾ
ਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈਪੂਤੁ॥ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ॥ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ਜਨਦਾਸਨ
ਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਊਚਨੀਚਤਿਸ
ਕੇਅਸਥਾਨ॥ਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ॥੩॥ਨਾਨਾਰੂਪਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ॥ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕ
ਰੰਗ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਏਕੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥ਸਭਘਟ
ਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ਨਾਮਕੇ
ਧਾਰੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆਨ॥
ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਤਾਲ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆਸਭਭਵਨ॥
ਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿ
ਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥੫॥ਰੂਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਪੁਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੂਤਿਸ
ਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੂਲੁਸ
ਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥

ਸਤਿ ਤਾਹੂ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇ- ੧੧੭
ਸ ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਆ-
ਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀ-
ਆ ॥੭॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰ-
ਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ
ਸੰਸਾਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤ-
ਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸ-
ਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ ਪੂਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸੇਵਦਾਰ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸ-
ਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂ-
ਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆ-
ਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪ-
ਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥
ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾ-
ਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ
ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵ-
ਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪ-
ਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾ-
ਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊ-
ਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮ-
ਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖ-

ਤਰੈ ਕਹਿਓ ॥ ਮਾਨੁਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥
ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧ
ਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ
ਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ
ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ
ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹ
ਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ
ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸ
ਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ
ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ
ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿ
ਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸ
ਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ
ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋ
ਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
ਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸ

ਰਖਤਿ ਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮ
ਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿ
ਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕ
ਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ
ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ ਤਪ
ਤਿ ਮਾਂਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥
ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿ
ਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥
ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ
ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥
ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ
ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪ
ਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥
ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ

ਮੰਤ੍ਰ ਏਕ ਆਸਰਾ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥

ਏਕੁ ਅਗਾਧਿ ਪਿਆਸ ਛੁਟਕਾਈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ

ਤੌ ਜਾਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤਾ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਆਗੈ ਬਿਨੰਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਤੂ ਅਬੀ
ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ॥੭॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ॥ ਅਨਿਕ ਰਾ
ਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤਾ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤਾ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤਾ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾ
ਸਾ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਾ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆ
ਪਿ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੇਤਾ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕ
ਮਾਤਿ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ॥ ਜਬ ਆ
ਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ
ਗਨੀ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ॥ ਜਬ ਨਿ
ਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ
ਜੋਤਿ ਧਰੈ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁ
ਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ॥
ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ
ਏਕਾ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ॥ ਤਬ ਕਉਨ
ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ
॥੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ॥ ਤਹ ਛਲ
ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ
॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ
ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਜ
ਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ

ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥
ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥
ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪ
ਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆ
ਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ
ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆ
ਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾ
ਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅ
ਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥
੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿ
ਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿ
ਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ
ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ
ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨ
ਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ
ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ
ਹਾਰ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥
ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇ
ਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮ

ਨਿਧਸਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈਰ॥ਈਹਲੋਕਸੁਖੀਏ
ਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਪ੍ਰ
ਭਪਰਮਾਨੰਦ॥ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁ
ਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਤਰਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈ
ਅੰਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਵਹੁ॥੫॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੁਇ
ਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾ
ਚੁਪਰੀਖਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕ
ਰਹੁਵਾਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕਾਟੇਕਰਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿ
ਜਾਹਿ॥੬॥ਤਿਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ॥ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉ
ਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾਣੀਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥
ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾਢਾਗੁਰੁਸੂਰਾ॥
ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ॥੭॥ਮਤਿਪੂਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭਏਅਮਰਾ
ਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੮॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀ
ਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ॥ਅ
ਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ॥ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸੁੰਨਸਮਾ
ਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ॥ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀਪਾਏ॥੧॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗ
ਵੰਤ॥ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ॥ਸਰਬਲੋਕਪੂਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ॥
ਤਿਸਤੇਭਿੰਨਨਹੀਕੋਠਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਹਿਦੇਖੁ॥ਸ
ਸੀਅਰਸੂਰਨਖੵਤ੍ਰਮਹਿਏਕੁ॥ਬਾਣੀਪ੍ਰਭਕੀਸਭੁਕੋਬੋਲੈ॥ਆਪਿਅਡੋਲੁਨਕਬਹੂਡੋਲੈ॥ਸਰਬ

ਕਲਾਕਰਿਖੇਲੈਖੇਲ॥ਮੋਲਿਨਪਾਈਐਗੁਨਹਅਮੋਲ॥ਸਰਬਜੋਤਿਮਹਿਜਾਕੀਜੋਤਿ॥ਧਾਰਿਰਹਿਓ
ਸੁਆਮੀਓਤਿਪੋਤਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥੩॥ਸੰਤਜਨਾ
ਕਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰਦੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ॥ਸਰਬਬਿ
ਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸਕੀਇਹਰਹਤ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ॥ਜੋਜੋ
ਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅੰਤਰਿਬਸੈਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦਰ
ਸਨੁਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਭਰਪੂਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿ
ਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੫॥ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ॥ਸਰਬ
ਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨਹਾਰਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ॥ਆਪਨਜਸੁਆਪਹੀਸੁਨਾ॥ਆਵਨਜਾਨੁ
ਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ॥ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪਤੋਰਹੈ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ॥ਆਗਿਆਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏਸਮਾਇ॥
੬॥ਇਸਤੇਹੋਇਸੁਨਾਹੀਬੁਰਾ॥ਓਰੈਕਹਹੁਕਿਨੈਕਛੁਕਰਾ॥ਆਪਿਭਲਾਕਰਤੂਤਿਅਤਿਨੀਕੀ॥
ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੇਜੀਕੀ॥ਆਪਿਸਾਚੁਧਾਰੀਸਭਸਾਚੁ॥ਓਤਿਪੋਤਿਆਪਨਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਤਾਕੀਗ
ਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਦੂਸਰਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਪਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨੁ॥੭॥ਜੋਜਾਨੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਲਏਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਓਹੁਧਨਵੰ
ਤੁਕੁਲਵੰਤੁਪਤਿਵੰਤੁ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਜਿਸੁਰਿਦੈਭਗਵੰਤੁ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਨੁਆਇਆ॥ਜਿ
ਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਜਨਆਵਨਕਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਚਿਤਿਆਵੈਨਾ
ਉ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਮੁਕਤੁਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕਉਸਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ
ਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧਿਆਪੂਰਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆਪੂਰੇਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ
ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਪੇਖੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਗੋਬਿੰਦ॥ਮ
ਨਅੰਤਰਕੀਉਤਰੈਚਿੰਦ॥ਆਸਅਨਿਤਤਿਆਗਹੁਤਰੰਗ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਨਮੰਗ॥ਆ
ਪੁਛੋਡਿਬੇਨਤੀਕਰਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਅਗਨਿਸਾਗਰੁਤਰਹੁ॥ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਆਨੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦ॥ਨਰਕਨਿ

ਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ।ਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ।।ਚਿਤਚੇਤਨਵਉਨਿਤਨਾਇਨੇਕਾ।ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰ
ਗਅਨੇਕਾ।ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾ
ਮੁਬਾਰੰਬਾਰ।ਨਾਨਕਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ।।੨।।ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨਾ।ਅਮੁਲੀਕਲਾਲ
ਏਹਿਰਤਨਾ।ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ।ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ।ਸਫਲਜੀਵਨੁਸਫਲੁਤਾਕਾ
ਸੰਗੁ।ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ।ਜੈਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ।ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾਜੈ
।ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੈ।ਨਾਨਕਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੈ।।੩।।ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆਏ।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਿਮਿਲਾਏ।।ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ।ਸੁਪ੍ਰਸੰ
ਨਭਏਗੁਰਦੇਵ।ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ।ਆਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ।ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਨਿਰਸਨ
ਕਹਤੇ।ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ।।੪।।ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕ
ਰਹੁਸੰਤਮੀਤ।ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ।ਸੁਖਮਨੀਸਹਜਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁ
ਹੋਤਨਿਧਾਨ।ਸਰਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ।ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸਭਲੋਇ।ਸਭਤੇਊਚਪਾ
ਏਅਸਥਾਨੁ।ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈਆਵਨਜਾਨੁ।ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾ
ਪਤਿਹੋਇ।।੫।।ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ।ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ।ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋ
ਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ।ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ।ਸਭਕੈ
ਮਧਿਸਗਲਤੇਉਦਾਸ।ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਤਤਕਾਬੇਤਾ।ਸਮਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ।ਇਹਫਲ
ਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ।ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ।।੬।।ਇਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ।ਸਭ
ਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ।ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ।।
ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ।ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ।ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਟੈ।ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ।ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ।ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆ
ਏ।।੭।।ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ।ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ।ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾ
ਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ।ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ।ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤਾਕੀਬਾਨੀ।ਏਕੁਨਾਮੁ
ਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ।ਦੂਖਰੋਗਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ।ਸਾਧਨਾਮਨਿਰਮਲਤਾਕੇਕਰਮ।ਸਭਤੇਊ
ਚਤਾਕੀਸੋਭਾਬਨੀ।ਨਾਨਕਇਹਗੁਣਿਨਾਮੁਸੁਖਮਨੀ।।੮।।੨੪।। ਸੁਖਮਨੀਸਪੂਰਨੀ।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਥਿਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿ
ਆਸੁਆਮੀਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਹੋਇਪਸਰਿਆਨਾਨਕਏਕੰਕਾਰੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਕਮ
ਏਕੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਕਰਉਬੰਦਨਾਧਿਆਇ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲਪ੍ਰਭਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾ
ਕੀਆਸਕਲਿਆਣਸੁਖਜਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਓਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਇ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੇਬਹੁਬਿਧਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਸੁਖਸਾਗ
ਰਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦਾਤਾਭੁਗਤਾਦੇਨਹਾਰੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਇ॥ਜੋਚਾਹਹਿਸੋਈਮਿਲੈਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈਐਹਰਿਨੀਤ॥ਮਿਲਿਭਜੀਐਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਰਉਬੰਦਨਅਨਿਕਵਾਰਸਰਨਿਪਰਉਹਰਿਰਾਇ॥ਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਨਾਨਕਸਾਧ
ਸੰਗਿਦੁਤੀਆਭਾਉਮਿਟਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੁਤੀਆਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਕਰਿਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥
ਰਾਮਰਤਨੁਮਨਿਤਨਿਬਸੈਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੀਤ॥ਮਰਣੁਮਿਟੈਜੀਵਨੁਮਿਲੈਬਿਨਸਹਿਸਗਲਕਲੇ
ਸ॥ਆਪੁਤਜਹੁਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਭਾਉਭਗਤਿਪਰਵੇਸ॥ਲਾਭੁਮਿਲੈਤੋਟਾਹਿਰੈਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਵੰ
ਤ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਵੈਸਾਚਸਾਹਭਗਵੰਤ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਭਜਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕ
ਦੁਰਮਤਿਛੁਟਿਗਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਸੇਚੀਤਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਤੀਨਿਬਿਆਪਹਿਜਗਤਕਉਤੁਰੀਆ
ਪਾਵੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੰਤਨਿਰਮਲਭਏਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਬਿਖੈਫਲਕਬਉਤਮਕਬਨੀਚੁ॥ਨਰਕਸੁਰਗਭ੍ਰਮਤਉਘਣੋਸਦਾਸੰਘਾਰੈਮੀਚੁ॥ਹਰਖਸੋਗਸਹਸਾ
ਸੰਸਾਰੁਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਚਿਤਵਹਿਅਨਿਕਉਪਾਇ॥ਆਧਿ
ਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਰਸਕਬਹੁਨਤੂਟੈਤਾਪ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਧਨੀਨਹਬੂਝੈਪਰਤਾਪ॥ਮੋਹਭਰਮਬੂ
ਡਤਘਣੋਮਹਾਨਰਕਮਹਿਵਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਤੇਰੀਆਸ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਚਤੁਰਸਿਆਣਾਸੁਘੜੁਸੋਇਜਿਨਿਤਜਿਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਭਜੁਨਾ
ਨਕਹਰਿਨਾਮੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਤੁਰਥਿਚਾਰੇਬੇਦਸੁਣਿਸੋਧਿਓਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥ਸਰਬਖੇਮਕਲਿ
ਆਣਨਿਧਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰੈਦੁਖਹਰੈਤੂਟਹਿਅਨਿਕਕਲੇਸ॥ਮੀਚੁਹੁਟੈਜਮਤੇ
ਛੁਟੈਹਰਿਕੀਰਤਨਪਰਵੇਸ॥ਭਉਬਿਨਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੈਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰ॥ਦੁਖਦਾਰਿਦਅਪ
ਵਿਤ੍ਰਤਾਨਾਸਹਿਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਖੋਜਤੇਸੁਖਸਾਗਰਗੋਪਾਲ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮੁਖੁ
ਊਜਲਾਹੋਇਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੰਚਬਿਕਾਰਮਨਮਹਿਬਸੇਰਾਚੇਮਾਇਆਸੰਗਿ॥

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ
ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕ
ਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀ
ਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰ
ਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖ
ਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥
ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ
ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗ
ਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰ
ਡਾਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਹ
ਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ
ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅ
ਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿ
ਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉ
ਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥
ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦ

ਸਾ ਦਿਸਿ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ

ਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸਰਨਿਗਹੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਮਿਟਿਆਆਵਾਗਵਨ॥ਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਰਵਨ॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਮਾਵਣੀਜਪੀਐਪ੍ਰਭਕਾਨਾਮੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਨਾਨ
ਕਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਪੂਰਨੁਕਬਹੁਨਡੋਲਤਾਪੂਰਾਕੀਆਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁ
ਚੜੈਸਵਾਇਆਨਾਨਕਹੋਤਨਘਾਟਿ॥੧੬॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਨਮਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭਏਕੁ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁ॥ਜੀਅਜੰਤਦਇਆਲਪੁਰਖੁਸਭਊਪਰਿਜਾਕਾਹਥੁ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਕੀਆਜਾਕਾ
ਹੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸੁਜਾਨੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਸੋਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸਭਬਿਧਿਜਾਨ
ਣਹਾਰ॥ਸੰਤਸਹਾਈਸਰਣਿਜੋਗੁਆਠਪਹਰਨਮਸਕਾਰ॥ਅਕਥਕਥਾਨਹਬੂਝੀਐਸਿਮਰਹੁਹਰਿਕੇ
ਚਰਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਅਨਾਥਨਾਥਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸਹ
ਸਾਗਇਓਸਰਨਿਗਹੀਹਰਿਰਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੭॥ ਪਉੜੀ॥
ਕੋਈਗਾਵੈਕੋਸੁਣੈਕੋਈਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਕੋਉਪਦੇਸੈਕੋਦ੍ਰਿੜੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈ
ਹੋਇਨਿਰਮਲਾਜਨਮਜਨਮਮਲੁਜਾਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖੁਊਜਲਾਨਹਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ॥ਸੋਸੁ
ਰਤਾਸੋਬੈਸਨੋਸੋਗਿਆਨੀਧਨਵੰਤੁ॥ਸੋਸੂਰਾਕੁਲਵੰਤੁਸੋਇਜਿਨਿਭਜਿਆਭਗਵੰਤੁ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮ
ਣੁਸੂਦੁਬੈਸੁਉਧਰੈਸਿਮਰਿਚੰਡਾਲ॥ਜਿਨਿਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਨਾਨਕਤਿਸਹਿਰਵਾਲ॥੧੭॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ੪ ਸਲੋਕਮਃ੪

ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਦੇਖਦਾਮਨਭਾਵ
ਨੀਤੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪਦੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਧਿ
ਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਸਭਬਿਖੁਹੈਨਿਤਜਗਿਤੋਟਾਸੰਸਾਰਿ॥
ਲਾਹਾਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਬਿਖੁਉਤਰੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉ
ਰਧਾਰਿ॥ਸਭਿਕਾਰਜਤਿਨਕੇਸਿਧਿਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਮਿ
ਲਿਰਹੇਹਰਿਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸਚਾਗੋਸਾਈ॥ਤੁ
ਧੁਨੋਸਭਧਿਆਇਦੀਸਭਲਗੈਤੇਰੀਪਾਈ॥ਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਸਰੂਪੁਹੈਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੁਪ
ਾਰਿਲਘਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਫਲੁਪਾਇਦਾਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੪॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਹੋਰੁਸਲਾਹਣਾਸਭੁਬੋਲਣੁਫਿਕਾਸਾਦੁ॥ਮਨਮੁਖਅ
ਹੰਕਾਰੁਸਲਾਹਦੇਹਉਮੈਮਮਤਾਵਾਦੁ॥ਜਿਨਸਾਲਾਹਨਿਸੇਮਰਹਿਖਪਿਜਾਵੈਸਭੁਅਪਵਾਦੁ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈ ਮਤਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂ ਹੈ
ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥
੧ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ
ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ
ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂ ਹੈ ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਚਾ
ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ
॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣ
ਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥
ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਚ
ਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ
ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖ
ਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ
ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ
ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ

ਖਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲ
ਾਹਦੇ ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂੜਿਆ
ਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ
ਜਾਵੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁ
ਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰ
ਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ ਜਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ
ਪਾਇਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥
੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘ
ਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ
ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ
॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿ
ਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗ
ਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆ
ਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥
੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾ
ਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿ

ਸੁਕਰਤਾਆਮਰਿਵਾਵੈ॥ਫਿਰਿਓਹੁਵੇਲਾਓਸੁਹਥਿਨਆਵੈਓਹੁਆਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪੇਖਾਵੈ॥
ਨਰਕਿਘੋਰਿਮੁਹਿਕਾਲੈਖੜਿਆਜਿਉਤਸਕਰੁਪਾਇਗਲਾਵੈ॥ਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣੀਪਵੈਤਾ
ਉਧਰੈਜਾਂਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥੧॥ਮਃ ੪
ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਹੁਕਮੁਨਮੰਨੈਓਹੁਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਮੁਠਾਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਓਸੁਅੰਦਰਿਕੂੜੁਕੂੜੋਕ
ਰਿਬੁਝੈਅਣਹੋਦੇਝਗੜੇਦਯਿਓਸਦੈਗਲਿਪਾਇਆ॥ਓਹੁਗਲਫਰੋਸੀਕਰੇਬਹੁਤੇਰੀਓਸਦਾਬੋ
ਲਿਆਕਿਸੈਨਭਾਇਆ॥ਓਹੁਘਰਿਘਰਿਹੰਢੈਜਿਉਰੰਨਦੁਹਾਗਣਿਓਸੁਨਾਲਿਮੁਹੁਜੋੜੇਓਸੁਭੀਲ
ਛਣੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਓਸਦਾਪਾਸੁਛਡਿਗੁਰਪਾਸਿਬਹਿਜਾਇਆ॥ਜੋ
ਗੁਰਗੋਪੇਆਪਣਾਸੁਭਲਾਨਾਹੀਪੰਚਹੁਓਨਿਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁਗਵਾਇਆ॥ਪਹਿਲਾਆਗਮੁਨਿਗ
ਮੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏਪੂਰੇਗੁਰਕਾਬਚਨੁਉਪਰਿਆਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਵਡਿਆਈਭਾਵੈਗੁਰਪੂ
ਰੇਕੀਮਨਮੁਖਾਓਹੁਵੇਲਾਹਥਿਨਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਸਚਾਸਭਦੂਵਡਾਹੈਸੋਲਏਜਿਸੁ
ਸਤਿਗੁਰੁਟਿਕੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸਚੁਧਿਆਇਦਾਸਚੁਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਇਕੈ॥ਸੋਈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਹੈਜਿਨਿਪੰਜੇਦੂਤਕੀਤੇਵਸਿਛਿਕੈ॥ਜਿਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਆਪੁਗਣਾਇਦੇਤਿਨਅੰਦਰਿਕੂੜੁ
ਫਿੜੁਫਿਟੁਮੁਹਫਿਕੈ॥ਓਇਬੋਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵਨੀਮੁਹਕਾਲੇਸਤਿਗੁਰਤੇਚੁਕੈ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੪॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਸਭੁਖੇਤੁਹੈਹਰਿਆਪਿਕਿਰਸਾਣੀਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਜਮਾਈਅਨੁਮਨਮੁਖੀ
ਮੂਲੁਗਵਾਇਆ॥ਸਭੁਕੋਬੀਜੇਆਪਣੇਭਲੇਨੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖੀਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਬੀਜਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ॥ਜਮੁਚੂਹਾਕਿਰਸਨਿਤਕੁਰਕਦਾਹਰਿ
ਕਰਤੈਮਾਰਿਕਢਾਇਆ॥ਕਿਰਸਾਣੀਜੰਮੀਭਾਉਕਰਿਹਰਿਬੋਹਲੁਬਖਸਿਜਮਾਇਆ॥ਤਿਨਕਾਕਾ
ੜਾਅੰਦੇਸਾਸਭੁਲਾਹਿਓਨੁਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤ
ਰਿਆਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੧॥ਮਃ ੪॥ਸਾਰਾਦਿਨੁਲਾਲਚਿਅਟਿਆਮਨਮੁਖਿਹੋਰੇਗਲਾ॥ਰਾਤੀ
ਊਘੈਦਬਿਆਨਵੇਸੋਤਸਭਿਢਿਲਾ॥ਮਨਮੁਖਾਦੈਸਿਰਿਜੋਰਾਅਮਰੁਹੈਨਿਤਦੇਵਹਿਭਲਾ॥ਜੋਰਾਂਦਾ
ਆਖਿਆਪੁਰਖਕਮਾਵਦੇਸੇਅਪਵਿਤਅਮੇਧਖਲਾ॥ਕਾਮਿਵਿਆਪੇਕੁਸੁਧਨਰਸੇਜੋਰਾਂਪੁਛਿਚਲਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਆਖਿਐਜੋਚਲੈਸੋਸਤਿਪੁਰਖੁਭਲਭਲਾ॥ਜੋਰਾਂਪੁਰਖਸਭਿਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਹਰਿਖੇ
ਲਸਭਿਖਿਲਾ॥ਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀਨਾਨਕਭਲਭਲਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਵੇਪਰਵਾਹੁਅ
ਥਾਹੁਹੈਅਤੁਲੁਕਿਉਤੁਲੀਐ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਤੁਧੁਧਿਆਇਦੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੀਐ॥ਸਤਿਗੁ

ਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਰੂਪੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਬਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੀਸੈਹੋਰਿਕਚੁਪਿਚੁਬੋਲਦੇ
ਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਝੜਿਪੜੀਐ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਹੋਰੁਮੁਖਿਹੋਰੁਹੈਬਿਖੁਮਾਇਆਨੋਝਖਿਮਰਦੇ
ਕੜੀਐ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੪॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਨਿਰਮਲੀਨਿਰਮਲਜਨੁਹੋਇਸੁਸੇਵਦਾ
ਲੋ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਕਪਟੁਵਿਕਾਰੁਝੂਠੁਓਇਆਪੇਸਚੈਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਸਚਿਆਰਸਿਖਬਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਘਾਲਨਿਕੂੜਿਆਰਨਲਭਨੀਕਿਤੈਥਾਇਭਾਲਿਆ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਕਾਆਖਿ
ਆਸੁਖਾਵੈਨਾਹੀਤਿਨਾਮੁਹਕਾਲੇਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ॥ਜਿਨਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਹਰਿਕੇਰੀਸੇਕਿਚ
ਰਕੁਵੇਰਾਈਅਨਿਮਨਮੁਖਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸੁਆਪਣਾਮਨੁਥਾਇਰਖੈਓਹੁਆਪਿਵਰਤੈਆ
ਪਣੀਵਥੁਨਾਲਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਇਕਨਾਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖੁਦੇਵੈਇਕਿਆਪੇਵਖਿਕਢੈਠਗਵਾਲਿਆ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਤਿਨਕੇਕਾਜਦਯਿਆਦੇਰਾਸਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿ
ਅੰਗੁਕਰਿਬੈਠਾਪਾਸਿ॥ਜਾਂਕਰਤਾਵਲਿਤਾਸਭੁਕੋਵਲਿਸਭਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਕਰਹਿਸਾਬਾਸਿ॥
ਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਭੁਹਰਿਕਾਕੀਆਸਭਿਜਨਕਉਆਇਕਰਹਿਰਹਰਾਸਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਹਰਿਵਡਾਸੇਵਿਅਤੁਲੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦਾਨੁਦੀਆਹਰਿਨਿਹਚਲੁਨਿਤਬਖਸੇਚੜੈ
ਸਵਾਇਆ॥ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਵਡਿਆਈਦੇਖਿਨਸਕੈਸੋਕਰਤੈਆਪਿਪਚਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ
ਕਰਤੇਕੇਭਗਤਾਨੋਸਦਾਰਖਦਾਆਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਾਹਿਬੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈ
ਵਡਦਾਤਾਦਾਣਾ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਹੋਰੁਕੋਦਿਸਿਨਆਵਈਤੂਹੈਸੁਘੜੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਣਾ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁ
ਦਿਸਿਆਵਦਾਸਭੁਚਲਣਹਾਰਾਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰ
ਕੂੜਾਤਿਨਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਤੂਬਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੪
ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਫਿਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗਲੀ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀਸੁਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇ
ਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁ
ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੪
ਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏ
ਸੋਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾ ਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦਮੁਕਰੇਭਲਕੇ
ਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲ
ਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁ
ਹਰਿ

ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ॥ ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ ਜਗਤ ਮਹਿ ਗੂਹ ਪੜਿ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥ ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤੜ ਸੁਣਿਆ ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੋ ਸਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥ ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ

ਖਿਮਾ ਨੇ ਸਭ ਲੋਕਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕਾ ਬੋਲੁ ਹਕਾਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ
ਕਰਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾ
ਈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਗਇਆ ॥ ਨਿਤ ਝ
ਹੀਆ ਪਾਏ ਝਗੂ ਸੁਟੇ ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੇ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ
ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ
ਪਇਆ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅ
ਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ਤਾ ਖੇਹੂ
ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇ
ਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂਹੈ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ਸਚੁ
ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਸੇ ਭਗ
ਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ
ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮਿ
ਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ
ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨਾ ਨੋ ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ ਸੇ
ਫਿਟੇ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾ
ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਖੜਿ ਮੇਲੇ ਹ
ਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ ਤਿਨ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਡਰੀਐ ਤਾਂ ਜੇ
ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸ

ਲੈਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆਪਣਿਆਭਗਤਾਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰ
ਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿ
ਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਹਉਜਲੇ
ਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਿਕੀਹ
ਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਪ੍ਰਭਵਣਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇ
ਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਜਿ
ਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਈਨਲਗੈਨਿਤਓਜਾ
ੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗਇਆ॥ਨਿਤਚੁ
ਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਂਦੀਪਰਾਈਮੁਹੁਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆ॥ਕਰਮਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿ
ਜੁਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਵੀਵਿਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿ
ਜਾਏ॥ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭ
ਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਃ੪॥ਹੋਂਦੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨ
ਕਉਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਈ॥ਜੋਸਤਿਗੁ
ਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਜਗਤਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਂਦੇਢ
ਹਫਿਰਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁਖਕੂਕਾਹੀ॥ਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਨਸੁਣੈਨਿਤਹ
ਉਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹੀ॥ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜਿ
ਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉਠਾਹੀ॥ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥ਧੁਰਿਕਰਤੈ
ਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸ
ਕਾਹੀ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੈਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥੨॥ਮਃ੪॥ਜਿਹੋਂਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆ
ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀਹੋਈ॥ਤਿਸੁਕਉਜਗਤੁਨਿਵਿਆਸਭੁਪੈਰੀਪਇਆਜਸੁਵਰਤਿਆਲੋ
ਈ॥ਤਿਸਕਉਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਨਮਸਕਾਰੁਕਰਹਿਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਆਗੁਰਿਪੂਰੈਸੋਪੂਰਾਹੋ

ਈ॥ਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਅਪੜਿਕੋਨਸਕਈ॥ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕਰਤੇਆਪਿ
ਬਹਿਟਿਕਿਆਆਪੇਪੈਜਰਖੈਪ੍ਰਭੁਸੇਵਕਈ॥੧੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਂਇਆਕੋਟੁਅਪਾਰੁਹੈਅੰਦਰਿਹ
ਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਉਦਾਜੇਕਰੇਹਰਿਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਵਣਜੀਐਹੀਰੇਪਰ
ਵਾਲੇ॥ਵਿਣੁਕਾਇਆਜਿਹੋਰਥੈਧਨੁਖੋਜਦੇਸੇਮੂੜਬੇਤਾਲੇ॥ਸੇਉਝੜਿਭਰਮਿਭਵਾਈ
ਅਹਿਜਿਉਝਾੜਮਿਰਗੁਭਾਲੇ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੁ
ਅਉਖਾਜਗਮਹਿਹੋਇਆ॥ਨਰਕਘੋਰਦੁਖਖੂਹੁਹੈਓਥੈਪਕੜਿਓਹੁਢੋਇਆ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰ
ਕੋਨਸੁਣੈਓਹੁਅਉਖਾਹੋਇਹੋਇਰੋਇਆ॥ਓਨਿਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਗਵਾਇਆਲਾਹਾਮੂਲੁਸਭੁ
ਖੋਇਆ॥ਓਹੁਤੇਲੀਸੰਦਾਬਲਦੁਕਰਿਨਿਤਭਲਕੇਉਠਿਪ੍ਰਭਿਜੋਇਆ॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁ
ਕਿਛੁਤਿਦੂਕਿਛੁਗੁਝਾਨਹੋਇਆ॥ਜੈਸਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੈਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਿਨੈਬੋਇਆ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਆ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਤਰਿਗਇਆਜਿਉ
ਲੋਹਾਕਾਠਸੰਗੋਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂੰਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇਆ॥੧॥ਮਃ੪॥
ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀਆਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭੁਧਰਮੁਹੈਜਿਸੁਅੰਦਰਿਸਚੇਕੀਵਿਚਿਜੋਤਿ॥
ਗੁਹਜਰਤਨਵਿਚਿਲੁਕਿਰਹੇਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕੁਕਢੈਖੋਤਿ॥ਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣਿਆ
ਤਾਇਕੁਰਵਿਆਇਕੋਓਤਿਪੋਤਿ॥ਇਕੁਦੇਖਿਆਇਕੁਮੰਨਿਆਇਕੋਸੁਣਿਆਸ੍ਰਵਣਸਰੋਤਿ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਸਚੁਸਚੇਸੇਵਾਤੇਰੀਹੋਤਿ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪॥ ਸਭਿਰਸਤਿਨਕੈ
ਰਿਦੈਹਹਿਜਿਨਹਰਿਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥ਹਰਿਦਰਗਹਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਨਕਉਸਭਿਦੇਖਣਜਾਹਿ
॥ਜਿਨਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਕਉਭਉਕੋਈਨਾਹਿ॥ਹਰਿਉਤਮੁਤਿਨੀਸਰੇਵਿਆ
ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਆਹਿ॥ਤੇਹਰਿਦਰਗਹਿਪੈਨਾਈਅਹਿਜਿਨਹਰਿਵੁਠਾਮਨਮਾਹਿ॥
ਓਇਆਪਿਤਰੇਸਭਕੁਟੰਬਸਿਉਤਿਨਪਿਛੈਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਹਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਮੇਲਿ
ਜਨਤਿਨਵੇਖਿਵੇਖਿਹਮਜੀਵਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸਾਧਰਤੀਭਈਹਰੀਆਵਲੀਜਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਬੈਠਾਆਇ॥ਸੇਜੰਤਭਏਹਰੀਆਵਲੇਜਿਨੀਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ
ਪਿਤਾਧਨੁਧੰਨੁਕੁਲੁਧੰਨੁਧੰਨੁਸੁਜਨਨੀਜਿਨਿਗੁਰੂਜਣਿਆਮਾਇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਜਿਨਿਨਾ
ਮੁਅਰਾਧਿਆਆਪਿਤਰਿਆਜਿਨੀਡਿਠਾਤਿਨਾਲਏਛਡਾਇ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇ

ਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪੈਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛਡਾਇਸੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇ ਆਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖ

ਤਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸੋ
ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾ
ਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ ਸੋ ਵਿਰਲੇ
ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲ
ਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿ
ਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ਉਠਦੇ ਭੀ
ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ
ਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਦਾਵਣੁ ਭਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸ
ਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭੁ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ
ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥
ਸਲੋਕ ਮ: ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਹਿ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਸ
ਲਾਹਿ ਤੂੰ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾ
ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ
ਆਈਆ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪
ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ

ਤ੍ਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ। ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ
ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ। ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ। ਨਾਨਕ
ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ। ਤੂੰ
ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ। ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ। ਤੂੰ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ।੨੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ। ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿ
ਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ। ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ। ਜਿ
ਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ
ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ। ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ। ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ। ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀ
ਤੀ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ। ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ। ਉ
ਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ। ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ
ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ। ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ।੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ। ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ।
ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ। ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ਦੁਖੇ ਦੁ
ਖਿ ਵਿਹਾਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿ
ਓਨੁ ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ। ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ। ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ। ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ। ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ
ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ। ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਓਥੈ ਸ
ਚੁ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ। ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿ
ਆਰਾ ਪਾਸਿ। ਵਿਚਿ ਸਚੇ ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ। ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ
ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ।੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫॥ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ
ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ। ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ।੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ਕਿਥੈ

ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰ
ਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥ ਸੰਨੀ ਦੇਨਿ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾ
ਣੀ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋ ਧੁ
ਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫
ਨਾਰਾਇਣਿ ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕ
ਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗ
ਤੀ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਤਿ
ਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸ
ਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਸਦਿਆ ਸ
ਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ਪਿਛੋ ਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ ਆਣਿ ਤਪੈ ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ
ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ
ਡਿਠੈ ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ ਬਗੁਲਾ ਹੈ ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤ ਪੁ
ਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ਏਤੁ ਦੋਖੈ ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ
ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ
ਸਦਾਏ ॥ ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ ਧਰ
ਮ ਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥
ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁ ਨਾ
ਨਕਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਨਿਤ ਨਾ
ਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ਅਪਣੀ

ਮੁਹ੍ਰ

ਪੈਨਣੁਖਾਣੀ॥ਤਿੰਨਕਾਪਾਸਦੁਹਰਿਕਿਛੁਖਾਮੰਗਸੀਬਹੁਤੇਇਸਜਾਈ॥ਜੇਹਾਤਿੰਨਕਉਆਪਹੋਨੀਤੇਹੇ
ਕਮਾਵਦੇਤੇਹੋਫਲੁਪਾਈ॥ਅੰਦਰਿਕਿਆਨਾਸਰਪਰਉਪਜੈਕੋਈਬੀਜਿਧਰਤੀਵਿਚਿਕਮਾਈ॥ਜਨੁ
ਨਾਨਕੁਦੇਖਿਵਿਗਸਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਜਨਾਕਉਰਾਖਾਹਰਿਆਪਿਹੈ
ਕਿਆਪਾਪੀਕਰੀਐ॥ਗੁਮਾਨੁਕਰਹਿਮੂੜਗੁਮਾਨੀਆਵਿਸੁਖਾਧੀਮਰੀਐ॥ਆਇਲਗੇਨੀਦਿਹਥੋੜੜੇਜਿ
ਉਪਕਾਖੇਤੁਲੁਣੀਐ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦੇਤੇਵੇਹੋਭਣੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਖਸਮੁਵਡਾਹੈਸਭਨਾ
ਦਾਧਣੀਐ॥੩੦॥ ਸਲੋਕਮ:੪॥ ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਿਆਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗ
ੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਸਭਹਿਰਿਲਈਬੋਲ
ਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਹਿਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਾਨਾਲੋਤੁਟੀ ਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮ:੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿਦੂਜਾਭਾਉ
ਹੈਤਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੋਇ॥ਓਹੁਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਹੋਇ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਉਚ
ਰੈਕੂੜਿਲਗਿਆਕੂੜੋਹੋਇ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਦੁਖੁਹੈਦੁਖਿਬਿਨਸੈਦੁਖੁਰੋਇ॥ਨਾਨਕਧਾਤੁਲਿਵੈ
ਜੋੜੁਨਆਵਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਕਉਪੋਤੈਪੁੰਨੁਪਇਆਤਿਨਗੁਰਸਬਦੀਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਮੁਨਿਜਨਾਚਾਰਿਵੇਦਕਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋ
ਵੰਦੇ॥ਪਰਗਟਪਾਹਾਰੈਜਾਪਦੇਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥
ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰਕਾਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥
ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਨਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਿਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋ
ਸੰਤਿਸਰਾਪਿਆਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂੰਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕਮ:੫॥
ਗੁਰਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਹਿਮਿਤ੍ਰਤੂੰਦੁਖੁਸਬਾ
ਇਆਲਥੁ॥੧॥ਮ:੫॥ਖੁਧਿਆਵੰਤੁਨਜਾਣਈਲਾਜਕੁਲਾਜਕੁਬੋਲੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਹਰਿਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੇਵੇਹੇਕਰਮਕਮਾਵਦਾਤੇਵੇਹੇਫਲਤੇ॥ਚਬੇਤਤਾਲੋਹਸਾਰੁਵਿਚਿਸੰ
ਘੈਪਲਤੇ॥ਘਤਿਗਲਾਵਾਚਾਲਿਆਤਿਨਿਦੂਤਿਅਮਲਤੇ॥ਕਾਈਆਸਨਪੁੰਨੀਆਨਿਤਪਰਮਲੁਹਿਰ
ਤੇ॥ਕੀਆਨਜਾਣੈਅਕਿਰਤਘਣਵਿਚਿਜੋਨੀਫਿਰਤੇ॥ਸਭੇਧਿਰਾਂਨਿਖੁਟੀਅਸੁਹਿਰਿਲਈਅਸੁਧਰਤੇ॥
ਵਿਝਣਕਲਹੁਨਦੇਵਦਾਤਾਲਇਆਕਰਤੇ॥ਜੋਜੋਕਰਤੇਅਹੰਮੇਉਝੜਿਧਰਤੀਪੜਤੇ॥੩੨॥
ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਿਰਦੈਹਾਰੁਪਰੋਇ॥ਪਵਿ

ਤਥਾਵਡੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਉਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ੧੩੧
॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੇ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾ
ਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਸਿ
ਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵ
ਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ
ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ
ਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ
ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ
ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ
ਗਡ ਗਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂੰ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਾ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥੬੮॥੧

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ
ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿ
ਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ
ਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ
ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨ
ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਇ
ਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਚੇਤਾਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾ
ਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜ
ਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ

ਜੀਵੀਐਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਖੇ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਸੰਗਿਸਾਧਾਭਖੇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਹਰਿ
ਆਪਿਪਰਖੇ॥ ਨਾਨਕਚਲਤਨਜਾਪਨੀਕੋਸਕੈਨਲਖੇ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਨਾਨਕਸੋਈਦਿਨ
ਸੁਸੁਹਾਵੜਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਆਵੈਚਿਤਿ॥ ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਫਿਟੁਭਲੇਰੀਰੁਤਿ॥੧॥ ਮਃ੫॥
ਨਾਨਕਮਿਤ੍ਰਾਈਤਿਸੁਸਿਉਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸਕੈਹਾਥਿ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾਸੇਈਕਾਂਢੀਅਹਿਇਕਵਿਖਨਚਲ
ਹਿਸਾਥਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਮਿਲਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਪਾਈ
ਐਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ ਕਰਿਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਭੁਖਰਹੈਨਕਾਈ॥ ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੁੰਨਿਆ
ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਈ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਡਿਠੜੋਹਭ
ਠਾਇਊਣਨਕਾਈਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਲਧਾਤਿੰਨਸੁਆਉਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਦਾ
ਮਨੀਚਮਤਕਾਰਤਿਉਵਰਤਾਰਾਜਗਖੇ॥ ਵਥੁਸੁਹਾਵੀਸਾਇਨਾਨਕਨਾਉਜਪੰਦੋਤਿਸੁਧਣੀ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਿਸਭਿਕਿਨੈਕੀਮਨਜਾਣੀ॥ ਜੋਜਨੁਭੇਟੈਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਰਿਰੰ
ਗੁਮਾਣੀ॥ ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਏਹਰਤਨਾਖਾਣੀ॥ ਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾ
ਣੀ॥ ਤੋਸਾਦਿਚੈਸਚੁਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਹਮਾਣੀ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਅੰਤਰਿਚਿੰਤਾਨੈਣੀਸੁਖੀ
ਮੂਲਿਨਉਤਰੈਭੁਖ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਸੈਨਲਥੋਦੁਖੁ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਮੁਠੜੇਸੇਈਸਾਥਜਿਨੀਸ
ਚੁਨਲਦਿਆ॥ ਨਾਨਕਸੇਸਾਬਾਸਿਜਿਨੀਗੁਰਮਿਲਿਇਕੁਪਛਾਣਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਬੈਸ
ਨਿਸਾਧਜਨਸੋਥਾਨੁਸੁਹੰਦਾ॥ ਓਇਸੇਵਨਿਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾਬਿਨਸੈਸਭੁਮੰਦਾ॥ ਪਤਿਤਉਧਾਰਣ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੰਤਬੇਦੁਕਹੰਦਾ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਹੈਜੁਗਿਜੁਗਿਵਰਤੰਦਾ॥ ਨਾਨਕੁਜਾਚੈ
ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਭਾਵੰਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਚਿੜੀਚੁਹਕੀਪਹੁਫੁਟੀਵਗਨਿਬਹੁਤੁਤਰੰਗ॥
ਅਚਰਜਰੂਪਸੰਤਨਰਚੇਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਆਤਹੀਜਹਤੂਆਵਹਿ
ਚਿਤਿ॥ ਦੁਨੀਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਨਾਨਕਸਭਿਕੁਮਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਸਚੀਰਾਸਿਹੈ
ਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤਾ॥ ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਭਾਇਰਹੁਜਿਸੁਦੇਇਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਮਉਲਿਆਹ
ਰਿਰੰਗਿਜਨੁਰਾਤਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਆਸਭਿਦੋਖਹਖਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਸੋਈਜੀਵਿਆਜਿਨਿਇ
ਕੁਪਛਾਤਾ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਖਖੜੀਆਸੁਹਾਵੀਆਲਗੜੀਆਅਕਕੰਠਿ॥ ਬਿਰਹਵਿਛੋੜਾ
ਧਣੀਸਿਉਨਾਨਕਸਹਸੈਗੰਠਿ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਵਿਸਾਰੇਦੇਮਰਿਗਏਮਰਿਭਿਨਸਕਹਿਮੂਲਿ॥ ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮ
ਤੇਜਿਉਤਸਕਰਉਪਰਿਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁਖਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਅਬਿਨਾਸੀਸੁਣਿਆ॥ ਜਲਿਥ

ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਘੜਿਆ ॥
ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰ
ਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋ
ਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ਅਗੈ ਨਾ
ਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝ
ਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿ
ਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀ
ਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥
ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰ
ਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ
ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ
ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆ
ਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਕਉੜਤ
ਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ
ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗ
ਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁ
ਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ
ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸ

ਮਤਾ ਮਿਲਿ ਪੰਚੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤਬ ਕਰਤਿ ਭਖੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਜਾ ਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਇਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ ਰਖਿਆ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉ ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ਹਰਿ

ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ੧੩੩
ਦਹ ਦਿਸਾ ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸ
ਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ
ਰੇਣੁਕਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਦੋਹਾ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਉ ਹਮਾ
ਖੰਨੀਐ ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ ਹਰਿ ਛੋਡ
ਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜ
ਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿ
ਸੁ ਭੇਟੀਐ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵੰਞਾਇ ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਚੜ
ਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲ
ੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇ
ਕੜੋ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ
॥ ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਜੀਆ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ ਮਿ
ਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥
ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ
ਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲ
ਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ਧਿਆਇ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਚਾਉ ਏਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥੪੨॥ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲ ੫ ੧ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੪ ॥
ਛੰਤ ੧੧ ॥ ਗਿਰੰਥ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ੧ ਸੁਖਮਨੀ ੧ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੧੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਗਉੜੀਭਗਤਾਕੀਬਾਣੀ।

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਕੇਚਉਪਦੇ।੧੪ ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁਪਾਇ
ਆ।ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਜਾਈਐ
।ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ।੧।ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿਨਰਹੈਜਾਰੇ।ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜ
ਲਤਉਬਾਰੇ।੨।ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ।ਪੀਵਿਰਹੇਜਲੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ।੩।ਕਹਿ
ਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ।ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾਨੀ।੪।੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ।
ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ।ਜਲਮਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੂੰਜਲ
ਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ।ਜਲਮਹਿਰਹਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ।੧।ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ
ਜਮੁਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ।੨।ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ।ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ।੩॥
ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁਚੇਲਾ।ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ।੪।੨ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ।
ਜਬਹਮਏਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ।ਤਬਲੋਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਮਅਪਤਹ
ਅਪੁਨੀਪਤਿਖੋਈ।ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ।੧।ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ।ਸਾਝਪਾਤਿਕਾਹੂਸਿਉ
ਨਾਹੀ।੨।ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ।ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾਜ।੩।ਕਹੁਕਬੀਰ
ਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨੁ।ਸਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਰਾਮੁ।੪।੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ। ਨਗਨ
ਫਿਰਤਜੌਪਾਈਐਜੋਗੁ।ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ।ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮ।ਜਬ
ਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮ।੧।ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਏਜੋਸਿਧਿਪਾਈ।ਮੁਕਤੀਭੇਡਨਗਈਆਕਾਈ।੨॥
ਬਿੰਦੁਰਾਖਿਜੌਤਰੀਐਭਾਈ।ਖੁਸਰੈਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿਪਾਈ।੩।ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ
।ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈ।੪।੪॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ। ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨਾਨੁਕਰਾ
ਹੀ।ਜਿਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਹੀ।੧।ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਹੀ।ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ।੧
ਰਹਾਉ।ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ।ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ।੨।ਚਾਰਿਚਰਨਕ
ਹਹਿਬਹੁਆਗਰ।ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ।੩।ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ।ਸਰਬ
ਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ।੪।੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ। ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ।
ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ।੧।ਰੇਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉਲਾਈਐ।ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈ
ਐ।੧।ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ।ਪਰਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ।੨।ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ।

ਮਿਲੈਜੋਪਾਖਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵਾ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁ
ਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸ
ਭਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ ॥ ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮੁਮਤਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੌ
ਤੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ ॥ ਤਉਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ ॥੨॥ ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮਕਤ
ਸੂਦ ॥ ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾ
ਰੈ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੋਈਹੈ ॥ ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ
॥੧॥ ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ ॥ ਉਪਜਤਬਿਨਸਤਰੋਵਤਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸਦੇਖੀਐ
ਤਰਵਰਕੀਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨਗਏਕਹੁਕਾਕੀਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸਜੰਤੀਮਹਿਜੀਉਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏਮਰਮੁਕੋਕਾ
ਕਰਿਜਾਨਾ ॥੩॥ ਹੰਸਾਸਰਵਰੁਕਾਲੁਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਉਰੇਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਜੋਤਿਕੀਜਾਤਿਜਾਤਿਕੀਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁਲਾਗੇਕੰਚੂਆਫਲਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁਸੁਘਰੁਜੋਨਿਰਭਉਕਹੀ
ਐ ॥ ਭਉਭਜਿਜਾਇਅਭੈਹੋਇਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਮਨੁਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰਅਚਾਰ
ਰਹੇਉਰਝਾਇ ॥੨॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਏਕਸਮਾਨ ॥ ਨਿਜਘਰਿਪਾਰਸੁਤਜਹੁਗੁਨਆਨ ॥੩॥ ਕਬੀਰਨਿ
ਰਗੁਨਨਾਮਨਰੋਸੁ ॥ ਇਸੁਪਰਚਾਇਪਰਚਿਰਹੁਏਸੁ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਜੋਜਨਪਰਮਿਤਿਪ
ਰਮਨੁਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਜਾਨਾਬੈਕੁੰਠੁਕਹਾਹੀ ॥ ਜਾਨੁਜਾਨੁਸਭਿਕਹਹਿਤਹਾਹੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨਕਹਾਵਨਨਹ ਪਤੀਅਈਹੈ ॥ ਤਉਮਨੁਮਾਨੈਜਾਤੇਹਉਮੈਜਈਹੈ ॥੨॥ ਜਬਲਗੁ
ਮਨਿਬੈਕੁੰਠਕੀਆਸ ॥ ਤਬਲਗੁਹੋਇਨਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਹਕਹੀਐਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਉਪਜੈਨਿਪਜੈਨਿਪਜਿਸਮਾਈ ॥ ਨੈਨਹੁਦੇਖਤ
ਇਹੁਜਗੁਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜਨਮਰਹੁਕਹਹੁਘਰੁਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤਕੀਬਾਰਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਇਆਪਾਲੀ ॥ ਮਰਤੀਬਾਰਅਗਨਿਸੰਗਿਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆਚੰਦਨੁਮਰਦ
ਨਅੰਗਾ ॥ ਸੋਤਨੁਜਲੈਕਾਠਕੈਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਗੁਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋਰੂਪੁਦੇਖੈਸਭ
ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਅਵਰਮੂਏਕਿਆਸੋਗੁਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉਕੀਜੈਜਉਆਪ
ਨਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈਨਮਰਉਮਰਿਬੋਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬਮੋਹਿਮਿਲਿਓਹੈਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ
ਦੇਹੀਪਰਮਲਮਹਕੰਦਾ ॥ ਤਾਸੁਖਬਿਸਰੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂਅਟਾਏਕੁਪੰਚਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀਲਾ
ਜੁਭਰੈਮਤਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਓਹੁਕੂਅਟਾਨਾਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐ
ਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰ
ਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀ
ਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ
ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁ
ਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥
ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਅਬ
ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵਪੁਰੀ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਂਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭ
ਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ ਕਾਂਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥
ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥
ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਧਰ
ਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥
੫॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥
ਚਾਰਤੁਕੇ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥
ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥
ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪ ॥੨॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥ ਤਬ
ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥
੩॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥

ਜਿਨਿਰਾਮੁਜਾਨਿਆਤਿਨਹਿਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਿਉਗੂੰਗੇਸਾਕਰਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਐਸਾਗਿਆਨੁਕਥੈਬ
ਨਵਾਰੀ ॥ ਮਨਰੇਪਵਨਦ੍ਰਿੜਸੁਖਮਨਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗੁਰੁਕਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਕਰਨਾ ॥ ਸੋਪਦੁਰਵ
ਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਰਵਨਾ ॥ ਸੋਧਿਆਨੁਧਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਧਰਨਾ ॥ ਐਸੇਮਰਹੁਜਿਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾ ॥੨॥ ਉਲ
ਟੀਗੰਗਾਜਮੁਨਮਿਲਾਵਉ ॥ ਬਿਨੁਜਲਸੰਗਮਮਨਮਹਿਨਾਵਉ ॥ ਲੋਚਾਸਮਸਰਿਇਹੁਬਿਉਹਾਰਾ ॥
ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਕਿਆਅਵਰਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁਤੇਜੁਬਾਇਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਾ ॥ ਐਸੀਰਹਤਰਹਉਹ
ਰਿਪਾਸਾ ॥ ਕਹੈਕਬੀਰਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ ॥ ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਉਜਿਬਹੁਰਿਨਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥
ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਤਿਪਦੇ ॥੧੫॥ ਕੰਚਨਸਿਉਪਾਈਐਨਹੀਤੋਲਿ ॥ ਮਨੁਦੇਰਾਮੁਲੀਆਹੈ
ਮੋਲਿ ॥੧॥ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮੁਅਪਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆ ॥ ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮੈਕਥਿਕਥਿਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਬੈਠੇਘਰਿਆਇਆ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਚੰਚਲ
ਮਤਿਤਿਆਗੀ ॥ ਕੇਵਲਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਜਿਹ
ਮਰਨੈਸਭੁਜਗਤੁਤਰਾਸਿਆ ॥ ਸੋਮਰਨਾਗੁਰਸਬਦਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਅਬਕੈਸੇਮਰਉਮਰਨਿ
ਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਮਰਿਮਰਿਜਾਤੇਜਿਨਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਨੋਮਰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ ॥
ਸਹਜੇਮਰੈਅਮਰੁਹੋਇਸੋਈ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦਾ ॥ ਗਇਆਭਰਮੁਰਹਿਆਪਰਮਾ
ਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਕਤਨਹੀਠਉਰਮੂਲੁਕਤਲਾਵਉ ॥ ਖੋਜਤਤਨਮਹਿਠਉ
ਰਨਪਾਵਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀਹੋਇਸੁਜਾਨੈਪੀਰ ॥ ਰਾਮਭਗਤਿਅਨੀਆਲੇਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਭਾ
ਇਦੇਖਉਸਭਨਾਰੀ ॥ ਕਿਆਜਾਨਉਸਹਕਉਨਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁ ॥
ਸਭਪਰਹਰਿਤਾਕਉਮਿਲੈਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਜਾਕੈਹਰਿਸਾਠਾਕੁਰੁਭਾ
ਈ ॥ ਮੁਕਤਿਅਨੰਤਪੁਕਾਰਣਿਜਾਈ ॥੧॥ ਅਬਕਹੁਰਾਮਭਰੋਸਾਤੋਰਾ ॥ ਤਬਕਾਹੂਕਾਕਵਨੁਨਿਹੋਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿਲੋਕਜਾਕੇਹਹਿਭਾਰ ॥ ਸੋਕਾਹੇਨਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਰੁ ॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰੀ ॥
ਕਿਆਬਸੁਜਉਬਿਖੁਦੇਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਬਿਨੁਸਤਸਤੀਹੋਇਕੈਸੇ
ਨਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨਾਕੈਸੇਬਧੈਸਨੇਹੁ ॥ ਜਬਲਗੁਰਸੁਤਬਲਗੁਨ
ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਨਿਸਤੁਕਰੈਜੀਅਅਪਨੈ ॥ ਸੋਰਮਯੇਕਉਮਿਲੈਨਸੁਪਨੈ ॥੨॥ ਤਨੁਮ
ਨੁਧਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋਈਸੁਹਾਗਨਿਕਹੈਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਬਿਖਿ
ਆਬਿਆਪਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਖਿਆਲੈਡੂਬੀਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰੇਨਰਨਾਵਚਉੜਿਕਤ

ਬੈਰੀ॥ਜਰਿਸਿਉਤੋਰਿਬਿਖਿਆਸੰਗਿਜੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਦਾਧੇਲਾਗੀਆਗਿ॥ਨਿਕਟਿਨੀ
ਰੁਪਸੁਪੀਵਸਿਨਝਾਗਿ॥੨॥ਚੇਤਤਚੇਤਤਨਿਕਸਿਓਨੀਰੁ॥ਸੋਜਲੁਨਿਰਮਲੁਕਥਤਕਬੀਰੁ॥੩॥
੨੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਿਹਕੁਲਿਪੂਤੁਨਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਬਿਧਵਾਕਸਨਭਈਮਹਤਾਰੀ॥੧॥
ਜਿਹਨਰਰਾਮਭਗਤਿਨਹਿਸਾਧੀ॥ਜਨਮਤਕਸਨਮੁਓਅਪਰਾਧੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਚੁਮੁਚੁਗਰਭਗ
ਏਕੀਨਬਚਿਆ॥ਬੁਡਭੁਜਰੂਪਜੀਵੇਜਗਮਝਿਆ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੈਸੇਸੁੰਦਰਸਰੂਪ॥ਨਾਮਬਿ
ਨਾਜੈਸੇਕੁਬਜਕੁਰੂਪ॥੩॥੨੪॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜੋਜਨਲੇਹਿਖਸਮਕਾਨਾਉ॥ਤਿਨਕੈਸ
ਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਸੋਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ॥ਸੋਭਾਈਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਹਘਟਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਤਿਨਕੀਪਗਪੰਕਜਹਮਧੂਰਿ॥੨॥ਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਮਤਿਕਾਧੀਰੁ॥ਸ
ਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਮੈਕਬੀਰੁ॥੩॥੨੫॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਗਗਨਿਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥
ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਕੀਆਕਾਠੀ॥੧॥ਉਆਕਉਕਹੀਐਸਹਜਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨ
ਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਕਲਾਲਨਿਜਉਮਿਲਿਆਈ॥ਅਨਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀ
ਨਤਚੀਤਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੌਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੬॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ
ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾ
ਰੈ॥ਮਨਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭ
ਗਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਭੇਉ॥ਮਨਮਧੁਸੂਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀ
ਕਬੀਰਜੀ॥ ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰ
ਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਸਭਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਜਚੰਦੁਕਰਹਿਉਜੀਆਰਾ॥
ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ॥
੩॥੨੮॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ॥ਸਾਂਕਲਜੇਵਰੀਲੈਹੈਆਈ॥੧॥
ਆਪਨਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਂਧਿਆ॥ਮੋਹਕੈਫਾਧਿਕਾਲਸਰੁਸਾਂਧਿਆ॥੧॥ਕਟੀਨਕਟੈਤੂਟਿਨਜਾ
ਈ॥ਸਾਸਾਪਨਿਹੋਇਜਗਕਉਖਾਈ॥੨॥ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮ
ਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਦੇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗ
ਗਨਦਉਰਾਵਉ॥੧॥ਆਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥
੧॥ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ॥ਹਿਚਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਭਲੇ
ਰਹਾਉ

ਅਸਵਾਰਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥੨॥੩੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਖਾਏ॥ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰਾਮਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਰਭ
ਬਸੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਡਿਲੇਮਾਟੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਹਰਿਚਰਣਦਿਖਾਵਹੁ॥ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥੨॥੩੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਆਪੇ
ਪਾਵਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਚਿਤੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾਰਿਗਪਾਨਿ॥੨
ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੨॥੩੩॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥
ਦੁਪਦੇ॥੨ ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਨਛੂਟਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇਜੀ
ਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ॥ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨ॥ਰਾ
ਮਸਮਾਨਿਨਦੇਖਉਆਨ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਿਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗ॥ਸੋਸਿ
ਰੁਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜ੍ਹਈਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਕੇਪਦੇਪੈਤੀਸ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀ
ਰਜੀਕੀ॥ ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅਜਹੁ
ਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰਹਮਡਰਾਨਾ॥
ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇ
ਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਤਨਛੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੈਦੇ
ਉਨਾਮਾ॥ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾ॥੫॥ਇਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇ
ਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮੇਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸਮਾ
ਈ॥੭॥ਇਸੁਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ॥ਇਹਮਨਿਲੀਣਭਏਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗਲਸ
ਰੀਰਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੧॥੩੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾ
ਮਜੋਜਾਗੇ॥ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ॥ਏਕਨਾਮ
ਕਲਿਪਤਰਤਾਰੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਪਛਾਨਾ॥੨॥੩੭॥
ਗਉੜੀਭੀਸੋਰਠਿਭੀ॥ ਰੇਜੀਅਨਿਲਜਲਾਜਤੋਹਿਨਾਹੀ॥ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾਹੀ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ॥ ਸੋਜਨੁਪਰਘਰਿਜਾਤਨਸੋਹੀ॥੧॥ ਸੋਸਾਹਿਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰਿ॥ ਮਨਾਸੰਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ॥੨॥ ਕਵਲਾ,ਚਰਨਸਰਨਿਹੈਜਾਕੇ॥ ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਿਤਾਕੇ॥੩॥ ਸ
ਭੁਕੋਊਕਹੈਜਾਸੁਕੀਬਾਤਾ॥ ਸੋਸੰਮਰਥੁਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥੪॥ ਕਹਿਕਬੀਰਪੂਰਨਜਗਿਸੋਈ॥ ਜਾਕੇਹਿ
ਰਦੈਅਵਰੁਨਹੋਈ॥੫॥੩੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਉਨਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ॥ ਕਉਨੁਮਰੈਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ॥
੧॥ ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ॥ ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਸੇਜੀਅਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ॥ ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬਿਚਾਰੀ॥੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ॥ ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩॥੩੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾ
ਮਸਹਾਈ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ॥ ਪੰਚਦੂ
ਤਤੇਲੀਓਛਡਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ॥ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ॥੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰੁ॥ ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤਿ॥੨॥ ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ॥ ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥ ਜ
ਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿ
ੜਾਈ॥ ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜ॥ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆ
ਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ॥੪॥੪੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ॥ ਜਨ
ਮੇਸੂਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡੀਆਕਵਨੁਪਵੀਤਾ॥ ਐਸਾਗਿਆ
ਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਸ੍ਰਵਨੀਹੋਈ॥ ਊਠਤਬੈਠਤ
ਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ॥੨॥ ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀਇਕੁਕੋਈ॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈਨਹੋਈ॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ॥
ਜਉਤੁਮਅਪਨੇਜਨਸਉਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਰਾਮੁਬਡਾ
ਕੈਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ॥ ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਤੇਆਇਆ॥੨॥ ਕ
ਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ॥ ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ॥੩॥੪੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਦੇਖੌ
ਭਾਈਗ੍ਯਾਨਕੀਆਈਆਂਧੀ॥ ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂਟਾ॥ ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂ
ਟਾ॥੧॥ ਆਂਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲੁਬਰਖੈਤਿਹਿਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾਂ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉ

ਦੈਭ੍ਰਾਤੁਜਾਬਚੀਸਾ॥੨॥੪੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ॥ ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿ
ਆਕਹੀਐ॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਸੁਸੁਨ
ਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ॥੧॥ਆਪਿਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ॥ਤਿਹਨਿੰ
ਦਹਿਜਿਹਗੰਗਆਨੀ॥੨॥ਉਠਤਬੈਠਤਕੁਟਿਲਤਾਚਾਲਹਿ॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ॥
੩॥ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ॥ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ॥੪॥ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋ
ਵਹਿ॥ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦਰਮਹਿਸੋਵਹਿ॥ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰ
ਲਜਾਨੇ॥੬॥੧॥੪੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊਮੂਏਂਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ॥ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕਊਆਕੂਕਰਖਾ
ਹੀ॥੧॥ਮੋਕਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ॥ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ॥ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿਆਪ
ਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ॥੨॥ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਿਕਾਲਕਉਭਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਗ
ਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ॥੩॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਹੀਜਾਨਾ॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰਅਕੁਲਨਹੀਚੇਤਿਆਬਿਖਿਆਸਿਉਲਪਟਾਨਾ॥੪॥੧॥੪੫॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੀਵਤਮਰੈਮ
ਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਐਸੇਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਬਹੁੜਿਨਭਵਜਲਿਪਾਇਆ
॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਐਸੋਖੀਰੁਬਿਲੋਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਰਾਖਹੁਇਨਬਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਓਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਾਣਿਬਜਰਕਲਛੇਦੀਪ੍ਰਗਟਿਆਪਦੁਪਰਗਾਸਾ॥ਸਕਤਿਅਧੇ
ਰਜੇਵੜੀਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਨਿਹਚਲੁਸਿਵਘਰਿਬਾਸਾ॥੨॥ਤਿਨਿਬਿਨੁਬਾਣੈਧਨਖੁਚੜਾਇਓਇਹੁ
ਜਗੁਬੇਧਿਆਭਾਈ॥ਦਹਦਿਸਿਬੂਡੀਪਵਨੁਝੁਲਾਵੈਡੋਰਿਰਹੀਲਿਵਲਾਈ॥੩॥ਉਨਮਨਿਮਨ
ੂਆਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਨਭਉਇਕੁਦੇਖਿਆਰਾਮਨਾਮ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਤਿਪਦੇ॥ ਉਲਟਤਪਵਨਚਕ੍ਰਖਟੁਭੇਦੇਸੁ
ਰਤਿਸੁੰਨਅਨਰਾਗੀ॥ਆਵੈਨਜਾਇਮਰੈਨਜੀਵੈਤਾਸੁਖੋਜੁਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਮਨਹੀਉਲਟਿ
ਸਮਾਨਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਕਲਿਭਈਅਵਰੈਨਾਤਰੁਥਾਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੈਦੂਰਿਦੂਰਿ
ਨਿਰਿਵਰੈਜਿਨਿਜੈਸਾਕਰਿਮਾਨਿਆ॥ਅਲਉਤੀਕਾਜੈਸੇਭਇਆਬਰੇਂਡਾਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਿਜਾ
ਨਿਆ॥੨॥ਤੇਰੀਨਿਰਗੁਨਕਥਾਕਾਇਸਿਉਕਹੀਐਐਸਾਕੋਇਬਿਬੇਕੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਨਿਦੀ

ਆਪਣੀਤਾਤਿਤਿਤੈਮੀਤੁਨਦੇਖੀ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਤਹਪਾਵਸੁਸਿੰਧੁਧੂਪਨਹੀਛਹੀਆਤਹ
ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਨਾਹੀ॥ਜੀਵਨਮਿਰਤੁਨਦੁਖੁਸੁਖੁਬਿਆਪੈਸੁੰਨਸਮਾਧਿਦੋਊਤਹਨਾਹੀ॥੧॥ਸ
ਹਜਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਨਿਰਾਰੀ॥ਤੁਲਿਨਹੀਚਢੈਜਾਇਨਮੁਕਾਤੀਹਲੁਕੀਲਗੈਨਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਅਰਧਉਰਧਦੋਊਤਹਨਾਹੀਰਾਤਿਦਿਨਸੁਤਹਨਾਹੀ॥ਜਲੁਨਹੀਪਵਨੁਪਾਵਕੁਫੁਨਿਨਾਹੀਸਤਿਗੁ
ਰਤਹਾਸਮਾਹੀ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹੈਨਿਰੰਤਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਲਿਜਾ
ਉਗੁਰਅਪੁਨੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥੩॥੪॥੪੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਬੈਲਬਿਸ
ਾਹੇਪਵਨੁਪੂਜੀਪਰਗਾਸਿਓ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਗੂਣਿਭਰੀਘਟਭੀਤਰਿਇਨਬਿਧਿਟਾਂਡਬਿਸਾਹਿਓ॥੧॥ਐ
ਸਾਨਾਇਕੁਰਾਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਕੀਓਬਨਜਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਭਏਜਗਾਤੀ
ਮਨਤਰੰਗਬਟਵਾਰਾ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦਾਨੁਨਿਬੇਰਹਿਟਾਂਡਾਉਤਰਿਓਪਾਰਾ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁ
ਰੇਸੰਤਹੁਅਬਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਘਾਟੀਚਢਤਬੈਲੁਇਕੁਥਾਕਾਚਲੋਗੋਨਿਛਿਟਕਾਈ॥੩॥੫॥
੪੯॥ ਗਉੜੀਪੰਚਪਦਾ॥੧ ਪੇਵਕੜੈਦਿਨਚਾਰਿਹੈਸਾਹੁਰੜੈਜਾਣਾ॥ਅੰਧਾਲੋਕੁਨਜਾਣਈਮੂ
ਰਖੁਏਆਣਾ॥੧॥ਕਹੁਡਡੀਆਬਾਧੈਧਨਖੜੀ॥ਪਾਹੂਘਰਿਆਏਮੁਕਲਾਊਆਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਓਹੁਜਿਦਿਸੈਖੂਹੜੀਕਉਨਲਾਜੁਵਹਾਰੀ॥ਲਾਜੁਘੜੀਸਿਉਤੂਟਿਪੜੀਉਠਿਚਲੀਪਨਿਹਾਰੀ
॥੨॥ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਅਪੁਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਗੁਰ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੩॥ਕਿਰਤਕੀਬਾਂਧੀਸਭਫਿਰੈਦੇਖਹੁਬੀਚਾਰੀ॥ਏਸਨੋਕਿਆਆਖੀਐਕਿਆਕ
ਰੇਵਿਚਾਰੀ॥੪॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਉਠਿਚਲੀਚਿਤਬੰਧਿਨਧੀਰਾ॥ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹੁਭਜੁ
ਸਰਣਿਕਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੫੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਜੋਗੀਕਹਹਿਜੋਗੁਭਲਮੀਠਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥
ਰੁੰਡਿਤਮੁੰਡਿਤਏਕੈਸਬਦੀਏਇਕਹਹਿਸਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਅੰਧਾ॥ਜਾਪਹਿ
ਜਾਉਆਪੁਛੁਟਕਾਵਨਿਤੇਬਾਂਧੇਬਹੁਫੰਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜੀਤਹੀਸਮਾਨੀਇਹਬਿਧਿਬਿਸ
ਰੀਤਬਹੀ॥ਪੰਡਿਤਗੁਣੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਏਹਿਕਹਹਿਬਡਹਮਹੀ॥੨॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਬਿਨੁ
ਬੂਝੇਕਿਉਰਹੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਚੂਕੈਇਨਬਿਧਿਮਾਣਕੁਲਹੀਐ॥੩॥ਤਜਿਬਾਵੇਦਾ
ਹਨੇਬਿਕਾਰਾਹਰਿਪਦੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹੀਐ॥ਕਹੁ ਕਬੀਰਗੂੰਗੈਗੁੜੁਖਾਇਆਪੂਛੇਤੇਕਿਆਕਹੀ
ਐ॥੪॥੭॥ ੫੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਜਹਕਛੁਅਹਾ
ਤਹਾਕਿਛੁਨਾਹੀਪੰਚਤਤੁਤਹਨਾਹੀ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਸੁਖਮਨਬੰਦੇਏਅਵਗਨਕਤਜਾਹੀ॥੧॥

ਭਾਗਾਤ੍ਰੂਟਾਗਗਨੁਬਿਨਸਿਗਇਆਤੇਰਾਬੋਲਤੁਕਹਾਸਮਾਈ॥ਏਸੰਸਾਮੋਕਉਅਨਦਿਨੁਬਿਆ
ਪੈਮੋਕਉਕੋਨਕਹੈਸਮਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਬਰਭੰਡੁਪਿੰਡੁਤਹਨਾਹੀਰਚਨਹਾਰੁਤਹਨਾਹੀ॥
ਜੋੜਨਹਾਰੋਸਦਾਅਤੀਤਾਏਅਵਗਤਕਤਜਾਹੀ॥੨॥ਜੋੜੀਜੁੜੈਨਤੋੜੀਤੂਟੈਜਬਲਗੁਹੋਇਬਿਨਾਸੀ
॥ਕਾਕੋਠਾਕੁਰੁਕਾਕੋਸੇਵਕੁਕੋਕਾਹੂਕੈਜਾਸੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਲਿਵਲਾਗਿਰਹੀਹੈਜਹਾਬਸੇਦਿਨਰਾਤੀ॥
ਉਆਕਾਮਰਮੁਓਹੀਪਰੁਜਾਨੈਓਹੁਤਉਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੧॥੫੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਸੁਰਤਿਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿਦੁਇਕੰਨੀਮੁੰਦ੍ਰਾਪਰਮਿਤਿਬਾਹਰਿਖਿੰਥਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਕਲਪਬਿਬਰਜਿਤਪੰ
ਥਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਜਨਮੈਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀ॥ਮਰਤਨਸੋਗਬਿਓਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਮਹਿਸਿੰਙੀ
ਮੇਰਾਬਟੂਆਸਭੁਜਗੁਭਸਮਾਧਾਰੀ॥ਤਾੜੀਲਾਗੀਤ੍ਰਿਪਲੁਪਲਟੀਐਛੂਟੈਹੋਇਪਸਾਰੀ॥੨॥ਮਨੁ
ਪਵਨੁਦੁਇਤੂੰਬਕਰੀਹੈਜੁਗੁਜੁਗੁਸਾਰਦਸਾਜੀ॥ਥਿਰੁਭਈਤੰਤੀਤੂਟਸਿਨਾਹੀਅਨਹਦਕਿੰਗੁਰੀ
ਬਾਜੀ॥੩॥ਸੁਨਿਮਨਮਗਨਭਏਹੈਪੂਰੇਮਾਇਆਡੋਲਨਲਾਗੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਾਕਉਪੁਨਰਪਿਜਨ
ਮੁਨਹੀਖੇਲਿਗਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਗਜਨਵਗਜਦਸਗਜਇਕੀਸਪੁ
ਰੀਆਏਕਤਨਾਈ॥ਸਾਠਸੂਤਨਵਖੰਡਬਹਤਰਿਪਾਟੁਲਗੋਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਗਈਬੁਨਾਵਨਮਾਹੋ॥
ਘਰਿਛੋਡਿਐਜਾਇਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜੀਨਮਿਨੀਐਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਪਾਚਨੁਸੇਰਅਢਾਈ॥
ਜੌਕਰਿਪਾਚਨੁਬੇਗਿਨਪਾਵੈਝਗਰੁਕਰੈਘਰਹਾਈ॥੨॥ਦਿਨਕੀਬੈਠਖਸਮਕੀਬਰਕਸਇਹਬੇਲਾ
ਕਤਆਈ॥ਛੂਟੇਕੂੰਡੇਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆਚਲਿਓਜੁਲਾਹੋਰੀਸਾਈ॥੩॥ਛੋਛੀਨਲੀਤੰਤੁਨਹੀਨਿ
ਕਸੈਨਤਰਰਹੀਉਰਝਾਈ॥ਛੋਡਿਪਸਾਰੁਈਹਾਰਹੁਬਪੁਰੀਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੪॥੩॥੫੪॥
ਗਉੜੀ॥ ਏਕਜੋਤਿਏਕਾਮਿਲੀਕਿੰਬਾਹੋਇਮਹੋਇ॥ਜਿਤੁਘਟਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਫੂਟਿਮਰੈਜ
ਨੁਸੋਇ॥੧॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰਾਮਈਆ॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਤੋਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੁਮਿਲੈਸਿਧਿਪਾ
ਈਐਕਿਏਹੁਜੋਗੁਕਿਭੋਗੁ॥ਦੁਹੁਮਿਲਿਕਾਰਜੁਊਪਜੈਰਾਮਨਾਮਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਲੋਗੁਜਾਨੈਇਹੁ
ਗੀਤੁਹੈਇਹੁਤਉਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ॥ਜਿਉਕਾਂਸੀਉਪਦੇਸੁਹੋਇਮਾਨਸਮਰਤੀਬਾਰ॥੩॥ਕੋਈਗਾਵੈ
ਕੋਸੁਣੈਹਰਿਨਾਮਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੰਸਾਨਹੀਅੰਤਿਪਰਮਗਤਿਪਾਇ॥੪॥੪॥੫੬॥
ਗਉੜੀ॥ ਜੇਤੇਜਤਨਕਰਤਤੇਡੂਬੇਭਵਸਾਗਰੁਨਹੀਤਾਰਿਓਰੇ॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਤੇਬਹੁਸੰਜਮ
ਅਹੰਬੁਧਿਮਨੁਜਾਰਿਓ॥੧॥ਸਾਸਗ੍ਰਾਸਕੋਦਾਤੋਠਾਕੁਰੁਸੋਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਹੀਰਾਲਾ
ਲੁਅਮੋਲੁਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੈਹਾਰਿਓਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਤ੍ਰਿਖਾਭੂਖਭ੍ਰਮਿਲਾਗੀਹਿ

ਗਏ ਤੇ ਜਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ॥ ਉਤਮ ਮਤ ਮਾਨਹਿ ਹਰਿ ਓਮ ਨਮਾਮੀ ਗੁਰ ਕਾਜ ਬਹੁਤ ਧਾਰਿਓ ਰੇ॥੨॥ ਸੁਆ
ਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ
ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲ
ਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਗਉੜੀ॥ ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ
ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ
ਸੀਸ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ
ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾ
ਰਿ॥ ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅ
ਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸ
ਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ॥੩॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂ
ਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਗਉੜੀ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ
ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ॥੧॥ ਹਮ
ਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ
ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ॥ ਮਨਿ
ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ॥੨॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁ
ਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ॥੩॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ
ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ॥੪॥
੭॥੫੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰ
ਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰ
ਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ॥ ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ॥੨॥ ਇ
ਆ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇ
ਰਿ ਲਇਓ॥੩॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ
ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ॥੪॥੮॥੫੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ॥

ਭ੍ਰਮਿ

ਇਸੁਮਾਟੀਕੀਪੁਤਰੀਜੋਰੀ॥੧॥ਮੈਨਾਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਭੁਰਸੁਗੋਬਿੰਦ
ਤੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਮਾਟੀਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾਇਆ॥ਝੂਠਾਪਰਪੰਚੁਜੋਰਿਚਲਾਇਆ
॥੨॥ਕਿਨਹੂਲਾਖਪਾਂਚਕੀਜੋਰੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਗਗਰੀਆਫੋਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਨੀਵਉ
ਸਾਰੀ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਕਾਰੀ॥੪॥੧॥੬੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਰਾਮਜਪਉਜੀਐਸੇਐਸੇ॥ਧ੍ਰੂ
ਪ੍ਰਹਲਾਦਜਪਿਓਹਰਿਜੈਸੇ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਰੋਸੈਤੇਰੇ॥ਸਭੁਪਰਵਾਰੁਚੜਾਇਆਬੇੜੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਹੁਕਮੁਮਨਾਵੈ॥ਇਸਬੇੜੇਕਉਪਾਰਿਲਘਾਵੈ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਨੀ
॥ਚੂਕਿਗਈਫਿਰਿਆਵਨਜਾਨੀ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਉਰਵਾਰਿਪਾਰਿਸਭੁਏਕੋਦਾਨੀ॥
੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥ ਗਉੜੀ॥੫ ਜੋਨਿਛਾਡਿਜਉਜਗਮਹਿਆਇਓ॥ਲਾਗਤਪਵਨਖਸਮੁਬਿਸਰ
ਾਇਓ॥੧॥ਜੀਅਰਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ॥ਤਉਜਠਰਅ
ਗਨਿਮਹਿਰਹਤਾ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੂਨਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਅਬਕੇਛੁਟਕੇਠਉਰਨਠਾਇਓ॥੩॥ਕਹੁ
ਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥ਆਵਤਦੀਸੈਜਾਤਨਜਾਨੀ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ਸੁਰਗ
ਬਾਸੁਨਬਾਛੀਐਡਰੀਐਨਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਹੋਨਾਹੈਸੋਹੋਈਹੈਮਨਹਿਨਕੀਜੈਆਸ॥੧॥ਰਮਈਆ
ਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਜਪੁਕਿਆਤਪੁਸੰਜਮੋਕਿਆਬ੍ਰਤੁ
ਕਿਆਇਸਨਾਨੁ॥ਜਬਲਗੁਜੁਗਤਿਨਜਾਨੀਐਭਾਉਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੨॥ਸੰਪੈਦੇਖਿਨਹਰਖੀਐ
ਬਿਪਤਿਦੇਖਿਨਰੋਇ॥ਜਿਉਸੰਪੈਤਿਉਬਿਪਤਿਹੈਬਿਧਨੇਰਚਿਆਸੋਹੋਇ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿ
ਆਸੰਤਨਰਿਦੈਮਝਾਰਿ॥ਸੇਵਕਸੋਸੇਵਾਭਲੇਜਿਹਘਟਿਬਸੈਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥
ਗਉੜੀ॥ ਰੇਮਨਤੇਰੋਕੋਉਨਹੀਖਿੰਚਿਲੇਇਜਿਨਭਾਰੁ॥ਬਿਰਖਬਸੇਰੋਪੰਖਿਕੋਤੈਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥੧
ਰਾਮਰਸੁਪੀਆਰੇ॥ਜਿਹਰਸਬਿਸਰਿਗਏਰਸਅਉਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਰਮੁਏਕਿਆਰੋਈਐਜਉ
ਆਪਾਥਿਰੁਨਰਹਾਇ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਬਿਨਸਿਹੈਦੁਖੁਕਰਿਰੋਵੈਬਲਾਇ॥੨॥ਜਹਕੀਉਪਜੀਤਹ
ਰਚੀਪੀਵਤਮਰਦਨਲਾਗ॥ਕਹਿਕਬੀਰਚਿਤਿਚੇਤਿਆਰਾਮਸਿਮਰਿਬੈਰਾਗ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥
ਰਾਗਗਉੜੀ॥ ਪੰਥੁਨਿਹਾਰੈਕਾਮਨੀਲੋਚਨਭਰੀਲੇਉਸਾਸਾ॥ਉਰਨਭੀਜੈਪਗੁਨਾਖਿਸਕੈਹਰਿਦ
ਰਸਨਕੀਆਸਾ॥੧॥ਉਡਹੁਨਕਾਗਾਕਾਰੇ॥ਬੇਗਿਮਿਲੀਜੈਅਪੁਨੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਿਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰੀਜੈ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥
੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥ ਰਾਗਗਉੜੀ॥ ਆਸਪਾਸਘਨਤੁਰਸੀਕਾਬਿਰਵਾਮਾਝਿਬਨਾਰਸਿਗਾਊਰੇ॥

ਉਆਕਾਸਰੂਪੁਦੇਖਿਮੈਭੀਗੁਆਰਨਿਮੋਕਉਛੋਡਿਨਆਉਨਜਾਹੂਰੇ॥੧॥ਤੋਹਿਚਰਨਮਨੁਲਾਗੋ
ਸਾਰਿੰਗਧਰ॥ਸੋਮਿਲੈਜੋਬਡਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਨ ਹਰਨਮਨੋਹਰਕ੍ਰਿਸਨ
ਚਰਾਵਤਗਾਊਰੇ॥ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਸਾਰਿੰਗਧਰਮੋਹਿਕਬੀਰਾਨਾਊਰੇ॥੨॥੩॥੧੫॥੬੬॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ਬਿਪਲਬਸਤ੍ਰਕੇਤੇਹੈਪਹਿਰੇਕਿਆਬਨਮਧੇਬਾਸਾ॥ਕਹਾਭਇਆਨਰਦੇ
ਵਾਧੋਖੇਕਿਆਜਲਿਬੋਰਿਓਂ ਗਾਤਾ॥੧॥ਜੀਅਰੇਜਾਹਿਗਾਮੈਜਾਨਾਂ॥ਅਬਿਗਤਿਸਮਝੁਇਆ
ਨਾ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਬਹੁਰਿਨਪੇਖਉਸੰਗਿਮਾਇਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੀਧਿ
ਆਨੀਬਹੁਉਪਦੇਸੀਇਹੁਜਗੁਸਗਲੋਧੰਧਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਇਆਜਗੁਮਾ
ਇਆਅੰਧਾ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥ ਗਉੜੀ੧੨॥ ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾ
ਚਹੁਇਆਮਾਇਆਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖ ਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥੧॥ਡਗ
ਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉਸਗਲ
ਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥੧੭॥੬੮॥ ਗਉੜੀ॥੧੩ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀ
ਚਾਰ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆਰ॥ਸਾਹਿਬ
ਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁ
ਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥੧੮॥੬੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਅਜੋਨਿਮ
ਹਿਭ੍ਰਮਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁਮਜੁ
ਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦੁਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀਤਬਇਹੁਨੰਦੁਕ
ਹਾਥੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆ
ਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥੧੯॥੭੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਉਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋ
ਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋ
ਇਤ ਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈਸੁਧਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇ
ਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾਹਿਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋ
ਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀ
ਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾਹਮਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥੨੦॥ ਗਉੜੀ॥ ਰਾਜਾਰਾਮਤੂਐਸਾਨਿ

ਰਭਓ ਤੁਰੰਗ ਤਾਰਨਾ ਸਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁ
ਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬ
ਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿ
ਧਿਪਾਈ॥੩॥੨੧॥੭੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਖਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਿਪਾ
ਈ॥ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਈ॥ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ਗਾਫ
ਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਪਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰਹ
ਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਿਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉਲੈ ਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉ
ਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪਾਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦਸਵੈਤਤੁ
ਸਮਾਈ॥੩॥੨੨॥੭੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥ਸਿਵਸਨਕ
ਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੰ
ਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾਨਾਂ॥ਬਿਖੈਰੋਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾਂ॥
੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭੁਦੂਸਰਮਨਹਿਨਆਨਾਨਾ॥ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿ
ਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾਨਾਂ॥੨॥ਜੋਜਨੁਗਾਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ॥
ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾਂ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਤਿ ਸਿਵਸਹਜੁ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾਂ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖੁਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾਂ॥
੪॥੨੩॥੭੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀ
ਰਜੀਉਕੀ॥ ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਿਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੇ
ਓਇਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁ
ਨਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥ਅਲਹਲਹ
ਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀਨਿਲੋਕਬਿ
ਸਥਾਰ॥੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਉਲਟਿਭੇਦਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾ
ਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਾਰ
ਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈ ਜਾਨਾ॥ਲਿਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨ

ਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲਮਹਿਪਾਵਾ॥ਸ
ਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁਸਮਰਸੁਪਾਵਾ॥ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥੭॥ਖ
ਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆਵਾ॥ਖੋੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਿਧਾਵਾ॥ਖਸਮਹਿਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਹੋਇਨਿ
ਖਿਅਉਅਖੈਪਦੁਲਹੈ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਰਹੈਬਿਹੰਗਮ
ਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥ਘਟਫੂ
ਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ॥ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ॥ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥
ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ॥੧੧॥ਚਚਾ
ਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿ
ਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨਮੈ
ਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵਾ॥ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨੁਜੀਵਤਜਰਾ
ਵੈ॥ਜੋਬਨੁਜਾਰਿਜੁਗਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉ
ਲਹੈ॥੧੪॥ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉ
ਰਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਿਰਹਿਓਦੂਰਿਕਹਾਤ
ਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਓਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾਟਘਟਮਾ
ਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰ
ਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀਆਧੀਰਾ॥ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗ
ਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰਮਹਿ
ਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥
ਢਢਾਢਿਗਢੂਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿ
ਹਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰ
ਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ॥ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਮਹਿਰਹਿਓ॥ ਮਾਹਿਸਮਾਈ॥ ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤੁਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀ
ਪਾਵਾ॥ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁਥੰਭੈ॥੨੩॥

ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ।ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ।ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ। ੧੪੧
ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ।੨੪।ਧਧਾਅਰਧਹਿਉਰਧਨਿਬੇਰਾ।ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਿਮੰਝਿ
ਬਸੇਰਾ।ਅਰਧਹਿਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ।ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖਪਾਵਾ।੨੫।ਨੰਨਾ
ਨਿਸਦਿਨਨਿਰਖਤਜਾਈ।ਨਿਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ।ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ।ਤ
ਬਲੈਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖਮਿਲਾਵਾ।੨੬।ਪਪਾਅਪਰਪਾਰਨਹੀਪਾਵਾ।ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉ
ਲਾਵਾ।ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਈ।ਪਾਪਪੁੰਨਦੋਊਨਿਰਵਰਈ।੨੭।ਫਫਾਬਿਨੁਫੂਲਹਫਲੁਹੋ
ਈ।ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ।ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ।ਤਾਫਲਫੰਕਸਭੈਤਨਫਾਰੈ।੨੮।
ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ।ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ।ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ।ਬੰ
ਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ।੨੯।ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦਮਿਲਾਵਾ।ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ।
ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ।ਭਇਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ।੩੦।ਮਮਾਮੂਲੁਗਹਿਆ
ਮਨੁਮਾਨੈ।ਮਰਮੀਹੋਇਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ।ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ।ਮਗਨੁਭਇਆ
ਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ।੩੧।ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ।ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮਨਸਾ
ਮਿਲਿਆਨਕੋਇ।੩੨।ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ।ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀਉ।ਇਹੁਮਨੁਲੇ
ਜਉਉਨਮਨਿਰਹੈ।ਤਉਤੀਨਿਲੋਕਕੀਬਾਤੈਕਹੈ।੩੩।ਯਯਾਜਉਜਾਨਹਿਤਉਦੁਰਮਤਿਹਨਿ
ਕਰਿਬਸਿਕਾਇਆਗਾਉ।ਰਣਿਰੂਤਉਭਾਜੈਨਹੀਸੂਰਉਥਾਰਉਨਾਉ।੩੪।ਰਾਰਾਰਸੁਨਿਰਸਕਰਿ
ਜਾਨਿਆ।ਹੋਇਨਿਰਸਸੁਰਸੁਪਹਿਚਾਨਿਆ।ਇਹਰਸਛਾਡੇਉਹੁਰਸੁਆਵਾ।ਉਹੁਰਸੁਪੀਆਇਹੁ
ਰਸੁਨਹੀਭਾਵਾ।੩੫।ਲਲਾਐਸੇਲਿਵਮਨੁਲਾਵੈ।ਅਨਤਨਜਾਇਪਰਮਸਚੁਪਾਵੈ।ਅਰੁਜਉਤ
ਹਾਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਵੈ।ਤਉਅਲਹਲਹੈਲਹਿਚਰਨਸਮਾਵੈ।੩੬।ਵਵਾਬਾਰਬਾਰਬਿਸਨਸਮ੍ਹਾਰਿ।
ਬਿਸਨਸਮ੍ਹਾਰਿਨਆਵੈਹਾਰਿ।ਬਲਿਬਲਿਜੋਬਿਸਨਤਨਾਜਸੁਗਾਵੈ।ਬਿਸਨਮਿਲੇਸਭਹੀਸਚੁ
ਪਾਵੈ।੩੭।ਵਾਵਾਵਾਹੀਜਾਨੀਐਵਾਜਾਨੇਇਹੁਹੋਇ।ਇਹੁਅਰੁਓਹੁਜਬਮਿਲੈਤਬਮਿਲਤਨ
ਜਾਨੈਕੋਇ।੩੮।ਸਸਾਸੋਨੀਕਾਕਰਿਸੋਧਹੁ।ਘਟਪਰਚਾਕੀਬਾਤਨਿਰੋਧਹੁ।ਘਟਪਰਚੈਜਉ
ਉਪਜੈਭਾਉ।ਪੂਰਿਰਹਿਆਤਹਤ੍ਰਿਭਵਣਰਾਉ।੩੯।ਖਖਾਖੋਜਿਪਰੈਜਉਕੋਈ।ਜੋਖੋਜੈਸੋਬ
ਹੁਰਿਨਹੋਈ।ਖੋਜਿਬੂਝਿਜਉਕਰੈਬੀਚਾਰਾ।ਤਉਭਵਜਲਤਰਤਨਲਾਵੈਬਾਰਾ।੪੦।ਸਸਾਸੋ
ਸਹਸੇਜਸਵਾਰੈ।ਸੋਈਸਹੀਸੰਦੇਹਨਿਵਾਰੈ।ਅਲਪਸੁਖਛਾਡਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਵਾ।ਤਬਇਹਤ੍ਰੀਅਓ

ਹੁਕੰਮੁ ਕਰਾਵਾ ॥੪੧॥ ਹਾਹਾ ਹੋਤ ਹੋਇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥ ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ ਖਖਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆ ਨ ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ ਥਿਤੀ ॥ ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ ਚਉਥਹਿ ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਛਠਿ ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥ ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥

ਦਸਮੀਦਹਦਿਸਿਹੋਇਅਨੰਦ॥ਛੂਟੈਭਰਮੁਮਿਲੈਗੋਬਿੰਦ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਤਤੁਅਨੂਪ॥ਅਮਲਨਮਲ
ਨਛਾਹਨਹੀਧੂਪ॥੧੧॥ਏਕਾਦਸੀਏਕਦਿਸਧਾਵੈ॥ਤਉਜੋਨੀਸੰਕਟਬਹੁਰਿਨਆਵੈ॥ਸੀਤਲਨਿਰ
ਮਲੁਭਇਆਸਰੀਰਾ॥ਦੂਰਿਬਤਾਵਤਪਾਇਆਨੀਰਾ॥੧੨॥ਬਾਰਸਿਬਾਰਹਉਗਵੈਸੂਰ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰ॥ਦੇਖਿਆਤਿਹੂਲੋਕਕਾਪੀਉ॥ਅਚਰਜੁਭਇਆਜੀਵਤੇਸੀਉ॥੧੩॥ਤੇਰਸਿ
ਤੇਰਹਅਗਮਬਖਾਣਿ॥ਅਰਧਉਰਧਬਿਚਿਸਮਪਹਿਚਾਣਿ॥ਨੀਚਊਚਨਹੀਮਾਨਅਮਾਨ॥ਬਿਆ
ਪਕਰਾਮਸਗਲਸਮਾਨ॥੧੪॥ਚਉਦਸਿਚਉਦਹਲੋਕਮਝਾਰਿ॥ਰੋਮਰੋਮਮਹਿਬਸਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਸਤ
ਸੰਤੋਖਕਾਧਰਹੁਧਿਆਨ॥ਕਥਨੀਕਥੀਐਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨ॥੧੫॥ਪੂਨਿਉਪੂਰਾਚੰਦਅਕਾਸ॥ਪਸ
ਰਹਿਕਲਾਸਹਜਪਰਗਾਸ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਹੋਇਰਹਿਆਥੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਮਹਿਰਮਹਿਕ
ਬੀਰ॥੧੬॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਵਾਰਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੭ ਬਾਰਬਾਰ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਗੁਰਗਮਿਭੇਦੁਸੁਹਰਿਕਾਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਤਕਰੈਭਗਤਿਆਰੰਭ॥ਕਾਇ
ਆਮੰਦਰਮਨਸਾਥੰਭ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਖੰਡਸੁਰਹੀਜਾਇ॥ਤਉਅਨਹਦਬੇਣੁਸਹਜਮਹਿਵਾਇ
॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿਸਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਝਰੈ॥ਚਾਖਤਬੇਗਿਸਗਲਬਿਖਹਰੈ॥ਬਾਣੀਰੋਕਿਆਰਹੈ
ਦੁਆਰ॥ਤਉਮਨੁਮਤਵਾਰੋਪੀਵਨਹਾਰ॥੨॥ਮੰਗਲਵਾਰੇਲੇਮਾਹੀਤਿ॥ਪੰਚਚੋਰਕੀਜਾਣੈਰੀਤਿ॥
ਘਰਛੋਡੇਬਾਹਰਿਜਿਨਜਾਇ॥ਨਾਤਰੁਖਰਾਰਿਸੈਹੈਰਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਿਬੁਧਿਕੈਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਿਰਦੈਕ
ਮਲਮਹਿਹਰਿਕਾਬਾਸ॥ਗੁਰਮਿਲਿਦੋਊਏਕਸਮਧਰੈ॥ਉਰਧਪੰਕਲੈਸੂਧਾਕਰੈ॥੪॥ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ
ਬਿਖਿਆਦੇਇਬਹਾਇ॥ਤੀਨਿਦੇਵਏਕਸੰਗਿਲਾਇ॥ਤੀਨਿਨਦੀਤਹਤ੍ਰਿਕੁਟੀਮਾਹਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕ
ਸਮਲਧੋਵਹਿਨਾਹਿ॥੫॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸਹਾਰੈਸੁਇਹਬ੍ਰਤਚੜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਆਪਆਪਸਿਉਲੜੈ॥ਸੁਰ
ਖੀਪਾਂਚਉਰਾਖੈਸਬੈ॥ਤਉਦੂਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੈਸੈਕਬੈ॥੬॥ਥਾਵਰਥਿਰੁਕਰਿਰਾਖੈਸੋਇ॥ਜੋਤਿਦੀ
ਵਟੀਘਟਮਹਿਜੋਇ॥ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਤਬਹੂਆਸਗਲਕਰਮਕਾਨਾਸੁ॥੭॥ਜਬ
ਲਗਘਟਮਹਿਦੂਜੀਆਨ॥ਤਉਲਉਮਹਲਿਨਲਾਭੈਜਾਨ॥ਰਮਤਰਾਮਸਿਉਲਾਗੋਰੰਗੁ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਤਬਨਿਰਮਲਅੰਗ॥੮॥੧॥ ਕਬੀਰਜੀਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥੭੪॥ਸਿਰੀ
ਬਾਵਨਅਖਰੀ੧॥ਥਿਤੀਵਾਰ੧ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੭੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਦੇਵਾਪਾਹਨਤਾਰੀਅਲੇ॥ਰਾਮਕਹਤਜਨਕਸਨ
ਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇਗਨਿਕਾਬਿਨੁਰੂਪਕੁਬਿਜਾਬਿਆਧਿਅਜਾਮਲੁਤਾਰੀਅਲੇ॥ਚਰ

ਚਰਨਬਧਿਕਜਨਤੇਊਮੁਕਤਿਭਏ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਿਨਰਾਮਕਹੇ॥੧॥ਦਾਸੀਸੁਤਜਨੁਬਿਦਰੁਸੁ
ਦਾਮਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕਉਰਾਜਦੀਏ॥ਜਪਹੀਨਤਪਹੀਨਕੁਲਹੀਨਕ੍ਰਮਹੀਨਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਤੇਊਤਰੇ॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥ ਤ੍ਰਿਪਦੇ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਗੁਆਰੇਰੀ॥
ਮੇਰੀਸੰਗਤਿਪੋਚਸੋਚਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਮੇਰਾਕਰਮੁਕੁਟਲਤਾਜਨਮੁਕੁਭਾਂਤੀ॥੧॥ਰਾਮਗੁਸਾਂਈਜੀਅਕੇਜੀਵ
ਨਾ॥ਮੋਹਿਨਬਿਸਾਰਹੁਮੈਜਨੁਤੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਹਰਹੁਬਿਪਤਿਜਨਕਰਹੁਸੁਭਾਈ॥ਚਰਣਨਛਾਡ
ਉਸਰੀਰਕਲਜਾਈ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਰਉਤੇਰੀਸਾਭਾ॥ਬੇਗਿਮਿਲਹੁਜਨਕਰਿਨਬਿਲਾਂਬਾ॥੩॥੧॥

ਗਉੜੀ॥ ਬੇਗਮਪੁਰਾਸਹਰਕੋਨਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਦੋਹੁਨਹੀਤਿਹਿਠਾਉ॥ਨਾਂਤਸਵੀਸਖਿਰਾਜੁਨਮਾਲੁ
॥ਖਉਫੁਨਖਤਾਨਤਰਸੁਜਵਾਲੁ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਖੂਬਵਤਨਗਹਪਾਈ॥ਊਹਾਂਖੈਰਿਸਦਾਮੇਰੇਭਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਮੁਦਾਇਮੁਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਦੋਮਨਸੇਮਏਕਸੋਆਹੀ॥ਆਬਾਦਾਨੁਸਦਾਮਸਹੂਰ॥
ਊਹਾਂਗਨੀਬਸਹਿਮਾਮੂਰ॥੨॥ਤਿਉਤਿਉਸੈਲਕਰਹਿਜਿਉਭਾਵੈ॥ਮਹਰਮਮਹਲਨਕੋਅਟਕਾਵੈ॥
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਖਲਾਸਚਮਾਰਾ॥ਜੋਹਮਸਹਰੀਸੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੩॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਘਟਅਵਘਟਡੂਗਰਘਣਾਇਕੁਨਿਰਗੁਣੁਬੈਲੁਹਮਾਰ॥
ਰਮਈਏਸਿਉਇਕਬੇਨਤੀਮੇਰੀਪੂੰਜੀਰਾਖੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕੋਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਮੇਰਾਟਾਂਡਾਲਾਦਿਆਜਾ
ਇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਬਨਜਾਰੋਰਾਮਕੋਸਹਜਕਰਉਬ੍ਯਾਪਾਰੁ॥ਮੈਰਾਮਨਾਮਧਨੁਲਾਦਿਆਬਿਖੁਲਾ
ਦੀਸੰਸਾਰਿ॥੨॥ਉਰਵਾਰਪਾਰਕੇਦਾਨੀਆਲਿਖਿਲੇਹੁਆਲਪਤਾਲੁ॥ਮੋਹਿਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗਈਤ
ਜੀਅਲੇਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੩॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਰੇਰਮਈਏਰੰਗੁਮਜੀਠ
ਕਾਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੪॥੧॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਰਵਿਦਾਸਜੀ॥

ਕੂਪੁਭਰਿਆਜੈਸੇਦਾਦਰਾਕਛੁਦੇਸੁਬਿਦੇਸੁਨਬੂਝ॥ਐਸੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਖਿਆਕਛੁਆਰਾਪਾ
ਰਨਸੂਝ॥੧॥ਸਗਲਭਵਨਕੇਨਾਇਕਾਇਕੁਛਿਨੁਦਰਸੁਦਿਖਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਲਿਨਭਈ
ਮਤਿਮਾਧਵਾਤੇਰੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕਈਮੈਸੁਮਤਿਦੇਹੁਸਮਝਾਇ॥੨॥
ਜੋਗੀਸਰਪਾਵਹਿਨਹੀਤੁਅਗੁਣਕਥਨੁਅਪਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕੈਕਾਰਣੈਕਹੁਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰ॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ॥ ਸਤਿਜੁਗਿਸਤੁਤੇਤਾਜਗੀਦੁਆਪਰਿਪੂ
ਜਾਚਾਰ॥ਤੀਨੌਜੁਗਤੀਨੌਦਿੜੇਕਲਿਕੇਵਲਨਾਮਅਧਾਰ॥੧॥ਪਾਰੁਕੈਸੇਪਾਇਬੋਰੇ॥ਮੋਸਉ
ਕੋਊਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਜਾਤੇਆਵਾਗਵਨੁਬਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਧਰਮਨਿਰੂਪੀਐਕ

ਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਲੋਇ ॥ ਕਰਤੂਤਿ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭੁ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚ
ਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪ
ਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧੁ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥
੪ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਂਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾ
ਰ ॥੫॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜ
ਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ
ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ
ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੫॥ ਸ੭॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥੧੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ੫ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ
ਜੁਮਲਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ੨੩ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਨ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗਿ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾ
ਗੁ ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੋ ਸਭੁ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰ
ਤ ਮਾਨੁ ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ਛਿ
ਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ
ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ਓਰੇ ਸਮ ਗਾ
ਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਇਹੈ ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥
ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਐ ਧਾਰਿ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ਇਹ ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ
ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ਮਤਿ ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭ
ਇਓ ਦੀਨੁ ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਹਿ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾ
ਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਬੀਤਿ ਜੈਹੈ ਬੀਤਿ ਜੈਹੈ ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਸੁ
ਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ਸਮਝਤ ਨਹ ਰੇ ਅਜਾਨ ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਥਿ
ਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ਸੋ ਤਉ ਤੇਰੋ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹੀ
ਏ ਆਨਿ ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸੋਦਰੁ। ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸੋਦਰੁਤੇਰਾਕੇਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ।ਵਾਜੇਤੇਰੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇਤੇਰੇਵਾਵ
ਣਹਾਰੇ।ਕੇਤੇਤੇਰੇਰਾਗਪਰੀਸਿਉਕਹੀਅਹਿਕੇਤੇਤੇਰੇਗਾਵਣਹਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਨਿਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ
।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਤੇਰੇਸਦਾਸਵਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇ
ਵਤਿਆਦਰਿਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਸਾਧਬੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਵੀਰਕਰਾਰੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਪੰਡਿਤਪੜਨਿਰਖੀਸੁਰਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਵੇਦਾਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਮੋਹਣੀਆਮਨੁਮੋਹਨਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਰਤਨਉਪਾ
ਜੈਤੇ ਏਤੇਰੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ।ਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਨਿਤੁਧਨੋਖਾਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵ
ਨਿਤੁਧਨੋਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਤੇਰੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭ
ਗਤਰਸਾਲੇ।ਹੋਰਿਕੇਤੇਤੁਧਨੋਗਾਵਨਿਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆਬੀਚਾਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦ
ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।ਹੈਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ।ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕ
ਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁ
ਰਜਾਈ।੧।੧। ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗ
ਮਅਪਾਰਾ।ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ।ਸਭਿਜੀਅਤੁਮ
ਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ।ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ।ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁ
ਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ।੧।ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀ
ਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ।ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ।ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇ
ਭੁਗਤਾਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ।ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿ
ਵਖਾਣਾ।ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ।੨।ਹਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆ
ਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ।ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀ
ਜਮਕੀਫਾਸੀ।ਜਿਨਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ।ਜਿ

ਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇ
ਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀ ਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥
ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕ
ਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭ
ਗਵੰਤਾ॥੩॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸ
ਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ
॥ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀ
ਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ਚਉਪਦੇ॥
ਘਰੁ੨ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥ਕ
ਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥੧॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇ
ਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮ
ਤਿਪਾਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸਭਿਸ
ਤਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪ
ਾਈਆ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ॥ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਲਾਗੈਭੂਖ॥ਉਤੁਭੂ
ਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ॥੧॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੈਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਚੇਨਾਮਕੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣਪਾਹਿ॥
ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ॥੨॥ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈ ਸੋਗੁ॥ਦੇਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈਭੋਗੁ॥ਗੁਣੁਏਹੋ
ਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਨਾਕੋਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ॥੩॥ਜੇਵਡੁਆਪਿਤੇਵਡੁਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਜਿਨਿਦਿਨੁਕਰਿਕੈਕੀ
ਤੀਰਾਤਿ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇਕਮਜਾਤਿ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ॥੪॥੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੇਦਰਿਮਾਂ
ਗਤੁਕੂਕਦੇਸਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇ॥ਭਾਵੈਧੀਰਕਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛ
ਹੁਜਾਤੀ॥ਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕਰੇਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰ

ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ। ਕਿਆ ਹੁਣ ਤਾਜੀ ਕਿਆ ਜੰਸਾਭ। ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ
ਕਰੇਇ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਦੁਖੁ ਅਨੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ।੩। ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ
। ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ। ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ। ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ।੪।੩॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੧॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ। ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ। ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ
ਭਾਉ। ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ।੧। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ। ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾ
ਣੁ।੧। ਰਹਾਉ। ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ। ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ। ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀ
ਵਣ ਖਾਣੁ। ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ।੨। ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ। ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿ
ਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ। ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ। ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ।੩। ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ
ਨਾਮੁ। ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਣੁ। ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ। ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ।
।੪।੪। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ। ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆ
ਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ।੧। ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ। ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ।੧। ਰਹਾਉ।
ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ। ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ।੨। ਜੋ ਕਿਛੁ
ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ। ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ।
ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ। ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨਾਨਕੁ
ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ।੪।੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ। ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ
ਚਾਉ। ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ। ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ।੧। ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾ
ਹ। ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ।੧। ਰਹਾਉ। ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ। ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦ
ਾ ਨਿਹਾਲ। ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ। ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ।੨। ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ
ਚੀਤਿ। ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ। ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ। ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰ
ਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ।੩। ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ। ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇ
ਰਾ ਵੇਰ। ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ।੪।੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ
ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ। ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ।੧
ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ। ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ।੧॥ ਰਹਾਉ। ਜੀਅ ਉਪਾਇ
ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ। ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣੁ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ

ਗਵਿਗਾਹਿਆ॥੨॥ਨਾਲਿਕੁਟੰਬੁਸਾਥਿਵਰਦਾਤਾਬ੍ਰਹਮਾਭਾਲਣਿਸ੍ਰਿਸਟਿਗਇਆ॥ਆਗੈਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਓਤਾਕਾਕੰਸੁਛੇਦਿਕਿਆਵਡਾਭਇਆ॥੩॥ਰਤਨਉਪਾਇਧਰੇਖੀਰੁਮਥਿਆਹੋਰਿਭਖਲਾਏਜਿ
ਅਸੀਕੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਛਪੈਕਿਉਛਪਿਆਏਕੀਏਕੀਵੰਡਿਦੀਆ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਰਮ
ਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਹੂਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰੰਜਨਿ
ਕੀਆ॥੧॥ਕਰੇਵਖਿਆਣੁਜਾਣੈਜੇਕੋਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਪੀਆਸੇਮਸਤਭ
ਏਹੈਤੂਟੇਬੰਧਨਫਾਹੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀਭੀਤਰਿਤਾਛੋਡੇਮਾਇਆਕੇਲਾਹੇ॥੨॥ਸਰਬਜੋਤਿਰੂ
ਪੁਤੇਰਾਦੇਖਿਆਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ॥ਰਾਰੈਰੂਪਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਦਰਿਕਰੇਵਿਚਿਛਾਇ
ਆ॥੩॥ਬੀਣਾਸਬਦੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰਾ॥ਸਬਦਿਅਨਾਹਦਿਸੋਸਹੁਰਾਤਾਨਾਨਕ
ਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮੈਗੁਣਗਲਾਕੇਸਿਰਿਭਾਰ॥ਗਲੀਗਲਾਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਖਾ
ਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਬਾਦਿ॥ਜਬਲਗੁਰਿਦੈਨਆਵਹਿਯਾਦਿ॥੧॥ਤਉਪਰਵਾਹਕੇਹੀਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਨਮਿ
ਜਨਮਿਕਿਛੁਲੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁਖਤੋਖ
ਤਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਜੈਸਾਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗ
ਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੪॥ ਜੇਕੋਬੂਝੈ ਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥
੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥
ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਸਹੁਵੀਆਹਣਆਇਆ॥੧॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਹਮਰੈਘਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆ
ਜਾਂਸਹੁਮਿਲਿਆਤਾਂਜਾਨਿਆ॥ਤਿਹੁਲੋਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਆ
ਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਾਗਣਿਹੋਇ॥
੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁਭਈਕੀਰਤਿਠਾ
ਇ॥ਸਚੁਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥੧॥ਮਨਚੂਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥
ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥ਅਧਿਕਤਿਆਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰਦੁ॥ਸਖਾ

ਸੋ ਤਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ ਝੂਠੁ ਵਿਕਾਰੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ ਭੇਖ ਵਰਨ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ ਊਜਲ ਮੋਤੀ ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥ ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਉਲਟ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ਮਿਟੈ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖਾ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨਮੇ ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ਸਤ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ

ਮੋਹਿਆ । ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਖਿ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ । ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ
ਨਿਰਾਰੇ ।੨। ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ । ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ । ਅਕਥੁ ਕਥਉ
ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ । ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ । ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ । ਅਠਸਠਿ ਮ
ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ । ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ।੪।੧੫
। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ । ਕਰਤ ਬੀਚਾ
ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ । ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ । ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ
ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ।੧। ਰਹਾਉ । ਰਵਨੀ ਰਵੈ ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉ
ਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ।੨। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ । ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ।
੩। ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ । ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾ
ਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ।੪।੧੬। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ । ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵ
ਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ । ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ।੧। ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮ
ਤੁ ਸਰੀਰਾ । ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ।੧। ਰਹਾਉ । ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ । ਅਨ
ਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ । ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ । ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ।੨। ਸੂਚੀ
ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ । ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ । ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ।
ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ । ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ । ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ । ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇ
ਖਿਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ।੪।੧੭। ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ।
ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ । ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ । ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ । ਢਾਹਿ
ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ । ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ । ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ।੧। ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾ
ਰੁ । ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ।੧। ਰਹਾਉ । ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ । ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾ
ਉ । ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ । ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ । ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ । ਲੇ
ਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ।੨। ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ । ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ । ਕਹਹਿ
ਸੁਣਹਿ ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ । ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ । ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ । ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇ
ਰੈ ਪਾਸਿ ।੩। ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ । ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ । ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ।

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ॥ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵ

ਭੂਤਕੋਇਰਹਿਓ॥ਸਰਬਰੰਗੀਰੂਪੀਤੂੰਹੈਤਿਸੁਬਖਸੇਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਬੁਰੀਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈ
ਪਿਰਸਿਉਮਿਲਣਨਦੇਇਬੁਰੀ॥ਸਖੀਸਾਜਨੀਕੇਹਉਚਰਨਸਰੇਵਉਹਰਿਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਦਰਿਧਰੀ॥੨॥
ਆਪੁਬੀਚਾਰਿਮਾਰਿਮਨੁਦੇਖਿਆਤੁਮਸਾਮੀਤੁਨਅਵਰੁਕੋਈ॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾਦੁਖੁਸੁ
ਖੁਦੇਵਹਿਕਰਹਿਸੋਈ॥੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਦੋਊਬਿਨਾਸਤਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਆਸਨਿਰਾਸਭਈ॥ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸੰਤਸਭਾਕੀਓਟਲਹੀ॥੪॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਸਗਲੇਸਭਿਜਪਤਪਜਿਸੁਹਰਿਹਿ
ਰਦੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾਗੁਰਮਤਿਪਾਏਸਹਜਿਸੇਵਾ॥੫॥੨੨॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੧ ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਸਭਕਾਰ॥ਮੋਹੁਤੁਮਤਜਹੁਸਗਲਵੇਕਾਰ॥੧॥ਮੋਹੁਅਰੁਭਰਮੁਤਜਹੁਤੁਮਬੀ
ਰ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਰਿਦੇਰਵੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਜਾਂਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਰੋਵੈਪੂਤੁਨਕਲਪੈਮਾਈ॥
੨॥ਏਤੁਮੋਹਿਡੂਬਾਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਉਤਰੈਪਾਰਿ॥੩॥ਏਤੁਮੋਹਿਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਹਿ॥ਮੋਹੇਲਾਗਾਜ
ਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੪॥ਗੁਰਦੀਖਿਆਲੇਜਪੁਤਪੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਮੋਹੁਤੂਟੈਨਾਥਾਇਪਾਹਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਏਹੁਮੋ
ਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੬॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅ
ਪਾਰੁ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈ॥ਮਨਹਠਿਕੀਚੈਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨਮੁਖਕੀਮਤਿਕੂੜਿਵਿਆਪੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਣਪਾਪਿਸੰਤਾਪੀ॥ਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਿਲਾਹਾਕਿਛੁ
ਲੇਵਹੁ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਅਲਖਅਭੇਵਹੁ॥੩॥ਐਸਾਹਮਰਾਸਖਾਸਹਾਈ॥ਗੁਰਹਰਿਮਿਲਿਆਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥੪॥ਸਗਲੀਸਉਦੀਤੋਟਾਆਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈ॥੫॥੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧
ਚਉਪਦੇ॥ ਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੀਤਾਂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਜਾਂਪੰਚਰਾਸੀਤਾਂਤੀਰਥਵਾਸੀ॥੧॥ਘੁੰਘਰੂਵਾਜੈ
ਜੇਮਨੁਲਾਗੈ॥ਤਉਜਮੁਕਹਾਕਰੇਮੋਸਿਉਆਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਨਿਰਾਸੀਤਉਸੰਨਿਆਸੀ॥ਜਾਂ
ਜਤੁਜੋਗੀਤਾਂਕਾਇਆਭੋਗੀ॥੨॥ਦਇਆਦਿਗੰਬਰੁਦੇਹਬੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹਮਾਰੀ॥
੩॥ਏਕੁਤੂੰਹੋਰਿਵੇਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਣੈਚੋਜਨਤੇਰੇ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਏਕਨਭਰੀਆ
ਗੁਣਕਰਿਧੋਵਾ॥ਮੇਰਾਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜੈਆਵਾ॥ਆ
ਇਉਕਿਉਕੰਤਪਿਆਰੀਹੋਵਾ॥ ਸਹੁਜਾਗੈਹਉਨਿਸਿਭਰਿਸੋਵਾ॥੧
ਗੈਸਹਭਾਵਾਕਿਨਭਾਵਾ॥੨॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਹੋਇਗਾਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮੁਨਚਾਖਿਆਮੇਰੀਤਿਸਨਬੁਝਾਨੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ਅਜੈਸੁਜਾ
ਗਉਆਸਪਿਆਸੀ॥ਭਈਲੇਉਦਾਸੀਰਹਉਨਿਰਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਖੋਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਤਉਕਾਮ
ਣਿਸੇਜੈਰਵੈਭਤਾਰੁ॥੪॥ਤਉਨਾਨਕਕੰਤੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਛੋਡਿਵਡਾਈਅਪਣੇਖਸਮਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੨੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹੁ ਮੇ
ਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ
ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨਾ
ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ
ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗ
ਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ
ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿ
ਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਲਖ
ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾ
ਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸ
ਮਝਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲ
ਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ
ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾ
ਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇ
ਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ
ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇ
ਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿ
ਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ

ਭੋਲਾ

ਮਛਰੀਬ੍ਰਹਮਣਵਟਿਪਿੰਡੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕਪਿੰਡੁਬਖਸੀਸਕਾਕਬਹੂੰਨਿਖੂਟਸਿਨਾਹਿ॥੪॥੪॥੩੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੪ ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾਈਦੂਖਭੂਖਤੀਰ
ਥਕੀਏ॥ਜੋਗੀਜਤੀਜੁਗਤਿਮਹਿਰਹਤੇਕਰਿਕਰਿਭਗਵੇਭੇਖਭਏ॥੧॥ਤਉਕਾਰਣਿਸਾਹਿਬਾਰੰਗਿਰਤੇ॥
ਤੇਰੇਨਾਮਅਨੇਕਾਰੂਪਅਨੰਤਾਕਹਣੁਨਜਾਹੀਤੇਰੇਗੁਣਕੇਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਹਸਤੀਘੋ
ੜੇਛੋਡਿਵਿਲਾਇਤਿਦੇਸਗਏ॥ਪੀਰਪੇਕਾਂਬਰਸਾਲਿਕਸਾਦਿਕਛੋਡੀਦੁਨੀਆਥਾਇਪਏ॥੨॥ਸਾਦਸਹਜਸੁ
ਖਰਸਕਸਤਜੀਅਲੇਕਾਪੜਛੋਡੇਚਮੜਲੀਏ॥ਦੁਖੀਏਦਰਦਵੰਦਦਰਿਤੇਰੈਨਾਮਿਰਤੇਦਰਵੇਸਭਏ॥
੩॥ਖਲੜੀਖਪਰੀਲਕੜੀਚਮੜੀਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਕੀਨੀ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬੁਹਉਸਾਂਗੀਤੇਰਾਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕੁ
ਜਾਤਿਕੈਸੀ॥੪॥੧॥੩੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਭੀਤਰਿਪੰਚਗੁ
ਪਤਮਨਿਵਾਸੇ॥ਥਿਰੁਨਰਹਹਿਜੈਸੇਭਵਹਿਉਦਾਸੇ॥੧॥ਮਨੁਮੇਰਾਦਇਆਲਸੇਤੀਥਿਰੁਨਰਹੈ॥ਲੋਭੀ
ਕਪਟੀਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀਮਾਇਆਅਧਿਕਲਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਫੂਲਮਾਲਾਗਲਿਪਹਿਰਉਗੀਹਾਰੋ॥ਮਿ
ਲੈਗਾਪ੍ਰੀਤਮੁਤਬਕਰਉਗੀਸੀਗਾਰੋ॥੨॥ਪੰਚਸਖੀਹਮਏਕੁਭਤਾਰੋ॥ਪੇਡਿਲਗੀਹੈਜੀਅੜਾਚਾਲਣ
ਹਾਰੋ॥ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਰੁਦਨੁਕਰੇਹਾ॥ਸਾਹੁਪਜੂਤਾਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਲੇਖਾਦੇਹਾ॥੪॥੧॥੩੪॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੬ ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਹੋਵੈਪਉਣੁਹੋਵੈ
ਸੂਤਧਾਰੀ॥ਖਿਮਾਸੀਗਾਰੁਕਾਮਣਿਤਨਿਪਹਿਰੈਰਾਵੈਲਾਲਪਿਆਰੀ॥੧॥ਲਾਲਬਹੁਗੁਣਿਕਾਮਣਿਮੋਹੀ
॥ਤੇਰੇਗੁਣਹੋਹਿਨਅਵਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਲੇਪਹਿਰੈਦਾਮੋਦਰੁਦੰਤੁਲੇਈ॥ਕਰਕ
ਰਿਕਰਤਾਕੰਗਨਪਹਿਰੈਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁਧਰੇਈ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਕਰਮੁੰਦਰੀਪਹਿਰੈਪਰਮੇਸਰੁਪ
ਟੁਲੇਈ॥ਧੀਰਜੁਧੜੀਬੰਧਾਵੈਕਾਮਣਿਸ੍ਰੀਰੰਗੁਸੁਰਮਾਦੇਈ॥੩॥ਮਨਮੰਦਰਿਜੇਦੀਪਕੁਜਾਲੇਕਾ
ਇਆਸੇਜਕਰੇਈ॥ਗਿਆਨਰਾਉਜਬਸੇਜੈਆਵੈਤਾਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਈ॥੪॥੧॥੩੫॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੧ ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁਕਿਆਕਹੀਐਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਕੀ
ਤੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਭਲਾਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਸਾਚੇਨਾਮਿਸ
ਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਪਰਵਾਣਾਲਿਖਿਆਬਾਹੁੜਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਿਆਤੈਸਾ
ਪੜਿਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥੨॥ਜੇਕੋਦਰਗਹਬਹੁਤਾਬੋਲੈਨਾਉਪਵੈਬਾਜਾਰੀ॥ਸਤਰੰਜਬਾਜੀਪਕੈ
ਨਾਹੀਕਚੀਆਵੈਸਾਰੀ॥੩॥ਨਾਕੋਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਨਾਕੋਮੂਰਖੁਮੰਦਾ॥ਬੰਦੀਅੰਦਰਿਸਿਫਤਿਕ
ਰਾਏਤਾਕਉਕਹੀਐਬੰਦਾ॥੪॥੨॥੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਖਿ
ਮਾ

ਹਢਾਵਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਭਲਾਕਰਿਮਾਨਉਸਹਜਜੋਗਨਿਧਿਪਾਵਉਗੋ॥੧॥ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗ
ਜੁਗਿਜੋਗੀ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਜੋਗੰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਗਿਆਨਕਾਇਆਰਸਭੋਗੰ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣਿਬੈਸਉਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦੰ॥ਸਿੰਙੀਸਬਦੁਸਦਾਧੁਨਿਸੋਹੈਅ
ਹਿਨਿਸਿਪੂਰੈਨਾਦੰ॥੨॥ਪਤੁਵੀਚਾਰੁਗਿਆਨਮਤਿਡੰਡਾਵਰਤਮਾਨਬਿਭੂਤੰ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰਹਰਾਸਿਹਮਾ
ਰੀਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੰ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਹਮਾਰੀਸੰਮਿਆਨਾਨਾਵਰਨਅਨੇਕੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿ
ਭਰਥਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕੰ॥੪॥੩॥੩੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆ
ਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥੧॥
ਬਾਬਾਮਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਬਨੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦੁਗਹਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਾਸਾਚੁਪਿਆਲਾਸਹਜੇਤਿਸਹਿਪੀਆਏਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਕਿਆਮਦਿਛੂਛੈਭਾਉਧਰੇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰ
ਵਾਣੁਭਇਆ॥ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥੩॥ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਬੈ
ਰਾਗੀਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਿਭਰਥਰਿਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੈ॥੪॥੪॥੩੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁਡਰਾਇਆ॥ਆਪੈਦੋਸੁਨਦੇਈਕਰਤਾ
ਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲੁਚੜਾਇਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂੰਸਭ
ਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗੈਖ
ਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨਕਾਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ
ਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਜੇਕੋਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਿਭਾਣੇ॥ਖਸਮੈਨਦਰੀਕੀੜਾਆਵੈ
ਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੩॥੫॥੩੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵਡਭਾਗਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚੈਬੈਰਾ
ਗਿ॥ਖਟੁਦਰਸਨੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਮੁਕਤਿ
ਗਤਿਹੋਇ॥ਸਾਚਾਆਪਿਵਸੈਮਨਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਦਰਸਨਿਉਧਰੈਸੰਸਾਰਾ॥ਜੇਕੋਲਾਏਭਾ
ਉਪਿਆਰਾ॥ਭਾਉਪਿਆਰਾਲਾਏ ਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਗੁਰਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰਕੈ
ਦਰਸਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਪਰਵਾਰਸਾਧਾਰੁ॥ਨਿਗੁਰੇਕਉਗਤਿਕਾਈਨਾਹੀ॥ਅਵਗ
ਣਿਮੁਠੇਚੋਟਾਖਾਹੀ॥੩॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਕਉਲਗੈਨਪੀਰ॥ਜਮ

ਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਬਦਿਮੁ
ਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਸਦਾਮਨਿਹੋਇ॥ਸਚੀ
ਬਾਣੀਪਾਏਭਾਗਿਕੋਇ॥੧॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਵਿਚਹੁਅਉਗਣਜਾਹਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣਾਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਗੁਣਜਾਣੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸੂਚਾਹੋਇ॥ਗੁਣਤੇ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਗੁਣਅਮੋਲਕਪਾਏਨਜਾਹਿ॥ਮਨਿਨਿਰਮਲਿਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥ਸੇਵਡ
ਭਾਗੀਜਿਨਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਗੁਣਦਾਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੩॥ਜੋਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹੈਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਾਉ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਗੁਣਗਾਉ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥
ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਕਿਨਬਿਧਿਹੋਇ॥ਹਰਿਅ
ਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲੈਜਨੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੀਮਤਿਜਾਣੈਕੋ
ਇ॥ਵਿਰਲੇਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਊਚੀਬਾਣੀਊਚਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਵਖਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ਵਿ
ਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਦਰਦੁਸਰੀਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਉਤਰੈਪੀਰ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਬਹੁ
ਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਅਤਿਰਸੁਹੋਇ॥ਪੀਵਤਰਹੈਪੀਆਏਸੋਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਹਰਿਰਸੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਗਤਿਪਾਏ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰੁ॥ਸੇਵਤਹੀਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰਿ॥ਸਬਦਿਤਰੇਜਨਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤਿਨਕੈਹਮਸਦਲਾਗਹ
ਪਾਇ॥੧॥ਜੋਮਨਿਰਾਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥ਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਲਾਥਾਤੇਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੇਸੁ
ਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚਾਖੈਸਾਚਾਸਾਦੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰਿ॥ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥੨॥ਆਖਣਿਆਖੈਬਕੈਸਭੁਕੋਇ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਸੋ
ਇ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਮੋਹੁਚੁਕਾਇ॥ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥
੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਝੀਹੋਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮੂਲਿਲਾਗੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਰਾਮੁਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਏਕੋਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਡਾਲੀਲਾਗੈਨਿਹਫਲੁਜਾਇ॥
ਅੰਧੀਂਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਠਉਰਨਪਾਇ॥ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਬਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਇ॥੨॥

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ
ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥
ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ॥
ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ
ਲੋਭਾਇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ
ਖਾਇ ॥ ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵ
ਾਸੁ ॥੩॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਭਾਣੈ ਅਪਣੀ ਜਾਤਿ
ਗਵਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ
ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਸੋ ਲਾਲਾ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾ
ਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਊਤਮ ਜਾਤੀ ਊਤਮ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥
੭॥੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਜੈ ਲ
ਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾ ਮਨ ਦੇਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰਿ
ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥
੨॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹ
ਦੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮ

ਨਾਮੁ ਧਰੰਤੁ ਨ ਅਪਤੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ
ਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੂਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਹਾ ਜਾਉ ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥
ਊਤਮ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥੪੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸਾਇਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਜੰਮਣੁ
ਮਰਣਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀ
ੜਾ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਏ ॥ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ
ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦ
ਧਿਆਵਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ
ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਏ ॥ ਜਹਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋ
ਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ
ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ
ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਏਹ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧੩॥੫੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰਿ ੩ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥

ਤਾ ਸਭੁ ਪਵਣੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਖ ਰਹੈ ਗਵਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਸਮਰ ਹਰਿ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗ ਆਹਿ ਪਵਣੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮ ਰਾਹ ਹਰਿ ਪਨਾ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਪਵਣੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਭੁਜਾ ਭਾਉ ਪਵਣੇ ਬਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਰਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਲਿਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੋ ॥੪॥੬॥੫੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕ

ਭਤੁਜਮਕੰਕਰੁਭੁਇਅੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਹਿਭਗਤਿਰਖਾਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਸਿਖਦੇਵੈ
ਮੇਰੇਭਾਈ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰਮਾਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੈ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਨਾਇਖਾਕੁਸਿਰਿਛਾਣੈ॥੩॥ਜੇ
ਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਊਚੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹਿਸਚਿਸੂਚੇ॥੪॥੭॥੫੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਿਭੂਖਲਗਾਈ॥ਨਾਮਿਸੁਨਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਗੁਰ
ਸਿਖਮੀਤਾ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਖਹੁਗੁਰਮਤਿਮਨਿਚੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋ
ਨਾਮੁਸੁਣੀਮਨੁਸਰਸਾ॥ਨਾਮੁਲਾਹਾਲੈਗੁਰਮਤਿਬਿਗਸਾ॥੨॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੁਸਟੀਮੋਹਅੰਧਾ॥ਸਭ
ਨਿਹਫਲਕਰਮਕੀਏਦੁਖੁਧੰਧਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਪੈਵਡਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿ
ਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੮॥੬੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੬॥ਕੇ੨
ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋਗੀ ਥੋਥਰਵਾਜੈਬੇਨ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗੁਣਬੋਲਹੁਜੋਗੀਇਹੁ
ਮਨੂਆਹਰਿਰੰਗਿਭੇਨ॥੧॥ਜੋਗੀਹਰਿਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਹਰਿਹਰਿਏਕੋਵਰਤੈਤਿਸੁਆ
ਗੈਹਮਆਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾਵਹਿਰਾਗਭਾਤਿਬਹੁਬੋਲਹਿਇਹੁਮਨੂਆਖੇਲੈਖੇਲ॥ਜੋਵ
ਹਿਕੂਪਸਿੰਚਨਕਉਬਸੁਧਾਉਠਿਬੈਲਗਏਚਰਿਬੇਲ॥੨॥ਕਾਇਆਨਗਰਮਹਿਕਰਮਹਰਿ
ਬੋਵਹੁਹਰਿਜਾਮੈਹਰਿਆਖੇਤੁ॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਬੈਲੁਮਨੁਜੋਵਹੁਹਰਿਸਿੰਚਹੁਗੁਰਮਤਿਜੇਤੁ॥
੩॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤੁਮਰੀਜੋਦੇਹੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਹਰਿਲਾਵਹੁਮਨੂਆਪੇਲ॥੪॥੯॥੬੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂਤਾ
ਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁ॥ਆਵਤਜਾਤਬਾਰਖਿਨੁਲਾਗੈਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥੧॥
ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਬਿਨੁ
ਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਕੋਊਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਣਕਬਕੋਰਾਗਧੁਨਿਉਠਾਵੈ॥ਮੇਲ
ਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮ ਗੁਨਗਾਵੈ॥੨॥ਕਬਕੋਨਾਚੈਪਾਵ
ਪਸਾਰੈਕਬਕੋਹਾਥ ਪਸਾਰੈ॥ਹਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਬਕੋ
ਊਲੋਗਨਕਉਪਤੀਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁ
ਤਾਜੈਜੈਕਰੇਸਭੁਕੋਇ॥੪॥੧੦॥੬੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂਮਿ
ਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥
੧॥ਹਰਿਜਨਨਾਚਹੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਮਜਨਕੇਧੋਵਹਪਾ

ਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ
ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸੇਈ ਸੰ
ਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਰਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਿਉ ਆਖੈ
ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੭॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ਕੇ ੨ ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ਹ
ਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਲਾ
ਹਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ
ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ਕਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥
੧॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ
ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਖੁਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੨॥੬੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ਸੁਧੰਗ ॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੈ
ਸ੍ਰਵਣੁ ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ ਜੈਸੇ ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿ
ਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਦੂਜਾ
ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ
ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੬੬॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਈ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ
ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੬੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾ
ਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ ਕਾਮਿ
ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ~~[illegible]~~ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕ
ਹਾਵਹਿ ਤਿਨ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿ
ਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ
ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾਂ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮु
ਖਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾਂ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰ
ਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰ
ਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ
ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁ
ਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾ
ਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ
ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿ
ਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾ
ਸਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖ
ਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ
ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ
ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀ
ਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥
੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ
ਆਮਰਿ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ

ਅਭਿਆਸਾ ॥੨॥ ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹ ੧੫੩
ਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ
ਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥
ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ
ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥
ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ
ਧਰਿ ॥ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥
ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥
ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ਲਾਭਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਰਾਸਿ ਬੰਨ੍ਹਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥
ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ਸਾਹੈ ਪਾ
ਸਿ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨ ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ਨਿਹਚਲ
ਚੀਤ ॥੨॥ ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ
ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਧੰਨੁ ਸਾ
ਹ ਪੂਰੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਇਹੁ ਸਉਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਲੀ ਖੇਪ ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥
੪॥੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਨਹ ਦੇਖਿਓ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਚ
ਜ ਅਚਾਰ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ ਕੀ
ਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖਿ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ ਨਿ
ਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥ ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ ਸਗਲ ਆਭਰਣ ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂ
ਲ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸ
ਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ
ਜਉ

ਗਿਭਤਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨਿਮੂਕਰਿਪਰਨਾ॥ਜਿ
ਤੁਦਰਿਤੁਮਿਹੈਬ੍ਰਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਹਮਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਪਰਾ
ਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉ
ਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤ
ਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰ
ਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰ
ਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇ॥ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨ
ਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂ
ਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾ
ਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੈਪਾਛੈਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲੁਮਨੂਆ॥
ਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾ
ਮੁਤੇਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਰੜਾਵੈਬਿਲ
ਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸ
ਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾਰੁਉਠਾਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥
੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁ
ਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤ
ਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥
ਮਨਮਹਿਚਿਤਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨ
ਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤੁਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇਭੀਜਾਨਉ
ਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾ
ਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾ
ਰ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਹੁਤੁਫੁਰਮਾਇਸਿ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁ
ਨਬਿਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿ

ਓਤਿ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ
ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ
ਜਾਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥
੧॥ ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ॥ ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਤਿ ਸੂਚੀ ਤੇਰੀ ਪਾ
ਕਸਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲਾ ॥ ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਸਭ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ਲੋਭਿ
ਸੁਆਨਾ ॥੨॥ ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥ ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਬਿ
ਸਥਾਰ ॥ ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲਾ ॥੩॥ ਅਵਰ ਜੋਨਿ ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂ
ਪਾ ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥ ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ਲਈ
ਛਡਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰੂਪ ਸਭਿ
ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਇਤੁਕੇ ॥ ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ ਮੁਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਮੁਏ
ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੀ
ਮਟੁਕੀ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥ ਊਚਾ ਚੜੈ ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆ
ਲਾ ॥ ਧਰਨਿ ਪੜੈ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਅਸਥਿਰ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਸ
ਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ॥੫॥੧੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥ ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ
ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥ ਇਤਨੇ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥
ਅਵਰ ਵਸਤੁ ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥ ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ ਇਸੁ ਊਪਰਿ ਲੇ ਰਾਖਿ
ਓ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇ
ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥
ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ਮੋ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਮੋ
ਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਹਰ ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥ ਰੈਣਿ ਭਈ ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥
੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦ

ਰਸੁਦਿਖਾਇਆ।ਆਨਦੁਸੁਚੀਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ।੪।੧੫।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮ
ਨਿਧਾਨੁ।ਹਰਿਸੇਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ।੧।ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ।ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹ
ਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾਣੁ।ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾ
ਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ।੨।ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ।੩।ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆਵੈ।ਜਨਨਾਨਕੁਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ।੪।੧੬।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਤਇਹੁਮਨੁਲਾਈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ।੧।ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂ
ਰਾ।ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰਪੂਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤ
ਰਿਧਾਰੇ।ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰੇ।੨।ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ।ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾ
ਦੁਵਜਾਇਆ।੩।ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ।ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।੪।੧੭।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪਰਗਟੀਆਇਆ।ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁਪੂਰਾਪਾਇਆ।੧।ਐਸਾ
ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ।ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।
ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ।ਖਾਇਖਰਚਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ।੨।ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰ
ਚਾਣਾ।ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁਜਗੁਵਰਸਾਣਾ।੩।ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ।
ਜਨਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ।੪।੧੮।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿਰਸਾਨੀ।
ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ।੧।ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ।ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁਅਸਥਿਰੁਹੈਥੀਆ।੧।
ਰਹਾਉ।ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ।ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋਇਪਰਭਾਤਿ।੨।ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇ
ਅਭਾਗੇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੈ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ।ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰ
ਮਲਚੀਤ।੪।੧੯।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ।ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ।
੧।ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ।ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੋਈਪ
ਰਵਾਣੁ।ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ।੨।ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ।ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸ
ਦਾਹੈਨਿਆਉ।੩।ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵ।ਨਾਨਕਲਾਇਆਲਾਗਾਸੇਵ।੪।੨੦।। ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੫ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ।ਕੁਦਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ।੧।ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾ
ਰਾ।ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਉਕਿਸ
ਕੀਕਾਣਿ।ਜਿਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ।੨।ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ।ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀ

ਭਾਂਤਿ ॥੩॥ ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥ ਰਾਰਿ ਕਰਤ ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ ਐਸੇ
ਗੁਨਹ ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾਂ ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਵਰੁ ਸਭੁ
ਥੋਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਲ ॥
ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ਕੀਨੋ
ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ ॥੪॥੨੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥
ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰ
ਮਲ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕੈ
ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥ ਊਤਮ ਮਤਿ
ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥ ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥ ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ
ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਦੂਰੀ ॥੧॥ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥ ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿ
ਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ
ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆ
ਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ

ਸ੍ਰੰਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ।ਹਰਿਸੁਆਮੀਪੂਰਨਰਵਿਸਮਾਈ।ਲਾਖਕਰੋੜੀਮਿਲੈਨਕੇਹਿ।ਜਿਸੁਨਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸ
ਹੀਦੇਹਿ।੨।ਨਾਨਕਰਾਖਿਓਬੋਧਿਸਮਾਧਾ।ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਆਇਆਸਾਧਾ।ਈਤਉਭਕਤਛੋਡਿਨ
ਜਾਈ।ਨਾਨਕਗੀਧਾਹਰਿਰਸਮਾਹਿ।੩।੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵੈਛੁ
ਟਕੈਦੁਰਮਤਿਅਪੁਨੀਧਾਰੀ।ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਸੇਵਕਮਾਵਹਿਤਾਪ੍ਰੀਤਮਹੋਵਹਿਮਨਿਪਿਆਰੀ।੧।ਸੁ
ਣਿਸੁੰਦਰਿਸਾਧੂਬਚਨਉਧਾਰੀ।ਦੂਖਭੂਖਮਿਟੈਤੇਰੋਸਹਸਾਸੁਖਪਾਵਹਿਤੂੰਸੁਖਮਨਿਨਾਰੀ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਆਤਮਸੁਧੁਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰੀ।ਦਾਸਨਿਕੀਹੋਇ
ਦਾਸਦਾਸਰੀਤਾਪਾਵਹਿਸੋਭਾਹਰਿਦੁਆਰੀ।੨।ਇਹੀਅਚਾਰਇਹੀਬਿਉਹਾਰਾ।ਆਗਿਆ
ਮਾਨਿਭਗਤਿਹੋਇਤੁਮਾਰੀ।ਜੋਇਹੁਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਵੈਨਾਨਕਸੋਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।੩।੨੮॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ। ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ।ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ।
ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ।ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮੁ।੧।ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵ
ਜਲਤਰਨਕੈ।ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ।ਸੇਵਾਸਾ
੧।ਰਹਾਉ
ਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ।ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ।੨।੨੯
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਦੂਜਾਤੂੰਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ।ਤੂੰਸਾਜਨੁਸੰਗੀਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਕਾਹੇਜੀਅਡਰਾਹੀ।੧।ਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਆਸਾ।ਬੈਠਤਊਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਵਿਸਰੁਨਾ
ਹੀਤੂੰਸਾਸਗਿਰਾਸਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਾਖੁਰਾਖੁਸਰਣਿਪ੍ਰਭਅਪਨੀਅਗਨਿਸਾਗਰਵਿਕਰਾਲਾ।
ਨਾਨਕਕੇਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਹਮਤੁਮਰੇਬਾਲਗੁਪਾਲਾ।੨।੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜ
ਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ।ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਤਾਪੁਮੂਆਬਿਖੁਖਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।
ਪਾਲਾਤਾਊਕਛੂਨਬਿਆਪੈਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਇ।ਡਾਕੀਕੋਚਿਤਿਕਛੂਨਲਾਗੈਚਰਨਕਮ
ਲਸਰਨਾਇ।੧।ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਹੋਏਆਪਿਸਹਾਇ।ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਨਿਤਗਾਵੈਨਾਨਕੁ
ਸਹਸਾਦੁਖੁਮਿਟਾਇ।੨।੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋਨਾਉ।ਸੁਖਪਾਏ
ਦੁਖਬਿਨਸਿਆਥਾਉ।੧।ਤਾਪੁਗਇਆਬਚਨਿਗੁਰਪੂਰੇ।ਅਨਦੁਭਇਆਸਭਿਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇ।੧
ਰਹਾਉ।ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਮਨਿਧਿਆਇਆ।੨।੩੨॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬਾਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ।ਬਿਨੁਹੁਕਮੈਕਿਉਬੁਝੈਬੁਝਾਈ।੧।ਠੰਢੀ
ਤਾਤੀਮਿਟੀਖਾਈ।ਓਹੁਨਬਾਲਾਬੂਢਾਭਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਨਕਦਾਸਸਾਧਸਰਣਾਈ।ਗੁਰ

ਪਰਸਾਦਿਭੁਉਧਾਰਿਓਪਰਾਣੀ॥੨॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਦਾਸਦਾਆਤਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਜਪਿਮਨਮੇਰੇ॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ
ਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਸਭੇਮਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰਨ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ॥੨॥੨੪॥ ਦੂਜੇਘਰਿਕੇਚਉਤੀਸਾ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਾਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁ
ਬੇਲੀ॥ਪੀੜਗਈਫਿਰਿਨਹੀਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਚਰਨਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਸੂਖਸਹਜ
ਅਨੰਦਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਇਅਤੋਲੀ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਨਾਨਕਭਈਅਮੋਲੀ॥
॥੨॥੨੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਖੇਲਤਸਭਜੂਐਹਾਰੇ॥ਸਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸਚੁਇਹਅਪੁਨੈਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਵਾਰੇ॥੧॥ਜਨਮਮਰਨਚੂਕੇਸਭਭਾਰੇ॥ਮਿਲ
ਤਸੰਗਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਖਿਨਮਹਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਰਹੈਮ
ਨੁਆਸਗਲੇਦੀਸਹਿਮੀਤ੍ਰਪਿਆਰੇ॥ਸਭਮਧੇਰਵਿਆਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਦਾਨੁਦੇਤਸਭਜੀਅਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੨॥
ਏਕੋਏਕੁਆਪਿਇਕੁਏਕੈਹੈਸਗਲਪਸਾਰੇ॥ਜਪਿਜਪਿਹੋਇਸਗਲਸਾਧਜਨਏਕੁਨਾਮੁਧਿਆ ਏਕੈ
ਇਬਹੁਤੁਉਧਾਰੇ॥੩॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਬਿਅੰਤੁਗੁਸਾਂਈਅੰਤੁਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਗੁ
ਨਗਾਵੈਨਾਨਕਧਿਆਇਧਿਆਇਪ੍ਰਭਕਉਨਮਸਕਾਰੇ॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਅ
ਬਿਗਤੁਅਗੋਚਰੁਇਹੁਸਭੁਤੇਰਾਅਕਾਰੁ॥ਕਿਆਹਮਜੰਤਕਰਹਚਤੁਰਾਈਜਾਂਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝੈ ਅ
ਧਾਰਿ॥੧॥ਦੇਹੁਸੁਮਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਜਨਨਿਜਠ
ਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਓਹੁਰਹਤਾਨਾਮਅਧਾਰਿ॥ਅਨੰਦੁਕਰੈਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ੍ਹਾਰੈਨਾਪੋਹੈਅਗਨਾਰਿ॥੨॥ਪਰ
ਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਿਵਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸੇਵੀਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਪੂਰੇਕੈ
ਆਧਾਰਿ॥੩॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਮਹਲਾਜੋਦੀਸਹਿਨਾਕੋਈਸੰਗਾਰਿ॥ਜਬਲਗੁਜੀਵਹਿਕਲੀਕਾਲਮਹਿ
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰਿ॥੪॥੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਰਾਜਮਿਲਖਜੋਬਨਗ੍ਰਿਹਸੋਭ
ਰੂਪਵੰਤੁਜੋੁਆਨੀ॥ਬਹੁਤੁਦਰਬੁਹਸਤੀਅਰੁਘੋੜੇਲਾਲਲਾਖਬੈਆਨੀ॥ਆਗੈਦਰਗਹਕਾਮਿ
ਨਆਵੈਛੋਡਿਚਲੈਅਭਿਮਾਨੀ॥੧॥ਕਾਹੇਏਕਬਿਨਾਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾ
ਗਤਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਸੁੰਦਰਆਖਾੜੇਰਣਮਹਿਜਿਤੇਪਵਾ
ੜੇ॥ਹਉਮਾਰਉਹਉਬੰਧਉਛੋਡਉਮੁਖਤੇਏਵਬਬਾੜੇ॥ਆਇਆਹੁਕਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਛੋ
ਡਿਚਲਿਆਏਕਦਿਹਾੜੇ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਜੁਗਤਿਬਹੁਕਰਤਾਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਉਪਦੇਸੁ

ਕਰੈਆਪਿਨਕਮਾਵੈਤਤੁਸਬਦੁਨਪਛਾਨੈ॥ਨਾਂਗਾਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀਜਿਉਹਸਤੀਖਾਕੁਛਾਨੈ॥
੩॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਨਹੁਸਭਿਮੀਤਾਝੂਠਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕਰਿਡੂਬੇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਗ
ਵਾਰਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਾਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਭ੍ਰਮਮਹਿਸੋਈਸਗਲਜਗਤਧੰਧਅੰਧ॥ਕੋਊਜਾਗੈਹਰਿਜ
ਨੁ॥੧॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਮਗਨਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਕੋਊਤਿਆਗੈਵਿਰਲਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਆ
ਨੂਪਹਰਿਸੰਤਮੰਤ॥ਕੋਊਲਾਗੈਸਾਧੂ॥੩॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਾਗੇਗਿਆਨਰੰਗਿਵਡਭਾਗੇਕਿਰ
ਪਾ॥੪॥੧॥੩੯॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਨਾਸੂਖੁਸਹਜੁਮਨਿ
ਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਅਪਾਰਾਅਵਰੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥੧॥ਤੇਰੇਜਨਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਿ॥ਮਸਲਤਿਮਤਾਸਿਆਣਪਜਨਕੀਜੋਤੂੰਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਸੇਈਜਨਪੂਰੇਸੁਖਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗਾਇਆ॥੨॥ਜਾਕ
ਉਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆਮੀਤਾਕਉਨਾਹੀਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਤੁਮਾਰੀਹੋਈਸੇਸਾਹਭਲੇਭਗਵੰ
ਤਾ॥੩॥ਭਰਮਮੋਹਧ੍ਰੋਹਸਭਿਨਿਕਸੇਜਬਕਾਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਵਰਤਣਿਨਾਮੁਨਾਨਕਸਚੁਕੀਨਾਹ
ਰਿਨਾਮੇਰੰਗਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥੪੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਧੋਵੈਪਰਾਈਆਪਣਾ
ਕੀਤਾਪਾਵੈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਨਹੀਦਰਗਹਢੋਈਜਮਪੁਰਿਜਾਇਪਚਾਵੈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਿਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਕਾਹੂਬਾਤੈਆਗੈਠਉਰਨਪਾਇਆ॥ ੧ਰਹਾਉ॥ ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਿੰਦਕਬਪੁਰੇਕਾਕਿਆਓ
ਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ਤਹਾਬਿਗੂਤਾਜਹ ਕੋਇਨਰਾਖੈਓਹੁਕਿਸੁਪਹਿਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤ
ਹੂੰਨਾਹੀਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੇਸੰਤਨਕੀਤਿਉਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀਸੁਆ
ਮੀਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸਹਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਹਰਿਰਾਖੇਨਿੰਦਕਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥

ਬਾਹਰੁਧੋਇਅੰਤਰੁਮਨੁਮੈਲਾਦੁਇਠਉਰਅਪੁਨੇਖੋਏ॥ਈਹਾਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਆਗੈਮੁ
ਸਿਮੁਸਿਰੋਏ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਕੀਮਤਿਹੈਹੋਰਾ॥ਵਰਮੀਮਾਰੀਸਾਪੁਨਮਰਈਨਾਮੁਨਸੁਨਈਡੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੀਕਿਰਤਿਛੋਡਿਗਵਾਈਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਨੈ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਉਤਰਕਨਿਲਾਗਾਤਤੁ
ਜੋਗੁਨਪਛਾਨੈ॥੨॥ਉਘਰਿਗਇਆਜੈਸਾਖੋਟਾਢਬੂਆਨਦਰਿਸਰਾਫਾਆਇਆ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਨੈਉਸਤੇਕਹਾਛਪਾਇਆ॥੩॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਬੰਚਿਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾਬਿਨਸਿਗਇਆਤਤਕਾਲੇ॥
ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਨਾਨਕਿਕਹਿਆਅਪਨੈਹਿਰਦੈਦੇਖੁਸਮਾਲੇ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕਰਤ

ਹੌਦੈਮਨੁਤਿਨਮਨਹੁਤਾਛੈਆਪੁਨਿਵਾਰੇ।ਪੰਚਜਨਾਲੇਵਸਿਗਤਿਰਾਖੈਮਨਮਹਿਏਕੰਕਾਰੋ।੧।ਤੇਰਾਜਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇ
ਗੁਨਗਾਵੈ।ਰਬਾਬੁਪਖਾਵਜਤਾਲਘੁੰਘਰੂਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਥਮੇਮਨੁਪਰਬੋਧੈਅਪ
ਨਾਪਾਛੈਅਵਰਰੀਝਾਵੈ।ਰਾਮਨਾਮਜਪੁਹਿਰਦੈਜਾਪੈਮੁਖਤੇਸਗਲਸੁਨਾਵੈ।੨।ਕਰਸੰਗਿਸਾਧੂਚਰਨ
ਪਖਾਰੈਸੰਤਧੂਰਿਤਨਿਲਾਵੈ।ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੇਗੁਰਆਗੈਸਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵੈ।੩।ਜੋਜੋਸੁਨੈਪੇਖੈਲਾ
ਇਸਰਧਾਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਭਾਗੈ।ਐਸੀਨਿਰਤਿਨਰਕਨਿਵਾਰੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈ।੪।੪।
੪੩। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਧਮਚੰਡਾਲੀਭਈਬ੍ਰਹਮਣੀਸੂਦੀਤੇਸ੍ਰੇਸਟਾਈਰੇ।ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਸਖ
ਨੀਲਹਬਰਬੂਝੀਖਾਈਰੇ।੧।ਘਰਕੀਬਿਲਾਈਅਵਰਸਿਖਾਈਮੂਸਾਦੇਖਿਡਰਾਈਰੇ।ਅਜਕੈਵਸਿ
ਗੁਰਿਕੀਨੋਕੇਹਰਿਕੂਕਰਤਿਨਹਿਲਗਾਈਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਾਝੁਥੂਨੀਆਛਪਰੁਥਾਮਿਆਨੀਘਰਿਆ
ਘਰੁਪਾਇਆਰੇ।ਬਿਨੁਜੜੀਏਲੈਜੜਿਓਜੜਾਵਾਥੇਵਾਅਚਰਜੁਲਾਇਆਰੇ।੨।ਦਾਦੀਦਾਦਿਨ
ਪਹੁਚਨਹਾਰਾਚੂਪੀਨਿਰਨਉਪਾਇਆਰੇ।ਆਲਦੁਲੀਚੇਬੈਠੀਲੋਇਮਿਰਤਕੁਨੈਨਦਿਖਾਲਨਧਾਇਆ
ਰੇ।੩।ਸੋਈਅਜਾਣੁਕਹੈਮੈਜਾਨਾਜਾਨਣਹਾਰੁਨਛਾਨਾਰੇ।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਅਮਿਉਪੀਆਇਆਰਸ
ਕਿਰਸਕਿਬਿਗਸਾਨਾਰੇ।੪।੫।੪੪। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਕਾਟਿਬਿਸਾਰੇਅਉਗਨਅਪਨਾਬਿ
ਰਦੁਸਮਾਰਿਆ।ਹੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਾਤਪਿਤਨਿਆਈਬਾਰਿਕਜਿਉਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ।੧।ਗੁਰਸਿਖਰਾਖੇ
ਗੁਰਗੁਪਾਲਿ।ਕਾਢਿਲੀਏਮਹਾਭਉਜਲਤੇਅਪਨੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਜ
ਮਤੇਛੁਟੀਐਹਲਤਿਪਲਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਹੁਜਪੁਰਸਨਾਨੀਤਨੀਤਗੁਨਗਾਈ
ਐ।੨।ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖਨਾਠੇ।ਛਿਜੈਨਜਾਇਕਿਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ
ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਮਲੁਗਾਠੇ।੩।ਅੰਤਕਾਲਿਪ੍ਰਭਭਏਸਹਾਈਇਤਉਤਰਾਖਨਹਾਰੇ।ਪ੍ਰਾਨਮੀਤਹੀਤਧਨੁਮੇ
ਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ।੪।੬।੪੫। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੂੰਸਾਹਿਬੁਤਾਭਉਕੇਹਾਹਉਤੁਧੁਬਿ
ਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ।ਏਕੁਤੂੰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਮੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀ।੧।ਬਾਬਾਬਿਖੁਦੇਖਿਆਸੰਸਾਰੁ।
ਰਖਿਆਕਰਹੁਗੁਸਾਈਮੇਰੇਮੈਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਾਣਹਿਬਿਰਥਾਸਭਾਮਨਕੀਹੋਰਕਿ
ਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਇਆਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ।੨।ਕਿ
ਆਕਹੀਐਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐਜਿਕਹਣਾਸੁਪ੍ਰਭਜੀਪਾਸਿ।ਸਭੁਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਵਰਤੈਸਦਾਸ
ਦਾਤੇਰੀਆਸ।੩।ਜੇਦੇਹਿਵਡਿਆਈਤਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈਇਤਉਤਤੁਝਹਿਧਿਆਉ।ਨਾ
ਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਸੁਖਦਾਤੇਮੈਤਾਣੁਤੇਰਾਇਕੁਨਾਉ।੪।੭।੪੬। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ

ਮੁਕਤੁ ਮਾਰਗੁ ਨਾਮੁ ਰਏ ਹਮ ਹਾਰਸੁ ਜਾਣਿ ਪੀਓ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਬੀ
ਓ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਤੁਮਰੇ ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਲੀਓ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਨਸ ਦੇ
ਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ
ਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂ
ਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥
੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥ ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤਿ

ਭਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿ
ਆ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾ
ਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋੁਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਵਿਸ
ਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥
੧॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪ
ਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥
ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜ
ਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿ
ਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ
ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥

ਤ੍ਰਾਗਿ ਦੇਖਣੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਗਿਆਨ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾ
ਣੋ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥
ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ
ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਵਾ
ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉ
ਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰ
ਣਿ ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿ
ਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰ
ਧਾਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੂਜਾ ॥੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂ
ਰਿ ॥੧॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ
ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋ
ਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥
੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥
ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾ
ਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ
ਚਰਨ ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥
੧॥ ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਲੈ
ਕੁੰਚਰੀਆ ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀ

ਆ ਅਨਿਕ ਰਾਇ ਸਤਰੀਆ। ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤੁ ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ॥੩॥ ਆਇਆ ਛੂਟੀ ਆਥਿ ਕਰਗਹਿ
ਖਲੀਆ। ਸਗਲ ਹਿਤਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖ ਚਾਇ ਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ਪੇਡ
ਘਨ ਕਰਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ॥੧॥ ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੀ। ਜਾ ਤੇ ਪਾਈ
ਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ। ਆਸ ਪਾਸ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ। ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿੰਚਨਹਾ
ਰੇ ਏਕੈ ਮਾਲੀ। ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਆਣਿ ਜੜਾਈ। ਸਗਲੀ ਫੂ
ਲੀ ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇ
ਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜ ਲੀਲਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ। ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ਤੇਰਾ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਾਈ॥੧॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ। ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ
ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ। ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ।
ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ। ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ॥੪॥
੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ। ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ।
੧॥ ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ। ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਵੀਚਾਰ। ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ॥੨॥ ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ। ਕਰਮ
ਕਰਤ ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾ
ਇਆ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ। ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥
੭॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ
ਦੂਖਾ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੂਖ ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ। ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ। ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ। ਸਾਚੁ ਸ
ਬਦੁ ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ। ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
੪॥੮॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ। ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਸ
ਦਾ ਚੇਰੋ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ। ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ਪੈਨ੍ਹਉ ਖਾ
ਈ। ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੀ ਵਲਾਈ॥੨॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ। ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ
ਲਾਈ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈ। ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈ॥੪॥੯॥੬੦॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ। ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀ

ਜੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤਿ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮਾ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਦਸਦਾਸਮਾਰੇ।ਗੁਰਕੇਚਰਨਕੇਸਸੰਗਿਝਾਰੇ।੧।ਜਾ
ਗੁਰੇਮਨਜਾਗਨਹਾਰੇ।ਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਨਆਵਸਿਕਾਮਾਝੂਠਾਮੋਹੁਮਿਥਿਆਪਸਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।
ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਰੰਗੁਲਾਇ।ਗੁਰੁਕਿਰਪਾਲੁਹੋਇਦੁਖੁਜਾਇ।੨।ਗੁਰਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ।
ਗੁਰੁਦਾਤਾਗੁਰੁਦੇਵੈਨਾਉ।੩।ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿ।ਆਠਪਹਰਨਾਨਕਗੁਰਜਾਪਿ।
੪।੧੬।੬੭।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਪੇਪੇਡੁਬਿਸਥਾਰੀਸਾਖ।ਅਪਨੀਖੇਤੀਆਪੇਰਾਖ।੧।ਜ
ਤਕਤਪੇਖਉਏਕੈਓਹੀ।ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਆਪੇਸੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪੇਸੂਰੁਕਿਰਣਿਬਿਸਥਾ
ਰੁ।ਸੋਈਗੁਪਤੁਸੋਈਆਕਾਰੁ।੨।ਸਰਗੁਣਨਿਰਗੁਣਥਾਪੈਨਾਉ।ਦੁਹਮਿਲਿਏਕੈਕੀਨੋਠਾਉ।
੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ।ਅਨਦਰੂਪੁਸਭੁਨੈਨਅਲੋਇਆ।੪।੧੭।੬੮।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਿਛੂਨਜਾਨਾ।ਦਿਨੁਰੈਣਿਤੇਰਾਨਾਮੁਵਖਾਨਾ।੧।ਮੈਨਿਰ
ਗੁਨਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਪ੍ਰਭੁਸੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਗਿਆਨਅਵੀਚਾ
ਰੀ।ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਆਸਮਨਿਧਾਰੀ।੨।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਰਮਨਸਾਧਾ।ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਮਨਹਿਅਰਾ
ਧਾ।੩।ਕਿਛੂਨਜਾਨਾਮਤਿਮੇਰੀਥੋਰੀ।ਬਿਨਵਤਿਨਾਨਕਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰੀ।੪।੧੮।੬੯।। ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਦੁਇਇਹਮਾਲਾ।ਜਪਤਜਪਤਭਏਦੀਨਦਇਆਲਾ।੧।ਕਰਉ
ਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈਮੋਕਉਦੇਹੁਹਰੇਹਰਿਜਪਨੀ।੧।ਰਹਾਉ।
ਹਰਿਮਾਲਾਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰੈ।ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ।੨।ਹਿਰਦੈਸਮਾਲੈਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿ
ਬੋਲੈ।ਸੋਜਨੁਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲੈ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਰਾਚੈਨਾਇ।ਹਰਿਮਾਲਾਤਾਕੈਸੰਗਿਜਾ
ਇ।੪।੧੯।੭੦।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ।ਤਿਸੁਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆ
ਪੈਕੋਇ।੧।ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾ
ਸਕੀਜੁਗਤਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆਇਆ।ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾ
ਇਆ।੨।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੇਮਨਮਾਹਿ।ਤਿਸਕਉਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾ
ਪਾਇਆ।ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾਇਆ।੪।੨੦।੭੧।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ।ਤਾਂਦੂਖੁਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ।੧।ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ।ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨ
ਕਉਲੇਹੁਉਧਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਖੁਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ।ਫਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿ
ਗੁਰਮੰਤਾ।੨।ਸੋਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਇ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਕਉਨ

ਉਪੁਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵੁਸਿਆਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅ ੧੬੦
ਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭ
ਗਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਭਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭਵਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿ
ਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋ
ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮ
ਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੂੰਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਤੂੰਮੇਰਾਕਰਤਾਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ॥ਸਰਣਿਗਹੀ
ਪ੍ਰਭਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂਆਧਾਰੁ॥ਤੁਝਹਿਪੇਖਿਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰੁ॥੨॥ਤੂੰ
ਮੇਰੀਗਤਿਪਤਿਤੂੰਪਰਵਾਨੁ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਮੈਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਨਾਮਗੁਣਤਾਸਿ॥ਨਾਨ
ਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਰੋਵਨਹਾਰੈਝੂਠੁਕਮਾਨਾ॥ਹਸਿਹਸਿ
ਸੋਗੁਕਰਤਬੇਗਾਨਾ॥੧॥ਕੋਮੂਆਕਾਕੈਘਰਿਗਾਵਨੁ॥ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ
ਾਲਬਿਵਸਥਾਤੇਬਿਰਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੂਕਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥
ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਾਕਾਪ
ਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੋਇਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਬਹੁ
ਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦੁਧਰਉਰੀ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁ
ਕਹਾਕਰਉਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਾਰਿਓ॥ਖਿਸਰਿਗਇਓਭੂਮਿਪਰਿਡਾਰਿਓ॥
੨॥ਸਾਦਿਮੋਹਿਲਾਦੀਅਹੰਕਾਰੇ॥ਦੋਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮਅੰਧਾਰੇ॥ਨਾਨ
ਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਆਰੇ॥ਜਮ
ਕੰਕਰਨਸਿਗਏਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਚਿਤਿਆਵਹਿਤੇਰੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸਗਲਰੋਗਖਇਆ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਦੂਖਦੇਵਹਿਅਵਰਾਕਉ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕਉ॥੨॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀਪਿ
ਆਸਮਨਿਲਾਗੀ॥ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਕੇਵਲਨਾ
ਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਜੈ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਮਿਟੇਜੰਜਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾਹੋਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨੀ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪੂਰਨੁਸੋਭੇਟਿਆਨਿ
ਰਭੈਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿ॥ਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਿ॥੨॥
ਠਾਕੁਰਅਪਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਮਨਿਹੋਈਸਾਂਤਿ॥ਮਿਟਿਗਈਭਾਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥

ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜਾਨਾ॥੪॥੨੭॥੭੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋ
ਜਨਪੂਰਨਰਹੇਅਘਾਈ॥੧॥ਕਛੂਨਥੋਰਾਹਰਿਭਗਤਨਕਉ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦਸਅਸਟ
ਸਿਧਾਈ॥ਪਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਹੁਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਨਾਹੀਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਮੇ
ਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣਤਬਿਨਾਸਿਉਸੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥
੧॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥
ਤਾਪੂਰਨਹੋਈਮਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥
੪॥੨੯॥੮੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ॥ਗਿਰਤਕੂਪਮਹਿਖਾਹਿਮਿਠਾ
ਈ॥੧॥ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਚਿਤਵਤਕਬਹੂਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿੰਗ
ਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਹਚਲਗ੍ਰਿਹੁਬਾਂਧਿਆ॥ਕਾਲਕੈਫਾਂਸਿਸਕਤਸਰੁਸਾਂ
ਧਿਆ॥੨॥ਬਾਲੂਕਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁਖਿਆਇਆ॥ਸੋਥਾਨੁਮੂੜਿਨਿਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਜਪਿਓਹਰਿਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਦੁਤੁਕੇ॥੯ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁਮਸੰਗਿਮੇਲ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁ
ਕੋਊਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਊਮੁਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥੧॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਹੋਈਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀਪ
ਪੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀਰੋਲਿ॥੨॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਾਕੁਜ
ਗਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓਹੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨ
ਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਣੈਆਪਿ॥
੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਾਹਮਡਰਿਆ॥ਨਾਓਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕੜਿਆ॥
ਨਾਓਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ॥ਨਾਓਸੁਦੂਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ॥੧॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰਨਵਾਰਾ॥ਜੀਅਉ
ਹਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਸੁਬੰਧਨਨਾਹਮਬਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਧੰਧਾਨਾਹਮਧਾਧੇ॥ਨਾਉ
ਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕਉਮੈਲਾ॥ਓਸੁਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥੨॥ਨਾਉਸੁਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ਨਾਉ
ਸੁਲੇਪੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਂਹਮਜਚਨਾ॥
੩

ਮਨਿ ਬਿਸੂਤਾ ਹੀਏ ਕੈ ਓਹੀ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥ ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੨੩॥੭੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ ਉਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨ ॥੩॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੨੪॥੭੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥+ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥ ਆਪਹੁ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਨ ਭੂਲੈ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੂਲੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨੫॥੭੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥ ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥ ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੨੬॥੭੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਉ ਮਿਲੀਐ ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥ ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗ ਮੋਹਨੀ ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥ ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥

੧੬੧

+ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥

ਮਰਣਨਲਾਗੈਓਇਕੈਮੀਠੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਖੋਟੀਡੀਠੀ॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ॥ਛੋ
ਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪੁਨਮਾਊ॥ਮੇਲੀਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਬ
ਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਭਉਚੂਕਾਟੂਟੇਸਭਿਫੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘ
ਰੁਸਗਲਾਮੈਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥੪॥੨੬॥੯੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਠਪਹਰਨਿਕਟਿ
ਕਰਿਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀਪਗਛਾਰੁ॥
ਸੰਤਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਣਿਜਾਕੈਕੇਵ
ਲਨਾਮੁ॥ਅਨਦਰੂਪਕੀਰਤਨੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦੂਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ॥ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇ
ਬਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥੩॥ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲ
ਜਾਕੀਸੇਵ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੨੭॥
੯੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਮ॥ਮ
ਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਓਇਆਨਦੁਪਾਵੈ॥ਜਿ
ਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨ
ਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥ਜਾ
ਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥੩॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਉ॥
ਉਨਸਾਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ॥ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੮॥
੯੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਨਾਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਰਥਾ
ਕਾਹੂਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਲਾਗਹਪਾਈ॥੧॥ਸਾਲਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ਪੂਜਾਅਰਚ
ਬੰਦਨਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਹੁਕੁੰਟ॥ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠ॥ਜਾਕਾਚਵਰੁ
ਸਭਊਪਰਿਝੂਲੈ॥ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ॥ਅਭਗਸਭਾਸੰਗਿਹੈਸਾ
ਧਾ॥ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬੇਅੰਤ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਲਹ
ਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਓਹੁਆਇਓਸਰਨਾ॥ਹਾਥਿਚੜਿਓਹਰਿਸਾਲਗਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥
੪॥੨੯॥੯੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਜਿਹਪੈਡੈਲੂਟੀਪਾਨਿਹਾਰੀ॥ਸੋਮਾਰਗੁਸੰਤਨਦੂਰਾਰੀ॥

੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਸਾਚੁਕਹਿਆ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਥੀਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦੂਰਿਰਹਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਹਲਾਲਚਜਾਗਾਤੀਘਾਟਾ॥ਦੂਰਿਰਹੀਉਹਜਤਤੇਬਾਟਾ॥੨॥ਜਹਆਵਟੇਬਹੁਤਘਨ
ਸਾਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸਾਧਾ॥੩॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਨਪੇਖਾ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਵਾਜੇਤਾਕੈਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੫॥੪੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖਾਇਓਨਾਮੁ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਬੁ
ਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸਹਿਅਘਾਨੇ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਾਰਿਗਪਾਨੇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਨਿਪ
ਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਚੰਦੁਚੜਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲ
ਜਵੇਹਰਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਜਪਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾ
ਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੨॥੪੨॥੯੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿ
ਆਈ॥ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਰਾਈ॥੧॥ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿਸਦਾਹੈਨਾਲੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾ
ਸਮਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਠਾਲਾਗੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈ॥੨॥੪੩॥੯੩॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲ
ਗੁਰਦੇਵਪਿਆਰੇ॥ਪੂਜਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਭਾ
ਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥੪੪॥੯੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀ
ਲਾਗੀ॥ਸਉਕਨਿਘਰਕੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਸੋਹਾਗਨਿਸੀਗਾਰਿਕਰੀ॥ਮਨਮੇਰੇਕੀਤਪਤਿਹ
ਰੀ॥੧॥ਭਲੋਭਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆਮਾਨਿਆ॥ਸੂਖੁਸਹਜੁਇਸੁਘਰਕਾਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿਜਮਤਦਾਰ॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰ॥ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਝਲਉਪਾਏ॥
ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤਲਾਵੇ॥੨॥ਨਾਮੈਕੁਲੁਨਾਸੋਭਾਵੰਤ॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀਕੰਤ॥ਮੋਹਿਅਨਾ
ਥਗਰੀਬਨਿਮਾਨੀ॥ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ॥੩॥ਜਬਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ॥ਸੂਖਸਹ
ਜਮੇਰਾਧਨੁਸੋਹਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੧॥੯੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ॥ਬੋਲੈਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ॥ਸਦਾਭੂਖੀਪਿ
ਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿਉਪਾਈ॥ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਲਗੇਸੇਸੋਹਿਆ॥੨॥ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ॥ਸੇਉਬਰੇ
ਜੇ

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਦੂਖ ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੪॥੯੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਭਲੀ ਭਾਤਿ ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ ਓਟਿ ਗਹੀ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੰਗੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਤਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ
ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ
ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅ
ਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀ
ੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏ
ਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ
ਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇ
ਵਕ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੮ ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸ
ਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਭੇਟਸੀ ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥ ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਤੁਠਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸੁਖਾ
ਮੈ ਭਾਲਿਆ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ
ਆਪਣੇ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗ
ਠੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ਹੈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿ
ਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥ ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥ ਹਉ ਵੰ
ਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹਿ ਸੁਣੀ
ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥ ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕੁ ਭਈ ॥

ਮੈ ਤੇਰਿ ਗੁਣ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥ ਥੋਰੜੇ ਬਸੰਸਾਰ ਕਿਨੂੰ ਧਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਤਿਸਾਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ ਤੂੰ
ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ
ਸੇ ਮਰਨਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥ ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨਾ ਗਉਣੁ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿ
ਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆਉ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਆ
ਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁ
ਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ ਜੋ
ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥ ਤਿਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ
ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਾ ਨ ਵਿਸ
ਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿ
ਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ
ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ
ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏ
ਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁ
ਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥
੪॥੭॥੧੦੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀਂ ਇਤੁ ਦ
ਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮ
ਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥

ਮਹਾਬਿਖਮਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਵਿਰਲੈਪੈਖਿਆ।ਛੂਟਨੁਹਰਿਕੀਸਰਣਿਲੇਖੁਨਾਨਕਪੇਖਿਆ।੪।੮।।੧੧੦।।
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੋਇਜਿਤਾਕਿਸਹੀਸੰਗਿਕਾਹੇਗਰਬੀਐ।ਏਕੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁਭਉਜਲੁਤਰਬੀਐ।੧।ਮੋਗ
ਰੀਬਸਚੁਟੇਕਤੂੰਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇ।ਦੇਖਿਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨੋਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੰਜਾਲੁ
ਕਾਜਿਨਕਿਤੈਗਨੋ।ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏਹੁਧਨੋ।੨।ਜੇਤੇਮਾਇਆਰੰਗਤੇਤਪਛਾਵਿਆ।
ਸੁਖਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਿਆ।੩।ਸਾਚਾਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਤੂੰਪ੍ਰਭਗਹਿਰਗੰਭੀਰੇ।ਆਸਭਰੋਸਾਖ
ਸਮਕਾਨਾਨਕਕੇਜੀਅਰੇ।੪।੯।।੧੧੧।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇਸਹਜਸੁ
ਖੁਪਾਈਐ।ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ।੧।ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇਜਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ।
ਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿਸਚਾਸਚੁਸੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗਿਆਨਜੋਗੁ।ਤਿ
ਸਹਿਅਰਾਧਿ+ਬਿਨਾਸੈਸਗਲਰੋਗੁ।੨।ਰਾਖਨਹਾਰੁਅਪਾਰੁਰਾਖੈਅਗਨਿਮਾਹਿ।ਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਨਾ
ਸਿਮਰਤਤਪਤਿਜਾਇ।੩।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਣਾਨਾਨਕਜਨਧੂਰਾ।ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਿਧਿਭਏਭੇਟਿ
ਆਗੁਰਪੂਰਾ।੪।੧੦।।੧੧੨।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਗੋਬਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ।ਹੋਇ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲੁਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ।੧।ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਾਹਹਰਿਕਥਾਕਹਾਣੀਆ।ਅਨਦਿਨੁਸਿ
ਮਰਹਨਾਮੁਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਣੀਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਨਾਮੁਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾ।ਮਿਥਿਆ
ਮੋਹੁਸੰਸਾਰੁਝੂਠਾਵਿਣਸਣਾ।੨।ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਨੇਹੁਕਿਨੈਵਿਰਲੈਲਾਇਆ।ਧੰਨੁਸੁਹਾਵਾਮੁ
ਖੁਜਿਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆ।੩।ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਲੁਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ।ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇ
ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ।੪।੧੧।।੧੧੩।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭ
ਭੁੰਚਹ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ।੧।ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾਤੇਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈ।ਖੀਨਭਏਸਭਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੁਧਿਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹ
ਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ।ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ।੨।ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇ
ਈਪਤਿਵੰਤੇ।ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰਤੇ।੩।ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪ
ਤਿਕਮਲੀ।ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕਸਚਅਮਲੀ।੪।੧੨।।੧੧੪।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁ
ਕੀਆਕਰਾਇਆਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ।ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।੧।ਪਾਇ
ਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂਕੇਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।੧
ਰਹਾਉ।ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ।ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੂਰਨਵਡਿਆਈ।੨।

ਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਵਹੀਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਅਨੁਰਾਗੀ॥ਤੇਮੁਕਤਿਭਏਤਿਨਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਜ
ਪਤਗੁਨਗਾਉਨਾਮੁਪੂਰੈਨਾਮਿਰਿਦੈਤਾ॥ਵਣਜਾਰੇਮੀਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭਤਾਕੇਵਡਭਾਗਾ॥ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭ
ਉਭਾਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਭਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹ
ਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਅਉਰੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤ
ਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪ
ਰਵਾਨਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜ
ਪਿਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੈ
ਕੈਊਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ॥ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖ
ਜਾਕਾਤੂੰਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥
॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਹਿਬਸੇਰਾ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾਗੁਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨਪਿ
ਖੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾਣੁ
ਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀ
ਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਾਬਿਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕ
ਰਜੋੜਿਰਹੁਤਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾਈਰੂਪਿਅਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋੁਹਾ
ਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਡੀਗਨਡੋਲਾਤਊਜਉਮ
ਨਕੇਭਰਮਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਏਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥ਓਇਬਿਖਾਦੀਦੋਖੀਆਤੇਗੁਰਤੇਹੂਟੇ॥
ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨਾਤੇਓਇਹਮਤੇਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਜਾਨਤਾਤਬਹੀਤੇਬੰਧਾ॥ਗੁਰਿਕਾਟੀ
ਅਗਿਆਨਤਾਤਬਛੁਟਕੇਫੰਧਾ॥੨॥ਜਬਲਗੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝਤਾਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨੁਦੋਖੀਆਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇ
ਵਕੋਨਾਨਕਖਸਮੈਬੰਦਾ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦੁਘਣਾਹਰਿਕੀਰਤ
ਨੁਗਾਉ॥ਗਰਹਨਿਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰੂਦੇਆਪਣਾਨਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦਬਲਿਜਾਉ॥

ਗੁਰੂਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਚੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗੁਨਅਪਸਗੁਨਤਿਸਕਉ
ਲਗਹਿਜਿਸੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਵੈ॥੨॥ਪੁੰਨਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸ
ਭਊਪਰਿਨਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਜੋਜਪੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਮੁ॥੩॥ਭੈਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਗਏਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ॥
ਨਾਨਕਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੯ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਿਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉ॥ਆਗੈਭਾਵਉਕਿਨਭਾਵਉ॥ਏਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿ
ਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥੧॥ਹਉਮਾਗਉਆਨਲਜਾਵਉ॥ਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਸਮਸ
ਰਿਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨੁਖੋਜਿਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾ
ਦਿਕਸਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦੁਲਭਾਵਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗਮਆਗਾਧਿਬੋ
ਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿ
ਨਆਵਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵ
ਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨ੍ਹਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦ
ਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥
ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉਗਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾ
ਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥
੪॥੨॥੧੨੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੦॥ ਜਿਸਨੋਤੂੰਅਸਥਿਰੁਕ
ਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋਦਾਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮ
ਨਕਿਆਕਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈ
ਸੇਬਸਤਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿਭੋਰਾਹਾ॥ਭੀਤਿਊਪਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰਤਿਓਰਕੋਆਹਾ॥੨॥
ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ॥ਆਵਗਿਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀ
ਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕ
ਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਣਓਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈ
ਸੀਧਰੀਦੂਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥੧॥ਜਉ

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਰਸ ਆਨਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ
ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚ
ਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥ ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ ਖ
ਵਤੋ ਨਾਹੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੀਤਲਈ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥ ਦਾਸੁ
ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੩॥੭॥੧੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਲਾਹੇ
ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥ ਸਸਤ ਵਖਰੁ ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ ਉਰਝਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿ
ਓ ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ ਹਰਕਾਇਆ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ
ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇ
ਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਹਿ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੨੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥ ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ਸੰਗਿ ਸਗਲ
ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥
ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪ
ਟਾਧੇ ॥ ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀ
ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸ
ਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਓ ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆ
ਦ ਕਾਰਣਿ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵ
ਹਿ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ ਭੂਲੋ
ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ ਤੂੰਮਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ
ਕਰਤਾ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾ
ਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਭਏ ਪੁਨੀ

ਤਨਸਰੀਰਾ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਲੂਕਿਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮ੍ਹਪੇਖਿਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥
ਆਪਕਮਾਨੇਕਉਲੇਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇਮੂਸੇ
ਤੂੰਰਾਖਤਪਰਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪ
ਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ॥੧
ਸੇਵਕਕਉਨਿਕਟੀਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿ
ਸੁਸੇਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁਨਾਨਕਪਰਸਣਿਆ
ਵੈ॥੨॥੭॥੧੨੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੧ ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈ
ਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰ
ਤਹਮਾਰੇਮੀਤਾਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆਨੀਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨ੍ਹੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐਰੇ॥ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁ
ਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਰੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮੇਰੈਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਰੰਗਿਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵਉਰੇ॥੧॥
ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿ
ਡਰਾਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਹਿਚੀਤਿਨਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁ
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਚਾਰਿਬਰਨ
ਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿ
ਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿ
ਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਝਲੀਰੇ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮਆਨ
ਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿ
ਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਮਾਰੀਪਿ
ਆਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਿਮਖਨਮਨਤੇਟਾਰੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਸਰਸਨਹਰਸਨ॥ਰੰਗਿ

ਰੰਗੀਕਰਤਾਰੀਗੇ॥੧॥ਖਿਨੁਰਮਗੁਰਗਮਹਰਿਦਮਨਹਜਾਮਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਉਰਿਹਾਰੀਗੇ॥੨॥੫॥੧੩੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਨੀਕੀਸਾਧਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਹਰਮੂਰਤਪਲਗਾਵਤਗਾਵਤਗੋਵਿੰਦਗੋ
ਵਿੰਦਵਖਾਨੀ॥੧॥ਚਾਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਹਰਿਜਸੁਮਨਿਤਨਿਚਰਨਖਟਾਨੀ॥੨॥ਹਉਹਉਰੋਤੂਠਾਕੁਰ
ਗਉਰੋਨਾਨਕਸਰਨਿਪਛਾਨੀ॥੩॥੬॥੧੩੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੧੨ ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਨਪਾਭਜੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਏਕਸਾਚੇਨਾਮਬਾਝਹੁਸਗ
ਲਦੀਸੈਛਾਰੁ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੀਐਸਦਸੰਗਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬੂਝੀਐਏਕਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਣਿਸਮਰਥਏਕਕੇਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥ਮਹਾਭਉਜਲੁਲੰਘੀਐਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੨॥
ਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੀਐਦੁਖੁਨਜਮਪੁਰਿਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸੋਈਪਾਏਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੩॥ਏ
ਕਟੇਕਅਧਾਰੁਏਕੋਏਕਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਨਾਨਕਜਪੀਐਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੋਰੁ॥੪॥
੧॥੧੩੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਦੀਏਸਭਿਰਸਭੋਗ॥ਦੀਨਬੰਧਪਜੀਅਦ
ਾਤਾਸਰਣਿਰਾਖਣਜੋਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸਹਾਇਸੰਗੇਏਕਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਉ॥੧॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਧਿਆਵਹਿਤਰਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸ
ਭਊਪਰਿਨਾਮੁਅਚਾਰੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਮਿਲੈਸਤਿਗੁਰਦੇਵ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਭ
ਗਤਿਹਰਿਕੀਭਲੀਪ੍ਰਭਕੀਸੇਵ॥੩॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਤੇਰੀਤੂੰਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਅ
ਧਾਰੁਤੇਰਾਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਤਾਣੁ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਡੋਲਿਡੋਲਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆ
ਬਿਨਾਸਾਧੂਸੰਗ॥ਖਾਟਿਲਾਭੁਗੋਬਿੰਦਹਰਿਰਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਇਕਰੰਗ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀਐ
ਨੀਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਪਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੀਅਦਾਤਾਆਪਿ॥ਤਿਆਗਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ਮੀਤੁਸਖਾ
ਸਹਾਇਸੰਗੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਚਰਣਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਤੇਰਾਜਸੁਗਾਉ॥ਸਰਬਸੂਖਵਡੀਵਡਿਆਈਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਨਾਉ॥੪॥੩॥੧੩੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਉਦਮੁਕਰਉਕਰਾਵਹੁਠਾਕੁਰਪੇਖਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਰਾਵਹੁਰੰਗਨਿਆ
ਪੇਹੀਪ੍ਰਭਰੰਗਿ॥੧॥ਮਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਾਜਾਪਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਵਸਹੁਮੇਰੈਹਿਰਦੈਹੋਇਸਹਾਈਆਪਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭੁਪੇਖਨਕਾਚਾਉ॥ਦਇਆਕਰਹੁਕਿਰਮਅਪੁਨੇਕਉਇਹੈ
ਮਨੋਰਥੁਸੁਆਉ॥੨॥ਤਨੁਧਨੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਰੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਤਿਉ

ਸੋ

ਪਾਰ

ਰਹਣਾ ਤੇਰੀ ਗਾਰੀ ਆਖਾਹਿ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪੁਗਿ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਿ ਰਖੁ ਤਾ ਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੪॥੪॥੩॥੧੩੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਕਲਿਜੁਗ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਭ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਧਰਮੁ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥ ਸਤਿਜੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ ਕਰਿ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਵਰ ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥ ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥ ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ

ਘਟਿ ਘਟਿ

ਰਖਹੁਸੰਤਸੰਗਾਇ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੩॥੬॥੧੪੬॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਚਰਨਸੁਹਾਵੇ॥ਹਰਿਸੰਤਨਪਾਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਸੇਵਕਮਾਇਆਗੁਨਰਸਿਰਸਿਗਾਵੇ॥੧॥ਏਕਹਿਆਸਾਦਰਸਪਿਆਸਾਆਨਨਭਾਵੇ॥੨॥ਦਇਆ
ਤੁਹਾਰੀਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵੇ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਏਕੁ
ਸਿਮਰਿਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਰਿਦੈਬਸਾਵਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸ
ਰਨੀਆਈਐਸਰਬਫਲਾਪਾਈਐਸਗਲੇਦੁਖਜਾਹੀ॥੨॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ
॥ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸੋਮੂਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਸਰਬਫਲੁਪਾਵੈਸੋਜਨੁਸੁਖੀਆਹੂਆ॥੧॥ਰਾਜੁਕਹਾਵੈਹਉਕਰਮਕ
ਮਾਵੈ॥ਬਾਂਧਿਓਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੨॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੋਜਨੁਨਿਹਚਲੁ
ਥੀਆ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੪ ਓਹੁਨੇਹੁਨਵੇਲਾ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿ
ਉਲਾਗਿਰਹੈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਜਨਮਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਚੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਿ
ਲੀਜੈਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਅਪਨੀਦਇਆਕਰਹੁ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਮਿਲੁਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਤੁਮਬਿਨੁਧੀਰਜੁਕੋਇਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਏ॥ਪ੍ਰਭਤੁਮਰੇਦਰਸਬਿਨੁਸੁਖੁਨਾਹੀ॥੧॥ਵਰਤਨੇਮਸੰਜਮਕਰਿਥਾਕੇ॥ਨਾਨਕ+ਸਰਨਿਪ੍ਰਭਸੰ
ਸਾਧ
ਗਿਵਸੈ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੫॥ਪੜਤਾਲ
ਬਿਕਾਰਮਾਇਆਮਾਦਿਸੋਇਓਸੂਝਬੂਝਨਆਵੈ॥ਪਕਰਿਕੇਸਜਮਿਉਠਾਰਿਓਤਦਹੀਘਰਿਜਾ
ਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭਬਿਖਿਆਬਿਖੈਲਾਗੇਹਿਰੇਵਿਤਚਿਤਦੁਖਾਹੀ॥ਖਿਨਭੰਗੁਨਾਕੈਮਾਨਿ
ਮਾਤੇਅਸੁਰਜਾਣਹਿਨਾਹੀ॥੧॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਜਨਪੁਕਾਰਹਿਸੁਨੈਨਾਹੀਡੋਰਾ॥ਨਿਪਟਿਬਾਜੀਹਾ
ਰਿਮੂਕਾਪਛੁਤਾਇਓਮਨਿਭੋਰਾ॥੨॥ਡਾਨੁਸਗਲਗੈਰਵਜਹਿਭਰਿਆਦੀਵਾਨਲੇਖੈਨਪਰਿਆ॥
ਜੇਂਹਕਾਰਜਿਰਹੈਓਲ੍ਹਾਸੋਇਕਾਮੁਨਕਰਿਆ॥੩॥ਐਸੋਜਗੁਮੋਹਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓਤਉਏਕਕੀ
ਰਤਿਗਾਇਆ॥ਮਾਨੁਤਾਨੁਤਜਿਸਿਆਨਪਸਰਣਿਨਾਨਕੁਆਇਆ॥੪॥੧॥੧੫੨॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੫ ਬਾਪਾਰਿਗੋਵਿੰਦਨਾਏ॥×ਪੰਚਨਾਦਤੂਰਬਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਪਾਏਸਹਜਾਏਦਰ
ਸਾਏ॥ਅਬਰਾਤਿਆਗੋਵਿੰਦਸਿਉ॥੧॥ਸੰਤਸੇਵਿਪ੍ਰੀਤਿਨਾਥਰੰਗੁਲਾਲਨਲਾਏ॥ਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਮਨਿਦ੍ਰਿੜਾਏਰਹਸਾਏਨਹੀਆਏਸਹਜਾਏਮਨਿਨਿਧਾਨੁਪਾਏ॥ਸਭਤਜੀਮਨੈਕੀਕਾਮੁਕਰਾ
ਚਿਰੁ

ਸਾਧਸੰਤਮਨਾਏਪ੍ਰਿਅਪਾਏਗੁਨਗਾਏ

ਸਾਚੇਨਾਹਿਭਾਇਆਮਨਬਧੁਨੁੰਧਿਆਸਨਾਰੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੋਪਿਖਾਵਉਮੈਤਿਨੁਅਧਰਾਵਉ
ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਆਇਓਗਲਿਲਾਇਓ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕੋਊਬਿਖਮਗਾ
ਰਤੋਰੈ॥ਆਸਪਿਆਸਧੋਹਮੋਹਭ੍ਰਮਹੀਤੇਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਾਨਇਹਬਿਆਧਿਛੋਰੈ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਮਰੰਗਿਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗਾਵਉ॥ਅਨਦਿਨੋਪ੍ਰਭਧਿਆਵਉ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਜੀਤਿਮਿਟਾਵ
ਉ॥ਨਿਧਿਨਾਮੁਨਾਨਕਮੋਰੈ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗੁ॥ਮਨਸਿ
ਮਰਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਹਰਿਭਜਨਸਫਲਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਵਿਕਾਰਮਿਥਿਆਜਪਿਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮ॥ਮਨਸੰਤਨਾਕੈਚਰਨਲਾਗੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਗੋਪਾਲਦੀਨਦਇਆਲਪਤਿਤਪਾਵਨਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਹਰਿਚਰਣਸਿਮਰਿਜਾਗੁ॥ਕਰਿਭਗਤਿਨਾਨਕਪੂਰਨਭਾਗੁ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਹਰ
ਖਸੋਗਬੈਰਾਗਅਨੰਦੀਖੇਲੁਰੀਦਿਖਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਹੂੰਭੈਨਿਰਭੈਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂੰਉਠਿਧਾਇ
ਓ॥ਖਿਨਹੂੰਰਸਭੋਗਨਖਿਨਹੂੰਖਿਨਹੂਤਜਿਜਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨਹੂੰਜੋਗਤਾਪਬਹੁਪੂਜਾਖਿਨਹੂੰ
ਭਰਮਾਇਓ॥ਖਿਨਹੂੰਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਲਾਇਓ॥੨॥੫॥੧੫੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੭॥ ਆਸਾਵਰੀ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਕਰਿਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਪਿ
ਆਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਕਹਿਆਸੁਚਿਤਿਧਰਿਹਾਂ॥ਅਨਸਿਉਤੋਰਿਫੇਰਿਹਾਂ॥ਐਸੇਲਾਲਨੁਪਾਇਓਰੀਸਖੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਪੰਕਜਮੋਹਸਰਿਹਾਂ॥ਪਗੁਨਹੀਚਲੈਹਰਿਹਾਂ॥ਗਹਡਿਓਮੂੜਨਰਿਹਾਂ॥ਅਨਿਨਉਪਾਵਕਰਿਹਾਂ॥੩
ਤਉਨਿਕਸੈਸਰਨਿਪੈਰੀਸਖੀ॥ਥਿਰਥਿਰਚਿਤਥਿਰਹਾਂ॥ਬਨੁਗ੍ਰਿਹੁਸਮਸਰਿਹਾਂ॥ਅੰਤਰਿਏਕਪਿਰਹਾਂ॥
ਬਾਹਰਿਅਨੇਕਧਰਿਹਾਂ॥ਰਾਜਨਜੋਗੁਕਰਿਹਾਂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲੋਗਅਲੋਗੀਰੀਸਖੀ॥੨॥੧॥੧੫੭॥
ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਸਾਏਕਮਾਨਿਹਾਂ॥ਗੁਰਸਿਉਨੇਤਧਿਆਨਿਹਾਂ॥ਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਮੰਤਗਿਆਨਿਹਾਂ॥
ਸੇਵਾਗੁਰਚਰਾਨਿਹਾਂ॥ਤਉਮਿਲੀਐਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੇਅਨ ਭਰਾਨਿਹਾਂ॥
ਰਵਿਓ ਸ੍ਰਬਥਾਨਿਹਾਂ॥ਲਹਿਓਜਮਭਇਆਨਿਹਾਂ॥ਪਾਇਓਪੇਡਥਾਨਿਹਾਂ॥ਤਉਚੂਕੀਸਗਲਕਾਨਿ॥
੧॥ਲਹਨੋਜਿਸੁਮਥਾਨਿਹਾਂ॥ਭੈਪਾਵਕਪਾਰਿਪਰਾਨਿਹਾਂ॥ਨਿਜਘਰਿਤਿਸਹਿਥਾਨਿਹਾਂ॥ਹਰਿਰਸਰਸਹਿ
ਮਾਨਿਹਾਂ॥ਲਾਥੀਤਿਸਹਿਭੁਖਾਨਿਹਾਂ॥ਨਾਨਕਸ ਹਜਿਸਮਾਇਓਰੇਮਨਾ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨੀਹਾਂ॥ਜਪੀਐਸਹਜਧੁਨੀਹਾਂ॥ਸਾਧੂਰਸਨਭਨੀਹਾਂ॥ਛੂਟਨਬਿਧਿਸੁਨੀਹਾਂ॥ਪਾਈਐਵ
ਡਪੁਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਹਿਜਨਮੁਨੀਹਾਂ॥ਸ੍ਰਬਕਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀਹਾਂ॥ਦੁਲਭਕਲਿਦੁਨੀਹਾਂ॥ਦੂ
ਖਬਿਨਾਸਨੀਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਆਸਨੀਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਮਨਸੋਸੇਵੀਐਹਾਂ॥ਅਲਖਅਭੇਵੀਐਹਾਂ॥ਤਾਂਸਿ

ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਹਾਂ॥ਚਿਤਿਮਿਲਨਜਾਈਐਮਰਿਹਾਂ॥ਗੁਰਤੇਜਾਤਿਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਨਦੁਮਾਣਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥
੧੫੯॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਏਕਾਓਟਗਹੁਹਾਂ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਹੁਹਾਂ॥ਆਗਿਆਸਤਿਸਹੁਹਾਂ॥ਮ
ਨਹਿਨਿਧਾਨੁਲਹੁਹਾਂ॥ਸੁਖਹਿਸਮਾਈਐਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਤਜੋਮਰੈਹਾਂ॥ਦੁਤਰੁਸੋਤਰੈਹਾਂ॥ਸ
ਭਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਿਰਭਉਕਹਉਸੋਇਹਾਂ॥ਮਿਟੇਅੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥ਸੰਤਉਪਦੇਸਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਿ
ਸੁਜਨਨਾਮੁਸੁਖਹਾਂ॥ਤਿਸੁਨਿਕਟਿਨਕਦੇਦੁਖਹਾਂ॥ਜੋਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨੇਹਾਂ॥ਸਭੁਕੋਤਿਸੁਮੰਨੇਹਾਂ॥ਸਫਲੁ
ਸੁਆਇਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਾਇਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ ਅਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਿਹਰਿਜ
ਸੁਗਾਈਐਹਾਂ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਹਾਂ॥ਉਆਰਸੁਜੋਬਿਧੇਹਾਂ॥ਤਾਕਉਸਗਲਸਿਧੇਹਾਂ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ
ਆਹਾਂ॥ਨਾਨਕਬਡਭਾਗਿਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪਗਧੋਈਐਹਾਂ॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਈਐਹਾਂ॥
ਦਾਸਹਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ ਬਿਆਪੈਦੁਖੁਨਕੋਇਹਾਂ॥ਭਗਤਾਂਸਰਨਿਪਰੁਹਾਂ॥ਜਨਮਿਨਕਦੇਮਰੁਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰੁਸੇਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਜਿਨਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਤੂੰਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਮੂੰਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥
ਮਨਹਿਅਰਾਧਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਉਹਾਂ॥
ਨਾਨਕਜਾਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨ
ਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੋਹੋਈਐਹਾਂ॥ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇ
ਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇਸੁਮਾਨੀਐ
ਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨੁਹੋਇਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿ
ਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੂਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰਤਰਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉ
ਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੫ ਇਕਤੁਕਾ॥
ਓਇਪਰਦੇਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤਜਿ
ਗਏਹਾਂ॥ਸੁਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਲਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮਹਿਮਰਿਭਗੇ
ਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ੯ ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿ
ਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜ
ਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮ

ਅਕਾਰਥਖੋਵਤਬਾਜਨਲੋਕਹਸਤਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾਸੈਤਨਕੀ॥੬੪॥
੨॥੧॥੧੬੪॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾਮਹਲਾ੧ ਜੋਦਰਿ੧॥ਮ:੧॥ਮ:੪॥ ਸੋਪੁਰਖੁ॥
੩੫॥ਮ:੧॥੧੩॥ਮ:੩॥੧੫॥ਮ:੪॥੧੬੩॥੧॥ਮ:੫॥ ਤਿਨਾਕਾਜੁਮਲਾ੨੨੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨ ਉਤਰਿ
ਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ॥ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋ
ਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੋਰੇ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕਰੋਧੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾ
ਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਮੁਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਚੁਮਨਕਾਰਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਿ
ਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁ
ਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤਿਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸਨਿਆਪਿਸਹਜਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮ
ਲਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂ
ਜਾਥਾਨਿਮੁਰਾਰਾ॥ ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾ
ਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਗਤਿਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥ਜਲਮਹਿਉਪ
ਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿਗੁਣਗਾਵਾ
ਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ ਫੁਨਿਹੋਇ॥ਸੁਣਿਭਰਥਰਿ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪ
ਸਭਚਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰਮੈਰਾਹਿਨਪਾਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਮਾਥੇਛਾਈ॥
੧॥ਸਾਚੁਧਣੀਜਗੁਆਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਾਬ
ਹੁਤੀਆਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਾਹੀਜਮ
ਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰਹੁਹਉਮੈਕਹੈਕਹਾਏ॥
ਅੰਦਰਹੁਮੁਕਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਦਹਿ
ਰਦੈਧਿਆਏ॥੪॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਸਿਖਸੰਗਤਿਕਰਮਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭੂਲੋ
ਆਵੈਜਾਏ॥ਨਦਰਿਕਰੇਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਏ॥੫॥ਰੂੜਉਕਹਉਨਕਹਿਆਜਾਈ॥ਅਕਥਕਥ

ਉਤਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸੁਖ ਰਜਾਈ ॥ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮੇਟੈ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥ ਰਾਗਿ ਬਿਰਤ ਨ ਜਾਪਗ ਬਿ
ਤ ਤਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਬੂਝੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਿਰਭਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਾਣਾ ॥ ਜਨ ਰਖਿ ਰੈ ਰਖੇ ਰਖਵ
ਣਾ ॥੭॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏਕ ਲਿਵ
ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮ
ਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥
ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜ
ਮਕਾਲਿ ॥ ਬਾਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁ
ਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ
ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥ
ਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ ਤੂੰ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ
ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥
੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ
ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋ
ਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ
ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ
ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ ਕਉ
ਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋ
ਇ ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜੀ
ਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋ
ਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋ
ਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਭ
ਗਤੀ ਜਨਮ ਬਿਰੰਥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆ

ਪਿਉਪਾਏਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਜਿਸਟਿਉਪਾਈਜੋਤੀਤੂਜਾਤਿ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਮਿਟਸਿਤਨਿਭ੍ਰਾਤਿ॥
੭॥ਸੂਤਕੁਅਗਨਿਭਖੈਜਗੁਖਾਇ॥ਸੂਤਕੁਜਲਿਥਲਿਸਭਹੀਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕਿਜਨਮਿਮਰੀਜੈ
॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੮॥੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਆਪੁਵੀਚਾਰੈਸੁਪਰਖੈਹੀਰਾ॥ਏ
ਕਦ੍ਰਿਸਟਿਤਾਰੇਗੁਰਪੂਰਾ॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਨਤੇਮਨੁਧੀਰਾ॥੧॥ਐਸਾਸਾਹੁਸਰਾਫੀਕਰੈ॥ਸਾਚੀਨਦਰਿ
ਏਕਲਿਵਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂੰਜੀਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਰਤਾਪੈਕਾਰੁ॥ਸਿਫਤਿਸ
ਹਜਘਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਰਾਮਨਰਾਇਣੁਕਹੈਕਹਾਏ॥ਗੁ
ਰਤੇਵਾਟਮਹਲੁਘਰੁਪਾਏ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਜੋਤਿਅਨੂਪੁ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਵਾਸਗਲਸਰੂਪੁ॥
ਮੈਸੋਧਨੁਪਲੈਸਾਚੁਅਖੂਟੁ॥੪॥ਪੰਚਤੀਨਿਨਵਚਾਰਿਸਮਾਵੈ॥ਧਰਣਿਗਗਨੁਕਲਧਾਰਿਰਹਾਵੈ॥
ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥੫॥ਮੂਰਖੁਹੋਇਨਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਸੂਝੈ॥ਬਿਖੁ
ਕਾਮਾਤਾਜਗਸਿਉਲੂਝੈ॥੬॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋਵੈ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਭਵਣਨਿਹ
ਕੇਵਲਗਿਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿਆ
ਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿ
ਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋ
ਬਨਿਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾ
ਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆ
ਤਉਡਰਿਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ੧ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗੁਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅ
ਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉ
ਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬ

ਬਿਖਿਨੁ ਮਹਾਤੁ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅਕਲ ਕਲਾ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ਸੋ ਨਰੁ
ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥ ਜਹਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾ
ਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥
੭॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮
॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ ॥੯॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥
੧੦॥੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਬਨ ਖੰਡਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ ਇਤ ਉਤ
ਜਾਹਿ ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਕਹ
ਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ
ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥ ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਮੂੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ
ਝੀ ਹੋਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ
ਤਿਆਗੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ ਦਰਿ ਘ
ਰਿ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥
ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅ
ਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਤ
ਮੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ
ਕੇ ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕ
ਤ ਲਹੀਐ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿ
ਨੁ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਦੂ

ਨ ਲਾਗੀ ਸਕੈ ਗੁਰ ਤਰਗਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੇ ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ਤੰਤ ਨ ਮੰ
ਤਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰ
ਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
੬॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਛੂ
ਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥ ਨਾ ਜਮਦੂਤ ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਜਾ
ਗੈ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਇਕਤੁਕੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਨੈ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੀ
ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਬੰ
ਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥ ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀ
ਆ ॥੩॥ ਬੰਧਨ ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥ ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥ ਬੰਧਨ ਸਉ
ਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥ ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥ ਬੰਧਨ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਵਿਕਾ
ਰ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੩ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ
ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ
ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਆਦੇਸੁ ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆ
ਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥ ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਲ
ਹਨਿ ਬਹਿਠੀਆ ਲਖੁ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਣਨਿ ਸੇਜੜੀਆ ॥
ਤਿਨ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨੀ ਰਖੇ
ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ

ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ ਫਿਰਿ ਗਈ ਕੁਇਰੁ ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰਿ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰਿ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ

ਲੋਕਮੁਹਾਵਹੁ॥੪॥ਜਿਸਤੇਸੁਤਾਨਾਨਕਾਜਾਗਾਏਸੋਈ॥ਜੇਘਰੁਬੂਝੈਆਪਣਾਤਾਨੀਦਨਹੋਈ॥੫॥ ੧੭੨
ਜੇਧਨੁਨਾਲੈਚਲਣਿਆਕਿਛੁਸੰਪੈਲਾਣੋ॥ਤਾਧਨੁਸੰਚਹੁਦੇਖਿਕੈਬੂਝਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੬॥ਵਣਜੁ
ਕਰਹੁਮਖਸੂਦੁਲੈਹੁਮਤੁਪਛੋਤਾਵਹੁ॥ਅਉਗਣਛੋਡਹੁਗੁਣਕਰਹੁਐਸੇਤਤੁਪਰਾਵਹੁ॥੭॥ਧ
ਰਮੁਭੂਮਿਸਤੁਬੀਜੁਕਰਿਐਸੀਕਿਰਸਕਮਾਵਹੁ॥ਤਾਂਵਾਪਾਰੀਜਾਣੀਅਹੁਲਾਹਾਲੈਜਾਵਹੁ॥੮
ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਬੂਝੈਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਸੁਣੇਨਾਮੁਨਾਮੇਬਿਉਹਾਰਾ॥੯॥ਜਿਉ
ਲਾਹਾਤੋਟਾਤਿਵੈਵਾਟਚਲਦੀਆਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੧॥
੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂਢੀਆਕੋਨੀਮੀਮੈਡਾ॥ਜੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਹਿਬਾਤੂਮੈ
ਹਉਤੈਡਾ॥੧॥ਦਰੁਬੀਆਮੈਨੀਮਕੋਕੈਕਰੀਸਲਾਮੁ॥ਹਿਕੋਮੈਡਾਤੂਧਣੀਸਾਚਾਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸਿਧਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੇਵਨਿਸਿਧਪੀਰਮਾਗਹਿਰਿਧਿਸਿਧਿ॥ਮੈਇਕੁਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਗੁਰਬੁਧਿ॥੨॥ਜੋਗੀਭੋਗੀ
ਕਾਪੜੀਕਿਆਭਵਹਿਦਿਸੰਤਰਿ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਚੀਨਹੀਤਤੁਸਾਰੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪਾ
ਧੇਜੋਇਸੀਨਿਤਪੜਹਿਪੁਰਾਣਾ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਜਾਣਨੀਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਣਾ॥੪॥ਇਕਿਤਪਸੀ
ਬਨਮਹਿਤਪੁਕਰਹਿਨਿਤਤੀਰਥਵਾਸਾ॥ਆਪੁਨਚੀਨਹਿਤਾਮਸੀਕਾਹੇਭਏਉਦਾਸਾ॥੫॥ਇਕਿਬਿੰ
ਦੁਜਤਨਕਰਿਰਾਖਦੇਸੇਜਤੀਕਹਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਹੀਭ੍ਰਮਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥੬॥
ਇਕਿਗਿਰਹੀਸੇਵਕਸਾਧਿਕਾਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਹਰਿਭਗਤਿਸੁਜਾਗੇ॥੭
ਗੁਰਤੇਦਰੁਘਰੁਜਾਣੀਐਸੋਜਾਇਸਿਞਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਸਾਚੇਮਨੁਮਾਨੈ॥੮॥੨॥੧੪॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੇਭਉਜਲੁਸਚਿਤਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ
ਲੁਤੂਠਾਕੁਰਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਤੂਦਾਤੌਹਮਜਾਚਿਕਾਹਰਿ ਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆ
ਈਐਮਨਮੰਦਰੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛੋਡੀਐਤਉਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸਮਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਜਾਣੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਲੋਭੀਆਲੁਭਤਉਲੋਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੋ
ਭੁਨਿਵਾਰੀਐਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੩॥ਕਲਰਿਖੇਤੀਬੀਜੀਐਕਿਉਲਾਹਾਪਾਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਸ
ਚਿਨਭੀਜਈਕੂੜੁਕੂੜਿਗਡਾਵੈ॥੪॥ਲਾਲਚੁਛੋਡਹੁਅੰਧਿਹੋਲਾਲਚਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਸਾਚੌਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੀ॥੫॥ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਮੂਸਹੁਗੇਭਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁ
ਸਲਾਹੀਐਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੬॥ਮਨਮੁਖਪਥਰੁਸੈਲੁਹੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਫੀਕਾ॥ਜਲਮਹਿਕੇ
ਤਾਰਾਖੀਐਅਭਅੰਤਰਿਸੂਕਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈ

ਮਾਥਿਐ ਮਿਲੀ ਹੁਪੀਆ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ ਮੁਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨਹਾ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥) ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਹੀ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰਿ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ

ਜੀਉਵਾਰੇਜੈਏ॥ਧਨੁਗੁਰਿਤਾਮੁਨਛੂਟਸੀਮਰਿਤਨਕਿਸਜਾਏ॥੫॥ਜਨਮਰੇਭਰਮਾਈਐਹਰਿਨਾ
ਮੁਨਲੇਵੈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਧਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵੈ॥੬॥ਜੇਹੀਸੇਵਕਰਾਈਐਕਰਣੀਭੀਸਾਈ॥ਆ
ਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥੭॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਸਿ
ਰੁਦੇਛੂਟੀਐਦਰਗਹਿਪਤਿਪਾਏ॥੮॥੬॥੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਭੂਲੇਠਾਕੁਰੁਮਾਹਰੋਭੂਲੀਗੁ
ਰਘਾਲੀ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਮਿਲੈਪਾਈਐਪਾਰਿਨਿਰਧਾਲੀ॥੧॥ਮੈਓਲਗੀਆਓਲਗੀਹਮ
ਛੋਭੂਖਾਰੇ॥ਜੀਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਸੁਖਿਨਾਮੁਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾਜਨੀਕਾਹੇ
ਮੰਨਿਭਾਈਐ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈਪਤਿਪਾਈਐ॥੨॥ਸਾਚਉਦੂਰਿਨਜਾਣੀਐ
ਅੰਤਰਿਹੈਸੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਵਿਰਹੇਕਿਨਕੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਆਪੇਹਰੇਵੇਖੈਵਡਿਆ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਨਿਹਾਲੀਐਇਉਕੀਮਤਿਪਾਈ॥੪॥ਜੀਵਦਿਆਲਾਹਾਮਿਲੈਗੁਰਕਾਰਕਮਾਵੈ
॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥੫॥ਮਨਮੁਖਤੋਟਾਨਿਤਹੈਭਰਮਹਿਭਰਮਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਧੁਨਚੇਤਈਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਏ॥੬॥ਤਾਜਗਿਆਇਆਜਾਣੀਐਸਾਚੈਲਿਵਲਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟੇ
ਪਾਰਸੁਭਏਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੭॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਨਿਰਾਲਮੋਕਾਰਧੁਰਕੀਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸੰ
ਤੋਖੀਆਰਾਤੇਹਰਿਚਰਣੀ॥੮॥੭॥੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਤਾਕੇਅੰਤ
ਨਜਾਣਾ॥ਮੈਨਿਧਰਿਆਧਰਏਕਤੂੰਮੈਤਾਣੁਸਤਾਣਾ॥੧॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਹੈਸਚਨਾਮਿਸੁਹੇ
ਲਾ॥ਆਪੁਗਇਆਸੋਝੀਪਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਈਐਪਾ
ਈਐਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਦੇਸਾਚੁਅਧਾਰੁ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਸੰਤੋਖੀਆਸੇਵ
ਸਚੁਸਾਈ॥ਤਾਕਉਬਿਪਤੁਨਲਾਗਈਚਾਲੈਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥੩॥ਹੁਕਮਿਰਜਾਈਜੋਚਲੈਸੋਪਵੈਖਜਾ
ਨੈ॥ਖੋਟੇਠਵਰਨਪਾਇਨੀਰਲੇਜੂਠਾਨੈ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਖਰਾਸਮਾਲੀਐਸਚੁਸਉਦਾਪਾਈਐ॥ਖੋਟੇ
ਨਦਰਿਨਆਵਨੀਲੇਅਗਨਿਜਲਾਈਐ॥੫॥ਜਿਨੀਆਤਮਚੀਨਿਆਪਰਮਾਤਮੁਸੋਈ॥ਏਕੋਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਫਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੋਈ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਫਲੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਸਚਿਰਹੇਅਘਾਈ॥ਤਿੰਨਾਭਰ
ਮੁਨਭੇਦੁਹੈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੭॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਆਇਆਚਲੁਸਦਾਰਜਾਈ॥ਅਉਗਣਿਆ
ਰੇਕਉਗੁਣੁਨਾਨਕੈਸਚੁਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੮॥੨੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਰਾਤਉਹਰਿਨਾ
ਇਸਚੁਵਖਾਣਿਆ॥ਲੋਕਾਦਾਕਿਆਜਾਈਐਜਾਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੧॥ਜਉਲਗੁਜੀਉਪਰਾਣਸਚੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਲਾਹਾਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕਾਰਦੇਹਿਦਇਆਲਤੂੰ॥

ਤਉਜਲੀਦਾਤੁਧੁਰਸਲਾਹਿਮੈਟੇਕਅਧਾਰੁ॥੨॥ਦਰਿਸੇਵਕੁਦਰਵਾਨੁਦਰਦੁਤੂੰਜਾਣਹੀ॥ਭਗਤਿਤੇਰੀਹੈਰਾਨੁਦ
ਰਦੁਗਵਾਵਹੀ॥੩॥ਦਰਗਹਨਾਮੁਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਸੀ॥ਵੇਲਾਸਚੁਪਰਵਾਣੁਸਬਦੁਪਛਾਣਸੀ॥੪
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇ॥ਮਨਹੁਛੋਡਿਵਿਕਾਰਸਚਾਸਚੁਦੇਇ॥੫॥ਸਚੇਸਚਾਨੇਹੁਸ
ਚੈਲਾਇਆ॥ਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉਜੋਤਿਸੁਭਾਇਆ॥੬॥ਸਚੇਸਚੀਦਾਤਿਦੇਹਿਦਇਆਲੁਹੈ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀ
ਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈ॥੭॥ਤੂੰਉਤਮੁਹਉਨੀਚੁਸੇਵਕੁਕਾਂਢੀਆ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਹੁਮਿਲੈਸਚੁਵਾਂਢੀ
ਆ॥੮॥੪॥੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ ਆਵਣਜਾਣਾਕਿਉਰਹੈਕਿਉਮੇਲਾਹੋਈ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁ
ਘਣੋਨਿਤਸਹਸਾਦੋਈ॥੧॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ ਜੀਵਣਾਫਿਟੁਧ੍ਰਿਗੁਚਤੁਰਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧੁਨਸੇਵਿ
ਆਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਤਉਰਹੈਪਾਈਐਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਰਾ
ਸਿਦੇਇਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮੁਕੂਰਾ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਮਿਲਿਰਹੈਧਨੁਧਨੁਜਸੁਗਾਏ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਨਟੂਐਸਾਂਗੁਬਣਾਇਆਬਾਜੀਸੰਸਾਰਾ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਾਜੀਦੇਖੀਐਉਝ
ਰਤਨਹੀਬਾਰਾ॥੪॥ਹਉਮੈਚਉਪੜਿਖੇਲਣਾਝੂਠੇਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਹਾਰੈਸੋਜਿਣੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਾ॥੫॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੈਹਥਿਟੋਹਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਟੇਕਹੈਨਿਸਿਦਉਤਸਵਾਰੈ॥
੬॥ਜਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆਜਨਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ॥ਜ
ਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਆਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਪੂਰਾਗੁਰੁਤਾਰੇ॥੮॥੧੫॥੨੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੨ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਰੁਤੇਰਾਸੁਰਸਰੀਚਰਣਸਮਾਣੀ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਮੂਲੁਮਤਿਰਾਵੈਤੂੰਤਾਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਤਾਕੇਚਰ
ਣਜਪੈਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਦਾਸਤੁਮਾਰੇਰਿਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਣ
ਅਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਜਾਹੀਲਖਣੇਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਤੇਰੇਜੁਗਹੀਅੰਤਰਿ
ਚਾਰੇਤੇਰੀਆਖਾਣੀ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸ
ਭੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸ
ਭੁਕੋਈਲੇਤੁਹੈਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹੋਰੁਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇਆਣੀ॥
੫॥ਚਾਰੇਵੇਦਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵ
ਤਾਰੀ॥੬॥ਜੁਗਹਜੁਗਹਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਿਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਕਾਕਿ
ਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੭॥ਤੂੰਸਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਸਾਚਾਦੇਹਿਤਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾ

ਵਡੀਆਪਣਾਨਾਮਹਰਿਜੇਤਾਮਸਮਾਨੀ॥੮॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਹਮਾਰਾਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ ੧੭੪
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁ
ਰਸੇਵਾਤਪਾਸਿਰਿਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵਸੈਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆ
ਰੁ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀਸੋਭਾਸ
ਾਚਿਦੁਆਰੇ॥੬॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾ
ਮੇਉਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤੀ
ਰਾਤੇਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਨਿਰਾਸਾਹੋ
ਈ॥ਆਸਾਵਿਚਿਸੁਤੇਕਈਲੋਈ॥ਸੋਜਾਗੈਜਾਗਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਬੁਝਾਇਆਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਭੁਖਨਜਾਈ॥ਨਾਮੇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੈਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕੀਰਤਿ
ਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਨਿਆਸਾਕੀ
ਤੀਤਿਸਨੋਜਾਨੁ॥੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਦੀਜੈਜਿਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਇਹੁ
ਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆ
ਪੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਏ॥੪॥ਸ
ਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਭਰਮਿਭੋਲਾਣੀ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਫਿਰੈਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੂਰਖਿਪੜਿਪੜਿਦੂਜਾਭਾਉ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੇਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਸਦਾਸਚਿਪਿਆਰਿ॥੭॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਹਉਮੈਮਾ
ਰਿ॥ਹਰਿਜਪੀਐਭਾਇਸਚਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰਿ॥੮॥੩॥੨੫॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੮ਕਾਫੀ॥ ਗੁਰ

ਤੇਸਾਂਤਿਊਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇ
ਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦੇਖਿਕੈਭਜਿਪਏਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਊਪਜੈਮਹਾ
ਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਘਰੁਦਰੁਪਾਇਆਭਗਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਬੂਝੈ
ਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਲਾਹਹੈਅੰਤਰਿਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੂਖੁ ਊਪਜੈਦੁਖੁਕ
ਦੇਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆਪੁਗਇਆਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਸੋਝੀਪਾਈ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਪਸਰਿਰਹੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੫॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆਮਤਿਊਤ
ਮਹੋਈ॥ਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੇਸੁਖੁਹੋਈ॥੬॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਨਦਰਿਕਰੇਈ॥ਕਿ
ਲਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਹਿਫਿਰਿਦੁਖੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥੭॥ਆਪਣੈਹਥਿਵਡਿਆਈਆ ਦੇਨਾਮੇਲਾਏ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਿਵਸਿਆਵਡਿਆਈਪਾਏ॥੮॥੪॥੨੬ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸੁਣਿਮਨਮੰਨਿਵਸਾ
ਇਤੂਆਪੇਆਇਮਿਲੈਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚੈਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਤੂੰਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕਰਿਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਭਗਤੀ
ਨੋਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਲੋਚਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਾਈਨਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਤਿਨਬੂਝਨਪਾ
ਇ॥੨॥ਆਪੈਥੈਸਭਿਰਖਿਓਨੁਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇਦੇਇਸੁਪਾਈਐਗੁਰਿਬੂਝਿਬੁਝਾਈ॥
੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਿਸਦੇਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜੇਦੂਜਾਹੋਈ॥੪॥ਇਕੋਹੁਕਮੁ
ਵਰਤਦਾਏਕਾਸਿਰਿਕਾਰਾ॥ਆਪਿਭਵਾਲੀਦਿਤੀਅਨੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰਾ॥੫॥ਇਕਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਕੀਤਿਅਨੁਬੂਝਨੁਵੀਚਾਰੁ॥ਭਗਤਿਭੀਓਨਾਨੋਬਖਸੀਅਨੁਅੰਤਰਿਭਗਤਭੰਡਾਰੁ॥੬॥ਗਿਆ
ਨੀਆਨੋਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੁਸੋਝੀਹੋਈ॥ਓਇਭੁਲਾਏਕਿਸੈਦੇਨਭੁਲਨੀਸਚੁਜਾਣਨਿਸੋਈ॥੭॥ਘਰਿ
ਮਹਿਪੰਚਵਰਤਦੇਪੰਚੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਵਸਿਨਆਵਨੀਨਾਮਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੮॥੫॥
੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਘਰੈਅੰਦਰਿਸਭੁਵਥੁਹੈਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ
ਅੰਤਰਿਕਪਟਖੁਲਾਹੀ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ
ਦਿਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਗਾਹਕੁਹੋਵੈਸੋਲਏਪਾਏਰਤਨੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਦਰੁਖੋਲੈਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਦੇਖੈਮੁਕਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਅੰਦਰਿਮਹਲਅਨੇਕਹਹਿਜੀਉਕਰੇਵਸੇਰਾ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਸੀ
ਫਿਰਿਹੋਇਨਫੇਰਾ॥੩॥ਪਾਰਖੀਆਵਥੁ ਸਮਾਲਿਲਈਗੁਰਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅਮੁਲੁ
ਸਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਈ॥੪॥ਬਾਹਰੁਭਾਲੇਸੁਕਿਆਲਹੈਵਥੁਘਰੈਅੰਦਰਿਭਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸ

ਭੁਲਾ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ ਚੋਰੈ ਵਾਂ
ਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੯॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ
ਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮੁ
ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ
ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ
ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕ
ਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥੨੯॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੩ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂ
ਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ
ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾ
ਣੈ ਚਲਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪਿ
ਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥ ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ
ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚ ਕੈ ਅਲਖਿ ਅ
ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗ
ਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪ
ਤਿ ਸਬਦੈ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ
ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੮॥੩੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਆਗੈ ਜੁ
ਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਣ ਹੋਤ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰ
ਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ
ਚੜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸੋ ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰ
ਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ
ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥
੭॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥੮॥੯॥੨੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ
ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾ
ਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥ ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਕਾਰ ॥
ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ
ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖਲੀ
ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿ
ਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ ਲੇਖਾ
ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ
ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇ
ਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥
੩॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ
ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਨਿਰ

ਮਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਆਪਿ ਗਵਾਇ ॥ ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ
ਰਹੀ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਅੰਤਿ
ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ਰਸੁ ਆਇਆ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ਗੁਰਮੁਖਾ
ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ
ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜੰਮੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਨਾ
ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਮਾਰਿ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕੇਵਲ
ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥ ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਜੇ
ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ
ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਸਦਾ
ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪ
ਛਾਣਿਆ ਤਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
੨॥ ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੈ
ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ
ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਜਾਂਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾ
ਦੁ ਨ ਆਇਓ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥
ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰ
ਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥ ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ
ਆ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੩॥ ਸਬਦੈਹੀਭਗਤਿਜਾਪਦੇਜਿਨਕੀਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵ
ਇਆਤਾਹੁਕਮਿਮੰਨਿਆਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨਾਕਾਜ
ਨਮੁਹੈਤਿਨਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈ
ਤਾਜਾਤਿਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲੁਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨ
ਵੈਨਿਧਿਪਾਇਆਭਰੇਅਖੁਟਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਆਵਹਿਇਸੁਰਾਸੀਕੇਵਾਪਾਰੀਏਜਿਨਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏਤਿਨਾਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਹੰਕਾ
ਰੀ॥ਧੁਰਹੁਆਪਿਖੁਆਇਅਨੁਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੫॥ਬਿਨੁਪਿਆਰੈਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਸੁਖੁਹੋਇਸ
ਰੀਰਿ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਗੁਰਭਗਤੀਮਨਧੀਰਿ॥੬॥ਜਿਸਨੋਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋਕਰੇਗੁਰਸਬਦ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਹਿਰਦੈਏਕੋਨਾਮੁਵਸੈਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥੭॥ਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਏਕੋਨਾਮੁਹੈਆ
ਪੇਲਏਸਵਾਰਿ॥ਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਸਕੀਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥੮॥ਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਅਲਾ
ਹਿਦੀਜਾਪੈਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਿਰਦੈਵਸੈਭੈਭਗਤੀਨਾਮਿਸਵਾਰਿ॥੯॥੧੪॥੩੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੩ ਅਨਰਸਮਹਿਭੋਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਮੈਦੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਭੇਟਿਓਜਿਸ
ਚੀਬੂਝਬੁਝਾਇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰੇਬਾਵਲੇਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਇ॥ਅਨਰਸਿਲਾਗਾਤੂੰਫਿਰਹਿਬਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੇਸਚਿਨਾਮਿਰਹਹਿਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਕਿਆਕਰਿਕਹਿਆਜਾਇ॥੨॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਸਬਦਿਮ
ਰਹਿਮਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਭਜਿਪਏਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰ॥੩॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਪਾਈ
ਐਨਾਦੁਖੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪਿਆਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੪॥ਦੋਹਾਗ
ਣੀਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਕਿਆਕਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਜਲਦੀਆਫਿਰਹਿਸੇਜੈਰਵੈਨਭ
ਤਾਰੁ॥ਸੋਹਾਗਣੀਮਹਲੁਪਾਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਅਪਣੇਸਹਿਲਈ
ਆਮਿਲਾਇ॥੬॥ਮਰਣਾਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮ
ਰਹਿਜਮਦਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੭॥ਆਪਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸੇਮਿਲੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸ
ਮਾਣੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੮॥ਮ:੧॥੨੨॥ਮ:੩॥੧੫॥ਜੋੜੁ੩੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪੰਚਿਮਨਾਏਪੰਚਿ
ਰੁਸਾਏ॥ਪੰਚਵਸਾਏਪੰਚਗਵਾਏ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਨਗਰੁਵੁਠਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ਦੁਰਤੁਗਇਆਗੁਰਿਗਿ

ਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾੜਿ॥ਫਲਗੋ ਹੁਕਮ ਗੁਰਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ॥੨॥
ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ॥ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ॥੩॥ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ॥ਸਾਹ ਵਾਪਾ
ਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ॥੪॥ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ॥੫॥ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲ
ਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ॥ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ॥ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇ
ਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ॥੭॥ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ॥ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਵ॥੮॥੧॥
੩੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ਚਿਤ
ਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇ
ਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ॥੨॥ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰ
ਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ॥ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ॥੩॥ਸਭੁ ਜਗੁ ਚ
ਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ॥੪॥ਮੀਤ
ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ॥ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ॥੫॥ਚਰਨ ਕਮਲ
ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ॥ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ॥੬॥ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ
ਜਾਚਨਾ ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ॥੭॥ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਮਿਲੇ ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ॥੮॥੨॥੩੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ
ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ॥੨॥ਇਹੁ
ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾ
ਇ॥੪॥ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ॥੫॥ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ਅ
ਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ॥੬॥ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾ
ਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥੪੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆ
ਰੇ ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ
ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥
੪॥ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ
ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ
ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ
॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ਅਵਰੁ
ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਸਾਈ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੭॥੩॥੫॥੪੨॥੨੨
॥ ਮ: ੧ ੧੭ ੧੫॥ ਮ: ੩॥ ੫॥ ਮ: ੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥

ਸਸੈ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ
ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਮਨ ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪ
ੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇ
ਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥ ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ
ਉਜਲਿਆ ॥ ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥ ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆ
ਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥ ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨਿ ਆ
ਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥ ਘਘੈ ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ ਚਚੈ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਚਾ
ਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥ ਛਛੈ
ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥ ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ਤੇਰਾ
ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥ ਜਜੈ ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿ
ਆ ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ ਝਝੈ ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥

ਞੰਞੈਨਦਰਿਕਰੇਜਾਦੇਖਾਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਏਕੁਵਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥
ਟਟੈਟੰਚੁਕਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਘੜੀਕਿਮੁਹਤਿਕਿਉਠਿਚਲਣਾ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰਹੁਅਪਣਾ
ਭਾਜਿਪੜਹੁਤੁਮਹਰਿਸਰਣਾ॥੧੪॥ਠਠੈਠਾਢਿਵਰਤੀਤਿਨਅੰਤਰਿਹਰਿਚਰਣੀਜਿਨਕਾਚਿਤੁਲਾ
ਗਾ॥ਚਿਤੁਲਾਗਾਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਤਉਪਰਸਾਦੀਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ਡਡੈਡੰਫੁਕਰਹੁਕਿ
ਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿਛੁਹੋਇਆਸੋਸਭੁਚਲਣਾ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿ
ਰਹਿਆ॥੧੬॥ਢਢੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈਆਪੇਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਹੁਕਮੁਚਲਾ
ਏਤਿਸਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧੭॥ਣਾਣੈਰਵਤੁਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆ
ਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੮॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੯॥ਥਥੈਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾ
ਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈ
ਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥
ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀ
ਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੨੨॥ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਾਡੀਠਾਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾ
ਗਣਿਭੈਣੇਕੰਤੁਨਕਬਹੂੰਮੈਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ਪਪੈਪਾਤਿਸਾਹੁਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਪਰਪੰਚੁਕੀ
ਆ॥ਦੇਖੈਬੂਝੈਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ॥੨੪॥ਫਫੈਫਾਹੀਸਭੁਜਗੁਫਾ
ਸਾਜਮਕੈਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਨਰਉਬਰੇਜਿਹਰਿਸਰਣਾਗਤਿਭਜਿਪਇਆ॥
੨੫॥ਬਬੈਬਾਜੀਖੇਲਣਲਾਗਾਚਉਪੜਿਕੀਤੇਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਸਾਰੀਕੀਤੇਪਾਸਾਢਾਲਣਿ
ਆਪਿਲਗਾ॥੨੬॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਸੇਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਕਉਭਉਪਇਆ॥ਮਨਮੁਖਫਿ
ਰਹਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਲਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆ॥੨੭॥ਮੰਮੈਮੋਹੁਮਰਣੁਮਧੁਸੂਦਨੁਮਰਣੁਭਇਆ
ਤਬਚੇਤਵਿਆ॥ਕਾਇਆਭੀਤਰਿਅਵਰੋਪੜਿਆਮੰਮਾਅਖਰੁਵੀਸਰਿਆ॥੨੮॥ਯਯੈਜਨਮੁਨ
ਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ॥੨੯॥ਰਾਰੈਰ
ਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸਭੁਲਾਏਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ॥
੩੦॥ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਿਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸਮਕਰਿਸਹਣਾਭਾਣੈ
ਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੩੧॥ਵਵੈਵਾਸੁਦੇਉਪਰਮੇਸਰੁਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸੁਕੀਆ॥ਵੇਖੈਚਾਖੈ

ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਵਿਗਸਿਰਹਿਆ॥੩੩॥ੜਾੜੈਰਾੜਿਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿ
ਅਮਰੁਹੋਆ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਓਸੁਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਕੀਆ॥੩੪॥ਹਾਹੈਹੋਰੁਨਕੋਈਦਾ
ਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕੁਦੀਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਹਰਿ
ਨਾਮੁਲੀਆ॥੩੫॥ਆਇੜੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਸਾਜੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਨਕਸਾਇਰਇਵਕਹਿਆ॥੩੬॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੩
ਪਟੀ॥ ਅਯੋਅੰਙੈਸਭੁਜਗੁਆਇਆਕਾਖੈਘੰਙੈਕਾਲੁਭਇਆ॥ਰੀਰੀਲਲੀਪਾਪਕਮਾਣੇਪੜਿ
ਅਵਗਣਗੁਣਵੀਸਰਿਆ॥੧॥ਮਨਐਸਾਲੇਖਾਤੂੰਕੀਪੜਿਆ॥ਲੇਖਾਦੇਣਾਤੇਰੈਸਿਰਿਰਹਿਆ॥੧॥
ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ਛਛੈਛੀਜਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟ
ਹਿਜਮਿਪਾਕੜਿਆ॥ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂੜੇਭਰਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾ
ਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾਕਾਭਾਰੁਤੁਧੁਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁ
ਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁਧੁਸਿਰਿਲਿਖਿਆਸੋਪ
ੜੁਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਸਿਖਾਲਿਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟੜਿਆ॥
੫॥ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਇਓਮੂੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾ
ਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥੬॥ਮਮੈਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤ
ਰਆਤਮੈਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰਮਿਓਹੁਮੂੜੇਮ
ਮਤਾਲਾਗੇਤੁਧੁਹਰਿਵਿਸਰਿਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਵਿਣੁਬੂਝੇਤੂੰਡੂਬਿਮੁਇਆ॥
੮॥ਤਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਹੁਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭਰਿਸਟੁਹੋਆ॥ਘਘੈਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਤੂੰਮੂੜੇਦਦੈ
ਦਾਨੁਨਤੁਧੁਲਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੂੜੇਪਰਪੰਚਿਤੂੰਪਲਚਿਰਹਿਆ॥ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇਓ
ਹੁਮੂੜੇਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁਪਇਆ॥੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਿਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁ
ਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰੀਆਈਆਮੂੜੇ
ਵਾਸੁਦੇਉਤੁਧੁਵੀਸਰਿਆ॥ਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਿਤੂੰਜਮਕੈਵਸਿਪਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕਦੇ
ਨਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰੁਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾ
ਉਬੁਰਾ॥੧੩॥ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰਖੁਮੂੜੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁ
ਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪਇਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥

ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੂੜ੍ਹੇਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਭਬਖਸਿਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂ
ੜ੍ਹੇਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਪੜੈਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੧੬॥ਰਾਰੈਰਾ
ਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜ੍ਹੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਤਿ
ਨੀਬੂਝਿਲਇਆ॥੧੭॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆਅਕਥੁਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕ
ਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਸੁਧ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧ ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀਏ
ਮੇਰਾਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਨੇਹੁਘਣਾਰਸਿਪ੍ਰੀਤਿਦਇਆਲਾਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਹਿਮਿਲਾਏਹੋਇਸੁ
ਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇ
ਆਦਇਆਲਸਾਚੇਸਬਦਿਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਓ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਵਰੁਦੇਖਿਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓਮਾਹ
ਓ॥੧॥ਮੁੰਧਸਹਜਿਸਲੋਨੜੀਏਇਕਪ੍ਰੇਮਬਿਨੰਤੀਰਾਮ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਹਰਿਭਾਵੈਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮ॥ ਸਿ
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀਹਰਿਬਿਨੰਤੀਨਾਮਹਰਿਕੈਸੁਖਿਵਸੈ॥ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਹਿਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਣਹਿਗੁਣਹਵ
ਸਿਅਵਗਣਨਸੈ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਾਕਾਕਹਣਿਸੁਨਣਿਨਧੀਜਏ॥ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿ
ਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਰਸਿਮਨੁਭੀਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਵ
ਣਜੜਿਆਰਸਿਮੋਲਿਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੋਸਚਘਰਿਢੋਲੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮੁੰਧਭਲੀ॥
ਇਕਿਸੰਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰਲੀਆਹਉਪੁਕਾਰੀਦਰਿਖਲੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਆਪਿਕਾਜ
ਸਾਰਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਅਭਸਧਾਰਏ॥੩॥ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲੜਾਪ੍ਰਭੁਆਇ
ਅੜੇਮੀਤਾਰਾਮ॥ਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜਿਆ ਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾਰਾਮ॥ਆਪਣਾਮਨੁਦੀਆ ਹਰਿਵਰੁ
ਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਵਏ॥ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਆਗੈਸਬਦਿਸਭਾਗੈਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਏ॥ਬੁਧਿ
ਪਾਠਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐਭਾਇਮਿਲੈਮਨਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੋਕਾ
ਣੇ॥੪॥੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਅਨਹਦੋਅਨਹਦੁਵਾਜੈਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁ
ਰਾਤਾਲਾਲਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿਘਰੁਪਾਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅ
ਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾ ਤਿਤੁਅਗਮ
ਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸੰਜਮੋਸਾਰਿਗੁਣਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿ

ਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤਿਤੁਸਾਖਮੂਲੁਪਤੁਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤ
ਪੁਸੰਜਮੁਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂ
ਝਬੁਝਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮ॥ਕਰਿਮਜਨੋਸਪਤਸਰੇਮਨ
ਨਿਰਮਲਮੇਰੇਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਜਲਿਨ੍ਹਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿ
ਖਿਆਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀਤ੍ਰਿਣੁਦੇਖਿਸਬਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆਤੂੰਥਿਰੁਥੀਆ
ਤੁਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੀਜੈਦਾ
ਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇ
ਰਾਮ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਅ
ਵਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁ
ਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈ
ਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇ
ਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਸਹ
ਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਮੇਟਿ
ਚਲੇਗੁਣਸੰਗਮਨਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਆਵਣੁ
ਜਾਵਣੁਠਾਕਿਰਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੂੰਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿ
ਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਅੰਜਨੋਅੰਜਨੁਸਾਰਿ
ਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹ
ਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ॥ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਚੂਕੇਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਵਿਰਲੇ
ਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਤੂੰਸ

ਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿ
ਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਪਾਪਾਕੇਰੇਏਕ
ਘੜੀਮਹਿਖੋਵੈ॥ਹੰਸਿਸੁਹੰਸਾਬਗਾਸਿਬਗਾਘਟਿਘਟਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈ
ਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇ
ਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਆਵਹਿਹਾਰਿਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁ
ਨਹਾਰਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਸਾਰਹਿਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਾਕਾਚੂਕਾਜੋਹਰਿਲਾਗੇ
ਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ਜਿਨੀਇਕਮਨਿਧਿ
ਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆ
ਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਾਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਓਹੁਨਉਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਊਤਮੁਪੁ
ਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਧੰਧੈਲਾਇਆਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀ
ਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨ
ਫਲੁਤੋਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਫ
ਲੁਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿਨਪਰਣਾਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿ
ਸੇਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲੁਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿ
ਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੩॥ ਤੂੰਸੁ
ਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾ
ਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀ
ਬਿਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥
ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਆਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭਵਰੁ
ਬੇਲੀਰਾਤਉ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਉ॥ਜਮਮਗਿਬਾਧਾਖਾਹਿ
ਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾਲਿਆ॥੨॥

ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ
ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀ
ਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਸ
ਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੫॥ ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ
ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੬॥੧॥੫

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰਿ ੧ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੀ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ
ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜੜੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁ
ਣੁ ਨਾਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰ
ਤੀ ਝੂਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗ
ਸੀ ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਸਹਜੇ
ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ਭੇਖੀ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ ਗੁਰੁ

ਸੇਵ ਗੁਰਸਬਦਿਆਪਣਾਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਲੈ॥ਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨਸਹਕੇਰੀਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣ
ਭਾਣਾਤੁਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਇਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆਰੈਕੋਪਾ
ਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁ
ਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹਿ॥ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾ
ਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਏ॥ਜਿ
ਨਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾਸੋਈਸਰਬਸੁਖਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਵਏ॥੨॥ਜਹਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾ
ਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇ
ਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥
ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾ ਤਹਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵ
ਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁ
ਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵਾਜੇਸਦਾਅਨਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਇਉ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂ
ਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾ
ਸਹੁਜਾਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥ਮਨ
ਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਅਪਣਾਮੂ
ਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁ
ਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇ
ਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉ ਮਤੁ
ਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁ
ਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਆਗੈਮਤੁਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤੁਤੂੰਆ
ਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕ

ਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਤਿਤਿਸਨਾਲਿਹੋਇਰਹੁ॥੧॥ਧਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿ
ਆਇਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮਨਿਵਸਾ
ਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜ
ਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧੰਨੁਸੁ
ਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥੨॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿ
ਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏ
ਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ਤਿਨਕੀਗਤਿਅਵਗਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ॥ਹੁਕਮੁ
ਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇਜਾਤੁਧੁਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਏ॥੪॥ਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁਦਰ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਤੇ
ਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧੦॥੨॥੫॥ਮਃ੧॥
੨॥ਮਃ੩॥ਜੋੜੁ੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ ਛੰਤੁਘਰੁ੧
ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਬਚਨਿ
ਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁ
ਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕ
ਰਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰ
ਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿਖਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਉਚ
ਕੁਕੁਮਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮ
ਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂੰਜੀਚਾਹੀਨਾਮੁਬਿ
ਸਾਹੀਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕ
ਭਾਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਹੇ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾ

ਹੋਇ ॥੩॥ ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ਹ ਹਥਿ ਚੜਿ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨ੍ਹ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲ
ਕੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿ
ਖਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਾਨਕ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਝਿਮਿ
ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ + ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਜਪਿਆ ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ
ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ ਲੋਭੁ
ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ਸਿ
ਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਏ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅ
ਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਮ ਦਾਸਨਿ + ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾ
ਦਾਸਨਿ
ਗੀ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮੂੜ
ਭਏ ਅਭਾਗੀ ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ + ਭਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋ
ਨਹ
ਰਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ਕਾਲੂਖਤ ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਆ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿ
ਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ਭਰਮਦਾ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ + ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰ
ਸਾਏ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ ਰਮੁ ਊਚਾ ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ
ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ + ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗ
ਆ

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥

ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ

ਵੀਸੁ ਵਿਸੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥ ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ਤਿਨ
ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰ
ਚੀ ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ
ਪਛਾਤਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇਵਕੋ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ਗੁ
ਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਏਕੋ ਗੁ
ਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੫॥ ੴ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾ
ਮੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਪਤਿ
ਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ
ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ
ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁ
ਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤ
ਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਹ

ਰਿਸੁ ਭੋਗ ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਧੰਨ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਭੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥
ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿ
ਸਿਆ ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਬਿਸਲੋਧੁ ਨਿਰਪ ਧਾਵ
ਹਿ ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਬਿਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ
ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਮਹਾ ਜੁਧ ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ
ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿ
ਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ
ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਕਲਿਜੁ
ਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਜੋ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿ
ਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾ
ਨ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀ

ਤਿਥੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਮਾ
ਨ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀ
ਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮੁਖਿ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ
ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ॥ ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀ
ਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ
ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਬੀਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ
ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ॥੩॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ
ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ॥ ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਬਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਬਾਹ ਪਕਰਾਈ ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਆਰਾਧਿਆ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁ ਸੁਭਾਗਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਪਾ
ਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ॥ ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ
ਭਾਉ ਜੀਉ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ
ਜੀਉ॥ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ॥੧॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇ
ਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਇਹੁ
ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ॥ ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ
ਜੀਉ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁ
ਆਮੀ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ॥ ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ਮਤ ਜਮੁ ਪ
ਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀ
ਉ॥ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਹਰਿ ਨਾ

ਜੈਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਹਰਿਨਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨੁਪ੍ਰ
ਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨ
ਨੁਧਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁ
ਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਮਰਣੁਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈ
ਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ

ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿ
ਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾ
ਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਤੂੰ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਿਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿ
ਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇ
ਆਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥
੩॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾ
ਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐਆਪੁਗਵਾਈਐਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚ
ਲਾਇਜੀਉ॥੪॥੭॥੧੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਛੰਤੁਘਰੁ੪ ਹਰਿਅੰ

ਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣ ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ॥
੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ
ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗੁ
ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ॥੨॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂ
ਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰ
ਗਾ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ॥੪॥੮॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ
ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ॥ ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਵਡੇ
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ॥੧॥ ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿ
ਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ
ਦਸਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ॥ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ॥੩॥ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰ
ਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹ
ਰਿ ਪਾਇਆ ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ
ਹਰਿ ਰਾਸੇ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ
ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਸ
ਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ॥ ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਕਿਆ ਕੋਈ ਕ
ਰੇ ਵਿਚਾਰਾ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ ਹਮ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰ
ਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ॥

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ॥

॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਪਤਿ ਹਾਮੀ॥੩॥ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰ
ਖਾਏ॥ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ॥ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ਹਰਿ ਪੈਜ
ਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ॥ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪ
ਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ॥੧॥ਜਿਨੀ
ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿ
ਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ॥ਹੁਣਿ ਵਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨ
ਕ ਹਰਿ ਭਾਏ॥੨॥ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ
ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ॥ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ॥੩॥ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ॥ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ॥੪॥੧੧॥
੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਜੇ ਬਾ
ਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ॥ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ॥ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ॥੧॥ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ॥ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ॥ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ॥ਜਿਨ੍ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ॥ਗੁਰਸਿ
ਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ॥ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ
ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ॥੩॥ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁ
ਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ॥ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੇਰਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ॥ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ॥ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤ

ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਇਦਾ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਜੈ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾ
ਜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁ
ਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇ
ਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ
ਘਰਿ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ
ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥
ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ
ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅ
ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ
ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ
ਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਦਾਤੜੇ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥ ੫ ॥ ਮ: ੧ ॥੨॥ ਮ: ੩ ॥ ਮ: ੪ ॥੧੪॥ ਜੋੜੁ ੨੧ ॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥

ਖਿਅੜਾਚਾਖਿਅੜਾਮੈਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਰਾਮ॥ਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾਮਨਮਹਿਵੂਠਾਸਤਿਗੁਰੁਤੂਠਾਸਹਜੁ
ਭਇਆ॥ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਆਇਆਮੰਗਲੁਗਾਇਆਪੰਚਦੁਸਟਓਇਭਾਗਿਗਇਆ॥ਸੀਤ
ਲਆਘਾਣੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੇਸਾਜਨਸੰਤਬਸੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਨੈਣੀ
ਡੀਠਾ॥੧॥ਸੋਹਿਅੜੇਸੋਹਿਅੜੇਮੇਰੇਬੰਕਦੁਆਰੇਰਾਮ॥ਪਾਹੁਨੜੇਪਾਹੁਨੜੇਮੇਰੇਸੰਤਪਿਆਰੇਰਾ
ਮ॥ਸੰਤਪਿਆਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਨਮਸਕਾਰਕਰਿਲਗੇਸੇਵਾ॥ਆਪੇਜਾਞੀਆਪੇਮਾਞੀਆਪਿਸੁ
ਆਮੀਆਪਿਦੇਵਾ॥ਅਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਧਾਰਨਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਹੁਘਰਿ
ਮਹਿਬੈਠਾਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰੇ॥੨॥ਨਉਨਿਧੇਨਉਨਿਧੇਮੇਰੇਘਰਿਮਹਿਆਈਰਾਮ॥ਸਭੁਕਿਛੁਮੈ
ਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਖਾਈਸਹਜਸੁਭਾਈਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗਣ
ਤਮਿਟਾਈਚੂਕੀਧਾਈਕਦੇਨਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥ਗੋਵਿੰਦਗਾਜੇਅਨਹਦਵਾਜੇਅਚਰਜਸੋਭ
ਬਣਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਿਰੁਮੇਰੈਸੰਗੇਤਾਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੩॥ਸਰਸਿਅੜੇਸਰਸਿਅੜੇਮੇਰੇ
ਭਾਈਸਭਮੀਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੋਬਿਖਮੁਅਖਾੜਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿਜੀਤਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਜੀ
ਤਾਹਰਿਹਰਿਕੀਤਾਤੂਟੀਭੀਤਾਭਰਮਗੜਾ॥ਪਾਇਆਖਜਾਨਾਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾਸਾਣਥਮੇਰੀਆਪਿਖੜਾ॥
ਸੋਈਸੁਗਿਆਨਾਸੋਪਰਧਾਨਾਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਂਵਲਿਸੁਆਮੀਤਾਸਰਸੇ
ਭਾਈਮੀਤਾ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਕਥਾਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਿਛੁਜਾਇਨਜਾਣੀ
ਰਾਮ॥ਸੁਰਿਨਰਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਹਜਿਵਖਾਣੀਰਾਮ॥ਸਹਜੇਵਖਾਣੀਅਮਿਉਬਾਣੀਚਰਣ
ਕਮਲਰੰਗੁਲਾਇਆ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲਖੁਪ੍ਰਭੂਨਿਰੰਜਨੁਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਤਜਿਮਾ
ਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀ॥
੧॥ਹਰਿਸੰਤਾਹਰਿਸੰਤ ਸਜਨਮੇਰੇਮੀਤਸਹਾਈਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੀਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈ
ਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਲਾਥੇਦੂਖਸੰਤਾਪੈ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਆਪੁ
ਮਿਟਾਇਆਆਪੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਵਿਛੁੜਿਕਤਹਿਨਜਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਦਾਹਰਿਸਰਣਾਈ॥੨॥ਹਰਿਦਰੇਹਰਿਦਰਿਸੋਹਨਿਤੇਰੇਭਗਤਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਵਾਰੀਤਿ
ਨਵਾਰੀਜਾਵਾਸਦਬਲਿਹਾਰੇਰਾਮ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੇਕਰਿਨਮਸਕਾਰੇਜਿਨਭੇਟਤਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੂਐ
ਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਾਖੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੩॥ਬੇਅੰਤਾਬੇਅੰਤ

ਗੁਣਤੇਰੇਕੇਤਕਗਾਵਾਰਾਮਾ।ਤੇਰੇਚਰਣਾਤੇਰੇਚਰਣਾਪੁਰਖਿਵਡਭਾਗੀਪਾਵਾਰਾਮਾ।ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਮੈਲੁ
ਗਵਾਈਐਜਨਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ।ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਹਦੂਰੇਪਰਮੇਸਰੁਪ੍ਰਭੁਸਾਥੇ।ਮਿਟੇਦੂਖ
ਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਵਾ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਿਤਰੀਐਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾ
ਵਾ।੪।੨।।੨੩।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਛੰਤੁ।। ਹਰਿਚਰ
ਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਮਿਲਿਸੰਤਸੰਗਤਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਘਟਿ
ਘਟੇਡੀਠਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਡੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੋਵੂਠਾਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਠੇ।ਗੁਣਨਿਧਿ
ਗਾਇਆਸਭਿਦੂਖਮਿਟਾਇਆਹਉਮੈਬਿਨਸੀਗਾਠੇ।ਪ੍ਰਿਉਸਹਜਸੁਭਾਈਛੋਡਿਨਜਾਈ
ਮਨਿਲਾਗਾਰੰਗੁਮੰਜੀਠਾ।ਹਰਿਨਾਨਕਬੇਧੇਚਰਨਕਮਲਾਕਿਛੁਆਨਨਮੀਠਾ।੧।।ਜਿਉਰਾਤੀ
ਜਲਿਮਾਛੁਲੀਤਿਉਰਾਮਰਸਿਮਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਜੀਵਨਗਤਿਭਾਤੇਰਾਮਰਾਜੇ
।ਜੀਵਨਗਤਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਏ।ਹਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥੋਪਰਗਟੋ
ਪੂਰਨੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ।ਪ੍ਰਭੁਸੁਘਰੁਸਰੂਪੁਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਤਾਕੀਮਿਟੈਨਦਾਤੇ।ਜਲਿ
ਸੰਗਿਰਾਤੀਮਾਛੁਲੀਨਾਨਕਹਰਿਮਾਤੇ।੨।।ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਾਚੈਬੂੰਦਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮ
ਰਾਜੇ।ਮਾਲੁਖਜੀਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਸਭਹੂੰਤੇਪਿਆਰਾਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਾਰਾਤਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ।ਹਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਬਿਸਰੈਕਬਹੂੰਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾ
ਣੀਐ।ਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਜਗਜੀਵਨੋਸੰਤਰਸੁਪੀਵਨੋਜਪਿਭਰਮਮੋਹਦੁਖਡਾਰਾ।ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਾਚੈ
ਬੂੰਦਜਿਉਨਾਨਕਹਰਿਪਿਆਰਾ।੩।।ਮਿਲੇਨਰਾਇਣਆਪਣੇਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਢਾ
ਠੀਭੀਤਿਭਰੰਮਕੀਭੇਟਤਗੁਰੁਸੂਰਾਰਾਮਰਾਜੇ।ਪੂਰਨਗੁਰਪਾਏਪੁਰਬਿਲਿਖਾਏਸਭਿਨਿਧਿਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ।ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਸੁੰਦਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇ
ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਾਧੂਧੂਰਾ।ਹਰਿਮਿਲੇਨਰਾਇਣਨਾਨਕਾਮਾਨੋਰਥੋਪੂਰਾ।੪।੩।।੨੪।।
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤੁਘਰਿ੮।। ਸਲੋਕੁ।। ਜਾਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ।ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ।੧।।ਛੰਤੁ।
ਜਲਦੁਧਨਿਆਈਰੀਤਿਅਬਦੁਧਆਂਚਨਹੀਮਨਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹਰੇ।ਅਬਉਰਝਿਓਅਲਿ
ਕਮਲੇਹਬਾਸਨਮਾਹਿਮਗਨਇਕੁਖਿਨੁਭੀਨਾਹਿਟਰੈ।ਖਿਨੁਨਾਹਿਟਰੀਐਪ੍ਰੀਤਿਹਰੀਐਸੀਗਾਰ
ਹਭਿਰਸਅਰਪੀਐ।ਜਹਦੂਖੁਸੁਣੀਐਜਮਪੰਥੁਭਣੀਐਤਹਸਾਧਸੰਗਿਨਡਰਪੀਐ।ਕਰਿ

ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ॥੧॥ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ
ਕਰੇਹੁ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ॥੨॥ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇ
ਖੀਐ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ
ਕੀਜੈ ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾ
ਵਣਿਆ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ॥੩॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾ
ਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿ
ਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ॥ ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ॥ ਪਿਰੁ ਅ
ਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠ
ਮੁ ਆਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀ
ਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ॥੪॥੧॥੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿ
ਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੧॥ ਛੰਤ॥
ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ॥ ਜਪ ਤਾ
ਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰ
ਜਨਾ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ॥ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ
ਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ
ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ॥ ਸੁਰ ਸਿ
ਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ
ਕਾਰ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵ
ਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ॥ ਨਖਿਅ
ਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ

ਧਿਆਵਦੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਾ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਆ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੫॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਣਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥

ਗੋਪਾਲ

ਜਾਹੈ

ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਭਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥ਸੁਖਵੰਤੀਸਾਨਾਰਿਸੋਭਾਪੂਰਿਬਣਾ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਕਲਿਆ
ਣੁਹਰਿਜਸੁਸੰਗਿਸੁਰਜਨੁਸੋਪ੍ਰਭੂ॥ਸਰਬਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਨਹੀਊਨਾਸਭੁਕਛੂ॥ਮਧੁਰ
ਬਾਨੀਪਿਰਹਿਮਾਨੀਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁਤਾਕਾਬਣਾ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਭ
ਤਾਰੁਤਾਕੈਅਨਦੁਘਣਾ॥੨॥ਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥ਪੀਸਉਚਰਣਪਖਾਰਿਆ
ਪੁਤਿਆਗੀਐ॥ਤਜਿਆਪੁਮਿਟੈਸੰਤਾਪੁਆਪੁਨਹ ਜਣਾਈਐ॥ਸਰਣਿਗਹੀਜੈਮਾਨਿਲੀ
ਜੈਕਰੇਸੋਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਕਰਿਦਾਸਿਦਾਸੀਤਜਿਉਦਾਸੀਕਰਿਜੋੜਿਦਿਨੁਰੈਣਿਜਾਗੀਐ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾ
ਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਆਉਸਖੀਸੰਤਪਾਸਿਸੇਵਾਲਾਗੀਐ॥੩॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਸਿਸੇਵਾਲਾ ਸਿ
ਇਆ॥ਤਾਕੀਪੂਰਨਆਸਾਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੈਰੰਗਿਗੋਬਿੰਦਸਿਮਰਣਲਾ
ਇਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸਗਲਤਿਨਹਿਤਿਆਗਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਸਹਜੁਸੁਭਾਉਵੂਠਾਅ
ਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਗੁਰਬਚਨਿਜਾਣੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਿਸੇਵਾਲਾਇ
ਆ॥੪॥੪॥੭॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕਛੁਨਕਹੈਜਮਕਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਹੋਇਅੰਤੇਮਿਲੈਗੋਪਾਲੁ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਮਿਲਉਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਮੋ
ਹਿਉਧਾਰਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਾਂਗਉਚਰਣਲਾਗਉ
ਮਾਨੁਤਿਆਗਉਤੁਮਦਇਆ॥ਕਤਹੂੰਨਧਾਵਉਸਰਣਿਪਾਵਉਕਰੁਣਾਮੈਪ੍ਰਭਕਰਿਮਇਆ॥
ਸਮਰਥਅਗਥਅਪਾਰਨਿਰਮਲਸੁਣਹੁਸੁਆਮੀਬਿਨਉਏਹੁ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਜ
ਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਲੇਹੁ॥੧॥ਅਪਰਾਧੀਮਤਿਹੀਨੁਨਿਰਗੁਨੁਅਨਾਥੁਨੀਚੁ॥ਸਠਕਠੋਰੁਕੁਲ
ਹੀਨੁਬਿਆਪਤਮੋਹਕੀਚੁ॥ਮਲਭਰਮਕਰਮਅਹੰਮਮਤਾਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ॥ਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ
ਅਨੰਦਮਾਇਆਅਗਿਆਨਤਾਲਪਟਾਵਏ॥ਖਿਸੈਜੋਬਨੁਬਧੈਜਰੂਆਦਿਨਨਿਹਾਰੇਸੰਗਿਮੀਚੁ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਆਸਤੇਰੀਸਰਣਿਸਾਧੂਰਾਖੁਨੀਚੁ॥੨॥ਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕਸੰਕਟਮਹਾਜੋਨ॥
ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਿਹਸੰਗਿਮੀਠੇਭੋਗਸੋਨ॥ਭ੍ਰਮਤਭਾਰਅਗਨਤਆਇਓਬਹੁਪ੍ਰਦੇਸਹਧਾਇਓ॥
ਅਬਓਟਧਾਰੀਪ੍ਰਭਮੁਰਾਰੀਸਰਬਸੁਖਹਰਿਨਾਇਓ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਪ੍ਰਭਪਿਆਰੇਮੁਝਤੇਕਛੂਨ
ਹੋਆਹੋਨ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਤੇਰੀਤਰੈਭਉਨ॥੩॥ਨਾਮਧਾਰੀਕਉਧਾਰੇਭਗਤ
ਹਸੰਸਾਕਉਨ॥ਜੇਨਕੇਨਪਰਕਾਰੇਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹੁਸ੍ਰਵਨ॥ਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਪੁਰਖਗਿਆਨੀਮਨਿ
ਨਿਧਾਨਾਪਾਵਹੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰਭਬਿਧਾਤੇਰਾਮਕੇਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਬਸੁਧਕਾਗਦਬਨਰਾਜ

ਕਰਣਾਲਿਖਣੁਨਕਉਤੇਜੋਹੋਇਬਿਧਵਤਾ॥ਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਜਾਇਪਾਇਆਗਹੀਨਾਨਕਚਰਣਸਰਣਾ॥੪॥੫
੮॥੧੬॥੨੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਪਤੇਭਗਵਾਨਤਾਕੀਸਰਣਿਗਹੀ॥ਤਿਰਭਉਭਏਪਰਗਾਸ
ਚਿੰਤਾਸਗਲਲਹੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਸੁਰਜਨਇਸਟਬੰਧਪਜਾਣਿਆ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਇਆਗੁ
ਰਿਮਿਲਾਇਆਜਸੁਬਿਮਲਸੰਤਵਖਾਣਿਆ॥ਬੇਅੰਤਗੁਣਅਨੇਕਮਹਿਮਾਕੀਮਤਿਕਛੂਨਜਾਇਕ
ਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਅਨੇਕਅਲਖ ——ਠਾਕੁਰ ਤਿਸੁਗਹੀ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਨੁਸੰਸਾਰੁਸਹਾਈਆਪਿਭਏ॥
ਓਟ ਨਾਨਕ
ਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁਬਿਖਕੇਦਿਵਸਗਏ॥ਗਤੁਭਰਮੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਜੋਨਿਆਵਣਸਭਰਹੇ॥ਅ
ਗਨਿਸਾਗਰਭਏਸੀਤਲਸਾਧਅੰਚਲਗਹਿਰਹੇ॥ਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਦਇਆਲਸੰਮ੍ਰਿਥਬੋਲ
ਹਰਿ ਸਾਧੂਜਨਜਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਪੂਰਨਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸੰਗਿ
ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ॥ਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਆਪਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਲਹਿਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂ
ਰਿਪੂਰਨਕੀਟਹਸਤਿਸਮਾਨਿਆ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਸੋਈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਪਸਰਿਆ
ਬ੍ਰਹਮਲੀਲਾਗੋਵਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਜਨਕਹਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕ
ਰਵਿਰਹਿਆ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸੁਹਾਵੜੀਆਈਸਿਮਰਤਨਾਮੁਹਰੇ॥ਚਰਣਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਕਲਮਲ
ਪਾਪਟਰੇ॥ਦੂਖਭੂਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਾਠੇਪ੍ਰਗਟੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਨਾਮਰੰਗੇਮਨਿਲੋੜੀਦਾ
ਪਾਇਆ॥ਹਰਿਦੇਖਿਦਰਸਨੁਇਛਪੁੰਨੀਕੁਲਸੰਬੂਹਾਸਭਤਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਆਨੰਦਅਨਦਿਨੁਸਿ
ਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰੇ॥੪॥੬॥੯॥੧੭॥੩੦॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਛੰਤਘਰਿ੪ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸ
ਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਨੜੀਐਚਾਮਕਨਿਤਾਰੇ॥ਜਾਗਹਿਸੰ
ਤਜਨਾਮੇਰੇਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਪਿਆਰੇਸਦਾਜਾਗਹਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹਿਅਨਦਿਨੋ॥ਚਰਣਕਮਲਧਿ
ਆਨੁਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕੁਖਿਨੋ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਮਨਕਾਕਲਮਲਾਦੁਖਜਾਰੇ॥
ਬਿ ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਦਾਜਾਗਹਿਹਰਿਦਾਸਸੰਤਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮੇਰੀਸੇਜੜੀਐਆਡੰਬਰੁਬਣਿਆ॥ਮ
ਨਿਅਨਦੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਆਵਤਸੁਣਿਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਚਾਵਮੰਗਲਰਸਭਰੇ॥
ਅੰਗਸੰਗਿਲਾਗੇਦੂਖਭਾਗੇਪ੍ਰਾਣਮਨਸਭਿਹਰੇ॥ਮਨਇਛਪਾਈਪ੍ਰਭਧਿਆਈਸੰਜੋਗੁਸਾਹਾਸੁਭਗਣਿ
ਤਨ
ਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸ੍ਰੀਧਰਸਗਲਆਨੰਦਰਸੁਬਣਿਆ॥੨॥ਮਿਲਿਸਖੀਆਪੁਛਹਿਕਹੁਕੰਤਨੀ
ਮਿਲੇ ਸਾਣੀ॥ਰਸਿਪ੍ਰੇਮਭਰੀਕਛੁਬੋਲਿਨਜਾਣੀ॥ਗੁਣਗੂੜਗੁਪਤਅਪਾਰਕਰਤੇਨਿਗਮਅੰਤੁਨਪਾਵਹੇ॥

ਭਗਤਿਭਾਇਧਿਆਇਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੇ॥ਸਗਲਹੁਕਮੁਮੰਨਿਆਨਪੁੰਨਅਪਨੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰੰਗਿਗਤੀਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥੩॥ਸੁਖਸੋਹਿਲੜੇਹਰਿਗਾਵਣਲਾਗੇ॥ਸਾਜ
ਨਸਰਸਿਅੜੇਦੁਖਦੁਸਮਨਭਾਗੇ॥ਸੁਖਸਹਜਸਰਸੇਹਰਿਨਾਮਿਰਹਸੇਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਆ॥ਹਰਿ
ਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਿਲੇਪ੍ਰਭਬਨਵਾਰੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਸਹਜਿਪਾਏਸਗਲਨਿਧਿਪ੍ਰਭਪਾ
ਗੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸਦਾਹਰਿਜਨਤਾਂਗੇ॥੪॥੧॥੧੦॥੨੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਉਠਿਵੰਞੁਵਟਾਊੜਿਆਤੈਕਿਆਚਿਰੁਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੜੀਆਕਿਤੁਕੂੜਿਲੋਭਾਇ
ਆ॥ਕੂੜੇਲੋਭਾਇਆਧੋਹੁਮਾਇਆਕਰਹਿਪਾਪਅਮਿਤਿਆ॥ਤਨੁਭਸਮਢੇਰੀਜਮਹਿਹੇਰੀਕਾਲਿਬਪੁ
ੜੈਜਿਤਿਆ॥ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਛੋਡਿਵੈਸੀਰਹਿਓਪੈਨਣੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਮਾਣਾਸੰਗਿਜੁਲਿਆ
ਨਹਜਾਇਕਿਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਫਾਥੋਹੁਮਿਰਗਜਿਵੈਪੇਖਿਰੈਣਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ॥ਸੂਖਹੁਦੂਖਭਏ
ਨਿਤਪਾਪਕਮਾਇਣੁ॥ਪਾਪਾਕਮਾਣੇਛਡਹਿਨਾਹੀਲੈਚਲੇਘਤਿਗਲਾਵਿਆ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ
ਦੇਖਿਮੂਠਾਕੂੜੁਸੇਜਾਰਾਵਿਆ॥ਲਬਿਲੋਭਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤਾਗਰਬਿਭਇਆਸਮਾਇਣੁ॥ਨਾਨਕਮ੍ਰਿ
ਗਅਗਿਆਨਿਬਿਨਸੇਨਹਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਇਣੁ॥੨॥ਮਿਠੈਮਖੁਮੁਆਕਿਉਲਏਓਡਾਰੀ॥ਹਸ
ਤੀਗਰਤਿਪਇਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾਭਇਆਖਿਨਮਹਿਖਸਮੁਚਿਤਿਨਆਇ
ਓ॥ਦੂਖਾਸਜਾਈਗਣਤਨਾਹੀਕੀਆਅਪਣਾਪਾਇਓ॥ਗੁਝਾਕਮਾਣਾਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਈਤਉ
ਤਹਿਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਾਝੁਮੁਠਾਮਨਮੁਖੋਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਜੀਵੇਲਗਿ
ਪ੍ਰਭਕੀਚਰਣੀ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀਏਤਿਸੁਠਾਕੁਰਸਰਣੀ॥ਬਲੁਬੁਧਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਣਾ
ਆਪਿਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਆਪਿਹੋਆਆਪਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥ਰਾਖਿਲੀਏਰਖਣਹਾਰੈ
ਸਦਾਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਇਕਬਹੂੰਹਰਿਸੰਤਹਰਿਕੀਸਰਣੀ॥੪॥੨॥੩॥੧੧॥
੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਵੰਞੁਮੇਰੇਆਲਸਾਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥ਰਾਵਉਸਹੁਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿਸੋਹੰਤੀ॥ਸੰਗੇਸੋਹੰਤੀਕੰਤਸੁਆਮੀਦਿਨਸੁਰੈਣੀਰਾਵੀਐ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰਿਜੀਵਾਪ੍ਰ
ਭਪੇਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥ਬਿਰਹਾਲਜਾਇਆਦਰਸੁਪਾਇਆਅਮਿਉਦ੍ਰਿਸਟਿਸਿੰਚੰਤੀ॥ਬਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਇਛਪੁੰਨੀਮਿਲੇਜਿਸੁਖੋਜੰਤੀ॥੧॥ਨਸਿਵੰਞਹੁਕਿਲਵਿਖਹੁਕਰਤਾਘਰਿਆ
ਇਆ॥ਦੂਤਾਦਹਨੁਭਇਆਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਸਾਧਸੰਗਿ
ਵਖਾਣਿਆ॥ਆਚਰਜੁਡੀਠਾਅਮਿਉਵੂਠਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾ

ਦੀਨਹ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨਰ
ਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣਾ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ
ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਿਧਿ
ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਨੇ
ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗੇ
ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥
੪॥੩॥੧੨॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕ
ਾਇਦੜੋ ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥ ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਨ
ਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹਰਿ
ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿ
ਸੰਗੇ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਦਾ ਭਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ
ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰ
ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥
ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏ
ਕ ਬਾਝੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜਾਲੀਐ ॥ ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਮ
ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥੩੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰਿ ੮ ॥ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ
ਭੀਤਿ ਹੇ ॥ ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਗਹਬਰ ਬਨ
ਘੋਰ ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸ ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ॥ ਦਿਨਕਰੋ ਅਨਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ ਦਿਨ ਖਾਤ ਜਾਤ ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿ
ਨੁ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ ਕੁਲ ਰੂਪ

ਧੂਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹ
ਰਕਰਹੁਗਾਤ॥੧॥ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿ
ਅਬਿਨਹੋਤਾ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜ
ਸਰੋਤਾ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈ
ਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਭੁਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤਾ॥ਕਰਿਮਇਆ
ਦਇਆਦਇਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤਾ॥੨॥ਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾ
ਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵਤਆਪਾ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿ
ਆਸਹੇਘਨਬੂੰਦਬਚਿਤ੍ਰਿਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪਾ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿਲੁ
ਪ੍ਰੇਮੁਮਨਿਤਨਿਅਤਿਘਨਾ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵ
ਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪਾ॥ਨਾਨਕੁਜੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੰਤਾਪਾ॥
੩॥ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾ
ਨਾ॥ਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾਚਿਕਜਨਰਾਖਤਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭ
ਮਾਨਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆ॥ਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੋ
ਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂ
ਰਨਮਿਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੧॥੧੪॥੩੫॥ ੫॥ਮਃ੧॥੨॥ਮਃ੩॥੧੪॥ਮਃ੪॥੧੪॥ਮਃ੫॥
ਜੋੜੁ੩੫॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੧

ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇਲਿਖੇਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਃ੧
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦ
ਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥

ਪ੍ਰਿਹੁ

ਧਿਆਨ

ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆ
ਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇ
ਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇ
ਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫ
ਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕ
ਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿ
ਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾ
ਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮਿ
ਸਮਾਇਲਏਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨ੍ਹਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥
ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈ
ਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇ
ਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧
ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥
ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾ
ਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿ
ਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥ਵਿਸਮ
ਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾ
ਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿ
ਭਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿ
ਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦ
ਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾ
ਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁ

ਸੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੀਨੈਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ॥
ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿਚਲਾਇਆ॥ ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿ
ਸਮਝਾਇਆ॥ ਥਾਉਨਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇਆ॥ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ॥੩॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈਸਦਵਾਉ॥ ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦਰੀਆਉ॥ ਭੈਵਿ
ਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ॥ ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾ
ਧਰਮਦੁਆਰੁ॥ ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ॥ ਕੋਹਕਰੋੜੀਚਲਤਨਅੰਤੁ॥ ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰ
ਨਾਥ॥ ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ॥ ਭੈਵਿਚਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ॥ ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਪੂਰ॥
ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆਸਿਰਿਲੇਖੁ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁਏਕੁ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉ
ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿ
ੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾਜਾਰ॥ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆ
ਲਪਤਾਲ॥ ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆਕੇਹਾਰ॥ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾ
ਰ॥ ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਈਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ॥ ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁ
ਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜ
ਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋ
ਕਸਬਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ ਜਿਨਿਸਚੋਸ
ਚੁਬੁਝਾਇਆ॥੪॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਘੜੀਆਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲ॥ ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ॥ ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲੁ॥ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੀਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ॥੧॥ ਮ:੧॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁਰ॥ ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ॥
ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ॥ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ॥ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ ਆਪੁਪਛਾ
ੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ॥ ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ॥ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ॥ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸ
ਚੁਨਾਮੁ॥ ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਮਿਚੜਾਉ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨਾਮਨਿਚਾਉ॥ ਸਿ
ਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ॥ ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ॥ ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁ
ਤੁਅਨੰਤੁ॥ ਲਾਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ॥ ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ॥ ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ॥
ਨਾਨਕਭਉਦਿਆਗਣਤਨਅੰਤ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ॥ ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ ਨਚਿ

ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ । ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਇ । ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ । ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਭਉ ਤਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ।੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ।
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ । ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈ
ਐ । ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸੁ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ । ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ।੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ । ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ
ਦੀਦਾਰੁ । ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ । ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ
ਬਹਕਾਰੁ । ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਹਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ । ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇ
ਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ । ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ । ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ
ਸੰਸਾਰੁ । ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ । ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ
ਕਾਈ ਕਾਰ । ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ । ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭੀ
ਤੇਰੀ ਸਾਰ । ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ । ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ
ਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ।੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ । ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ
ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ । ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ । ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ
ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ।੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ । ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ । ਸਤਿਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ । ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ । ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ।੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ
ਵਿਚਿ ਗਇਆ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ।
ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਵੀਚਾਰੁ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀ
ਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ।
ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ । ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ । ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ
ਉਪਾਇਆ । ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ । ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ । ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀ
ਐ ਲੇਖੁ । ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ।੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ । ਹਉ
ਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ । ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ । ਹਉਮੈ ਏ

ਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਾਇਐਕਿਰਤੁਫਿਰਾਹਿ॥ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀ
ਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਵ
ਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ॥ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾ
ਇਆ॥ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ॥ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵ
ਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰ
ਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ॥ਦੀਪਾਂਲੋਆਂਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾ
ਣੀਸੇਤਜਾਂਹ॥ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹ॥ਨਾਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸੰਮਾਲੇਸਭਨਾਹ॥
ਜਿਨਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਚਿੰਤਾਭੀਕਰਣੀਤਾਹ॥ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿਉਪਾਇਆਜਗੁ॥ਤਿਸੁਜੁਹਾ
ਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾਣੁਅਭਗੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ॥ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ॥
ਲਖਸੂਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ॥ਲਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿ
ਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿਖਿਆਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮੁਸ
ਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿ
ਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸ
ਚੁਵਸਾਇਆ॥ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਵਿਚਿਦੁਨੀਆਕਾਹੇਆਇ
ਆ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀਲਦੀਅਹਿਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ॥ਪੜਿਪੜਿ
ਬੇੜੀਪਾਈਐਪੜਿਪੜਿਗਡੀਅਹਿਖਾਤ॥ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ॥
ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾਖੁ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾਕੜਿਆ॥ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇ
ਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ
॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾਕਿਉਜਾ
ਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾ
ਈ॥ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥ਅੰ
ਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿ

ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ। ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ। ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ। ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ। ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ। ਤਿਨ੍ਹ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ।੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ। ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ। ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ। ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ। ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ। ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ। ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ। ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ। ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ।੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ। ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ। ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ। ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ। ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ। ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ। ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ। ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ। ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ।੨॥

ਪਉੜੀ। ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ। ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ। ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ। ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ। ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ।੧੦। ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ। ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ। ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ। ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ।੧॥ ਮਃ ੧॥ ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ। ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ। ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ। ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ। ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ। ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ। ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ। ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ। ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ। ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ।੨॥ ਮਃ ੧॥ ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ। ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ। ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ।

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ। ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ।

ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿ
ਨੀਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰ
ਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪਿਬੁਝਾਇਆ॥
ਸਹਜੇਂਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਦੁਖੁਦਾਰੂਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰ
ਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁ
ਕਰਿਰਹਿਆ॥੨॥ਮਃ੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰ
ਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ
ਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥੩॥ਮਃ੨॥ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਾ॥ਆਤਮਾਬਾਸੁ
ਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨੁਦੇਉ॥੪॥ਮਃ੧॥ਕੁੰਭੇਬਧਾਜਲੁਰਹੈ
ਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ॥ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆ
ਹੋਵੈਗੁਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ॥ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ॥ਐਸੀਕਲਾ
ਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗਹਗਇਆਹਾਰੀਐ॥ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅਗੈਵੀਚਾਰੀਐ॥ਮੁਹਿ
ਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਥੁਇਕੁਰਥਵਾਹੁ॥ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ਸਤਿਜੁਗਿਰਥੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਤ੍ਰੇਤੈਰਥੁ
ਜਤੈਕਾਜੋਰੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਦੁਆਪੁਰਿਰਥੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥ਕਲਜੁਗਿਰਥੁਅਗਨਿ
ਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਥਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੇ॥ਸਭੁ
ਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈ
ਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥
ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣ
ਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕੁਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ॥ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨੁਅੰਜ

ਤੁਦੀਆਇਤੀਤੇਰੀਜਗਤੁਜਿਗਣਿਆ॥ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈ
ਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਿੰਮਲੁਰੁਖੁ
ਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਮੁਚੁ॥ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ॥ਫਲਫਿਕੇਫੁਲ
ਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ॥ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ॥ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉ
ਨਿਵੈਨਕੋਇ॥ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ॥ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ॥ਸੀਸਿ
ਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿ
ਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇ
ਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿ
ਆਵੈ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਜਾ
ਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ॥
ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈ
ਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅ
ਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ॥ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੜਿ
ਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ॥੧॥ਮਃ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥
ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ॥
ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨ੍ਹਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗ
ਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੩॥ਮਃ੧॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾ
ੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾ
ਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਮਨਿਅੰਧਾ
ਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇਸੀ॥ਸੋਸੇ
ਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪਾਇਸੀ॥ਖ
ਸਮੈਭਾਵੈਸੋਕਰੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀ॥ਤਾਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਸੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥

ਗਊਬਿਰਾਹਮਣਕਉਕਰੁਲਾਵਹੁਗੋਬਰਿਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਧੋਤੀਟਿਕਾਤੈਜਪਮਾਲੀਧਾਨੁਮਲੇਛਾਂਖਾਈ॥
ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪੜਹਿਕਤੇਬਾਸੰਜਮੁਤੁਰਕਾਭਾਈ॥ਛੋਡੀਲੇਪਾਖੰਡਾ॥ਨਾਮਿਲਇਐਜਾਹਿਤਰੰਦਾ॥੧॥ਮ:੧॥
ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰਹਿਨਿਵਾਜ॥ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿਤਿਨਗਲਿਤਾਗ॥ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ॥ਉਨ੍ਹਾਭਿਆ
ਵਹਿਓਈਸਾਦ॥ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ॥
ਨਾਨਕਕੂੜੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ॥ਹਥਿਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ॥ਨੀਲਵਸ
ਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ॥ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ॥ਚ
ਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ॥ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ॥ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ॥ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮ
ਤੁਭਿਟੈ॥ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸ
ਚੁਧਿਆਈਐ॥ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿ
ਚਲਾਇਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿ
ਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ॥ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ॥
੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤ
ਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾ
ਲੇਦੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ॥ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆ
ਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀ
ਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ॥ਚੀਜਕਰਨਿਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ॥ਕਰਿਫੁਰਮਾ
ਇਸੁਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਜਰੁਆਈਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ॥ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾਹੋਇ॥ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀ
ਆਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈ
ਰਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ॥
ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਹੰਸਾਆ
ਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ਮ:੧॥ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭ
ਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨ੍ਹੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨ੍ਹਾ
ਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ॥ਸਹਿ

ਮੇਲੇਤਨਦਰੀਆਈਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਮਨਿਵਸਾਈਆ॥ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀ
ਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈ
ਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ॥ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ॥ਕੁਹਥੀਜਾ
ਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ॥ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿ
ਰਤੁ॥ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ॥ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਰਸੁਖਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗ
ਣੁਵੀਆਹੁ॥ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ॥ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ॥ਸੋਕਿਉਮੰ
ਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨ॥ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾ
ਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ॥ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀ
ਐ॥ਜਾਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ॥ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋ
ਬੁਝੀਐ॥ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ॥
ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ॥ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ॥ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆ
ਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ॥ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ॥ਜਿਨਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਨੇਹੁਲਗਾਰ
ਬਸੇਤੀਦੇਖਨੇਵੀਚਾਰਿ॥ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ॥ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸ
ਚੇਨਾਹ॥ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤ ਖਾਹਿ॥ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾਤੁਮਾਮੇਲੁ॥
ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀ
ਐ॥ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ॥ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ॥ਜਿਸ
ਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨॥ ਏਹਿਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਚੰ
ਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ॥ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐ ਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਲਾਮੁ
ਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਕਰੇ ਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾ ਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀ
ਐ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿਨਹਾਰੀਐ॥ਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀ

ਐ॥ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ॥ਗਲਾਕ ੧੮੫
ਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ॥ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁ
ਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ ਮਃ੨॥ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ॥ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨॥ਮਃ੨॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖ
ਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ॥ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾਸਿ॥੩॥ਮਃ੨॥ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂ
ਸਿਉਨੇਹੁ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ॥੪॥ਮਃ੨॥ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿ
ਨਸਕੈਰਾਸਿ॥ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ॥੫॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸ
ਮੈਭਾਇ॥ਹੁਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ॥ਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰ
ਦਰਿਪਾਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾ
ਸਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿਆ
ਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ॥੧॥ਮਃ੨॥ਏਹਕਿਨੇਹੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮੁ
ਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿ ਸੇਤੀਖਸਮਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਪਨੀਹ
ਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ॥ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਤੁ
ਰੀਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿ
ਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਆਪੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਅਨੁਆਪੇਪੂਰਣੁਦੇਇ॥ਇਕਨੀਦੁ
ਧੁਸਮਾਈਐਇਕਿਚੁਲ੍ਹੈਰਹਨਿਚੜੇ॥ਇਕਿਨਿਹਾਲੀਪੈਸਵਨਿਇਕਿਉਪਰਿਰਹਨਿਖੜੇ॥ਤਿਨਾਸਵਾਰੇਨਾ
ਨਕਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰ
ਤਉਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੀਮੁਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ
॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀਤਿੰਨੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਸੋਕਰੇਜਿ
ਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨੪॥੧॥ ਸਲੋਕੁਵਾਰਿਤਾਲਿ॥੬੦॥ ਚਉਪਦੇਆਸਾਕੇ॥੨੩੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੪੨
॥੧੭॥ ਪਟੀਆ੨॥ ਛੰਤੁਆਸਾਕੇ੩੫॥ ਵਾਰ੧ ਆਸਾਕਾਜੁਮਲਾ੩੧੩॥
੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉਨਾਮਦੇਉ। ਰਵਿਦਾਸਜੀ। ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ।
ਗੁਰਚਰਣਲਾਗਿਹਮਬਿਨਵੰਤਾਪੂਛਤਕਹਜੀਉਪਾਇਆ।ਕਵਨਕਾਜਿਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਕਹਹੁਮੋ
ਹਿਸਮਝਾਇਆ।੧।ਦੇਵਕਰਹੁ ਦਇਆਮੋਹਿਮਾਰਗਿਲਾਵਹੁਜਿਤੁਭੈਬੰਧਨਤੂਟੈ।ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫੇ
ੜਕਰਮਸੁਖਜੀਅਜਨਮਤੇਛੂਟੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਨਹੀਫਾਰੈਅਰੁਮਨਸੁੰਨਿਨਲੂਕੇ।ਆਪਾ
ਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਨਚੀਨਿਆਇਨਬਿਧਿਅਭਿਉਨਚੂਕੇ।੨।ਕਹੀਨਉਪਜੈਉਪਜੀ ਜਾਣੈਭਾਵਅਭਾਵ
ਬਿਹੂਣਾ।ਉਦੈਅਸਤਕੀਮਨਬੁਧਿਨਾਸੀਤਉਸਦਾ ਸਹਜਿਲਿਵਲੀਣਾ।੩।ਜਿਉਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁਬਿੰਬੁ
ਕਉਮਿਲੀਹੈਉਦਕਕੁੰਭੁਬਿਗਰਾਨਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਐਸਾਗੁਣਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਸਮਾਨਾ।
੪।੧॥ ਆਸਾ। ਗਜਸਾਢੇਤੈਤੈਧੋਤੀਆਤਿਹਰੇਪਾਇਨਿਤਗ।ਗਲੀਜਿਨਾਜਪਮਾਲੀਆਲੋਟੇਹਥਿਨਿ
ਬਗ।ਓਇਹਰਿਕੇਸੰਤਨਆਖੀਅਹਿਬਾਨਾਰਸਿਕੇਠਗ।੧।ਐਸੇਸੰਤਨਮੋਕਉਭਾਵਹਿ।ਡਾਲਾਸਿਉ
ਪੇਡਾਗਟਕਾਵਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਾਸਨਮਾਂਜਿਚਰਾਵਹਿਊਪਰਿਕਾਠੀਧੋਇਜਲਾਵਹਿ।ਬਸੁਧਾਖੋਦਿਕਰਹਿ
ਦੁਇਚੂਲ੍ਹੇਸਾਰੇਮਾਣਸਖਾਵਹਿ।੨।ਓਇਪਾਪੀਸਦਾਫਿਰਹਿਅਪਰਾਧੀਮੁਖਹੁਅਪਰਸਕਹਾਵਹਿ।
ਸਦਾਸਦਾਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਸਗਲਕੁਟੰਬਡੁਬਾਵਹਿ।੩।ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇ
ਕਰਮਕਮਾਵੈ।ਕਹੁਕਬੀਰਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਪੁਨਰਪਿਜਨਮਿਨਆਵੈ।੪।੨॥ ਆਸਾ। ਬਾਪਿਦਿ
ਲਾਸਾਮੇਰੋਕੀਨਾ।ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨਾ।ਤਿਸੁਬਾਪਕਉਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀ।ਆਗੈਗਇ
ਆਨਬਾਜੀਹਾਰੀ।੧।ਮੁਈਮੇਰੀਮਾਈਹਉਖਰਾਸੁਖਾਲਾ।ਪਹਿਰਉਨਹੀਦਗਲੀਲਗੈਨਪਾਲਾ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਬਲਿਤਿਸੁਬਾਪੈਜਿਨਿਹਉਜਾਇਆ।ਪੰਚਾਤੇਮੇਰਾਸੰਗੁਚੁਕਾਇਆ।ਪੰਚਮਾਰਿਪਾਵਾਤਲਿ
ਦੀਨੇ।ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਭੀਨੇ।੨। ਪਿਤਾਹਮਾਰੋਵਡਗੁਸਾਈ।ਤਿਸੁਪਿਤਾਪਹਿਹਉਕਿ
ਉਕਰਿਜਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ।ਜਗਤਪਿਤਾਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ।੩॥
ਹਉਪੂਤੁਤੇਰਾਤੂੰਬਾਪੁਮੇਰਾ।ਏਕੈਠਾਹਰਦੁਹਾਬਸੇਰਾ।ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਿਏਕੋਬੂਝਿਆ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਮੈਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝਿਆ।੪।੩॥ ਆਸਾ। ਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਉਰਕਟਕੁਰਕਟਇਕਤੁਪਤਰਿਭਰਿਪ
ਨੀ।ਆਸਿਪਾਸਿਪੰਚਜੋਗੀਆਬੈਠੇਬੀਚਿਨਕਟਦੇਰਾਨੀ।੧।ਨਕਟੀਕੋਠਨਗਨੁਬਾਡਾਡੂੰ।ਕਿਨਹਿਬਿ
ਬੇਕੀਕਾਟੀਤੂੰ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਗਲਮਾਹਿਨਕਟੀਕਾਵਾਸਾਸਗਲਮਾਰਿਅਉਹੇਰੀ।ਸਗਲਿਆਕੀਹਉ
ਬਹਿਨਭਾਨਜੀਜਿਨਹਿਬਰੀਤਿਸੁਚੇਰੀ।੨।ਹਮਰੋਭਰਤਾਬਡੋਬਿਬੇਕੀਆਪੇਸੰਤੁਕਹਾਵੈ।ਓਹੁਹ
ਮਾਰੈਮਾਥੈਕਾਇਮੁਅਉਰੁਹਮਰੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈ।੩।ਨਾਕਹੁਕਾਟੀਕਾਨਹੁਕਾਟੀਕਾਟਿਕੂਟਿਕੈਡਾ

ਗੀ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੇਗਤਿ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਸੋ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨ੍ਹਿ
ਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ॥੧॥ ਤਾਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ
ਰਾਮਨਾ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬ
ਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰ
ਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ॥੪॥੫॥ ਆਸਾ॥ ਫੀਲੁ ਰ
ਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ॥ ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ॥੧॥
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ
ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ
ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ॥ ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ॥੩॥ ਕਹਤ
ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ॥
੪॥੬॥ ਆਸਾ॥ ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ਸੋ ਜੋਗੀ
ਜਗਿ ਸਾਰਾ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ॥
੨॥ ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ
ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ॥੩॥ ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੈ ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ॥ ਦਿਲ ਮਹਿ
ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ
ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ
ਭਾਈ॥ ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉ
ਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮ
ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ॥
੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕ

ਵਰਪੁਰਖਕੀਜੋਈ॥ਘਟਿਫੂਟੇਕੋਊਬਾਤਨਪੂਛੈਕਾਢਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ਚਉਪਦੇਇਕਤੁਕੇ॥ਦੁਤੁਕੇ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁਪੈਸੂਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂੰਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥

ਸੁਤੁਅਪਰਾਧਕਰਤਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਆਸਾ॥ ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਪੰਚਪਦੇ॥੯॥ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਿਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸਨੁਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹ

ਬਰਸਬਾਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁਨਕੀਓ।ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧਿ
ਭਇਓ।੧।ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ।ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰਬਲਇਓ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੂਕੇਸਰਵਰਿ
ਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ।ਆਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਫਿਰੈ।੨।
ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ।ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆ
ਸਕਰੈ।੩।ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓ
ਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲਿਓ।੪।ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਅਨੁਧਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ।ਆਈ
ਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰਛੋਡਿਚਲਿਓ।੫।੨।੧੫। ਆਸਾ। ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰ
ਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ।ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂਖਾਨਪਰਾਰਾ।ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨ।ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨ।੧।ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ।ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾ
ਹੂਬਿਆਧਿਲਗਾਈ।੨।ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁਗਧੁਕਹੈਧਨੁਮੇਰਾ।ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾ
ਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ।੩।ਹਰਿਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ।ਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸਤਿਕਰਿਮਾਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ।੪।ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ।ਚਿਰਗਟਫਾਰਿ
ਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ।੫।੩।੧੬। ਆਸਾ। ਹਮਮਸਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾ
ਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ।ਅਲਹਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀਫੁਰਮਾਵੈ।੧।ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨ
ਹੀਆਵੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਰੋਜਾਧਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ।ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇ
ਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ।੨।ਨਿਵਾਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ।ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾ
ਬਿਛਾਵੈਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ।੩।ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿਫੀਕੀ।
ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਹੋਇਭਿਸਤਸਰੀਕੀ।੪।ਮਾਟੀਏਕਭੇਖਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਨਾ।ਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸਤਛੋਡਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ।੫।੪।੧੭। ਆਸਾ। ਗਗਨਨਗ
ਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾਨਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ।੧।ਬਾ
ਬਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹਾਗਏ।ਦੇਹੀਕੇਸੰਗਿਰਹਤੇ।ਸੁਰਤਿਮਾਹਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕਹਤੇ।੧।ਰਹਾਉ।
ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਕਹਾਗਇਓਜਿਨਿਇਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ।ਸਾਖੀਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹੀਉਪਜੈਖਿੰਚਿਤੇਜੁਸਭੁ
ਲੀਨਾ।੨।ਸ੍ਰਵਨਨਬਿਕਲਭਏਸੰਗਿਤੇਰੇਇੰਦ੍ਰੀਕਾਬਲੁਥਾਕਾ।ਚਰਨਰਹੇਕਰਢਰਕਿਪਰੇਹੈਮੁਖ
ਹੁਨਨਿਕਸੈਬਾਤਾ।੩।ਥਾਕੇਪੰਚਦੂਤਸਭਤਸਕਰਆਪਆਪਣੈਭ੍ਰਮਤੇ।ਥਾਕਾਮਨੁਕੁੰਚਰਉਰੁਥਾਕਾ

ਤੇ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਧਰਿਗ ਮਤੇ ॥੪॥ ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਰਿ
ਧਿਆਵੈ ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁਕੇ ॥੪ ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬ
ਲੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥ ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿ
ਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਤੇ ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ ਸ੍ਰਪਨੀ ਜੀਤੀ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਰਾ ॥੩॥ ਇਹੁ
ਸ੍ਰਪਨੀ ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ ਬਲੁ ਅਬਲੁ ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਹ ਬਸਤੀ ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਆਸਾ ॥ ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਾ ਸਾਕਤ
ਪਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਊਆ ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥
ਆਸਾ ॥ ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿ
ਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥
ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ ਬੈਸੰਤਰੁ ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩
ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥ ਆਸਾ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ਪਿਛੈਰੀ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ਚੇਲੇ
ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ਹ ਭਾਈ ॥ ਦੇਖਤ ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਕੀ
ਮਛੁਲੀ ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ ਦੇਖਤ ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ ਤਿ
ਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ ਘੋਰੈ ਚਰਿ ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥
ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ ਤ
ਥਾ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥੮॥ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿ
ਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥

ਜੀਵਤੇ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਮੂਤੇ ਹਰਿ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧॥੨੩॥
ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹ
ਮਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ
ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡ
ਰਉ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ
ਓ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੀ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾ
ਪੁ ਸਾਵਕਾ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥
੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ
ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ
ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇ
ਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹ
ਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮਨ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਾਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ
ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤ
ਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿ
ਕ ਕਾਮਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐ
ਸਾ ਦੁਤੀਆ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਗਾ
ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰ
ਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭ
ਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆ

ਪਾਟੇਖਿਅਵਰੁਨਹੀਦੇਖੈਕਾਹੇਕਉਦੁਖਪਾਰੈ॥੧॥ਕਾਜੀਸਾਹਿਬੁਏਕੋਤੋਹੀਮਹਿਤੇਰਾਸੋਚਿਬਿਚਾਰਿ
ਦੇਖੈ॥ਖਬਰਿਨਕਰਹਿਦੀਨਕੇਬਉਰੇਤਾਤੇਜਨਮੁਅਲੇਖੈ॥ਸਾਚੁਕਤੇਬਬਖਾਨੈਅਲਹੁਨਾਰਿਪੁਰਖੁ
ਨਹੀਕੋਈ॥ਪਢੇਗੁਨੇਨਾਹੀਕਛੁਬਉਰੇਜਉਦਿਲਮਹਿਖਬਰਿਨਹੋਈ॥੨॥ਅਲਹੁਗੈਬੁਸਗਲ
ਘਟਭੀਤਰਿਹਿਰਦੈਲੇਹੁਬਿਚਾਰੀ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹੂੰਮਹਿਏਕੈਕਹੈਕਬੀਰਪੁਕਾਰੀ॥੩॥੭॥੨੯
ਆਸਾ॥ ਤਿਪਦਾਇਕਤੁਕਾ॥ ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੇਤਾਈ॥ਹਰਿਨਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਗੁਸਾ
ਈ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੋਪਿਰੁਹਉਹਰਿਕੀਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨਪਿ
ਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਆਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥੮॥੩੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥
ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨੁਮਨੁਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬ
ਚਨੀਮੈਪਾਈ॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੁਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਿਰਹਾਸਮਾਈ॥ਗੁਪਤਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਇਓਜਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥
੨॥੧॥੩੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈ
ਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਬ ਲਹੁਰੀ
ਆਈਬਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੈਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥੨॥੩੨॥
ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰਾਘ
ਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਊਆਲਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਇਨ
ਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥੩॥੩੩॥ ਆਸਾ॥ ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁਜਿਨਿਕਾਢੈ॥ਅੰਤਕੀ
ਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੂੰਘਟੁਕਾਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ॥ਉਨਕੀਗੈਲਿਤੋਹਿਜਿਨਿਲਾਗੈ॥
੧॥ਘੂੰਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ॥੨॥ਘੂੰਘਟੁਤੇਰੋਤਉਪਰਿਸਾਚੈ॥
ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬਜੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀ
ਤੈ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਆਸਾ॥ ਕਰਵਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨੁਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹ
ਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿਆਰੇ॥ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰ
ਉ॥ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਰਉ॥੨॥ਹਮਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿਹਮਸੋ
ਈ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋ

॥ਅਬਕੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦਰਿਧਰੀ॥

ਕਾਹੂ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਤਬ ਹਮ ਇਤ
ਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾ॥੧॥ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ॥੨॥
ਪਾਈ ਜੋਰਿ ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ਤਹ ਤਾਂਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਾ॥ ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨਾ ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾ॥੩॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ॥ ਸੂਤੈ ਸੂਤ ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ॥੪॥੩॥੩੬॥ ਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਜੇ ਤੀਰ
ਥ ਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ॥੧॥ ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ॥
ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ॥ ਜੈਸੇ
ਮੇਂਡੁਕ ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾ
ਰਾ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ॥੪॥੪॥੩੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ ਪੂਰਕ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਈ॥ ਮਾਇਆ
ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ਬਿਮੋਹਿਤ ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ॥੧॥ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ
ਕੋਈ॥ ਸੂਤੁ ਏਕੁ ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ
ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ॥ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ਬਿਚਰਤ ਆਨ ਨ ਹੋਈ॥੨॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ
ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥
ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੇਵਲ ਏ
ਕ ਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ॥ ਬਇਆਲੀ
ਸ ਲਖ ਜੀ ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥੧॥ ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ॥ ਮਹਾ ਅ
ਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਬਾ
ਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥੨॥ ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈ
ਵੇਦੁ ਕਰਉ॥ ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ॥੩॥ ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ ਊਭੈ ਬੀਠ
ਲੁ ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥
ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ॥ ਮਪਿ ਮਪਿ ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ਕਹਾ ਕਰਉ
ਪਾਤੀ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘ
ਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ॥੩॥

ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁਨ
ਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪੰਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮ
ਨੁਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾ
ਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਦਗਰਾ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥
ਰਾਮਾਭਗਤਹੁਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿੰਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈਕੋਬਨਾ॥ਝੂ
ਠੀਮਾਇਆਦੇਖਿਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈਲਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੰਤਹਕੈ
ਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫॥ ੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਸ੍ਰੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ
॥ ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਾਕੀਕੇਤਕਆਸ॥੧॥
ਮਾਧੋਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਤ੍ਰਿਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥
ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗਤਿਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾ
ਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇਕਛੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆਨ॥
ਭਗਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੰਤਤੁਝੀਤਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕਥਾਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁਸੰਤਚਓਲ੍ਹਗਓਲ੍ਹਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿ
ਚਿੰਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤ
ਰੁਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂਖਤੇਊਚਭਏਹੈ
ਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ॥ਹਮਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸੁਪੀਅਲਹਮਬਪੁਰੇਜਸੁਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮ
ਖੀਰਾ॥੨॥ਜਾਤੀਓਛਾਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚ
ਮਾਰਾ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁਭਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ॥ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈਤੇਰੋਜਨੁ॥
੧॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆਧਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰ
ਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋਜਨੁ॥੨॥ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋ
ਜਨੁ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਛੂਟਬੋਕਵਨਗੁਨ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ ਹਰੇ॥ਹ
ਰਿਸਿਮਰਤਜਨਗਏਨਿਸਤਰਿਤਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਬੀਰਉਜਾਗਰ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਾ

ਟੇਕਾਗਰਾ॥੧॥ਨਿਮਤਨਾਮਦੇਉਦੂਧੁਪੀਆਇਆ॥ਤਉਜਗਜਨਮਸੰਕਟਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਜਨਰ
ਵਿਦਾਸੁਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਇਉਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਰਕਨਹੀਜਾਤਾ॥੩॥੫॥ ਆਸਾ॥ ਮਾਟੀਕੋਪੁਤਰਾਕੈਸੇਨ
ਚਤੁਹੈ॥ਦੇਖੈਦੇਖੈਸੁਨੈਬੋਲੈਦਉਰਿਓਫਿਰਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਕਛੁਪਾਵੈਤਬਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈ॥
ਮਾਇਆਗਈਤਬਰੋਵਨੁਲਗਤੁਹੈ॥੧॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਰਸਕਸਹਿਲੁਭਾਨਾ॥ਬਿਨਸਿਗਇਆਜਾ
ਇਕਹੂੰਸਮਾਨਾ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਬਾਜੀਜਗੁਭਾਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸਉਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥੩॥
੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾਬਾਣੀਭਗਤਧੰਨੇਜੀਕੀ॥ ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਬਹੁਜਨਮਬਿਲਾ
ਨੇ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਨਹੀਧੀਰੇ॥ਲਾਲਚਬਿਖੁਕਾਮਲੁਬਧਰਾਤਾਮਨਿਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਹੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿ
ਖੁਫਲਮੀਠਲਗੇਮਨਬਉਰੇਚਾਰਬਿਚਾਰਨਜਾਨਿਆ॥ਗੁਨਤੇਪ੍ਰੀਤਿਬਢੀਅਨਭਾਂਤੀਜਨਮਮਰਨ
ਫਿਰਿਤਾਨਿਆ॥੧॥ਜੁਗਤਿਜਾਨਿਨਹੀਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਜਲਤਜਾਲਜਮਫੰਧਪਰੇ॥ਬਿਖੁਫਲਸੰਚਿ
ਭਰੇਮਨਐਸੇਪਰਮਪੁਰਖਪ੍ਰਭ(ਮਨ)ਬਿਸਰੇ॥੨॥ਗਿਆਨਪ੍ਰਵੇਸੁਗੁਰਹਿਧਨੁਦੀਆਧਿਆਨੁਮਾਨੁਮਨਏ
ਕਮਏ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਮਾਨੀਸੁਖੁਜਾਨਿਆਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਮੁਕਤਿਭਏ॥੩॥ਜੋਤਿਸਮਾਇਸਮਾਨੀਜਾਕੈ
ਅਛਲੀਪ੍ਰਭੁਪਹਿਚਾਨਿਆ॥ਧੰਨੈਧਨੁਪਾਇਆਧਰਣੀਧਰੁਮਿਲਿਜਨਸੰਤਸਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸੰਗਿਨਾਮਦੇਉਮਨੁਲੀਣਾ॥ਆਢਦਾਮਕੋਛੀਪਰੋਹੋ
ਇਓਲਾਖੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਨਾਤਨਨਾਤਿਆਗਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਬੀਰਾ॥ਨੀਚਕੁਲਾਜੋਲਾਹਰਾ
ਭਇਓਗੁਨੀਯਗਹੀਰਾ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸੁਢੁਵੰਤਾਢੋਰਨੀਤਿਤਿਨਿਤਿਆਗੀਮਾਇਆ॥ਪਰਗਟੁਹੋਆਸਾ
ਧਸੰਗਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸੈਨੁਨਾਈਬੁਤਕਾਰੀਆਓਹੁਘਰਿਘਰਿਸੁਨਿਆ॥ਹਿਰਦੇਵਸਿ
ਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਗਤਾਮਹਿਗਨਿਆ॥੩॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਨਿਕੈਜਾਟਰੋਉਠਿਭਗਤੀਲਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤ
ਖਿਗੁਸਾਈਆਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਰੇਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਦਯਾਲਦਮੋਦਰਬਿਬਹਿਨਜਾ
ਨਸਿਕੋਈ॥ਜੇਧਾਵਹਿਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡ(ਕਉ)ਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨੀਕੇਰੇਉਦਰਉਦਕਮਹਿਪਿੰਡੁ
ਕੀਆਦਸਦੁਆਰਾ॥ਦੇਇਅਹਾਰੁਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈਐਸਾਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਕੁੰਮੀਜਲਮਾਹਿਤਨਤਿਸੁਬਾ
ਹਰਿਪੰਖਖੀਰੁਤਿਨਨਾਹੀ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨੋਹਰਸਮਝਿਦੇਖੁਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਪਾਖਣਿਕੀਟੁਗੁਪਤੁਹੋ
ਇਰਹਤਾਤਾਚੋਮਾਰਗੁਨਾਹੀ॥ਕਹੈਧੰਨਾਪੂਰਨਤਾਹੂਕੋਮਤਰੇਜੀਅਡਰਾਂਹੀ॥੩॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਆਸਾਸੇਖਫਰੀਦਜੀਉਕੀਬਾਣੀ॥ ਕਾਫੀ॥ ਦਿਲਹੁਮੁਹਬਤਿਜਿੰਨ੍ਹਸੇਈਸਚਿਆ॥ਜਿਨ੍ਹਮਨਿਹੋਰੁ
ਮੁਖਿਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ਵਿਸਰਿਆਜਿਨ੍ਹਨਾਮੁਤੇਭੁਇਭਾਰੁ

ਬੀ ਏਹੁ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ॥ ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ॥੨॥ ਪ
ਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ॥ ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ
ਬਖਸੰਦਗੀ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲ
ਹ ਲਗੇ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕੁ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀ
ਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ
ਲਗਿ ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋ
ਲੀਐ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ॥੪॥ ਸੇ
ਖ ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ॥੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾ
ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣ
ਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ॥ ਗੰਢੇਦਿਆ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀ
ਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ॥੮॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮ
ਲਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਓਕੇ॥੩੭॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੇ ੫॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੬॥ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੇ ੩॥
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ੨॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੩॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥੧॥
ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨ
ਧੋਵੈ ਕੋਇ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵ
ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ॥੩॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿ
ਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮਾਲੇ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ॥
੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮ

੬

ਨਾਮਨਾਮੁਖਿਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀ॥੨॥ਸਿਧਸਮਾਧਿਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਸਬਦਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰੁਝਗਰੁਨਿਬੇਰੈ॥੩॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਬੇਅੰਤਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦਰਿਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਣਾਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਪਾਇ॥ਜਿਤੁਕੰਮਿਹਰਿਵੀ
ਸਰੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥੧॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਐਮਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਗੋਵਿਦਪ੍ਰੀਤਿਊਪਜੈਅਵ
ਰਵਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਗਹਿਰਹੈਜਰਾਕਾਭਉਨਹੋਵਈਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਿਉਇਕੁਸਹਜੁਉਪਜਿਆਵੇਖੁਜੈਸੀਭਗਤਿਬਨੀ॥ਆਪਸੇਤੀਆਪੁਖਾਇਆਤਾ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਈ॥੨॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਨਪਾਈਐਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥
ਕੂੜੈਕੀਪਾਲਿਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਐਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀਕਿਆਓਹੁਸੇਵਕੁਸੇਵਾ
ਕਰੇਗੁਰਆਗੈਜੀਉਧਰੇਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥੪॥੧॥੨॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਕੀਤੁਮਸੇਵਾਕਰਹੁਦੂਜੀਸੇਵਾਕਰਹੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਤੇਮਨਹੁਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁਪਾਈਐਦੂਜੀਸੇਵਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਇਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰੀਤਿਹੈਹਰਿਮੇਰੀਕਥਾਕ
ਹਾਨੀਜੀਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਮਨੁਭੀਜੈਏਹਾਸੇਵਬਨੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿ
ਮੇਰਾਸਾਸਤ੍ਰਹਰਿਮੇਰਾਬੰਧਪੁਹਰਿਮੇਰਾਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮੈਭੂਖਲਾਗੈਹਰਿਨਾਮਿਮੇਰਾ[illegible]ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਹਰਿਮੇ
ਰਾਸਾਕੁਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੨॥ਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰਰਾਸਿਕੂੜੀਹੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਮੇਰਾਧਨੁ
ਮੇਰੈਸਾਥਿਚਾਲੈਜਹਾਹਉਜਾਉਤਹਜਾਈ॥੩॥ਸੋਝੂਠਾਜੋਝੂਠੈਲਾਗੈਝੂਠੇਕਰਮਕਮਾਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਹੋਇਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਜੁਗਮਾਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰ
ਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾ
ਏਆਪਣਾਬੈਰਾਗੁਉਪਜੈਮਨਿਆਇ॥ਬੈਰਾਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਸੇਈਮੁਕਤਜਿ
ਮਨੁਜਿਣਹਿਫਿਰਿਧਾਤੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਤੇਗੁਰੁਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੫॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫ
ਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਗੋਵਿੰਦਜਿਸੁਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾ

ਨੰ੧

ਹਰਿਮੇਰੀ

ਮਰਣੁਜੀਤਿ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਕਪਟੁਵਸੈਬਾਹਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏਪਛੁ
ਤਾਇ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀਦੁਬਿਧਾਨ
ਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚ
ਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲੁ
ਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿ
ਚੇਤਿਅਚੇਤਿਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋ ਫਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫਲੁਪਾਏ
ਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁ
ਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾ
ਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈਅਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ਨਾ
ਕਾਸੀਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰ
ਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਂਭਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਰਿਦੈ
ਵਸਾਇਤੂੰਕਿਲਵਿਖਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰਚਭੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਹੁਮ
ਨੁਮੁਗਧੁਹੈਸੋਝੀ[illegible]ਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਕਾਸੀਸਭਿ
ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸ
ਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿਆਏਕੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈ
ਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥
ਦੂਜੈਭਾਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬਦਿ
ਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੂੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐ
ਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥
੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵੈਸੋਇ॥
੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਫਿਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁਨਪਛਾਣਈਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆ
ਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਡਹਕਾਇਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀ
ਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥੨॥ਮ:੧॥੭॥ਮ:੩॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪

ਚਉਪਦੇ।ਘਰੁ੧ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖਾਹਉਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ।ਹਮਕੀ ੨੦੨
ਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ।ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪ
ਰਗਾਸਿ।ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ।੧।ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗ
ਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸਾ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾ
ਸਿ।੨।ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ।ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਸੰਗਤਿ
ਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ।੩।ਜਿਨਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤ
ਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿ[illegible]ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾ
ਸਿ।੪।੧।। ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮੁ[illegible]ਮਿਲਿ
ਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮੋਹੈ।ਜਪਿਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਧਿਆਈਐਸਭਕਉਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਓਹੈ।
੧।ਮੇਰੇਭਾਈਜਨਾਮੋਕਉਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਮਨੁਮੋਹੈ।ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਵਾਮਿਲਿਗੁਰਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਜਨੁਸੋਹੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੁਖਸਾਗਰਹਰਿਭਗਤਿਹੈਗੁਰਮਤਿਕਉਲਾਰਿਧਿਸਿਧਿਲਾਗੈਪ
ਗਿਓਹੈ।ਜਨਕਉਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਨਾਮੇਸੋਹੈ।੨।ਦੁਰਮਤਿਭਾਗ
ਹੀਨਮਤਿਫੀਕੇਨਾਮੁਸੁਨਤਆਵੈਮਨਿਰੋਹੈ।ਕਊਆਕਾਗਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਈਐਤ੍ਰਿਪਤੈਵਿਸਟਾਖਾਇ
ਮੁਖਿਗੋਹੈ।੩।ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਵਾਦੀਜਿਤੁਨਾਤੈਕਊਆਹੰਸੁਹੋਹੈ।ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁ ਵਡੇਵਡ
ਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਰਿਦੈਮਲੁਧੋਹੈ।੪।੨।। ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਨਊਤਮਬਾਣੀਮੁਖਿ
ਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ।ਜੋਜਨੁਸੁਣੈਸਰਧਾਭਗਤਿਸੇਤੀਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ।੧।ਰਾਮਮੋਕ
ਉਹਰਿਜਨਮੇਲਿਪਿਆਰੇ।ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਹਮਪਾਪੀਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵਡਭਾਗੀਵਡਭਾਗੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ।ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਗੁਰ
ਮਤਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰੇ।੨।ਜਿਨਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁਰਖੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਿਮਾਰੇ।ਸੇਕੂ
ਕਰਸੂਕਰਗਰਧਭਪਵਹਿਗਰਭਜੋਨੀਦਯਿਮਾਰੇਮਹਾਹਤਿਆਰੇ।੩।ਦੀਨਦਇਆਲਹੋਹੁਜਨਊਪ
ਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ।ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਹਰਿਭਾਵੈਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ।੪।੩।। ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ਹੋਹੁਦਇਆਲਮੇਰਾਮਨੁਲਾਵਹੁਹਉਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਈ।ਸਭਿਸੁਖਸਭਿਗੁਣ
ਸਭਿਨਿਧਾਨਹਰਿਜਿਤੁਜਪਿਐਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਈ।੧।ਮਨਮੇਰੇਮੇਰਾਰਾਮਨਾਮੁਸਖਾਹਰਿਭਾਈ।
ਗੁਰਮਤਿਰਾਮਨਾਮੁਜਸੁਗਾਵਾਅੰਤਿਬੇਲੀਦਰਗਹਲਏਛਡਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਲੋਚਮੇਰੈਮਨਿਲਾਈ।ਮੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਪ੍ਰਭਿਲੋਚਪੂਰੀਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ

॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ [illegible] ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ੍ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥

ਨਿਰਬਾਣ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੋ ਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਉਦਾਸੁ ਰਹਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿ

ਆ॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭ
ਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਉਨਕਵਨੁਖਲਾਵੈਕਵਨੁਚੁਗਾਵੈਮਨ
ਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬ
ਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੨ ॥ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਰਖਿਲੇਵਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇ
ਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊ
ਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਿਸਠਿਮਜਨੁਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਏਧਰਿਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰ
ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿਦੁਆ
ਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਧ
ਨੁਜਾਪੁਹਰਿਧਨੁਤਾਪੁਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾ
ਇਆ॥੧॥ਮਾਈਖਾਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤਸੂਤਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧ
ਨੁਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਨਮੇਰੀਚਿੰਤਾਬਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨਿਲਾਹਿਆਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇ
ਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈਹਾਥਿਚਰਿਓਹਰਿਥੋਕਾ॥੩॥ਖਾਵਹੁਖਰਚਹੁਤੋਟਿਨਆਵੈਹਲਤਪਲਤਕੈਸੰਗੇ॥
ਲਾਦਿਖਜਾਨਾਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੇ॥੪॥੨॥੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥
੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀਸ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪਤਿਪਰਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁ
ਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰ
ਨਆਸਾਕਬਹਿਨਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾ॥੩॥ਭਵਰੁਤੁਮਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਣਾਹੋਹੁਕਉਲਾ॥
ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲਪਟਾਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈਜਾਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਆਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥੧॥

ਸਿਆਨਪਕਾਹੂਕਾਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਹੋਇਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਧਨਜੋ
ਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿਸਿਧਾਸ॥੨॥ਹੋਇਅ
ਨੰਨਿਮਨਹਠਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋਡਿਓਸੋਈਫਿਰਿਫਿਰਿਖਾਤ॥੩॥ਸ
ਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਫਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉ
ਦਾਸ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾ
ਇਆਬਿਖੁਮਮਤਾਇਹਬਿਆਧਿਤੇਹਾਟੇ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਇਓ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਓਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐਸੀਭਗਤਿਕਮਾ
ਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇਜੋਗਜੁਗਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂੰਜਾ
ਤਾ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾਲਾਤਾ
ਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆ
ਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿ
ਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾ
ਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆ
ਰਿਆਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇਆ॥੪॥੬॥੭
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿ
ਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਆਲੋਭ
ਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈ
ਸੰਗਿਬਨਿਤਾਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ॥੨॥ਕਰਿ
ਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿ
ਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਥਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥
ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹੁਮਰੈਨਆਵੈਜਾ
ਈ॥੫॥੧॥੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਪਦੇਘਰੁ੨ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆ

ਤਿਨ੍ਹਾ ਸਾਂਤਿ ਸਤਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤਾ ਮੁਤਿ ਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿਤਾ ਸਿਤਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥ ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰੈਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੨॥੧੦॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਊ ਬੂਝਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ਗਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੩॥੧੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥ ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪॥੧੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਠੀਲਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰੰਗੀਲਾ ॥ ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੫॥੧੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ਸਭ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਬਲਵੰਤਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿ

ਆਇਆ॥ ਹਾਥਿ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਭਈ
ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ
ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪ ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ
ਭੋਰਾ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮਰਾ ਧੋਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋਰਾ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ
ਪਾਇਓ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ॥੨॥੮॥੧੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ॥ ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ॥੧॥ ਸਾਜਨ ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸ
ਹਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬ
ਹੁ ਭਾਤੀ ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ॥੨॥੯॥੧੭
॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ॥ ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀ
ਤਰਿ ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ॥੧॥ ਧਿਆਈਐ ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ॥ ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ਜਾ ਮ
ਹਿ ਏਕ ਘਰੀ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਰੀ॥ ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾ
ਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ ਤਾ
ਹੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮ
ਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ॥੨॥੧੧॥੧੯॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ॥ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪ
ਗ ਝਾਰਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ
ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ॥ ਨਾਮੁ ਜ
ਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ॥੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ
ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ਆਈ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ
ਪਾਇ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਣਾਇ॥ ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ
ਬਤਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁ ਕੀ

ਆਪ੍ਰਿਤ ਕਰਤੈ ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਰਸਾਇ ॥੨॥੧੩॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਜਾ ਤੇ ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੪॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥੧੫॥੨੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਉਖਧੁ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੬॥੨੪॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਬਹੂ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੭॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ਈਤ ਆਗੈ ਟੇਕ ॥ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦਿ ਦੀਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੮॥੨੬॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥

॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ॥੪॥੨॥੨੮॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੂਟਿ॥ ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ॥੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟ॥੫॥੪॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ ਤੁਮਾ

ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥੭॥ ਜੁਮਲਾ ੪੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥

ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ ਐ ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ ਐ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ੍ਹ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ

ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥ ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਣੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ

ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਜਿਉਬਾਲਕੁਖੀਰਅਧਾਰੀ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਲੁਪਾਈਐਜਿ
ਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹਹਿਬਨਵਾਰੀ
॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਆਏਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥ਅਲਖਨਿਰੰਜਨੁਏਕੋਵਰਤੈਏਕਾਜੋਤਿ
ਮੁਰਾਰੀ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਤੂਏਕੋਦਾਤਾਮਾਗਹਿਹਾਥਪਸਾਰੀ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਗਾਵ
ਹਿਅਕਥਕਥਾਨਿਤਨਿਆਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਭਇਆਤਿਨਕੇਰਾਆਪਿਤਰੇਕੁਲਤਾਰੀ॥੪॥ਮਨਮੁ
ਦੁਬਿਧਾ
ਖਿਦੁਰਮਤਿਬਿਆਪੇਜਿਨਅੰਤਰਿਮੋਹਗੁਬਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਕਥਾਨਭਾਵੈਓਇਡੂਬੇਸਣੁਪਰਵਾਰੀ
॥੫॥ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦਾਕਰਿਮਲੁਧੋਵੈਓਹੁਮਲਭਖੁਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪੇਨਾਉਰ
ਵਾਰਿਨਪਾਰੀ॥੬॥ਏਹੁਪਰਪੰਚੁਖੇਲੁਕੀਆਸਭਿਕਰਤੈਹਰਿਕਰਤੈਕਲਧਾਰੀ॥ਹਰਿਏਕੋਸੂਤੁਵਰਤੈ
ਸਭੁ
ਜੁਗਅੰਤਰਿਸੂਤੁਖਿੰਚੈਏਕੰਕਾਰੀ॥੭॥ਰਸਨਿਰਸਨਿਰਸਿਗਾਵਹਿਹਰਿਗੁਣਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਧਾਰੀ॥ਨਾ
ਕਅਵਰੁਨਮਾਗਉਹਰਿਰਸਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ਰਾਜਨਮਹਿਤੂੰਰਾਜਾਕਹੀਅਹਿਭੂਮਨਮਹਿਭੂਮਾ॥ਠਾਕੁਰਮਹਿਠਕੁਰਾਈਤੇਰੀਕੋਮਨਸਿ
ਰਿਕੋਮਾ॥੧॥ਪਿਤਾਮੇਰੋਬਡੋਧਨੀਅਗਮਾ॥ਉਸਤਤਿਕਵਨੁਕਰੀਜੈਕਰਤੇਪੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸੁਖੀਅਨਮਹਿਸੁਖੀਆਤੂੰਕਹੀਅਹਿਦਾਤਨਸਿਰਿਦਾਤਾ॥ਤੇਜਨਮਹਿਤੇਜਵੰਸੀਕਹੀਅਹਿਰਸੀਅ
ਨਮਹਿਰਾਤਾ॥੨॥ਸੂਰਨਮਹਿਸੂਰਾਤੂੰਕਹੀਅਹਿਭੋਗਨਮਹਿਭੋਗੀ॥ਗ੍ਰਿਹਸਤਨਮਹਿਤੂੰਬਡੋਗ੍ਰਿਹਸ
ਤੂੰ
ਤੀਜੋਗਨਮਹਿਜੋਗੀ॥੩॥ਕਰਤਨਮਹਿਕਰਤਾਕਹੀਅਹਿਆਚਾਰਨਮਹਿਆਚਾਰੀ॥ਸਾਹਨਮ
ਹਿਤੂੰਸਾਚਾਸਾਹਾਵਾਪਾਰਨਮਹਿਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਦਰਬਾਰਨਮਹਿਤੇਰੋਦਰਬਾਰਾਸਰਨਿਪਾਲਨਟੀ
ਕਾ॥ਲਖਮੀਕੇਤਕਗਨੀਨਜਾਈਐਗਨਿਨਸਕਉਸੀਕਾ॥੫॥ਨਾਮਨਮਹਿਤੇਰੋਪ੍ਰਭਨਾਮਾਗਿਆਨ
ਨਮਹਿਗਿਆਨੀ॥ਜੁਗਤਨਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਜੁਗਤਾਇਸਨਾਨਨਮਹਿਇਸਨਾਨੀ॥੬॥ਸਿਧਨਮਹਿਤੇ
ਰੀਪ੍ਰਭਸਿਧਾਕਰਮਨਸਿਰਿਕਰਮਾ॥ਆਗਿਆਮਹਿਤੇਰੀਪ੍ਰਭਆਗਿਆਹੁਕਮਨਸਿਰਿਹੁਕਮਾ॥
੭॥ਜਿਉਬੁਲਾਵਹਿਤਿਉਬੋਲਹਿਸੁਆਮੀਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਜਸੁਗਾ
ਇਓਜੋਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥੮॥੧॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੪ ਨਾਥਨਰਹਰਦੀਨਬੰਧਵਪਤਿਤਪਾਵਨਦੇਵ॥ਭੈਤ੍ਰਾਸਨਾਸਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਣਨਿਧਿਸਫਲ
ਸੁਆਮੀਸੇਵ॥੧॥ਹਰਿਗੋਪਾਲਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਕੇਸਵਤਾਰਿਜਗਭਵਸਿੰ

ਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੰਕਾਰਮਦਮੋਹਦਹਨਮੁਰਾਰਿ+ਮਕਰੰਦ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਧਰਣੀਧਰਪਤਿਰਾ
ਮਨ
ਖੁਪਰਮਾਨੰਦ॥੨॥ਜਾਲਅਨਿਕਤਰੰਗਮਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨਹਰਿਰਿਦਮੰਤ॥ਛੇਦਿਅਹੰਬੁਧਿਕ
ਰੁਣਾਮੈਚਿੰਤਮੇਟਿਪੁਰਖਅਨੰਤ॥੩॥ਸਿਮਰਿਸਮਰਥਪਲਮਹੂਰਤਿਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਸੰਨਪੂਰਨਜਾਚੀਐਰਜਸਾਧਿ॥੪॥ਮੋਹਮਿਥਨਦੁਰੰਤਆਸਾਬਾਸਨਾਬਿਕਾਰ॥ਰਖੁ
ਧਰਮਭਰਮਬਿਦਾਰਿਮਨਤੇਉਧਰੁਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੫॥ਧਨਾਢਿਆਢਿਭੰਡਾਰਹਰਿਨਿਧਿਹੋਤਜਿਨਾਨ
ਚੀਰ॥ਖਲਮੁਗਧਮੂੜਕਟਾਖ੍ਯਸ੍ਰੀਧਰਭਏਗੁਣਮਤਿਧੀਰ॥੬॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਜਗਦੀਸਜਪਿਮਨਧਾਰਿ
ਰਿਦਪਰਤੀਤਿ॥ਜੀਅਦਇਆਮਇਆਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਪਰਮਹੰਸਹਰੀਤਿ॥੭॥ਦੇਤਦਰਸਨੁਸ੍ਰਵਨ
ਹਰਿਜਸੁਰਸਨਨਾਮਉਚਾਰ॥ਅੰਗਸੰਗਭਗਵਾਨਪਰਸਨਪ੍ਰਭਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰ॥੮॥੧॥੨॥
॥੫॥ਮਃ੧॥੧॥ਮਃ੩॥੧॥ਮਃ੪॥੨॥ਮਃ੫॥ ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ ੯

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ॥ਸਿਕੰਦਰਬਿਰਾਹਿਮਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ

ਸਲੋਕਮਃ੩ ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈ
ਤਾਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਇ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦ
ਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾ
ਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਬੀਚਾਰਹਿ
ਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕ
ਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿ
ਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦਹੁਆਕਾਸੁਨਪਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓ
ਪਤਿਹੋਈ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
ਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੋਸੇਵੀਐਜੋ
ਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆ
ਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸ
ਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋਇਤਾ
ਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋ

ਤਿਸੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਹੂ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਿਰਿ
ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ ਸੋ
ਤਪੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗ
ਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ
ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁ
ਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਨਾਨ੍ਹਾ
ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਜੋਤਿ
ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾ
ਇ ਕੈ ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਬੁ
ਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਵਿ
ਗਸੀਤਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ
ਜਾਇ ॥ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇਆ ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ਵੰਨੀ ਚੜੈ
ਚੜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਤਿਸ ਹੀ
ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸ
ਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ਪੂਰਾ
ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾ
ਇਸੀ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ
ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨ

ਦਰਿ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ
ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹ
ਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ
ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛ
ਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ
ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤ
ਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ
ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ
ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸ
ਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥
ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ
ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ
ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ
ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓ
ਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ
ਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿ

ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿ
ਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ

ਸਭੁ

ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ
ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕ
ਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ
ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਏ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ
ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਏ ॥ ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਵੈ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ
ਛਡਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ
ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇ
ਆ ਜਿਨ੍ਹ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ

੧॥ ਮਃ ੩

ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇ
ਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉ
ਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸ
ਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁ

ਗਆਹਿ ਨਾਮੁ ਤਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਾਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦੇਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ

ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਤਾ ਲਿਆਈ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿ-
ਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕ-
ਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿ-
ਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨ-
ਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏ ਮਨ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇ-
ਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿ-
ਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ + ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ ਵਾ-
ਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇ-
ਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾ-
ਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾ-
ਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ + ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬ-
ਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ ਭੀ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥

ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਖਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਏਹੁਸਭੁਕਿਛੁਆਵਣੁਜਾਣੁਹੈਜੇਤਾਹੈਆਕਾਰੁ॥ਜਿਨਿਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਆਸੋਹੋਆਪ
ਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੁਗਣਾਇਦਾਸੋਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਪੀਲਕੁਗੁਰੂਗਿਆਨੁਕੁੰ
ਡਾਜਹਖਿੰਚੈਤਹਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਸਤੀਕੁੰਡੇਬਾਹਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਉਝੜਿਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁ
ਅਗੈਅਰਦਾਸਿਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਸੇਵਿਸਭਫਲਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਕਾਨਾ
ਉਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਦੁਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਅਚਿੰਤੁਹਰਿਧਨੁਨਿਹਚਲਾ
ਇਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਖੇਤਿਮਿਆਲਾਉਚੀਆਘਰੁਉਚਾਨਿਰਣਉ॥ਮਹਲਭਗਤੀਘ
ਰਿਸਰੈਸਜਣਪਾਹੁਣਿਅਉ॥ਬਰਸਨਾਤਬਰਸੁਘਨਾਬਹੁੜਿਬਰਸਹਿਕਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿ
ਹਾਰਣੈਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਿਠਾਸੋਜੋਭਾਵਦਾਸਜਣੁਸੋਜਿਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਪਾਸਿਜਨਕੀਅਰਦਾਸਿਤੂਸ
ਚਾਸਾਂਈ॥ਤੂਰਖਵਾਲਾਸਦਾਸਦਾਹਉਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥ਜੋਦਾਸਤੇਰੇਕੀਨਿੰਦਾਕਰੇਤਿਸੁਮਾਰਿਪਚਾਈ॥ਚਿੰਤਾਛਡਿਅਚਿੰਤੁਰਹੁਨਾਨਕਲਗਿਪਾਈ॥
੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਆਸਾਕਰਤਾਜਗੁਮੁਆਆਸਾਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਆਸਾਪੂਰੀਆਸ
ਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਰਿਜਾਇਸੀਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਲੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਿਹਚਲੁਕੋਨਹੀਬਾਝਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਓਨੁਕਰਿਪੂਰਾਥਾ
ਟੁ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਹੀਹਰਿਹਾਟੁ॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਆਪੇਬੋਹਿਥਾਆਪੇਹੀਖੇਵ
ਟੁ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਦਸੇਘਾਟੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟੁ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਵਾਰਨਾਲਿ॥੪੪॥ ੧ ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਕੀ
ਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਅੰਤਰਿਗੁਰੁਆਰਾਧਣਾਜਿਹਵਾਜਪਿਗੁਰਨਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੇਖਣਾਸ੍ਰਵਣੀਸੁਨਣਾਗੁਰਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਰਤਿਆਦਰਗਹਪਾਈਐਠਾਉ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਨੋਏਹਵਥੁਦੇਇ॥ਜਗਮਹਿਉਤਮਕਾਢੀਅਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਰਖੇਰਖਣਹਾਰਿਆਪਿਉਬਾਰਿਅਨੁ॥ਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਇਕਾਜਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ਹੋਆਆਪਿਦਇਆ
ਲੁਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰਿਅਨੁ॥ਸਾਕਤਨਿੰਦਕਦੁਸਟਖਿਨ
ਮਾਹਿਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਾਨਕਮਨੈਮਾਹਿ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸੁਖੁਹੋਇਸਗਲੇਦੂਖ
ਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁਅਗਮੁਅਪਾਰੀਐ॥ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਚੁਨਿਹਾਰੀ

ਆ।ਕੂੜੁਨਜਾਪੈਕਿਛੁਤੇਰੀਧਾਰੀਆ।ਸਭਸੈਦੇਦਾਦਾਨੁਜੇਤਉਪਾਰੀਆ।ਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋਇਜੋਤਿ
ਸੰਜਾਰੀਆ।ਹੁਕਮੇਭਵਜਲਮੰਝਿਹੁਕਮੇਤਾਰੀਆ।ਪ੍ਰਭਜੀਉਤੁਧੁਧਿਆਏਸੋਇਜਿਸੁਭਾਗੁਮਥਾ
ਰੀਆ।ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਲਖੀਨਜਾਇਹਉਤੁਧੁਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿ
ਮਿਹਰਵਾਨਅਚਿੰਤੁਵਸਹਿਮਨਮਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਨਉਨਿਧਿਘਰਮਹਿਪਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁ
ਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਗੁਰਕਾਮੰਤ੍ਰੁਕਮਾਹਿ।ਜਾਤੂੰਤੁਸਹਿਮਿਹਰਵਾਨਤਾਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਕਿਤੀਬੈਹਨਿਬੈਹਣੇਮੁਚੁਵਜਾਇਨਿਵਜ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਣੁਕਿਸੈਨਰਹੀਆਲਜ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਬੇਦਕਤੇਬਾਸਣੁਖੜੇ।ਗਣਤੀਗਣੀਨਜਾਇਤੇਰੈਦਰਿਪੜੇ।
ਬ੍ਰਹਮੇਤੁਧੁਧਿਆਇਨਿਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ।ਸੰਕਰਬਿਸਨਅਵਤਾਰਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣਾ।ਪੀਰਪਿ
ਕੰਬਰਸੇਖਮਸਾਇਕਅਉਲੀਏ।ਓਤਿਪੋਤਿਨਿਰੰਕਾਰਘਟਿਘਟਿਮਉਲੀਏ।ਕੂੜਹੁਕਰੇਵਿ
ਣਾਸੁ ਧਰਮੇਤਗੀਐ।ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਇਹਿਆਪਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗੀਐ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੫
ਚੰਗਿਆਈਆਲਕੁਕਰੇਬੁਰਿਆਈਹੋਇਸੇਰੁ।ਨਾਨਕਅਜੁਕਲਿਆਵਸੀਗਾਫਲਫਾਹੀਪੇਰੁ॥
੧॥ਮਃ੫॥ਕਿਤੀਆਕੁਢੰਗਗੁਝਾਥੀਐਨਹਿਤੁ।ਨਾਨਕਤੈਸਹਿਢਕਿਆਮਨਮਹਿਸਚਾਮਿਤੁ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਮੰਗਉਤੁਝੈਦਇਆਲਕਰਿਦਾਸਾਗੋਲਿਆ।ਨਉਨਿਧਿਪਾਈਰਾਜੁਜੀਵਾ
ਬੋਲਿਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦਾਸਾਘਰਿਘਣਾ।ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਸ੍ਰਵਣੀਜਸੁਸੁਣਾ।
ਕਮਾਵਾਤਿਨਕੀਕਾਰਸਰੀਰੁਪਵਿਤੁਹੋਇ।ਪਖਾਪਾਣੀਪੀਸਿਬਿਗਸਾਪੈਰਧੋਇ।ਆਪਹੁਕਛੂਨ
ਹੋਇਪ੍ਰਭਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ।ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਦਿਚੈਥਾਉਸੰਤਧਰਮਸਾਲੀਐ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥
ਸਾਜਨਤੇਰੇਚਰਨਕੀਹੋਇਰਹਾਸਦਧੂਰਿ।ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਹਾਰੀਆਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥੧॥ਮਃ ੫॥
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਜਿਸੁਨਾਨਕਮਸ
ਤਕਿਭਾਗ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਤਜਪੀਐਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਾਉਪਰਵਦਿਗਾਰਦਾ।ਜਿਸਨੋਕਰੇ
ਰਹੰਮਤਿਸੁਨਵਿਸਾਰਦਾ।ਆਪਿਉਪਾਵਣਹਾਰੁਆਪੇਹੀਮਾਰਦਾ।ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜਾਣੁਬੁਝਿਵੀਚਾ
ਰਦਾ।ਅਨਿਕਰੂਪਖਿਨਮਾਹਿਕੁਦਰਤਿਧਾਰਦਾ।ਜਿਸਨੋਲਾਇਸਚਿਤਿਸਹਿਉਧਾਰਦਾ।ਜਿਸਦੈਹੋ
ਵੈਵਲਿਸੁਕਦੇਨਹਾਰਦਾ।ਸਦਾਅਭਗੁਦੀਬਾਣੁਹੈਹਉਤਿਸੁਨਮਸਕਾਰਦਾ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਛੋਡੀਐਦੀਜੈਅਗਨਿਜਲਾਇ।ਜੀਵਦਿਆਨਿਤਜਾਪੀਐਨਾਨਕਸਾਚਾਨਾਉ॥੧॥
ਮਃ੫॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਸਭਫਲਪਾਏਆਹਿ।ਨਾਨਕ ਨਾਉਅਰਾਧਿਆਗੁਰਪੂਰੈ

ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ਢਕਣ ਕੂ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ਬਿਖਮੁ ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ਤੇਰਿਆ ਭ

ਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ ਬੰ
ਧਨ ਖੋਲਨਿ ਸੰਤ ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ ਰੰਗੁ ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ
ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰ
ਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ
ਡੋਰੀ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗਿ
ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ਨਾਨਕ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ
॥ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ ਨਦਰੀ ਆ
ਇਆ ਇਕੁ ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥ ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ਜਿ
ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧
॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ਜਾ ਕੈ ਆੜਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾ
ਦ ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਕਰਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਈ ਲੇਹਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ ਸੁੰਞੀਆ ॥
ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ ਖੋਜੁ ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ
ਵਾੜਿ ਨਾਨਕ ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ
ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ
ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਲਧਮੁ ਲਭਣਹਾਰੁ ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਇਕੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬਿਆ ਨ ਪਸੀ
ਐ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨ੍ਹਿ ਕੈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵ
ਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਪਾਈਅਨੁ ਠਾਢਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ
ਜਾਪਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ ਕੀਤੀਅਨੁ

ਆਪਹੀਰਖਣਹਾਰੀਪਤਿਵਿਚਜਿਨਿਥਾਪਿਆ।ਆਪੇਲਾਇਅਨੁਛੰਨੁਦਾਇਰਿਥੰਪਤਸਗਲਾਥਾਪਿਆ।ਤਿਸਨਹਦੂਜੀਆਸ
ਪੂਰੀਮਨਿਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿਆ।ਵਡੀਤੂੰਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਪਾਪਿਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਜਾ
ਕਉਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭੂਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ।ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਾਤ॥੧॥
ਮਃ੫।ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਦਰਗਹਪਵੈਥਾਇ।ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ।
ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੂਖੁਜਾਇ।ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਲਓਨਾਮਿਹਰਪਾਇ।ਦੂਖੁਦਰਦੁਵਡਰੋ
ਗੁਨਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾਇ।ਭਗਤਾਏਹੁਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ।ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ।
ਪੀਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿ
ਸਰੈਨਾਉ।ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੧॥ ਮਃ੫।ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐਸਾ
ਈਸੁਹਾਵੀਰੁਤਿ।ਘੜੀਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸਰੈਨਾਨਕਰਵੀਐਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਆਮੁਕਿਨੈਨ
ਹੋੜੀਐ।ਫਉਜਸਤਾਣੀਹਾਠਪੰਚਾਜੋੜੀਐ।ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਐ।ਜਿਣਿਜਿਣਿਲੈ
ਨਿਰਲਾਇਏਹੋਏਨਾਲੋੜੀਐ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ।ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁ
ਕਿਤੁਬਿਧਿਤੋੜੀਐ।ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮਦਲੁਫੋੜੀਐ।ਹਉਤਿਸੁਆਗੈਦਿਨੁਰਾਤਿਰਹਾਕ
ਰਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ।ਕੋਟਿਕਲੇਸਾਊਪ
ਜਹਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ ਮਃ੫।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਪੂਰੀਹੋਵੈਜੁਗਤਿ।ਹਸੰਦਿਆਖੇਲੰ
ਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਧੰਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮੁ
ਗੜੁਤੋੜਿਆ।ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋੜਿਆ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾ
ਰੂਓ।ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕਰਾਲੁਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓ।ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾਨਿਆ।ਜਿਤਾਜਨਮੁ
ਅਪਾਰੁਆਪੁਪਛਾਨਿਆ।ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ।ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅ
ਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀਉਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖ
ਭੁੰਚੁ।ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੧॥ ਮਃ੫॥ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣ
ਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇ
ਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ।ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ।ਆਇਐਚਿਤਿਨਿ
ਹਾਲੁਸਾਹਿਬਬੇਸੁਮਾਰ।ਤਿਸਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰ।ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋਈਬਾਹ

ਗਾ ॥ ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਤਿਸ ਮਾਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੂੰ ਰਖਣਵਾਲਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮ
ਰਥੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਰਾਖਿ
ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ ਜ
ਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਰਮੁ ਭ
ਉ ਖੋਵਣਾ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ
ਤਿਨਿ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿ
ਓ ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਹਰਿ
ਚੇਤਿਆ ਮਰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ
ਆਪਿ ਰਖਣਵਾਲਿਆ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥
ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰ
ਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਮਾਲਿਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਾਧਾ ਸੰਗਿ ਅਪਾਰੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ਜੋਨੀ ਨਹ
ਭਵੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਸ ਨੋ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨ
ਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁ ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ਬੁ
ਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ
ਤਤਕਾਲਿ ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾ
ੜਿਅਨੁ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਸੁਤੇ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿ
ਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ

ਦਾਤਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਕ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ
ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਤਾਣਿ ॥੪੨॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦਿਆ ਮਃ ੧ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥੭
ਮਃ ੪ ॥੭॥ ਮਃ ੫ ॥੩੨॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੪੮ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ ੧ ॥੫॥ ਮਃ ੩ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੧॥
ਮਃ ੫ ॥ ਵਾਰ ੨ ਗੂਜਰੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੯ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥
ਘਰੁ ੨ ॥ ਚਾਰਿ ਪਾਵ ਦੁਇ ਸਿੰਗ ਗੁੰਗ ਮੁਖ ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈਹੈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿਹੈ
ਤਬ ਕਤ ਮੂੰਡ ਲੁਕਈਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈਹੈ ॥ ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁ
ਸੁ ਖਈਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈਹੈ ॥ ਜਨ ਭਗਤਨ
ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨਿਓ ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈਹੈ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈਹੈ ॥
ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈਹੈ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਤੇਲਕ ਕੇ ਕ
ਪਿ ਜਿਉ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈਹੈ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਘਰਿ ੩ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਏ ਬਾਰਿਕ ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤਨ
ਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਰਘੁਰਾਈ ॥੪
॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ਤ ਕ
ਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ਤਿਸ
ਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥
ਏਕੈ ਪਾਥਰ ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥
ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥

ਗੂਜਰੀ ਘਰਿ ੧ ॥ ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ ਪਾਰ ਮਲੋ ਪਰਮਲੀਓ ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ
ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਿਉਆਕਾਸੈਪੰਖੀਅਲੋਖੋਜੁਨਿਰਖਿਓਨਜਾਈ॥ ਜਿਉਜਲਮਾਝੈਮਾਛਲੋਮਾਰਗੁਪੇਖਣੋਨਜਾ
ਈ॥੨॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਘੜੂਅਲੋਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਭਰਿਆ॥ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬੀਠਲੋਜਿਨਿ
ਤੀਨੈਜਰਿਆ॥੩॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥ਘਰੁ੩
ਦੂਧੁਤਬਛਰੈਥਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ਫੂਲੁਭਵਰਿਜਲੁਮੀਨਿਬਿਗਾਰਿਓ॥੧॥ਮਾਈਗੋਬਿੰਦਪੂਜਾ
ਕਹਾਲੈਚਰਾਵਉ॥ਅਵਰੁਨਫੂਲੁਅਨੂਪੁਨਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗਰਬੇਰ੍ਹੇਹੈਭੁਇਅੰਗਾ॥ਬਿਖੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕਸੰਗਾ॥੨॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਰੀਦਾਸਾ॥੩
ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋ
ਰੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥੫॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋ
ਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਉਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮ
ਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈਚੰਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨਿ
ਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆਖਿੰਥਾਮੁੰਦ੍ਰਾਮਾਇਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣ
ਕੀਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾ
ਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਉਪਾਈਸੋਸਿਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆਰੇਅਠ
ਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥
ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੧॥ਅਰੀਬਾ
ਈਗੋਬਿੰਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬੇ
ਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੂਕਰਜੋਨਿ
ਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿ
ਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁ
ਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕਾਪਦਾ॥ ਘਰੁ੪ ਪਰਮਾਦਿਪੁਰ
ਖਮਨੋਪਿਮੰਸਤਿਆਦਿਭਾਵਰਤੰ॥ਪਰਮਦਭੁਤੰਪਰਕ੍ਰਿਤਿਪਰੰਜਦਿਚਿੰਤਿਸਰਬਗਤੰ॥੧॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾ
ਮਮਨੋਰਮੰ॥ਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਤਤਮਇਅੰ॥ਨਦਨੋਤਿਜਸਮਰਣੇਨਜਨਮਜਰਾਧਿਮਰਣਭਇਅੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਛਸਿਜਮਾਦਿਪਰਾਭਯੰਜਸੁਸ੍ਵਸਤਿਸੁਕ੍ਰਿਤਕ੍ਰਿਤੰ॥ਭਵਭੂਤਭਾਵਸਮਬ੍ਯਿਅੰਪਰਮੰਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ॥੨॥ਲੋਭਾਦਿਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਪਰਗ੍ਰਿਹੰਜਦਿਬਿਧਿਆਚਰਣੰ॥ਤਜਿਸਕਲਦੁਹਕ੍ਰਿਤਦੁਰਮਤੀਭਜੁਚਕ੍ਰਧਰਸਰਣੰ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਿ

ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥
॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੇ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ੧ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੇ ੨॥
ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਪਦਾ ੧ ਜੋੜ ੮

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥ ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂ

ਠਾਗੀ॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ॥੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥
੫॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ॥ ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ
ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ॥
ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁ
ਆਮੀ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ ਛੁਟ
ਕੀ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ੨ ਮਾਈ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿ
ਖਾਈਐ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ॥ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆ
ਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ॥ ਰਾਚਿ
ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹ ਫੂਲਹਿ ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ਕਬ
ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ॥ ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀ
ਆ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ॥੨॥੨॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ
ਕੀ ਪਰਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਨਾਹਿ ਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋ
ਰੇ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ॥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕ
ਰੂਪਿ ਕੁਲਹੀਣ ਨਾਨਕ ਹਉ ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ॥੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਕਰਿ ਸਦਹੂੰ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾ
ਇਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ
ਬਿਨਾਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂੰ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ॥੨॥੪॥ ਗਉੜ
ੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ॥ ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵ
ਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ॥ ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁ
ਖੁ ਮਾਨੈ ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ॥੧॥ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆ

ਈਨਾਨਕਜੀਵੈਦਰਸੁਧੂਰਿਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ
॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰ
ਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓਚਿੰਤਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁ
ਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥੨॥੬॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਭਰਮੁਅਧੇਰਾਲਹੀ॥੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਅਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੇਕੁ
ਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮ
ਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਮਹਾਕਿਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤਜਾਗਤਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਗਾਇਆਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਪਰਾਤੇ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓਨੈਣੀ॥
ਸੁਖਦਾਈਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਬੈਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੁਅਧੇਰਾਸੰਤੀਕਾਟਿਆਜੀ
ਅਦਾਨੁਗੁਰਦੈਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਜਲਤੇਸੀਤਲਹੋਣੀ॥੧॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਕਿਛੁਉਪ
ਜਿਨਆਇਓਨਹਉਪਜੀਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਸੰਜਮਨਾਨਕਲਾਗੋਗੁਰਕੀਚਰਣੀ॥
੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾਕਾਟੇ
ਜਮਕੇਫਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਹਰਿਸੰਤਜਨਾਪਹਿਆਹਾ॥ਤਿਨਾਪਰਾਪ
ਤਿਏਹੁਨਿਧਾਨਾਜਿਨਕੈਕਰਮਿਲਿਖਾਹਾ॥੧॥ਸੇਬਡਭਾਗੀਸੇਪਤਿਵੰਤੇਸੇਈਪੂਰੇਸਾਹਾ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘ
ੜਸਰੂਪਤੇਨਾਨਕਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਕਹਅਹੰਕਾ
ਰਿਅਫਾਰਾ॥ਦੁਰਗੰਧਅਪਵਿਤ੍ਰਅਪਾਵਨਭੀਤਰਿਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿ
ਸੁਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀਜੀਉਪ੍ਰਾਨਜਿਨਿਧਾਰਾ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਲਪਟਾਵਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁ
ਗਧਗਵਾਰਾ॥੧॥ਅੰਧਗੁੰਗਪਿੰਗੁਲਮਤਿਹੀਨਾਪ੍ਰਭਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰ
ਸਮਰਥਾਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਬਿਚਾਰਾ॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ॥ਸਿ
ਮਰਿਧਿਆਇਗਾਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਝਸਵੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਧਰੁਦੇਹਦੁਲਭਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਰੈ॥ਘਰੀਨਮੁਹਤੁਨਚਸਾਬਿਲੰਬਹੁਕਾਲੁਨਿਤਹਿਨਿਤਹੇਰੈ॥੧॥ਅੰਧਬਿਲਾਤੇ

ਕਾਢਿਕੁਕਰਤੋਕੀਆਤਰੀਧਾਰਿਤੇਰੈ।ਨਾਮੁਅਧਾਰੁਦੀਜੈਨਾਨਕਕਉਆਨੰਦਸੁਖਘਨੇਰੈ॥੨॥ ੨੧੭
॥੧੨॥ਛਕੇ। ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਗੁਰਿਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਓ।ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਮੰਗ
ਲਰਸੁਜੀਵਨਕਾਮੂਲੁਬਾਧਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਕਾਟੇਮਾਇਆਫ
ਧਿਓ।ਭਾਇਭਗਤਿਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਮਕਾਮਾਰਗੁਸਾਧਿਓ॥੧॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਮਿ
ਟਿਓਮੋਰਚਾਅਮੋਲਪਦਾਰਥੁਲਾਧਿਓ।ਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਲਖਬੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਗਾ
ਧਿਓ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ।ਸਫਲਆਇਆਜੀਵਨਫ
ਲੁਤਾਕੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਸੂਰੁਸੋਬੇਤਾਜੋਸਾਧੂਸੰਗੁਪਾਵੈ।ਨਾਮੁਉ
ਚਾਰੁਕਰੇਹਰਿਰਸਨਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਧਾਵੈ॥੧॥ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਰਵਿਆਮਨਤਨਮਹਿਆਨਨਦ੍ਰਿਸਟੀਆਵੈ।
ਨਰਕਰੋਗਨਹੀਹੋਵਤਜਨਸੰਗਿਨਾਨਕਜਿਸੁਲੜਿਲਾਵੈ॥੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਚੰ
ਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾਇਓ।ਇਤਨੀਨਬੂਝੈਕਬਹੂੰਚਲਨਾਬਿਕਲਭਇਓਸੰਗਿਮਾਇਓ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਮਰੰਗਸੰਗਿਰਸਿਰਚਿਆਬਿਖਿਆਏਕਉਪਾਇਓ।ਲੋਭਸੁਨੈਮਨਿਸੁਖੁਕਰਿਮਾ
ਨੈਬੇਗਿਤਹਾਉਠਿਧਾਇਓ॥੧॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਬਹੁਤੁਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਸੰਤਦੁਆਰੈਆਇਓ।ਕਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਲੀਓਸਮਾਇਓ॥੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਰਬਸੁਖਾ
ਗੁਰਚਰਨਾ।ਕਲਿਮਲਡਾਰਨਮਨਹਿਸਧਾਰਨਇਹਆਸਰਮੋਹਿਤਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਅ
ਰਚਾਸੇਵਾਬੰਦਨਇਹੈਟਹਲਮੋਹਿਕਰਨਾ।ਬਿਗਸੈਮਨੁਹੋਵੈਪਰਗਾਸਾਬਹੁਰਿਨਗਰਭੈਪਰ
ਨਾ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਪਰਸਉਸੰਤਨਕੀਇਹੈਧਿਆਨਾਧਰਨਾ।ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਨਾਨ
ਕਕਉਪਰਿਓਸਾਧਕੀਸਰਨਾ॥੨॥੧੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀਕ
ਹੀਐ।ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਨੰਦਮੰਗਲਨਿਧਿਸੂਖਸਹਜਸਿਧਿਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਤਿਆ
ਗਿਹਰਿਚਰਨੀਲਾਗਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅੰਚਲੁਗਹੀਐ।ਆਂਚਨਲਾਗੈਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਸਰਨਿਸੁਆ
ਮੀਕੀਅਹੀਐ॥੧॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਮਹਾਅਕ੍ਰਿਤਘਨਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪ੍ਰਭਸਹੀਐ।ਕਰੁਣਾਮੈਪੂਰਨਪ
ਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਨਹੀਐ॥੨॥੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨ ਰਿਦੈਪਰਵੇਸਾ।ਰੋ
ਗਸੋਗਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਉਤਰੇਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸ
ਹਿਕੋਟਿਮਜਨਇਸਨਾਨਾ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਵਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਲਾਗੋਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥੧॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਅਪੁਨਾਦਾਸੁਕੀਨੋਬੰਧਨਤੋਰਿਨਿਰਾਰੇ।ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤੇਰੀਬਾਣੀਨਾਨਕਦਾਸਬਲਿ
ਹਾਰੇ॥੨॥੧੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾਰਉ।ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁ

ਆਮੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਡਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ ਸ
ਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਹੁ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲ
ਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਹੁ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥੨॥੧੯॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ
ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ
ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ
ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿ
ਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਰੋ
ਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾ
ਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ
ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ
ਦਇਆਲ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਕ
ਰ ਜੋਰਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰ
ਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ
ਜਾਈਐ ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕ
ਹਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ
ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ ਕਰਿ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁ
ਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾ
ਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰ
ਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਬ
ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ ਸੰਮਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ

ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ

ਬਲਿਜਾਉਸਾਧਰਵਾਰੇ॥੩॥ਅਨਮਾਬਿਰਖਹੁਏਕਅਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮੈਰੈਕਰਤੈਹਾਰੇ॥੪॥
੨੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆਲਮੋ
ਹਿਦੀਜੈਕਰਿਸੰਤਨਕਾਚੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿਲਾਗਉਜਨਚਰਨੀਨਿਸਬਾਸੁਰਦ
ਰਸੁਪਾਵਉ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਕਰਉਜਨਸੇਵਾਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿ
ਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੰਤਸੰਗਿਨਿਤਰਹੀਐ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਮੁਧਨੁਮੋਰਾਅਨੰਦੁਨਾਨਕਇਹੁਲ
ਹੀਐ॥੨॥੨੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਮੀਤਾਐਸੇਹ
ਰਿਜੀਉਪਾਏ॥ਛੋਡਿਨਜਾਈਸਦਹੀਸੰਗੇਅਨਦਿਨੁਗੁਰਮਿਲਿਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਓ
ਮਨੋਹਰੁਸਰਬਸੁਖੈਨਾਤਿਆਗਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥ਅਨਿਕਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਪੇਖੇਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮ
ਸਰਿਲਾਏ॥੧॥ਮੰਦਰਿਭਾਗੁਸੋਭਦੁਆਰੈਅਨਹਤਰੁਣੁਝੁਣੁਲਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇ
ਗ੍ਰਿਹਪ੍ਰਿਅਥੀਤੇਸਦਥਾਏ॥੨॥੧॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨਿਆਛੈ॥ਭ੍ਰ
ਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸ
ਟੈਸੋਗਾਛੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਨੀਪਰੀਐਚਰਣਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ॥੧॥ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈ
ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਛੈ॥ਆਇਪਇਓਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ॥੨॥੨੮॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪਿਆਰੇਸਭਹੂਮਧਿ
ਨਿਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿ
ਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ॥੧॥ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿ
ਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾ
ਰਿਓ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਹੀਮਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਣਗਾਵ
ਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ॥ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਾਰਿਓ॥੧॥ਚਰਨਕ
ਮਲਬਸਿਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾ
ਰਿਓ॥੨॥੪॥੩੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇ
ਖਮੋਹਿਓਰਹਤਨਿਰਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰ॥੧॥ਅਤਿਸੁੰਦਰ
ਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ॥੨॥ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿਬਰਜਿਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਵਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਾਰ॥੪॥੧॥੩੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ਥਾਹ ਨਹੀ ਅਗਹੂਚਾ ॥ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥ ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿਮਾ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਦੁਤੀਆ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ ਏਕੈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ਰਵਿਆ ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥ ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ ਨਾਨਕ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧਿਆਏ ਗਾਏ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਉ ਨਾਹੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ੭ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ

ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥ ਮਃ੪॥੬॥ ਮਃ੫॥੩੮॥ ਜੁਮਲਾ॥੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯

ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥ ਮਃ੪॥੬॥ ਮਃ੫॥੩੮॥ ਮਃ੯॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੪੭॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ

ਘਰਿ ੨ ਦੂਤਨ ਸੰਗਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਗਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮੈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥

ਤੂਅਪਾਰਅਲੇਖਨਿਰੰਜਨਜਿਹਸਭੁਜਗੁਭਰਮਾਇਓ॥ ਸਗਲਭਰਮਤਜਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਰਨਤ
ਹਿਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੩॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਹਾਗੜਾਛੰਤਮਹਲਾ ੪
ਛੰਤੁਘਰੁ ੧ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲੇਰਾਮ॥ ਹਰਿਰਸਿਬੀ
ਧਾਹਰਿਮਨੁਪਿਆਰਾਮਨੁਹਰਿਰਸਿਨਾਮਿਝਕੋਲੇਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨੁਠਹਰਾਈਐਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇਰਾਮ॥ ਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਾਨਕਬਾਣੀਬੋ
ਲੇਰਾਮ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਣਅਲਾਏਰਾਮ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਭਗਤਜਨਾਕੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਿਸੁਣੀਐਹਰਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ ~~———~~ ਗਲਿਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਅਨ
ਦੁਭਇਆਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅਨਹਤਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ ਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏ

ਆਮੇਰੀ

ਕੋਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈਰਾਮ॥ ਹਉਮਨੁਦੇਵਉਤਿਸੁਆਪਣਾਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈਰਾਮ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਅਰਾਧਿ ਹਰਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫ
ਲੁਪਾਵੈਰਾਮ॥ ਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਵਡਭਾਗੀਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥
੩॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸੇਰਾਮ॥ ਹਉਹਰਿਬਾ
ਝੁਉਡੀਣੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਜਲਬਿਨੁਕਮਲਉਦਾਸੇਰਾਮ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸਜਣੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਸੇਰਾਮ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਹਰਿਦਸਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮਿਬਿਗਾਸੇਰਾਮ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇ
ਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏਰਾਮ॥ ਹਉਮੈਮਾਇਆਬਿਖੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਬਿਖੁਲਹਿਜਾਏਰਾਮ॥ ਮਨੁਸੁਕਾਹਰਿਆਹੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥
ਹਰਿਭਾਗਵਡੇਲਿਖਿਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥੧॥ ਹਰਿਸੇਤੀਮ
ਨੁਬੇਧਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਬਾਲਕਲਗਿਦੁਧਖੀਰੇਰਾਮ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਪਾਈਐਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਬਿਨੁਟੇਰੇਰਾਮ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇਪਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁ
ਣਦਸੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਘਰਿਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ
ਰਾਮ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਛੁੜੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਬਾਧੇਹਉਮੈਜਾਲੇਰਾਮ॥ ਜਿਉਪੰਖੀਕਪੋ
ਤਿਆਪੁਬਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਉਮਨਮੁਖਸਭਿਵਸਿਕਾਲੇਰਾਮ॥ ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿ
ਤੁਲਾਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਬਿਤਾਲੇਰਾਮ॥ ਜਨਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਾਗਤੀਮੇਰੀਜਿੰ

ਡੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ੨੨੦
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਡ ਪੁੰਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ
ਰਾਮ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਿਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿ
ਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲਵੰਚੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ
ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥ ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਜਪਿ
ਐ ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿ
ਨ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈ
ਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਾ ਰਸਨਾ
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ
ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ

ਜਸੁ ਗਾਇ ਹਰਿ ਭੇਖ ਧਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਰੇਣੁ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ਅਚਲੇਸ
ਰਿਆ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਜ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ਸਤਿ ਰਾਮ॥
[illegible] ॥੩॥ ਧਰਤਿ ਪਤਾਲੁ
ਅਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ
ਰਾਮ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤੇ ਮਨਮੁ
ਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾ
ਣੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ॥੧॥ ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲ
ਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ
ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ
ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ॥੨॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸ
ਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸ
ਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ॥੩॥
ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅ
ਰਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ॥੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵ
ਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾ
ਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ

ਆਈ ਸੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ
ਰਾਮ ॥੨॥ ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ
ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ਰਾਮ ॥੩॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀ
ਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ
ਘਰਿ ੧ ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ
ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥
ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ
ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥
ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ
ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਹੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾ
ਮ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸ
ਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸ
ਮਾਵਏ ॥ ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥ ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ
ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸ
ਜੀਉ

ਰਬਸਮਾਣਾਆਪਿਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਚੂਕਾਪਤਨਾਅਸਿਮਉਜਹਿ
ਗਸੁਹੋਇਆ॥ਜਤਕਤਦੇਖਾਤਤਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮੋਹਿਆਦਿ
ਆਨਦਿਪਾਇਆਰਾਮਧਾਰਿਆਏ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘ
ਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਸੁੰਦਰਸੋਭਾਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾ
ਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨਨਹਨੀਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥
੧॥ਲਾਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿਜਬਲਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵਕਿਛੁਹਮਾਰ
ਨਹਚਲੈਰਾਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨਸੀ
ਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਐ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇ
ਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿਰੁਮਿਲੈ॥੨॥ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦ
ਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮ॥ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀ
ਅਨਾਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇਖਤ
ਨਵਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰ
ਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨ
ਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮ॥ਸਫਲਾਸੁਦਿਨਸਰੈਣੇਸੁਹਾਵੀਅਨੰਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੋ
ਪਾਲਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗਲੁਗਾਇ
ਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮਿ
ਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹੀਤੁਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥ
ਅਗਥਅਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲਬਲਹੀਨਨੀਚਅ
ਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸਰਣੀਪਾਈਐਹਰਿ
ਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸਭਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤ
ਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਹੋਹਿਤਿਨ੍ਹਸੰਗਿਜਿਨਬਿਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਹਿਚੜਹਿਸ
ਵਾਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿਪਾਈ

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਪਸਾ ਜਨ ਮੀਤਾ ਰਾ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ ਏਕੁ ਜਾਨ
ਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ ਪੜੇ ਸਰਣੀ ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ
ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੨ ਵਧੁ ਸੁਖੁ ਰੈਨੜੀਏ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥
ਘਟੁ ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥
ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹ
ਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ
ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ | ਨਿਤ
ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰ
ਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹ
ਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥
ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਲੜੇ ਕੋੜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀ
ਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥

ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ
ਫਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕ
ਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ

ਦਇਆ ਕੀਨੇ (margin)

ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਦਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣ ਕਾਰੋ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿ
ਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾ
ਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਣੀ ॥੪॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸ
ਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏ
ਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੫॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨੁ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆ
ਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿ
ਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ
ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੁ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (interlinear addition)
ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆ
ਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅ
ਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਾਗੜਾ
ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥
ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥ ਤਰ
ਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ
ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮਿ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥

ਮਾ॥ਕਿਰਤੁਕਮਾਨੇਦੁਖਸਹੁਪਰਾਣੀਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਸੰਗਿਰਾਤਾਰਤਨੁਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਾਝਹੁਆਨਕਾਜਸਿਆਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਲੇਖੁਲਿਖਿਆਭਰਮਿਮੋ
ਹਿਲੁਭਾਣੀ॥੧॥ਬੀਛੁੜਤਕੋਇਕਰੇਆਕਿਰਤਘਨੁਦੇਵਿਛੁੜਿਧਾਇਆ॥ਆਏਖਰੇਕਠਿਨਜਮਕੰਕਰਿ
ਪਕੜਿਲੀਆਇਆ॥ਪਕੜੇਚਲਾਇਆਅਪਣਾਕਮਾਇਆਮਹਾਮੋਹਨੀਰਤਿਆ॥ਗੁਨਗੋਵਿੰਦਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਜਪਿਆਤਪਤਿਥੰਮਗਹਿਲਾਤਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮੂਠਾਖੋਇਗਿਆਪਛੁਤਾ
ਪਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੰਜੋਗਿਭੂਲਾਹਰਿਜਾਪੁਰਸਨਨਜਾਪਿਆ॥੨॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਨਹੀਪ੍ਰਭੁਰ
ਖਨਹਾਰਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਹਰਿਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਉਧਾਰੁਕਰਤੇਸਗਲਘਟਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਕਟਿਮਹਾ
ਬੇੜੀਇਕੁਨਾਮੁਦੇਹਿਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਦੇਇਰਾਖਹੁਗੋਬਿੰਦਦੀਨਦਇਆਰਾ॥੩॥ਸਾ
ਦਿਨੁਸਫਲੁਗਣਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਸੁਖਪਰਗਟਿਆਦੁਖਦੂਰਿਪਰਾਇਆਰ
ਾਮ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਨੋਦਸਦਹੀਗੁਨਗੋਪਾਲਨਿਤਗਾਈਐ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗੇਮਿਲੇਰੰਗੇਬ
ਹੁੜਿਜੋਨਿਨਧਾਈਐ॥ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਸਹਜਿਸੁਭਾਏਆਦਿਅੰਕੁਰੁਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਆਪਿਮਿਲਿਆਬਹੁੜਿਕਤਹੂਨਜਾਇਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਸੁਨਹੁਬੇਨੰ
ਤੀਆਸੁਆਮੀਮੇਰੇਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਭਰੇਭੀਤੇਰੇਚੇਰੇਰਾਮ॥ਦੁਖਹਰਨਕਿਰਪਾਕਰਨਮੋਹਨਕ
ਲਿਕਲੇਸਹਭੰਜਨਾ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਮੇਰੀਸਰਬਮੈਨਿਰੰਜਨਾ॥ਸੁਨਤਪੇਖਤਸੰਗਿਸਭਕੈਪ੍ਰ
ਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰੇ॥ਅਰਦਾਸਿਨਾਨਕਸੁਨਿਸੁਆਮੀਰਖਿਲੇਹੁਘਰਿਕੇਚੇਰੇ॥੧॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਦਾਹਮ
ਦੀਨਭੇਖਾਰੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਮਗਨੁਕਢਿਲੇਹੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ॥ਲੋਭਿਮੋਹਿਬਿਕਾਰਿਬਾਧਿਓਅਨਿਕ
ਦੋਖਕਮਾਵਨੇ॥ਅਲਿਪਤਬੰਧਨਰਹਤਕਰਤਾਕੀਆਅਪਨਾਪਾਵਨੇ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਹਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਪ੍ਰਭਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ॥੨॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਵ
ਡਾਮੇਰੀਮਤਿਥੋਰੀਰਾਮ॥ਪਾਲਹਿਅਕਿਰਤਘਨਾਪੂਰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਤੇਰੀਰਾਮ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਾਰ
ਕਰਤੇਮੋਹਿਨੀਚੁਕਛੂਨਜਾਨਾ॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਸੰਗ੍ਰਹਨਕਉਡੀਪਸੂਨੀਚੁਇਆਨਾ॥ਤਿਆਗਿਚਲ
ਤੀਮਹਾਚੰਚਲਿਦੋਖਕਰਿਕਰਿਜੋਰੀ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੈਜਰਾਖਹੁਮੋਰੀ॥੩॥ਜਾਤੇਵੀ
ਛੁੜਿਆਤਿਨਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਗੋਵਿਦਸ
ਦਾਨੀਕੇਕਲਿਆਣਮੈਪਰਗਟਭਏ॥ਸੇਜਾਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਕੈਆਪਣੇਪ੍ਰਭਕਰਿਲਏ॥ਛੋਡਿ

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਹੋਏਬਹੁੜਿਨਦੂਖੁਨਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਪੇਖਿਜੀਵੇਗੋਬਿੰਦਗੁਣਨਿਧਿਗਾਇਆ।੪।੫॥
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ। ਬੋਲਿਸੁਧਰਮੀੜਿਆਮੋਨਿਕਤਧਾਰੀਰਾਮਾ।ਤੂਨੇਤ੍ਰੀਦੇਖਿਚਲਿਆਮਾਇ
ਆਬਿਉਹਾਰੀਰਾਮਾ।ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਬਿਨਾਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ।ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸਗਲਊਣੇਕਾ
ਮਾ।ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਸੋਭਾਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾ
ਰੀ।੧।ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮਾ।ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮਾ।
ਬਿਲਲਾਹਿਕੇਤੇਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸੁਖੁਨਾਹੀ।ਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਜਾਹੀ।
ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਆਹੀ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾ
ਹੀ।੨।ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸੇਵਕਸਿਆਣੇਰਾਮਾ।ਸਰਪਰਵੀਛੁੜਣਾਮੋਹੇਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮਾ।ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ
ਦੇਖਿਭੂਲਾਕਹਾਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ।ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ।ਹਉਹਉ
ਕਰਤਨਤ੍ਰਿਸਨਬੂਝੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾ
ਨੇ।੩।ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ।ਭੁਜਾਗਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮਾ।ਸਾਧਸੰ
ਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮਲਦੁਖਜਲੇ।ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ।ਰਸ
ਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ।ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬਗੁਣਪਰਬੀ
ਨਾ।੪।੬।੯॥ ਚਉਪਦੇਮ:੧॥ ਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ੧੫॥੬॥ਮ:੪।੯॥ਮ:੫॥ ਤਿਨਾਕਾਜੋ
ੜੁ੧੫ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਸਲੋਕਮ:੩
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ।
ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।੧।ਮ:੩।ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬ
ਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਮਨਮੁਖੁਜਗ
ਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈਭੁਖਾਕਿਖਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾਇਆ।
ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂੰਵਰਤਦਾਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇਆ।ਤਿਸਦੀਤੂੰਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਇ
ਆ।ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ।ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾਤੇਵਡਾਜੋ
ਸੰਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ।੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੩ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁਜੀਤਾਜਗਿਜੀਤਾ
ਸਭੁਕੋਇ।ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ।ਗੁਰਮਤਿਮਤਿਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋ
ਇ।ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੈਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ।ਮਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁ

ਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿ
ਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾਲਹੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆਕ
ਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭਿਤੇਰਿਆਤੂੰਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥
ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂੰਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾ
ਸਿ॥ਸਭੁਤੇਰਾਚੋਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇਦ
ਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁ
ਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿ
ਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰੀਵਡਿਆਈਤੂੰਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਕੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਤਾਆਖੀਐਤੁਧੁਜੇਵਡੁਤੂੰਹੈਹੋਈ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸੇਵਿਆਤਿਨਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਹੋਰੁਤਿਸਦੀਰੀਸਕਰੇਕਿਆਕੋਈ॥ਤੂੰਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁਦਾਤਾਰੁਹਹਿਤੁਧੁਅ
ਗੈਮੰਗਣਨੋਹਥਜੋੜਿਖਲੀਸਭਹੋਈ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਰੁਮੈਕੋਈਨਦਰਿਨਆਵਈਤੁਧੁਸਭਸੈਨੋ
ਦਾਨੁਦਿਤਾਖੰਡੀਵਰਭੰਡੀਪਾਤਾਲੀਪੁਰੀਈਸਭਲੋਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਨਆ
ਈਆਸਹਜਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਪਾਇਓਮਨਹਠਿਕਿਆਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਆਇ
ਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਆਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣੈਮੂੜਾਅਵਰ
ਾਆਖਿਦੁਖਾਏ॥ਮੁੰਢੈਦੀਖਸਲਤਿਨਗਈਆਅੰਧੇਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਭੰਨਿਨ
ਘੜਿਓਰਹੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਸਾਕਦੇਨਚੂਕੈਬਿਨੁਸਬਦੈਦੁਖੁਪਾਏ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਅੰ
ਤਰਿਸਬਲਾਨਿਤਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਏ॥ਚਰਣਕਰਦੇਖਤਸੁਣਿਥਕੇਦਿਹਮੁਕੇਨੇੜੈਆਏ॥ਸਚਾ
ਨਾਮੁਨਲਗੋਮੀਠਾਜਿਤੁਨਾਮਿਨਵਨਿਧਿਪਾਏ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਮਰੈਫੁਨਿਜੀਵੈਤਾਂਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ॥ਧੁਰਿਕਰ
ਮੁਨਪਾਇਓਪਰਾਣੀਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਆਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲਿਤੂੰਮੂੜੇਗਤਿਮਤਿਸਬਦੇਪਾਏ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਦਹੀਪਾਏਜਾਂਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦੈਚਿਤਿਵਸਿਆਮੇਰਾ

ਆਖੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿ
ਆ ਕਿਉ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ
ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹ
ਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਹੈ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ
ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰ
ਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥
ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜ
ਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰ
ਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮ
ਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵੜੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ
ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ
ਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵ
ਕੁ ਬੀਆ ॥ ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆ
ਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ

ਸਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚਿ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਅਗਧਿਉ ਕਧਿਉ ਰਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿਆ ਪੁਰਬਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥

ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂੰ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ

ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਤਪਾ ਵਣੀ ਸਰਜੀਅਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਢਿਕਾ ਚੋਟ ਲਹਨਿ ਨਾਜੁ ਤਦ ਸੈ ਮਤ ਆ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉ
ਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿ
ਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥
ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੇ ਜਨ
ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ
॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕਰਣੀ ਲ
ਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਨਕਾ ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਮਜਲਸ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥
ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਕਾਂ
ਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ਭਉ ਮਾਸੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇ
ਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ਆਪੇ ਖਟ ਦਰ
ਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋ
ਗੀ ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂ
ਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੩ ॥ ਏਹ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ਪਿਰੁ ਪਾ
ਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥
ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ ਆਪੇ ਜਿ

ਜਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੁਬਿਧਾਭਰਮੁਗਵਾਈਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿ
ਸਾਧਸੰਗਿਤੈਤਨਿਉਡਉਖੇਹ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀ
ਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦਹੀਦਰਗਹਿਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾ
ਨੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬ
ਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਜਲਤੁ
ਬਿਹਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏ
ਹਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿ
ਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਦਾਰੂਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿ
ਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਾਰਅਠਾਰਹਬਣਸਪਤਿਆਪੇਹੀਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈ
ਆਪੇਹੀਮੁਹਿਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾ
ਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਏ॥੧੫
॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਣਿਆਮਾਣਸੁਭਰਿਆਆਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈਮਤਿਦੂਰਿ
ਹੋਇਬਰਲੁਪਵੈਵਿਚਿਆਇ॥ਆਪਣਾਪਰਾਇਆਨਪਛਾਣਈਖਸਮਹੁਧਕੇਖਾਇ॥ਜਿਤੁਪੀਤੈ
ਖਸਮੁਵਿਸਰੈਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਝੂਠਾਮਦੁਮੂਲਿਨਪੀਚਈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਸਚੁਮਦੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗਿਰਹੈਮਹਲੀਪਾਵੈਥਾਉ॥੧
॥ਮਃ੩॥ਇਹੁਜਗਤੁਜੀਵਤੁਮਰੈਜਾਇਸਨੋਸੋਝੀਹੋਇ॥ਜਾਤਿਨਿਸਵਾਲਿਆਤਾਸਵਿਰਹਿਆਜ ਸਤੁ
ਗਾਏਤਾਸੁਧਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੀਵਤੁਮ
ਰੈਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਦਾਕੀਤਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਤਿਸਨੋਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇ
ਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰਾਦਿਤਾਸਭੁਕੋਖਾਵੈਸਭਮੁਹਤਾਜੀਕਢੈਤੇਰੀ॥ਜਿਤੁਧਨੋਸਾਲਾਹੇਸੁਸਭੁਕਿਛੁਪਾਵੈ
ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਨਿਰੰਜਨਕੇਰੀ॥ਸੋਈਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾਜਿਨਿਵਖਰੁਲਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਤੇਰੀ॥

ਸਭ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਕੀ ਆਗਿ ਵਿਚਿ ਗੜਿ ਛੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਕਬੀਰ ਮਰਤਾ
ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ। ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕਿ
ਆ ਜਾਨਾ ਕਿਵ ਮਰਹਿਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ। ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ।
ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ। ਨਾਨ
ਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆ
ਪਣਾ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ। ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ। ਆਪ
ਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ। ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ
ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ। ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ
ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ। ਅਗਮੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ। ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ। ਗੁ
ਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ। ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ
ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ। ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ। ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ। ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ। ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰ
ਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ। ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ। ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸ
ਤਾ ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ। ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ। ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ
ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ। ਜਿਚਰੁ
ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ। ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰ
ਧੁ ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪ
ਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ। ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ। ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ
ਪਦਵੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਆਪੇ
ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ। ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਿਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ। ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆ

ਪੇਖਦੇ ਰਹਿਆ ਨਾਨਾ ॥ ਕਉਣੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਜੇਵਡੀ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਣਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥ ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥੪੨॥ ਬਿਹਾਗੜੇ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਉਪਦੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੧੫॥ ਛੰਤ ॥ ਵਾਰ ੧ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੮ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀ ਆਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ

ਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ
ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ
ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ
ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵ
ਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾ
ਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭ
ਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇ
ਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁੰਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥
ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ
ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀ
ਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਘਰੁ ੧ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂ
ਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ
ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾ
ਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥
੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਦਰੀ
ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿ
ਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸੇਤੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭ
ਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕੋ ਹੈ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ
ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇ

ਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇਅਨੁ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥

ਹਰਿ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਏਮਨਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਤੂਪਾਇਆ॥ਆਪਣੇਗੁਰਕੀਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਚਹੁਮੈਲੁਗ
ਵਾਇ॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮੈਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੩॥
ਨਾਨਕਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹ
ਲਾ ੩ ਹਉਮੈਨਾਵੈਨਾਲਿਵਿਰੋਧੁਹੈਦੁਇਨਵਸਹਿਇਕਠਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸੇਵਾਨਹੋਵਈਤਾਮਨੁਬਿਰ
ਥਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਮਨਮੇਰੇਤੂਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਤਾਵਿਚਹੁਹ
ਉਮੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਉਮੈਓਪਤਿਹੋਇ॥ਹਉਮੈਵਡਾਗੁਬਾਰੁਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਬੁ
ਝਿਨਸਕੈਕੋਇ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਹੁਕਮੁਨਬੁਝਿਆਜਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜੀਉਬੰਧੁਹੈ
ਨਾਮੁਨਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਤਾਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵੈ
ਸਚਿਰਹੈਸਚੇਸੇਵਿਸਮਾਇ॥੪॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਸੇਜਏਕਏ
ਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਾਵੇਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੧॥ਮੈਪ੍ਰਭਮਿਲਣਪ੍ਰੇਮਮਨਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ
ਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਆਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਅਵਗਣਭਰਪੂਰਿਸਰੀਰੇ॥ਹਉਕਿ
ਉਕਰਿਮਿਲਾਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਪੂਰੇ॥੨॥ਜਿਨਿਗੁਣਵੰਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਉਮਿਲਾ
ਮੇਰੀਮਾਇਆ॥੩॥ਹਉਕਰਿਕਰਿਥਾਕਾ ਉਪਾਵਬਹੁਤੇਰੇ॥ਨਾਨਕਗਰੀਬਰਾਖਹੁਹਰਿਮੇਰੇ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁੰਦਰੁਮੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਹਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਹਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰ
ਕਉਮਿਲਉਇਆਣੀ॥ਜੋਪਿਰਭਾਵੈਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਪਿਰਕਉਮਿਲੈਸਿਆਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਵਿਚਿਦੋਸਹ
ਉਕਿਉਕਰਿਪਿਰੁਪਾਵਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਪਿਆਰੇਹਉਪਿਰਚਿਤਿਨਆਵਾ॥੨॥ਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਆਸਾਭਲੀਸੁਹਾ
ਗਣਿ॥ਸੇਮੈਗੁਣਨਾਹੀਹਉਕਿਆਕਰੀਦੁਹਾਗਣਿ॥੩॥ਨਿਤਸੁਹਾਗਣਿਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈ॥ਮੈਕਰਮਹੀਣਕਬਹੀਗ
ਲਿਲਾਵੈ॥੪॥ਤੂਪਿਰੁਗੁਣਵੰਤਾਹਉਅਉਗਣਿਆਰਾ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਬਖਸਿਨਾਨਕਵੇਚਾਰਾ॥੫॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਮੈਮਨਿਵਡੀਆਸਹਰੇਕਿਉਕਰਿਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵ
ਾ॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰੈਗੁਰਪੁਛਿਮਨੁਮੁਗਧੁਸਮਝਾਵਾ॥ਭੂਲਾਮਨੁਸਮਝੈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਹਰਿ
ਸਦਾਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਉਸਭਿਵੇਸਕਰੀਪਿ
ਰਕਾਰਣਿਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਵਾਂ॥ਸੋਪਿਰੁਪਿਆਰਾਮੈਨਦਰਿਨਦੇਖੈਹਉਕਿਉਕਰਿਧੀਰਜੁਪਾਵਾਂ॥ਜਿ

ਸੁਕਾਰਣਿਹਉਸੀਗਾਰੁਸੀਗਾਰੀਸੋਪਿਰੁਰਤਾਮੇਰਾਅਵਰਾ॥ਨਾਨਕਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣਿਜਿਨਿਪਿਰੁਰਾਵਿਅ
ੜਾਸਚੁਸਵਰਾ॥੨॥ਹਉਜਾਇਪੁਛਾਂਸੋਹਾਗਣਿਤੁਸੀਕਿਉਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥ਮੈਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੀ
ਸੁਹਾਗ
ਪਿਰਿਸਾਚੈਮੈਛੋਡਿਅੜਾਮੇਰਾਤੇਰਾ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਜੀਉਕਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਇਤੁਮਾਰਗਿਭੈਣੇਮਿਲੀਐ॥ਆ
ਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਨਾਨਕਜੋਤਿਜੋਤੀਰਲੀਐ॥੩॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਾਮੈਦੇਇਸਨੇਹਾਤਿਸੁਮਨੁਤਨੁ
ਅਪਣਾਦੇਵਾ॥ਨਿਤਪਖਾਫੇਰੀਸੇਵਕਮਾਵਾਤਿਸੁਆਗੈਪਾਣੀਢੋਵਾ॥ਨਿਤਨਿਤਸੇਵਕਰੀਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਮਨਿਆਸਪੁਜਾਏ॥੪॥ਗੁਰੁਸਜਣੁਮੇਰਾਮੇਲਿ
ਹਰੇਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਾਂ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸਹੁਹਰਿਗੋਸਟਿਪੂਛਾਂਕਰਿਸਾਂਝੀਹਰਿਗੁਣਗਾਂ
ਵਾਂ॥ਨਿਤਨਿਤਸਦਹਰਿਕੇਮਨੁਜੀਵੈਨਾਮੁਸੁਣਿਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਤੁਵੇਲਾਵਿਸਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਤੁਵੇ
ਗੁਣਗਾਵਾ
ਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉਮੇਰਾ॥੫॥ਹਰਿਵੇਖਣਕਉਸਭੁਕੋਈਲੋਚੈਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਆਪਿਵਿਖਾਲੇ॥
ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸੋਹਰਿਹਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਸਮਾਲੇਜਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਹਰਿਇਕੇਹੋਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥੬॥੧॥੩॥

ਸਦਾ

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਅਤਿਊਚਾਤਾਕਾਦਰਬਾਰਾ॥
ਅੰਤੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੋਟਿਲਖਧਾਵੈ॥ਇਕੁਤਿਲੁਤਾਕਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਹਾਵੀ
ਕਉਣੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਮੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਖਭਗਤਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ॥ਲਾਖਤਪੀਸਰਤਪੁ
ਹੀਸਾਧਹਿ॥ਲਾਖਜੋਗੀਸਰਕਰਤੇਜੋਗਾ॥ਲਾਖਭੋਗੀਸਰਭੋਗਹਿਭੋਗਾ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਵਸਹਿਜਾ
ਣਹਿਥੋਰਾ॥ਹੈਕੋਈਸਾਜਣੁਪਰਦਾਤੋਰਾ॥ਕਰਉਜਤਨਜੇਹੋਇਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਤਾਕਉਦੇਈਜੀਅਕੁਰਬਾ
ਨਾ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਸੰਤਨਪਹਿਆਇਆ॥ਦੂਖਭ੍ਰਮੁਹਮਰਾਸਗਲਮਿਟਾਇਆ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਇਆਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭੂੰਚਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਊਚਾ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਧਨੁਸੁਵੇਲਾ
ਜਿਤੁਦਰਸਨੁਕਰਣਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਕੇਦਾਤੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮਨੁ
ਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਮੰਤ੍ਰੁਤੁਮਾਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੀਤਲਪੁਰਖਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਜਾਣੀ॥੨॥
ਸਚੁਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾਤਖਤਿਨਿਵਾਸੀ॥ਆਇਨਜਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਤੁਮਮਿਹਰਵਾਨਦਾਸਹਮ
ਦੀਨਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਬੇਅੰਤੁਕੋਵਿਰਲਾਜਾਣੈ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪਿਆਰੇ॥ਜਪਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤੇ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ॥੩॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ॥੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਢੁ ਦੇ ਹਾਥੀ॥੨॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ॥੩॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ॥ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਜਾਣਾਇਹਿ ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ॥ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ॥੧॥ ਤੂੰ ਅਚਰਜੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ

ਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਸੁ
ਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀਸਭਬੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿ
ਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇ
ਸਾਰਿਸਮਾਲੀਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿਨੈਣੀਦੇਖਾ॥
ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਦੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥ਜਿ
ਨੀਸਖੀਲਾਲੁਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨਆਗੈਹਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿ
ਰਕਾਮਿਨਆਏ॥ਜਾਸਹਿਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋਹਾਗਣੀ
ਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਹੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦਪਾਏ॥੪॥
ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਣਿਆਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀ
ਤਾਆਸਾਮਨਸਾਸਭਪੂਰੇ॥ਮੈਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥੫॥੧॥੯॥ਮਃ੧॥੩॥ਮਃ੩॥੯॥ਮਃ੪॥
੯॥ਮਃ੫॥ ਜੁਮਲਾ੨੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਸਚੀ
ਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਮਨਮੇ
ਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਚਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀ
ਸਾਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁ
ਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾ
ਸਚੁਟੇਕਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇਫਿਰਿ
ਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸ
ਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁ
ਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿ
ਲੇਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੮॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੩॥
ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਕਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰ
ਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜ

ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੁ
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾ
ਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁ
ਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥
॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚੁ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ
ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾ
ਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾ
ਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁ
ਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥
ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿ
ਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭੁ
ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ ਨਾਨਕਾ
ਜਿਨ ... ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾ
ਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾ
ਣਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁ

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ

ਗਪਤ ਨ ਚੇਤੁਰਿ ਮੂਲੇ ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਏ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾ ੨੭੧
ਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ
ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬ
ਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾ
ਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ ਜੁਗ
ਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ
ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪ
ਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲ
ਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ
ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥ ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ
ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ ਸੋਹਣੇ ਨਕ ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ ਕ੍ਰਿਸ
ਨ ਮਾਲਾ ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥ ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ
ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕੁਹਕ
ਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ ਆਪਿ ਭਾਣੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ ਪਗੁ ਧਰੈ
ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ ॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ਉਦਕੁ ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁ
ਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ॥ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ
ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੈ ਭਾਇ
ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ ਪਿਰਿ ਆ
ਪੇ ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਨਿਰਗੁਣਿ ਵੰਤੜੀਏ ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ਪਿ
ਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ
ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ

ਧਰਮ

ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਰੰਗੂਰੇ ॥੩॥ ਸੁਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ਜਿਨਿ ਤਿਨਿ ਪਿਰ
ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ
ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ
ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੪॥ ਹਉ
ਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ਤੂੰ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾ
ਸਾ ਪਾਏ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਏ ॥੫॥੧॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾ
ਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁ
ਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ
ਪੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀ
ਜੀਐ ਹਰਿ ਲੀਜੀਐ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂੰ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ (ਰਾਮ) ॥ ਲਾਹਾ ਪ
ਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵ
ਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇ
ਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (ਕਹੁ) ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੁਕਮੇ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪ
ਣੈ ਘਰਿ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁ

ਬਿਖਿਆ ਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿ
ਧਾਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿ
ਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂੰ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ
ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪ
ਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ਸਾਚਿ
ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਜ
ਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋ
ਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੨॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ੩ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭ
ਗਤਿ ਹੈ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾਹਾ ਭ
ਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾ
ਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾ
ਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ
ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋ
ਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪਿ
ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵ

ਡਿਆਈ ਰਾਮ॥ ਜਿਤੁ ਤਿਤੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆ ਮੁਨਤਹੁ ਸੀ ਕੋਈ॥ ਜਗ ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ
ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪਿ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ॥ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ॥੪॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚਾ ਸਉਦਾ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਅਤਿ ਮੋ
ਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਿ
ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ
ਰਵੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ॥ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿ
ਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾ
ਮ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ॥ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ
ਭੰਡਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿ
ਛੂ ਨ ਜਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ॥੪॥੫॥੭॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ
ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ॥ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ॥ ਹੇਤੇ ਪਲ
ਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋ

ਈ ਭੁਖਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਤਿਖ ਆਈ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕ
ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁ
ਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ
ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾ
ਈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰਿ
ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸੋਈ ਮਤਿ ਹੋਰੁ ਪਾਇ ਤਿਤਿ ਮਤਿ ਪਰ
ਮਤਿ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥੮॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊ
ਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾ
ਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲ
ਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ
॥ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਦਾਨੋ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿ
ਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ
ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇ
ਦੀ ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਹਉ ਗੁਰ

ਬਿਨੁ ਹਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਾਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ
ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤੂੰ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹ
ਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮ
ਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾ
ਈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ
ਆ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚ
ਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਗੁਰ
ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਨਿ
ਹਫਲੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ
ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ
ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਾਇਆ
॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵ

ਗੁਨਕੀਏਦੇਵਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੂਰਨਹਮਅਗੋਚਰਪੁਤਾਨਕਬਖਸਿਲਏਤਾਮੁਖਿਲਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸ
ਤੀ॥ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਕਰਿਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬਿਨੰਤੀ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮਾ॥ਹਮਪੂਛਹਿਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮਾ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੂਛਹਿਜਿਨਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਪਾਇਲਗਹਨਿਤਕਰਹਬਿਨੰਤੀਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਤੁਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨ
ਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮਾ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਥਿਅੜੇਜਗਤਾਪਾਰਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿ
ਨੀਆਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨਖੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿ
ਦਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਲਾਥੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆਰਾਮੁ॥
ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ
ਅਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥
ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ
ਰਾਮਾ॥ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮਾ॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿ
ਦੈਆਲਸਰਣਾਇਆ॥ਤੂੰਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥਰਤਰੇਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਭੇਟਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੪॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੪ਘੋੜੀਆ॥ ਦੇਹ
ਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮਾ॥ਧੰਨੁਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰਾਮਾ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾ
ਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨਚੰਗੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗੜੀਆ॥ਏਹ
ਦੇਹਸੁਬਾਂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾ
ਨਕਰਾਮਿਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮਾ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਰਾਮੁ
[illegible]॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾ
ਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥

ਹਮਪੂਛਹਿ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ਅਪਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਸਾ ਧਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪

ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਜੀਨੁ ਸੁਵਿੰਨਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਿਆ ਰਾਮ ॥ ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਕੀ ॥ ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੪ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥

ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰ
ਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹ
ਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾ
ਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿ
ਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁ
ਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰ
ਾਮ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ
ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਵਾਜੇ
ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸ
ਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ ਭੈ ਬੋ
ਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿ
ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿ
ਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ ਸੇਈ ਸਜਣ
ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥
੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ
ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ
ਜਗ

ਜਿਨਿਧਿਆਇਆਸੋਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਜੋਲੋੜੀਦੇਰਾਮਸੇਵਕਸੇਈਕਾਂਢਿਆ॥ ਨਾਨਕਜਾਣੇਸਤਿਸਾਂ
ਈਸੰਤਨਬਾਹਰਾ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾਰਾਮ॥ ਸੰਗਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਨਾਰਾਮ॥ ਸਮਾਇਪੂ
ਰਨਪੁਰਖਕਰਤੇਆਪਿਆਪਹਿਜਾਣੀਐ॥ ਤਹਸੁੰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਾਗੀਏਕੁਏਕੁਵਖਾਣੀਐ॥ ਆਪਿਗੁਪਤਾਆ
ਪਿਮੁਕਤਾਆਪਿਆਪੁਵਖਾਨਾ॥ ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭੈਗੁਣਬਿਨਾਸੇਮਿਲਿਜਲੁਜਲਹਿਖਟਾਨਾ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾਰਾਮ॥ ਰਖੁਜਗਤੁਸਗਲਦੇਹਥਾਰਾਮ॥ ਸਮਰਥਸਰਣਾਜੋਗੁਸੁਆ
ਮੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਹੰਉਕੁਰਬਾਣੀਦਾਸਤੇਰੇਜਿਨੀਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ ਵਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਇਲਖਿਆਕ
ਥਨਤੇਅਕਥਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਬਿਨਤੀਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥੧॥ ਏਹਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤਾ
ਰਾਮ॥ ਪ੍ਰਭਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਹਰਤਾਰਾਮ॥ ਭ੍ਰਮਦੂਖਦਰਦਨਿਵਾਰਿਖਿਨਮਹਿਰਖਿਲੇਹੁਦੀਨਦਇਆਲਾ॥
ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਆਮਿਸਜਣੁਸਭੁਜਗੁਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥ ਜੋਸਰਣਿਆਵੈਗੁਣਨਿਧਾਨਪਾਵੈਸੋਬਹੁੜਿ
ਜਨਮਿਨਮਰਤਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਕਰਤਾ॥੨॥ ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿ
ਆਈਐਰਾਮ॥ ਮਨਇਛਿਅੜਾਫਲੁਪਾਈਐਰਾਮ॥ ਮਨਇਛਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਮਿਟਹਿਜਮਕੇ
ਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁਗਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਇਆਭਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰਸਗਲੇਪ੍ਰਭੂ
ਕੈਮਨਿਭਾਈਐ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਸਦਾਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੩॥ ਦਰਿਵਾਜਹਿਅਨਹ
ਤਵਾਜੇਰਾਮ॥ ਘਟਿਘਟਿਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਗਾਜੇਰਾਮ॥ ਗੋਵਿੰਦੁਗਾਜੇਸਦਾਬਿਰਾਜੇਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਠਾਕੁਰੋ॥ ਗੁਣਬੇਅੰਤਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਕੋਇਨਸਕੈਪਹੁਚਾ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਜੀ
ਅਜੰਤਸਭਿਸਾਜੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖੁਨਾਮਿਭਗਤੀਦਰਿਵਜਹਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੪॥੩॥
ਛੰਤਾਂਕਾਜੁਮਲਾ॥੨॥ਮਃ੧॥੬॥ਮਃ੩॥੬॥ਮਃ੪॥੩॥ਮਃ੫॥ ਜੋੜੁ੧੭॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ॥ ਧੰਨੁਸਿ
ਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ ਮੁਹਲਤਿਪੁਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਅੜਾਘਤਿਚਲਾ
ਇਆ॥ ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆਰੁੰਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥ ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵਿ
ਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ ਧੰਨੁਸਿਰੰਦਾ
ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਨਿਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥
ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ ਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁ
ਕੀਜੈ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਈਐਨਾਮੁਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਿਸਿਰਿ

ਗਇਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ
ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿ
ਆਇਆ ॥ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ
ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ
ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ ਚੰਗਾ ਮੰ
ਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ
ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥ ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ
ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ
ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ
ਆਪਣਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥
ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ਰੰਗ
ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂ
ਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾ
ਣੋ ॥ ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫ
ਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ ਮਰ
ਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ਜਿ
ਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾ
ਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧
ਦਖਣੀ ॥ ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ
ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ

ਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿਨਿਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਚੜਾਦੇਹਿਪਿਆਰੋ॥ਤੁ
ਧੁਸਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੋ॥ਖਾ
ਣੀਬਾਣੀਤੇਰੀਆਦੇਹਿਜੀਆਆਧਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਤਖਤੁਰਚਾਇਆਸਚਿਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ॥੨॥ਆ
ਵਾਗਵਣੁਸਿਰਜਿਆਤੂਥਿਰੁਕਰਣੈਹਾਰੋ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਇਗਇਆਬਧਿਕੁਜੀਉਬਿਕਾਰੋ॥
ਭੂਡੜੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬੂਡੜੈਕਿਆਤਿਸੁਚਾਰੋ॥ਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁਲਦਿਆਅਵਗੁਣਕਾਵ
ਣਜਾਰੋ॥੩॥ਸਦੜੇਆਏਤਿਨਾਜਾਨੀਆਹੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖਵਿਛੁੰਨਿਆਵਿ
ਛੁੜਿਆਮੇਲਣਹਾਰੋ॥ਰੂਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐਹੁਕਮਿਬਧੀਸਿਰਿਕਾਰੋ॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਜਾਣਨੀਤੋੜ
ਨਿਹੇਤੁਪਿਆਰੋ॥੪॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਹੁਕਮਿਸਚੈਹੰਸੁਗਇਆਗੈਣਾਰੇ॥ਸਾਧਨਛੁਟੀਮੁਠੀਝੂਠਿਵਿਧ
ਣੀਆਮਿਰਤਕੜਾਅੰਙਨੜੇਬਾਰੇ॥ਸੁਰਤਿਮੁਈਮਰੁਮਾਈਏਮਹਲਰੁੰਨੀਦਰਬਾਰੇ॥ਰੋਵਹੁਕੰਤਮ
ਹੇਲੀਹੋਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੫॥ਜਲਿਮਲਿਜਾਨੀਨਾਵਾਲਿਆਕਪੜਿਪਟਿਅੰਬਾਰੇ॥ਵਾਜੇਵਜੇਸ
ਚੀਬਾਣੀਆਪੰਚਮੁਏਮਨੁਮਾਰੇ॥ਜਾਨੀਵਿਛੁੰਨੜੇਮੇਰਾਮਰਣੁਭਇਆਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੀਵਤੁ
ਮਰੈਸੁਜਾਣੀਐਪਿਰਸਚੜੈਹੇਤਿਪਿਆਰੇ॥੬॥ਤੁਸੀਰੋਵਹੁਰੋਵਣਆਈਹੋਝੂਠਿਮੁਠੀਸੰਸਾਰੇ॥
ਹਉਮੁਠੜੀਧੰਧੈਧਾਵਣੀਆਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀਵਿਧਣਕਾਰੇ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਮਹੇਲੀਆਰੂੜੈਹੇਤਿ
ਪਿਆਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਹਉਰਹਸਿਅੜੀਨਾਮਿਭਤਾਰੇ॥੭॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵੇਸੁਪਲਟਿ
ਆਸਾਧਨਸਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਿਮਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਬਈਅਰਿਨਾ
ਮਿਸੁਹਾਗਣੀਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਗਾਵਹੁਗੀਤੁਨਬਿਰਹੜਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੮॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ੧ ॥ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੋਵਾ॥ਸਚੜਾ
ਦੂਰਿਨਭਾਲੀਐਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਛਾਣੋਵਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁਜਿਨਿਏ
ਹਰਚਨਾਰਾਚੀ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਪਿੜਕਾਚੀ॥ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈ
ਕਿਆਕੋਕਹੈਵਖਾਣੋ॥ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਤਾਇਆਜਾਲੋਸੋਸਾਹਿਬੁਪਰਵਾਣੋ॥੧॥ਬਾਬਾਆ
ਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਅਧਪੰਧੈਹੈਸੰਸਾਰੋਵਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀ
ਚਾਰੋਵਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਆਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਬਹੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੀਕਾਰਨ
ਭਾਲੇ॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਹਾਰੋ॥ਅਜੁਕਲਿਕਰਦਿਆਕਾਲੁਬਿ
ਆਪੈਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾਰੋ॥੨॥ਜਮਮਾਰਗਪੰਥੁਨਸੁਝਈਉਝੜੁਅੰਧਗੁਬਾਰੋਵਾ॥ਨਜਲੁ

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਆਂ ਤਾ ਭੀ ਜਤੁ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਤਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿ
ਗਿਆਰੇ ਉਭੇ ਤਾ ਦੀਸੈ ਘਰਿ ਬਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ
ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ
ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ
ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ
ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ
ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ
ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਅਸੀਸਾ ਦੇਵਹੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੁ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ
ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗ
ੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮ
ਆਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮ
ਣਿ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ ਮੁਰਜ
ਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅ
ੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਹਕਾਰਾ ਆ
ਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈ
ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ
ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੩ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨ
ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪਿ

ਗੁਣ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚਿ ਰਿਦੈ ਕਰਿ ਰਹੈ ਨੇਹੀ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾ
ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ
ਜਾਤਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ
ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਅਪਣਾ ਕੰ
ਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭ
ਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਅਪਣਾ ਕੰ
ਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ
ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿ
ਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੁਣਿ
ਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸ
ਾਰਿ ॥ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ
ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰ
ਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ਗਿ
ਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂ
ਠੀ ॥ ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ਆਵ
ਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀ
ਆ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ਲਬਿ
ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰ
ਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਮਾਲੇ ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ਜਿਨਿ

ਅਸਮਰਥਾ ਨਾ ਜਹੁਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਵ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ਪਿਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥

ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ਕਿਆ ਮੁਹਿ ਦੇਸਨਿ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾ

ਏ॥ਤਾਮਿਰਤੀਆਸੇਰੰਗਰਲੀਆਆਪਿਰਖੈਅੰਕਿਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਸੂਝਈਕਿਸੁਆ
ਗੈਕਹੀਐਜਾਏ॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਲਾਹੀਐਜਿਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਏ॥੩॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਸਲਾ
ਹਿਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਏ॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਤਿਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏ॥ਤਿਨਮਿਲਿ
ਆਮਲੁਸਭੁਜਾਏਸਚੈਸਰਿਨਾਏਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਆਬੁਝਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਧਿ
ਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਏ॥੪॥੪॥ ਮ:੧॥ ਪ॥ਮ:੩॥੪॥ ਜੁਮਲਾ੯

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਗਾ
ਵਣੀ॥ ਸਲੋਕ ਮ:੩॥ ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸ
ਚਿਰਹਹਿਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕ
ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈ
ਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥੨॥ਮ:੧॥ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬ
ਗਾਂਭਿਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆ
ਪੇਹੀਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਕੋਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਤੂੰਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤੂੰਕਰਹਿਸੁਥੀਆ॥ਤੂੰਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਾਜੀਆ॥ਸਭ
ਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ:੩॥ ਭੈਵਿਚਿਸ
ਭੁਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋ
ਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਇਕਿਸਜਣਚਲੇ
ਇਕਿਚਲਿਗਏਰਹਦੇਭੀਫੁਨਿਜਾਹਿ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਸਚਿਰਤੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸ
ਜਣੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿ ਗਿਹਰਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਧੰਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀ॥ਨਿਤੁਜਪਿਅਹੁਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਭ
ਉਜਲਬਿਖੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆਗੁਰਵਿਟੜਿਅਹੁਹਉਵਾਰੀ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ:੩
ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਸਾਰੁ॥ਐਥੈਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ
ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ
ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵ
ਣਾ ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀ
ਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸ
ਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰ
ਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥
ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾ
ਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ
ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕ
ਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ
ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ
ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ
ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿ

ਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਮਨਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਨ ਵਿ
ਛੁੜੈ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ
ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸ
ਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾ
ਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਚਾ ਇਕ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁ
ਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇ
ਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ
ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ
ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ
ਸਾਪੁ ਨ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨ
ਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ
ਤਿਨਾ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾ
ਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ

ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਤੁ ਮਤਿ ਸਚਾ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਏਹਾ ਕੀਈਆ ਰੋਗੁ ਭਗੀ ਬਿਨੁ ਘਰੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਿ ਜਗਤੁ ਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਤਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਤਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਤਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਤ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ॥ ਉਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਵਾਰੁ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਤੂੰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ॥੮॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ॥ ਮਤੁ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਸਭਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ
ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿ
ਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ
ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ
ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ
ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਨਕੀ ਵਢੀ ਫਿਰਹਿ ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ
ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ
ਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਹਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ
ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗ
ਲ ਮੰਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ
ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ। ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ।੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ। ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ। ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ। ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ। ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ। ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ। ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ। ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ।੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ। ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ। ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ। ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ। ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ। ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ। ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ। ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ। ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ। ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਹਾਰਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ। ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ।੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ। ਅਚਿੰ

ਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾ
ਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ
ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧੰਨੁ
ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾ
ਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ
ਆਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ
ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋ
ਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰਾ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ
॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ
ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁੰਨੀ ਦੀਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ
ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾ
ਏ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾ
ਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿ
ਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਸਤਿ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ

ਹਰਿ

ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ
ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰ
ਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ
ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪ
ਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ
ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧ
ਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿ
ਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮਾਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭ
ਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥
੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ
ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ
ਵਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ
ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕ
ਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭ
ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰ
ਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ
ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਤਾਕਿ ॥੪੩॥੧॥ ਵਡਹੰਸ ਕਾ ਨੁਮਸਾਰ ਚਉਪਦੇ ੨੪ ॥ ਅਸਟ
ਪਦੀਆ ੨ ॥ ਛੰਤ ॥੧੧॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ੫ ॥ ਜੋੜੁ ੪੨ ॥

ਮਹਿ

ਨਾਮ ਸੋ

ਹਮਾਰੀ

ਨਾਮੁ

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਭਨਾਮਰਣਾਆਇਆਵੇਛੋੜਾਸਭਨਾਹ॥ਪੁਛਹੁਜਾਇਸਿਆਣਿਆਆਗੈਮਿਲਣੁਕਿਨਾਹ॥ਜਿਨਮੇਰਾ
ਸਾਹਿਬੁਵੀਸਰੈਵਡੜੀਵੇਦਨਤਿਨਾਹ॥੧॥ਭੀਸਾਲਾਹਿਹੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਜਾਕੀਨਦਰਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹਣਾਹੈਭੀਹੋਸੀਸੋਇ॥ਸਭਨਾਦਾਤਾਏਕੁਤੂੰਮਾਣਸਦਾਤਿਨਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐ
ਰੰਨਕਿਰੁੰਨੈਹੋਇ॥੨॥ਧਰਤੀਉਪਰਿਕੋਟਗੜਕੇਤੀਗਈਵਜਾਇ॥ਜੋਅਸਮਾਨਿਨਮਾਵਨੀਤਿਨਨਕਿਨ
ਥਪਾਇ॥ਜੇਮਨਜਾਣਹਿਸੂਲੀਆਕਾਹੇਮਿਠਾਖਾਹਿ॥੩॥ਨਾਨਕਅਉਗੁਣਜੇਤੜੇਤੇਤੇਗਲੀਜੰਜੀ
ਰ॥ਜੇਗੁਣਹੋਨਿਤਕਟੀਅਨਿਸੇਭਾਈਸੇਵੀਰ॥ਅਗੈਗਏਨਮੰਨੀਅਨਿਮਾਰਿਕਢਹੁਵੇਪੀਰ॥੪॥੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਣੀਕਰਣੀਸਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰ
ਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭਾਗਠਦੇਖੁ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆ
ਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰ
ਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸੋਚਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਵਣਜਾਰਿਆਸਿ
ਉਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਹਸੁ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਸਤਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚੁਬੰਨੁ
ਚੰਗਿਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣਹਿਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਦੇਸਜਾਹਿਤਾਸੁਖਲਹਹਿਮਹਲੁ॥੩॥ਲਾਇਚਿ
ਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਨ
ਦਰਿਕਰਿਚੜੈਚਵਗਣਵੰਨੁ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਮਾਇਬਾਪਕੋਬੇਟਾਨੀਕਾ
ਸਸੁਰੈਚਤੁਰੁਜਵਾਈ॥ਬਾਲਕੰਨਿਆਕੌਬਾਪੁਪਿਆਰਾਭਾਈਕਉਅਤਿਭਾਈ॥ਹੁਕਮੁਭਇਆ
ਬਾਹਰੁਘਰੁਛੋਡਿਆਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਮਨਮੁਖਿਤਿਤੁਤਨਿਧੂੜਿ
ਧੁਮਾਈ॥੧॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈ॥ਪਾਇਪਰਉਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਗਸਿਉਝੂਠਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਬੇਧਿਆਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਈ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਅਹਿਨਿਸਿ
ਮਾਰਗੁਜੋਹੈਨਾਮੁਨਲੇਵੈਮਰੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਗੰਧਣਵੈਣਿਰਤਾਹਿਤਕਾਰੀਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਆਈ॥ਰੰਗਿਨ
ਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਬੇਧਿਆਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਸਹਜੁਨਚਾਖਿਆਜਿਹਬਾਰਸੁ
ਨਹੀਰਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਅਪੁਨਾਕਰਿਜਾਨਿਆਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਅਖੀਮੀਟਿਚਲਿਆਅੰਧਿ
ਆਰਾਘਰੁਦਰੁਦਿਸੈਨਭਾਈ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਠਉਰਨਪਾਵੈਅਪੁਨਾਕੀਆਕਮਾਈ॥੩॥ਨਦਰਿ

ਕਰੇਤਅਖੀਵੇਖਾਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਕੰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਸਬਦਿਸਲਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਵਸਾਈ॥
ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੂਰਨਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਵਿਣੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈਸਚਿਨਾਮਿ
ਵਡਿਆਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਪੁੜੁਧਰਤੀਪੁੜੁਪਾਣੀਆਸਣੁਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਚਉਬਾਰਾ॥ਸਗਲਭਵਣਕੀਮੂਰਤਿਏਕਾਮੁਖਿਤੇਰੈਟਕਸਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਤੇਰੇਚੋਜਵਿ
ਡਾਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜ
ਹਦੇਖਾਤਹਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਤੇਰਾਰੂਪੁਕਿਨੇਹਾ॥ਇਕਤੁਰੂਪਿਫਿਰਹਿਪਰਛੰਨਾਕੋਇਨਕਿਸਹੀ
ਜੇਹਾ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਸੇਤਜਤੇਰੇਕੀਤੇਜੰਤਾ॥ਏਕੁਪੁਰਬੁਮੈਤੇਰਾਦੇਖਿਆਤੂ
ਸਭਨਾਮਾਹਿਰਵੰਤਾ॥੩॥ਤੇਰੇਗੁਣਬਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਣਿਆਮੈਮੂਰਖਕਿਛੁਦੀਜੈ॥ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਡੁਬਦਾਪਥਰੁਲੀਜੈ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਹਉ
ਪਾਪੀਪਤਿਤੁਪਰਮਪਾਖੰਡੀਤੂਨਿਰਮਲੁਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਪਰਮਰਸਿਰਾਤੇਠਾਕੁਰਸਰਣਿਤੁ
ਮਾਰੀ॥੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੈਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇ॥ਮਾਣੁਮਹਤੁਨਾਮੁਧਨੁਪਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਣੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਤੂਪੂਰਾਹਮਊਰੇਹੋਛੇਤੂਗਉਰਾਹਮਹਉਰੇ॥ਤੁਝਹੀਮਨਰਾਤੇਅਹਿਨਿਸਿਪਰਭਾਤੇਹਰਿਰਸਨਾ
ਜਪਿਮਨਰੇ॥੨॥ਤੁਮਸਾਚੇਹਮਤੁਮਹੀਰਾਚੇਸਬਦਿਭੇਦਿਫੁਨਿਸਾਚੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਸੂਚੇ
ਮਰਿਜਨਮੇਸੇਕਾਚੇ॥੩॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਕੋਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾ
ਸਨਿਦਾਸਾਗੁਰਮਤਿਜਾਨਿਆਸੋਈ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਅਲਖਅਪਾਰਅਗੰਮਅ
ਗੋਚਰਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਨਕਰਮਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਤਿਸੁਭਾਉਨਭਰਮਾ॥੧॥ਸਾ
ਚੇਸਚਿਆਰਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪਵਰਨੁਨਹੀਰੇਖਿਆਸਾਚੈਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਨਾਤਿਸੁਕਾਮੁਨਨਾਰੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਅਪਰਅਪਰੰਪਰੁਸਗਲੀ
ਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਬਜਰ
ਕਪਾਟਮੁਕਤੇਗੁਰਮਤੀਨਿਰਭੈਤਾੜੀਲਾਈ॥੩॥ਜੰਤਉਪਾਇਕਾਲੁਸਿਰਿਜੰਤਾਵਸਿਗਤਿਜੁਗਤਿ
ਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਵਹਿਛੂਟਹਿਸਬਦੁਕਮਾਈ॥੪॥ਸੂਚੈਭਾਡੈਸਾਚੁਸਮਾ
ਵੈਵਿਰਲੇਸੂਚਾਚਾਰੀ॥ਤੰਤੈਕਉਪਰਮਤੰਤੁਮਿਲਾਇਆਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੫॥੬॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਜਿਉਮੀਨਾਬਿਨੁਪਾਣੀਐਤਿਉਸਾਕਤੁਮਰੈਪਿਆਸ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਮਰੀਐ
ਰੇਮਨਾਜੋਬਿਰਥਾਜਾਵੈਸਾਸੁ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਨਾਮਜਸੁਲੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਇਹੁਰਸੁਕਿਉਲਹਉ

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾ
ਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ
ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂ
ਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਰਤ ਪਾਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ
ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ
॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ
ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾ
ਹੀ ਜੀਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋ
ਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥
੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ
ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ
॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖੁ ਜਾ
ਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰ
ਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥
ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਧਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ ਤਾ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾਂ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨ(ਮੁਖਿ) ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾ

ਵੇਸਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਉਰਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣ

ਹਿ ਸੇ ਅੰਧੇ ਬੋਲੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਤੁਕੇ ॥

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿ

ਰਦੈਜਗਜੀਵਨੁਸਦਾਵਸਿਆਤਾਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਰਵਿਆਸਭਠਾਈਹਿ
ਰਦੈਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁਪਛਾਤਾਸਫਲੁਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦੁਸਬਦੁ
ਵਜਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀ
ਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾ
ਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋ
ਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਉਲ
ਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈਤਾਬੂਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿਥ
ਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰ
ਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿ
ਭਵਣੁਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆ
ਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿ
ਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੇਭਾਈਨਾਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅਗਿਆਨੀਜ
ਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥
ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾਈਹਿਰਦੈਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾ
ਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਉਬੇੜਾਨਾਉਤੁਲਹੜਾਭਾਈਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਇ॥੪॥੯॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਹਉਮੈਜਗਤੁ
ਦੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾ
ਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨਾਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸਸਾਦੁ
ਨਆਇਆ॥ਸੰਧਿਆਤਰਪਣੁਕਰਹਿਗਾਇਤ੍ਰੀਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਵਡ

ਭਾਗੀਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ। ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ।੩। ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭੁਅੰ
ਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਅਖੀਵੇਖੈਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚੁਪਾਏ।੪।੧੦।।
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ। ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁ
ਦਾਤੇਸਬਦੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।੧। ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੁਹਰਿ
ਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਧਾਰੇ। ਰਹਾਉ। ਮਨਸਾਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ। ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ।੨। ਸਬਦਿਮਰਹੁਫਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦਹੀਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋ
ਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇਪਾਵੈਕੋਈ।੩। ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹਥਿਅਪਣੈਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇ
ਈ। ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਹਜਾਪਹਿਸੇਈ।੪।੧੧।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿਤਦਹੀਪਾਏ। ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ।੧।।
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ। ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ। ਰਹਾਉ। ਤ੍ਰੈਗੁ
ਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ। ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਸਿਰਿਊਪਰਿਊਭਉਗਰਭਜੋਨਿਦੁ
ਖੁਪਾਏ।੨। ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਹਿਸਗਲਸੰਸਾਰਾਹਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ। ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ ਚਉਥਾਪਦੁਚੀ
ਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ।੩। ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੂੰਕਰਹਿਸੁਹੋਈ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸ
ਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ।੪।੧੨।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਹੁ। ਵਣਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਸਾਚਾਸਾਹੁ।
ਆਪੇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ।੧। ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹ। ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹ। ਰਹਾਉ। ਆਪੇਸੁਣਿਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁ
ਖਿਬੋਲੇਆਪਿਮੁਹਾਹੁ। ਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਹੁ। ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਵੇਪਰਵਾਹੁ।੨। ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿਰਿਆਪੇ ਧੰਧੜੈਲਾਹੁ। ਆਪਿਕ
ਰਾਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਹੁ। ਆਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾਰਿਲੰਘਾਹੁ।
੩। ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਹੁ। ਆਪੇਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿਆਰਾਕ
ਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਹੁ। ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹੁ।੪।੧।।
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜੁਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ। ਆਪੇ
ਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ। ਆਪੇਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੇਢਹਿ

ਹੋਛੈ ਰੰਗੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ
ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਅਲਖੁ
ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤ
ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ
ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸ
ਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਈ
ਪਿਆਰਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ ਆ
ਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆ
ਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆ
ਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾ
ਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰ
ਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ ਸੀਹੁ
ਹਢਾਇਆ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ਸਾ
ਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਉ
ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ਜ

ਜਨਨਾਨਕਵੇਖਿਵਿਗਸਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿ
ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ॥ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆਕ
ਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਧਿਆਇਤੂਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰ
ਵਾਣੁ॥ [illegible] ॥ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਪਰਧਾਨੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿ
ਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁਣ
ਗਾਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਓਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆ
ਰਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਪਚਾਹਾ॥੨॥
ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈ
ਕਰਿਵੇਖੈਆਪਿਚੋਜਾਹਾ ਕਰਿਬਾਲਕ ਰੂਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਾਹਾ॥੩॥ਸਭੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ॥ਗ
ਲਿਜੇਵੜੀਆਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆ
ਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਅਨਿਕਜਨਮਵਿਛੁ
ੜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਧੂਪਰਸਤਹੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿ
ਐਸਾਂਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਿਰਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇ
ਆਸਾਂਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿਪੁਰ
ਖਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਅ

ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ
ਬਿਨਸੈ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ॥ ਹਉ ਅੰ
ਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲ
ਲਾਵੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾ
ਈ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆ
ਵੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪. ਪੰਚਪਦਾ॥
ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ
ਜਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸ
ਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ
ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇ
ਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ॥
੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੫॥੯॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਤਿਤੁਕੇ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ
ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ॥ ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾ
ਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਈ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤ
ਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ॥
੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰ

ਤੈਕਿਆਹਮਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਜਨੁਤੁਮਰਾਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੪॥੧॥ ੨੪੮
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਚਉਤੁਕੇ॥ ਘਰੁ੧ ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਧਾਰ॥
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਭਾਈਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਭਾਈਸੇਤਨਹੋਏਛਾਰ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਭਾਈਜਿਨਏਕੰਕਾਰਅਧਾਰ॥੧॥ਸੋਈਸਚੁਅਰਾਧਣਾਭਾਈਜਿ
ਸਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਣਾਇਆਭਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ਨਾਮ
ਵਿਹੂਣੇਪਚਿਮੁਏਭਾਈਗਣਤਨਜਾਇਗਣੀ॥ਵਿਣੁਸਚਸੋਚਨਪਾਈਐਭਾਈਸਾਚਾਅਗ
ਮਧਣੀ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਚੁਕਈਭਾਈਝੂਠੀਦੁਨੀਮਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਉਧਾਰਦਾਭਾਈ
ਦੇਨਾਵੈਏਕਕਣੀ॥੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸੋਧਿਆਭਾਈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਇ॥
ਅਨਿਕਕਰਮਕਰਿਥਾਕਿਆਭਾਈਫਿਰਿਫਿਰਿਬੰਧਨਪਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਸੋਧੀਆਭਾਈਵਿ
ਣੁਸਤਿਗੁਰਨਾਹੀਜਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਭਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਸਚੁਸਦਾਹੈਨਿ
ਰਮਲਾਭਾਈਨਿਰਮਲਸਾਚੇਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਭਾਈਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਜ
ਨੁਪਾਈਐਭਾਈਵਿਰਲਾਕੋਈਕੋਇ॥ਨਾਨਕ ਰਤਾਸਚਿਨਾਮਿਭਾਈਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫॥ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਜਉਲਉਭਾਉਅਭਾਉਇਹੁਮਾਨੈਤਉਲਉ
ਮਿਲਣੁਦੂਰਾਈ॥ਆਨਆਪਨਾਕਰਤਬੀਚਾਰਾਤਉਲਉਬੀਚੁਬਿਖਾਈ॥੧॥ਮਾਧਵੇਐਸੀਦੇ
ਹੁਬੁਝਾਈ॥ਸੇਵਉਸਾਧਗਹਉਓਟਚਰਨਾਨਹਬਿਸਰੈਮੁਹਤੁਚਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਨਮੁਗਧ
ਅਚੇਤਚੰਚਲਚਿਤਤੁਮਐਸੀਰਿਦੈਨਆਈ॥ਪ੍ਰਾਨਪਤਿਤਿਆਗਿਤੂਰਚਿਆਉਰਝਿਓਸੰਗਿਬੈਰਾ
ਆਨ
ਈ॥੨॥ਸੋਗੁਨਬਿਆਪੈਆਪੁਨਥਾਪੈਸਾਧਸੰਗਤਿਬੁਧਿਪਾਈ॥ਸਾਕਤਕਾਬਕਨਾਇਉਜਾਨ
ਉਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਈ॥੩॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਅਛਾਦਿਓਇਹੁਮਨੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਦੀਨਸਰਨਿਆਇਓਪ੍ਰਭਸਭੁਲੇਖਾਰਖਹੁਉਠਾਈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਲੋਕਗ੍ਰਿਹਬਨਿਤਾਮਾਇਆਸਨਬੰਧੇਹੀ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਕੋਖਰਾਨਹੋਸੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨੇਹੀ॥
੧॥ਰੇਨਰਕਾਹੇਪਪੋਰਹੁਦੇਹੀ॥ਊਡਿਜਾਇਗੋਧੂਮੁਬਾਦਰੋਇਕੁਭਾਜਹੁਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੀਨਿਸੰਙਿਆਕਰਿਦੇਹੀਕੀਨੀਜਲਕੂਕਰਭਸਮੇਹੀ॥ਹੋਇਆਮਰੋਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬੈਠਾਕਰਣਕਾਰਣ
ਬਿਸਰੋਹੀ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਕਰਿਮਣੀਏਸਾਜੇਕਾਚੈਤਾਗਿਪਰੋਹੀ॥ਤੂਟਿਜਾਇਗੋਸੂਤੁਬਾਪੁਰੇ
ਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤੋਹੀ॥੩॥ਜਿਨਿਤੁਮਸਿਰਜੇਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਤਿਸੁਧਿਆਵਹੁਦਿਨੁਰੈਨੇਹੀ॥ਜਨ

ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੈਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਵਡ
ਭਾਗੀਮਨਹਿਭਇਆਪਰਗਾਸਾ॥ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਦੂਜਾਅਪੁਨੇਸਾਹਿਬਕਾਭਰਵਾਸਾ॥
੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੈ॥ਆਗੈਸੁਖੁਪਾਛੈਸੁਖਸਹਜਾਘਰਿਅਨੰਦੁਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਇਕਰਾਮਨਾਮਆ
ਧਾਰਾ॥੨॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਪ੍ਰਭੁਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪੁਨੇਜਨਰਾਖੇ
ਅਪੁਨੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਾ॥੩॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਅਚਰਜਸੋਭਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਨਾਨਕਕਉ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸਗਲੇਦੂਖਬਿਨਾਸੇ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸੁਖੀਏਕਉਪੇਖੈਸਭਸੁ
ਖੀਆਰੋਗੀਕੈਭਾਣੈਸਭਰੋਗੀ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਆਪਨਹਾਥਿਸੰਜੋਗੀ॥੧॥ਮਨਮੇ
ਰੇ ਜਿਨਿਅਪੁਨਾਭਰਮੁਗਵਾਤਾ॥ਤਿਸਕੈਭਾਣੈਕੋਇਨਭੂਲਾਜਿਨਿਸਗਲੋਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਜਾਕਾਮਨੁਸੀਤਲੁਓਹੁਜਾਣੈਸਗਲੀਠਾਂਢੀ॥ਹਉਮੈਰੋਗਿਜਾਕਾਮਨੁਬਿਆਪਿਤਓਹੁਜਨ
ਮਿਮਰੈਬਿਲਲਾਤੀ॥੨॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਪੜਿਆਤਾਕਉਸਰਬਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਅਗਿਆ
ਨਿਅੰਧੇਰੈਸੂਝਸਿਨਾਹੀਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਭਰਮਾਤਾ॥੩॥ਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਅਪੁਨੇਨਾਨਕ
ਇਹੁਸੁਖੁਮਾਗੈ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਸਾਧੂਗਾਵਹਿਤਹਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗੈ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਤਨੁਸੰਤਨਕਾਧਨੁਸੰਤਨਕਾਮਨੁਸੰਤਨਕਾਕੀਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਰਬ
ਕੁਸਲਤਬਥੀਆ॥੧॥ਸੰਤਨਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਬੀਆ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰੈਸਾਧੂਕੀਸੋਪਾਰ
ਗਰਾਮੀਕੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟਹਿਜਨਸੇਵਾਹਰਿਕੀਰਤਨੁਰਸਿਗਾਈਐ॥ਈਹਾਸੁ
ਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲਜਨਕਾਸੰਗੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੨॥ਰਸਨਾਏਕਅਨੇਕਗੁਣਪੂਰਨਜ
ਨਕੀਕੇਤਕਉਪਮਾਕਹੀਐ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਅਬਿਨਾਸੀਸਰਣਿਸੰਤਨਕੀਲਹੀਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁ
ਨਨੀਚਅਨਾਥਅਪਰਾਧੀਓਟਸੰਤਨਕੀਆਹੀ॥ਬੂਡਤਮੋਹਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਾਨਕਲੇਹੁਨਿਬਾ
ਹੀ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰਿ੧ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਤੂੰਕਰਤੇਤਾਕੀਤੈਆਸਪੁਜਾਈ॥ਦਾ
ਸਅਪੁਨੇਕਉਤੂੰਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਚਰਣਧੂਰਿਮਨਿਭਾਈ॥੧॥ਤੇਰੀਅਕਥਕਥਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਗੁ
ਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸੁਆਮੀਸਭਤੇਊਚਬਡਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸੋਕਰਮਕਰਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀਜੈਸੀਤੁਮ
ਲਿਖਿਪਾਈ॥ਸੇਵਕਕਉਤੁਮਸੇਵਾਦੀਨੀਦਰਸਨੁਦੇਖਿਅਘਾਈ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਤੁਮਹਿ
ਸਮਾਨੇਜਾਕਉਤੁਧੁਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਟਿਓਅਗਿਆਨਾਪ੍ਰਗਟਭਏਸਭਠਾਈ॥੩॥ਸੋ

ਈਗਿਆਨੀਸੋਈਧਿਆਨੀਸੋਈਪੁਰਖੁਸੁਭਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਏਦਇਆਲਾਤਾਕਉਮਨ
ਤੇਬਿਸਰਿਨਜਾਈ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੋਹਿਵਿਆਪੀਕਬਊਚੇ
ਕਬਨੀਚੇ॥ਸੁਧੁਨਹੋਈਐਕਾਹੂਜਤਨਾਓੜਕਿਕੋਨਪਹੂਚੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਾਧਸਰਣਿਛੁਟਕਾ
॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਜਨਮਮਰਣੁਨਰਹਈਫਿਰਿਆਵਤਘਾਟੋਘਾਟਾ॥ਰਹਾਉ॥ਓਹੁਜੁਭਰਮੁ
ਭੁਲਾਵਾਕਹੀਅਤਤਿਨਮਹਿਉਰਝਿਓਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਪੂਰਨਭਗਤੁਪੁਰਖਸੁਆਮੀਕਾਸਰਬ
ਥੋਕਤੇਨਿਆਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਉਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤੈਏਹੁਖਸਮਕਾਕੀਆ॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਪ੍ਰਭਿ
ਮੇਰੈਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਉਲੀਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਸਭਨਾਕਰਤਉ
ਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂਰਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓਰਾਮਨਾਮੁਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਮ
ਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਿਸੁ
ਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾ
ਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥
੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾ
ਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕਰਿ
ਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਪ੍ਰ
ਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁਪੜਹੁਨਿਤ
ਭਾਈਗੁਰਪੂਰੈਤੂਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾਈਭਗਤਿਵਛਲ
ਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹੁ॥ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਭੁਨਾਠਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿ
ਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਈਸਗ
ਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਬਾਰਿਕਤੂਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹ
ਮਾਰਾਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਧੂਰੀਕਉਬਲਿਜਾਈ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਹਉ
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮ
ਨਾਈਐ ॥ ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਭਇਓ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ
ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਹ
ਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇ
ਸੋ ਰੇ ॥੩॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ਸੇ
ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ਤੇ
ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥ ਦੇਖਹੁ ਅ
ਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਇ
ਦੂਤ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨ
ਇਆ ॥੨॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁ
ਰਿ ਦੀਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਇਆ ॥੩॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ ਨ ਮੁ
ਆ ॥ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿ
ਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾ
ਮ ਸਨੇਹੀ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰ
ਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥
੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰਿਦੈ ਭਏ ਮ
ਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾ
ਲੋਭਨ

ਨੀ॥ਲੋਭਨਮਹਿਲੋਭੀਲੋਭਾਇਓਤਿਉਹਰਿਰੰਗਿਰਚੇਗਿਆਨੀ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਇਹੀਸੁਹਾਵੈ॥
ਪੇਖਿਨਿਕਟਿਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਹਰਿਕੀਰਤਨਿਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਮਲਨਸਿਉਅਮਲੀ
ਲਪਟਾਇਓਭੂਮਨਭੂਮਿਪਿਆਰੀ॥ਖੀਰਸੰਗਿਬਾਰਿਕੁਹੈਲੀਨਾਪ੍ਰਭਸੰਤਐਸੇਹਿਤਕਾਰੀ॥੨॥ਬਿਦਿ
ਆਮਹਿਬਿਦੁਅੰਸੀਰਚਿਆਨੈਨਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਰਸਨਾਸਾਦਿਲੁਭਾਨੀਤਿਉਹਰਿਜਨਹ
ਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ॥੩॥ਜੈਸੀਭੂਖਤੈਸੀਕਾਪੂਰਕੁਸਗਲਘਟਾਕਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਪਿਆਸਦਰਸਕੀਪ
ਰਭਮਿਲਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਹਮਮੈਲੇਤੁਮਊਜ
ਲਕਰਤੇਹਮਨਿਰਗੁਨਤੂਦਾਤਾ॥ਹਮਮੂਰਖਤੁਮਚਤੁਰਸਿਆਣੇਤੂਸਰਬਕਲਾਕਾਗਿਆਤਾ॥
੧॥ਮਾਧੋਹਮਐਸੇਤੂਐਸਾ॥ਹਮਪਾਪੀਤੁਮਪਾਪਖੰਡਨਨੀਕੋਠਾਕੁਰਦੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਸ
ਭਸਾਜੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਪ੍ਰਾਨਾ॥ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਗੁਨਨਹੀਕੋਈਤੁਮਦਾਨੁਦੇਹੁਮਿਹ
ਰਵਾਨਾ॥੨॥ਤੁਮਕਰਹੁਭਲਾਹਮਭਲੋਨਜਾਨਹਤੁਮਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਈਪੁ
ਰਖਬਿਧਾਤੇਤੁਮਰਾਖਹੁਅਪਨੇਬਾਲਾ॥੩॥ਤੁਮਨਿਧਾਨਅਟਲਸੁਲਤਾਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਿ
ਜਾਚੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਇਹੈਹਵਾਲਾਰਾਖੁਸੰਤਨਕੈਪਾਛੈ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਆਪਨਸਿਮਰਨੁਦੇਤਹਤੁਮਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਪਾਵਕਸਾਗਰਅਥ
ਾਹਲਹਰਿਮਹਿਤਾਰਹੁਤਾਰਨਹਾਰੇ॥੧॥ਮਾਧੌਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸਿਰਿਮੋਰਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਹਾਰੋਧੋਰਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਕੀਤੇਕਉਮੇਰੈਸੰਮਾਨੈਕਰਣਹਾਰੁਤ੍ਰਿਣੁਜਾਨੈ॥ਤੂਦਾਤਾਮਾਗਨਕਉਸਗਲੀਦਾਨੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਭਾਨੈ॥
੨॥ਖਿਨਮਹਿਅਵਰੁਖਿਨੈਮਹਿਅਵਰਾਅਚਰਜਚਲਤਤੁਮਾਰੇ॥ਰੂੜੋਗੂੜੋਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰੋਊਚੌਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਉਤੁਮਹਿਮਿਲਾਇਓਤਉਸੁਣੀਤੁਮਾਰੀਬਾਣੀ॥ਅਨੰਦੁ
ਭਇਆਪੇਖਤਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਤਾਪੁਪੁਰਖੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਹਮਸੰਤਨ
ਕੀਰੇਨੁਪਿਆਰੇਹਮਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾ॥ਸੰਤਹਮਾਰੀਓਟਸਤਾਣੀਸੰਤਹਮਾਕਾਗਹਣਾ॥੧॥ਹਮਸੰ
ਤਨਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉ
ਮੇਰੀਲੇਵਾਦੇਵੀਸੰਤਨਸਿਉਬਿਉਹਾਰਾ॥ਸੰਤਨਸਿਉਹਮਲਾਹਾਖਾਟਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾ
ਰਾ॥੨॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਪੂੰਜੀਸਉਪੀਤਉਉਤਰਿਆਮਨਕਾਧੋਖਾ॥ਧਰਮਰਾਇਅਬਕਹਾਕਰੈਗੋਜਉ
ਫਾਟਿਓਸਗਲੋਲੇਖਾ॥ਮਹਾਅਨੰਦਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਰੰਗਿਰਤੇਬਿਸਮਾਦੇ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰਤੇ

ਤੀਜੀ ਛਰਿ ਜਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬੇੜਿ ਉਤਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ॥ ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ॥੩॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨੀ॥ ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ॥ ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ॥੩॥ ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ॥੧॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਣ

ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂੜੇ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ

ਰਿਤਾ ਪੂਰਿ ਦੈਪਰਿ ਹੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾ
ਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈ
ਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁ
ਨੇ ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ + ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇ ਸਰਣ
ਸੁਮਾਰੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ
ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥
ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ਪੂਰਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆ
ਨੰਦ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖ
ਦਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ
ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀ
ਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵ
ਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮੁ ਧ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰ
ਵਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿ
ਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨ
ਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕ
ਲ ਧਾਰੀ ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥
੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰ ਰਹਾਉ
ਤਰਿ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥ ਤਿਸੁ
੩੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾ

ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ
ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥
੧॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ
ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ
ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ
ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥
੧੪॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥
੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥
ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥ ਬੰਧੁ
ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਦਿਤਾ
ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰ
ਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ ਹੋਈ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ਕੀ ਰਖਵਾਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨ
ਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ
ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ
ਉਬਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ

ਗਇਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ
ਭਾਈ ਠਾਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾ
ਇਆ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥
੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਉਧਰਿ
ਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ
ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚ
ਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥
੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਜਿਉ
ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸਿਕਦਾਰਹੁ ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ ਉਮ
ਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ਝੇਰਾ ॥ ਮਿਲਿ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੋਬਿਦ
ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਇਆ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਲਬ
ਧਿ ਆਪਣੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤਹ ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਊਹਾ ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ ਤਹ
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥ ੫੧॥

ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਅਪਨਾ ਹੋਇਓ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ਲਾਥੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ

ਰਪਾਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ।ਸਭਿਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਲਾਥੇ।।ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਅਟਲਸੁਖੁਨਾਨਕ
ਪਾਇਆ।੪।੫।।੫੫।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ।ਤਾਪੁਛੋਡਿਗਇਆਪਰਵਾ
ਰੇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹੈਰਾਖੀ।ਸਰਣਿਸਚੇਕੀਤਾਕੀ।੧।ਪਰਮੇਸਰੁਆਪਿਹੋਇਆਰਖਵਾਲਾ।ਸਾਂਤਿਸ
ਹਜਸੁਖਖਿਨਮਹਿਉਪਜੇਮਨੁਹੋਆਸਦਾਸੁਖਾਲਾ।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਦਾਰੂ।ਤਿਨਿ
ਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ।ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਤਿਨਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰੂ।ਅਪਣੀਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਬਾਤਸਵਾਰੀ।੨।ਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ।ਹਮਰਾਗੁਣੁਅਵਗੁ
ਣੁਨਬੀਚਾਰਿਆ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਭਇਓ ਸਾਖੀ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਲਾਜਰਾਖੀ।੩।ਬੋਲਾ
ਇਆਬੋਲੀਤੇਰਾ।ਤੂਸਾਹਿਬੁਗੁਣੀਗਹੇਰਾ।ਜਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਸਚੁਸਾਖੀ।ਅਪੁਨੇਦਾਸਕੀਪੈਜਰਾ
ਖੀ।੪।੬।੫੬।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਵਿਚਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਖਲੋਆ।ਵਾਲੁਨਵਿੰਗਾਹੋਆ।
ਮਜਨੁਗੁਰਿਆਂਦਾਰਾਸੇ।ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸੇ।੧।ਸੰਤਹੁਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰੁਨੀ
ਕਾ।ਜੋਨਾਵੈਸੋਕੁਲੁਤਰਾਵੈਉਧਾਰੁਹੋਆਹੈਜੀਕਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗੁਗਾਵੈ।ਮਨਚਿੰ
ਦਿਅੜੇਫਲਪਾਵੈ।ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਨਾਇਆਏ।ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਏ।੨।ਸੰਤਸਰੋਵਰ
ਨਾਵੈ।ਸੋਜਨੁਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ।ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ।੩।ਇਹੁਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰੁਸੁਜਾਨੈ।ਜਿਸੁਦਇਆਲੁਹੋਇਭਗਵਾਨੈ।+ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ।ਸਭਚਿੰਤਾਗਣਤ
ਮਿਟਾਈ।੪।੭।੫੭।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ।ਕਾਈਬਾਤਨਰਹੀਆ
ਊਰੀ।ਗੁਰਿਚਰਨਲਾਇਨਿਸਤਾਰੇ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ।੧।ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਸਦਾਰਖਵਾ
ਲਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇਮਾਤਪਿਤਾਜਿਉਪਾਲਾ।ਰਹਾਉ।ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇ
ਆ।ਜਿਨਿਜਮਕਾਪੰਥੁਮਿਟਾਇਆ।ਹਰਿਭਗਤਿਭਾਇਚਿਤੁਲਾਗਾ।ਜਪਿਜੀਵਹਿਸੇਵਡਭਾ
ਗਾ।੨।ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗਾਵੈ।ਸਾਧਾਕੀਧੂਰੀਨਾਵੈ।+ਪੂਰਨਤਾਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ।ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀ।੪।੮।੫੮।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾ
ਇਆ।ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ।ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲਾ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲਾ।੧।
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ।ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿਸਹਾਈ।ਰਹਾਉ।
ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ।ਹਮਸੰਤਜਨਾਰੇਨਾਰਾ।ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿ
ਜਸੁਦੀਨੇ।੨।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਸਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ।ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਨਿਕੀ

ਰਤਨੁਗਾਈਐ।ਘਰਹੁਨਿਰੰਜਨੋਤੀਪਾਈਐ।੩।।ਜਿਸੁਦੇਵੈਪ੍ਰਭੁਬਿਧਿਦਾਤਾ।ਹਰਿਸੁਤਿਨਹੀ
ਜਾਤਾ।ਜਨਕੰਕਗੁਰਤੇਜਿਨਆਇਆ।ਸੁਖਨਾਨਕਸਰਣੀਪਾਇਆ।੪।੯।।੫੯।।
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ।ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ।ਖੇਮਕੁਸਲਭਇ
ਆਇਸਨਾਨਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ।੧।ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਰਿਦਧਾਰੇ।ਬਿਘਨੁ
ਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।।ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰਮਤਿਖੋਏ।ਪ
ਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਿਹੋਏ।ਰਾਮਦਾਸਿਸਰੋਵਰਨਾਤੇ।ਸਭਲਾਥੇਪਾਪਕਮਾਤੇ। ੨।।ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈ
ਐ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈਐ।ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ।ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ।੩।।ਗੁ
ਰਗੋਪਾਲਆਨੰਦਾ।ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ।ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿ
ਰਦੁਰਖਾਇਆ।੪।੧੦।।੬੦।। ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾਘਟਦਾ
ਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ।ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਇਓ।੧।।ਹੁਣਿਨਹੀ
ਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ।ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲੁਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ।੧।।ਰਹਾਉ।।
ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ।ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉ
ਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ।੨।।ਹਉਹਉਭੀਤਿਭਇਓਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ।ਭਾਂਭੀਰੀ
ਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ।੩।।ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇ
ਓ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇਓ।੪।।ਸਭਿਰਹਿਓਅੰਦੇ
ਸਰੋਮਾਇਓ।ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ।ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ।੧।।ਰਹਾਉਦੂਜਾ।
੧੧।।੬੧।। ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁਖਦਾਰੀ।ਕਰਮੁਨ
ਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ।ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜ
ਤੁਮਾਰੀ।੧।।ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂੰਮਾਣੁ।।ਨਿਚੀਜਿਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁ
ਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ।ਰਹਾਉ।।ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ।ਕਰਿਉ
ਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗਲਿਲਾਵੈ।ਪਿਛਲੇਅਉਗੁਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆ
ਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ।੨।।ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ।ਕਹਣੈ
ਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ।ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓ
ਟਰਹਾਈਐ।੩।।ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ।ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁ

ਸੋਭਿਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸੁਖਿਵ
ਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਭਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾ
ਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤ(ਧਿਆਵਤ)ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਜਸਗਲੇਸਾਂਠੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਦੀਓ
ਉਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪ੍ਰਭਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾ
ਰਾ॥ਤੂਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਚਰਜੁਤੁਮਹਿਵਡਾਈ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭਸ੍ਵਾਮੀਪਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਬਾਂਛਉਸੰਤਾਧੂਰੀ॥
੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਮਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪ
ਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਭਇਓਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥ
ਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨਕਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈਲਗਿਚਲੀ
ਮਾਇਆ॥ਤੋਟਿਨਕਤਹੂਆਵੈ॥ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥
ਸਭਿਜੀਅਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੩॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੁ
ਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇਹੁਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਸਰਬਫਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥
੪॥੧੪॥੬੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਾਮਦਾ
ਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸਭਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇ
ਦਾਨਾ॥੧॥ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਯਿਵਸਾਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗ
ਲਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥(ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ॥)੨॥੨॥
੬੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ॥੧॥ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇ

ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਾ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਬੇਦਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮੰਗਹਿ ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ਕਰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਬ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ।ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿਆ।ਅ ੨੫੬
ਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ।ਪਰਮੇਸਰੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਭਚਿਤਵਨਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ।ਰਾਖਹਿਪੈਜ
ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰੇ।ਰਹਾਉ।ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ।ਪੂਰਨਕਲਜਿਨਿਧਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਸਰਣੀਆਇਆ।ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ।ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ।ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ।ਬਿਘਨਗਏਹਰਿਨਾਂਈ।
੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ।ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪੁਨੇਕੀਸਭਜੀਅਭਇਆਕਿ
ਰਪਾਲਾ।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਾਥਾ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਾਥਾ।ਅਪੁਨੇਦਾ
ਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ।ਸਭਿਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਪੁ
ਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ।ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਆਏ।ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ।ਤਿਸ ਕੀਮਤਿਕ
ਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁ।ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜ
ਸਗਲੇਸਾਧਹੁ।ਰਹਾਉ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ।ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ।ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ।ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ।ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ।ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਭਨੀਜਾਈ।ਰਹਾਉ।ਧੁਰਕੀਬਾਣੀਆਈ।ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤਮਿਟਾਈ।ਦਇਆਲਪੁ
ਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ।ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਾਖੇ।ਘਟਿ
ਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ।ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ।
ਪੂਰਨਸਭਨੀਥਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ।ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ।ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆਈ।ਪਾ
ਈ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ।ਤਾਜਪਿ
ਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ।ਗੋਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਈ।ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ।ਰਹਾਉ।ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪ
ਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਆਠ
ਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉਰੀਲਾਥੀ।ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧ

ਏਸਾਥੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਖੀਕੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰ
ਬਥੋਕਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗਰੀਬੀਗਦਾ
ਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛਾਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ
॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਇਹੁਪੂਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇ
ਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀ
ਨੀ॥ਬਖਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥
੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹਭਾਈ॥ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾ
ਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸ
ਥਾਨਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੁਖਮਿਟਾਇਆ॥ ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿ
ਭਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਜਕਉਕਿਉਅਲਕਾ
ਈਐ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖੁਊਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾ
ਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥੨॥ਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀ
ਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ੫ ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇਆ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥
ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਬਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਬੋਲੇਸਾਹਿਬਕੈ ਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣ
ਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿਸਹੀਸਲਾਮਤਿ
ਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਪ
ਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਧਾਰੇ॥ਤਿਨਸਭੇ
ਥੋਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫

ਹਮਿਮਤਿਤਤਿਵਿਦਸਿਆਸੋਈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕ
ਹਣੁਨਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੇਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜ
ਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿ
ਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਪਾਛੈਅਨੰਦੁਪ੍ਰ
ਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥੮੭॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭਿਰਾਖੈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉਸੁਮ
ਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰ
ਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾ
ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈ
ਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾ
ਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅ
ਪਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾ
ਈ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮਧਿਆਈ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈ
ਅੰਦੇਸਾਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹ
ਜਅਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੩॥
ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਂਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿਓਭਵਸਾਗਰੁਜਪਿਨਾਨਕਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਆਪੇਸ
ਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਖਿਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾਗੁਰਿਪੂਰੈਬੇੜੀਕਾਟੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਗੋ
ਵਿੰਦੁਸਦਧਿਆਈਐ॥ਸਗਲਕਲੇਸਮਿਟਹਿਇਸੁਤਨਤੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੇਸਭਿਕੀਨੇਪ੍ਰਭੁਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੁਖ

ਉਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੈ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ

ਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਅਟਲਭਇਓਧ੍ਰੂਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸਰਾਇਆ॥੨॥ਜਬਹੀ
ਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਜਗਰਾਹਤੇਛੂਟਾ॥ਮਹਿਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿ
ਹਤੂਟਾ॥੩॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੈਨਿਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾਰਾ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾਤੇਭਗਤਿ
ਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿ
ਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਮਹਿਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਨਿਇਹਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥
ਸੁਖੁਦੁਖੁਰਹਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉਕਹਤਗੁਸਾਂਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰ
ਪਨਿਨਿਆਈ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮੈਕਿਹਿਬਿਧਿਲਖਉਗੁਸਾਈ॥ਮਹਾਮੋਹ
ਅਗਿਆਨਤਿਮਰਿਮੋਮਨੁਰਹਿਓਉਰਝਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਜਨਮਭਰਮਹੀਭਰਮਖੋਇਓ
ਨਹਿਅਸਥਿਰੁਮਤਿਪਾਈ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਿਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸੁਰਨਹਛੂਟੀਅਧਮਾਈ॥੧॥ਸਾਧ
ਸੰਗੁਕਬਹੂੰਨਹੀਕੀਨਾਨਹਿਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਮੈਨਾਹਿਕੋਊਗੁਨੁਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰ
ਨਾਈ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬਿਖਿਅਨ
ਕਉਧਾਵਤਕਿਹਿਬਿਧਿਰੋਕਉਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਕੇਮਤਸੁਨਿਨਿਮਖਨ
ਹੀਏਬਸਾਵੈ॥ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਸਿਉਰਚਿਓਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ਮਦਿਮਾਇਆਕੈ
ਭਇਓਬਾਵਰੋਸੂਝਤਨਹਿਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸਤਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥
੨॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਸਾਧਕੀਆਇਓਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਤਬਨਾਨਕਚੇਤਿਓਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਰੇਨਰਇਹਸਾਚੀਜੀਅਧਾਰਿ॥ਸਗਲਜਗ
ਤੁਹੈਜੈਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਭੀਤਿਬਨਾਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀ
ਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖਮਾਇਆਕੇਉਰਝਿਓਕਹਾਗਵਾਰ॥੧॥ਅਜਹੂੰਸਮਝਿਕਛੁਬਿਗ
ਰਿਓਨਾਹਿਨਭਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤੁਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿਓਤੋਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥
੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਇਹਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿਓਕੋਈ॥ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓ
ਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤਪੂਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ॥ਜਬਹੀ

ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗੁਛਾਡਿਸਭਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹਉਕਹਾਇਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉ
ਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਦੀਨਾਨਾਥਸਕਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨਪੂਛਜਿ
ਉਭਇਓਨਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕਲਾਜਬਿਰਦਕੀਰਾਖਹੁਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਲੀ
ਨਉ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂੰਡਮੁ
ਡਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨੋਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਛਾਡਿਕੈ ਝੂਠਹਲਾਗਿਓਜਨਮੁਅਕਾ
ਰਥੁਖੋਇਓ॥ਕਰਿਪਰਪੰਚਉਦਰਨਿਜਪੋਖਿਓਪਸੁਕੀਨਿਆਈਸੋਇਓ॥੧॥ਰਾਮਭਜਨ
ਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਮਾਇਆਹਾਥਿਬਿਕਾਨਾ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਅਨਸੰਗਿਬਉਰਾਨਾਮੁਰਤ
ਨੁਬਿਸਰਾਨਾ॥੨॥ਰਹਿਓਅਚੇਤੁਨਚੇਤਿਓਗੋਬਿੰਦਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਭੂਲੇਸਦਾਪਰਾਨੀ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਜੋਨਰੁਦੁਖਮੈਦੁ
ਖੁਨਹੀਮਾਨੈ॥ਸੁਖਸਨੇਹੁਅਰੁਭੈਨਹੀਜਾਕੈਕੰਚਨਮਾਟੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਨਿੰਦਿਆਨਹ
ਉਸਤਤਿਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹੈਨਿਆਰਉਨਾਹਿਮਾਨਅਪਮਾਨਾ॥੧॥ਆ
ਸਾਮਨਸਾਸਗਲਤਿਆਗੈਜਗਤੇਰਹੈਨਿਰਾਸਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਹਪਰਸੈਨਾਹਨਿਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹ
ਮੁਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਜਿਹਨਰਕਉਕੀਨੀਤਿਹਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਲੀਨਭਇ
ਓਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਉਪਾਨੀਸੰਗਿਪਾਨੀ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯ ਪ੍ਰੀਤਮਜਾਨਿਲੇਹੁਮਨ
ਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗੁਫਾਂਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਿਬਹੁਤੁ
ਮਿਲਿਬੈਠਤਰਹਤਚਹੂੰਦਿਸਿਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਿਪਰੀਸਭਹੀਸੰਗੁਛਾਡਤਕੋਊਨਆਵਤਨੇਰੈ॥੧॥
ਘਰਕੀਨਾਰਿਬਹੁਤੁਹਿਤੁਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹਕਾਂਇਆ
ਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਿਭਾਗੀ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰ
ਤਿਬਾਰਿਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ
੧੨॥ਮਃ੧॥੧੨॥ਮਃ੩॥੯॥ਮਃ੪॥੯੪॥ਮਃ੫॥੧੨॥ਮਃ੯॥ ਜੋੜੁ੧੩੯॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਉਤੁਕੀਆ॥
ਘਰੁ੧ ਦੁਬਿਧਿਆਨਪੜਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰਘਰਿ
ਜਾਵਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥
ਤੂਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿ

ਤੂ ਬਾਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤਾ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ
ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ ਭਿ
ਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ਜਬ ਲਗੁ
ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸ
ਹਾਮੰ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਭੈ ਮਾਨੰ ਆਪੇ
ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਅਕਥੈ ਕਾ
ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭ
ਗਤੀ ਰਾਤੇ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੇ
ਵਾ ਕਰੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ
ਅਧਾਰਾ ॥੭॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾ
ਵੈ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾ
ਨੰ ॥ ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧਕਾਰੀ ॥ ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ਬਿ
ਨਸੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ਕ
ਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ
ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ ਇ
ਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁ ਭਾਈ
ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ

ਪਾਏ ਭਾਈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾ

ਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ ਜਲੁ ਮ

ਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚੀਐ ਭਾਈ ਘਟਿ

ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ

ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ਕਹਣਾ ਕਿ

ਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰ

ਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ਮ

ਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਇਹੁ ਵਖਰੁ

ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ਮੇਲਿ ਕ

ਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਾਥ

ਤਰੇ ॥ ਤਿਨਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ

ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਲਾਹਨਿ

ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿ

ਲੋਇ ॥੨॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾ

ਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ

ਤਾਣੁ ॥੩॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ

ਪਿਆਰੇ ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ

ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹੁਕਮੈ

ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਹੁਕਮੈ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋ

ਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ

ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆ

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਪਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਰੇ ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਤੂੰ ਗਿਆਨਿ ॥੮॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਤੁਕੀ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ਰੂੜੌ ਲਾਲ ਚਲੂਲੁ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ਅੰਦਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ ਅਚਿੰਤ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈ
ਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿ
ਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈ॥
੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਡੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੈਵਾਦਵਖਾਣ
ਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥
ਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾ
ਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਦੁਤੁਕੀ॥
ਨਿਗੁਣਿਆਨੋਆਪੇਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊਤਮਹੈਭਾ
ਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈ
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇੜੈਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈਤੇਕੰਚਨਭ
ਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥
੩॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾ
ਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਊਪਜੈਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆ
ਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਗੁਰਮਤੀਭਉਊਪਜੈ
ਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੬॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿ
ਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਇ॥ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥
੭॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁਸਬਦੁਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤਿਸੁਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਭਾਈਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾ
ਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਹਾਗਣੀਅਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਤੂੰਆਪੇਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਗਾ
ਵਹੁਗਾਵਹੁਰੰਗਿਰਾਤਿਹੋਭਾਈਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆ
ਪੁਛੋਡਿਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਦਾਸਹਜੁਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥
ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਅਤਿਹਠਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿ
ਆਰਿ॥੩॥ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤੇਗੁਣਰ

ਦਰਿਸਾਚੈ

ਭਾਈ

ਵਾਹੁਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿਵਲਾਗੁ॥੪॥ਸਭਨਾਮਨਿਜੀਵਾਲਦਾਭਾਈਸੋਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੋ
ਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਡੀਹੈਦਾਤਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀਡੁੰਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹਨਾਹੀ
ਥਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਗੁਣਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਏਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਚੇਤਿ
ਓਭਾਈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ਕਿੜੀਪਵੰਦੀਮੁਹਾਇਓਨੁਭਾਈਬਿਖਿਆਨੋਲੋਭਾਇ॥੭॥ਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਭਾਈਅਪਰੰ
ਪਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੮॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਸਭੁਜਗੁਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿ
ਨਿਸਾਜਿਆਭਾਈਦੇਕਰਿਅਪਣੀਵਥੁ॥ਕਿਤੁਕਹੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ॥ਗੁਰੁ
ਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਜਿਸਤੇਜਾਪੈਤਥੁ॥ ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੀਐਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਨਾਮਦਾਨੁਦੇਇ
ਜਨਅਪਨੇਦੂਖਦਰਦਕਾਹੰਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਭਾਈਨਉਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਤਿਸਕੀ
ਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾ
ਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੀਐਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੨॥ਸਚੇਚਰਣਸਰੇਵੀਅਹਿਭਾਈਭ੍ਰ
ਮੁਭਉਹੋਵੈਨਾਸੁ॥ਮਿਲਿਸੰਤਸਭਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਗਿਆਨ
ਤਾਭਾਈਕਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸਭਿਫਲਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇ
ਰਾਤੇਰਾਛੋਡੀਐਭਾਈਹੋਈਐਸਭਕੀਧੂਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿ
ਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿਨਿਮਰੀਐਝੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾਈਸਰਬਕਲਾ
ਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈ
ਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਪਰਤਾਪੁਪ੍ਰਭ
ਭਾਈਮਉਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਰਾ
ਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥
ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬ
ਲਿਜਾਉ॥ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿਭਾਈ
ਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀ
ਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇ

ਈ

ਆ ਭਾਈ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੭॥ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੮॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁ
ਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾ
ਧੇ॥੧॥ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀ
ਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨ
ਮਾਹੀ॥ਤਟਤੀਰਥਸਭਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾ
ਇਬਸਿਓਸਿਰਿਕਰਵਤਧਰਾਏ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ
॥੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁਅਰਪੇ
ਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਾਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹਉ
ਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥੫॥ਜੋਗਸਿਧਆਸਣਚਉਰਾਸੀ
ਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਆ॥੬॥
ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕਮੁਅਫਾਰਾ॥ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰ
ਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭ
ਇਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੮॥ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥ ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੩॥੪॥ਮਃ੧॥੩॥
ਮਃ੩॥੩॥ਮਃ੫॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੋੜੁ੧੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥
ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿ
ਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇ
ਠਮੁਏਦੁਖਿਸਸੂਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੪॥ਸੋਰਠਿਤਾ
ਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆ
ਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿ
ਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿ
ਆ॥ਤੂੰਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇ
ਧੁ

ਗਾਸ ਘਣੁ ਵਰਸੈ ਤੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਵਣ ਹਾਰਿਆ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀ
ਏ ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਕੁਲੁ ਉ
ਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾ
ਈਐ ॥ ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥ ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮ
ਝਾਈਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥
ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇ
ਆਸੁ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ
ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥ ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਕੋ
ਦਿਨ ਵਿਸਹੀ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਸੇ ਸੈਣ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਸ
ਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣ
ਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ
ਸਿਰਜਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਨਾ ਹ
ਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆ
ਇਆ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ

ਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਘਰਹੀਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁ
ਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਬਦੇਹੀਨਾਉਊਪ
ਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕਹੁਕਿ
ਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦ੍ਰਿਸਟੁਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜ
ਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐਰਤੁਨਭੋ
ਰੀਡੇਹਿ॥ਜੀਉਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ॥੧॥
॥ਮਃ੩॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਰੰਗੁਲਾਰੰਗੁਲਾਏਮਨੁਲੇਇ॥ਜਿਉਮਾਜੀਠੈਕਪੜੇਰੰਗੇਭੀਪਾਹੇਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਰੰਗੁਨਉਤਰੈਬਿਆਨਲਗੈਕੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਆਪਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਇਦਾ॥
ਹਰਿਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ॥ਇਕਨਾਭਗਤੀਲਾਇਇਕਿਆਪਿਖੁਆਇ
ਦਾ॥ਇਕਨਾਮਾਰਗਿਪਾਇਇਕਿਉਝੜਿਪਾਇਦਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਗਾ
ਇਦਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਜੇਕੋਕਰੇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁਪਾਵਣਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਬੰਧਨਤੋੜੈਮੁਕਤਿਹੋਇਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਇਸੁਜਗਮ
ਹਿਨਾਮੁਅਲਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਜੋਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਅਜਿਤੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਤਿਸਨੋਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਦੁਖੇਦੁਖਿ
ਵਿਹਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਥਕੇਸਿਧਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਵਸਿਨਆਵਈਥ
ਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਭੇਖਧਾਰੀਭੇਖਕਰਿਥਕੇਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਹ
ਉਮੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਭਉਪਇਆਵਡਭਾਗਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਭੈਪਇਐ
ਮਨੁਵਸਿਹੋਆਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਪਾਇਆਨਾਨਕਸੁਖਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏਹਭੂਪਤਿਰਾਣੇਰੰਗਦਿਨਚਾ
ਰਿਸੁਹਾਵਣਾ॥ਏਹੁਮਾਇਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਖਿਨਮਹਿਲਹਿਜਾਵਣਾ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲੈਸਿ

ਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹੁ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂੰ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ [illegible]

ਸਿਫਤਿਸੁਣਉਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਣਸਾਝੀਤਿਨਸਿਉਕਰੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਸੇਵੀਪਿਆ
ਰਾਨਿਤਸੇਵਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਤਿਸੁਜਿਨਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਪੰਡਿਤਮੈਲੁਨਚੁਕਈਜੇਵੇਦਪੜੈਜੁਗਚਾਰਿ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੂਲੁਹੈਵਿਚਿਹਉਮੈਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿ॥ਪੰਡਿਤਭੂਲੇਦੂਜੈਲਾਗੇਮਾਇਆਕੈਵਾਪਾਰਿ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਹੈਮੂਰਖਭੁਖਿਆਮੁ
ਏਗਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਅੰਦਰਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਈ
ਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਰਜੇਜਿਨਾਹਰਿਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨ
ਮੁਖਹਰਿਨਾਮੁਨਸੇਵਿਆਦੁਖੁਲਗਾਬਹੁਤਾਆਇ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਹੈਸੁਧਿਨਕਾਈਪਾ
ਇ॥ਮਨਿਹਠਿਸਹਜਿਨਬੀਜਿਓਭੁਖਾਕਿਅਗੈਖਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਲਗਾਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਵਡਿਆਈਆਜੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਰਸ
ਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਖਰੀਸੁਹਾਵਣੀ॥ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ॥ਜਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਹੋਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਹਸਤੀਸਿਰਿਜਿਉਅੰ
ਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਾਖਿਕੈਊਭੀਸੇਵਕਰੇਇ॥ਇਉਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰ
ਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ॥
ਇਕਿਸੇਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਾਭਾਉ
ਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁ
ਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿ
ਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧
ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਇਰ
ਹੇਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥ਘ
ਰਮੰਦਰਮਹਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਹਰਿਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈ
ਕਾਮਿਨਆਈ॥ਜਨਲਾਵਹੁਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ

ਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਿਪਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੂਰੈਕ
ਰਮਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਇਕਿਦਝਹਿਇਕਿਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿਭੀ
ਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਨਕਾਖਾ
ਧਾਪੈਧਾਮਾਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਰਾਈਸ
ਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਜਾਇਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀ
ਨਖੁਰਗੀਰਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧ
ਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਿਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਸਭੁਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅ
ਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆ
ਰੁ॥ਅਗੈਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆ
ਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰਵਾਰਿ
ਨਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮ
ਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿ
ਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ॥
ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥
ਪਾਰਸਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਆਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਾਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾ
ਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧਨੁਭਾਗਤਿਨਾਭਗਤਜਨਾਜੋਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਕਹਤਿਆਧਨੁਧਨੁਭਾ

ਗਤਿ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਦੀਆ ਸੁਣਤਿਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁ
ਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ। ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ। ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ
ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ।੧੮। ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸ
ਦਾ ਵਸਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਨ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ। ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿ
ਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ।੨॥
ਪਉੜੀ। ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ। ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ
ਪਿਖਾ। ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸ
ਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ। ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ।੧੯।
ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮ
ਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ
ਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ
ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ। ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ। ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ। ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ।
ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ। ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥ
ਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ।੨੦। ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਪੜਣਾ ਗੁ
ੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ। ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆ
ਰੁ। ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ। ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆ
ਰੁ। ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ। ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅ
ਧਾਰੁ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ
ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਇ

ਗੁ

ਸੁਮਤਕੀਮਲੁਜਾਇਉਤਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇ ੨੯੬
ਰੇਭਾਈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਇਕਕਿਨਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਹੁਹਰਿਜਨਹਰਿਕਾਪੜੁਪ
ਹਿਰਹੁਖਿਮਕਾ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਹਰਿਲਾਗੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਿਮਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹੁ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਇਕਪਲਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹੋਵੈਜਿਸੁਉਪਰਿਸੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਜਪਿਜਿਣਕਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਜਨਮਜਨਮਕੀਇਸੁਮਨਕਉਮਲੁਲਾਗੀਕਾਲਾ
ਹੋਆਸਿਆਹੁ॥ਖੰਨਲੀਧੋਤੀਉਜਲੀਨਹੋਵਈਜੇਸਉਧੋਵਣਿਪਾਹੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈਉਲ
ਟੀਹੋਵੈਮਤਿਬਦਲਾਹੁ॥ਨਾਨਕਮੈਲੁਨਲਗਈਨਾਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹੁ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਚਹੁਜੁਗੀਕ
ਲਿਕਾਲੀਕਾਂਢੀਇਕਉਤਮਪਦਵੀਇਸੁਜੁਗਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਕੀਰਤਿਫਲੁਪਾਈਐਜਿਨ
ਕਉਹਰਿਲਿਖਿਪਾਹਿ॥
॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਹਰਿਉਚਰਹਿਹਰਿਭਗਤੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਸਾਧਜਨਸੰਗਤਿਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਭਲੀਬਾਣਿ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਾਹਰਿਨਿਤਚਵਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਰੰਗੁਸਦਾਮਾਣਿ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗ
ਵਾਤੇਦੁਖਾਘਾਣਿ॥ਜਿਨਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈ+ਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆ
(ਸੇ)
ਰਾਧਦੇਤਿਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਰੇਜਨਉਥਾਰੈਦਬਿਓਹੁਸੁ
ਤਿਆਗਈਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ॥ਸਰੀਰੁ
ਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂਜੈਭਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈ
+ਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਾਕਦੇਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲ
ਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀ
ਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ॥ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉਧਰਕ
ਟਨਾਰੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਿਗੁ
ਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥
ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸ

ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਂਬਨਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ (ਉ)

ਬਦੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਨਾਨਕ ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈਣੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹਰਿ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨੁ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ

ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰ
ਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪ
ਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾ
ਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁ
ਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਅਪ
ਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾ
ਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ
ਕਮਾਦੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥
ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭ
ਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ਇ
ਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸ
ਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰ

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ
ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥

ਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ਆ
ਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ
ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕ
ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ॥੫੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੩੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੦ ॥
ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫੦ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬੁਤ ਪੂ
ਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥

੧॥ਮਨਰੇਸੰਸਾਰੁਅੰਧਗਹੇਰਾ॥ਚਹੁਦਿਸਪਸਰਿਓਹੈਜਮਜੇਵਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਿਤਪੜੇਪ
ੜਿਕਬਿਤਾਮੂਏਕਪੜਕੇਦਾਰੈਜਾਈ॥ਜਟਾਧਾਰਿਧਾਰਿਜੋਗੀਮੂਏਤੇਰੀਗਤਿਇਨਹਿਨਪਾਈ॥
੨॥ਦਰਬੁਸੰਚਿਸੰਚਿਰਾਜੇਮੂਏਗਡਿਲੇਕੰਚਨਭਾਰੀ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਪੰਡਿਤਮੂਏਰੂਪੁਦੇ
ਖਿਦੇਖਿਨਾਰੀ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਭੈਬਿਗੂਤੇਦੇਖਹੁਨਿਰਖਿਸਰੀਰਾ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁ
ਕਿਨਿਗਤਿਪਾਈਕਹਿਉਪਦੇਸੁਕਬੀਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਬਜਰੀਐਤਬਹੋਇਭਸ
ਮਤਨੁਰਹੈਕਿਰਮਦਲਖਾਈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਨੀਰੁਪਰਤੁਹੈਇਆਤਨਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥੧
ਕਾਹੇਭਈਆਫਿਰਤੌਫੂਲਿਆਫੂਲਿਆ॥ਜਬਦਸਮਾਸਉਰਧਮੁਖਰਹਤਾਸੋਦਿਨੁਕੈਸੇਭੂ
ਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਤਿਉਸਠੋਰਿਰਸੁਜੋਰਿਜੋਰਿਧਨੁਕੀਆ॥ਮਰਤੀਬਾਰ
ਲੇਹੁਲੇਹੁਕਰੀਐਭੂਤੁਰਹਨਕਿਉਦੀਆ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਲਉਬਰੀਨਾਰਿਸੰਗਿਭਈਆਗੈ
ਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਮਰਘਟਲਉਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਭਇਓਆਗੈਹੰਸੁਅਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤਕ
ਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਕਾਲਗ੍ਰਸਕੂਆ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਆਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰ
ਮਸੂਆ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਗ੍ਰਸ
ਤਸਭਲੋਗੁਸਿਆਨੇਉਠਿਪੈਪੰਡਿਤਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾ॥ਭਜਿ
ਓਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਮੂਲੁਚੁਨਿਖਾਇਆ॥
ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤਿਨਾਰਦੀਰਿਦੈਨਆਈਕਾਛਿ
ਕੂਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭੁਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲੁ
ਸਭੈਜਗਊਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿਆਨੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹ
ਜਾਨੀ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਘਰੁ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਦੇ
ਖਾ॥ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆਭਉ
ਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬਜਾਈ॥ਸਭਖਲਕ
ਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂਗੁਸਕੇਲਾ॥ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮੁ
ਨਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰ

ਨਾਧਿਲੋਦਨਕਉਆਦਾ॥ਤਾਕੀਹੋਨੁਧਿਲੋਦਨਹਾਰੀ॥ਕਹਿਤੁਮਦੇਖੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਤੇਰੀਕੂਰਾਮੁ ੨੮੮
ਨਰਹਰਿਭਤਾਰਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਨਗਾਰਿਤਉਕੁਪਰਬਾਬੇਰੀ॥ਤੂੰਪ
ਰਿਘਾਰਿਨਮਈਐਢੇਰੀ॥ਤੂੰਅਜਾਪੁਨਰੇਤਸਿਰੇਰੀ॥ਤੂੰਜਾਮਿਬਪੁਗੀਹੈਹੇਮੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰਤ
ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਰੇਰੀਜਾਬਿਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋਈਜਾਣੀ॥ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥੩॥
ਰੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਰਤੇਪਾਈ॥ਜਾਤੇਭ੍ਰਮਕੀਰੇਖਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਨਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ਮੇਰੋ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲ
ਅਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ਮੂਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥ਅਬਕਿਆਕਥੀਐਗਿਆਨੁ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਸਿਕੁੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿ
ਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾਇਆ॥ਬਿਨੁਠਾਹਰਨਗਰੁਬਸਾਇਆ॥੨॥
ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ਛੋਡਿਆਜਾਇਨਮੂਕਾ॥ਅਉ
ਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁ
ਪਾਇਆ॥ਹਰਿਭੇਟਤਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀ
ਐ॥ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਸੁਨੀਐ॥ਪੜੇਸੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿਓਸੋਈ॥ ੧॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁ
ਚਹੀਐ॥ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨਮਾਨੇਲੋ
ਗੁਨਪਤੀਜੈ॥ਨਪਤੀਜੈਤਉਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਹ੍ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਿਗਿਆਨੀ॥
ਝੂਠੇਕਹਾਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥੧॥ਕਾਂਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾ॥ਜਉਘਟਿਭੀਤਰਿਹੈਮਲਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਈ॥ਕਉਰਾਪਨੁਤਊਨਜਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾ
ਰੀ॥ਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥੮॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਅਉਧੂਸੋਜੋਗੀਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਇਸੁਪਦਕਾ
ਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੧॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਬਹੁਪਰਪੰਚਕ ਕਬੀਰਜੀਉਘਰੁ ੨
ਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਹਿਆਨਿਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਭੂਲੇਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਅੰਤਿ
ਨਿਬੇਰਾਤੇਰੇਜੀਅਪਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਤਨੁਛੀਜੈਜਰਾਜਨਾਵੈ॥ਤਬਤੇਰੀਓ
ਕਕੋਈਪਾਨੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਕੋਈਨਹੀਤੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਹਿਸਵੇਰਾ॥ ੩॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨੁ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ। ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਿ ਦਿਖ
ਲਾਈ ਮੋਰੀ।ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ।ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ।ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ।੧।ਕੁੰ
ਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ।ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ।ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ।ਜਉ ਜਾਨਿਆ
ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ।੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ। ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ।ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ।ਹਉ
ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ।ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ।੧।ਮਾਧਉ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ।ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ
ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ।ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ।ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾ
ਲੇ।ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ।੨।ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ।ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ।ਊਪ
ਰਿ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ।ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ।੩।ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ।ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ
ਮੈ ਫਬੋ।ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ।ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ।੪।੧੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ। ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ।ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ।
੧।ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ।ਤਹ ਅ
ਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ।ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ।ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ।੨।ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ।
ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ।ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ।ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ।੩।ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ
ਉਜਾਰਾ।ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ।ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ।ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ।
੪।੧॥ ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੪ ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ।ਤੋ ਪਹਿ ਦੁ
ਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ।੧।ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ।ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ
ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ।ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾ
ਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ।ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ।੨।ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ
ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ।ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ।੩।
ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ।ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰ
ਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ।੪।੨॥ ਸੋਰਠਿ ਘਰੁ ੩ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ।ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ
ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ।ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ।ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ।੧।ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ
ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ।ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ।ਮੁਖ
ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ।ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ।ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ।੨।

ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਨਾ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨਿ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿ

ਰਵਰਤਉਹਮਮੋਰਾ॥ ਜਉਤੁਮਚੰਦੁਤਉਹਮਭਏਹੈਚਕੋਰਾ॥੧॥ ਮਾਧਵੇਤੁਮਨਤੋਰਹੁਤਉਹਮਨਹੀਤੋਰ
ਹਿ॥ ਤੁਮਸਿਉਤੋਰਿਕਵਨਸਿਉਜੋਰਹਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਉਤੁਮਦੀਵਰਾਤਉਹਮਬਾਤੀ॥ ਜਉਤੁਮ
ਤੀਰਥਤਉਹਮਜਾਤੀ॥੨॥ ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤੁਮਸਿਉਜੋਰੀ॥ ਤੁਮਸਿਉਜੋਰਿਅਵਰਸੰਗਿਤੋਰੀ॥੩॥
ਜਹਜਹਜਾਉਤਹਾਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ ਤੁਮਸੋਠਾਕੁਰੁਅਵਰਨਦੇਵਾ॥੪॥ ਤੁਮਰੇਭਜਨਕਟਹਿਜਮਫਾਸਾ॥ ਭ
ਗਤਿਹੇਤਿਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸਾ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਲਕੀਭੀਤਿਪਵਨਕਾਥੰਭਾਰਕਤਬਿੰਦਕਾਗਾ
ਰਾ॥ ਹਾਡਮਾਸਨਾੜੀਕੋਪਿੰਜਰੁਪੰਖੀਬਸੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀਕਿਆਮੇਰਾਕਿਆਤੇਰਾ॥ ਜੈਸੇਤਰ
ਵਰਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਖਹੁਕੰਧਉਸਾਰਹੁਨੀਵਾਂ॥ ਸਾਢੇਤੀਨਿਹਾਥਤੇਰੀਸੀਵਾਂ॥੨॥ ਬੰ
ਕੇਬਾਲਪਾਗਸਿਰਡੇਰੀ॥ ਇਹੁਤਨੁਹੋਇਗੋਭਸਮਕੀਢੇਰੀ॥੩॥ ਊਚੇਮੰਦਰਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੪॥ ਮੇਰੀਜਾਤਿਕਮੀਨੀਪਾਤਿਕਮੀਨੀਓਛਾਜਨਮਹਮਾਰਾ॥ ਤੁਮਸਰਨਾਗਤਿ
ਰਾਜਾਰਾਮਚੰਦੁਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਚਮਰਟਾਗਾਂਠਿਨਜਨਈ॥ ਲੋਗੁਗਠਾ
ਵੈਪਨਹੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਰਨਹੀਜਿਹਤੋਪਉ॥ ਨਹੀਰਾਂਬੀਠਾਉਰੋਪਉ॥ ਲੋਗੁਗੰਠਿਗੰਠਿਖਰਾਬਿ
ਗੂਚਾ॥ ਹਉਬਿਨੁਗਾਂਠੇਜਾਇਪਹੂਚਾ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁਜਪੈਰਾਮਨਾਮਾ॥ ਮੋਹਿਜਮਸਿਉਨਾਹੀਕਾ
ਮਾ॥੩॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਬਾਣੀਭਗਤਭੀਖਨਜੀਕੀ॥ ਨੈਨਹੁਨੀ
ਰੁਬਹੈਤਨਖੀਨਾਭਏਕੇਸਦੁਧਵਾਨੀ॥ ਰੂਧਾਕੰਠੁਸਬਦੁਨਹੀਉਚਰੈਅਬਕਿਆਕਰਹਿਪਰਾ
ਨੀ॥੧॥ ਰਾਮਰਾਇਹੋਹਿਬੈਦਬਨਵਾਰੀ॥ ਅਪਨੇਸੰਤਹਲੇਹੁਉਬਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਥੇਪੀਰਸ
ਰੀਰਿਜਲਨਿਹੈਕਰਕਕਰੇਜੇਮਾਹੀ॥ ਐਸੀਬੇਦਨਉਪਜਿਖਰੀਭਈਵਾਕਾਅਉਖਧੁਨਾਹੀ॥੨॥ ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਅਉਖਧੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਜਨਭੀਖਨੁ
ਪਾਵਉਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਪੁੰਨਿਪਦਾਰਥੁਪਾ
ਇਆ॥ ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਹਿਰਦੈਰਾਖਿਆਰਤਨੁਨਛਪੈਛਪਾਇਆ॥ ਹਰਿਗੁਨਕਹਤੇਕਹਨੁ
ਨਜਾਈ॥ ਜੈਸੇਗੂੰਗੇਕੀਮਿਠਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸਨਾਰਮਤਸੁਨਤਸੁਖਸ੍ਰਵਨਾਚਿਤਚੇਤੇਸੁ
ਖੁਹੋਈ॥ ਕਹੁਭੀਖਨਦੁਇਨੈਨਸੰਤੋਖੇਜਹਦੇਖਾਂਤਹਸੋਈ॥੨॥੨॥੧੨॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥
੩॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ॥੭॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੨॥ ਭੀਖਨਜੀਕੇ॥ ਜੁਮਲਾ੨੪॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂ
ਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥ਦਇਆ
ਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀ
ਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੩॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇਵਰਹਾ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿ
ਤੇਰੇਲਾਗਿਰਹਾਂ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪ
ਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚੰਉਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੪॥ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮ
ਵਿਟਹੁਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਹਮਆਦਮੀ
ਹਾਂਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇ
ਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਮਾਸੁਸਭੁਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੂਮੈਖਰਾਪਿਆਰਾ॥
ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ॥੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈ
ਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨ
ਕੀਆਕਪਟੀਕਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ਜਬ
ਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀ
ਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਕਿਉ
ਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥
ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉ
ਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾ
ਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾ
ਲਿ॥ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀਨਾਨਕਨਹੀਕੋ
ਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇ
ਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾ

ਤੋਬਿਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗਤਿਪਾਈ॥੨॥
ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰ
ਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾਡਰੈ॥੪॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉ
ਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰੁ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀਵਿਸ
ਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾ
ਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿ
ਮਨੁਰਾਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸ
ਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥
ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾ
ਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁਨਭੀ
ਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥ ੧॥
ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀਐਸਚਿਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁ
ਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾ
ਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਜੇਵਡਿਆਈਆਆ
ਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆ
ਖਉਸੰਸਾਰੁ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦਰਗਹਘੜੀ
ਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਜੀਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿ
ਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋ
ਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥
ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ॥੩॥ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁ

ਖੋਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਧਨੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰ

ਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ
ਕਰਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪ
ਾਲੇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥
ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥
ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆ
ਏ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩
ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਭ
ਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰ
ਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾ
ਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾ
ਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ
ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾ
ਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥

॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਦਾਤਾਇਕੁਸੋਈ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਗੁਣਗਾ
ਵਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਾਭਾਵਾ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮ
ਨਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਇਹੁਮਨੁਮਰੈਦਾਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥
॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਹਰਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀ
ਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤਿਮੈਗਲਮਿਕਦਾਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀ
ਵਾਲਣਹਾਰਾ॥੨॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਈ॥ਅਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇ
ਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥
ਕਦੇਨਵਿਛੁੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕਲਾਆਪੇਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ
॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਕਾਚਾਧਨੁਸੰਚਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਅੰਧਗਾਵਾਰ॥ਬਿ
ਖਿਆਕੈਧਨਿਸਦਾਦੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਸਾਥਿਜਾਇਨਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸਾਚਾਧਨੁਗੁਰਮਤੀਪਾਏ॥
ਕਾਚਾਧਨੁਫੁਨਿਆਵੈਜਾਏ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਸਭਿਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬੇਨ
ਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਪੂਰੈਭਾਗਿ॥ਸਾਚਿਰਤੇਅਹਿਨਿਸਿਬੈਰਾਗਿ॥੨॥ਚਹੁਜੁਗਮਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਤਰਸਹਿਸਭਿਲੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਾਚਾਸਾਚਾਹੈਸੋਇ॥ਊਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੈਕੋਇ॥ਸਚੁਸਾਚਾਸ
ਚੁਆਪਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਸਚਿਲਾਏ॥੪॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਨਾਵੈਕੀ
ਕੀਮਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੇਜਨਧੰਨੁਜਿਨਇਕਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਸਾਚਾਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵੀਚਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਅਚਰਜੁਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਣਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲਵਿਚਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੂਰਖਮੂਰਖਮਨਮਾਹਿ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਹਉਮੈਜਾਇ॥ਆਪੇਬਖਸੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਬਿਖਿਆਕਾਧਨੁਬਹੁਤੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਹੰਕਾਰਿ
ਡੂਬੈਨਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੋਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਕਰਤਾ
ਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਸਚਿਲਾਏਸੋਈਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥
੪॥੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੪ ਹਮਭੀਖਕਭੇਖਾਰੀ
ਤੇਰੇਤੂਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ॥ਹੋਹਿਦੈਆਲਨਾਮੁਦੇਹੁਮੰਗਤਜਨਕਉਸਦਾਰਹਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੧॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉਸਾਚੇਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਭਨਾਕਾਏਕੋਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਬਹੁਤੇਫੇਰਪਏਕਿਰਪਨਕਉਅਬਕਿਛੁਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦਰਸਨੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾ
ਐਸੀਬਖਸਕਰੀਜੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਭਰਮਪਟਖੂਲੑੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਨਿਆ॥ਸਾਚੀਲਿਵ
ਲਾਗੀਹੈਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੋਹਰਿਸੇਵਹਿਸੰਤਭਗਤਤਿਨਕੇਸਭਿਪਾਪਨਿਵਾ
ਰੀ॥ਹਮਊਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀਰਖੁਸੰਗਤਿਤੁਮਜੁਪਿਆਰੀ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਕਹਿਨਸਕਉਬ
ਨਵਾਰੀ॥ਹਮਪਾਪੀਪਾਥਰਨੀਰਿਡੁਬਤਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਖਣਹਮਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਲਾਗੇਬਿਖੁਮੋਰਚਾਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਸਵਾਰੀ॥ਜਿਉਕੰਚਨੁਬੈਸੰਤਰਿਤਾਇਓਮਲੁਕਾਟੀ
ਕਟਿਤਉਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਉਦਿਨੁਰਾਤੀਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰ
ਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸ
ਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਤੁਮਭਾਗੀ॥ਅਪਨੀਸੇਵਾਆਪਿ
ਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾ
ਈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂ
ਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁਲਾਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਾਨੑ
ਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿ
ਲਹਅਭਾਗੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁ
ਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਪੁ
ਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਸੁਨਹੁਜਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਿਜਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਿਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ ਜਿਨਿਜਪਿਓ
ਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵ
ਡਊਚੇਤਿਨਹਰਿਜਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾ
ਨੀ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾ
ਲੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇ
ਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋਚਾਨੀ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਗਤਿ ਸਾਧ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹ
ਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ
ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ਤਿਉ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਅੰਤੁ ਮਾ
ਤੀ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ
ਓ ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾ
ਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨਾਤੀ ॥
੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ਕਿਵ ਛੂਟਹਿ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਹਮ ਮਾਂਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਰੇ ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥ ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥ ਹਰਿ
ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥ ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ॥
ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਕੀ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਸਾਕੀ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ
ਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲ
ਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਪ
ਤੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜ

ਪਿਮਨਨਾਮਹਰੀਹੋਹਿਸਰਬਸੁਖੀ॥ਹਰਿਜਸੁਊਚਸਭਨਾਤੇਊਪਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਿਛਡਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਕੀਨੀਗੁਰਿਭਗਤਿਹਰਿਦੀਨੀਤਬਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨਿਆਈ॥ਬਹੁਚਿੰਤ
ਵਿਸਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀਨਾਨਕਹਰਿਭਏਹੈਸਖਾਈ॥੨॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਪੜੁ
ਹਰਿਲਿਖੁਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਾਉਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਮਨਿਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆਇਹਰਿ
ਹੋਇਸੰਤੁਸਟੁਇਵਭਣੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮਨਜਪੀਐਹਰਿਜਗਦੀਸ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਸਾ
ਧੂਮੀਤ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਬਨਵਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਤਬਭਇਓਮਨਿਉਦਮੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਓਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਪਤਿਰਾਖੁਮੇਰੇਸੁਆ
ਮੀਹਰਿਆਇਪਰਿਓਹੈਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁ
ਧਤੇਤੀਸਕੋਟਿਮੁਨਿਜਨਸਭਿਚਾਹਹਿਹਰਿਜੀਉਤੇਰੋਨਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਪਾਵੈਜਿਨਕਉ
ਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਭਾਉ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮੈਨਾਮਹਰਿਜਸੁਊਤਮਕਾਮ॥ਜੋਗਾਵਹਿਸੁਣਹਿ
ਤੇਰਾਜਸੁਸੁਆਮੀਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ
ਰਿਸੁਆਮੀਜੋਤੁਮਦੇਹੁਸੋਈਹਉਪਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਨਾਨਕਹਰਿਸਿ
ਮਰਣਕੋਹੈਚਾਉ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਸੇਵਕਸਿਖਪੂਜਣਸਭਿਆਵਹਿਸ
ਭਿਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਊਤਮਬਾਨੀ॥ਗਾਵਿਆਸੁਣਿਆਤਿਨਕਾਹਰਿਥਾਇਪਾਵੈਜਿਨਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਆਗਿਆਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਭਵਜਲਤੀਰਥਿ॥ਹਰਿ
ਦਰਿਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਹੈਸੰਤਹੁਹਰਿਕਥਾਜਿਨਜਨਹੁਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾ
ਹੈਆਪੇਆਪੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੋਜਵਿਡਾਨੀ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਈਹਰਿਮਿਲਸੀਅਵਰ
ਸਭਤਿਆਗਿਓਹਾਹਰਿਭਾਨੀ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਇਛਾਪੂਰਕੁਸਰਬਸੁਖ
ਦਾਤਾ॥ਹਰਿਜਾਕੈਵਸਿਹੈਕਾਮਧੇਨਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਧਿਆਈਐਮੇਰੇਜੀਅੜੇਤਾਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ
ਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਸਤਿਨਾਮੁਸਦਾਸਤਿਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜਲਹੋਈਹੈਨਿਤਧਿਆ
ਈਐਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਹਰਿਸਿਮਰਨੁਭਇਆਤਹਉਪਾਧਿਗਤੁਕੀਨੀ
ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਇਹਮਤਿਦੀਨੀਜਪਿਹਰਿਭਵਜਲੁਤਰਨਾ॥੨॥
੬॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਸਾਹਾਮੈਹਰਿਦਰਸਨਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਿਤੂਜਾਨਤਾ
ਸਾਹਾਅਵਰੁਕਿਆਜਾਨੈਕੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤੂਮੇਰੇਸਾਹਾਤੇਰਾਕੀਆਸਚੁਸਭੁ
ਹੋਇ॥ਝੂਠਾਕਿਸਕਉਆਖੀਐਸਾਹਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਸਾਹਾਸਭਿਤੁ

ਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ
ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ
ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ
ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਅਗਮ
ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖ
ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ
ਜਿਨਿ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥ ਕਮਲ ਹੇਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥
ਅਬ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਹੇ
ਤਿ ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਕਿਓ ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਦ ਹੇਤਿ ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਗਾ ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿ
ਦਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਅਤਿ ਰਚਿਓ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁ
ਨਾ ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ
ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ
ਛਾਡੀ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਮ
ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ਹਮ ਆਪਨ ਕੀ
ਨਾ ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨਾਨਕ ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥
੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ
ਕੀਰਤਨੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮ

ਨਮਾਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਲੀਨਰਿਦੈਵਸਿਆਤਾਦੁਖੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾ
ਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋ
ਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏਬਿਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾ
ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਭਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁਰਬਾਨੀ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆ
ਦੁਖੁਸੁਖੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇ
ਬਹੁਤੇਰੇਤਿਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋ
ਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚਹਮਤੁਮਕਛੁ
ਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਾਤਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਹੋਈਹੈਤਾਤੇਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿ
ਓਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲਘਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾ
ਨੀ॥੪॥੫॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਲਪ
ਟਿਰਹੇਮਾਇਆਰੰਗਮਾਤੇਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾ
ਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਅਘਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁਕਰਤਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨ
ਤਾਕੀਮਿਟੈਨਭੂਖਾ॥ਉਦਮੁਕਰੈਸੁਆਨਕੀਨਿਆਈਚਾਰੇਕੁੰਟਾਘੋਖਾ॥੨॥ਕਾਮਵੰਤਕਾਮੀਬਹੁ
ਨਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਚੂਕੈ॥ਦਿਨਪ੍ਰਤਿਕਰੈਕਰੈਪਛੁਤਾਪੈਸੋਗਲੋਭਮਹਿਸੂਕੈ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਅਪਾਰਅਮੋਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਸੂਖੁਸਹਜੁਆਨੰਦੁਸੰਤਨਕੈਨਾਨਕਗੁਰਤੇਜਾਨਾ॥
੪॥੬॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਲਵੈਨਲਾਗਨਕਉਹੈਕਛੂਐਜਾਕਉਫਿਰਿਇਹੁਧਾਵੈ॥ਜਾਕਉ
ਗੁਰਿਦੀਨੋਇਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਸਹੀਕਉਬਨਿਆਵੈ॥੧॥ਜਾਕਉਆਇਓਏਕੁਰਸਾ॥ਖਾਨਪਾਨਆ
ਨਨਹੀਖੁਧਿਆਤਾਕੈਚਿਤਿਨਬਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਹੋਇਓਹਰਿਆਏਕਬੂੰਦਜਿਨਿ
ਪਾਈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਉਸਤਤਿਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੨॥ਘਾਲਨਮਿਲਿਓਸੇਵਨਮਿ
ਲਿਓਮਿਲਿਓਆਇਅਚਿੰਤਾ॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਤਿਨਿਗੁਰਹਿਕਮਾਨੋਮੰਤਾ॥੩॥
ਦੀਨਦੈਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਨਾਨਕਸੰਗਿਰਵਿਆਜਿਉ
ਮਾਤਾਬਾਲਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੭॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬਾਰਿਜਾਉਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਜਿਨਿਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅੰਧਕਾਰਮਹਿਜਿਨਿਸੀਧਾਮਾਰਗੁਦਿਖਾਯਾ॥੧॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨ

ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਈਹਾਊਹਾਸਗਲਥੋਕਕੀਜਿਸਹਿਹਮਾਰੀਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਰ
ਬਨਿਧਾਨਾਮਾਨੁਮਹਤੁਪਤਿਪੂਰੀ॥ਨਾਮੁਲੈਤਕੋਟਿਅਘਨਾਸੇਭਗਤਿਬਾਛਹਿਸਭਿਧੂਰੀ॥੨॥ਸਰ
ਬਮਨੋਰਥਜੇਕੋਚਾਹੈਸੇਵੈਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਸਿਮਰਤਪਾਰਿਪਰਾਨਾ॥
੩॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸੰਤਸੰਗਿਰਹਿਓਓਲ੍ਹਾ॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਨੁਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜ
ਨੁਇਹੁਨਾਨਕਕੀਨੋਚੋਲ੍ਹਾ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਹਕਰਣੀਹੋਵਹਿਸਰਮਿੰਦਾਇ
ਹਾਕਮਾਨੀਰੀਤਿ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਸਾਕਤਕੀਪੂਜਾਐਸੀਦ੍ਰਿੜੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹਭੂ
ਲੋਅਵਰੈਹੀਤ॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਬਨਹਰਪਾਤਰੇਇਹੈਤੁਹਾਰੋਬੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਲੇਪ
ਹੋਤਦੇਹਕਉਸੁਖੁਗਰਧਭਭਸਮਸੰਗੀਤਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਿਨਾਹਿਰੁਚਿਆਵਤਬਿਖੈਠਗਉਰੀ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਉਤਮਸੰਤਭਲੇਸੰਜੋਗੀਇਸੁਜੁਗਮਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ॥ਜਾਤਅਕਾਰਥਜਨਮ
ਪਦਾਰਥਕਾਚਬਾਦਰੈਜੀਤ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਭਾਗੇਗੁਰਿਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਨੇਤ੍ਰਦੀਤ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਨਦੁਖਤੇਨਿਕਸਿਓਨਾਨਕਏਕਪਰੀਤ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਪਾਨੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਗੁਣਗੋਬਿੰਦਜਸੁਗਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਮਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੈਇਹੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਮੇਰੇਸਾਂਈ॥ਐਸੀਮਤਿਦੀਜੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਦਾ
ਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮੋਹੁਮਾਨੁਛੂਟੈਬਿਨਸਿਜਾਇਭਰਮਾਈ॥ਅ
ਨਦਰੂਪੁਰਵਿਓਸਭਮਧੇਜਤਕਤਪੇਖਉਜਾਈ॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿ
ਤਪਾਵਨਗੋਸਾਂਈ॥ਕੋਟਿਸੂਖਆਨੰਦਰਾਜਪਾਏਮੁਖਤੇਨਿਮਖਬੁਲਾਈ॥੩॥ਜਾਪਤਾਪਭ
ਗਤਿਸਾਪੂਰੀਜੋਪ੍ਰਭਕੈਮਨਿਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥
੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ॥ਜਿਨਿਕੀਨੇਵਸਿਅਪੁਨੈਤ੍ਰੈਗੁਣਭਵਣਚਤੁਰਸੰਸਾਰਾ॥ਜਗ
ਇਸਨਾਨਤਾਪਥਾਨਖੰਡੇਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹੀਤਉਛੂਟੋ॥ਸਾਧਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗਾਏਬਿਖੈਬਿਆਧਿਤਬਹੂਟੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਸੁਣੀਐਨਹਮੁਖਤੇਬਕੀਐ
ਨਹਮੋਹੈਉਹਡੀਠੀ॥ਐਸੀਠਗਉਰੀਪਾਇਭੁਲਾਵੈਮਨਿਸਭਕੈਲਾਗੈਮੀਠੀ॥੨॥ਮਾਇਬਾਪਪੂ
ਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾਉਨਿਘਰਿਘਰਿਮੇਲਿਓਦੂਆ॥ਕਿਸਹੀਵਾਧਿਘਾਟਿਕਿਸਹੀਪਹਿਸਗਲੇਲਰਿਲਰਿਮੂ
ਆ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਇਹੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੂੜੀਭਾਹਿਜਲੈ
ਸੰਸਾਰਾਭਗਤਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਸਗਲੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥

ਹਰਿ ਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਧਨੁਪਾਇਆਅਪੁਨੈਘਰਿਲੈਆਇਆਖਾਟੇ॥੪॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਦਾ
ਤੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਨਾਇਕਖਸਮਹਮਾਰੇ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮਰੇ
ਧਾਰੇ॥੧॥ਜਿਹਵਾਏਕਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਤੇਰੋਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਲ
ਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਹਮਾਰੇਖੰਡਹੁਅਨਿਕਬਿਧੀਸਮਝਾਵਹੁ॥ਹਮਅਗਿਆਨਅਲਪ
ਮਤਿਥੋਰੀਤੁਮਆਪਨਬਿਰਦੁਰਖਾਵਹੁ॥੨॥ਤੁਮਰੀਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਸਾਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲੇ॥
ਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾਨਾਨਕਘਰਕੇਗੋਲੇ॥੩॥੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਪੂਜਾਵਰਤ
ਤਿਲਕਇਸਨਾਨਾਪੁੰਨਦਾਨਬਹੁਦੈਨ॥ਕਹੂੰਨਭੀਜੈਸੰਜਮਸੁਆਮੀਬੋਲਹਿਮੀਠੇਬੈਨ॥੧॥ਪ੍ਰ
ਭਜੀਕੋਨਾਮੁਜਪਤਮਨਚੈਨ॥ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਖੋਜਹਿਸਭਿਤਾਕਉਬਿਖਮੁਨਜਾਈਲੈਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਾਪਤਾਪਭ੍ਰਮਨਬਸੁਧਾਕਰਿਉਰਧਤਾਪਲੈਗੈਨ॥ਇਹਬਿਧਿਨਹਪਤੀਆਨੋਠਾਕੁਰਜੋਗਜੁ
ਗਤਿਕਰਿਜੈਨ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹਰਿਜਸੁਤਿਨਿਪਾਇਓਜਿਸੁਕਿਰਪੈਨ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭਭੇਟੇਨਾਨਕਸੁਖਿਜਨਰੈਨ॥੩॥੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਵੈਪ੍ਰਭੂ
ਮਿਲਾਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰੇਨਿਹਚਲੁਇਹੁਮਨੂਆਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂੰਧਾਵੈ॥
੧॥ਹੈਕੋਊਐਸੋਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜੀਉਹੀਉਦੇਉਅਰਪਉਅਪਨੋਚੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰ
ਧਨਪਰਤਨਪਰਕੀਨਿੰਦਾਇਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੈ॥ਸੰਤਹਸੰਗੁਸੰਤਸੰਭਾਖਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮ
ਨੁਜਾਗੈ॥੨॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਦਇਆਲਾ॥ਮਾਗੈਦਾਨੁਨਾਮੁਤੇ
ਰੋਨਾਨਕਜਿਉਮਾਤਾਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੩॥੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਲੀਨੇਸੰਤਉਬਾਰਿ॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੀਚਿਤਵੈਬੁਰਿਆਈਤਿਸੁਹੀਕਉਫਿਰਿਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕਾਆਪਿਸਹਾਈਹੋ
ਆਨਿੰਦਕਭਾਗੇਹਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਊਹਾਂਹੀਮੂਏਬਾਹੁੜਿਗ੍ਰਿਹਿਨਮੰਝਾਰਿ॥੧॥ਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਗੁਨਗਾਵੈਸਦਾਅਪਾਰਿ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੁਖੁਕਾਲਾਹੋਆਦੀਨਦੁਨੀਆਕੈਦਰਬਾ
ਰਿ॥੨॥੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਬਹਰਿਰਾਖਨਹਾਰੁਚਿਤਾਰਿਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿ
ਨ ਭੀਤਰਿਸਗਲਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਸਟਿਭਈਸਾਧਕੈਸੰਗਮਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮਾ
ਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਨਾਰਾਇਨਸੰਗੀਸਗਲੇਤਾਰਿਆ॥੧॥ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮਨਏਕੈ
ਮਨਿਬਿਸ੍ਵਾਸੁਪ੍ਰਭਧਾਰਿਆ॥ਚਰਨਰੇਨਬਾਂਛੈਨਿਤਨਾਨਕੁਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੨॥੧
੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਲਾਗੋਰਾਮਸਿਉਹੇਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਹਾਈਜਿਨਿਦੁਖੁਕਾਕਾਟਿ

ਆਵੈ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਨਾਇ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਭਾ ਸਗਲੀ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ
ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੇ
ਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆਂ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆ
ਰਾਧੀ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹਾਂ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ ਧ੍ਰਾ
ਪਸਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਭੂਖ ॥੨॥ ਮਨਿ ਬਾਸਨ ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥
੩ ॥ ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥
੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾ
ਣੁ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ
ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਤਾ
ਤੇ ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥
ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਐਸੇ
ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥

ਝੂਠੁ ਧੋਹੁ ਮਿਓ ਗਰਬਿ ਮੀਠਾ ॥ ਸਤਿ ਪਿਆਰੀ ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥
ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਗਲਾ ਈ ਖੋਵੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਪਾਪ
ਕਰੈ ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਬੰਦਾ
ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਖਾਟਣ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ ਸੰਚਣ ਕਉ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ
ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸੰਤ ਵਡਾਈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥
ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਨਾਦ ਕਵਿ
ਤ ॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ
ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀ
ਵੈ ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ
੧ ਰਹਾਉ
ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥
ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਪੂ
ਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜਮਕਾਲ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪
॥੩॥੨੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ
ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰ
ਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪ
ਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ
ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮ
ਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ
ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ

ਕੁਰਮਾਖਿਓ॥੨॥੨॥੨੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਹਜੂਰਿਦੂਰਿਕਤਹੁਨਜਾ
ਈ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਮਨਿਸਦਾਧਿਆਈ॥੧॥ਈਤਊਤਨਹੀਬੀਛੁੜੈਸੋਸੰਗੀਗਨੀਐ॥
ਬਿਨਸਿਜਾਇਜੋਨਿਮਖਮਹਿਸੋਅਲਪਸੁਖੁਭਨੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਅਪਿਆਉਦੇ
ਕਛੁਊਨਨਹੋਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਮਾਲਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਪਾਰਪ੍ਰਭ
ਊਚਾਜਾਕਾਰੂਪੁ॥ਜਪਿਜਪਿਕਰਹਿਅਨੰਦੁਜਨਅਚਰਜਆਨੂਪੁ॥੩॥ਸਾਮਤਿਦੇਹੁਦਇਆਲ
ਪ੍ਰਭਜਿਤੁਤੁਮਹਿਅਰਾਧਾ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਰੇਨਪਗਸਾਧਾ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਜਿਨਿਤੁਮਭੇਜੇਤਿਨਹਿਬੁਲਾਏਸੁਖਸਹਜਿਸੇਤੀਘਰਿਆਉ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਗੁਨਗਾ
ਉਸਹਜਧੁਨਿਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਕਮਾਉ॥੧॥ਤੁਮਘਰਿਆਵਹੁਮੇਰੇਮੀਤ॥ਤੁਮਰੇਦੋਖੀਹਰਿਆਪਿ
ਨਿਵਾਰੇਅਪਦਾਭਈਬਿਤੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਗਟਕੀਨੇਪ੍ਰਭਕਰਨੇਹਾਰੇਨਾਸਨਭਾਜਨਥਾਕੇ॥ਘ
ਰਿਮੰਗਲਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਅਪੁਨੈਖਸਮਿਨਿਵਾਜੇ॥੨॥ਅਸਥਿਰੁਰਹਹੁਡੋਲਹੁਮਤਕਬਹੂਗੁ
ਰਕੈਬਚਨਿਅਧਾਰਿ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਗਲਭੂਮੰਡਲਮੁਖਊਜਲਦਰਬਾਰਿ॥੩॥ਜਿਨਕੇਜੀਅਤਿ
ਨੈਹੀਫੇਰੇਆਪੇਭਇਆਸਹਾਈ॥ਅਚਰਜੁਕੀਆਕਰਨੈਹਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈ॥੪॥੪॥੩੦॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਸੁਨਹੁਸੰਤਪਿਆਰੇਬਿਨਉਹਮਾਰੇ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕਾਹੂਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਨਿਰਮਲਕਰਮਕਰਿਤਾਰਨਤਰਨਹਰਿਅਵ
ਰਿਜੰਜਾਲਤੇਰੈਕਾਹੂਨਕਾਮਜੀਉ॥੧॥ਜੀਵਨਦੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੇਵਾਇਹੁਉਪਦੇਸੁਮੋਕਉਗੁਰਿ
ਦੀਨਾਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਸਿਉਨਲਾਈਐਹੀਤੁਜਾਕੋਕਿਛੁਨਾਹੀਬੀਤੁ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਓਹੁਸੰਗਿਨ
ਚਾਲੈ॥ਮਨਿਤਨਿਤੂਆਰਾਧਿਹਰਿਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸਾਧਜਾਕੈਸੰਗਿਤੇਰੇਬੰਧਨਛੂਟੈ॥੨॥ਗਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਸਰਨਿਹਿਰਦੈਕਮਲਚਰਨਅਵਰਆਸਕਛੁਪਟਲੁਨਕੀਜੈ॥ਸੋਈਭਗਤੁਗਿਆਨੀਧਿ
ਆਨੀਤਪਾਸੋਈਨਾਨਕਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੩॥੧॥੩੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੋਰੇਲਾਲ
ਭਲੇਰੇਭਲੇਰੇਭਲੇਹਰਿਮੰਗਨਾ॥ਦੇਖਹੁਪਸਾਰਿਨੈਨਸੁਨਹੁਸਾਧੂਕੇਬੈਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਚਿਤਿਰਾ
ਖੁਸਗਲਹੈਮਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਚੋਆਰਸਭੋਗਕਰਤਅਨੇਕੈਬਿਖਿਆਬਿਕਾਰਦੇਖੁ ਆ
ਸਗਲਹੈਫੀਕੇਏਕੈਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਨੀਕੋਕਹਤਸਾਧਜਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਆਪਨਥਾਪਿਓਹਰਿਜ ਹੈ
ਪੁਨਨਿਮਖਜਾਪਿਓਅਰਥੁਦ੍ਰਬੁਦੇਖੁਕਛੁਸੰਗਿਨਾਹੀਚਲਨਾ॥੧॥ਜਾਕੋਰੇਕਰਮੁਭਲਾਤਿਨਿਓ
ਟਗਹੀਸੰਤਪਲਾਤਿਨਨਾਹੀਰੇਜਮੁਸੰਤਾਵੈਸਾਧੂਕੀਸੰਗਨਾ॥ਪਾਇਓਰੇਪਰਮਨਿਧਾਨੁਮਿਟਿਓਹੈ
ਅਭਿਮਾਨੁਏਕੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਨਕਮਨੁਲਗਨਾ॥੨॥੨॥੩੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਹਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿਏਕੁਸਿਮਰਿਪਿਆਰੇ।ਕਲਿਕਲੇਸਲੋਭ
ਮੋਹਮਹਾਭਉਜਲੁਤਾਰੇ।ਰਹਾਉ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਮਖਨਿਮਖਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੇ।ਸਾਧਸੰਗਜ
ਪਿਨਿਸੰਗਮਨਿਨਿਧਾਨੁਧਾਰੇ।੧।ਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਗੁਨਗੋਬਿਦਬੀਚਾਰੇ।ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਰੇਨਨਾਨਕਮੰਗਲਸੂਖਸਧਾਰੇ।੨।੧।੩੧। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੮ ।ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੇ।ਇਹਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿ
ਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ।੧।ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ।ਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਤਸਕਰੁ
ਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈਜਾਲੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਅੰਧੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਧੁਜੈਸੇਬਾ
ਲੇ।ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਨਕਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ।੨।੧।੩੨। ਧਨਾਸਰੀਮਃ੫
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈਸਿੰਚਾਈ।ਨਵਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰ
ਹੀਜਨਪਾਈ।੧।ਸੰਤਨਕਉਅਨਦੁਸਗਲਹੀਜਾਈ।ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਠਾਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆ
ਸ੍ਰਬਠਾਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ।ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਿ
ਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ।੨।੨।੩੩। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈ
ਭੂਮਵੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ।ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਰਾਜੁਹਮਰਾਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ।੧।ਜੇਕੋਊਅ
ਪੁਨੀਓਟਸਮਾਰੈ।ਜੈਸਾਬਿਤੁਤੈਸਾਹੋਇਵਰਤੈਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਨਤਿਆਗਿ
ਭਏਇਕਆਸਰਸਰਣਿਸਰਣਿਕਰਿਆਏ।ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਏ।੨।੩।੩੪। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕੈਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤਹੈਸੂਰਾ।
ਆਤਮਜਿਣੈਸਗਲਵਸਿਤਾਕੈਜਾਕਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ।੧।ਠਾਕੁਰੁਗਾਈਐਆਤਮਰੰਗਿ।ਸਰ
ਣੀਪਾਵਨਨਾਮੁਧਿਆਵਨਸਹਜਿਸਮਾਵਨਸੰਗਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੰ
ਗਿਪੁਨੀਤਾਦੇਹੀ।ਜਨਕੀਧੂਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈ ਸੁਖੁਏਹੀ।੨।੪।੩੫। ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਹਕਾਵੈਓਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ।ਪਾਪਕਰੇਕਰਿਮੂਕਰਿਪਾਵੈਭੇਖ
ਕਰੈਨਿਰਬਾਨੈ।੧।ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭਨੇਰਿ।ਉਤਤਾਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਰਿ।੧
ਰਹਾਉ।ਜਬਲਗੁਤੁਟੈਨਾਹੀਮਨਭਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ।ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸੰਤੁਭ
ਗਤੁਜਨੁਸੋਈ।੨।੫।੩੬। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੈ
ਮਸਤਕਿਕਰਮਾ।ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿਧਰਮਾ।੧।ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈਸੋ
ਭ।ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈਜੋਜੋਹੋਗੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮਧਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੂਰਾ

ਸ੍ਰਵਨਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਉਚਾਰਤ ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਤਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤਉ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨਿ ਮੰਤਾ ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ ਬੂਡਤ ਅੰਧ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮਾ

ਰਾ॥੧॥ਤਿਰਖਬੁਝੀਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤਾ॥ਮੁਰਾਰਿਸਹਾਇਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰਗਹਿਉਧਾਰਹੁਮੀਤਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਸੁਨੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੈਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾ
ਸਿਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖ੍ਯਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਹਰਿ
ਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁਰਖਬਖਸੰਦ॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋ
ਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁ
ਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓ
ਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏਸਾਹਿ
ਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾ
ਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁ
ਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮ
ਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਹ
ਜਹਪੇਖਉਤਹਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇ
ਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲ
ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਨਿਕ
ਟਿਨਆਵੈਜਾਮੁ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹ
ਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦੁਦਮੋਦਰਸਿਮਰਉਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥
੨॥੧੭॥੪੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿਸਿ
ਮਰਉਤੁਮਰਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਸੰਤਨਕਾਸੰਗੁਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅ
ਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਬਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਉ॥੧॥ਸ੍ਵਸਤਿਬਿਵਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਮ
ਧ੍ਯੰਤਪ੍ਰਭਜਾਪਣ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜਨਮਨਛਾਪਣ॥੨॥੧੮॥੪੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਸਭਿਥੋਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਮੋਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿ

ਸਭੁ ਪਾਈਐ ਦੇਵੈ ਸੁਤੇ ਲੋਲੈ ਕਾ ॥੧॥ ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕਾ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥ ੫੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨ ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਹਸਤੀ ਰਥੁ ਅਸੁ ਅਸ੍ਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ
ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ
ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥
੩॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ
ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜ
ਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆ
ਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬ
ਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ ਦੀ
ਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾ
ਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋ
ਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ
ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੯ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਇਹ ਜੀਅ
ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨ
ਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥ ਮ: ੧॥੯॥ ਮ: ੩॥੧੩॥ ਮ: ੪॥
੫੮॥ ਮ: ੫॥੪॥ ਮ: ੯॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੯੩॥ ਜੋੜ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਚੁਗ
ਹਿਨਹੀਦੂਰੇ।ਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਹਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ।ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਾਵੈ।੧।ਕਿਆਬਗੁ
ਬਪੁੜਾਛਪੜੀਨਾਇ।ਕੀਚੜਿਡੂਬੈਮੈਲੁਨਜਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਰਖਿਰਖਿਚਰਨਧਰੇਵੀਚਾਰੀ।
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ।ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਗੁਰਿਰਾਖੇ।੨।
ਸਰਵਰਹੰਸਾਛੋਡਿਨਜਾਇ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਇ।ਸਰਵਰਮਹਿਹੰਸੁਹੰਸਮਹਿਸਾ
ਗਰੁ।ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਬਚਨੀਆਦਰੁ।੩।ਸੁੰਨਮੰਡਲਇਕੁਜੋਗੀਬੈਸੇ।ਨਾਰਿਨਪੁਰਖੁਕਹਹੁ
ਕੋਊਕੈਸੇ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ।ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਸਚੇਸਰਣਾਈ।੪।ਆਨੰਦਮੂਲੁਅ
ਨਾਥਅਧਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਿਬੀਚਾਰੀ।ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਣਹਾਰੇ।ਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਮਿਲੇਪਗੁਧਾਰੇ।੫।ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕਾਲੁਸੰਤਾਏ।ਮਰਣੁਲਿਖਾਇਮੰਡਲਮਹਿਆਏ।
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਵੈ।ਆਪੁਨਚੀਨਸਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈ।੬।ਕਹਤਉਪੜਤਉਏਕੋ।ਧੀ ਸੁਣਤਉ
ਰਜਧਰਮੁਧਰਣੀਧਰਟੇਕ।ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਰਿਦੈਸਮਾਏ।ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੇਮਨੁਪਤੀਆਏ।੭।
ਸਾਚੇਨਿਰਮਲਮੈਲੁਨਲਾਗੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ।ਸੂਰਤਿਮੂਰਤਿਆਦਿਅਨੂਪੁ।
ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਚੁਸਰੂਪੁ।੮।੧। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਸਹਜਿਮਿਲੈਮਿਲਿਆਪਰਵਾਣੁ।ਨਾ
ਤਿਸੁਮਰਣੁਨਆਵਣੁਜਾਣੁ।ਠਾਕੁਰਮਹਿਦਾਸੁਦਾਸਮਹਿਸੋਇ।ਜਹਦੇਖਾਤਹਅਵਰੁਨਕੋਇ।੧।
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਹਜਘਰੁਪਾਈਐ।ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮਰਿਆਈਐਜਾਈਐ।੧।ਰਹਾਉ।
ਸੋਗੁਰੁਕਰਉਜਿਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ।ਅਕਥੁਕਥਾਵੈਸਬਦਿਮਿਲਾਵੈ।ਹਰਿਕੇਲੋਗਅਵਰਨਹੀਕਾਰਾ।
ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਸਾਚੁਪਿਆਰਾ।੨।ਤਨਮਹਿਮਨੂਆਮਨਮਹਿਸਾਚਾ।ਸੋਸਾਚਾਮਿਲਿਸਾਚੇਰਾਚਾ।
ਸੇਵਕੁਪ੍ਰਭਕੈਲਾਗੈਪਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲੈਮਿਲਾਇ।੩।ਆਪਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇਦੇਖੈ।ਹਠਿਨ
ਪਤੀਜੈਨਾਬਹੁਭੇਖੈ।ਘੜਿਭਾਡੇਜਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਆ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਮਨੁਪਤੀਆਇਆ।
੪।ਪੜਿਪੜਿਭੂਲਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ।ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਵਹਿਜਾਹਿ।ਨਾਮੁਜਪੈਭਉਭੋਜਨੁਖਾਇ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਰਹੇਸਮਾਇ।੫।ਪੂਜਿਸਿਲਾਤੀਰਥਬਨਵਾਸਾ।ਭਰਮਤਡੋਲਤਭਏਉਦਾਸਾ।
ਮਨਿਮੈਲੈਸੂਚਾਕਿਉਹੋਇ।ਸਾਚਿਮਿਲੈਪਾਵੈਪਤਿਸੋਇ।੬।ਆਚਾਰਾਵੀਚਾਰਿਸਰੀਰਿ।ਆ
ਦਿਜੁਗਾਦਿਸਹਜਿਮਨੁਧੀਰਿ।ਪਲਪੰਕਜਮਹਿਕੋਟਿਉਧਾਰੇ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਮੇਲਿਪਿਆਰੇ।
੭।ਕਿਸੁਆਗੈਪ੍ਰਭਤੁਧੁਸਾਲਾਹੀ।ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਮੈਕੋਨਾਹੀ।ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਰਜਾ
ਇ।ਨਾਨਕਸਹਜਿਭਾਇਗੁਣਗਾਇ।੮।੨। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ ੬ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ॥ਮ: ੧॥ ੧॥ ॥ਮ: ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ਦਸ ਪੁਰਬ ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥ ਹਉ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ ਸਤ ਸਤੇ ॥ ਅਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਕੇ

ਵਡੁਆਖੀਐ।ਹੋਰੁਕੇਤੀਛੁਟੈਜਾਂਦਸਮਝਾਸਾਖੀਐ।ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਮੇਰਾ।ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ।ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀ
ਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ।ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ।੪।੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧
ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ।ਸਾਚੋਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ।ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾਸਿ
ਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ।ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ।
ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਜੀ
ਵਾਸਾਚੀਨਾਈ।੧।ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀਉ।ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ।ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਹਾਏਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ।ਆਪਿਉਪਾਏ
ਆਪਿਸਮਾਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ।ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ।ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ।੨।ਤੂਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰਦਿਆਜੀ
ਉ।ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹਵਾਦਵਧੰਦਿਆਜੀਉ।ਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਹੁਕਮਿਸਬਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾ
ਰਾ।ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ।ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮਿਸਵਾ
ਰਣਹਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ।੩।ਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰਿਸ
ਬਦਿਸੁਹਾਇਆਜੀਉ।ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾਇਆਜੀਉ।ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿਤਿਸਾ
ਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਕਾਣੇ।ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ।ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ
ਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ।ਨਾਨਕਭਗਤਿਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ।
੪।ਭੂਖਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਜੀਉ।
ਸਚੁਨਾਮੁਧਿਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛਾਣਾ।ਦੀਨਾਨਾਥੁਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ।ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ।੫।੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ। ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ।
ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਜੀਉ।ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾ
ਣਾਕਿਆਹੋਸੀ।ਗੁਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿਬਹਿਰੋਸੀ।ਧਨੁਜੋਬਨੁਆਕਕੀਛਾ
ਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿਆ।ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਹਾਗਣਿਛੂਟੀਝੂਠਿਵਿਛੁੰਨਿਆ।੧।ਬੂਡੀਘਰੁ
ਘਾਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ।ਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿਸੁਖਿਮਹਲੋ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾ

ਏ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ
ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਨਾਹ ਪਿਆ
ਰੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗਿ ਕਰੇਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ
ਤੀ ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ ਪਿਰ ਘਰਿ
ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਪਿ
ਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ ਅਵਗਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ਸਾ ਧਨ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ਜਿਨਿ ਪਿ
ਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੂੜਿਆਰਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ਭਾ
ਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾ
ਸੀ ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ ਸਦਾ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋ
ਈ ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਮਾਰੀ ਜਾ ਨਾਮੁ
ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾਂ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ
ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕੁ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾ
ਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਭਾਵੈ ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁ
ਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ
ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖਿ

ਨਾਮ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵ
ਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ ਧੁਰਿ
ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀ
ਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜ
ਨੋ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆ
ਇਆ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਅੰਜਨੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾ
ਇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ ਦਇਆਲ ਸਦਾ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਪਿ
ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਜਪ
ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਪੁਰਖੁ
ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ ——— ਆਪਿ ਤੂਠਾ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾ
ਗੇ ਮਹਾ ਭਾਗੇ ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ ਸਦ ਸਦਾ ਸਿੰਮ੍ਰਤਬ੍ਯ੍ਯ ਸੁਆਮੀ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੇਣੁ ਸਾਧੂ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥ ਛੰਤ ਕਾ ਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥
ਚਉਪਦੇ ੮੩ ਨੁ ਮਹਲਾ ੧੦੧ ॥ ਜੋੜੁ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੇਖਨਾਗਿ ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ
ਜਾਨਾਂ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥ ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ
ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਸੋ ਭ੍ਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ਰਹੈ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ਆ
ਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ ਬਧਿਕ ਜਿਉ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਆਵਨ ਲਾ

ਗਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਕਹਹੁਕੋਊਹੈਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬ
ਰਤੈਆਪਾਪਸੂਨਬੂਝੈ॥ਲਾਲਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥੨॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁ
ਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋਡਹੁਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਹੋ॥ਜਿਉਜਲੁਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿ
ਉਢੁਰਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੈਤਉਮਤਿਕਾਭੋਰਾ॥ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਰਮਈ
ਐਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਾਸੀਕਿ
ਆਊਖਰੁਮਗਹਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜਉਹੋਈ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ॥ਓ
ਛੇਤਪਕਰਿਬਾਹੁਰਿਐਬੋ॥੧॥ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਭਾਰਾਜਬਿਭੈਬਡਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਹੂਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆ॥ਇ
ਨਤੇਕਹੁਕਵਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਅਵਰਨਹੀਕਾਮਾ॥ਹਮਰੈਮਨਧਨੁਰਾਮਕੋਨਾਮਾ॥
੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਰਾਮੁਸਿਮਰਿਰਾਮੁਸਿਮਰਿਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਬਿਨੁਬੂਡਤੇ
ਅਧਿਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਗ੍ਰੇਹਸੰਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਇਨਮਹਿਕਛੁਨਾਹਿਤੇਰੋਕਾਲਅ
ਵਧਆਈ॥੧॥ਅਜਾਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ਤੇਊਉਤਰਿਪਾਰਿਪਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥
੨॥ਸੂਕਰਕੂਕਰਜੋਨਿਭ੍ਰਮੇਤਊਲਾਜਨਆਈ॥ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਈ॥੩॥ਤ
ਜਿਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮਲੇਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈ
ਊਪਰਿਮੰਡਪਛਾਏ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਣਧਰਿਮੂੰਡਬਲਾਏ॥੧॥ਹਮਰੋਕਰਤਾ
ਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉ
ਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰੁਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸੋਇਨਕੀ
ਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿ
ਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏਫਲੁਪਾਏ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਨਅਪਨੇਊਪਰਿਨਾਮਦੇਉਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੪॥
੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਸਿਬੈਰਾਗਨਿਮੋਹਿਬਸਿਕੀਨੀਪੰਚਹੁਕਾਮਿਟਨਾਵਉ॥ਸਤਰਿਦੋਇਭਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ
ਬਿਖੁਕਉਮਾਰਿਕਢਾਵਉ॥੧॥ਪਾਛੈਬਹੁਰਿਨਆਵਨੁਪਾਵਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਘਟਤੇਉਚਰਉਆਤ
ਮਕਉਸਮਝਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਰਕੁਠਾਰੁਮੋਹਿਹੈਛੀਨਾਕਰਿਮਿੰਨਤਿਲਗਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਨਕੇਹ

ਮਉਲਟੇਸੇਵਕਭਗਤਨਤੇਡਰਿਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇਹਸੰਸਾਰਤੇਤਬਹੀਛੂਟਉਜਉਮਾਇਆਨਹਲਪਟਾਵ
ਉ ॥ ਮਾਇਆਨਾਮੁਗਰਭਜੋਨਿਕਾਤਿਹਤਜਿਦਰਸਨੁਪਾਵਉ ॥੩॥ ਇਤੁਕਰਿਭਗਤਿਕਰਹਿਜੋਜਨਤਿ
ਨਭਉਸਗਲਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਬਾਹਰਿਕਿਆਭਰਮਹੁਇਹਸੰਜਮਹਰਿਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਮਾਰਵਾੜਿਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਬੇਲਿਬਾਲਹਾਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਿਸਿਨਾਦੁਬਾਲਹਾ
ਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾਨਾਮੁਰੂੜੋਰੂਪੁਰੂੜੋਅਤਿਰੰਗਰੂੜੋਮੇਰੋਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਉਧਰਣੀਕਉਇੰਦ੍ਰੁਬਾਲਹਾਕੁਸਮਬਾਸੁਜੈਸੇਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉਕੋਕਿਲਕਉਅੰਬੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇ
ਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕਵੀਕਉਜੈਸੇਸੂਰੁਬਾਲਹਾਮਾਨਸਰੋਵਰਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉਤਰੁਣੀਕਉ
ਕੰਤੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕਕਉਜੈਸੇਖੀਰੁਬਾਲਹਾਚਾਤ੍ਰਿਕਮੁਖਜੈਸੇਜਲਧਰਾ ॥
ਮਛੁਲੀਕਉਜੈਸੇਨੀਰੁਬਾਲਹਾਤਿਉਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਈਆ ॥੪॥ ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਮੁਨਿਚਾਹ
ਹਿਬਿਰਲੇਕਾਹੂਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲਭਵਣਤੇਰੋਨਾਮੁਬਾਲਹਾਤਿਉਨਾਮੇਮਨਿਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਹਿਲਪੁਰੀਏਪੁੰਡਰਕਵਨਾਤਾਚੇਹੰਸਾਸਗਲੇਜਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਾਤੇਜਾਨਊਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਚੰਤੀਨਾਚਨਾ ॥੧॥ ਪਹਿਲਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥ ਅਸਗਾਅਸਉਸਗਾ ॥ ਹਰਿਕਾਬਾਗ
ਰਾ ॥ ਨਾਚੈਪਿੰਧੀਮਹਿਸਾਗਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀਗੋਪੀਜੰਨਾ ॥ ਨਈਆਤੇਬੈਰੇਕੰਨਾ ॥ ਤਰਕੁਨਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆਚਾ ॥ ਕੇਸਵਾਬਚਉ
ਨੀਅਈਏਮਈਏਏਕਆਨਜੀਉ ॥੨॥ ਪਿੰਧੀਉਭਕਲੇਸੰਸਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਏਤੁਮਚੇਦੁਆਰਾ ॥ ਤੂਕੁਨੁ
ਰੇ ॥ ਮੈਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋਜੀ ॥ ਆਲਾਤੇਨਿਵਾਰਣਾਜਮਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਸਾਤਸਮੁੰਦਜਾਕੀਜੇਕਿ
ਰਹੀਧਰਤੀਜਾਕੇਬੇਟੀ ॥ ਤਾਸੁਪਤੀਪਗਪੋਇਤਿਸਸਾਵਉਇਬਜੋਤਾਕੇਪੇਟੀ ॥੧॥ ਬਾਪਗੋਵਿੰਦਰਹੀਆਚਲਿ
ਜਾਸਉ ॥ ਮੈਚਉਕੁਮੜੀਆਬੈਠਟੇਸਿਉ ॥ ਮੈਤਾਬੋਰੇਜੋਜੋਵਿਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉਇਅਛਾਈਧਰ
ਤੀਮਾਗੇਬਾਵਨਰੂਪਅਨੰਤੋ ॥ ਤਾਸੁਪਤੀਪਗਪੋਇਤਿਸਸਾਕਉਪਗਜੋਵਜੁਹੋਇਜਾਕੋ ॥੨॥ ਦਾੜ੍ਹਾਗਹਿਨਿ
ਜਿਧਰਤੀਰਾਖੀਬਗਹਰੂਪਅਨੰਤੋ ॥ ਤਾਸੁਪਤੀਪਗਪੋਇਤਿਸਸਾਕਉ [illegible] ਵਜੁਹੋਇਜਾਕੋ ॥੩॥ ਅਧਰੇ
ਸਿੰਧਅਧਰਮੇਘਾਨਾਮੁਨਿਕਮਿਠਸੁਆਮੀਜਾਕੋ ॥ ਤਾਸੁਪਤੀਪਗਪੋਇਤਿਸਸਾਕਉਤਾਖੁਟੇਵਜੁਹੋਇਜਾਕੋ ॥
੪॥ ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਭੂਜੇਠਾਕੁਰੁਮਾਧਉਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੁਖਭੰਜਨਭੇਭੈਜਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਅਧ
ਰਧਰਨਵਾਰੀ ॥੫॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਤਿਤਪਾਵਨਮਾਧਉਬਿਰਦੁਤੇਰਾ ॥ ਧੰਨਿਤੇਵੈਮੁਨਿਜਨਜਿਨ
ਧਿਆਇਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੈਮਾਥੈਲਾਗੀਲੇਧੂਰਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕੀ ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਿਨ
ਹੂਤੇਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨਕਾਦਇਆਲੁਮਾਧਉਗਰਬਪਰਹਾਰੀ ॥ ਚਰਨਸਰਨਨਾਮਾਬਲਿਤਿਹਾ

ਰੀ॥੨॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਹਮਸਰਦੀਨੁਦਇਆਲੁ
ਨਤੁਮਸਰਿਅਬਪਤੀਆਰੁਕਿਆਕੀਜੈ॥ਬਚਨੀਤੋਰਮੋਰਮਨੁਮਾਨੈਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੧॥ਹਉਬ
ਲਿਬਲਿਜਾਉਰਮਈਆਕਾਰਨੇ॥ਕਾਰਨਕਵਨਅਬੋਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਤਜਨਮਬਿਛੁਰੇ
ਥੇਮਾਧਉਇਹੁਜਨਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੇਲੇਖੇ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਆਸਲਗਿਜੀਵਉਚਿਰਭਇਓਦਰਸਨੁਦੇਖੇ॥
੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਨੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥
ਮਨੁਸੁਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੈਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥ਮੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿ
ਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈ
ਭਾਵਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਏਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥
੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਸਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰਾਕੇਸਰੋਲੇਛਿਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦ
ਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮਲੇਤੁਝਹਿਕਉਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁ
ਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇ
ਰੋਤਾਗਾਨਾਮਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝਹਿਕਿਆਅਰਪਉ
ਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈਵਰਤਣਿਹੈਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈਹਰਿਭੋਗੁਤੁਹਾਰੇ॥੪॥੩॥ ੧ੴ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਕੀ॥ ਨਰਾਇਣਿਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀਗ
ਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥
ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲਿਓਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੧॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀ
ਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰੁੜਤਾਚੇਬਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾ
ਤਿਕਹਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀ॥ਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥
੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿ
ਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀ
ਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇ
ਹਣਿਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀ॥

ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗ
ਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ
॥੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ
॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥ ਪੀਪਾਧਨਾਸਰੀ॥ ਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉ
ਜੰਗਮਜਾਤੀ॥ਕਾਇਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁਖੰਡਖੋਜ
ਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋ
ਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਧੰਨਾਧਨਾਸਰੀ
॥ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾ
ਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈਨਿਤਜੀਉ॥੧॥ਪਨੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਗਉ
ਸਤਸੀਕਾ॥ਗਊਭੈਸਮਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰਗੇਰੀ॥ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁ
ਧੰਨਾਲੇਵੈਮੰਗੀ॥੨॥੧॥੫॥ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੮॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੧॥ਤ੍ਰਿ
ਲੋਚਨਜੀਕਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀ॥੧॥ਪੀਪਾਜੀ॥ ਧੰਨਾਜੀ॥ ਜੁਮਲਾ੧੮॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ
ਰਾਗੁਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ਚਉਪਦੇ॥ ਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਰਤਨੁਨਾਮੁਹਰਿਬਸਿਆਗੁਰਿਹਾਥੁਧਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਦੁ
ਖਉਤਰੇਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਓਰਿਨੁਲਾਥਾ॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਸਭਿਅਰਥਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੂੜਭਏਹੈਮਨਮੁਖਤੇਮੋਹਮਾਇਆ
ਨਿਤਫਾਥਾ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਨਨਸੇਵੇਕਬਹੂਤਿਨਸਭੁਜਨਮੁਅਕਾਥਾ॥੨॥ਜਿਨਿਸਾਧੂਚਰਨਸਾ
ਧਪਗਸੇਵੇਤਿਨਸਫਲਿਓਜਨਮੁਸਨਾਥਾ॥ਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਹਰਿਦਇਆਧਾਰਿਜਗੰਨ
ਥਾ॥੩॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਗਿਆਨਹੀਨਅਗਿਆਨੀਕਿਉਚਾਲਹਮਾਰਗਿਪੰਥਾ॥ਹਮਅੰਧੁਲੇਕਉਗੁਰ
ਅੰਚਲੁਦੀਜੈਜਨਨਾਨਕਚਲਹਮਿਲੰਥਾ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹੀਰਾਲਾਲੁਅਮੋ
ਲਕੁਹੈਭਾਰੀਬਿਨੁਗਾਹਕਮੀਕਾਕਾਖਾ॥ਰਤਨਗਾਹਕੁਗੁਰੁਸਾਧੂਦੇਖਿਓਤਬਰਤਨੁਬਿਕਾਨੋਲਾਖਾ॥
੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਗੁਪਤਹੀਰੁਹਰਿਰਾਖਿਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੀਰੁ

ਪਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਕੇਠੀਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਤਿਨਘਰਿਰਤਨੁਨਲਾਖਿਆ॥ਤੇਉਝੜਿਭਰਮਿ
ਮੁਏਗਾਵਾਰੀਮਾਇਆਭੁਅੰਗਬਿਖੁਚਾਖਿਆ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਾਧਮੇਲਹੁਜਨਨੀਕੇਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿ
ਹਮਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਪਰੇਭਾਗਿਤੁਮਪਾਖਿਆ॥੩॥ਜਿਹਵਾਕਿਆ
ਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਹੁਤੁਮਵਡਅਗਮਵਡਪੁਰਖਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪਖਾਣੁਡੁਬਤ
ਹਰਿਰਾਖਿਆ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਬਾਰਿਕਕਛੂਅਨਜਾਨਹਗਤਿਮਿਤਿਤੇਰੇਮੂਰਖ
ਮੁਗਧਇਆਨਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਦੀਜੈਮਤਿਊਤਮਕਰਿਲੀਜੈਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਆ
ਲਸੀਆਉਘਲਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਇਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਕਪਟਖੁਲਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਖਿਨੁਖਿਨੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵਹੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਨਾਮੁਪਰਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਿਜਾਈਐਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਜਿਉਅਮਲੀਅਮਲਿਲੁਭਾਨਾ॥੨॥ਜਿਨਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਕੇਰੀਤਿਨਧੁਰਿਭਾਗਪੁ
ਰਾਨਾ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈ
ਠਾਕੁਰਿਜਨੁਬਿਛੁਰਿਆਚਿਰੀਮਿਲਾਨਾ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਡਪਾਇਆਹਰਿਰਸ
ਕਿਰਸਕਿਫਲਲਾਗਿਬਾ॥ਮਾਇਆਭੁਅੰਗਗ੍ਰਸਿਓਹੈਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਬਚਨੀਬਿਸੁਹਰਿਕਾਢਿਬਾ॥੧॥
ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਰਸਿਲਾਗਿਬਾ॥ਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਮਿਲਿਸਾਧੂਗੁਰਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿ
ਨਿਮਲ ਰਸੁਚਾਖਿਬਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਮਿਲਿਓਗੁਰੁਸਾਧੂਮਿਲਿਸਾਧੂਲਿਵਉਨਮਨਿਲਾ
ਗਿਬਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਸਾਂਤਿਪਾਈਹਰਿਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਇਬਾ॥੨॥ਤਿਨਕੇਭਾਗਖੀਨ
ਧੁਰਿਪਾਏਜਿਨਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਨਪਾਇਬਾ॥ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਗ੍ਰਭਜੋਨੀਸਭੁਬਿਰਥਾਜਨ
ਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ॥੩॥ਹਰਿਦੇਹੁਬਿਮਲਮਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਹਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਂਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈ
ਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰਸ
ਨੁਸਾਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਿਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆਵਡਦਾਣਾ

ਹਰਿਕੀਏਘਰਿਗੁਰਜਸਗਾਣਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨੈਭਾਣਾ॥ਧਰਮਰਾਇ
ਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਾਣਾ॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡ
ਭਾਗੀਮਨੁਚਲਤੌਭਇਓਅਰੂੜਾ॥ਅਨਹਤਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਰਸਿਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇ
ਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੂੜਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਝਪੀੜਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆਬਿਖੁਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖਰਚਿਨਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸ
ਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧਾਲਾਇਮੁਖਿਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪ
ਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾ
ਕਾਕੀੜਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਪਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨੁਮੂੜਾ॥੪॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹੁਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦ
ਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿ
ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਮਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੪॥੧॥੭॥

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥ਹਰਿਕੈ
ਰੰਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਘੂਮਰਿਪਾਵਹੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ਆ
ਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਹਰਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੩॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥
ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੨॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਾਲੈਲਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਿਕਰ
ਹਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬ
ਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਜਪਾਹਾ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲ [illegible] ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾ

ਹਾਰਿਆ ॥੨॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁਰ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ਮਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੪॥੩॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ
ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੧॥ ਆਪੇ
ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤ
ਨੁ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਨਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੪
॥੪॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾ
ਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੨॥ ਸਭ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ
ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧ
ਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰਾਹਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ
ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ
ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊ
ਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ
ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸ

ਰਬਨਿਵਾਸੀਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਲੇਪੁਨਹੀਅਲਪਹੀਅਉ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਸੁਨਹੁਰੇਲੋਗਾਸੰਤ
ਰਸਨਕੋਬਸਹੀਅਉ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਧੀਰਉਸੁਨਿਧੀਰਉਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਜੀਅ
ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਅਰਪਉਨੀਰਉਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭਕਉਨੀਰਉ॥੧॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤੁਬਡਦਾਤਾ
ਮਨਹਿਗਹੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰ
ਉਜੀਰਉਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਦੂਖਿਨਕਬਹੂਝੂਰਉਬੁਝਿਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕਉ
॥੨॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਲੋੜੀਦੜਾਸਾਜਨੁਮੇਰਾ॥ਘਰਿਘਰਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਨੀਕੇਘ
ਟਿਘਟਿਤਿਸਹਿਬਸੇਰਾ॥੧॥ਸੂਖਿਅਰਾਧਨੁਦੂਖਿਅਰਾਧਨੁਬਿਸਰੈਨਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਨਾਮੁਜਪ
ਤਕੋਟਿਸੂਰਉਜਾਰਾਬਿਨਸੈਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਭਨੀਜਾਈਜੋਦੀਸੈਸੋਤੇਰਾ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਪਾਵੈਜੋਨਾਨਕਤਿਸੁਬਹੁਰਿਨਹੋਈਹੈਫੇਰਾ॥੨॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪॥ਦੁਪਦੇ॥ ਅਬਮੈਸੁਖੁਪਾਇਓਗੁਰਆਗਿ॥ਤਜੀਸਿਆਨਪਚਿੰ
ਤਵਿਸਾਰੀਅਹੰਛੋਡਿਓਹੈਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖਉਤਉਸਗਲਮੋਹਿਮੋਹੀਅਉਤਉ
ਸਰਨਿਪਰਿਓਗੁਰਭਾਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਟਹਲਹਰਿਲਾਇਓਤਉਜਮਿਛੋਡੀਮੋਰੀਲਾਗਿ॥੧॥
ਤਰਿਓਸਾਗਰੁਪਾਵਕਕੋਜਉਸੰਤਭੇਟੇਵਡਭਾਗਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਬਸੁਖਪਾਏਮੋਰੋਹਰਿਚ
ਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਧਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜਿ
ਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲਾ
ਛੁਟਕੇਜਮਹਿਡਰਾ॥ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਆਸਰਾ॥ਨਾਵਰੂਪਭ
ਇਓਸਾਧਸੰਗਿਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗਤਿਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥
॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸਗ
ਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿਆਧਿਨਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹਵਿਆ
ਪੈਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥ਦਇਆਮਇਆਕਿਰਪਾਠਾਕੁਰਕੀ
ਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜਿਨਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੭
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੋਵਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਰੂਪ॥ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀ
ਅੰਧਿਆਰੇਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਤੁਮਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅ
ਨਿਕਬਾਰਿਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰ੍ਹਾਵਉਧੂਪ॥੧॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁਮਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜ

ਕਹਿ ਗਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸ੍ਰੁਕਾ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪਾ ॥੨॥੪॥੮॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਈ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਚਿਤਵਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ॥ ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫ ੯॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ਬਰਸਤ ਮੇਹ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ ਹਮ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿ

ਮਰਿ ਸਿ ਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ ਆਭਰਣੀ ॥੪॥੮॥੧੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਧਾਮ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਕਬਹੂੰ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਭੂਲਿਓ
ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ। ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ। ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ। ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨੁ
ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ। ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਹਰਿ ਜੂ ਰਾ
ਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ। ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਹ ਚਿੰ
ਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ। ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬ
ਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ।
ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੩॥ ਚਉਪਦੇ। ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ਤਿਨਾ
ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੧॥ ਮ: ੪॥ ਦੁ ੩॥ ਮ: ੫॥ ੩॥ ਮ: ੯॥ ਜੈਤ੍ਰੁ ੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ। ਸਲੋਕ। ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨ
ਸੁ ਰਾਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ। ਖੋਲਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥
ਛੰਤ। ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ। ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਫਿ
ਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ। ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ। ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ
ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ। ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ ਯਾਰ ਵੇ
ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ਮੂ ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ। ਯਾਰ ਵੇ ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੈ ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ। ਹਿਕ
ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ। ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ਹਉ
ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ। ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ। ਨਾਨਕ
ਕਹੈ ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮੂ ਦਸਿ ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥ ਯਾਰ ਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ਕਿਛੁ ਨੀ
ਸੀ ਛੰਦਾ। ਯਾਰ ਵੇ ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ਮੂ ਦਸਿ ਦਸੰਦਾ। ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ। ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ। ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ
ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ਜਿ

ਸੁਆਮੀਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਾ।੩।ਜਾਰਿਵੇਦਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੇਪਾਈ।ਵਡੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਂ+ਜਗੁਸੈ ਦੁਲੀਦਾਧਾਈ
ਗਣਾਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਧੁਰਿਮਨਤਨਰੰਗੀਆ।ਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧ
ਕੈਸਤਸੰਗੀਆਂ।ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੁਖਸੁਖੇ
ਦੀਸਾਮੈਗੁਰਿਮਿਲਿਪਾਈ।੪।੧।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਸਲੋਕ। ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨ
ਕਉਸਮਰਥੁ।੧।। ਛੰਤ। ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ।ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵ
ਗਣਮੇਰਿਆ।ਅਸੰਖਅਵਗਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ।ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇ
ਆਤਉਪ੍ਰਸਾਦੀਘੂਲੀਐ।ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨ
ਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ।੧।। ਸਲੋਕੁ। ਨਿਰਤਿਨਪਵੈਅਸੰਖਗੁਣਊਚਾਪ੍ਰ
ਭਕਾਨਾਉ।ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ।੨।। ਛੰਤ। ਦੂਸਰਨਾਹੀਠਾਉਕਾਪਹਿ
ਜਾਈਐ।ਆਠਪਹਰਕਰਿਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ।ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਹਿ
ਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ।ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ।ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁ
ਪ੍ਰਭੂਆਗੈਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਈਐ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ।ਨ
ਸਲੋਕ। ਰੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ।ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬ
ਹੈਸਾਥਿ।੩।। ਛੰਤ। ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ।ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂ
ਰਿਸੋਇ।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ।ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰ
ਤੁਨਾਹੀਬੇਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ।ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿਨਾਅਨਨਾਹਿ
ਕੋਇ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ।੩।। ਸਲੋਕੁ। ਚਿਤਿਜਿਚਿ
ਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਸੁਖਸਬਾਇਆ।੪। ਛੰਤ। ਅਬਮਨੁਛੂਟਿ
ਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ।ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿ
ਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ।ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕਰਿਮਾਨਿਆ।ਲੈ
ਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇ
ਇਕਪਲੇ।੪।੨।। ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਪਾਧਾਣੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ।ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾ
ਇਆਰੰਗਰਟਿਆ।ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ।ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰ

ਘਰੀਨਾਏਹੁਵਰਤਾਧਿਰਾਵਏ॥ਪੁੰਨਾਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏਦੁਖਧਰਮਦੂਤਹਿਡੀਠਿਆ॥ਕਿਰਤਕ
ਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀਖਾਟਿਆ॥੧॥ਉਦਮਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮ ਨਗਾਵਹੀ॥ਭਰ
ਮਹਿਜੋਨਿਅਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ॥ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆਵਏ॥ਬੀ
ਜਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ॥ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ॥
ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵਹੀ॥੨॥ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਿਤੀਤ
ਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ॥ਕਰਿਕੰਪਹਿਸਿਰਿਡੋਲੈਨੈਣਨਡੀਠਿਆ॥ਨਹਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨ
ਈਸੈਛੋਡਿਮਾਇਆਚਾਲਿਆ॥ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾ
ਲਿਆ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਿਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਨਿਮਖਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿ
ਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿਆ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕੁਆਇਆ॥ਦੁਤਰੁਭੈਸੰ
ਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭੂਜੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿ
ਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅਵਰੁਕਛੂਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀ
ਦਾਪਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥੪॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਰੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕ॥ ਆਦਿਪੂਰਨ
ਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁ
ਰਹ॥੧॥ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜੀਐਸਾਚੁ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਰੰਗਿਰਾਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥੁਪ੍ਰਭੁਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਪ
ਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਨਿਰਮਲੁਜਨੁਸੋਈ॥੧॥
ਸਲੋਕ॥ ਰਚੰਤਿਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭਅਸਥਾਪਨੰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾ
ਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ॥੧॥ਮੁਖਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉ
ਵਿਸਾਰਿਓਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰ
ਮਝਾਰਿ॥ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂੰਨਾਜਲਹਿਮਨਿ
ਤਨਿਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਖਮਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁ
ਕਦੇਨਾਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਆਸਾਪੂਰਨਹ॥

ਖੰਨੇ ਹੀਵਲਾ ਕਢੇਸ ਹਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਸਿ ਮਰਿੰਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਹ ਭੁਰੰਹਣਾ ॥੧॥ ਹਭੇ ਰੰਗ ਮਾਣਾਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਲਾਥੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰੀਤਿ ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੂ ਘਣਾ ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੂ ਭਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ ਨਾਨਕ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ ਕਦਾਂਚ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ ਅਨੇਕ ਸੁਖ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ਵਤਾ ਹਭੇ ਲੋਅ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭਿ ਅੜੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ ਧਨ ਰੂਪ ਹੀਣ ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰ

ਨਾ ॥ ਰਾਜਾਨ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ ਰਚੰਤਿ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਸੰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥ ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਜ ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ

ਜੀਵਨੁਪਾਵੈ॥ਬੂੰਦਵਿਹੂਣਾਚਾਤ੍ਰਿਕੋਕਿਉਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਨਾਦਕੁਰੰਕਹਿਬੇਧਿਆਸਨਮੁਖਉਠਿਧਾਵੈ॥ਭ
ਵਰੁਲੋਭੀਕੁਸਮਬਾਸਕਾਮਿਲਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਤਿਉਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਅਘਾਵੈ॥
੧੨॥ ਸਲੋਕ॥ ਚਿਤਵੰਤਿਚਰਨਕਮਲੰਸਾਸਿਸਾਸਿਅਰਾਧਨਹ॥ਨਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਮਅਚੁਤਨਾਨ
ਕਆਸਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ਸੀਤੜਾਮਨਮੰਝਾਹਿਪਲਕਨਥੀਵੈਬਾਹਰਾ॥ਨਾਨਕਆਸੜੀਨਿਬਾਹਿ
ਸਦਾਪੇਖੰਦੋਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਸਾਵੰਤੀਆਸਗੁਸਾਂਈਪੂਰੀਐ॥ਮਿਲਿਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਨ
ਕਬਹੂੰਝੂਰੀਐ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉਲਹਿਜਾਇਵਿਸੂਰੀਐ॥ਹੋਇਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰੁਚਰਨਾਧੂਰੀਐ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਸਦਾਹਜੂਰੀਐ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੰਤਿਨਾਮੰਸ੍ਰਵਣੰਸੁਨੰਤਿਸਬ
ਦਅੰਮ੍ਰਿਤਹ॥ਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੰਜਿਨਾਧਿਆਨੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ॥੧॥ਹਭਿਕੂੜਾਵੇਕੰਮਇਕਸੁਸਾਂ
ਈਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਧੰਨੁਜਿਨਾਪਿਰਹੜੀਸਚਸਿਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਜਿ
ਸੁਨਤੇਹਰਿਕਥਾ॥ਪੂਰੇਤੇਪਰਧਾਨਨਿਵਾਵਹਿਪ੍ਰਭਮਥਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਬੇਅੰਤਸੋਹਹਿਸੇਹਥਾ॥
ਚਰਨਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਚਾਲਹਿਪ੍ਰਭਪੰਥਾ॥ਸੰਤਾਂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਸਗਲਾਦੁਖੁਲਥਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਭਾਵੀਉਦੋਤਕਰਣੰਹਰਿਰਮਣੰਸੰਜੋਗਪੂਰਨਹ॥ਗੋਪਾਲਦਰਸਭੇਟੰਸਫਲਨਾਨਕਸੋਮਹੂਰਤਹ॥੧॥ਕੀਮ
ਤਨਸਕਾਪਾਇਸੁਖਮਿਤੀਹੂਬਾਹਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਵੇਲੜੀਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਮਿਲੰਦੜੋਮਾਪਿਰੀ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਾਵੇਲਾਕਹੁਕਉਣੁਹੈਜਿਤੁਪ੍ਰਭਕਉਪਾਈ॥ਸੋਮੂਰਤੁਭਲਾਸੰਜੋਗੁਹੈਜਿਤੁਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥
ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਕੈਮਨਇਛਪੁਜਾਈ॥ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗੁਹੋਇਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਈ॥ਮ
ਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਹੈਨਾਨਕਬਲਿਜਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਗੋਬਿੰਦਹਸਰਬਦੋ
ਖਨਿਵਾਰਣਹ॥ਸਰਣਿਸੂਰਭਗਵਾਨਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੧॥ਛਡਿਓਹਭੁਆਪੁਲਗੜੋਚ
ਰਣਾਪਾਸਿ॥ਨਠੜੋਦੁਖਤਾਪੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪੇਖੰਦਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੇਲਿਲੈਹੁਦਇਆਲਢਹਿ
ਪਏਦੁਆਰਿਆ॥ਰਖਿਲੇਵਹੁਦੀਨਦਇਆਲਭ੍ਰਮਤਬਹੁਹਾਰਿਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰ
ਦੁਹਰਿਪਤਿਤਉਧਾਰਿਆ॥ਤੁਝਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਇਬਿਨਉਮੋਹਿਸਾਰਿਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਇਆ
ਲਸਾਗਰਸੰਸਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ॥ ਸੰਤਉਧਾਰਣਦਇਆਲੰਆਸਰੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਨਿ
ਰਮਲੰਸੰਤਸੰਗੇਣਓਟਨਾਨਕਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੧॥ਚੰਦਨਚੰਦੁਨਸਰਦਰੁਤਿਮੂਲਿਨਮਿਟਈਘਾਂਮ॥ਸੀ
ਤਲੁਥੀਵੈਨਾਨਕਾਜਪੰਦੜੋਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਚਰਨਕਮਲਕੀਓਟਉਧਰੇਸਗਲਜਨ॥ਸੁ
ਣਿਪਰਤਾਪੁਗੋਵਿੰਦਨਿਰਭਉਭਏਮਨ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਮੂਲਿਸੰਚਿਆਨਾਮੁਧਨ॥ਸੰਤਜਨਾਸਿ

ਇਸੀਗੁਰਪਾਈਐਵਡਭੈਪੁੰਨਾ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਧਿਆਇਹਰਿਜਸੁਨਿਤਸੁਨਿ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ॥ ਦ
ਇਆਕਰਣੰਦੁਖਹਰਣੰਉਚਰਣੰਨਾਮਕੀਰਤਨਹ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਭਗਵਾਨਹਨਾਨਕਲਿਪਤ
ਨਮਾਇਆ॥੧॥ਭਾਹਿਬਲੰਦੜੀਬੁਝਿਗਈਰਖੰਦੜੋਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਨਾਨ
ਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਾਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲਨਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥ਕੋਟਿਅਘਾ
ਗਏਨਾਸਹਰਿਇਕੁਧਿਆਇਆ॥ਨਿਰਮਲਭਏਸਰੀਰਜਨਧੂਰੀਨਾਇਆ॥ਮਨਤਨਭਏਸੰਤੋਖਪੂ
ਰਨਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਤਰੇਕੁਟੰਬਸੰਗਿਲੋਗਕੁਲਸਬਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ॥ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਗੋ
ਪਾਲਗੁਰਗੁਰਪੂਰਨਨਾਰਾਇਣਹ॥ਗੁਰਦਇਆਲਸਮਰਥਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰ
ਣਹ॥੧॥ਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਿਬੋਹਿਥੈਤਾਰਿਅਮੁ॥ਨਾਨਕਪੂਰਿਕਰੰਮਸਤਿਗੁਰਚਰ
ਣੀਲਗਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਜਪੇ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਜਬਭਏਤਅ
ਵਗੁਣਸਭਿਛਪੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਦੇਵਨੀਚਹੁਉਚਥਪੇ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਦੁਖਮਾਇਆਕਰਿਲੀ
ਨੇਅਪਦਸੇ॥ਗੁਣਗਾਏਬੇਅੰਤਰਸਨਾਹਰਿਜਸੇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਏਕੋਸੁਨੀਅੰ
ਤਏਕੋਵਰਤੰਤਏਕੋਨਰਹਰਹ॥ਨਾਮਦਾਨੁਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਲਪੁਰਖਕਿਰਪਾਕਰਹ॥੧
ਹਿਕੁਸੇਵੀਹਿਕੁਸੰਮਲਾਹਰਿਇਕਸੁਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਮੁਵਖਰੁਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਨਕਸਚੀ
ਰਾਸਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਬੇਅੰਤਪੂਰਨਇਕੁਏਹੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜਾ
ਕਹਾਕੇਹੁ॥ਆਪਿਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁਆਪੇਆਪਿਲੇਹੁ॥ਆਵਣਜਾਣਾਹੁਕਮੁਸਭੁਨਿਹਚਲੁਤੁ
ਧੁਥੇਹੁ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਨਾਲਿ॥੪੦॥ ੧੧॥ਮਃ੪
੧੩॥ਮਃ੫॥੩॥ਮਃ੯॥ ਤਿਨਾਕਾਜੁਮਲਾ੨੭॥ ਛੰਤ੩॥ ਵਾਰ੧॥ ਤਿਨਾਕਾਜੋੜੁ੩੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੈਤਸਰੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਨਾਥਕਛੂਅਨਜਾਨ
ਉ॥ਮਨੁਮਾਇਆਕੈਹਾਥਿਬਿਕਾਨਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਕਹੀਅਤਿਹੌਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਹਮ
ਕਹੀਅਤਿਕਲਿਜੁਗਕੇਕਾਮੀ॥੧॥ਇਨਪੰਚਨਮੇਰੋਮਨੁਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਲੁਪਲੁਹਰਿਜੀਤੇਅੰ
ਤਰੁਪਾਰਿਓ॥੨॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਦੁਖਕੀਰਾਸੀ॥ਅਜੌਨਪਤਿਆਇਨਿਗਮਭਏਸਾਖੀ॥੩॥
ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸੀਸੁਧਰਨਿਸਹਸਭਗਗਾਂਮੀ॥੪॥ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿ
ਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨਹੀਹਾਰਿਓ॥੫॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥ
ਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ ॥

ਸੰਤਨ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ ਐਸੋ ਅਮਰੁ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨੁਖੁ

ਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓਢਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ ੨੪੧
ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜਿਨ
ਆਇਆ॥੧॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓਅਪੁਨੇ
ਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਆ॥
ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆਈਘਰਿਕੈਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਜਾਕਉਤਿਸੁਹਿਰ ਪ੍ਰਭਕੋ
ਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਅਉਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੪॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭ
ਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤ
ਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾ
ਵਉ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਤਿਹੀਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆ
ਮੀਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾਸ
ਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਖੀ
ਰਾ॥੪॥੩॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁ
ਠਾਕੁਰਨਾਮ॥ਅਵਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁ
ਅਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਉਧਾਵੈਸਗਲਨਿਰਾਰ
ਥਕਾਮ॥੧॥ਬਿਨੁਗੋਵਿੰਦਅਵਰੁਜੇਚਾਹਉਦੀਸੈਸਗਲਬਾਤਹੈਖਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨ
ਮਾਗਉਮੇਰੋਮਨੁਪਾਵੈਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੨॥੧॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾ
ਧਾਰੈ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੂਖਇਸੁਮਨਕਉਬਰਤਨਿਏਹਹਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਾਤਿਨਾਮੁਮੇਰੀਪ
ਤਿਹੈਨਾਮੁਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਨਾਮੁਸਖਾਈਸਦਾਮੇਰੈਸੰਗਿਹਰਿਨਾਮੁਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਬਿਖੈ
ਬਿਲਾਸਕਹੀਅਤਬਹੁਤੇਰੇਚਲਤਨਕਛੂਸੰਗਾਰੈ॥ਇਸਟੁਮੀਤੁਨਾਮੁਨਾਨਕਕੋਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰੈਭੰਡਾਰੈ॥੨॥੨॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਨੀਕੇਗੁਣਗਾਉਮਿਟਹੀਰੋਗ॥ਮੁਖਊਜਲਮਨੁਨਿ
ਰਮਲੁਹੋਈਹੈਤੇਰੋਰਹੈਈਹਾਊਹਾਲੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾਮਨਹਿਚ
ਰਾਵਉਭੋਗੁ॥ਛੋਡਿਆਪਤੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰਾਮਾਨੁਸੋਈਜੋਹੋਗੁ॥੧॥ਸੰਤਟਹਲਸੋਈਹੈਲਾ
ਗਾਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕਰਣੈਜੋਗੁ

॥੨॥੩॥੮॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ॥੨॥੪॥੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ॥੨॥੫॥੧੦॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ॥੨॥੬॥੧੧॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ॥੧॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ॥੨॥੭॥੧੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ॥੨॥੮॥੧੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ॥੨॥੯॥੧੪॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸ੍ਵਾਮੀ ਸਰਣਿ ਪ

ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜ
ਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ
ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਰਿ ਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜ
ਪਿ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥
ਘਰੁ ੩ ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਨ ਰਾਮੁ ਨ
ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ ਜੋ ਪਰਾਈ ਸੋ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਵਾਹੂ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ ਸੋ ਸੰਚਿਓ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ
ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ
ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ
ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ ਗਾਲੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ
ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥
ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ ਹੀਓ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਮਾਇਓ ॥ ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ
ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ ਮਹਰਾਜ ਰੋ ਗਾ
ਥੁ ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ਨਿਹਭਾਗੜੋ ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗ
ਲੋ ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ ਗਾਠੜੀਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗਰਭਾਸਿ
ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥
ਐਸੋ ਗੁਨੁ ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾ
ਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥ ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ਅਨਦ ਚਿਤਾ ਹਰਖੇ ਪ
ਤੀਨ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪੁਏਹੀਰਾਮਨਾਮੁਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨੁਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇ
ਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਟੋਡੀ
ਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮੁਧਨੁਮੇਰੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥ
ਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੀਲੋਚਾਪੂਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦਹਦਿ
ਸਰਵਿਰਹਿਆਜਸੁਤੁਮਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਜੋਤੁਮਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸੇਜਨਕਬਹੁਨ
ਮਰਤੇਝੂਰਿ॥੧॥ਧੰਧਬੰਧਬਿਨਸੇਮਾਇਆਕੇਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਟੇਬਿਸੂਰਿ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਭੋਗਇਸ
ਜੀਅਕੇਬਿਨੁਹਰਿਨਾਨਕਜਾਨੇਕੂਰ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨਕੀਪਿਆਸ॥
ਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਦਰਸਨਦੇਖਨਕਉਧਾਰੀਮਨਿਆਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਕਰਤੇਮਨਤਨਤੇਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਦਾਤੇਅਬਿਨਾਸੀਬਿ
ਮਲਜਾਕੋਜਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਪੂਰਮਨੋਰਥਕਰਿਕਿਰਪਾਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਸੂ
ਖਮਨਿਉਪਜਿਓਕੋਟਿਸੂਰਨਾਨਕਪਰਗਾਸ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਪਤਿਤ
ਪਾਵਨ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮਾਨਸੁਖਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀਮਨਕੋਭਾਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘੜੁਚਤੁਰੁ
ਸਭਬੇਤਾਰਿਦਦਾਸਨਿਵਾਸਭਗਤਗੁਨਗਾਵਨ॥ਨਿਰਮਲਰੂਪਅਨੂਪਸੁਆਮੀਕਰਮਭੂਮਿ
ਬੀਜਨਸੋਖਾਵਨ॥੧॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਆਨਨਬੀਓਦੂਸਰਲਾਵਨ॥ਰਸਨਾਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਜਸੁਜੀਵਾਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਜਾਵਨ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਮਾਇ
ਆਛਲੁ॥ਤ੍ਰਿਣਕੀਅਗਨਿਮੇਘਕੀਛਾਇਆਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਹੜਕਾਜਲੁ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿ
ਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਸਾਧਮਗਿਚਲੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਮਾਨੁਖਦੇ
ਹਕਾਇਹੁਊਤਮਫਲੁ॥੧॥ਬੇਦਬਖਿਆਨਕਰਤਸਾਧੂਜਨਭਾਗਹੀਨਸਮਝਤਨਹੀਖਲੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਰਾਚੇਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਸਿਮਰਨਿਦਹਨਭਏਮਲ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਚਰਨਗੁਰਮੀਠੇ॥

ਨੈਣ ਅਮਿਓ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੈ ਦਿਠਲਾ ਦਰਸ ਸਤਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੪੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮ ਗੁਰਾ ਜੁਮਲਾ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਉ ਕਹਾ ਅਪੁਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ਹੋਤੁ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧॥ ੧॥ ਮਃ ੬॥ ੩੦॥ ਮਃ ੫॥ ੧॥ ਮਃ ੯॥ ਜੋੜੁ ੩੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕੋਈ ਧੋਵੈ ਲੋਇ ਨਿਰਵਾ ਕੋਈ ਧੋਵੈ ਲੋ ਦੇ ਭੂਮਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ ਕਾਇ ਰੇ ਬਕ ਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਕਉਨੁ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਭਏ ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰ

ਤਉਰਹੈਕਾਹੇਕਉਤੀਰਥਜਾਈ॥੧॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਿਭਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰ
ਠਿਗਏ॥੨॥੨॥ ਟੋਡੀ॥ ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁੰਭਾਰਕੇਘਰਿਹਾਂਡੀਆਛੈ॥ਰਾਜਾ
ਕੇਘਰਿਸਾਂਡੀਗੋ॥ਬਾਮਨਕੇਘਰਿਰਾਂਡੀਆਛੈਰਾਂਡੀਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋ॥੧॥ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਿਹੀਂਗੁਆ
ਛੈ॥ਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਂਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲਮਧੇਲੀਗੁਆਛੈਲੀਗੁਸੀਗੁਹੀਗੁਗੋ॥੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਿਤੇਲੁਆਛੈ॥
ਜੰਗਲਮਧੇਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਿਕੇਲਆਛੈ॥ਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥ਸੰਤਾਂਮਧੇਗੋਬਿੰਦੁਆਛੈ॥ਗੋ
ਕਲਮਧੇਸਿਆਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮੁਆਛੈਰਾਮਸਿਆਮਗੋਬਿੰਦਗੋ॥੪॥੩॥ ਭਗਤਾਂਕੀ ਬਾਣੀਕਾਟੇ
ਨ੍ਹਾ॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸੁਨਿਮਨਅਕਥਕਥਾਹਰਿਨਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਨਹੀਜਾ
ਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀਜਿਨਊਪਰਿਤੇਸੰਤਭਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਮਨਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜ
ਸੁਗਾਇਓ॥ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕ
ਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿ
ਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਿਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥
ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿ
ਜਨੁਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿ
ਬੁਲਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸਥਾਰਾਵਿਚਿਧਾਤੂਪੰਚਿਆਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਲੇਆਪੇਹਰਿਆਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥
ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹ
ਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾ
ਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾਫੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿ

ਪਾਕਰਹੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਸੇਸਾਧੂਸਚੁਵਣਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿ
ਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾਹਰਿਰਾਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰ
ਤਿਛਡਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਮਸਕਾਰਾ॥
ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮ
ਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂ
ਠੀਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੨॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜੋੜੁ
ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗ
ਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰਬ
ਸੁਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥ ਬੈਰਾੜੀਕਾਜੁਮਲਾ੮॥
ਮ:੪॥੧॥ਮ:੫॥ ਜੋੜੁ੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧

ਯਕਅਰਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵ
ਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਨੀ॥ਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹ
ਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰ ਪਦਰਬਿਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਿਰ
ਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀ
ਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲ
ਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਪਾਖਾਕ॥੪॥੧॥
ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕ
ਰਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿ
ਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ॥

ਛੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਤਿਤੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮਾਣੁਕਰਣਾ॥੨॥ਨਿਆਪਟਕਾਂਨ੍ਹਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗ
ਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩ ਇਹੁਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਆਰੇ
ਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋਲੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨੁਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥ਹੰਉਕੁਰਬਾ
ਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੈ
ਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿਨਾਕੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰੰਗਣਿਜੇਥੀਐਪਿਆ
ਰੇਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥੨॥ਜਿਨਕੇਚੋਲੇ
ਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥
ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥
੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ੧ ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰ
ਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ॥ਸਹੁਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥ਭੈਕੀਆਦੇਹਿਸਲਾਈ
ਆਨੈਣੀਭਾਵਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇ
ਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾਧਨਮਹਲੁਨ
ਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀ
ਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇ
ਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮ
ਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਜਾਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈ
ਸੋਕੀਜੈਤਨੁਮਨੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾ
ਈਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਆਪਣੇਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭ
ਰਾਈ॥ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਬਿ
ਚਖਣਿਕਹੀਐਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ੧ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾ
ਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾ
ਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗ

ਲਿਖਦੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁਸਲਮਾਣੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇ
ਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀਆਏਹਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਲੇਗਾ
ਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕਗਾਵੈਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿ
ਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾ
ਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀ
ਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾ
ਨਕਆਖੈਸਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਮ
ਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਖੇ
ਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਲਾਹਿਹੁਸਚੁ ਸਭਊਪਰਿਹਰਿਧਨੀ॥ਜਿਸੁਨਾਹੀਕੋਈਸ
ਰੀਕੁਕਿਸੁਲੇਖੈਹਉਗਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪਉਣਪਾਣੀਧਰਤੀਆਕਾਸੁਘਰਮੰਦਰਹਰਿਬਨੀ॥ਵਿ
ਚਿਵਰਤੈਨਾਨਕਆਪਿਝੂਠੁਕਹੁਕਿਆਗਨੀ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੪ ਨਿਤਨਿਹਫਲ
ਕਰਮਕਮਾਇਬਫਾਵੈਦੁਰਮਤੀਆ॥ਜਬਆਣੈਵਲਵੰਚਕਰਿਝੂਠੁਤਬਜਾਣੈਜਗੁਜਿਤੀ
ਆ॥੧॥ਐਸਾਬਾਜੀਸੈਸਾਰੁਨਚੇਤੈਹਰਿਨਾਮਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਸਭੁਝੂਠੁਮੇਰੇਮਨਧਿ
ਆਇਰਾਮਾ॥ ਰਹਾਉ॥ਸਾਵੇਲਾਚਿਤਿਨਆਵੈਜਿਤੁਆਇਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗ੍ਰਸੈ॥ਤਿਸੁਨਾਨਕ
ਲਏਛਡਾਇਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰਿਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੨॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਖਾਕਨੂਰਕਰਦੰਆਲਮਦੁਨੀਆਇ॥ਅਸਮਾਨਜਿਮੀਦਰਖ
ਤਆਬਪੈਦਾਇਸਿਖੁਦਾਇ॥ਬੰਦੇਚਸਮਦੀਦੰਫਨਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੁਰਦਾਰਖੁਰਦਨੀਗਾਫ
ਲਹਵਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ਗੈਬਾਨਹੈਵਾਨਹਰਾਮਕੁਸਤਨੀਮੁਰਦਾਰਬਖੋਰਾਇ॥ਦਿਲਕਬਜ
ਕਬਜਾਕਾਦਰੋਦੋਜਕਸਜਾਇ॥੨॥ਵਲੀਨਿਆਮਤਿਬਿਰਾਦਰਾਦਰਬਾਰਮਿਲਕਖ
ਾਨਾਇ॥ਜਬਅਜਰਾਈਲਬਸਤਨੀਤਬਚਿਕਾਰੇਬਿਦਾਇ॥੩॥ਹਵਾਲਮਾਲੂਮੁਕਰਦੰਪਾ
ਕਅਲਾਹ॥ਬੁਗੋਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿਪੇਸਿਦਰਵੇਸਬੰਦਾਹ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂੰਕਰਤਾਰੁਕਰਹਿਸੋਹੋਇ॥ਤੇਰਾਜੋਰੁਤੇਰੀਮਨਟੇਕ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਜਪਿਨਾਨਕਏਕ॥੧॥ਸਭਊ
ਪਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਾਤਾਰੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਅਧਾਰੁ॥ ਰਹਾਉ॥ਹੈਤੂਹੈਤੂਹੋਵਨਹਾਰ॥ਅਗਮਅਗਾ
ਸਭਊ

ਪਿਆਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ
ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ
ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ
ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾ
ਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇ
ਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾ
ਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁ
ਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੈ ਸੋ ਕਿਉ
ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ
ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਰਾ ਦਾਨਾ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥
ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਦਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵ
ਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿ
ਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ
ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿ
ਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ
੯ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ

ਸੰਗਿਨਹੋਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਜਨਹਿਤੁਜਾਸਿਉਕੀਨਾ॥ਜੀਉਛੂਟਿਓਜਬਦੇ
ਹਿਤੇਡਾਰਿਅਗਨਿਮੈਦੀਨਾ॥੧॥ਜੀਵਤਲਉਬਿਉਹਾਰੁਹੈਜਗਕਉਤੁਮਜਾਨਉ॥ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਇਲੈਸਭਿਸੁਪਨਸਮਾਨਉ॥੨॥੨॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੯ ॥ਹਰਿਜਸੁਰੇਮਨਗਾਇਲੈਜੋਸੰਗੀ
ਹੈਤੇਰੋ॥ਅਉਸਰੁਬੀਤਿਓਜਾਤੁਹੈਕਹਿਓਮਾਨਿਲੈਮੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਰਥਧਨਰਾਜਸਿਉਅ
ਤਿਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਲਪਰੀਸਭਿਭਇਓਪਰਾਇਓ॥੧॥ਜਾਨਿਬੂਝਕੈਬਾਵਰੇਤੈ
ਕਾਜੁਬਿਗਾਰਿਓ॥ਪਾਪਕਰਤਸੁਕਚਿਓਨਹੀਨਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਓ॥੨॥ਜਿਹਬਿਧਿਗੁਰਉਪਦੇ
ਸਿਆਸੋਸੁਨਰੇਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਪੁਕਾਰਿਕੈਗਹੁਪ੍ਰਭਸਰਨਾਈ॥੩॥੩॥੫॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੪
॥੫॥ਮ:੫॥੩॥ਮ:੯॥ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇਜੋੜੁ੧੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਤਿਲੰ
ਗਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੨॥ਅਸਟਪਦੀ॥ ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਆ
ਪੇਜਾਣੈਕਰੈਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ॥੧॥ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕ ਰਾਇਸਾਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਸਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ॥ਹਾਥਪਛੋੜੈਸਿਰੁਧੁਣੈਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ
॥੨॥ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸਾਰੀ॥ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵੀਐਜਬਆਵੈਗੀਵਾਰੀ॥
੩॥ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹਾ॥ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹਾ॥੪॥ਜਿਨੀ
ਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਪੂਛਉਗੀਜਾਏ॥ਪਾਇਲਗਉਬੇਨਤੀਕਰਉਲੇਉਗੀਪੰਥੁਬਤਾਏ॥੫॥
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਨਾਨਕਾਭਉਚੰਦਨੁਲਾਵੈ॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਾਮਣਿਕਰੈਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪਾਵੈ॥੬
॥ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੋਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀਮੇ
ਲੁਨਹੋਈ॥੭॥ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾਤਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਤਉਅ
ਨਭਉਪਾਵੈ॥੮॥ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਖੁਸਾਰੁਨਜਾਣੈ॥ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾ
ਣੈ॥੯॥ਅਪਿਓਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ॥ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ॥
੧੦॥੧॥ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੪ ॥ਹਰਿਕੀਆਕਥਾਕਹਾਣੀਆਗੁਰਿਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਈਆ॥੧॥ਆਇਮਿਲੁਗੁਰਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂੰਮੇਰੇਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਹਰਿਭਾਵਦੇਸੇਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਘੁਮਿ
ਘੁਮਿਜਾਏ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆਤਿਨਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕੀਕੀਤੀ
ਚਾਕਰੀਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਦੁਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਪਾਈਐ

ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਨਾ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਸਦਾਸ
ਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥੫॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿਨਹਰਿ
ਫਲੁਪਾਵੈ॥੬॥ਜਿਨਾਹਰਿਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਤਿਨਾਜੀਅਪ੍ਰਭਨਾਲੇ॥ਓਇਓਇਜਪਿਜਪਿਪਿਆ
ਰਾਜੀਵਦੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਲੇ॥੭॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਿਆਤਿਨਕਉਘੁਮਿਜਾਇਆ॥
ਓਇਆਪਿਛੁਟੇਪਰਵਾਰਸਿਉਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਿਪਿਆਰੈਹਰਿਸੇਵਿਆਗੁਰ
ਧੰਨੁਗੁਰਧੰਨੋ॥ਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗੁਦਸਿਆਗੁਰਪੁੰਨੁਵਡਪੁੰਨੋ॥੯॥ਜੋਗੁਰਸਿਖਗੁਰਸੇਵਦੇਸੇਪੁੰਨ
ਪਰਾਣੀ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕਉਵਾਰਿਆਸਦਸਦਕੁਰਬਾਣੀ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇ
ਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆ ਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਦੇਤਿਨ ਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਹਮਤਿਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿਪੀਜੈ॥੧੨॥ਪਾਨ
ਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀਆਲਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜਮਿਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥
ਜਿਨਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ॥੧੪॥
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣੈ॥੧੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਆਖੀਐਤੁਸਿਕਰੇਪਸਾਓ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਸਦਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤੜਾਨਾਓ॥੧੬॥
ਸੋਧਨੁਗੁਰੂਸਾਬਾਸਿਹੈਹਰਿਦੇਇਸਨੇਹਾ॥ਹਉਵੇਖਿਵੇਖਿਗੁਰੂਵਿਗਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦੇਹਾ॥੧੭॥
ਗੁਰਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੋਲਦੀਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀ॥ਜਿਨਿਸੁਣਿਸਿਖਾਗੁਰੁਮੰਨਿਆਤਿਨਾਭੁਖਸਭਜਾਵੀ॥
੧੮॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਆਖੀਐਕਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਹਰਿਤੇਰਾਨਾਮੁਹੈਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਈ
ਐ॥੧੯॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਸੇਸਾਹਵਡਦਾਣੇ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆਗੁਰਬਚਨਿ
ਸਮਾਣੇ॥੨੦॥ਤੂਠਾਕੁਰੁਤੂਸਾਹਿਬੋਤੂਹੈਮੇਰਾਮੀਰਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੀਬੰਦਗੀਤੂੰਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨੧॥ਆਪੇਹ
ਰਿਇਕਰੰਗੁਹੈਆਪੇਬਹੁਰੰਗੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਸਾਈਗਲਿਚੰਗੀ॥੨੨॥੨॥ਮ:੧॥੨॥ਮ:੪
੫॥ਮ:੫॥੫॥ਮ:੫॥੩॥ਮ:੪॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ੧੫ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੋੜੁ੧੭॥ ਦੁਪਦੇ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤਿਲੰਗਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕਬੀਰਜੀ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਇਫਤਰਾਭ
ਈਦਿਲਕਾਫਿਕਰੁਨਜਾਇ॥ਟੁਕੁਦਮੁਕਰਾਰੀਜਉਕਰਹੁਹਾਜਿਰਹਜੂਰਿਖੁਦਾਇ॥੧॥ਬੰਦੇਖੋਜਿਦਿਲ
ਹਰਿਰੋਜਨਾਫਿਰੁਪਰੇਸਾਨੀਮਾਹਿ॥ਇਹਜੁਦੁਨੀਆਸਿਹਰੁਮੇਲਾਦਸਤਗੀਰੀਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰੋਗੁ
ਪੜਿਪੜਿਖੁਸੀਹੋਇਬੇਖਬਰਬਾਦੁਬਕਾਹਿ॥ਹਕੁਸਚੁਖਾਲਕੁਖਲਕਮਿਆਨੇਸਿਆਮਮੂਰਤਿਨਾਹਿ॥

੨॥ ਆਸਮਾਨਿ ਮਿਆਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂੰ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਨਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ ਅਸਿਪਤਿ ਗਜਿਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੩॥

ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ ॥੩॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥੧॥ ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ

ਮਾਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ
ਖਾਇ ॥ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦ
ਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ
ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੭ ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ
ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਗਲੀ ਜੋ
ਗ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ
ਮਸਾਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰ
ਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰ
ਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥
ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁ
ਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਉਣੁ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ
ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨਿ
ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆ
ਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾ
ਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧
ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ
ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ
ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇ
ਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਹਮਵੇਚਿਓਸਿਰੁਗੁਰਕੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਿਓਗੁਰਚੇਲਾਗੁਰਰਾਖਹੁਲਾਜਜਨਕੇ॥੪॥
੧॥੧੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜਿਓਪੁਰਖੋਤਮੁਸਭਿ ਬਿਨਸੇਦਾਲਦਦ
ਲਘਾ॥ਭਉਜਨਮਮਰਣੁਮੇਟਿਓਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਅਸਥਿਰੁਸੇਵਿਸੁਖਸਮਘਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮ
ਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਅਤਿਪਿਰਘਾ॥ਮੈਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿਓਗੁਰਆਗੈਸਿਰੁਵੇਚਿਲੀਓਮੁਲਿਮ
ਹਘਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਸਮਾਣਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਪਕੜਿਖੜੇਸਭਿਕਲਘਾ॥
ਧਰਮਰਾਇਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਨਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨੇਹਥਫਲਘਾ॥੨॥ਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਜਨਕਿ
ਰਮਤੁਮਾਰੇਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਸੁਖੁਪਾਵੈਪ੍ਰਭਲੋਚਪੂਰਿ
ਜਨੁਤੁਮਘਾ॥੩॥ਤੁਮਸਮਰਥਪੁਰਖਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਮੋਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਨਿਮਘਾ
॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਸੁਖੁਪਾਵੈਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਸਦਘੁਮਘਾ॥੪॥੨॥੧੧॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਰੰਙੁਹੈਹਰਿਰੰਙੁਮਜੀਠੈਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਰੰਗੁਚਾੜਿ
ਆਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਭੰਙੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਕਰਿਰੰਙੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਉਪ
ਦੇਸਿਆਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਉਨਿਸੰਙੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਮਨਮੁਖੀਫਿਰਿਆਵਣ
ਜਾਣਾਅੰਙੁ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਇਓਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉਸਹਲੰਙੁ॥੨॥ਹਮਮੈਲੁਭਰੇਦੁ
ਹਚਾਰੀਆਹਰਿਰਾਖਹੁਅੰਗੀਅੰਙੁ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਵਲਾਇਆਸਭਿਲਾਥੇਕਿਲ
ਵਿਖਪੰਙੁ॥੩॥ਹਰਿਦੀਨਾਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭੁਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਹੁਸੰਙੁ॥ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰੰ
ਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਰੰਙੁ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਨਿਤਕਪ
ਟੁਕਮਾਵਹਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਨਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਕਰਮਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਗਿ
ਆਨੀਗੁਰਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਕੋਰੈਰੰਙੁਕਦੇਨਚੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪੁ
ਤਪੁਸੰਜਮਵਰਤਕਰੇਪੂਜਾਮਨਮੁਖਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਅਭਿਮਾਨਾਦੂਜੈਭਾਇ
ਖੁਆਈ॥੨॥ ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਹਉਮੈਬਿ
ਆਪਿਆਸਬਦੁਨਚੀਨੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵੈ॥੩॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਬੂਝੈਸੋਜਨੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਬੂਝੈਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ॥੪॥੪॥੧੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਗੁਰਮਤਿਨਗਰੀਖੋਜਿਖੋਜਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾ
ਈ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਸਾਂਤਿਵਸਾਈ॥ਤਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੀਖਿਨਅੰਤਰਿਗੁਰਿਮਿ

ਲਿਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ
ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ
॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੧੪॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰ
ਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ
ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੬
॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧
॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਾ
ਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ
ਕਰੈ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ॥੪॥੭॥੧੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੬ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥
ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਜਨ
ਭਾਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਅ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ
ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥੮॥੧੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪
ਤਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿਆ ਲਿਖਿਆ
ਕਰੇ ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜ
ਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸੇ
ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪ
ਵੈ ਛਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਚਹੁ ਪੀੜੀਆ

ਵਿਣੁ ਗਾਵੈ ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਤਿਸ ਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੪॥੧੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ਵਾਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ ਸਾਕਤੀ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥ ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ

ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿ ੩੦੦
ਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥
ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾ
ਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥੨੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ
ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਮੈ
ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕ
ਰਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ
ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ
ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥੨੨॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁ
ੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ
ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਮ
ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥੨੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ
ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ
ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ

ਕਰਿ ਓਇ ਜੋਰਿ ਛਡੀਅਹਿ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸੇ
ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਬਾਜੀਗਰਿ ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਾ ਰੂਪ ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ਥੰਮਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਰੂਪ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਤਹਿ ਗਇਓ ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ਅ
ਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ ਬੀਜੁ ਬੀਜਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਫਲ ਪਾਕੇ
ਤੇ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ
ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥
ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਲੋਕ ਪ
ਤੀਆਰੈ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਚਿ ਲਗੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥
ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਏ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅ
ਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ
ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਸਖੀ
ਏ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਕ
ਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਕਰਮਹੀਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਬਿ
ਨਉ ਕਰੀ ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਹਿਆ ਭਰਿਪੂਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥
੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਭਤਾਰਿ
॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਕੰਤ ਪਿ

ਆਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੂਪਦਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਹਨੇਬਨੇਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿਰੁਘ
ਰਿਆਵੈ॥੨॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸ
ਭਤੇਊਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾਮਣਿਤਿਆਗੀਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆ
ਰਾ॥ਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾ॥ਨਵਰੰਗਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਆਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿ
ਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇ
ਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤਉਨਦਰਿਨਪਾ
ਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਹੀਅਰੋਧੀਰੈਨਿਮਾਨੋ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਝੁਕੁਰਬਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਸੇਜਵਿ
ਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੂਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੰਤਾ॥ਪੀਓਮਦਰੋਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਾਗੈਜੇਪਿਰੁਬੋਲੰ
ਤਾ॥੨॥ਭਈਨਿਰਾਸੀਬਹੁਤੁਦਿਨਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਮੈਸਗਲੇਝਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਹਨੁਨਪਾਵਉਬਿਨੁਪ
ਗਪਾਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਹਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬੂ
ਝੀਤਪਤਿਘਰਹਿਪਿਰੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਸੀਗਾਰਹੁਣਿਮੁਝਹਿਸੁਹਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਪਿਰੁਹੈਭਾਈ॥ਖੋਲ੍ਹਿਓਕਪਾਟੁਤਾਮਨੁਠਹਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂ
ਜਾ॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਬੈਖਰੀ
ਦੁਕਿਆਕਰੇਚਤੁਰਾਈਇਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਥਾਰੇ॥੧॥ਲਾਲਰੰਗੀਲੇਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਤੇਰੇਦਰਸਨ
ਕਉਹਮਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਮੋਹਿਦੀਨੁਭੇਖਾਰੀਤੁਮ੍ਹਸਦਾਸਦਾਉਪਕਾਰੇ॥ਸੋਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਜਿਮੈਤੇਹੋਵੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥੨॥ਕਿਆਸੇਵਕਮਾਵਉਕਿਆਕਹਿਰੀਝਾਵਉਬਿਧਿਕਿ
ਤੁਪਾਵਉਦਰਸਾਰੇ॥ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਅੰਤੁਨਲਹੀਐਮਨੁਤਰਸੈਚਰਨਾਰੇ॥੩॥ਪਾਵਉਦਾਨੁ
ਢੀਠੁਹੋਇਮਾਗਉਮੁਖਿਲਾਗੈਸੰਤਰੇਨਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਪ੍ਰਭਿਹਾਥਦੇਇਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥੪॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਸੇਵਾਥੋਰੀਮਾਗਨੁਬਹੁ
ਤਾ॥ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਕਹਤੋਪਹੁਤਾ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਿਅਮਾਨੇਤਿਨਕੀਰੀਸਾ॥ਕੂੜੇਮੂਰਖਕੀਹਾਠੀਸਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭੇਖਦਿਖਾਵੈਸਚੁਨਕਮਾਵੈ॥ਕਹਤੋਮਹਲੀਨਿਕਟਿਨਆਵੈ॥੨॥ਅਤੀਤੁਸਦਾਏਮਾਇਆਕਾ
ਮਾਤਾ॥ਮਨਿਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿਕਹੈਮੁਖਿਰਾਤਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਨਉਸੁਨੀਜੈ॥ਕੁਚਲੁਕਠੋਰੁਕਾਮੀ
ਮੁਕਤੁਕੀਜੈ॥੪॥ਦਰਸਨਦੇਖੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਮਸੁਖਦਾਤੇਪੁਰਖਸੁਭਾਈ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਿ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮੈ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਊਹਾ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖਾ ॥੩॥ ਗੁਹਜ ਕਥਾ ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਓਇ ਸਾਜਨ ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਹਮ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥ ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥
੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥
੧॥ ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਓਗਵਾਰਾ ॥ ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਈ ਜੰਤ ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥
ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ ਰਸਨਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਤਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ

੩੦੨ ੫

ਭ੍ਰਮਿ

ਇਆ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅਤਅੰਧਾਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀ
ਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਾਪਕਮਾਹੀ॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿ
ਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਸੰਗਿਤੁਮਾ
ਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਬਾਧਾ॥ਮਹਾਗਰਭਮਹਿਨਿਘਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਡੂਬ
ਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨ
ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਜਪਿਨਾਮੁਉਧਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨੈ॥
ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫
੨੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚ
ਰਣਕਮਲਮਨਧਿਆਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਚੀ
ਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
ਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥ਇਹਬੇਨੰਤੀਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉ
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰ
ਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉ
ਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਣਗੜਕੋਟ
ਹਮਾਰੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕਸੰਤਰਾਜਾ

ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ ਚਲੁ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ਪਰਹਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਬਤ ਦੋਖ ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਸੋਗ ਰੋਗ ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਦੂਰਿ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥ ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ ਨਿਮਖ

ਤਾਕਿ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਚਰਣਹ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਹਤੀ ਜਾਤ ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਏ ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥ ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਰਚਿ ਮੂੜਾ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩॥੩੮॥

੩੦੪

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਪੇ ਥੰਮੈ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਾ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੪॥੩੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ਭਰਮਾਈ ॥ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥ ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖੁ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥

(ਹਾਸ਼ੀਆ: ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰ

ਭਿਜਮਾਤ੍ਰ॥੨॥੪੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਪੜਤਾਲ
ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤ
ਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆ॥ਅ
ਨਿਕਕੋਠਰੀਆ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰੀਆ॥ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥
ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆ॥
ਪਰਕਉਹਿਰੀਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦਰ
ਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆ
ਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁ
ਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਰੇਣਸੰਤਚਰਨਾਰਾ॥੨॥੨॥੪੫॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫ ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥ਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵ
ਨੁਝੁਲਾਇਆ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥ਕਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥
ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂ
ਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੩॥੪੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥
੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀ
ਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਜੀਨਿਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁ
ਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀ
ਆਜਾਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾਕਉਬਲਿ
ਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭॥ ਤੇਰਾਭਾਣਾ
ਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇਆਲਾ॥ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅ
ਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤਤੇਰੇਸ

ਤਿਪੂਰਨਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੂੰਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਤਿਊਚਾਕੋਈਅਵਰੁਤੇ
ਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣ
ਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੂੰਕਬਹੂੰਸੋਥਾਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾ॥ਆਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧੁਧਿਆਈ
ਨਿਰਮਲਹੋਵੈਦੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੋਥਾਨੁਭਾਲਣਆਇਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੰ
ਗੁਤਿਨਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥
ਸਾਧਿਕਸਿਧਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇਭੀਮੋਹੇਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇਵਰਤੇਮਹਾਦੇਵ
ਅਉਧੂਤਾ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂਤਾ॥੩॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸ
ਹਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥
੪॥੨॥੪੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾ
ਣਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚ
ਨੁਕਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਸੁਕ
ਲਿਮਹਿਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥੨॥ਬੇਦ
ਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿ
ਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੂਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਜਪੈਉਧਰੈਸੋਕਲਿਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਜੋਕਿਛੁ
ਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭੁਮਾਨਹਿਓਇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰ
ਣਪਰਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁਨਕੋਈ॥ਭਗਤਾਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧੀਸੰਤਸੰਗਿਉਧਰੈਜਮੁਤਾਕੈਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕਾਬਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਤਿਨਹਰਿਸਿਉਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਭਰਮਭਉਕਾ
ਟੈਸੰਤਸਰਣਿਜੋਆਵੈ॥ਜੇਹਾਮਨੋਰਥੁਕਰਿਆਰਾਧੇਸੋਸੰਤਨਤੇਪਾਵੈ॥੩॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਕੇਤਕ
ਬਰਨਉਜੋਪ੍ਰਭਅਪਨੇਭਾਣੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸੇਸਭਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੪॥
੪॥੫੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਤੁਧੁਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਏਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਤੇਰਾ
ਮਾਣੁਤਾਣੁਰਿਦਅੰਤਰਿਹੋਰਦੂਜੀਆਸਚੁਕਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੁਧੁਚਿਤਿਆਇਐਉ

ਜਿਤੁ

ਘਰੈ॥ਤੇਰੀਟੇਕਭਰਵਾਸਾਤੁਮਰਾਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਉਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੀਏਤੁ
ਮਆਪਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਸਰਬਸੁਖਦੀਏਆਪਿਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੨॥ਆਪੁਣੀ
ਨਦਰਿਕਰੇਪਰਮੇਸਰੁਬੰਧਨਕਾਟਿਛਡਾਏ॥ਆਪਣੀਭਗਤਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਕਰਾਈਆਪੇਸੇਵੈਲਾਏ॥
੩॥ਭਰਮੁਗਇਆਭੈਮੋਹਬਿਨਾਸੇਮਿਟਿਆਸਗਲਵਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਦਇਆਕਰੀਸੁਖਦਾਤੈਭੇਟਿ
ਆਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੫॥੫੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਜਬਕਛੁਨਸੀਓਤਬਕਿਆਕਰਤਾਕਵਨ
ਕਰਮਕਰਿਆਇਆ॥ਅਪਨਾਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈਠਾਕੁਰਿਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਮੁਝ
ਤੇਕਛੂਨਹੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਏਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਣਤੀਗਣੀਨਛੂ
ਟੈਕਤਹੂਕਾਚੀਦੇਹਇਆਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਣੈਹਾਰੇਤੇਰੀਬਖਸਨਿਰਾਲੀ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤ
ਸਭਿਤੇਰੇਕੀਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਹੀਧਿਆਈਐ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਈ
ਐ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣੁਮੁਗਧੁਅਜਾਣੁਅਗਿਆਨੀਕਰਮਧਰਮਨਹੀਜਾਣਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਨਾਨਕੁਗੁ
ਣਗਾਵੈਮਿਠਾਲਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾ॥੪॥੬॥੫੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਭਾਗਠੜੇਹਰਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇਜਿ
ਨਘਰਿਧਨੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਪਰਵਾਣੁਗਣੀਸੇਈਇਹਆਏਸਫਲਤਿਨਾਕੇਕਾਮਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿ
ਜਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਈ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਚਵਰੁਢੁਲਾਵਾਚਰਣਧੂੜਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਨਮਮਰਣਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹੀਜਨਪਰਉਪਕਾਰੀਆਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਭਗਤੀਲਾਇਨਿਹਰਿਸਿ
ਉਲੈਨਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀਸਚੇਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਸਚਾਸੁਖੁਸਚੀਵਡਿਆਈ
ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਜਾਤੇ॥੩॥ਪਖਾਫੇਰੀਪਾਣੀਢੋਵਾਹਰਿਜਨਕੈਪੀਸਣੁਪੀਸਿਕਮਾਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰ
ਭਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਤੇਰੇਜਨਦੇਖਣੁਪਾਵਾ॥੪॥੭॥੫੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁ
ਰਸਤਿਗੁਰਆਪੇਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੀਸੇਵਕੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਜਿਉਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹੀਐ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹਿਸੁਖੁਤੇਰਾਦਿਤਾਲਹੀ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਤੇਰੀਸੇਵਾਜਿਸੁਤੂੰਆਪਿਕਰਾਇਹਿ॥ਤਹਾਬੈਕੁੰਠੁਜ
ਹਕੀਰਤਨੁਤੇਰਾਤੂੰਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਹਿ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਤਨੁਮਨੁਹੋਇ
ਨਿਹਾਲਾ॥ਚਰਣਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਕੁਰਬਾਣੁ
ਜਾਈਉਸੁਵੇਲਾਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਤੁਮਰੈਦੁਆਰੈਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕਿਰਪਾਲਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਤੁਧੁਚਿਤਿਆਏਮਹਾਅਨੰਦਾਜਿਸੁਵਿਸ

ਗਹੁੰ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾਂ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਂਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ ਮ: ੧ ੧੫ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੫੮ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੋੜੁ ੭੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥ ਖਰੀ

ਸਿਆਣੀਕੰਤਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥
ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿ
ਲੇਹੁਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰਾਤੈਰਾਵੇਸੀ॥
੮॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੯ ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋ
ੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀ
ਰਤਿਆਜਨਮੁਨਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣਵਾ
ਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁ
ਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬ
ਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਉਪਜੈ
ਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆ
ਮਨੁਕਰੇਨਿਤਨਿਤਮੰਗੈਸੁਖਜੀਉ॥ਕਰਤਾਚਿਤਿਨਆਵਈਫਿਰਿਫਿਰਿਲਗਹਿਦੁਖਜੀਉ॥
ਸੁਖਦੁਖਦਾਤਾਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਤਨਿਕੈਸੀਭੁਖਜੀਉ॥੪॥ਬਾਕੀਵਾਲਾਤਲਬੀਐਸਿਰਿਮਾਰੇਜੰ
ਦਾਰੁਜੀਉ॥ਲੇਖਾਮੰਗੈਦੇਵਣਾਪੁਛੈਕਰਿਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਸਚੇਕੀਲਿਵਉਬਰੈਬਖਸੇਬ
ਖਸਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੫॥ਅਨਕੋਕੀਜੈਮਿਤੜਾਖਾਕੁਰਲੈਮਰਿਜਾਇਜੀਉ॥ਬਹੁਰੰਗਦੇਖਿ
ਭੁਲਾਇਆਭੁਲਿਭੁਲਿਆਵੈਜਾਇਜੀਉ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਤੇਛੁਟੀਐਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇ
ਜੀਉ॥੬॥ਗਾਫਲਗਿਆਨਵਿਹੂਣਿਆਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਭਾਲਿਜੀਉ॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿ
ਗੁਚੀਐਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਨਾਲਿਜੀਉ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭੈਰਤਿਆਸਭਜੋਹੀਜਮਕਾਲਿਜੀਉ
੭॥ਜਿਨਿਕਰਿਕਾਰਣੁਧਾਰਿਆਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁਜੀਉ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਸਦਾਸ
ਦਾਤਾਰੁਜੀਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁਜੀਉ॥੮॥੧॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਫੀਘਰੁ੧੦ ਮਾਣਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਹੋਇਚੁਲੰਭੁਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧॥ਚਲੈਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਖਰੁਸਚੁਲੈ॥ਪਤਿਪਾਏ
ਦਰਬਾਰਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਭੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਸਚੁਸਲਾਹਿਸਾਚੇਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਲਾਲਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੨॥ਹਉਜੀਵਾਗੁਣਸਾਰਿਅੰਤਰਿਤੂਵਸੈ॥ਤੂੰਵ
ਸਹਿਮਨਮਾਹਿਸਹਜੇਰਸਿਰਸੈ॥੩॥ਮੂਰਖਮਨਸਮਝਾਇਆਖਉਕੇਤੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ

ਗੁਣਗਾਇਰੰਗਿਰੰਗੇਤੜਾ॥੪॥ਨਿਤਨਿਤਰਿਦੈਸਮਾਲਿਪ੍ਰੀਤਮੁਆਪਣਾ॥ਜੇਚਲਹਿਗੁਣਨਾਲਿ
ਨਾਹੀਦੁਖੁਸੰਤਾਪਣਾ॥੫॥ਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਤਿਸੁਰੰਗੁਹੈ॥ਮਰਸੀਹੋਇਵਿਡਾਣਾਮਨਿ
ਤਨਿਭੰਗੁਹੈ॥੬॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇਲਾਹਾਘਰਿਆਣਿਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਨਿਰਬਾਣੁਸਬਦਿਪਛਾਣਿਆ॥
੭॥ਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਸੀ॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਸੀ॥੮॥੧॥੩॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਉਆਰਣਿਲੋਹਾਪਾਇਭੰਨਿਘੜਾਈਐ॥ਤਿਉਸਾਕਤੁਜੋਨੀਪਾਇਭਵੈਭ
ਵਾਈਐ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਦੁਖੁਦੁਖੁਕਮਾਵਣਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਵਣਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਗੁਰਮੁਖਿਰਖਣਹਾਰੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਮੇਲਹਿਤੁਝਹਿਰਜਾਇਸਬਦੁਕਮਾਈਐ॥੨
ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਆਪਿਦੇਹਿਸੁਪਾਈਐ॥ਤੂੰਦੇਖਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਿਦਰਿਬੀਨਾਈਐ॥੩॥ਦੇਹੀ
ਹੋਵਗਿਖਾਕੁਪਵਣੁਉਡਾਈਐ॥ਇਹੁਕਿਥੈਘਰਿਅਉਤਾਕੁਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥੪॥ਦਿਹਹੀਦੀਵ
ਅੰਧਘੋਰੁਘਬੁਮੁਹਾਈਐ॥ਗਰਬਿਮੁਸੈਘਰੁਚੋਰੁਕਿਸੁਰੂਆਈਐ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੋਰੁਨਲਾ
ਗਿਹਰਿਨਾਮਿਜਗਾਈਐ॥ਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਆਗਿਜੋਤਿਦੀਪਾਈਐ॥੬॥ਲਾਲੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਗੁਰਿਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈਐ॥ਸਦਾਰਹੈਨਿਹਕਾਮੁਜੇਗੁਰਮਤਿਪਾਈਐ॥੭॥ਰਾਤਿਦਿਹੈਹਰਿਨਾਉਮੰ
ਨਿਵਸਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਇਜੇਤੁਧੁਭਾਈਐ॥੮॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਮਨਹੁਨ
ਨਾ ਮੁਵਿਸਾਰਿਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਿਉਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੧॥ਮੈਅੰਧੁਲੇ
ਹਰਿਨਾਮੁਲਕੁਟੀਟੋਹਣੀ॥ਰਹਉਸਾਹਿਬਕੀਟੇਕਨਮੋਹੈਮੋਹਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਨਾਲਿ
ਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਭਾਲਿਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੨॥ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰਭਾਇਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਰਜਾਇਭਰਮੁਭਉਭੰਜਨਾ॥੩॥ਜਨਮਤਹੀਦੁਖੁਲਾਗੈਮਰਣਾਆਇ
ਕੈ॥ਜਨਮੁਮਰਣੁਪਰਵਾਣੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਕੈ॥੪॥ਹਉਨਾਹੀਤੂੰਹੋਵਹਿਤੁਧਹੀਸਾਜਿਆ॥ਆਪੇਥਾ
ਪਿਉਥਾਪਿਸਬਦਿਨਿਵਾਜਿਆ॥੫॥ਦੇਹੀਭਸਮਰੁਲਾਇਨਜਾਪੀਕਹਗਇਆ॥ਆਪੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਇਸੋਵਿਸਮਾਦੁਭਇਆ॥੬॥ਤੂੰਨਾਹੀਪ੍ਰਭਦੂਰਿਜਾਣਹਿਸਭਤੂੰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇ
ਖਿਹਦੂਰਿਅੰਤਰਿਭੀਤੂੰਹੈ॥੭॥ਮੈਦੀਜੈਨਾਮਨਿਵਾਸੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿਦੇਇ॥੮॥੩॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩
ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁਹੋਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਬਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁਨਜਾਪੈ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ

ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ
ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ
ਉਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾ
ਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂ
ੜੋ ਬੋਲੈ ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥
ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਦਿਖਾਏ ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ
ਜਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸ
ਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਏ
ਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਸਚੁ ੭॥ ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪ
ਛਾਣੈ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ
ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ
ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸ
ਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ਸਚਿ
ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰ
ਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਾ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ

ਮੁਗਧੁਬੂਝੈਨਾਹੀਬਾਹਰਿਭਾਲਣਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਦਿਤਾਲ
ਖਾਈ॥੩॥ਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥ
ਮੀਹਾਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਂਇਆਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਾਂ
ਇਆਅੰਦਰਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਾਣਕੁਤਿਸਕਾਮੋਲੁਅ
ਫਾਰਾ॥ਮੋਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਂਇ
ਆਖੋਜੈਹੋਰਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥
ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਵਸੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥੬॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮ
ਹੇਸਾਸਭਓਪਤਿਜਿਤੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਚੈਆਪਣਾਖੇਲੁਰਚਾਇਆਆਵਾਗਉਣੁਪਾਸਾਰਾ॥ਪੂਰੈਸਤਿ
ਗੁਰਿਆਪਿਦਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ਸਾਕਾਇਆਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸ
ਵਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜਿਸਨੋ
ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੮॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧੦॥ ਦੁ
ਨੀਆਨਸਾਲਾਹਿਜੋਮਰਿਵੰਞਸੀ॥ਲੋਕਾਨਸਾਲਾਹਿਜੋਮਰਿਖਾਕੁਥੀਈ॥੧॥ਵਾਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਾ
ਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਨਮੁਖਦ
ਝਿਮਰੰਨਿ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਵੇਲਾਨਲਾਹੰਨਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਚੈਸਬ
ਦਿਲਗੰਨਿ॥ਆਤਮਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸੁਖਿਰਹੰਨਿ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈ
ਭਾਇਰਚੰਨਿ॥ਤਿਸਨਾਭੁਖਨਉਤਰੈਅਨਦਿਨੁਜਲਤਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਾਲਿਦੋਸਤੀਨਾਲਿ
ਸੰਤਾਵੈਰੁਕਰੰਨਿ॥ਆਪਿਡੁਬੇਕੁਟੰਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੰਨਿ॥੫॥ਨਿੰਦਾਭਲੀਕਿਸੈਕੀਨਾਹੀਮ
ਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰੰਨਿ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇਘੋਰਿਪਵੰਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸਾਸੇਵਹਿਤੈ
ਸਾਹੋਵਹਿਤੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਣਾਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੭॥ਮਹਾਪੁਰਖਾ
ਕਾਬੋਲਣਾਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੂਰਿਹਹਿਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੮॥ਗੁ
ਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘ੍ਰਹੈਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਓਨਾਮਿਲਿਰਹੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏ
ਨਿ॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਰੁਸਚਾਆਪਿਧਣੀ॥੧੦॥ਸੋਸ
ਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੧
ਮਨੁਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜ
ਲਾਇ॥੧੨॥ਸੋਸਹੁਸਚਾਵੀਸਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥
ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥
ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥
ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥
੧੭॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥
ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ ਗੁ
ਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥
ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥
੨੨॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥
੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿ
ਸੰਨਿ ॥੨੪॥ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਹਰਨਿ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨਿ ॥੨੫॥
ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥
੨੬॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ
ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਏਹੁ ਖਰਚੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਏ ਮਨ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ
ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ਜੋ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥
੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥
੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿ
ਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨਸ

ਸੇਵਹਿਗੁਰੈਵਡਭਾਗੀਪੁਰਖਲਾਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੇਵਕਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਆਸੇਹੰਸੁਲੇਤਾਮਿਲਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਤਾਮੁਖਿਪਿਆ ੩੦੫
ਇਤਿਨੀਗੁਰਸਿਉਗੁਰਮੁਖਿਤਾਮਿਲਗੀਤਿ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਗੁਰਭਾਣਾਮੰਨੀਤਿਨਰੀਤਿ॥੩॥
ਵਡਭਾਗੀਘਰੁਖੋਜਿਆਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥
੪॥ਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਤਿਤੁਘਟਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੫
ਸਭੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਬ੍ਰਹਮੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਵਸੈਸਭਥਾਇ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਬਦਿਵੇਖਹੁਲਿਵਲਾਇ
॥੬॥ਬੁਰਾਭਲਾਤਿਚਰੁਆਖਦਾਜਿਚਰੁਹੈਦੁਹੁਮਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਬੁਝਿਆਏਕਸੁਮਾਹਿਸਮਾ
ਇ॥੭॥ਸੇਵਾਸਾਪ੍ਰਭਭਾਵਸੀਜੋਪ੍ਰਭੁਪਾਏਥਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥੮॥੨॥੪॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਘਰੁ੨ ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾਹਉਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਈ॥੧॥ਦਰਸ
ਨੁਹਰਿਦੇਖਣਕੈਤਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇ
ਸੁਖੁਦੇਹਿਤਾਤੁਝਹਿਅਰਾਧੀਦੁਖਿਭੀਤੁਝੈਧਿਆਈ॥੨॥ਜੇਭੁਖਦੇਹਿਤਇਤਹੀਰਾਜਾਦੁਖਵਿ
ਚਿਸੂਖਮਨਾਈ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਕਾਟਿਕਾਟਿਸਭੁਅਰਪੀਵਿਚਿਅਗਨੀਆਪੁਜਲਾਈ॥੪॥ਪਖਾਫੇਰੀ
ਪਾਣੀਢੋਵਾਜੋਦੇਵਹਿਸੋਖਾਈ॥੫॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਢਹਿਪਇਆਦੁਆਰੈਹਰਿਮੇਲਿਲੈਹੁਵਡਿਆਈ
੬॥ਅਖੀਕਾਢਿਧਰੀਚਰਣਾਤਲਿਸਭਧਰਤੀਫਿਰਿਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਜੇਪਾਸਿਬਹਾਲਹਿਤਾਤੁਝਹਿ
ਅਰਾਧੀਜੇਮਾਰਿਕਢਹਿਭੀਧਿਆਈ॥੮॥ਜੇਲੋਕੁਸਲਾਹੇਤਾਤੇਰੀਉਪਮਾਜੇਨਿੰਦੈਤਛੋਡਿਨਜਾ
ਈ॥੯॥ਜੇਤੁਧੁਵਲਿਰਹੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਆਖਉਤੁਧੁਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਈ॥੧੦॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾ
ਈਗੁਰਊਪਰਿਪੈਪੈਰੀਸੰਤਮਨਾਈ॥੧੧॥ਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾਭਇਆਦਿਵਾਨਾਹਰਿਤਉਦਰਸਨਕੈ
ਤਾਈ॥੧੨॥ਝਖੜੁਝਾਗੀਮੀਹੁਵਰਸੈਭੀਗੁਰੁਦੇਖਣਜਾਈ॥੧੩॥ਸਮੁੰਦੁਸਾਗਰੁਹੋਵੈਬਹੁਖਾਰਾ
ਗੁਰਸਿਖੁਲੰਘਿਗੁਰਪਹਿਜਾਈ॥੧੪॥ਜਿਉਪ੍ਰਾਣੀਜਲਬਿਨੁਹੈਮਰਤਾਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਬਿਨੁਮ
ਰਿਜਾਈ॥੧੫॥ਜਿਉਧਰਤੀਸੋਭਕਰੇਜਲੁਬਰਸੈਤਿਉਸਿਖੁਗੁਰਮਿਲਿਬਿਗਸਾਈ॥੧੬॥
ਸੇਵਕਕਾਹੋਇਸੇਵਕੁਵਰਤਾਕਰਿਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਈ॥੧੭॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਗੁ
ਰਮਿਲਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੮॥ਤੂੰਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਗੁਰਵਿਚੁਦੇਤੁਝਹਿਧਿਆਈ॥੧੯
ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੁਤੂਹੈਹੋਵਹਿਤੁਧੁਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਈ॥੨੦॥ਭੰਡਾਰਭਰੇਭਗਤੀਹਰਿਤੇਰੇਜਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਵਾਈ॥੨੧॥ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਹੋਰਨਿਹਫਲਸਭਚਤੁਰਾਈ॥੨੨॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਸੋਇਆਮਨੁਜਾਗਾਈ॥੨੩॥ਇਕੁਦਾਨੁਮੰਗੈਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ

ਹਰਿਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਾਈ॥੨੪॥ਜੇਗੁਰੁਝਿੜਕੇਤਮੀਠਾਲਾਗੈਜੇਬਖਸੇਤਾਗੁਰਵਡਿਆਈ॥੨੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹਿਸੋਥਾਇਪਾਏਮਨਮੁਖਿਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥੨੬॥ਪਾਲਾਕਕਰੁਵਰਫਵਰਸੈਗੁਰ
ਸਿਖੁਗੁਰ ਦੇਖਣਜਾਈ॥੨੭॥ਸਭੁਦਿਨਸੁਰੈਣਿਦੇਖਉਗੁਰੁਅਪੁਨਾਵਿਚਿਅਖੀਗੁਰਪੈਰਧਰਾਈ॥੨੮॥
ਅਨੇਕਉਪਾਵਕਰੀਗੁਰਕਾਰਣਿਗੁਰਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਈ॥੨੯॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਗੁਰਚਰਣਅਰਾਧੀ
ਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸਾਈ॥੩੦॥ਨਾਨਕਕਾਜੀਉਪਿੰਡੁਗੁਰੂਹੈਗੁਰਮਿਲਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੩੧॥
ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਜਤਕਤਤਤਗੋਸਾਈ॥੩੨॥੧॥੧੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧੦ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਲਾਇਆਪ੍ਰੀਤਮਆ
ਪਣੈ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਜਾਗੁਰਦੇਖਾਸਾਮਣੇ॥੧॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਹੁ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾ
ਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਸਤਿਗੁਰੁਵੇਖਿਵਿਗਸੀਆਹਰਿਨਾਮੇਲਗਾਪਿ
ਆਰੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਪਾਇਆਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਬਿਰਹੀਨਾਮਕਾਜੇਮਿ
ਲੈਤਤਨੁਮਨੁਦੇਉ॥ਜੇਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਏਉ॥੩॥ਸੁਤਿਆਗੁਰੁਸ
ਲਾਹੀਐਉਠਦਿਆਭੀਗੁਰੁਆਲਾਉ॥ਕੋਈਐਸਾਗੁਰਮੁਖਿਜੇਮਿਲੈਹਉਤਾਕੇਧੋਵਾਪਾਉ॥੪॥
ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਪਾਇਆਮਿ
ਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਨਾਮਕੈਤਿਸੁਦੇਖਣਕਾਚਾਉ॥ਹਉਤਿਸੁਬਿ
ਨੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਿਜਾਉ॥੬॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਵਿਣੁਪਾਣੀਐਰਹੈਨਕਿਤੈਉ
ਪਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜੀਵਈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੈਮਰਿਜਾਇ॥੭॥ਮੈਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਪਿ
ਰਹੜੀਕਿਉਗੁਰਬਿਨੁਜੀਵਾਮਾਉ॥ਮੈਗੁਰਬਾਣੀਆਧਾਰੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗਿਰਹਾਉ॥੮॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰੁਤੁਠਾਦੇਵੈਮਾਇ॥ਮੈਧਰਸਚੇਨਾਮਕੀਹਰਿਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੯॥
ਗੁਰਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਹਰਿਨਾਮੋਦੇਇਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਚਰਣੀ
ਲਾਗੈਆਇ॥੧੦॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪ੍ਰੇਮਕੀਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਆਖੈਆਇ॥ਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿ
ਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥੧੧॥ਸਜਣੁਮੇਰਾਏਕੁਤੂੰਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੀਤਿਮਿ
ਲਾਇਆਮੈਸਦਾਸਦਾਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੧੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਦਾਸਦਾਨਾਆਵੈਨਜਾਇ॥ਓਹੁਅ
ਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੩॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਸਾਬਤੁਪੂੰਜੀਰਾਸਿ॥
ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨਿਆਗੁਰਪੂਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਉਰਝਿਰਹਿਓਬਿਖਿਆਕੈਸੰਗਾ॥ਮਨਹਿ

ਧਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ ਬਸਇ ਕਰੋ
ਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥
ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾ
ਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥ ਕਛੂ
ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਏਕ ਆਸ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ ਮੇਲਿ
ਲੈਹੁ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ
ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਰਾਇਣ ॥
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮਦੂਤ
ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ ਰੋਗ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਪੋਹਤ
ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਧਾਰਿ
ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੪ ॥ ਜਿਨੀ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ਹ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਸੰ
ਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਨਾ
ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨ ਜਾਣਈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾਚੀ ਦੇ
ਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ
ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿ
ਆ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲ ਜੀਉ ॥ ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ

ਦਾਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ
ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਾਚੁ ਨੇ
ਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਿ
ਜੀਉ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤੂਹੈ ਏਕੁ ਅ
ਨੇਕੁ ਜੀਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ਤੂਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ਭਗਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥
ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ ॥ ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈ ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥ ਜਿਨਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ
ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ
ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ਸੈਣੁ ਤੂ ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥ ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ
ਸੁਖੇ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤ
ੜੀ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ
ਕਹਾਣੀਆ ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ ਤੂ
ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ ਸਹੀਆ ਤਉ ਅਸੰਖ ਮੰਞਹੁ ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥
ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥ ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ
ਦੂਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ
ਅਹੰਕਾਰਿ ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ
ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ
ਜਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ
ਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰ
ਤ ਕੇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾ
ਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਕੂਚਜੀ। ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ।ਇਕਦੂਇਕਿ
ਚੜੰਦੀਆਕਉਣੁਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ।ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀ
ਉ।ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ।ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿੰ
ਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ।ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ।ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁਜੀਉ।ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਾਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ।
ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ।ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤਨਬੈਠੀਪਾ
ਸਿਜੀਉ।ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ।ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇ
ਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ।ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ।ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅ
ਸੁਦੁਖਾਕੂਧਰੀਆਸੁਜੀਉ।ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ।ਸ
ਭਿਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ।॥੧॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਚਜੀ। ਜਾ
ਤੂਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ।ਤੁਧੁਅੰਤਰਿਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿ
ਜੀਉ।ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਾਈਆਭਾਣੈਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ।ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵਹੈਕਮਲੁ
ਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ।ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ।ਭਾਣੈਸੋਸਹੁ
ਰੰਗੁਲਾਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ।ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁਈਆਸੁ
ਜੀਉ।ਤੂਸਹੁਅਗਮੁਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਿਜੀਉ।ਕਿਆਮਾਗਉਕਿ
ਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ।ਗੁਰਸਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰ
ਦਾਸਿਜੀਉ।॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ। ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿ
ਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ।ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ।ਸੋਈਦਸਿਉਪ
ਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇਜੀਉ।ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀ
ਉ।ਹਉਆਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉਸਰਣਾਇਜੀਉ।ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਿਮਹਿਮੇ
ਰਾਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ।ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ।ਤਿ
ਆਗੇਮਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ।ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵੜਾਨਹਲਗੈਤਤੀ
ਵਾਉਜੀਉ।ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁਹੁਕਮਾਉਜੀਉ।ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾ
ਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਿਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉ।ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿ

ਅਘਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੮॥੨॥
ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੫॥ਮਃ੩॥੨॥ਮਃ੪॥੫॥ਮਃ੫॥ ਕੁਲਜੁਮਲਾ
ਨਵੰਤੀਤਿਨਾਕਾਜੋੜੁ੧੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧
ਛੰਤਘਰੁ੧ ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਮੈਲੀ
ਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਭਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁ
ਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਵਿ
ਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿ
ਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬ
ਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੇ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁਸਾਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾ
ਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰਞਾਸਾਹੁਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁਕ
ਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨਾਉਨਰ
ਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿਛੁੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁਲਿਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਾਆਵੈਘਰਿ
ਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾ
ਚੇਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿ
ਆਨੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰ
ਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ਛੰਤੁ
ਘਰੁ੨ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਿਭਾਏ
ਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜ
ਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭਭਾਵਹੁ
ਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿ

ਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਰੂਪੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂੰ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਤੂੰ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤ ॥

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂੰ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੪॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੪

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥

ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆਦਾਨਿਹਰਿਕੈਦੁਖੁਅੰਧੇਰਾਉਠਿਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਿਸੋਹੈਪਰਖਿਮੋਹਣੀ
ਐਲਇਆ॥ਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਆਇਆ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆ
ਜਗੁਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥ਇਹੁਤਨੁਜਿਨਸਿਉ
ਗਾਡਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਾ॥ਲੀਆਤਦੀਆਮਾਨੁਜਿਨਸਿਉਸੇਸਜਨਕਿਉਵੀਸਰਹਿ॥ਜਿਨਿ
ਦਿਸਿਆਇਆਹੋਹਿਰਲੀਆਜੀਅਸੇਤੀਗਹਿਰਹਹਿ॥ਸਗਲਗੁਣਅਵਗੁਣੁਨਕੋਈਹੋਹਿ
ਨੀਤਾਨੀਤਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਨਾਮੀਤਾਅਵਰੀਤਾ॥੨॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲ
ਈਜੈ॥ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਸਾਜਨਾਮਿਲਿਸਾਝਕਰੀਜੈ॥ਸਾਝਕਰੀਜੈਗੁਣਹਕੇਰੀਛੋਡਿਅਵਗ
ਣਚਲੀਐ॥ਪਹਿਰੇਪਟੰਬਰਕਰਿਅਡੰਬਰਆਪਣਾਪਿੜੁਮਲੀਐ॥ਜਿਥੈਜਾਇਬਹੀਐ
ਭਲਾਕਹੀਐਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ਗੁਣਾਕਾਹੋਵੈਵਾਸੁਲਾਕਢਿਵਾਸੁਲਈਜੈ॥੩॥ਆ
ਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥ਆਖਣਤਾਕਉਜਾਈਐਜੇਭੂਲੜਾਹੋਈ॥ਜੇਹੋਇਭੂ
ਲਾਜਾਇਕਹੀਐਆਪਿਕਰਤਾਕਿਉਭੁਲੈ॥ਸੁਣੇਦੇਖੇਬਾਝੁਕਹਿਐਦਾਨੁਅਣਮੰਗਿਆਦਿਵੈ॥
ਦਾਨੁਦੇਇਦਾਤਾਜਗਿਬਿਧਾਤਾਨਾਨਕਾਸਚੁਸੋਈ॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਹੋਰੁਕਰੇਨਕੋਈ॥
੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਮੇਰਾਮਨੁਰਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀ
ਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈਸਾਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁ
ਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪ
ਟੁਨਦੋਈ॥ਮੇਰਾਮਨੁਰਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁ
ਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆ
ਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾ
ਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਆ॥੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕਵੁਉਸਾਰਿਆ॥ਪੰਚ
ਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਮਅਵਗਣਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆ
ਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐ
ਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਾਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆ

੪੦

ਪੇਮਨੁਆਖੇਦੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣੁਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਜਾ
ਣਾਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨੜੇ
ਨਿਆਪਣੇਕੈਕਿਉਪਰਘਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸਚਕੈਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀ
ਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ਆਪਿਸਾਜੇਥਾ
ਪਿਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥੫॥ਅੰਧਾਆ
ਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐਕਿਉਰਾਹੁਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈ
ਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥ਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾ
ਤਿਚਾਨਣੁਚਾਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁ
ਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿ
ਆਇਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਜਗਤੁਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵਣੇ
ਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇਤੋਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥
ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀ
ਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾਂਕਰੇਸਚਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾ
ਅੰਤਰੇ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਂਸੁਹੇਲਾਬਾ
ਜੰਤਅਨਹਦਬੀਣਾ॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਾਲਾ
ਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥ਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈ
ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ॥ਹੀਣਉਨੀਚੁ
ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥੨॥੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੩ ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾ
ਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾ
ਰੇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁ
ਖਫਲੁਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਹਰਿਗੁਣਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨ
ਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁਰਮਤਿਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿ

ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੫॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ ਘਰੁ ੩

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿਥੈਸਚੇਕਾਹੋਇਵੀਚਾਰੋਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਭਿਕਿ
ਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿਭਵਜਲੁਤਰ
ਣੁਨਹੋਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈ
ਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ਸਾਚੈਸਤਿਗੁ
ਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਆਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਹੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾ
ਮ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵਾਸਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿ
ਨਾਇਪਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨ
ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੨॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਤੁਘਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋ
ਈਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਚਾਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈ
ਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸਚੇਉਪਜੈ
ਸਚਿਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਵੈਸੋਈ॥੩॥
ਸਚੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ਘਟਅੰਤਰੇਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੋਆਪਿਪ
ਛਾਣੇਰਾਮ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਿਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿਲਿ
ਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੪॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭਵੈਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ॥
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਧਨਪਿਰਮਿਲਾਵਾਹੋਆਗੁ
ਰਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕ
ਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੇਮਨੁਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿ
ਸੋਈਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾ
ਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾ
ਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੀਹੈਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਸਚਿ

ਸਾਏ ਸਚੁ ਵਰੁ ਤੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਪਾਏ ॥੩॥ ਸਾਧਨ ਬਾਲੀ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ਅ
ਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥
ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਨਿਰ
ਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਬ
ਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਨਾਮੁ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ
ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ
ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ
ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵ
ਸਬਦੇ ਹੀ
ਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮ

ਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥੧॥ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ
ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ
ਗਵਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿ
ਆਈ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਸੋ
ਸਹੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ॥ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਹਰਿ
ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ॥ ਜੁਗ
ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਜਾਤਾ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥
ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ॥ ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾ
ਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ॥ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ॥ ਮਿਲੁ
ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾਗੀ ਜੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਹਮ ਨੀਵੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊ
ਚਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ॥ ਇਕ
ਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ॥ ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥ ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ॥੩॥ ਗੁਰੁ

ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਦੇਵਹੁ ਮੇਲੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਪਾਪੀ
ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ
ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ ਗੁਰਸੇਵਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੧੩॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਛੰਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ
ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚ-
ਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ
ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ਗਿ-
ਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰ-
ਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਬਾਣੀ
ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥
ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁ-
ੜੀ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ
ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾ-
ਇਆ ॥ ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਸਤਿ-
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਆਇ-
ਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਂਧੇ ਆਣਿ ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾ-
ਚਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ
॥ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅ-
ਗੋਚਰੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾ-
ਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾ-

ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪ
ਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ
ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ
ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥ ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾ
ਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਕਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾ
ਗੁ ਜੀਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾ
ਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ
ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾ
ਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਮਿਲਿਆ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾ
ਏ ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਨਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ
ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਤ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੨॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਨ

ਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥ ਵੀ
ਆਹਣਿ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾ
ਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮਿਲਿ ਆਏ ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਛੰਤ ॥ ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ
ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ
ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਸ
ਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹ
ਜਿ ਸਮਾਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥
੩॥ ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ
ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥
ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਰਾਮ
ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ਘਰੁ ੫ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨੋ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਮੇ
ਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵ
ਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸ
ਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਮਿਲੁ
ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ ਵਡ

ਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ਮਨਚਾਹਿਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭ੍ਰਮਿਆਮਨ
ਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿ
ਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਇਆ॥
੩॥ਗੁਰੁਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗਈਮਨਆ
ਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆ
ਇਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕੁਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥੪॥੧॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜ
ਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭਕਾਲਖਹੈਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਬਾਸੇ
ਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵੇਵਿਹਾਣੀਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾਇਆਵੇਸੰ
ਤਜਨੋਮਨਿਆਸਪੂਰੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨੀਦਸੁਖਿਸਉਦਿਆ॥੨॥ ਨੋਤ
ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾ
ਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾ
ਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੩॥ਇ
ਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾ
ਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿ
ਗੁਰਆਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੬॥੫॥੭॥੧੫

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂੰਕਾਏਦੇ
ਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋ
ਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿ
ਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥
੧॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭ
ਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂ
ਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾ

ਰਹਣੁਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥੨॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾਮਾਨੋ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਹਭੁ
ਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥ ਨਿਹਚਲੁਹਰਿਜਾਣਾਮਿਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ ਜੀਵਤਮਰੀਐਭ
ਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇਥੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿਸਹਜਧਿ
ਆਨੋ॥ ਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਕੁਰਬਾਨੋ॥੩॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਮਤੁਜਾ
ਣਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਤਿਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ ਓਹੁ
ਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਰਾਖੁ
ਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈ
ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
॥ ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾਵਡਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰ
ਭੁਹਾਰਾ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾ
ਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿਕਰਿਜੀਵਾ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥ ਹਰਿਆਪੇਲ
ਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ॥
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਨਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ ਸਫਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨ
ਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ ਸੰਮਾਲਿਆਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਸਤਿਗ
ੁਰੁਮਿਲਿਆਦਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਉਨਿਤਨਿ
ਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ ਸਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥ ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩
॥ ਉਪਜਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਆਕੋਇਨ
ਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾ
ਇਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿਧਿਆਏ॥੪॥੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਛੰਤ॥ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣ

ਭਾਗੋ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਪਾਪ ਭਾਗੇ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚ
ਰਣ ਲਾਗੇ ਭਰਮ ਭਾਗੇ ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥ ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾ
ਵਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ ਮਨੁ
ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾ
ਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਭਾਇ
ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ ਜਪਿ ਏਕ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ
ਕੋਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਹਉ
ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ ਸਦਾ ਸਰਸੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਹੁ ਕਦੇ
ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਰਾ॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘ
ਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮਾ ॥ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਵਡ ਦਾਣਾ ਕਰਿ
ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ
ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਤੁ
ਮ੍ਹ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਤੁਮ ਪਿਰ ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਹਉ ਇ
ਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮਾ ॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿ
ਮਖ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ਤੂਹੈ
ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ ਸਾ ਗੁ
ਣਵੰਤੀ ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥ ਹਉ ਵਾਰੀ

ਵੂੰਞਾਘੋਲੀਜੀਉਵੰਞਾਤੂੰਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿਨਿਭ੍ਰਮੁਪਰਦਾ
ਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨ
ਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁ
ਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀ
ਆਸਰਬਗੁਣਾਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਰਬਸੁ
ਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁ
ਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀ
ਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇ
ਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾ
ਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਾਜਿਸੁਪਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵ
ਸਿਆਏਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰਣਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁ
ਮਿਟਾਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥
ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁ
ਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀ
ਸੇਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਸਾਂ
ਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਏ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤ
ਰਿਸਾਂਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁ
ਹਰਿਆਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿ
ਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭੁਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿ
ਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿ
ਨਾਸੀਰਾਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐਜਮਫਾਸੀ

ਸਿਮਰਿਆਬਿਨਾਸੀਸਗਲਾਅੰਧਸੁਣਿਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿ
ਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰੇਮਨਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀ
ਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਐਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਕੋਟਿਤਿਹਸਤਤੇਤੀਸਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਾਹਿਪ੍ਰਭਆ
ਗਿਆ॥ਭਵਸਾਗਰਤਾਰਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚਰਣੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਆ॥ਭਵਜਲੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿ ਆ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸ
ਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋ
ਵਰੁਏਹਵਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
ਗਾ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ
ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਤੀਚਰਣਕਮਲਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰ
ਦਰੁਸਾਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾ
ਵਹਿਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿ
ਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭਲਾਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਭਏਦਇਆਲਾਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਜਾਹਿਹਰਿਕਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਵੂ
ਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀ
ਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥
ਘਰਿਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨ
ਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਤੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾਪ
ਕੇਡੇਰੇਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿਟੀਬਲਾਇਆਸਚੁ
ਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਵਤਬੈਸਤਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾਘਰੁਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬਨਿਆਪ੍ਰਭਪਰਸੇਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮ॥
ਮੇਰਾਮਨੁਸੋਹਿਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੂਧਿਆ
ਇਸਾਚਾਸਗਲਾਇਛਾਪਾਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆਵਧਾਈਆ॥ਕ

ਗੀਤਚਰਿਤਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਗਰਮੀਤਸਾਜਨੁਪਰਾਨੁਸਵਾਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕਉਜਪੀਐ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਭੈਸਾਗਰੋਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਘਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਹ
ਜਿਸਮਾਣਾ॥ਦੂਖਨਭੂਖਨਰੋਗੁਨਬਿਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸਰਣੀਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕ
ਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਜਨਵਸਿਗਤਿਕੀਨੇਰਾਮ॥
ਆਪਨੜਾਮਨੁਆਗੈਧਰਿਆਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਿਦੀਨੇਰਾਮ॥ਕਰਿਅਪੁਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀਉਦਾਸੀਹ
ਰਿਮੰਦਰਿਥਿਤਿਪਾਈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬਹੂਨਜਾਈ॥ਸਾਵਡਭਾ
ਗਣਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਚੀਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਭੀਨੇ॥੨॥ਅ
ਨਦਬਿਨੋਦਭਏਨਿਤਸਖੀਏਮੰਗਲਸਦਾਹਮਾਰੈਰਾਮ॥ਆਪਨੜੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀ
ਨਾਰੇਰਾਮ॥ਸਹਜਿਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵਗੁਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇਲੀ
ਏਜਨਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਪੀਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵ
ਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਪੂਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥੩॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪਾਏਰਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਏਕੰਕਾਰੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਜਪਿਏਕਪ੍ਰਭੂਅ
ਨੇਕਰਵਿਆਸਰਬਮੰਡਲਿਛਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੋਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆ
ਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਏ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕਬਿਗਸੇ
ਆਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜ
ਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇ
ਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇ
ਆਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿ
ਹਾਰੀਜਿਨਿਏਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਰਾਮ॥
ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋਈਮਨਇਛੇਫਲੁਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣ
ਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥

ਨਾਜਾਤਿਖਸਮੁਕੀਪ੍ਰਭੁਰੀਹਓਦੀਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਖਸਮਾਨਾਕੀਆਜਿਸਦੀ
ਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸ
ਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਦਹਦਿਸਿਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁ
ਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆ
ਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਭਵਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇ
ਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁ
ਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐ
ਜੁਨੀਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਐ॥੪॥੬॥੯॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੋਇਆਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁ
ਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂਰੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅਚੁਤਅਬਿ
ਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮ॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿ
ਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈਰਾਮ॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀ
ਆਮਾਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਰਾਮ॥ਭਗਤਿਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁ
ਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨੰਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀਆਤਾਲਕੇਰਾਤਿਸ
ਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਿਆਮਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੩॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁ
ਕਰੀਜੈਰਾਮ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀ
ਇਕੁਖਿਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਨਾਮਸੇਤੀ
ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸਨੁਜੀਜੈ॥੪॥੭॥੧੦॥
੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆ

ਸੀਗਾਰਾ। ਹਉ ਤਿਸੁ ਸਮਾਲਿ ਥਕੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤ ਨ ਥੋਲੈਕ ਉਰਾ। ਕਉ ਜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵ
ਤੈ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਜਗਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ਇਕ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ। ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ।੧॥ ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ। ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ
ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ। ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ। ਆ
ਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭ
ਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ। ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ।੨। ਹਉ ਨਿਮਖ
ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ। ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ। ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧੂ ਦੀਨਾ ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ। ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ।
ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ। ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨ
ਹਿ ਸਧਾਰੋ।੩। ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ। ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ਤਾ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ। ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਧਰਮ ਅਰਥ
ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ। ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ
ਧਿਆਇਆ। ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ।੪।੧॥੧੧॥
ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ। ੫॥ ਮਃ ੧॥੭। ਮਃ ੩।੬॥ ਮਃ ੪।੧੧॥ ਮਃ ੫॥ ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੩੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ। ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਮਿ
ਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ। ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿ
ਜੋਗੁ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ। ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਉਰ ਧਾਰਿ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾ
ਚਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ।੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ। ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ
ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾ
ਲਾ। ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ। ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ। ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ। ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।੧

ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸੂਹਬਤਾਸੋਹਾਗਣੀਜਾਮੰਨਿਲੈਹਿਸਚੁਨਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅਪਣਾਮਨਾਇਲੈਰੂਪੁਚ
ੜੀਤਾਅਗਲਾਦੂਜਾਨਾਹੀਥਾਉ॥ਐਸਾਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਤੂਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗੈਭਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਕਾਕਿਆਚਿਹਨੁਹੈਅੰਦਰਿਸਚੁਮੁਖੁਉਜਲਾਖਸਮੈਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਲੋ
ਕਾਵੇਹਉਸੂਹਵੀਸੂਹਾਵੇਸੁਕਰੀ॥ਵੇਸੀਸਹੁਨਪਾਈਐਕਰਿਕਰਿਵੇਸਰਹੀ॥ਨਾਨਕਤਿਨੀਸਹੁਪਾਇਆਜਿ
ਨੀਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਿਬਿਧਿਕੰਤਮਿਲੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਾਜੀਅਨੁਬਹੁਭਿਤਿਸੰਸਾਰਾ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਸਚੇਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂਮੇਲਿਲੈ
ਹਿਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਚਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲੈ
ਸੋਈਸਚਿਆਰਾ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਹੈਜਿਨਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਖਿ
ਨਮਹਿਝੂਠੁਸਭੁਬਿਨਸਿਜਾਇਜਿਉਟਿਕੈਨਬਿਰਖਕੀਛਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਜਿਉਰੰਗਿਮ
ਜੀਠਸਚੜਾਉ॥ਉਲਟੀਸਕਤਿਸਿਵੈਘਰਿਆਈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਉ॥ਨਾਨਕਬਲਿਹਾ
ਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਤੁਮਿਲਿਐਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੂਹਾਰੰਗੁਵਿਕਾਰੁਹੈਕੰਤੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥
ਇਸੁਲਹਦੇਬਿਲਮਨਹੋਵਈਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਉ॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਦੁੰਮਣੀਸੂਹੈਵੇਸਿਲੋਭਾਇ॥ਸਬ
ਦਿਸਚੈਰੰਗੁਲਾਲੁਕਰਿਭੈਭਾਇਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਪਈਗੁਰਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਰਮਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਠਉਰਨਪਾਇਨੀਫਿਰਿਆਵੈਜਾਈ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਚਲੈਰਜਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸੂਹੈਵੇਸਿਕਾਮਣਿਕੁਲਖਣੀਜੋਪ੍ਰਭ
ਛੋਡਿਪਰਪੁਰਖਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਓਸੁਸੀਲੁਨਸੰਜਮੁਸਦਾਝੂਠੁਬੋਲੈਮਨਮੁਖਿਕਰਮਖੁਆਰੁ॥ਜਿਸੁਪੂਰ
ਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਭਤਾਰੁ॥ਸੂਹਾਵੇਸੁਸਭੁਉਤਾਰਿਧਰੇਗਲਿਪਹਿਰੈਖਿਮਾਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਪੇਈਐਸਾਹੁਰੈਬਹੁਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਪੂਜਕਰੇਸਭੁਸੈਸਾਰੁ॥ਓਹੁਰਲਾਈਕਿਸੈਦੀਨਾਰਲੈਜਿਸੁ
ਰਾਵੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਜਿਸੁਅਵਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਭਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥
ਸੂਹਾਰੰਗੁਸੁਪਨੈਨਿਸੀਬਿਨੁਤਾਗੇਗਲਿਹਾਰੁ॥ਸਚਾਰੰਗੁਮਜੀਠਕਾਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸੀਸਭਿਬੁਰਿਆਈਆਛਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਹੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਅਨੁਕਰਿਚੋਜ
ਵਿਡਾਨੁ॥ਪੰਚਧਾਤੁਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਮੋਹੁਝੂਠੁਗੁਮਾਨੁ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁ॥
ਇਕਨਾਆਪਿਬੁਝਾਇਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗਿਆਨੁ॥ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥

ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸੂਹਵੀਏਸੂਹਾਵੇਸੁਛਡਿਤੂੰਤਾਪਿਰਲਗੀਪਿਆਰੁ॥ਸੂਹੈਵੇਸਿਪਿਰੁਕਿਨੈਨਪਾਇਓਮ
ਨਮੁਖਿਦਝਿਮੁਈਗਾਵਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੂਹਾਵੇਸੁਗਇਆਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾ
ਲਾਲੁਹੋਆਰਸਨਾਰਤੀਗੁਣਸਾਰਿ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਮਨਿਭੈਭਾਇਕਰੇਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਮ
ਹਲੁਪਾਇਆਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮੁੰਧੇਸੂਹਾਪਰਹਰਹੁਲਾਲੁਕਰਹੁਸੀਗਾਰੁ॥ਆਵ
ਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਹਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਘਰਿਸਹਜਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਰਾਵੀ
ਐਰਾਵੇਰਾਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮੋਹੁਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏ
ਕਿਛੁਸਾਥਿਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵ
ਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਸਤੀਆਏਹਿਨ
ਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਭੀਸੋਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿ
ਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿਸੰਮਾਲੰਨਿ॥੨॥ਮਃ੩॥ ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇ
ਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅ
ਗਿਜਲਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇਵਡੁ
ਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰਿਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾ
ਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿਲੇਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ਮਃ੩
ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਮਃ੩॥
ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰੁ॥੩॥ਮਃ੩॥ਮਨਹਠਿ
ਤਰਫਨਜਿਪਈਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥
ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇ
ਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸ
ਲਾਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਜਿਨਾਭਉਤਿਨਨਾਹਿਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥
ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇਆਹ॥੧॥ਮਃ੨॥ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ
॥ਜੀਵਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੂਏਕਉਮੂਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡ

ਧਮਾਰੀਆਲਾਗੇਪਏਗਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿਗੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁ ਬੁਝਾ
ਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕ
ਰਿਜਾਪਹਿਲਾਕੰਤੁਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਤਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤੰਬੋ
ਲਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਾਜਲ
ਫੂਲਤੰਬੋਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੩
ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹਨਿਇਕਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭਉਊਪਜੈਭੈਭਾ
ਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇ
ਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਵਾਹੁਖਸ
ਮਤੂੰਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆਪਿਖ
ੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹਿ॥ਮਸਕਤਿ
ਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾਹੁਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾਹੀਕੋਇ॥
ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਉਜਲਮੋਤੀਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾ
ਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁ
ਖੁਗਇਆਫਿਰਿਪਵੈਨਫੀਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਨਾਨ
ਕਏਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈਤਿ
ਤੁਨਿਵੰਧੈਤਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਨਕਮਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮਜਾ
ਬਖਸੇਤਾਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚ
ਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬ
ਣਾਇਆਰੰਗਿਗੁਰਮਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਮਃ੧ ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ॥ਖੋਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾ
ਣਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਵਣਚਲੇਤੀਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰ॥ਇਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚ

ੜੀਅਸੁ ਹੋਰੁ॥ ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰੁ॥ ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰ
ਚੋਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇ
ਅਨੁ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਦਹਿ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ॥ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ
ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
ਦੁਇ ਦੀਵੇ ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ॥ ਖੂਲੇ ਹਟ ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਜੋ ਪਹੁਚੈ ਸੋ ਚ
ਲਣਹਾਰੁ॥ ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਵਜੀ ਵਧਾਈ॥ ਸਚ
ਨਾਮੁ ਕੀ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ਸੁਪੇਦਾ ਸੇ ਵੰਨ॥ ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ
ਕਾਲਿਆ ਕਾਲੇ ਵੰਨ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਕਬਹਿ
ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ॥ ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ
ਆ ਨੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ॥ ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝ
ਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਚੋ
ਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ॥ ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ
ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ॥ ਗਦਹੁ ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ਭੀ ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ਕੂੜਾ ਤਣੀ
ਐ ਤਾਣੁ॥ ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ
ਕਲਾਣ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿ
ਟ ਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ॥ ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓ
ਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬ
ਹੂੰ ਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ
ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ॥ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ॥੨॥ ਮਃ ੧॥ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਮੈ
ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ॥੩॥ ਮਃ ੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ
ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਦਰਿ

ਮੰਗਤੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਹੁਮਿਲਾਇਜਨੁਪਾਵੈਨਾਮੁਹਰਿ॥ਅਨਹਦਸਬ
ਦੁਵਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਧਰਿ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਜੈਜੈਸਬਦੁਹਰਿ॥ਜਗਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਹਰਿ
ਸੇਤੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਜਿਨੀਨਪਾਇਓਪ੍ਰੇਮਰਸੁਕੰਤਨਪਾਇਓਸਾਉ॥ਸੁੰਞੇਘ
ਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਉਓਲਾਮੇਦਿਨੈਕੇਰਾਤੀਮਿਲਨਿਸਹੰਸ॥ਸਿ
ਫਤਿਸਲਾਹਣੁਛਡਿਕੈਕਰੰਗੀਲਗਾਹੰਸੁ॥ਫਿਟੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਜਿਤੁਖਾਇਵਧਾਇਆਪੇਟੁ॥ਨਾਨ
ਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੋਦੁਸਮਨੁਹੇਤੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਾਢੀਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੇਵਿਸਲਾਹਿਸਚਾਉਰਧਾਰਿਆ॥ਘਰੁਦਰੁਪਾਵੈਮਹਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਹਉਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ਤੂੰਆਪਿਸਵਾਰਹਿਆਪਿਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧॥
ਦੀਵਾਬਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਬੇਦਪਾਠਮਤਿਪਾਪਾਖਾਇ॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਨਜਾਪੈਚੰਦੁ॥ਜਹਗਿਆਨ
ਪ੍ਰਗਾਸੁਅਗਿਆਨੁਮਿਟੰਤੁ॥ਬੇਦਪਾਠਸੰਸਾਰਕੀਕਾਰ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਬਿ
ਨੁਬੂਝੇਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇ
ਓਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਰਸਨਾਫਿਕਾਬੋਲਣਾਨਿਤਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਇਐਕਿਰਤਿ
ਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਪ੍ਰਭੁਸਾਲਾਹੇਆਪਣਾਸੋਸੋਭਾਪਾਏ॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁਦੂਰਿਕਰਿਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੁਬਾਣੀਗੁਣਉਚਰੈਸਚਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਮੇਲੁਭਇਆਚਿਰੀ
ਵਿਛੁੰਨਿਆਗੁਰਪੁਰਖਿਮਿਲਾਏ॥ਮਨੁਮੈਲਾਇਵਸੁਧੁਹੈਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਕਾਇਆਕੂੰਮਲਫੁਲਗੁਣਨਾਨਕਗੁਪਸਿਮਾਲ॥ਏਨੀਫੁਲੀਰਉਕਰੇਅਵਰਕਿਚੁਣੀਅਹਿਡਾਲ॥
੧॥ਮਃ੨॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਘਰਿਵਸਿਆਕੰਤੁ॥ਜਿਨਕੇਕੰਤਦਿਸਾਪੁਰੀਸੇਅਹਿਨਿਸਿਫਿ
ਰਹਿਜਲੰਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਬਖਸੇਦਇਆਕਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵੀ
ਗੁਣਰਵਾਮਨੁਸਚੈਰਚਨੀ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਬੇਅੰਤੁਹੈਅੰਤੁਕਿਨੈਨਲਖਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣੀਲਗਿਆ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਜਪਨੀ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਸਭਿਘਰੈਵਿਚਿਜਚਨੀ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥
ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਪਹਿਲਾਮਉਲਿਓਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਉਲਿਐਸਭਮਉਲੀਐਤਿਸਹਿਨਮ
ਉਲਿਹੁਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਪਹਿਲਬਸੰਤੈਆਗਮਨਿਤਿਸਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐ
ਜਿਸਭਸੈਦੇਇਆਧਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੨॥ਮਿਲਿਐਮਿਲਿਆਨਾਮਿਲੈਮਿਲੈਮਿਲਿਆਜੇਹੋਇ॥ਅੰ
ਤਰਆਤਮੈਜੋਮਿਲੈਮਿਲਿਆਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹੀਐਸ

ਚੁਕਾਰਕਮਾਵੈ।ਦੂਜੀਕਾਰੈਲਗਿਆਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਵੈ।ਨਾਮੁਗਤਿਆਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਮੇਗੁਣਗਾਵੈ।
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹੀਐਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਸਫਲੁਹੈਸੇਵਿਐਫਲੁਪਾਵੈ।੧੯॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਕਿਸਹੀਕੋਈਕੋਇਮੰਞੁਨਿਮਾਣੀਇਕੁਤੂ।ਕਿਉਨਮਰੀਜੈਰੋਇਜਾਲਗੁਚਿਤਿਨਆ
ਵਹੀ।੧॥ਮਃ੨।ਜਾਸੁਖੁਤਾਸਹੁਰਾਵਿਓਦੁਖਿਭੀਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ।ਨਾਨਕਕਹੈਸਿਆਣੀਏਇਉਕੰਤ
ਮਿਲਾਵਾਹੋਇ।੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਕਿਆਸਾਲਾਹੀਕਿਰਮਜੰਤੁਵਡੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।ਤੂਅਗਮਦ
ਇਆਲੁਅਗੰਮੁਹੈਆਪਿਲੈਹਿਮਿਲਾਈ।ਮੈਤੁਝਬਿਨੁਬੇਲੀਕੋਨਹੀਤੂੰਅੰਤਿਸਖਾਈ।ਜੋਤੇਰੀਸਰ
ਣਾਗਤੀਤਿਨਲੈਹਿਛਡਾਈ।ਨਾਨਕਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ।
੪੧॥ ਚਉਪਦੇ।੮੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ।੧੬॥ ਕੁਚਜੀਸੁਚਜੀਗੁਣਵੰਤੀ॥੩॥ ਛੰਤ੨੫॥
ਜੁਮਲਾਸਬਦੀਕਾ੧੩੧ਜੋੜੁ।
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਗਉੜੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਤਥਾਸਭਨਾਭਗਤਾਕੀ।
ਕਬੀਰਜੀਕੇ। ਅਵਤਰਿਆਇਕਹਾਤੁਮਕੀਨਾ।ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਨਕਬਹੂਲੀਨਾ।੧॥ਰਾਮਨਜਪ
ਹੁਕਵਨਮਤਿਲਾਗੇ।ਮਰਿਜਾਇਬੇਕਉਕਿਆਕਰਹੁਅਭਾਗੇ।੧॥ਰਹਾਉ।ਦੁਖਸੁਖਕਰਿਕੈਕੁਟੰ
ਬੁਜੀਵਾਇਆ।ਮਰਤੀਬਾਰਇਕਸਰਦੁਖੁਪਾਇਆ।੨॥ਕੰਠਗਹਨਤਬਕਰਨਪੁਕਾਰਾ।ਕਹਿ
ਕਬੀਰਆਗੇਤੇਨਸੰਮਾਰਾ।੩॥੧॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀ। ਥਰਹਰਕੰਪੈਬਾਲਾਜੀਉ।ਨਾਜਾਨਉ
ਕਿਆਕਰਸੀਪੀਉ।੧॥ਰੈਨਿਗਈਮਤਦਿਨੁਭੀਜਾਇ।ਭਵਰਗਏਬਗਬੈਠੇਆਇ।੧॥ਰਹਾਉ।
ਕਾਚੈਕਰਵੈਰਹੈਨਪਾਨੀ।ਹੰਸੁਚਲਿਆਕਾਇਆਕੁਮਲਾਨੀ।੨॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆਜੈਸੇਕਰਤਸੀਗਾ
ਰਾ।ਕਿਉਰਲੀਆਮਾਨੈਬਾਝੁਭਤਾਰਾ।੩॥ਕਾਗਉਡਾਵਤਭੁਜਾਪਿਰਾਨੀ।ਕਹਿਕਬੀਰਇਹਕਥਾ
ਸਿਰਾਨੀ।੪॥੨॥ ਗਉੜੀਕਬੀਰਜੀਉ। ਅਮਲੁਸਿਰਾਨੋਲੇਖਾਦੇਨਾ।ਆਏਕਠਿਨਦੂਤਜਮਲੇ
ਨਾ।ਕਿਆਤੈਖਟਿਆਕਹਾਗਵਾਇਆ।ਚਲਹੁਸਿਤਾਬਦੀਬਾਨਿਬੁਲਾਇਆ।੧॥ਚਲੁਦਰ
ਹਾਲੁਦੀਵਾਨਿਬੁਲਾਇਆ।ਹਰਿਫੁਰਮਾਨੁਦਰਗਹਕਾਆਇਆ।੧॥ਰਹਾਉ।ਕਰਉਅਰਦਾਸਿਗਾ
ਵਕਿਛੁਬਾਕੀ।ਲੇਉਨਿਬੇਰਿਆਜੁਕੀਰਾਤੀ।ਕਿਛੁਭੀਖਰਚੁਤੁਮਾਰਾਸਾਰਉ।ਸੁਬਹਨਿਵਾਜ
ਸਰਾਇਗੁਜਾਰਉ।੨॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾਗਾ।ਧਨੁਧਨੁਸੋਜਨੁਪੁਰਖੁਸਭਾਗਾ।ਈ
ਤਊਤਜਨਸਦਾਸੁਹੇਲੇ।ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਅਮੋਲੇ।੩॥ਜਾਗਤੁਸੋਇਆਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਆ।ਮਾਲੁਧਨੁਜੋਰਿਆਭਇਆਪਰਾਇਆ।ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਈਨਰਭੂਲੇ।ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿਆ

ਦੀਸੈਗਿਰਾਹੂਰੇ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਥਾਕੇਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਥਾਕੇਥਾਕੀਸੁੰਦਰਿ
ਕਾਇਆ॥ਜਰਾਹਾਕਦੀਸਭਮਤਿਥਾਕੀਏਕਨਥਾਕਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਬਾਵਰੇਤੈਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਤਬਲਗੁਪ੍ਰਾਨੀਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਬਲਗੁਘਟਮਹਿਸਾ
ਸਾ॥ਜੇਘਟੁਜਾਇਤਭਾਉਨਜਾਸੀਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਵਾਸਾ॥੨॥ਜਿਸਕਉਸਬਦੁਬਸਾਵੈਅੰਤਰਿ
ਚੂਕੈਤਿਸਹਿਪਿਆਸਾ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਚਉਪੜਿਖੇਲੈਮਨੁਜਿਣਿਢਾਲੇਪਾਸਾ॥੩॥ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜ
ਹਿਅਬਿਗਤਕਉਤਿਨਕਾਕਛੂਨਨਾਸਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਤੇਜਨਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਢਾਲਿਜੁਜਾਨਹਿਪਾਸਾ॥
੪॥੪॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਏਕੁਕੋਟੁਪੰਚਸਿਕਦਾਰਾਪੰਚੇਮਾਗਹਿਹਾਲਾ॥ਜਿਮੀਨਾਹੀ
ਮੈਕਿਸਕੀਬੋਈਐਸਾਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤਿਡਸੈਪਟਵਾਰੀ॥ਊਪਰਿ
ਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਿਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਡਾਡੀਦਸਮੁੰਸਫ
ਧਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ਡੋਰੀਪੂਰੀਮਾਪਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਹੀ॥੨॥ਬਹਤਰਿਘ
ਰਿਇਕੁਪੁਰਖੁਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਾਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਫਤਰੁਸੋਧਿਆਬਾਕੀ
ਰਿਜਮਨਕਾਈ॥੩॥ਸੰਤਾਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿੰਦਹੁਸੰਤਰਾਮੁਹੈਏਕੋ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਜਾਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੋ॥੪॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥
ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਰਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁ
ਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੋਕਤਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿਦੁਇਪਖਹੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿਭਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾਪੰਥੁ
ਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦੁਦਰਿਆਇਆ॥ਬਹੁਤੁਪਿਆਸ
ਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥
ਸੂਹੀ॥ ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤਹੈਹਮਭੀ
ਚਲਨਾ॥ਦੂਰਿਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜ
ਗਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆਸੁਰਿਜਕੁਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁ
ਚਲਾਵੈ॥ਕਰਿਬੰਦਿਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੨॥ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋਪੰਥੁਨਸਵਾ
ਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿਸਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨ
ਖਾਨੇ॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ॥ ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐਸਾ
ਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀ
੧॥ਰਹਾਉ॥

ਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥ਘਰਿਕੀਨਾਰਿਉਰਹਿਤਨਿਲਾਗੀ॥ਉਹੁਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥ ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਾਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋ
ਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈਸਾਰਨਜਾ
ਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤ
ਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥
ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇਕੇਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾ
ਫਿਰਿਦੇਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਬਹੁਤੁਪਿ
ਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥
ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁ
ਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥ
ਣੀਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁਚਲਸੀਡੁੰਮ
ਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ ਭਗਤਾਕੀਸੂਹੀਕਾਜੁਮਲਾ੧੦॥੫॥ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥
੩॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੨॥ਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ॥ ਜੋੜੁ੧੦॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ॥ਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥
ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿ
ਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥੨॥
ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈ॥੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾਨਾਭਉਕਾਇਸਤਨਤਾਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸ
ਮੈਨਾਉਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਿਨਾ
ਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਆਵਾ॥੧॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀ
ਮਾਈ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅਲਖਅ

ਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੁਰਿਲੀਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖ ੩੨੫
ਮਤਿਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਰਛਾਵਾਤੇਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ
॥੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਜਾਨੁ॥ਆ
ਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਤਾਣੁ॥ਤੂੰਦਾਤਾਨਾਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਹਉਜਾਚਿਕੁਤੂੰਅਲਖਅ
ਭੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਧਰਕਟੀਨਾਰਿ॥ਭੂੰਡੀਕਾਮਣਿਕਾਮਣਿਆਰਿ॥ਰਾਜੁਰੂਪੁਝੂਠਾਦਿਨ
ਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣੁਅੰਧਿਆਰਿ॥੨॥ਚਖਿਛੋਡੀਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿਨਹੋਇ॥
ਏਕੇਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇਮਾਰਿਆ॥ਠਾਕਿਰਹੇਮ
ਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਧਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ਮਨਮੁ
ਖਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥੧॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉ
ਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਖਿਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾਲੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇਹਰਿਭਾਲੀ॥ਸਦਬੈਰਾਗਨਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿ
ਹਾਲੀ॥ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਲੀ॥੨॥ਅਕਥਕਥਾਕਹੀਐਗੁਰਭਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ ਚਲੈ
ਮਨਮੁਖਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਰਾਸਿ॥੪॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧
ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਸੋਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਕਾਪੜੁਅੰਗਿਚੜਾਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰੁ
ਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਜਿਤੁਹੁਣਿਖਸਮੁਨਪਾਇਆ॥ਪਉੜੀਛੁੜਕੀਫਿਰਿਹਾਥਿਨਆਵੈਅਹਿਲਾਜਨਮੁ
ਗਵਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜਾਭਾਉਨਦੇਈਲਿਵਲਾਗਣਿਜਿਨਿਹਰਿਕੇਚਰਣਵਿਸਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾ
ਜਨਸੇਵਕਤੇਰੇਤਿਨਕੇਤੈਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਕਿਆਏਹਿਜੰਤ
ਵਿਚਾਰੇ॥ਮੁਕਤਬੰਧਸਭਿਤੁਝਤੇਹੋਏਐਸਾਆਖਿਵਖਾਣੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਮੁਕਤੁਕਹੀਐਮਨਮੁ
ਖਬੰਧਵਿਚਾਰੇ॥੨॥ਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਜਿਸੁਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਦਾਰਹੈਹਰਿਨਾਲੇ॥ਤਿਨਕੀਗਹਣਗਤਿ
ਕਹੀਨਜਾਈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣੇਸਿਮਨਮੁਖਕਹੀਅਹਿਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਜਨਮਾਇਆਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾ

ਗੁਰੁਦੇਵੈਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਾਲਾਹਿਆਗਿਬਿਚਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋ
ਲਿਆਜਾਇ॥ਦੂਜਾਹੋਇਤਸੋਝੀਪਾਇ॥ਤਿਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਕਿਕੂਹੋਇ॥
੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਕੋਜਾਣੈਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਰਾਫੁਕਸਵਟੀ
ਲਾਏ॥ਆਪੇਪਰਖੇਆਪਿਚਲਾਏ॥ਆਪੇਤੋਲੇਪੂਰਾਹੋਇ॥ਆਪੇਜਾਣੈਏਕੋਸੋਇ॥੨॥ਮਾਇਆ
ਕਾਰੂਪੁਸਭੁਤਿਸਤੇਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਮੇਲੇਸੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਲਗੈਤਿਸੁਆਇ॥ਸਭੁ
ਸਚੁਦਿਖਾਲੇਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਆਪੇਲਿਵਧਾਤੁਹੈਆਪੇ॥+ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਹੈਆਪੇ॥ਨਾ
ਨਕਆਖਿਸੁਣਾਏਆਪੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਸਾਹਿਬਤੇਸੇਵਕੁਸੇਵਸਾਹਿਬਤੇਕਿ
ਆਕੋਕਹੈਬਹਾਨਾ॥ਐਸਾਇਕੁਤੇਰਾਖੇਲੁਬਨਿਆਹੈਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚੈ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁਲਾਗੈਸਹਜਧਿਆਨਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਕੋਈਤੇਰੀਸੇਵਾਕਰੇਕਿਆਕੋਕਰੇਅਭਿਮਾਨਾ॥ਜਬਅਪੁਨੀਜੋਤਿਖਿੰਚਹਿਤੂਸੁਆ
ਮੀਤਬਕੋਈਕਰਉਦਿਖਾਵਖਿਆਨਾ॥੨॥ਆਪੇਗੁਰੁਚੇਲਾਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਉ
ਆਪਿਚਲਾਏਤਿਵੈਕੋਈਚਾਲੈਜਿਉਹਰਿਭਾਵੈਭਗਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਤੂਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਕਉਣੁਜਾਣੈਤੇਰੇਕਾਮਾ॥ਇਕਨਾਘਰਮਹਿਦੇਵਡਿਆਈਇਕਿਭਰਮਿਭਵਹਿਅਭਿਮਾਨਾ॥੪॥
੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਪੂਰੈਵੇਖਹੁਏਕਸਮਾਨਾ॥ਇਸੁਪਰਪੰਚਮ
ਹਿਸਾਚੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈਮਤੁਕੋਧਰਹੁਗੁਮਾਨਾ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜਿਸਨੋਮਤਿਆਵੈਸੋਸਤਿਗੁ
ਰਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਇਹਬਾਣੀਜੋਜੀਅਹੁਜਾਣੈਤਿਸੁਅੰਤਰਿਰਵੈਹਰਿਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਹੁਜੁਗਾ
ਕਾਹੁਣਿਨਿਬੇੜਾਨਰਮਨੁਖਾਨੋਏਕੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਤੁਸੰਜਮਤੀਰਥਓਨਾਜੁਗਾਕਾਧਰਮੁਹੈਕਲ
ਿਮਹਿਕੀਰਤਿਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਆਪੋਆਪਣਾਧਰਮੁਹੈਸੋਧਿਦੇਖਹੁਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਨੀਧਿਆਇਆ+ਹਰਿਜਗਿਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਸਚੇਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਏਚੂਕੈ
ਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਕਹਤਸੁਣਤਸਭੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਾਨਤਪਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਜਿਸਨੋਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾ
ਏ॥ਮੰਗਲੁਨਾਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਿ
ਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀਪਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹਰਿਗੁਣ

ਆਪਿਬੁਝਾਏਆਪੇਜਾਪੇ

ਗਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਦੇਤ ਉਤਰੈ ... ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਮਿ
ਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਬਹੁ
ੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਅਚਿੰਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਦਰਿ
ਸਾਚੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇ
ਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣੁ ਕੋ ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥ ਘਰ ਹੀ ਮ
ਹਿ ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜਹ ਦੇ
ਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁ
ਝੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ਉਦਮ ਮਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾ
ਏ ਤੰਤੀ ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤ ਜਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤ ਭ੍ਰਮਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ
ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ ਕਵਨ ਕਵਨ
ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ਹਰਿ ਉਧਾਰਿ
ਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ
ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮ ਮੂ
ਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁ
ਰ ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ
ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾ
ਖੁ ਉਪਮਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਜੀਵਤੇ ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰੰਮਾ ॥੩॥

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ । ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ।੪।੨।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭ
ਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ । ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗ
ਧ ਤਰਾ ।੧।। ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਾ । ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ।੧।। ਰਹਾਉ।। ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ । ਤੁਮਰੈ ਸੰ
ਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ।੨।। ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ । ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ।੩।। ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ
ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ । ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ।੪।੩
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ । ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ।੧।। ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ।
ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ।੧।। ਰਹਾਉ।। ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮ
ਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ।੨।। ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ । ਗੁਰਮ
ਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ।੩।। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ
ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ । ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ।੪।੪।। ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੪ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ । ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂ
ਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ।੧।। ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ । ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵ
ਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ।੧।। ਰਹਾਉ।। ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ
ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ । ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ।੨।। ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿ
ਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ । ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ [ਸਤਿਗੁਰ] ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ।੩।। ਮਤਿ
ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ । ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ।੪।੫।। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅ
ਨਦ ਅਨੰਦੇ । ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ।੧।। ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋ
ਬਿੰਦੇ । ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ।੧।। ਰਹਾਉ।। ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾ

ਇਆ ਕੇ ਬਾਧਿਕ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਲਤ ਤਾ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ
ਭਵੰਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਧੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾ
ਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੧੩॥ ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰ
ਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ
ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥
੭॥੧੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰਿ ੧
ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾ
ਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋ
ਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰ
ਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ
ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ
ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾ
ਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾ
ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀ
ਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀ
ਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ

ਭੁਏ ਰੋਗ ਖਵਾਲੇ॥ ਜੀਏ ਕੇ ਕਿ ਬੈਰੀ ਸਹਿ ਤਾਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲ
ੜਿ ਲਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ
ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ॥੩॥ ਚਰ
ਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ
ਘਰੁ ੩॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾ
ਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਤਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਂਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰ
ਮਿ ਕਮਾਂਵਾ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆ
ਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ॥੩॥ ਊਚ
ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾ
ਪ ਘਨੇਰੇ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਬਲਿਹਾਰੈ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰ
ਸੁ ਪੀਓ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀ ਕਾਈ
ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ॥੧॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ
ਸਖੀਏ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ॥ ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇ
ਆ॥ ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸ
ਖੀਏ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥੨॥ ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ

ਐ ॥ ਤਿਹ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖ ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਤਿਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਨ ਨ ਆਵਨ
ਜਾਨਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅ
ਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ ਅਚਰਜ
ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੪ ਏਕ ਰੂਪ ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਨਜੁ ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ਬਿਰਲੋ ਈ ਪਾ
ਏ ॥ ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਆਪੇ ਜ
ਲੁ ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥ ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਜੋ
ਗੁ ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਿ ਉਪਾ
ਵਨ ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਬਚਨੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ ਆਪਨ ਬਿਭਉ
ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥
ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ਆਪ ਪਰਗਟਨਾ ॥ ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਅਵਗਤਿ ਆ
ਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ
ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਬਸਿ ਰ
ਹੇ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ
ਕੀਨਾ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗ
ਰ ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਆਸਾ ਆਇਓ ਪ੍ਰ
ਭ ਮਾਗਨਿ ॥ ਤੁਮ ਪੇਖਤ ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾ
ਈ ॥੩॥ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਮ
ਹਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਖਾ ਭੂਖ ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ ਸੀਤ
ਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ

ਆ॥੩॥ ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸ
ਰਨਾ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਰਿ ਕਰਮ ਸਰਬ ਲੋਕਾਚਾਰ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥੩॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੬॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗ
ਟੀਨਾ॥੨॥ ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ
ਜਲਿ ਖੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੪॥੭॥੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ
ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ॥ ਜਲ
ਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ॥੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ ਹਰਿ ਦ
ਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥੪॥੮॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲੁ
ਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ ਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰ ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿ
ਆ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ॥੪॥੯॥੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ
ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ॥ ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਤੂੰ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕਸ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ॥੨॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ
ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥੪॥੧੦॥
੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ
ਚਾਖਿਆ॥੧॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲਾ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾ
ਇ ਬੇਹਾਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ॥੨

੬੨ ਮਹਾਮੋਹਅੰਧਕੂਪਪਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਾਈਆਪਣਾਬਿਸਰਿਆ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨੁਗਾਇ ੩੨੯
ਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰ
ਧਪਭਾਈ॥ਨਾਨਕਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਹਾਈ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਅਨੰਦਘਣੇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਜਾਕੀਬਾਣੀ
ਅਨਿਕਗੁਣਾਜਾਕੇਜਾਹਿਨਗਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਰੰਜਾਮਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪੇ॥ਭਏਮਨੋਰਥਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਪੇ॥੨॥
ਅਰਥਧਰਮਕਾਮਮੋਖਕਾਦਾਤਾ॥ਪੂਰੀਭਈਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਬਿਧਾਤਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਿਰੰਗੁਮਾਣਿਆ॥
ਘਰਿਆਇਆਪੂਰੈਗੁਰਿਆਣਿਆ॥੪॥੧੨॥੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਰਬਨਿਧਾਨਪੂਰਨਗੁ
ਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਨਰਜੀਵੇ॥ਮਰਿਖੁਆਰੁਸਾਕਤਨਰਥੀਵੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਹੋਆ
ਰਖਵਾਰਾ॥ਝਖਮਾਰਉਸਾਕਤੁਵੇਚਾਰਾ॥੨॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਪਚਹਿਘਨੇਰੇ॥ਮਿਰਤਕਫਾਸਗਲੈਸਿਰਿ
ਪੈਰੇ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਹਿਜਨਨਾਮ॥ਤਾਕੇਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮ॥੪॥੧੩॥੧੮॥ ੴਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਦੁਪਦੇ॥ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰਭ
ਅਪੁਨੇ॥ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿ
ਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥
੧॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥
੧॥ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਕਥਕਥਾ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸ
ਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥
੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਮਤਾਮੋਹਧ੍ਰੋਹਮਦਿਮਾਤਾਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ਦਿਨੁਦਿ
ਨੁਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਹਾ
ਬਿਖਮੁਸਾਗਰੁਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇਸੁਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥ ੨੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਗਲਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰਿਆ॥ਸਾਧਜ
ਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਭਿਪਰਵਾਰਿਆ॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰ
ਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣਹਰਿਆ

ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਧਾਰਿਆ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਸੁ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ਇਹ ਅਵਖਧ ਜੋਗ ॥੧॥ ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲਾ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ
ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਕਾਗ

ਦਰਬੁ ਦਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ਤੁਮ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ ਨੀਤਿ ਤੁਮ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾ
ਰਾ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ॥੩॥
ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥੪॥੫
੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਊਪਰੇ ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰ
ਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ॥ ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁ
ਲਾ ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ॥ ਮਾਟੀ ਸਿ
ਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ
ਜਾਹਿਗੇ ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ॥੩॥ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ
ਛੁਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ॥੪॥੬॥੩੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ
ਖਲ ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ॥੧॥ ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ
ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ॥ ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋ
ਵਿੰਦ ਕੀ ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ॥੨॥ ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ
ਗਇ ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ॥੩॥ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ
ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ॥ ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ਮਿਥਿ
ਆ ਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ਨਾਮੈ
ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੁਗੰਧਤਾ ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ਹੋਏ ਦੁ
ਰਗਾਦਿ॥੨॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ਖਿਨ ਭੰਗਨ ਦੇਹਾਦਿ॥ ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ਬ
ਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦਿ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰ
ਦ ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦਿ॥੪॥੮॥੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ਤਰੇ ਸਾਗ
ਰੁ ਜੇਤ॥ ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹੇਤ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ॥
ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ॥੨॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ॥ ਭ
ਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤ॥੩॥ ਗੁਣ ਗੰਭੀਰ ਗੁਨ ਨਾਇਕਾ ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇ

ਤਾਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਾ।੪।੯।੩੯॥ ।ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫।ਬਿਨੁ ੩੨੧
ਸਾਧੂਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ।ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ।੧।ਜਾਦਿਨਭੇਟੇ
ਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ।ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਏਤ
ਛਡਾਈਮੋਹਿਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ।ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ।੨॥
ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ।ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ।੩॥
ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ।ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕਦਰਸਾਰੀ।੪।੧੦।੪੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਪਾਲਨਕਰਉਤੇਰੇਦਾਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲਾ।ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਿ
ਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲਾ।੧।ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲਾ।ਨਿਸਿਬਾ
ਸੁਰਮਨਿਅਨਦੁਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭਤਿਨਲਾਗਹੁ
ਪਾਲਾ।ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲਾ।੨।ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਛੁਘਾ ਰਹਿਆਪਾਠ
ਲਾ।ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮਜਾਲਾ।੩।ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ।ਗੁਨ
ਗਾਵਉਤੇਰੇਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲਾ।੪।੧੧।੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿ
ਸੋਕਰਹਿਤੁਝਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ।ਪਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤਛਡਿਜਾਹਿ।੧।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵ।ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ।੧।ਰਹਾਉ।ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁਕੂਰੁ।ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰੁ।੨।ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾ
ਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ।ਜਤਕਤਤੁਮਭਰਪੂਰਹਹੁਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ।
੩।ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏ।ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ।੪
੧੨।੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਿਨਸਨਾ।ਪ੍ਰਭਸੇਤੀ
ਰੰਗਿਰਾਤਿਆਤਾਤੇਗਰਭਿਨਗ੍ਰਸਨਾ।੧।ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੂਚੀਭਈਰਸਨਾ।ਮਨਤਨ
ਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਤਧ੍ਰਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ।
ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਪ੍ਰਗਟਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁਬਿਗਸਨਾ।੨।ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੂ
ਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾ।ਦਹਦਿਸਧਾਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਾਨਿਬਸਨਾ।੩।ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆਭ
ਏਭ੍ਰਮਭਸਨਾ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ।੪।੧੩।੪੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ।ਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਅਗਨੀ

ਮਹਿਜਾਣਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੋਹਰਾਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਛਤ੍ਰਪਤਿਤਿਨ
ਛੋਡਉਤਿਆਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੂਖਾਸੋਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹ
ਪ੍ਰਕਾਰਤੇਬਿਖੂਸਮਾਨ॥੨॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਲੂਗਰਾਓਢਿਨਗਨਨਹੋਈ॥ਸਾਕਤਸਿਰਪਾਉਰੇ
ਸਮੀਪਹਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਰਿਐਅਧਵੀਚਹੁਟੂਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇ
ਵਾਜੋਕਰੇਇਤਊਤਹਿਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਹੀਤੇਹੋਆਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਦਰਸ
ਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨ
ਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇਠਾਕੁਰਜਸੁਗਾਵਉ॥ਸੰਤਚਰਣਕਰਸੀਸੁਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਦਇਆਲਪ੍ਰਭਇਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਲੈਮਾਥੈਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਵਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾ
ਵਉ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹਬੀਸਰੈਅਨਕਤਹਿਨਧਾਵਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁ
ਮਿਟਾਵਉ॥੩॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਉ॥ਸਫਲਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਅਪੁਨੇਪ੍ਰ
ਭਭਾਵਉ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਟਲਬਚਨਸਾਧੂਜਨਾਸਭਮਹਿਪ੍ਰ
ਗਟਾਇਆ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰ
ਦਕੀਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕਬਾਤਾਸਭਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤਾਨਾਹੀਸਹਸਾਇਆ॥ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭੁਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਬਹੁਤੇਕਰੇਠਾਕੁਰਬਿ
ਰਦਾਇਆ॥੩॥ਮਤਭੂਲਹੁਮਾਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖ
ਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿ
ਆਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹ॥ਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਮਨਮਹਿਢਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਹ॥੧॥ਕਿਉਬਿਸ
ਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣਏਹ॥ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇਜਿਆਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਮਰਹੁਸਿਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕਰੇਹ॥ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿਕੂ
ੜੇਨੇਹ॥੨॥ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਏਹ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮ
ਤਿਲੇਹ॥੩॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡਾਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਹ॥ਦਾਸਦਾਸਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਹ॥੪॥
੧੭॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸ॥ਸਭਊਪ

ਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸ।੧।ਜਨ ਕਰਿਮੁਅਧਾਰੁਹੈਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਹਿ।ਪਰਮੇਸਰਕਾਆ
ਸਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ।ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ।੨।ਕਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆਸਾਈਵਡਿਆਈ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁ
ਖੁਖਸਮਰਜਾਈ।੩।ਚਿੰਤਅੰਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਜਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ।ਨਹਬਿਨਸੈਨਹਛੋਡਿਜਾਇ
ਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾ।੪।੧੮।੪੮।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਹਾਤਪਤਿਤੇਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤ
ਪਾਪਨਾਠੇ।ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਾਥੇ।੧।ਓਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨ।ਜਿਨ
ਭੇਟਤਹੋਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨਦੇਨ।੧।ਰਹਾਉ।ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਲਿਆਅਬਿਆਇ।
ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ।੨।ਭੈਬਿਨਸੇਤ੍ਰਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ।ਦਇਆਕਰੀ
ਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ।੩।ਨਾਨਕਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭੁਤੇਰਾਆਧਾਰ।ਕਰਣਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁਹਰਿ ਸਮਥ
ਅਗਮਅਪਾਰ।੪।੧੯।੪੯।। ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁ
ਬਿਸਰਾਨਾ।ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾਨਾ।੧।ਦੂਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਸੁਖੁਪ੍ਰਭੁਚਿ
ਤਿਆਏ।ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ।੧।ਰਹਾਉ।ਊਚੇਤੇਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮ
ਹਿਥਾਪੈ।ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪੈ।੨।ਪੇਖਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਨੈਦਿਨੁਆ
ਇਆ।ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ।੩।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤੇ
ਰੀਸਰਣਾਈ।ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ।੪।੨੦।੫੦।। ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੫ ਜਲੁਢੋਵਉਇਹੁਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗਪਖਲਾਵਉ।ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਦਰ
ਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾਵਉ।੧।ਕਰਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ।ਦੇਉਸੂਪਨੀਸਾਧਕੈਬੀ
ਜਨੁਢੋਲਾਵਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ।ਉਆਰਸ
ਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ।੨।ਜਬਭਗਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨ
ਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ।ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ।੩।ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਉ
ਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ।ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਵਉ।੪।੨੧।੫੧।।
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਇਹੁਸਾਗਰੁਸੋਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਸੰਗਿਵ
ਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ।ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤੁਮਬਾਣੀਜਨਆਖੀ।ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਹਿ
ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਕਾਢਿਆਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜ

ਬੁਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾਗੁਰਸਬਦੇਸਮਾਈ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਾਟੀਸਿਲ
ਕਭ੍ਰਮਮੋਹਕੀਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥੩॥ਮਤੁਕੋਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁਕਛੁਸਭਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥਿ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤਨਸਾਥਿ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿ
ਹੋਆਕਿਰਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀ
ਕਾਟਿਆਦੁਖੁਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧੁਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਰੋਗੁਨਵਿਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹਿਤੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਜਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਰਿ ਜਾਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨ
ਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮਜਸੁਤਾਕੀਦੂਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦਕਾਬਿਨ
ਸੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਆਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐ
ਉਪਦੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੂਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰ
ਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉ
ਲਾਵਹੁਸੇਵ॥੩॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦ॥ਨਾਨਕਕਬਹੂਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭਪਰ
ਮਾਨੰਦ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਮਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਥਿਤਿ
ਪਾਈਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁ
ਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖੁਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾ
ਦੁ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾਅਚਰਜਸੁਆਦੁ॥੨॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬ
ਉਧਾਰੇ॥ਸਫਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈਨਿਰਗੁਨ
ਗੁਣਹੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਦਾਸੁਅਪਨਾਕੀਨੁ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਆਸਰਾਅਨਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇਜਮਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾ
ਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੂਸਰਕੋਨਾਹਿ॥ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਇਉਸੁ
ਣੀਭਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ॥੩॥ਸਤਿਬਚਨਨਾਨਕੁਕਹੈਪਰ
ਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕਉਭਉਨਾਹਿ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾ
ਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ
ਮੋਹ ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਜੀ
ਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪ
ਤਰਿਆ ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ਤੂ ਮਹਾ
ਉਦਮਾਦਾ ॥ ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ ਖੰਡੇ ਜਮ ਕੇ
ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ
ਭੇਡੁ ॥ ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥
ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰ
ਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ ਧੰਨੁ ਸੁ
ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਮਨ ਤੇ ਕ
ਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਿਮ
ਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਕੋਊ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਘਾਮ ਤੇ
ਕਾਢੈ ॥ ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ ਕਿਰਤ
ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰ
ਧ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥
ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜਾਗਨ
ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਰੂ
ਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ

ਪਾਰਕਭਿ ਮਿਲੇ ਧਰਤਿ ਪਾਤਿ ਤੇਈ ਸਰਮਾ॥੩॥ ਸੋ ਅੰਤਰੇ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ॥ ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ਦੇਤੇ ਨਹੀ ਬਾਰ॥੨॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬੇਅੰਤੁ ਗੁਸਾਂਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ॥੧॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥੨॥ ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੩੩॥੬੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ॥ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ॥੨॥੩੪॥੬੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੫ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ॥ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ॥੨॥੬੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ॥ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ

ਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ
ਭੈ ਦੁਸਮਨੁ ਭਾਗੈ॥੨॥੩॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਤਿ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਧ ਸਮਾਗੈ॥ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ॥੧॥ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਜਾਪਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾ
ਗੈ॥ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ॥
ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ॥੨॥੪॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੁ
ਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ॥ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁ ਨ
ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ॥੨॥੫॥੮੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਚਰਨਨ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰ
ਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ॥ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ॥੨॥੬॥੯੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ
ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ॥੧॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ
ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗਿ ਘਟਿ ਸਾਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂੰ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮ
ਲ ਜਾਸੁ॥੨॥੭॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾ
ਵਹਿ॥ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ॥੧॥ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁ
ਰਿ ਕੀਨ॥ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ॥ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਆਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ॥੨॥੮॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ॥ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦ
ਕ ਛਾਰੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂੰ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ॥੨॥੯॥
੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ॥ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁ
ਮ੍ਹ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ

ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ।੧। ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ । ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ
ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ।੨।੧੦।੭੪। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ । ਮਾ
ਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ।੧। ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ । ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰ
ਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ।੧। ਰਹਾਉ । ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ । ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ।੨।੧੧।੭੫। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲੁ ਥਾਨੁ ਪੂ
ਰਨ ਭਏ ਕਾਮ । ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ।੧। ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁ
ਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ । ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ।੧। ਰਹਾਉ । ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ
ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ । ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ।੨।੧੨।੭੬। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ । ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾ
ਤਿ ।੧। ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ । ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ।੧।
ਰਹਾਉ । ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ । ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ।੨।
੧੩।੭੭। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨੀ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ ਦਾਤਾ । ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ।੧। ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ । ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ।੧। ਰਹਾਉ । ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ । ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ।੨।੧੪।੭੮। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਤੀ
ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ । ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ।੧। ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ । ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ।੧। ਰਹਾਉ
। ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ । ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ।
੨।੧੫।੭੯। ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਣੇ ਬਾਲਿਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ।
ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ।੧। ਰਹਾਉ । ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪਿ । ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ।੧। ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ
ਧਾਰੀ । ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ।੨।੧੬।੮੦। ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਚਉਪਦੇ । ਦੁਪਦੇ । ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ । ਸਾਕ
ਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾਏ ।੧। ਰਹਾਉ । ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ
ਸੇਵ

ਕਿਰਤਾਏ॥ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ
ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ॥੨॥ ਸਭ
ਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥ ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਈ ਹਉ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਧਾਰੈ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ॥੧॥ ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ ਬਲ ਬੁ
ਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ॥੨
॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿ
ਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾ
ਰਨ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਾਰਿ
ਪਰੇ ਤੁਮ ਸਾਰਨ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ
ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦ
ਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਾਤ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾ
ਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਰੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ
ਬਾਰਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ॥੧॥ ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਬੋਲੈ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੬॥੮੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੭ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਮੰਦ

ਰਿਤਨੁ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵ
ਡਿਆਈ ॥ ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ
ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ ਊਚਨ ਊਚਾ ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਸਾਰਾ ਏਕੈ ਅ
ਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ
ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧
॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿ
ਓ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ ਐਸੇ ਗੜ੍ਹ
ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂੰਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ਕੇਸ ਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ
ਹੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿ
ਸਥਾਰੀ ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪
॥੨॥੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾ
ਰੋ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ
ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ ਰੂਪ ਨ ਧੂਪ
ਨ ਗੰਧ ਨ ਦੀਪਾ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ਅਤਿ ਨੀ
ਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ ਜ
ਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ
ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸ
ਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ਬਰ
ਨਿ ਨ ਸਾਕਹ ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
੧॥ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ
ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁ
ਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਕਰਤਾਪਤਿਤਪਾਵਨੁਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ॥ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁਲੇਸੰਤਚਰਨਮੁਖਾ ਚਰਨ
ਈਐ॥੧॥ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈਐ॥ਕਹੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖਕੀਸੇਵਾਓਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਮੋ
ਹਿਟੇਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੬॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧੰ
ਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਜੰਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂਟਿਪਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦ
ਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿ
ਓਮੋਹਨੁਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀ
ਪਰੀ॥੨॥੭॥੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਕਿਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾ
ਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆਕਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥
ਰੇਮਨਕਾਇਕਹਾਲਉਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿਆਨਦਆਨ
ਨਬੀਓਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾਹਰਿਰੰਗੁਨਕਬਹੂਲਹਤਾ॥੨॥੮॥੯੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀ
ਤਿਗਿਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ॥ਆਠਪਹ
ਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆ
ਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾਰਾਖਾਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨
॥੯॥੯੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁ
ਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਤਿਆਗਿਖਰੇ॥ਹੋਵ ਸਾਜਨ
ਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮਗੁ
ਬਾਰਮੋਹਬੰਧਿਪਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਹੋਤਦਇਆਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹਫਰੇ॥੨॥੧੦॥੯੬॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀਨ੍ਹਾ॥ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੂਖਮੋਕ
ਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਆਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾ
ਖੈਅਪਨੇਕਉਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੋਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਨੋਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ
॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਜਾ
ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਜਰਾ ਮ
ਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਣੀ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ
ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜ
ਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਤ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਨਿਤ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤ
ਰਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ
ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ
ਤਾ ਕੇ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ
ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ
ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ
ਹਰਿ ਆਗੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁ
ਆਮੀ ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥
੨॥੧੬॥੧੦੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹ
ਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰ
ਨ ਗਹੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜ
ਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾ
ਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ
ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨ

ਧਾਕਾ ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰਮੀਤਧਨੁਕਿਛੂਨਰਹਿਓਸੁਛੋਡਿਗਈਸਭਭਾਈਸਾਕਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭਬਲਿਹਾ
ਰੀਜਿਨਿਨਾਨਕਕਾਕੀਨੋਪੂਰਨਵਾਕਾ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਸੇਵਾ ॥ ਆ
ਪੇਆਪਿਵਰਤੈਸੁਆਮੀਕਾਰਜੁਰਾਸਿਕੀਆਗੁਰਦੇਵਾ ॥੧॥ ਆਦਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀਅਪਨਾ
ਥਾਟੁਬਨਾਇਓਆਪੁ ॥ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਵਡਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
ਮੇਸੁਰਸਤਿਗੁਰਵਸਿਕੀਤੇਜਿਨਿਸਗਲੇਜੰਤਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈਰਾਮਨਾਮਜਪਿਨਿਰ
ਮਲਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪਪਾਪਤੇਰਾਖੇਆਪ ॥ ਸੀਤਲਭਏਗੁਰਚਰ
ਨੀਲਾਗੇਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੇਮਹਿਜਾਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਸਤਪ੍ਰਭਿਦੀਨੇਜਗਤਉਧਾਰਨਵ
ਖੰਡਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਅਨਦਪ੍ਰਵੇਸਾਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਮਨਤਨਸਚੁਧ੍ਰਾਪਾ ॥੧॥ ਅਨਾਥਕੋਨਾਥ
ਸਰਣਿਸਮਰਥਾਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਮਾਈਬਾਪਾ ॥ ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਭੰਜਨਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਵਤਨਾ
ਨਕਆਲਾਪਾ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸਹਿਪਛਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸਰੁਧਿਆਇਆਕੁਸਲਖੇਮਹੋਏਕਲਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਬਡਭਾਗੀਅੰ
ਤਰਿਜਾਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੁ ॥ ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਕਰਿਅਪਨੇਬਡਸਮਰਥੁਨਿਮਾਣਿਆਕੋਮਾਨੁ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ
ਭੈਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅੰਧਕਾਰਪ੍ਰਗਟੇਚਾਨਾਣੁ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੈਨਾਨਕੁਸਦਾਸਦਾਜਾਈ
ਐਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਵੈਥਾਵਰਖੇਗੁਰਸੂਰੇ ॥ ਹਲਤਪਲਤਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਿਸਵਾਰੇਕਾਰਜਹੋਏਸਗਲੇਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜੇਮਜਨੁਹੋਵਤਸਾ
ਧੂਧੂਰੇ ॥ ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਥਿਤਿਪਾਈਜਨਮਮਰਣਕੇਮਿਟੇਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਭੈਤਰੇਛੁਟੇਭੈਜਮਕੇਘ
ਟਿਘਟਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰਿਓਦੁਖਭੰਜਨਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੇਖਿਹਜੂਰੇ ॥
॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦਰਸਨੁਦੇਖਤਦੋਖਨਸੇ ॥ ਕਬਹੁਨਹੋਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਅਗੋਚ
ਰਜੀਅਕੈਸੰਗਿਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥੧॥
ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਰੀ ॥ ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਧੁਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ ॥ ਜੀਅਜੰਤਕੀਕਰਹੁਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਆਠਪਹਰਤੇਰਾਨਾਮੁਜਨੁਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਪ੍ਰ
ਭਿਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁਧਨੁਜੋਬਨੁਚਲਤੁਗਇਆ ॥ ਰਾਮਨਾ
ਮਕਾਭਜਨੁਨਕੀਨੋਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿਸਿਭੋਰੁਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਨਿਤਖਾ
ਤੇਮੁਖਦੰਤਾਘਸਿਖੀਨਖਇਆ ॥ ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੂਠਉਪਾਪਕਰਤਨਹਪਰੀਓਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾਬਿਕ
ਕਰਿ

ਵਾਰ ਪਰਿ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿ ਸਮਾਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਤੂ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਣਿ ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ਜਾਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣਾ ॥੨॥੨੦॥੧੧੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ ਊਘੈ ਸ
ਰਗੁਨ ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ
ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾ
ਉ ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ
ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਿਓ ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕ
ਛੁ ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੋ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥ ਹਮਰੋ ਸੁਭਾਉ ਸਦਾ
ਸਦ ਭੂਲਨ ਤੁਮਰੋ ਬਿਰਦੁ ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ
ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮ
ਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭ
ਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨
॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੋ ਧਿਆਨੁ ਤੁਮਾਰੋ
ਰੰਗਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ ਜਨ
ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜਨ ਚਰ ਰਜ ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰ
ਮਲ ਮਹਿਮਾ ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ
ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ
॥੧॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾ
ਥ ॥ ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ
ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਾਥਕੇਨਾਥਾ॥ਜਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥਾ॥੧॥ਸੀਤਲਸੁਖ
ਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥਾ॥ਨਿਧਿਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪ
ਸਗਲਅਕਾਥਾ॥੨॥੬॥੧੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉ
ਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰ
ਦੁਤੁਮਾਰੋ॥ਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰਨ
ਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਆਗੈਪਾਛੈ
ਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰ
ਵਿਰਹਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏਦੂਤਦੁ
ਸਟਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇ
ਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆ
ਮੀਆਪਭਰੋਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈ
ਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤਬੁਡੇਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿ
ਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈਸੇ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨
॥੯॥੧੨੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੮ ਦੁਪਦੇ॥
ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾ
ਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰਨਿਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾ
ਮੁਗਧਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਾਖੇਧਾਰਿਦਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਆਵਨਜਾਨਰਹੇ॥੨॥
੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਉਨਾਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬ
ਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉ
ਮਿਲਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮਰਹਿਅਨਿਕ
ਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆ

ਹਾਵੈ ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥ ਲਾਲਨੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਕਬ ਘਰਿ ਆਵੈਰੀ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ ਮਿਲਨ ਬਾਤ ਕਹਉ ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਤਉ ਮੈ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਭ ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੀਠੀ ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧॥੧੨੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥ ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ ਅਬ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥ ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥ ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥ ਅਨ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾ ਮੈ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥

ਚਉਪਦੇ ਤਥਾ ਦੁਪਦੇ ॥ ਜੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੬ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੭ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੧੨੯ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੪੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧

ਰਹਉ॥ਗਿਆਨੁਕਥੈਸਭੁਕੋਈ॥ਕਥਿਕਥਿਬਾਦੁਕਰੇਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕਥਿਕਹਣੈਤੇਰਹੈਨਕੋਈ॥
ਗਿ ਆਨੁ
ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਈ॥ਸਾਚੀਰਹਤਸਾਚਾਮ
ਨਿਸੋਈ॥ਮਨਮੁਖਕਥਨੀਹੈਪਰੁਰਹਤਨਹੋਈ॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੇਥਾਉਨਕੋਈ॥੩॥ਮਨੁਮਾਇਆਬੰ
ਧਿਓਸਰਜਾਲਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਓਬਿਖੁਨਾਲਿ॥ਜੋਆਂਜੈਸੋਦੀਸੈਕਾਲਿ॥ਕਾਰਜੁ
ਸੀਧੋਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੪॥ਸੋਗਿਆਨੀਜਿਨਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਹਉਮੈਪਤਿਗਵਾ
ਈ॥ਆਪੇਕਰਤੈਭਗਤਿਕਰਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈ॥੫॥ਰੈਣਿਅੰਧਾ ਰੀਨਿਰਮ
ਲਜੋਤਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਝੂਠੇਕੁਚਲਕਛੋਤਿ॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਭਗਤਿਸਰੋਤਿ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਾਨੈਵੇਖੈਜੋ
ਤਿ॥੬॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਊਤਮਕਰਾਮੰ॥ਮਨਮੁਖਜੋਨੀਦੂਖਸਹਾ
ਮੰ॥ਬੰਧਨਤੂਟੇਇਕੁਨਾਮੁਵਸਾਮੰ॥੭॥ਮੰਨੇਨਾਮੁਸਚੀਪਤਿਪੂਜਾ॥ਕਿਸੁਵੇਖਾਨਾਦੀਸੈਦੂਜਾ॥ਦੇਖਿਕ
ਹਉਭਾਵੈਮਨਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਅਵਰੁਨਹੀਕੋਇ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਮਨਕਾਕਹਿ
ਆਮਨਸਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਪੁੰਨੁਪਾਪੁਉਚਰੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿਮਨਿ
ਸਾਚਾਭਾਵੈ॥੧॥ਤਨੁਧਨੁਕਲਤੁਸਭੁਦੇਖੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਛੁਸੰਗਿਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕੀਚਹਿਰਸਭੋਗਖੁਸੀਆਮਨਕੇਰੀ॥ਧਨੁਲੋਕਾਂਤਨੁਭਸਮੈਢੇਰੀ॥ਖਾਕੂਖਾਕੁਰਲੈਸਭੁਫੈਲੁ॥ਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਨਹੀਉਤਰੈਮੈਲੁ॥੨॥ਗੀਤਰਾਗਘਨਤਾਲਸਿਕੂਰੇ॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਉਪਜੈਬਿਨਸੈਦੂਰੇ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮ
ਤਿਦਰਦੁਨਜਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇ॥੩॥ਧੋਤੀਊਜਲਤਿਲਕੁਗਲਿਮਾਲਾ॥ਅੰਤਰਿ
ਕ੍ਰੋਧੁਪੜਹਿਨਾਟਸਾਲਾ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਾਇਆਮਦੁਪੀਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਾਹੀਸੁਖੁਥੀਆ॥੪॥
ਸੂਕਰਸੁਆਨਗਰਧਭਮੰਜਾਰਾ॥ਪਸੂਮਲੇਛਨੀਚਚੰਡਾਲਾ॥ਗੁਰਤੇਮੁਹੁਫੇਰੇਤਿਨਿਜੋਨਿਭਵਾਈਐ॥
ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਈਐਜਾਈਐ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਲਹੈਪਦਾਰਥੁ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਕਿਰਤਾਰ
ਥੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪੂਛਿਨਹੋਇ॥ਮਾਨੇਹੁਕਮੁਸੀਝੈਦਰਿਸੋਇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਤਿਸਕਉਜਾਣੈ॥
ਰਹੈਰਜਾਈਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਸਚੈਦਰਿਵਾਸੁ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਸਬਦਿਭਏਨਾਸੁ॥੭॥
ਰਹੈਅਤੀਤੁਜਾਣੈਸਭੁਤਿਸਕਾ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੈਹੈਇਹੁਜਿਸਕਾ॥ਨਾਓਹੁਆਵੈਨਾਓਹੁਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੮॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧੦॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਜਗੁਕਊਆਮੁਖਿਚੁੰਚਗਿਆਨੁ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਪਾਜੁ
ਲਹਗੁਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਚੀਤਿ॥ਗੁਰੁਭੇਟੇਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਵੈਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰੁਝੂ
ਠਿਪਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਹਜਘਰਿਆਵਹੁ॥ਸਾਚੈਨਾਇਵਡਾ
੧॥ਰਹਾਉ॥

ਈਧਾ ਵਗੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧੧ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬਾਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਣੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ

ਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾ
ਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥
੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿ
ਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ
ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇ
ਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥ ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥ ਦਾ
ਸਨਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖ
ਈਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਖਿ
ਰਖਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਗਾਵੈ ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈ
ਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰਿ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰ
ਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥
ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਿਤੁ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭ
ਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ

ਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜੈ ਗਿਰਹ ਸਤੁ ਭਾਇ ਆਂਵਤ ਵਾਸੀ
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥
੨॥ ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸ
ਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕ
ਰਈਆ ॥ ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥ ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿ
ਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈ
ਆ ॥ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ
ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ਜਟੁ
ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅ
ਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ
ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇ
[illegible] ਦੇਖਨ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ [illegible] ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਈਆ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਈਆ ॥ ਮਸਤਕੁ
ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਈਆ ॥੩॥ ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ਗੁਣ
ਕਾਮਣ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈ
ਆ ॥੪॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ ਵ
ਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ ਜਬ ਕ
ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਕੀਜੈ ਸਭੁ ਬਾਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥ ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾ
ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵ
ਸਿ ਪਈਆ ॥ ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗੰਮਠਾਕੁਰਕਾਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠ
ਈਆ॥ਗੁਰਿਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਪੂਰੀਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁ
ਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿ
ਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭਕੇਰੀਤਿਨ੍ਹਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿ
ਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿ
ਗਈਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੪॥ਸੇਜਏ
ਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆ
ਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋ
ਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਿ
ਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆ
ਜਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਿੰਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇਘੋਲਿਘੋਲਿ
ਅੰਗਿਲਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧੨ ਉਪਮਾ
ਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਸਰਣਿਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮ
ਲਅਪਾਰ॥ਹਉਜਾਉਸਦਬਲਿਹਾਰ॥ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥ਤਜਿਆਨਕਤਹਿਨਜਾਹਿ॥੧
॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਨਾਕਹਨ॥ਮਲਪਾਪਕਲਮਲਦਹਨ॥ਚੜਿਨਾਵਸੰਤਉਧਾਰਿ॥ਭੈਤਰੇਸਾਗਰਪਾਰਿ
॥੨॥ਮਨਿਡੋਰਿਪ੍ਰੇਮਪਰੀਤਿ॥ਇਹਸੰਤਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਤਜਿਗਏਪਾਪਬਿਕਾਰ॥ਹਰਿਮਿਲੇਪ੍ਰਭਨਿਰੰ
ਕਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਪੇਖੀਐਬਿਸਮਾਦ॥ਚਖਿਅਨਦਪੂਰਨਸਾਦ॥ਨਹਡੋਲੀਐਇਤਊਤ॥ਪ੍ਰਭਬਸੇਹਰਿ
ਹਰਿਚੀਤ॥੪॥ਤਿਨਨਾਹਿਨਰਕਨਿਵਾਸੁ॥ਨਿਤਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੁ॥ਤੇਜਮੁਨਪੇਖਹਿਨੈਨ॥ਸੁਨਿ
ਮੋਹੇਅਨਹਤਬੈਨ॥੫॥ਹਰਿਸਰਣਿਸੂਰਗੁਪਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਗਤਵਸਿਦਇਆਲ॥ਹਰਿਨਿਗਮਲਹ
ਹਿਨਭੇਵ॥ਨਿਤਕਰਹਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵ॥੬॥ਦੁਖਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥ਜਾਕੀਮਹਾਬਿਖੜੀਕਾਰ॥ਤਾਕੀ
ਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੭॥ਕਰਿਬੰਦਨਾਲਖਬਾਰ॥ਥਕਿਪਰਿਓਪ੍ਰਭਦਰਬਾਰ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥੮॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ ਮਨ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ ਤਮ ਅਗਿਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕਾ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੂਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥

੨॥੨॥ ਮ:੧॥੧॥ ਮ:੩॥੮॥ ਮ:੪॥੨॥ ਮ:੫॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੋੜੁ ੧੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧੦ ਥਿਤੀ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ

ਘਟਿ ਤਨਿ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਤੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ਕਰ ਜੋੜਿ॥ ਅੰਡਜ ਫੋੜਿ ਜੋ
ੜਿ ਵਿਛੋੜਿ॥ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸ ਕੀਏ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ਭਉ ਭਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਕਰਿ
ਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਉਪਾ
ਏ ਵੇਸਾ॥ ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥
ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ॥੪॥ ਚਉਥਿ ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ॥ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਖ
ਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ
ਕੇ ਦਾਸਾ॥੫॥ ਪੰਚਮੀ ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ॥ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸੇ
॥ ਇਕਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ॥ ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ
॥੬॥ ਝੂਠੇ ਕਉ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਸੂਚਾ ਕਾਲਾ ਕਾਉ॥ ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ॥ ਛੇਰੀਂ ਭ੍ਰਮੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਤਉ ਛੂਟੈ ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੭॥ ਖਸਟੀ ਖਟੁ ਦਰ
ਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ਤਉ ਪਤਿ
ਪਾਵੈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ॥ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ ਸਪਤਮੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸ
ਰੀਰਿ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ॥ ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਾਵੈ ਸਭ
ਪਾਰਿ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ॥੯॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁ
ਧਿ ਸਾਧੈ॥ ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਬਿਸਰਾਉ॥ ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਾਚੋ
ਨਾਉ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ॥੧੦॥ ਨਾਉ ਨਉਮੀ
ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ॥ ਆਈ ਪੂਤਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ
ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ॥ ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ॥੧੧॥ ਦਸਮੀ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ॥ ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ॥ ਬਿਲਮੁ
ਨ ਤੂਟਸਿ ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ॥ ਜਿਉ ਤਾਗਾ ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ ਏ
ਕਾਦਸੀ ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ॥ ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ॥ ਪਾਖੰਡਿ
ਰਾਚਿ ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ॥੧੩॥ ਜਹ ਦੇ
ਖਉ ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ॥ ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ॥ ਫਲੋਹਾਰੁ ਕੀਏ ਫਲੁ ਜਾਇ॥ ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ਸਾ
ਦੁ ਗਵਾਇ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ॥੧੪॥ ਦੁਅ

ਦਸਿਮੁੰਦ੍ਰਾਮਨਅਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਹਿਕਬਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਗੁ
ਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਈ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥
ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬਾਹਰਿਜਾਤੋਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅ
ਜਪਾਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਨਾਮਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਸੁਚਿਸੰਜਮੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰ
ਵਰਸਮੁੰਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖਰਿਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈ
ਪਤਿਖੋਇ॥ਡਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥੧੭॥ਚਉਦਸਿਚ
ਉਥੇਥਾਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਚਉਦਸਿਭਵਨਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਲਿਵਲਾਏ॥੧੮॥ਅ
ਮਾਵਸਿਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁ
ਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥
੧੯॥ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨ
ਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮ
ਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੧੦॥ਵਾਰਸ ਤ॥
ਆਦਿਤਵਾਰਿਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿਆਪਰੋਈ॥
ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜ
ਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾਸ ਨਾਗਿ
ਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰ
ਹੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਮੰਗਲਿਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਆਪਿ
ਹਰਿ
ਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰੁਘਰੁਸੂਝੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸ
ਬਦਿਜਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਦਰਿਸਚੈਸਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸ
ਬਦਿਸੁਹਾਏ॥੪॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੫॥ਵੀਰਵਾਰਿ
ਨਾਮੁ

ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ। ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਏ। ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ। ਸਭ ਤਾ ਕਰਤੇ ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ। ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ।੬। ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ। ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ। ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ। ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ। ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ।੭। ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ। ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ। ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ। ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ।੮। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ। ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ। ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ। ਏਕਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ।੯। ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ। ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ। ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ। ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ। ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ।੧੦।੧।।

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ। ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ। ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ। ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਸੋਝੀ ਪਾਇ। ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ।੧। ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ। ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ।੧। ਰਹਾਉ। ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ। ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ। ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ। ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ। ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ।੨। ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ। ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ। ਦੂਜੈ ਤੇ ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ। ਵਿਚਹੁ ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ।੩। ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ਡਾਢਾ ਹੋਇ। ਤਿਸ ਨੋ ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ। ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ। ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ। ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ। ਕਉਣੁ ਡਰੈ ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ।੪। ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ। ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ। ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ। ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ। ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ।੫। ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ। ਆਪੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ। ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ। ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ। ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ।੬। ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ। ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ। ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ। ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ। ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ।੭। ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ। ਏਕ

ਨਚੇਤਾ ਹਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ ਅਚੇਤਾ ਪੰਡੀਆ ਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਆਪੁ ਬੁਝਿ ਪਾਏ ਉਪਾਵ ਨ ਜਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹਿ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਦਖਣੀ ॥

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲਹੁ ਸਾਚੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਬਾਇਅੜੀਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥ ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ

ਹਉ ਰੰਡੇਸਾ ਖਸਮ ਘਣੀ ਤੀਸਾਵਣੀਆ ॥ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਭਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲਾ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ਤਿਨ੍ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮੁਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹ

ਮਨੁ ਧਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਮਿਲਾਂਇਆ ਹਰਿ ਗਿਰਿਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਤਿ ਤਿਨ ਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾ
ਮ ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੋ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਨਾਮੇ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾ
ਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮ
ਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸ
ਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿ
ਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ
ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇ
ਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ
ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ
ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋ
ਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
ਜੋਗੋ ॥੩॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ
ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ
ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖ
ਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ
ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੁਖੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾ
ਵਹ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ
ਨਹ ਲਜਾਈਐ ਚਰਣ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਗੁ
ਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ ਦਾਸਰੀ

ਕੀਅੰ ਕਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤੇ ਜੋਹ ਬਿਕਾਰ ਤਾ ਠੇ ਦਿਵਸ ਤਿਮਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ਮਗਨ ਰੂਪ ਮਤਿ ਤਾਸੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਈਨਿ ਮਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਗਲ ਦੁਰਤ ਬਿਖੰਡਨੋ ॥ ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਬਹੁਰਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥ ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥ ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ ਤੁਮ ਨੀਰ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ ਬੂੰਦ ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ ਲਾਡਿਲੇ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਮੰਗਲ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਾਨਨਿ ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ

ਚਾਤੁਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੀਐ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ਕਤ ਲਾਗੀਐ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਦੁਰਜਨ
ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ਕਹੁ ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਭਾਇ
ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਲਿ ਗਈਏ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸ
ਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਹ ਸੇਵਹੀ ਕਾਇਆ ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕੋਟਿ ਜੋ
ਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰ
ਤ ਸੰਗੇ ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਈਤ ਊਤ
ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥
੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸ
ਦ ਗਾਈਅਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸ
ਰਣਾਗਤੀ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾ
ਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥ ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾ
ਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ
ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥ ਛੰਤਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਥਿਤੀ ੧॥
ਮਃ੧॥ ਵਾਰੁ ਸਤ ॥੨॥ ਮਃ੩॥ ਛੰਤਾ ॥੨॥ ਮਃ੧॥੨॥ ਮਃ੪॥੫॥ ਮਃ੫॥ ਜੋੜੁ ੧੨

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਗਾਵਿਆ ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ ਸਭ
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ
ਬਾਗੁ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ
ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਮਃ੪ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ ਰਾਗ
ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਚੁਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮ
ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ
ਐ ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ
ਕਮਾਵਣੇ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥
ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾ
ਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵ
ਸਿ ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ ਸਰਬਤ ਸਉ ਨਿਸੁਲ ਜਨ ਟੰਗ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖ
ਸਮੁ ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥ ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਣ
ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ
ਕੀਤੀਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕ
ਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ
ਕੀਜੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥
ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਮੇ
ਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆ
ਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭ

ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰਿਹੋ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥

ਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਾਕਿਸੈਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈ
ਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇ
ਅਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਸ ਗੁਰ
ਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀ
ਵਨਿਓਨਾਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਆਭਲਾਨਸੁਖਾਈ॥
ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸੈਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈ॥ਜਿਗਲਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾ
ਈ॥ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋਕਾਈ॥੪॥ਸਲੋਕਮਃ੩॥ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇ
ਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇ
ਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿ
ਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿ
ਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੇਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾ
ਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੀਜਮੁਲਗਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਹੁਮਨੁਤਾਂਤਰੈ
ਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਥੈਜਾਈ
ਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ॥ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁ
ਹਫਿਟਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖ
ਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਤਨੇਪਾਤਿਸਾਹ(ਸਾਹ)ਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿ
ਤਨੇਸਭਿਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰਹਿਸਭਿਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸ
ਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਿਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅ
ਗੈਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨ
ਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਿਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾ

ਸਭ

ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਗਟੁ ਕੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੂਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤਿਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨ ਖਟਿਓ ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ ਸੋ ਧਨੁ ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨ

ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥

ਕਹਿਤਨਾਨਕਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੈਜਿਨਿਲਾਇਆਅੰਤੁਪੈਨੈਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀ॥ ੩੪੮
ਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
ਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆ
ਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾ
ਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇ
ਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈ
ਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰ
ਖਿਲੈਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸ
ਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀਦੂ
ਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਿਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹਵਿਚ
ਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾ
ਇਆਜਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀ
ਭਾਤੀਈਜਾਵਾਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇ
ਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿ ਮੰਨੇਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁ
ਖੁਹੋਵੈਸੁਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਵਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਸਜਣਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥ਪ
ਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆਇਪਏਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਕੋਈਵਾਹੇਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਏਖਲਿਹਾਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਸੁਮਨਿਵ
ਸਿਆਤਰਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਹਰਵਾਨਿਭਰਮੁਭਉਮਾਰਿਆ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਾਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਸਵਾਰਿਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹਣਕਹੰਨਿ॥ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੁਹਨਿਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁਰਮ
ਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣੰਨਿ॥ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਮਿਲੁਟਾਇਆਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨਿ॥ਦੁਸਟਾਸੇਤੀ
ਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕਰੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਜਮਿਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ਪਇਐਕਿਰਤਕਮਾ

ਵਡੇ ਜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਵੈ ਰਹੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਸਚੀ ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਤਾਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੧੭੪ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ॥ ਛੰਤ ੪ ॥ ਮਿਤੀ ਵਾਰ ਸਤ ਜੁਮਲਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ੧੨੩ ॥ ਜੋੜ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ ਚਲਹੁ ਤੁਮ ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸਿਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥ ਆਪ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥

੩॥ਸੋਬਉਰਾਜੋਆਪੁਨਪਛਾਨੈ॥ਆਪੁਪਛਾਨੈਤਏਕੈਜਾਨੈ॥੪॥ਅਬਹਿਨਮਾਤਾਸੁਕਬਹੁਨਮਾਤਾ॥ਕਹਿਕ
ਬੀਰਰਾਮੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਬਨਖੰਡਜਾਈਐਚੁਨਿਖਾਈਐਕੰਦਾ॥ਅਜਹੁ
ਬਿਕਾਰਨਛੋਡਈਪਾਪੀਮਨੁਮੰਦਾ॥੧॥ਕਿਉਛੂਟਉਕੈਸੇਤਰਉਭਵਜਲਨਿਧਿਭਾਰੀ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਮੇਰੇਬੀ
ਠੁਲਾਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਖੈਕੀਬਾਸਨਾਤਜੀਅਨਹਜਾਈ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਾ
ਖੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਈ॥੨॥ਜਰਾਜੀਵਨਜੋਬਨੁਗਇਆਕਿਛੁਕੀਆਨਨੀਕਾ॥ਇਹੁਜੀਅਰਾਨਿਰਮੋ
ਲਕੋਕਉਡੀਲਗਿਮੀਕਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੇਰੇਮਾਧਵਾਤੂਸਰਬਬਿਆਪੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿਨਾਹੀਦਇਆ
ਲੁਮੋਹਿਸਮਸਰਿਪਾਪੀ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨਿਤਉਠਿਕੋਰੀਗਾਗਰਿਆਨੈਲੀਪਤਜੀਉਗਇਓ॥
ਤਾਨਾਬਾਨਾਕਛੂਨਸੂਝੈਹਰਿਹਰਿਰਸਿਲਪਟਿਓ॥੧॥ਹਮਾਰੇਕੁਲਕਉਨੇਰਾਮੁਕਹਿਓ॥ਜਬਕੀਮਾਲਾਲ
ਈਨਿਪੂਤੇਤਬਤੇਸੁਖੁਨਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਹੁਜਿਠਾਨੀਸੁਨਹੁਦਿਰਾਨੀਅਚਰਜੁਏਕੁਭਇਓ॥ਸਾ
ਤਸੂਤਇਨਿਮੁਡੀਂਏਖੋਏਇਹੁਮੁਡੀਆਕਿਉਨਮੁਇਓ॥੨॥ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਏਕੁਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦਇਓ॥ਸੰਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਪੈਜਜਿਨਿਰਾਖੀਹਰਨਾਖਸੁਨਖਬਿਦਰਿਓ॥੩॥ਘਰਕੇਦੇਵਪਿਤਰਕੀਛੋਡੀ
ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਲਇਓ॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸਗਲਪਾਪਖੰਡਨੁਸੰਤਹਲੈਉਧਰਿਓ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਕੋਊਹਰਿਸਮਾਨਿਨਹੀਰਾਜਾ॥ਏਭੂਪਤਿਸਭਦਿਵਸਚਾਰਿਕੇਝੂਠੇਕਰਤਦਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਜਨੁ
ਹੋਇਸੋਇਕਤਡੋਲੈਤੀਨਿਭਵਨਪਰਛਾਜਾ॥ਹਾਥੁਪਸਾਰਿਸਕੈਕੋਜਨਕਉਬੋਲਿਸਕੈਨਅੰਦਾਜਾ॥੧॥ਚੇਤਿ
ਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੰਸਾਭ੍ਰਮੁਚੂਕੋਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਨਿਵਾਜਾ॥੨॥੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਤੇਬਿਗਰੀ॥ਸੀਲੁਧਰਮੁਜਪੁਭਗਤਿਨਕੀਨੀਹਉਅਭਿਮਾਨਟੇਢਪਗਰੀ॥
੧॥ਅਮਰਜਾਨਿਸੰਚੀਇਹਕਾਇਆਇਹਮਿਥਿਆਕਾਚੀਗਗਰੀ॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜਿਸਾਜਿਹਮਕੀਏਤਿ
ਸਹਿਬਿਸਾਰਿਅਵਰਲਗਰੀ॥੧॥ਸੰਧਿਕਤੋਹਿਸਾਧਨਹੀਕਹੀਅਉਸਰਨਿਪਰੇਤੁਮਰੀਪਗਰੀ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਇਹਬਿਨਤੀਸੁਨੀਅਹੁਮਤਘਾਲਹੁਜਮਕੀਖਬਰੀ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਦਰਮਾਦੇਠਾਢੇਦਰਬਾਰਿ॥
ਤੁਝਬਿਨੁਸੁਰਤਿਕਰੈਕੋਮੇਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈਖੋਲ੍ਹਿਕਿਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਧਨਧਨੀਉਦਾਰਤਿਆਗੀ
ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹਸੁਨੀਅਤੁਸੁਜਸੁਤੁਮ੍ਹਾਰ॥ਮਾਗਉਕਾਹਿਰੰਕਸਭਦੇਖਉਤੁਮ੍ਹਹੀਤੇਮੇਰੋਨਿਸਤਾਰੁ॥੧॥ਜੈਦੇਉਨਾ
ਮਾਬਿਪਸੁਦਾਮਾਤਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਭਈਹੈਅਪਾਰ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੁਮਸੰਮ੍ਰਥਦਾਤੇਚਾਰਿਪਦਾਰਥਦੇਤਨਬਾਰ॥
੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਡੰਡਾਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਥਾਆਧਾਰੀ॥ਭ੍ਰਮਕੈਭਾਇਭਵੈਭੇਖਧਾਰੀ॥੧॥ਆਸਨੁਪਵਨਦੂਰਿ
ਕਰਿਬਵਰੇ॥ਛੋਡਿਕਪਟੁਨਿਤਹਰਿਭਜੁਬਵਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਤੂਜਾਚਹਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਨਭੋਗੀ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਕੇਸੌਜਗਿਜੋਗੀ॥੨॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨ੍ਹਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮ੍ਹਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥ਕਿ

ਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਤਿਨਉਪਜੈਜਿਨਕਉਉਕਤਿਗੁਰਕਰਮਿਲਿਖਿਓਭਾਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁ
ਧ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਫੰਨੀ॥ਇਸੁਮਾਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖਹੁਬਾਂਧੇਆਪਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇ
ਵਾਦੇਈਪਰਪੰਚਝੂਠੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੂਤੇਆਇਆਕਾਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥
ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲਅਨੂਪ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹਰਿਭ
ਜੁਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤ॥ਜਹਉਪਜੈਬਿ
ਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤਜੀਸੁਖਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰ
ਹੁਮਨਮੰਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀਵ
ਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਊਪਜੈਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰ
ਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿਮੈਪੇਖਿਆਘਟਹੂਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾ
ਹਿਤਿਆਗੀ॥੨॥ਆਪੁਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਾਨਾ॥
੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵ॥ਮਾਨੌਸਭਸੁਖਨਉਨਿ
ਧਿਤਾਕੈਸਹਜਿਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਇਹਮਤਿਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁਟਿਲਗਾਂਠਿਜਬ
ਖੋਲੈਦੇਵ॥ਬਾਰੰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋਲੈਦੇਵ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਹੀਸੁਖੁਪਾਵੈ
ਮਾਇਆਤਾਸੁਨਝੋਲੈਦੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵ॥੨॥੧੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਕੀਨਾ॥
ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨਹੀ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਦੇਇਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਭਗਤਕੀ॥ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅਸਟ
ਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰ
ਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲ
ਜੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂੰਤੈਸਾਤੁਹੀਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥
੩॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹਕੁਲਿਸਾਧੁਬੈਸਨੌਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸੁਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾ
ਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥ਹੋਇਪੁਨੀਤ
ਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉਧੰਨਿਸੋਠਾਉਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿ
ਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆਨਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾਭਗਤਬਰਾਬਰਿ

ਹੋਇਰਸ

ਸੁਠਉਪੰਨਿ

ਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤ੍ਰਰਹੈਜਲਸਮੀਪਭਨਿਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਣੀਸਧਨੇਜੀਕੀ॥ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖਧਾਰੀ॥
ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰ
ਘਸਰਨਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥ ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗ
ਰੁਮਿਲੈਫੁਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ ਬੂਡਿਮੂਏਨਉਕਾਮਿਲੈਕ
ਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵਉ॥੩॥ ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧ
ਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥ ੧॥ ਨਾਮਦੇਉਜੀਕਾ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੧॥ਸਧਨੇਜੀ
ਕਾ॥ ਜੁਮਲਾ੧੬॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖਹਿਹਰਿਊਪਰਿਤਾਮਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁਕਿਛੁਜੋਜੀ
ਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਘਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ॥ ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਹਿਸੁ
ਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ ਜੋਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀ
ਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿ
ਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ ਇਨਕੈਕਿਛੁਹਾਥਿਨਾਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨਕਾਵਾਹਿਆਕ
ਛੁਨਵਸਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛਡਾਈ॥੨॥
ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੰਮਿਆਈ॥ ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾ
ਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭੁਜਾਈ॥ ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸ
ਭੁਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ ਆਸਾਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕ
ਰਾਈ॥ ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸ
ਤੂਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ਐਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐ
ਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿਨਾਸਾ॥ ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀ
ਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭਘਾਲਗਵਾਸਾ॥ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸਭਭੁ
ਖ

ਸਭ

ਧੂੜਿਹਮਰਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਉਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜ
ਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਆਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁਕਢਾ
ਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੋਤੁਮਰੇਦੂਖਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿ
ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਾਪਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈ
ਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸਭਿਅਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁਦਿਨਿ
ਨੇੜੈਕੋਨਢੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨਰਾਤੀਜੋਤੁਧੁਉਪਕਰੈਦੂਖਿਸੁਖਾਸਾ॥੩॥ਤਿਸਕਾਭਰਵਾ
ਸਾਕਿਉਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਅੰਤੀਅਉਸਰਿਰਖਿਨਸਕਾਸਾ॥ਹਰਿਜਪੁਮੰਤੁਗੁਰਉਪਦੇਸੁਲੈਜਾਪਹੁਤਿਨ
ਅੰਤਿਛਡਾਏਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਚਿਤਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਇਹੁਛੂਟਣਕਾਸਾ
ਚਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਦਹੋਇਅਨੰਦੁਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸੀ
ਤਲਮਨਅਪਨਾ॥ਜੈਸੇਸਕਤਿਸੂਰੁਬਹੁਜਲਤਾਗੁਰਸਸਿਦੇਖੇਲਹਿਜਾਇਸਭਤਪਨਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅ
ਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਾਮੁਹਰਿਜਪਨਾ॥ਜਹਾਕਹਾਤੁਝੁਰਾਖੈਸਭਠਾਈਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਸਦਾਤੂਅਪਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਮਹਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸੋਹਰਿਜਪਿਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹੁਹਰਿਰਤਨਾ॥ਜਿਨਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਤਿਨਹਰਿਪਾਇਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੇਚਰਣਮਲਹੁਹਰਿਦਸਨਾ॥੨॥ਸਬਦੁਪਛਾਣਿ
ਰਾਮਰਸੁਪਾਵਹੁਓਹੁਊਤਮੁਸੰਤੁਭਇਓਬਡਬਡਨਾ॥ਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿਆਈਹਰਿਆਪਿਵਧਾਈਓ
ਹਘਟੈਨਕਿਸੈਕੀਘਟਾਈਇਕੁਤਿਲੁਤਿਲਨਾ॥੩॥ਜਿਸਤੇਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੇਰੇਸੋਸਦਾ ਧਿਆ
ਇਨਿਤਕਰਜੁਰਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਾਨੁਇਕੁਦੀਜੈਨਿਤਬਸਹਿਰਿਦੈਹਰੀਮੋਹਿਚਰਨਾ॥੪॥੩॥
ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਿਤਨੇਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾਵਸਿਕਦਾਰਚਉਧਰੀਸਭਿਮਿਥਿਆਝੂਠੁਭਾਉਦੂਜਾ
ਜਾਣੁ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਤਿਸੁਮੇਰੇਮਨਭਜੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਰੀਭਜੁਸਦ
ਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਹਰਿਮਹਲੁਪਾਵੈਗੁਰਬਚਨੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕਿਸੈਦਾਤਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤ
ਨੇਧਨਵੰਤਕੁਲਵੰਤਮਿਲਖਵੰਤਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਸਭਿਬਿਨਸਿਜਾਹਿਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਚਾਣੁ॥ਹਰਿਸ
ਤਿਨਿਰੰਜਨੁਸਦਾਸੇਵਿਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਤੂੰਮਾਣੁ॥੨॥ਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖਤ੍ਰੀਸੂਦਵੈਸਚਾਰਿ
ਵਰਨਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਹਹਿਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਸੋਪਰਧਾਨੁ॥ਜਿਉਚੰਦਨਨਿਕਟਿਵਸੈਹਿਰਡੁਬਪੁੜਾਤਿ
ਉਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਪਤਿਤਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ਓਹੁਸਭਤੇਊਚਾਸਭਤੇਸੂਚਾਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਿਆਭ
ਗਵਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕੁਤਿਸਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜੋਹਰਿਜਨੁਨੀਚੁਜਾਤਿਸੇਵਕਾਣੁ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪

ਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਤੈਵਰਤੈਜੇਹਾਹਰਿਕਰਾਏਤੇਹਾਕੋਕਰਈਆ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇਜੋ
ਤੁਧਨੋਸਭਦੂਰਖਿਲਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਿਤਪੜ੍ਹਈਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਮਾਰਿਜੀਵਾਲਿਨਸਾ
ਕੈਤਾਮੇਰੇਮਨਕਾਇਤੁਕੜ੍ਹਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪਰਪੰਚੁਕੀਆਸਭੁਕਰਤੈਵਿਚਿਆਪੇਆਪਣੀਜੋਤਿ
ਧਰਈਆ॥ਹਰਿਏਕੋਬੋਲੈਹਰਿਏਕੁਬੁਲਾਏਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਏਕੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਨਾਲੇਬਾਹ
ਰਿਨਾਲੇਕਹੁਤਿਸੁਪਾਸਹੁਮਨਕਿਆਚੋਰਈਆ॥ਨਿਹਕਪਟਸੇਵਾਕੀਜੈਹਰਿਕੇਰੀਤਾਮੇਰੇਮਨਸਰਬ
ਸੁਖਪਈਆ॥੩॥ਜਿਸਦੈਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਸੋਸਭਦੂਵਡਾਸੋਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਅਈਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋ
ਹਰਿਨਾਲਿਹੈਤੇਰੈਹਰਿਸਦਾਧਿਆਇਤੂਤੁਧੁਲਏਛਡਈਆ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਦਰਸਨ
ਕਉਮੇਰਾਮਨੁਬਹੁਤਪਤੈਜਿਉਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁਬਿਨੁਨੀਰ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗੋਹਰਿਤੀਰ॥ਹਮਰੀਬੇਦਨਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਜਾਨੈਮੇਰੇਮਨਅੰਤਰਕੀਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਕੀਕੋਈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਸੋਭਾਈਸੋਮੇਰਾਬੀ
ਰ॥੨॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਗੁਣਕਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੇਲੇਸਤਿਗੁਰਕੀਮਤਿਧੀਰ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਆਸਪੁ
ਜਾਵਹੁਹਰਿਦਰਸਨਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧॥ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ
ਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋ
ਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ॥ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਫਾਕਿਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕ
ਸੁੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰਹਿਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿਆਵਾਇਲੇ॥
ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓ ਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓ
ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ॥ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ॥੨॥ਜੈਸੇ
ਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿਬਿਨਸਿਓਓਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂੰਹੋਆਪੰਚਵਾਸਿਵੈਰੀਕੈਛੂਟਹਿਪਰੁਸਰਨਾ
ਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਾ
ਮਿਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨
ਚਉਪਦੇ॥ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿਨਿਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁਕਿ
ਛੁਭੋਜਨਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵ॥ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਵ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕ

ਰਹਾਉ॥

ਹੀਤ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ ਲਾਲ ਨਾਮ ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਸਿ ਦੀਓ ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ ਨਾਮੋ ਹੀ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ ਨਾਮੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਧ ॥੩॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ ਨਾਮੇ ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੪॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕੁ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਬ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥ ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਭ

ਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁ
ਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ
ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ਰ
ਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜਾ ਕੀ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਊਪ
ਰਿ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੁ
ਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ਅਲ
ਖ ਅਭੇਉ ॥ ਸਰਬ ਪੂਜ ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰ
ਣਿ ਰਹਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜਮ ਤੇ ਛੁ
ਟਕਾਰਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ
ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋ
ਇ ॥੪॥੭॥੯॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾ
ਇ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮੁ ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਕਾ
ਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾ
ਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾ
ਰੈ ॥ ਉਚਰਤ ਰਾਮ ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥
੮॥੧੦॥ ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ਉਨ ਕਉ ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭ
ਗਤ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥
ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲੂ
ਟਿ ਲੇਹਿ ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ਇਕ ਮਾਇ ॥ ਉ
ਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ

੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭ
ਗਤੀਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੯॥੧੧॥ ਗੌੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁ
ਖਕੀਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨ
ਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉ
ਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਸਮਾਧਿ॥੨॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁ
ਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥
ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਹਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ ਗੌੜੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥
ਇਨਬਿਧਿਰਮਹੁਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਹੈਸੁਆਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁ
ਰੰਗਿ॥੨॥ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾਨੁ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ
॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੂਕੀਮਨੁਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥
ਹੋਹੁਦਇਆਲਦੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਜਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ ਗੌੜੀਮਹਲਾ੫
ਧੂਪਦੀਪਸੇਵਾਗੋਪਾਲ॥ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸਭਤਿਆਗਿ॥ਗੁਰ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡਭਾਗਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗਾਈਐਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਭਏਆਨੰਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਇਹੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤ
ਰਿਬੋਹਿਥੁਪ੍ਰਭਚਰਣ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਕਾਰਣਕਰਣ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚ
ਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਕਬਹੂਹਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੨॥੧੪॥
ਗੌੜੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖ ਅਨੰਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪ
ਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੂਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬ
ਸਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮਾਰੈ॥੨॥ਅਉਖਧਕੋ
ਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐਭਗਵੰਤ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਂਛਤਪੂਰਨ

ਓਟ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਦਇਆਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਚੀਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਕੀ ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥
੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ
ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅ
ਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਜਾਣੁ
ਭਗਵੰਤ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾ
ਰ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥
ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਰਹਿ ਬਖਿਆਣ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਬੈਸਨੋ ਰਾਮ
ਦਾਸ ॥ ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾ
ਲਿ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ਤਤਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਰਾ
ਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦੈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਝ
ਖ ਮਾਰਉ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾ
ਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ ਨਾਰਾ
ਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ
ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿ

ਜਿਨਹੀ।ਨਾਇਰਤਿਦਿਨਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ।੪।੧੭।।੧੯।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਨਹਾਰੁ।ਤਿ
ਸਕਾਅੰਗੁਕਰੈਨਿਰੰਕਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਹੈ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਪੋਹੈ।ਸਾਧ
ਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਰੁ।੧।ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾਸੰਨਾਹੁ।ਦੂਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪੋ
ਹਤਨਾਹਿ।ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੈਸੋਜਾਇ।ਗਰੀਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਇ।੨।ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿ
ਰਾਇ।ਸੋਦਾਸੁਰਖਿਆਅਪਣੈਕੰਠਿਲਾਇ।ਜੇਕੋਬਹੁਤੁਕਰੈਅਹੰਕਾਰੁ।ਓਹੁਖਿਨਮਹਿਰੁਲਤਾਖਾਕੂ
ਨਾਲਿ।੩।ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਵਣਹਾਰੁ।ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰ।ਅਪਣੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ।ਨਾ
ਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ।੪।੧੮।।੨੦।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ।ਪ੍ਰਾਤਮਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੂਪੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਇਹੁਬੂਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ।ਨਾਇਸੁਦੂਖੁਨਹੀਜਮਜਾਲਾ।ਨਾਇਹੁਬਿਨ
ਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ।ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਹਿਆਸਮਾਇ।੧।ਨਾਇਸੁਉਸਨੁਨਹੀਇਸੁਸੀਤੁ।ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨ
ਇਸੁਮੀਤੁ।ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ।ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ।੨।ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁ
ਮਾਇਆ।ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਾਆਇਆ।ਪਾਪਪੁੰਨਕਾਇਸੁ ਲੇਪੁਨਲਾਗੈ।ਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
ਸਦਹੀਜਾਗੈ।੩।ਤੀਨਿਗੁਣਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ।ਮਹਾਮਾਇਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ।ਅਛਲ
ਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ।ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ।ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਛੂਨਪਾਇ।
ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ।੪।੧੯।।੨੧।। ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਸੰਤਨਕੈਸੰ
ਗਿਰਾਮਗੁਨਗਾਉ।ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ।ਸੰਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀਪਏ।੧।ਰਾਮੁਜਪ
ਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਬਿਆਪੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਹੋਇਦਇਆ
ਲਾ।ਸਾਧੂਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾਲਾ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ।ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ।੨।ਸਫਲੁ
ਜਨਮੁਤਾਕਾਪਰਵਾਣੁ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ।ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ।ਜਨਮਜ
ਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ।੩।ਚਰਨਕਮਲਜਨਕਾਆਧਾਰੁ।ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਰੁ।ਦਾਸ
ਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ।ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ।੪।੨੦।।੨੨।।੨੮।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਘਰਿ੨ ਅਸਟਪਦੀ। ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ।ਸਫਲਮੂਰਤਿਸ
ਫਲਜਾਕੀਸੇਵ।ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ।ਆਠਪਹਿਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ।੧।ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਰੂਗੋਪਾਲ।ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਪਾਤਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਪਤੀਆਏ।ਦੁ
ਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ।ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ।ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ।੨।ਸੰਤਨਕੈ
ਮਨਿਮਹਾਅਨੰਦੁ।ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ।ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲਭਏ।ਸਗਲਥਾਨ

ਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇਪਰਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾ
ਕੀਸਰਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥੪॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੁਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆ
ਠਪਹਰੁਜਨੁਏਕੁਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜ
ਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇਆ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾ
ਇਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾ
ਪਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀਕੀਜੜਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁ
ਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੮॥੧॥ ਗੋਂਡਕਾਜੁਮਲਾ॥
੬॥ ਮ: ੪॥੨੨॥ ਮ: ੫॥ ਤਿਲਾਕਾਜੋੜੁ ੨੯॥ ੧ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਖਾਲੀ

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ੧ ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿਛੁਸੁਨੀਐਕਹੀ
ਐ॥ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿਕਾਰਾ॥
ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨਡੋਲੈ॥੩॥
੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾ
ਨਉ॥ਮੈਕਿ+ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ॥ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ ਗੋਂਡ॥ ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿਗਗਨੁਹੈ
ਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਘਟੁਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥ਮੋਹਿ ਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ
ਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕ
ਹਾਤੇਕੀਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿ
ਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗੋਂਡਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ੨ ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰ
ਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਿਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁ
ਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਿਬੋਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝੁਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾਵਹੁਘਾ
ਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀ
ਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀ
ਨਿਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਮਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦ

ਮਹਿਜਨਕਬੀਰਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥ ਗੌੜੀ॥ ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾ
ਇਹੁਜੋਗੀਨਾਅਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕੌਨਬਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋ
ਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥ਨਾਇਹੁਰਾਜਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂ
ਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮ
ਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨਦੋਊਮਿ
ਟਵਾਇਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੨॥੫॥ ਗੌੜੀ॥ ਤੂਟੇ
ਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆ
ਸਿਰਿਚਢਿਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਰੀਨਾ
ਰਿਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਰਿਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾ
ਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂਡਪਲੋਸਿਕਮਰਬਧਿਪੋ
ਥੀ॥ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ॥ਏਮੁੰਡੀਆਬੂਡਤਕੀਟੇਕ॥ਸੁ
ਨਿਅੰਧਲੀਲੋਈਬੇਪੀਰਿ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਭਜਿਸਰਨਿਕਬੀਰ॥੪॥੩॥੬॥ ਗੌੜੀ॥ ਖਸਮੁਮਰੈਤਉਨਾਰਿਨ
ਰੋਵੈ॥ਉਸੁਰਖਵਾਰਾਅਉਰੋਹੋਵੈ॥ਰਖਵਾਰੇਕਾਹੋਇਬਿਨਾਸ॥ਆਗੈਨਰਕੁਈਹਾਭੋਗਬਿਲਾਸ॥੧॥ਏ
ਕਸੁਹਾਗਨਿਜਗਤਪਿਆਰੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਜੰਤਕੀਨਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਗਲਿਸੋਹੈਹਾਰੁ॥
ਸੰਤਕਉਬਿਖੁਬਿਗਸੈਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਸੀਗਾਰੁਬਹੈਪਖਿਆਰੀ॥ਸੰਤਕੀਠਿਠਕੀਫਿਰੈਬਿਚਾਰੀ॥੨
॥ਸੰਤਭਾਗਿਓਹਪਾਛੈਪਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਾਰਹੁਡਰੈ॥ਸਾਕਤਕੀਓਹਪਿੰਡਪਰਾਇਣਿ॥ਹਮਕਉਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਪਰੈਤ੍ਰਖਿਡਾਇਣਿ॥੩॥ਹਮਤਿਸਕਾਬਹੁਜਾਨਿਆਭੇਉ॥ਜਬਹੂਏਕ੍ਰਿਪਾਲਮਿਲੇਗੁਰਦੇਉ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਬਾਹਰਿਪਰੀ॥ਸੰਸਾਰੈਕੈਅੰਚਲਿਲਰੀ॥੪॥੪॥੭॥ ਗੌੜੀ॥ ਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਜਾਕੈ
ਰੇਨਾਹਿ॥ਆਵਤਪਹੀਆਖੂਧੇਜਾਹਿ॥ਵਾਕੈਅੰਤਰਿਨਹੀਸੰਤੋਖੁ॥ਬਿਨੁਸੋਹਾਗਨਿਲਾਗੈਦੋਖੁ॥੧॥ਧ
ਨੁਸੋਹਾਗਨਿਮਹਾਪਵੀਤ॥ਤਪੇਤਪੀਸਰਡੋਲੈਚੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਾਗਨਿਕਿਰਪਨਕੀਪੂਤੀ॥ਸੇ
ਵਕਤਜਿਜਗਤਸਿਉਸੂਤੀ॥ਸਾਧੂਕੈਠਾਢੀਦਰਬਾਰਿ॥ਸਰਨਿਤੇਰੀਮੋਕਉਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਸੋਹਾਗਨਿ
ਹੈਅਤਿਸੁੰਦਰੀ॥ਪਗਨੇਵਰਛਨਕਛਨਹਰੀ॥ਜਉਲਗੁਪ੍ਰਾਨਤਊਲਗੁਸੰਗੇ॥ਨਾਹਿਤਚਲੀਬੇਗਿਉਠਿ
ਨੰਗੇ॥੩॥ਸੋਹਾਗਨਿਭਵਨਤ੍ਰੈਲੀਆ॥ਦਸਅਠਪੁਰਾਣਤੀਰਥਰਸਕੀਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਰਬੇ
ਧੇ॥ਬਡੇਭੂਪਤਿਰਾਜੇਹੈਛੇਧੇ॥੪॥ਸੋਹਾਗਨਿਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੈਸੰਗਿਬਿਧਵਾਰਿ॥
ਪਾਂਚਨਾਰਦਕੇਮਿਟਵੇਫੂਟੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਗੁਰਕਿਰਪਾਛੂਟੇ॥੫॥੫॥੮॥ ਗੌੜੀ॥ ਜੈਸੇਮੰਦਰਮਹਿ

ਬਲਹਰਨਾਠਾਹਰੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਕੁੰਭਬਿਨਾਜਲੁਨਟੀਕਾਵੈ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁਐਸੇਅਬ
ਗਤੁਜਾਵੈ॥੧॥ਜਾਰਉਤਿਸੈਜੋਰਾਮਨਚੇਤੈ॥ਤਨਮਨਰਮਤਰਹੈਮਹਿਖੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਹਲਹਰਬਿ
ਨਾਜਿਮੀਨਹੀਬੋਈਐ॥ਸੂਤਬਿਨਾਕੈਸੇਮਣੀਪਰੋਈਐ॥ਘੁੰਡੀਬਿਨੁਕਿਆਗੰਠਿਚੜ੍ਹਾਈਐ॥ਸਾਧੂਬਿਨੁ
ਤੈਸੇਅਬਗਤੁਜਾਈਐ॥੨॥ਜੈਸੇਮਾਤਪਿਤਾਬਿਨੁਬਾਲੁਨਹੋਈ॥ਬਿੰਬਬਿਨਾਕੈਸੇਕਪਰੇਧੋਈ॥ਘੋ
ਰਬਿਨਾਕੈਸੇਅਸਵਾਰੁ॥ਸਾਧੂਬਿਨਨਾਹੀਦਰਵਾਰੁ॥੩॥ਜੈਸੇਬਾਜੇਬਿਨੁਨਹੀਲੀਜੈਫੇਰੀ॥ਖਸਮਿਦੁ
ਹਾਗਨਿਤਜਿਅਉਹੇਰੀ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਏਕੈਕਰਿਕਰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਬਹੁਰਿਨਹੀਮਰਨਾ॥੪॥੬॥
ਗੋਂਡ॥ ਕੂਟਨੁਸੋਇਜੁਮਨਕਉਕੂਟੈ॥ਮਨਕੂਟੈਤਉਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਕੁਟਿਕੁਟਿਮਨੁਕਸਵਟੀਲਾਵੈ॥
ਸੋਕੂਟਨੁਮੁਕਤਿਬਹੁਪਾਵੈ॥੧॥ਕੂਟਨੁਕਿਸੈਕਹਹੁਸੰਸਾਰ॥ਸਗਲਬੋਲਨਕੇਮਾਹਿਬੀਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਾਚਨੁਸੋਇਜੁਮਨਸਿਉਨਾਚੈ॥ਝੂਠਿਨਪਤੀਐਪਰਚੈਸਾਚੈ॥ਇਸੁਮਨਆਗੇਪੂਰੈਤਾਲ॥ਇਸੁਨਾ
ਚਨਕੇਮਨਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਬਜਾਰੀਸੋਜੁਬਜਾਰਹਿਸੋਧੈ॥ਪਾਂਚਪਲੀਤਹਕਉਪਰਬੋਧੈ॥ਨਉਨਾ
ਇਕਕੀਭਗਤਿਪਛਾਨੈ॥ਸੋਬਾਜਾਰੀਹਮਗੁਰਮਾਨੈ॥ਤਸਕਰੁਸੋਇਜੁਤਾਤਿਨਕਰੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਕੈਜਤਨਿਨਾ
ਮੁਉਚਰੈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਲਖਨ॥ਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵਅਤਿਰੂਪਬਿਚਖਨ॥੪॥੭॥੧੦॥ਗੋਂਡ॥
ਧੰਨੁਗੁਪਾਲਧੰਨੁਗੁਰਦੇਵ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਭੂਖੇਕਵਲੁਟਹਕੇਵ॥ਧਨੁਓਇਸੰਤਜਿਨਐਸੀਜਾਨੀ॥
ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਬੋਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥੧॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਹੋਇਅਨਾਦਿ॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਅੰਨਕੈਸਾਦਿ॥
੧॥ਜਪੀਐਨਾਮੁਜਪੀਐਅੰਨੁ॥ਅੰਭੈਕੈਸੰਗਿਨੀਕਾਵੰਨੁ॥ਅੰਨੈਬਾਹਰਿਜੋਨਰਹੋਵਹਿ॥ਤੀਨਭਵ
ਨਮਹਿਅਪਤੀ ਖੋਵਹਿ॥੨॥ਛੋਡਹਿਅੰਨੁਕਰਹਿਪਾਖੰਡ॥ਨਾਸੋਹਾਗਨਿਨਾਓਹਿਰੰਡ॥ਜਗਮਹਿ
ਬਕਤੇਦੂਧਾਧਾਰੀ॥ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿਵਟਕਾਸਾਰੀ॥੩॥ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਸੁਕਾਲੁ॥ਤਜਿਐਅੰਨਿਨ
ਮਿਲੈਗੁਪਾਲੁ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨਿਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੮॥੧੧॥

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੧ ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇ॥ਤੁ
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥੧॥ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲ
ਸੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਇਆਪਿੰਡੁਭਰਤਾ॥ਬਨਾਰਸਿਅਸਿਬਸਤਾ॥ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ॥
੨॥ਸਗਲਧਰਮਅਛਿਤਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥੩॥ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰ
ਬਾਦੰ॥ਮਨਿਛੋਡਿਛੋਡਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦੰ॥ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥
ਗੋਂਡ॥ ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇਮਿਰਗਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਾਕੋਧਿਆਨੁਨਜਾਏ॥ਐਸੇਰਾਮਾਐਸੇਹੇਰਉ॥ਰਾਮ

ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬਿ
ਖਈ ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿ
ਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ ਮੈ ਅਜਾਨੁ ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ
ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ ਨਿਮਖ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ ਸੁਰਗ ਕ
ਉ ਜੀਤਿਓ ਸੋ ਅਵਖਧੁ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰ
ਬਿ ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜ ਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥ ਗੋਂਡ ॥ ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ਤਾਲਾਬੇਲੀ ॥ ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ਗਾ
ਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥ ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਗਾਇ ਕ
ਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ ਥਨ ਚੋਖਤਾ ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ਅਲਖੁ ਲ
ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਤਾਪਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ ਤੈਸੇ
ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ ॥
ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹ
ਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥ ਹਰਏ ਨਮਸਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਨਾਖਸ ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗਨਕਾ ਤਰੀ ॥ ਸੋ ਹਰਿ
ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ ਉਧ
ਰੀ ॥ ਗਊਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ ਕੇਸੀ ਕੰਸ ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਪ੍ਰ
ਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥ ਗੋਂਡ ॥ ਭੈਰਉ ਭੂਤ ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥
ਖਰ ਬਾਹਨੁ ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ ਹਉ ਤਉ ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਰਦ ਚਢੇ ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥
ਨਰ ਸੈ ਨਾਰਿ ਹੋਇ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ ॥ ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠੁਲੁ
ਦੇਖਿਆ ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ
ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ ਮੋਦੀ
ਕੇ ਘਰਿ ਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ
॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨਾ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ

ਸਿਆਣਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥ ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥ ੧੧॥ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੇ ॥੭ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ॥ ੨॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੦ ਜੋੜੁ

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾਕਿਰਤਾ ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀ

ਵਰਤਣਿਜੇਦਾਰਿਸੁਆਮੀ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਆਮਨੁਗਾਡਿਆਕਿਉਕਰਿਉਤਰਪਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਹਰਿ
ਤਰਿਘਟਭੀਤਰਿਬਸਿਆਬਾਹਰਿਕਾਹੇਨਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਸਾਰਕਰੈਨਿਤਸਾਹਿਬੁਸਦਾਚਿੰਤੁਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਆਪੇਨੇੜੈ
ਆਪੇਦੂਰਿਆਪੇਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
੩॥ਅੰਤਰਿਸਹਸਾਬਾਹਰਿਮਾਇਆਨੈਣੀਲਾਗਸਿਬਾਣੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਪਰਤਾਪਹਿਗਾਪ੍ਰਾ
ਣੀ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਤੁਦਰਿਵਸਹਿਕਵਨੁਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲਹੈ॥ਜਿ
ਸੁਦਰਕਾਰਣਿਫਿਰਾਂਉਦਾਸੀਸੋਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਨਹਮਰੀ
ਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾਆਸਾਅੰਦੇਸਾਦੁਇਪਟਜੜੇ॥ਮਾਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀ
ਘਰੁਬਾਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿੰਤੇਨਾਮਾਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆਤੁਮਸਰਿਨਾਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊ
ਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬਆਸਾਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ॥
ਆਸਾਭੀਤਰਿਰਹੈਨਿਰਾਸਾਤਉਨਾਨਕਏਕੁਮਿਲੈ॥੪॥ਇਨਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਜੀਵਤਿਆਇਉਮ
ਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਸਾਖੀਮੇਰੀਸਿੰਙੀਬਾਜੈਲੋ
ਕੁਸੁਣੇ॥ਪਤੁਝੋਲੀਮੰਗਣਕੈਤਾਈਭੀਖਿਆਨਾਮੁਪੜੇ॥੧॥ਬਾਬਾਗੋਰਖੁਜਾਗੈ॥ਗੋਰਖੁਸੋਜਿਨਿਗੋਇਉ
ਠਾਲੀਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਣੀਪ੍ਰਾਣਪਵਣਿਬੰਧਿਰਾਖੇਚੰਦੁਸੂਰਜੁਮੁਖਿਦੀਏ॥ਮਰਣ
ਜੀਵਣਕਉਧਰਤੀਦੀਨੀਏਤੇਗੁਣਵਿਸਰੇ॥੨॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜੋਗੀਜੰਗਮਪੀਰਪੁਰਸਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੇਤਿ
ਨਮਿਲਾਤਾਕੀਰਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਸੇਵਕਰੇ॥੩॥ਕਾਗਦੁਲੂਣੁਰਹੈਘ੍ਰਿਤਸੰਗੇਪਾਣੀਕਮਲੁਰਹੈ॥ਐਸੇਭਗਤ
ਮਿਲਹਿਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜਮੁਕਿਆਕਰੈ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਨਾਨਕੁਬੋਲੈ॥
ਵਸਿਗਤਿਪੰਚਕਰੇਨਹਡੋਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਲੇ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇ॥੧॥ਸੋਅਉ
ਧੂਤੁਐਸੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸੁੰਨਿਸਮਾਧਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਿਖਿਆਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲੈ॥
ਹੋਵੈਸੁਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਿਅਮੁਲੈ॥ਧਿਆਨਰੂਪਿਹੋਇਆਸਣੁਪਾਵੈ॥ਸਚਿਨਾਮਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥ਨਾ
ਨਕੁਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਸੁਣਿਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾਅਉਧੂਨੀਸਾਣੀ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਵਲਾਏ॥ਨਿਹਚਉਨਾਨ
ਕਕਰਤੇਪਾਏ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਅਗਮੁਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਚੇਲੇਕੀਸੰਧਿਮਿਲਾਏ॥ਦੀਖਿਆਦਾਰੂਭੋਜਨ
ਖਾਇ॥ਛਿਅਦਰਸਨਕੀਸੋਝੀਪਾਇ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਹਮਡੋਲਤਬੇੜੀਪਾਪਭਰੀਹੈਪਵ
ਣੁਲਗੈਮਤਿਜਾਈ॥ਸਨਮੁਖਸਿਧਭੇਟਣਕਉਆਏਨਿਹਚਉਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥੧॥ਗੁਰਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾ
ਰਿਆ॥ਦੇਹਿਭਗਤਿਪੂਰਨਅਵਿਨਾਸੀਹਉਤੁਝਕਉਬਲਿਹਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀ

ਅਭੁ ਜੋਗ ਮੁਏ ਕਾਸਿ ਧਾਨੇ ਤੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਮ ਤਪੈ ਗਸਿ ਨ੍ਰਤ ਤੇ ਮੁਆ ਮੀ ਅਖਰ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਰਾਜ
ਧਤ ਪਸੰਜ ਮਿਕ੍ਰਮ ਤਨਾ ਤਾਨਮ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ਮਨ ਛੂਟੇ ਸਬਦਿ ਨਿਬੇੜਾ ॥੩॥
੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ
ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਛੀ ਮਿਟੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ ਐਥੈ
ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਦੀਵਾ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪਾਣੀ ਮਰੈ ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ ਡੋਲੈ ਵਾਉ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥
ਜਾਪੈ ਜਿਉ ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ ਐਸਾ ਦੀਵਾ
ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਧ ਨੋ ਨਿਵਣੁ ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਸ
ਾਚੁ ਭੇਟ ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤਾ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਥਾ ਕੋ
ਇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਐਸੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੰਗਤ ਜਨ
ਚਾਉ ॥ ਭਾਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ ਅ
ਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕ
ਹੈ ਮੰਗਤ ਜਨ ਮਾਗਤ ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਤੈ ਤਾ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਉਤਭੁਜ ਚ
ਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ
ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਧੁਨਿ ਮ
ਹਿ ਧਿਆਨੁ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਪੰਚ
ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕਿ ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥
੧॥ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਪਾ
ਇਆ ॥੨॥ ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿਆ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ

ਚੁਕਾਇਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਚਘਰਿਮਿਲਾਇਆ।੪।੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਛਾਦਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁ
ਭਾਗੈ।ਖੁਧਿਆਦੁਸਟਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ।ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ।ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਪਾਵੈਜ
ਨੁਕੋਈ।੧।ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਸਹਜਿਘਰਿਵਾਸੈ।ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਏਕੋਕਰਿਦੇਖਿਆਭੀਖਿਆਭਾਇਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਪੰਚਬੈਲਗਡੀਆਦੇਹਧਾਰੀ।ਰਾਮਕਲਾਨਿਬਹੈਪਤਿਸਾਰੀ।ਧਰਤੂਟੀਗਾਡੋਸਿਰਭਾਰਿ।ਲ
ਕਰੀਬਿਖਰਿਜਰੀਮੰਝਭਾਰਿ।੨।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ।ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਣਾਸੋਗਬਿਓਗੀ।
ਭੁਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ।ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ।੩।ਸਹਜਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ।
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਲੂਟਾ।ਮਨਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾ।ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਜਨਤਰਣਾ।੪।੧੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਸਤਿਜੁਗਿਸਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ।ਘਰਿਘਰਿਭਗਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ।ਸਤਿਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰਹੈਚਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ।੧।ਜੁਗਿਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆ
ਈਹੋਈ।ਜਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤਿਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ।੧।ਰਹਾਉ।ਤ੍ਰੇਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂ
ਰਿ।ਪਾਖੰਡਿਵਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ।ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ।੨।ਦੁ
ਆਪੁਰਿਦੂਜੈਦੁਬਿਧਾਹੋਇ।ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ।ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰਰਖਾਏ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ।੩।ਕਲਿਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕਰਹਾਏ।ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ
।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ।ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ।੪।ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ।ਸਭਮਹਿ
ਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ।ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਕੋਈ।੫।ਸਭਜੁਗਮਹਿ
ਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ।ਨਾਨਕਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ।੬।੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੧ ਜੈਕਉਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ।ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈ ਹਰਿਨਾ
ਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ।ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਹੀਰਾਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਬਹੁਸਾਗਰਭਰਪੂਰਿਕੀਆ।ਜਿਸੁਵਡ
ਭਾਗੁਹੋਵੈਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ।੨।ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾ
ਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ।ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀਆਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ।੩।ਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ।ਨਾਨਕਰਤਨਜਵੇਹਰਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਪਾਏ।
੪।੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ।ਦੁਰਮਤਿ
ਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ।੧।ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ।ਜੋਜੋਸੁਣੈ

ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾ
ਇ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ਭਾ
ਗਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰ
ਦਕ ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾ
ਇ॥੪॥ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੇਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ
ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ ਰਾਮ
ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥ ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ॥ ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਮੇਰਾ
ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸੰਤ
ਪਗੀ ਲੈ ਪਾਵੈ॥ ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ॥੪॥੩॥ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ॥ ਹਉ ਪਾ
ਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ
ਊਚੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿ
ਆਈਐ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ॥ ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁ
ਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ॥੩॥ ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰ
ਗਤਿ ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾ
ਈਐ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ
ਰਾਇਆ॥ ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ ਰਾਮ
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵ
ਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ॥੨॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ਮ

ਨਹ ਨਿਰਤਿ ਤਪ ਜਪ ਤੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਦਿ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਤਕ ਵੇ ਤਿਤ ਧਮਿ ਧਮਿ ਤਾ ਕਉ ਵਡਾਇਆ ॥੩॥ ਮੇਰ
ਉਜਲ ਜੋਤਿ ਤੁਨੀ ਵਾਲਿਲੋ ਸੁਆਮੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ
ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜ
ਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ
॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ਮਾਣਸ
ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ
ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰ
ਤੈ ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਵਹੁ ਚਰਣ ਤਲਿ ਊਪ
ਰਿ ਆਵਹੁ ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭੁ ਜਾਣਹੁ ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ
ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਪੰ
ਚੁ ਛੋਡਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿ
ਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧ
ਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ
ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆ

ਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਛੂਟੈ ਜਨਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਗਿ ਗੁਤੀ ॥੨॥ ਤਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥ ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥ ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਦਸ ਪਾਤਉ ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵ

ਜੋਤੁ ਲਗਾ॥ ਏਕ ਨਚਾਵਹਿ ਏਕ ਭਵਾਵਹਿ ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ਜਿਸੁ
ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਓਅੰਕਾਰੁ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ॥ ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏ
ਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ॥੧॥ ਭਲੋ ਭਲੋ ਰੇ ਕੀਰਤ
ਨੀਆ॥ ਰਾਮ ਰਮਾ ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਧੰਧ ਸੁਆਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ
ਸੰਤੋਖਾ ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ॥ ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ॥ ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ
ਹੀ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ॥੨॥ ਨਾਰਦੀ ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ॥ ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ॥ ਸਹਜ
ਅਨੰਦ ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ॥ ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ॥੩॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ॥ ਕੋਟਿ ਮਧਿ
ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਜਾਵਉ ਟੇਕ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕੁ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ॥੧॥ ਕਾਰਣ ਕਰ
ਣ ਕਰੀਮ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋ
ਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ॥੨॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲੁ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ॥੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ
ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ॥ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ
ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਵਨੈ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ॥ ਜੋਤੀ ਮਹਿ ਜੋਤਿ
ਰਲਿ ਜਾਇਆ॥ ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ਹੋਈ ਏਕ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ਕਵਨ ਟੇਕ॥੧॥ ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ਕਉਨੁ ਮੂਆ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਗਲੀ ਕਿਛੁ ਖਬ
ਰਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ॥ ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ॥੨॥
ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ॥
ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ॥੩॥ ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ॥ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ॥ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਪਾਇਓ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ॥
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨॥ ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ਨਾ ਤੂ
ਮਾਨਹਿ॥ ਖਟੁ ਭੀ ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ॥ ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਕਹਿਆ॥ ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿ
ਆ॥੧॥ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ॥ ਜੋਗੀਆ ਮਤਵਾਰੋ॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ਕਿ
ਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ॥ ਦੁਤੀਆ ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ॥੨॥

ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਪਰੋਏ ਮਣੀ ॥ ਗਾਠੀ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਣੀ ॥ ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ ਖਿੰਚਿਆ
ਸੂਤੁ ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ ਚਹੁ ਮਹਿ ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ ਤਹ ਬਿਖੜ ਥਾਨ ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ
ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਇਉ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ
ਕੈ ਮਨਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੪॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥
ਲਉ ਨਾੜੀ ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਨਾਥੁ
ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਮੁੰਦ੍ਰ
ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ਆਸਣੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਜੋਗੀ ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸੋਈ ॥ ਆਨ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥
ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਐਸੋ ਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਪੀਵਤ ਅਮਰ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਆ ਦੇਵਉ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨੀਚੁ ਨਿਵਾ
ਜਿਆ ॥੩॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਪ
ੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ਅਪ
ਨੀ ਸੇਵ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ॥ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰ ॥ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰ
ਬ ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇ
ਖਉ ਆਪੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ
ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ ਤਾ ਇਹੁ ਅਚ
ਰਜੁ ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ

ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣਾ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ਜਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਣੀਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗੁ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪਿ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ + ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤ੍ਰਿਗੁਨ ਤੈ ਥੈ ਨ ਤਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਈਹਾ ਬਸਨਾ ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਅੰ

ਬਿਨੁ

ਨਕੀਚਾਰਉਤਿਨਿਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂਠੁਪਰਾਤੀ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਤਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇਤੇਸਭਿਬ੍ਰਿਥਾ
ਇਆਝੂਠੁਪਰਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾ
ਰੈਗਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲਾ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲਾ॥ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾਖਹੁ
ਆਪਿ॥ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀਆ
ਨਾ॥ਡੋਲਨਤੇਚੂਕਾਠਹਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁਰੋਗੁਗਇਆ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿ
ਰਮਲਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨੁ॥ਜੋਜਪਾਏਸੋਈਨਾਮੁ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ॥ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁਉਚਰਹਿ॥ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਰਾ
ਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤਹਰਿਗਾਈਐ॥੩॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਪਰਗ
ਟਪਰਤਾਪ॥ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂ
ਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈ
ਵਸੈਹਰਿਨਾਮ॥੨॥ਸਗਲਸੂਖਆਨੰਦਅਰੋਗ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰਜੋਗ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤ
ਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਗੋਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰ
ਦ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪੁਜਪਲਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪਰਲਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਧਿਆਇ ਮਨਅਟਲਾ॥ਤਾਤੂਛੁਟਹਿਮਾਇਆਕੇਪਟਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀ
ਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਚਤੁ
ਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋਵਿਦਗੋਸਾਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥

੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ॥ ਆਗਿਆ ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲੁ॥ ਅ
ਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ਸਗਲੀ ਨਾਸ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ॥ ਕਰਮ
ਕਾਂਡ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ਲਾਭ॥ ਪੂਰਨ
ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ॥ ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ ਨਾ
ਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ॥ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ਪਵਿਤ॥ ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ॥ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ
ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਭਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਹੁ ਕਰਿ ਪ
ਕਰੀ ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ॥ ਤਬ ਓਹ ਚਰਣੀ
ਆਇ ਪਈ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾ
ਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ॥ ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ॥ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਕੋਈ
ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ॥ ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਾ ਕਰੈ॥੨॥ ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ॥ ਇਕਤੁ ਠਉਰ ਓਹ ਕਹੀ ਨ
ਸਮਾਵੈ॥ ਉਨਿ ਮੋਹੇ ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ਰਾਮ ਜਨੀ ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ॥੩॥ ਜੋ ਮਾਗੈ ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ॥ ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾ
ਚੈ ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ॥ ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ॥੪॥੧੮॥੨੯॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਰਿ
ਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ॥ ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ॥੧॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤ
ਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰ
ਗਾਸ ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ॥ ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ॥੨॥
ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ॥ ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਪਵਿਤ੍ਰੁ॥ ਹਰਿ ਧ
ਨੁ ਰਾਸਿ ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ॥ ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ॥੧॥ ਰਸਕਿ ਰਸ
ਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵ ਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਇ ਬਨਿਓ ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ॥ ਜਨਮ
ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ॥ ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾ
ਰ ਦਇਆਲ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ॥ ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ਕਾ
ਢਿ ਲਇਆ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਗਾਵਤ ਗਾ

ਵਡਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਉਡੀਬਦ
ਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ॥ਸੋਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਾਤ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ॥
੧॥ਅਭਾਗੇਤੈਲਾਜਨਾਹੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕ
ਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਠੀ॥ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੂੜਿਕਪਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁ
ਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰਦਾਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਵੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇਰੀਮਿਹਰ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਗੋਬਿਦਨਸੁਜਨਪਉਗਰਿਤਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ॥ਸਹਜਅਨੰਦਨਹੀਵੀਸੋਗੁ॥ਕਬਹੁ
ਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾ
ਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸ
ਕੈਨਤਾਰਿ॥ਸਗਲਉਪਾਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈ
ਮੈਲੁ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨੁਖਾਇ॥ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿ
ਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁਨਬਿਸਰੁਗੋਪਾਲ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋ
ਵਾਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰਧਾਪੂਰਿ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁਰਦੇ
ਵ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸੋਧਿਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥੧॥ਤਰਣ
ਤਾਰਣਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀਮਨਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਨਸੈ
ਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾ
ਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁ
ਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ॥੪॥੨੩॥੩੪
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹ
ਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤਖਰਚਿਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਹੀਹਰਿਪਾ
ਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕਹੀਰਾ॥ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ਸੰਤਨ
ਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ॥ਭਗਤਸੰ

ਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸਿਮਰਤ ਰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਖਤ ਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਤਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬੇਦ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਦ ॥ ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ਅੰਤੁ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵ ॥ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ਦੇਵ ॥ ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਮਰਮ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥ ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮੇ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ ਸੋ ਬੋਲਹਿ ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਤੂ ਅਗਨਤੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ਤਿਨਿ ਤੁਧੁ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਜੋ ਉਪਾਇਓ ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ਜੰਤ ॥ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ਮਨ ਓਟ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮਨ ਮਾਹਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥ ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਛਾਡਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਲੀ ਨਿਮਾਨੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਵਰ ਆਸਾ ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ ਏਹਾ ਭ

ਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭਏਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਤੇ
ਵੈਸੈਈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਇਆਲੁਤਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੁਆਉ॥੧॥ਮਨਦੇਕਰਿਸਿ
ਤਹਰਿਜਾਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਣਪਬਹੁਤੁਚਤੁਰਾਈਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤ੍ਰਨਿਰਮਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਕੀਕਰਿਆਸਭੀਤ
ਰਿ॥ਨਿਰਮਲਜਾਪਿਹਰਿਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਾਰਿ॥ਭਵਜਲਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤੁ
ਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰੇਹਰਿ
ਨਿਰਮਲਨਾਮੁ॥ ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੨੯॥੪੦॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਡੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾਹਿਨਦਰਗਹਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋਇਵਡਿਆਈ॥
ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਧਿ
ਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਜਾਪੁ॥ਬਿਨਸੈਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਬੈਰੀਸਭਿਹੋਵਹਿਮੀਤ॥ਨਿਰਮਲੁਤੇ
ਰਾਹੋਵੈਚੀਤ॥੨॥ਸਭਤੇਊਤਮਇਹੁਕਰਮੁ॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਸ੍ਰੇਸਟਧਰਮੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਤੇਰਾਹੋਇਉ
ਧਾਰੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਉਤਰੈਭਾਰੁ॥੩॥ਪੂਰਨਤੇਰੀਹੋਵੈਆਸ॥ਜਮਕੀਕਟੀਐਤੇਰੀਫਾਸ॥ਗੁਰਕਉ
ਪਦੇਸੁਸੁਨੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮੀਜੈ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਕੀਤਿਸਕੀ
ਕਰਿਮਾਨੁ॥ਆਪਨਲਾਹਿਗੁਮਾਨੁ॥ਜਿਸਕਾਤੂਤਿਸਕਾਸਭੁਕੋਇ॥ਤਿਸਹਿਅਰਾਧਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥
੧॥ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਹਿਬਿਗਾਨੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਕਾਮਿਨਆਵੈਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਬਹੁਤੁਪਛੁਤਾਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਜੋਕਰੈਸੋਈਮਾਨਿਲੇਹੁ॥ਬਿਨੁਮਾਨੇਰਲਿਹੋਵਹਿਖੇਹ॥ਤਿਸਕਾਭਾਣਾਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਰ
ਲੇਮਨਿਵੂਠਾ॥੨॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਗੋਚਰੁਆਪਿ॥ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥ਜਿਸੁਚਿਤਿਆਏਬਿਨਸਹਿਦु
ਖਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੇਰਾਊਜਲਮੁਖਾ॥੩॥ਕਉਨਕਉਨਉਧਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਗਨਣੁਨਜਾਈਕੀਮਨਪਾਇ॥
ਬੂਡਤਲੋਹਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਕਰੈ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਮਹਿਜਾਪਿਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਇਹੁਦੀਨੋਮੰਤੁ॥ਮਿਟੇਸਗਲਭੈਤ੍ਰਾਸ॥ਪੂਰਨਹੋਈਆਸ॥੧॥ਸਫ
ਲਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੀਮਤਿਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈਸਾਚੇਸਚੁਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆ
ਪਿ॥ਤਿਸਕਉਸਦਾਮਨਜਾਪਿ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਕਰਿਨੀਤ॥ਸਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁਪਾਵਹਿਮੀਤ॥੨॥ਸਾਹਿਬੁ
ਮੇਰਾਅਤਿਭਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਸੋਈ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਨਕਜਾਪੀਜਪੁਜਾਪੁ॥ਸਭ
ਤੇਊਚਜਾਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਥਾਭਰਵਾਸਾਲੋਕ॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰ

ਭੂਤੇਗੀਟੇਕਾ॥ਅਧਾਰਛੂਟੀਸਭਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਣਤਾਸਾ॥੧॥ਏਕੋਤਾਣੁਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇ॥ਕਾਜੁ
ਤੇਰਾਹੋਵੈਪੂਰਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮਨਮੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਕਾਰਨਕਰਨ॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਸਰਨ॥
ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਹੀਧਿਆਇਆ॥ਆਨੰਦਹਰਿਰੂਪਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਤਿਸਹੀਕੀਓਟਸਦੀਵ॥ਜਾਕੇਕੀ
ਨੇਹੈਜੀਵ॥ਸਿਮਰਤਹਰਿਕਰਤਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਸਰਬਕੀਰੇਣਹੋਵੀਜੈ॥ਆਪੁਮਿਟਾ
ਇਮਿਲੀਜੈ॥ਅਨਦਿਨੁਧਿਆਈਐਨਾਮੁ॥ਸਫਲਨਾਨਕਇਹੁਕਾਮੁ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਕਰੀਮ॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਰਹੀਮ॥ਅਲਹਅਲਖਅਪਾਰ॥ਖੁਦਿਖੁਦਾਇ
ਵਡਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਓਂਨਮੋਭਗਵੰਤਗੁਸਾਈ॥ਖਾਲਕੁਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੰਨਾ
ਥਜਗਜੀਵਨਮਾਧੋ॥ਭਉਭੰਜਨਰਿਦਮਾਹਿਅਰਾਧੋ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੁਪਾਲਗੋਵਿੰਦ॥ਪੂਰਨਸਰ
ਬਤ੍ਰਮੁਕੰਦ॥੨॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਉਲਾਤੂਹੀਏਕ॥ਪੀਰਪੈਕਾਂਬਰਸੇਖ॥ਦਿਲਾਕਾਮਾਲਕੁਕਰੇਹਾਕੁ॥
ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਤੇਪਾਕੁ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਨਰਹਰਦਇਆਲ॥ਰਮਤਰਾਮਘਟਘਟਆਧਾਰ॥ਬਾਸੁਦੇ
ਵਬਸਤਸਭਠਾਇ॥ਲੀਲਾਕਿਛੁਲਖੀਨਜਾਇ॥੪॥ਮਿਹਰਦਇਆਕਰਿਕਰਨੈਹਾਰ॥ਭਗਤਿਬੰਦ
ਗੀਦੇਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏਭਰਮ॥ਏਕੋਅਲਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੫॥੧੩॥੧੫॥
ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਬਿਨਸੇਪਾਪ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਨਾਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲ
ਮਨਿਵਸੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਤਨਤੇਸਭਿਨਸੇ॥੧॥ਗੋਪਾਲਕੋਜਸੁਗਾਉਪ੍ਰਾਣੀ॥ਅਕਥਕਥਾਸਾਚੀਪ੍ਰਭਪੂ
ਰਨਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਸਭਤਾਮੀ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪਿਆਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਾਨੀ॥ਹਰਿਮਿਲਣੈਕੀਏਹਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਮਿਟਿਗਏਜੰਜਾਲਹੋਏਪ੍ਰਭਦਇਆਲਾ॥ਗੁਰ
ਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਾ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਕਰਮੁਬਣਿਆਇਆ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਰਸਨਾਗਾਇਆ॥
੩॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਪਰਵਾਣੁ॥ਸੰਤਜਨਾਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁ॥ਦਾਸਕੀਰੇਣੁਪਾਏਜੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸ
ਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਹਿਰਦੈਧਰਿਧਿਆਨੁ॥ਧੂਰਿਸੰਤਨਕੀਮਸਤਕਿਲਾਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਦੁਰਮਤਿਮਲੁਜਾਇ॥
੧॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਨਦਰੀਆਵੈਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਕੀਕੀਰਤਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰਕੀਭਗਤਿਸਦਾਗੁਣਗਾਉ॥ਗੁਰਕੀਸੁਰਤਿਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਨੁ॥ਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਮਸਰਿਸੁਖਦੂਖ॥ਕਦੇਨਬਿਆਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖ॥ਮਨਿਸੰ
ਤੋਖੁਸਬਦਿਗੁਰਰਾਜੇ॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦੁਪੜਦੇਸਭਿਕਾਜੇ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਦਇਆਲਬਖਸੰਦੁ॥ਗੁਰਚਰਨੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਪੂਰਨਭਾਗਾ॥੪॥੧੫॥੧੭॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਿਸੁਭਰਵਾਸੈਬਿਚਰਹਿਭਵਨ॥ਮੂੜਮੁਗਧਤੇਰਾਸੰਗੀਕਵਨ॥ਰਾਮੁਸੰਗੀਤਿਸੁਗ
ਤਿਨਹੀਜਾਨਹਿ॥ਪੰਚਬਟਵਾਰੇਸੇਮੀਤਕਰਿਮਾਨਹਿ॥੧॥ਸੋਘਰੁਸੇਵਿਜਿਤੁਉਧਰਹਿਮੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦ
ਰਵੀਅਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਾਧਸੰਗਿਕਰਿਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮੁਬਿਹਾਨੋਅਹੰਕਾਰਿਅਰੁਵਾਦਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨਆਵੈਬਿਖਿਆਸਾਦਿ॥ਭਰਮਤਭਰਮਤਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤਰੀਨਜਾਈਦੁਤਰਮਾਇਆ॥੨॥ਕਾਮਿਨ
ਆਵੈਸੁਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਰਾਖਨਕਉਦੂਸਰਨਹੀਕੋਇ॥ਤਉਨਿਸਤਰੈਜਉਕਿਰ
ਪਾਹੋਇ॥੩॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਕੀਜੈਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਗਤਿਕਰਿਮੇਰੀ॥ਸਰ
ਣਿਗਹੀਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਇਹੁਲੋਕੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਹੀਭੇਟਤਧਰਮ
ਰਾਇਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤ॥ਫੁਨਿਗਰਭਿਨਾਹੀਬਸੰਤ॥੧॥ਜਾਨੀਸੰਤਕੀਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋ
ਹਰਿਨਾਮਾਪੂਰਬਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਚਰਣਿਚਿਤੁਲਾਗਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਸੰਜੋਗੁਸਭਾਗਾ॥ਸੰਤ
ਕੀਧੂਰਿਲਾਗੀਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਸਗਲੇਮੇਰੇਲਾਥੇ॥੨॥ਸਾਧਕੀਸਚੁਟਹਲਕਮਾਨੀ॥ਤਬਹੋਏਮ
ਨਸੁਧਪਰਾਨੀ॥ਜਨਕਾਸਫਲੁਦਰਸੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਘਟਿਘਟਿਵੂਠਾ॥੩॥ਮਿਟਾਨੇਸਭਿਕਲਿਕਲੇਸ॥
ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸੁਮਹਿਪਰਵੇਸ॥ਪ੍ਰਗਟੇਆਨੂਪਗੋਵਿੰਦ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰੇਨਾਨਕਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੮॥੪੯॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਗਊਕਉਚਾਰੇਸਾਰਦੂਲੁ॥ਕਉਡੀਕਾਲਖਹੂਆਮੂਲੁ॥ਬਕਰੀਕਉਹਸਤੀਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲੇ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਬਹੁਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਤਮਾਸੁਨਖਾਇਬਿਲਾਈ॥ਮਹਾਕਸਾਬਿਛੁਰੀਸਟਿਪਾਈ॥ਕਰਣਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਹਿਰਦੈਵੂਠਾ॥ਫਾ
ਥੀਮਛੁਲੀਕਾਜਾਲਾਤੂਟਾ॥੨॥ਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰੇਚਲੂਲ॥ਊਚੈਥਲਿਫੂਲੇਕਮਲਅਨੂਪ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿ
ਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵ॥੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕਾਹੈਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਸਿੰਘ
ਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋ
ਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹਫੁਨਿਰੋਜ॥ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾ
ਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ॥੩॥ਜਉਛੂਟਉਤਉਜਾਇਪਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤ
ਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆਧੋਹਿ॥ਕੁਦਮਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ॥

ਅਚਿੰਤ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਚਕ੍ਰੁ ਪ੍ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਮਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ
ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਤੇ ਕਾਜ ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ਜੀਅ ਕੈ ਤਾਈ ॥
ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਧਰਤ ਧੋਹ ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ
ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ
ਰਵਾਲਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਲ ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ
ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ ਸਗਲੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥
ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਅੰਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਊ
ਪਰਿ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ
ਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾ
ਰੇ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਈਧਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ ਊਪਰਿ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ ਘਟ
ਮਹਿ ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ
ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਹੋਂਦੀ ਕਉ ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਠਗ
ਣਹਾਰ ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਵਖਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਨ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ਮਾਇ
ਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ ਪੁਰ
ਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬ
ਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਤਿ
ਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥
੪੪॥੫੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ਸਹਾਈ ॥ ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵ

ਰੋਸਗਏਤਤਕੇ।੧।ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮੈਹਾਥੁ।ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ।ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੁ।
ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ।੨।ਨਿਰਮਲਮੰਤ੍ਰੁਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨੁ।ਤਜਹਿਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ।ਏ
ਕੁਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ।ਪਾਪਬਿਨਸੇਨਾਮਕੈਰੰਗਿ।੩।ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸ।ਘਟਿਘ
ਟਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਣਤਾਸ।ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ।ਨਿਤਨਾਨਕਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰਦਾਸਿ।੪।੬।੫੫।
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਦੁਪਦੇ। ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ।
ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ।ਚ
ਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ।੧।ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ।ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ।੨।੧
।੫੭। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ।ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਦਾਸੁਹੇਲਾਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋ
ਗਕੂਰਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਏਕੋਆਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਇ।ਜਾਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੧।ਨੀਦਸੁਹੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾ
ਗੀਭੂਖ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ।੨।ਸਹਜਿਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰਤਮਿਟਾ
ਈ।੩।ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁਜਾਪਿ।ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ।੪।੨।੫੮। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੩ ਪੜਤਾਲ। ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੀ।ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।
ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹਕਰਨ।ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੀ।੧।ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੀ।ਕਰ
ਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀ।੨।੧।੫੯। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿ
ਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇ।ਕਨਿਕਕਾਮਨੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁ
ਸਧਾਰੈ।ਨਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ।੧।ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹਬਿਰਖਛਾਮਨੀ।
ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ।੨।੨।੬੦। ਰਾਮਕਲੀਕੇਚਉਪਦੇ ੧੧॥ਮਃ੧॥੧॥ਮਃ੩॥
੬॥ਮਃ੪॥ ੬੦॥ਮਃ੫॥ ਜੋੜੁ੭੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯ ਰੇਮਨ
ਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ।ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਡਭਾਗੀਤਿ
ਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ।੧।ਅਜਾ
ਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮਹਿਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ।ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ।
੨।ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ।ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾ
ਨੁਤਿਹਦੀਨਾ।੩।੧। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ।ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਮਨੁਮਾਇਆਮਹਿਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹ
ਕਛੁਗਿਆਨਾ।ਕਉਨੁਨਾਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ।੧।ਭਏਦਇਆਲਸੰਤਜਨਤਬ
ਕਿਰਪਾਲ

ਇਹਬਾਤਬਤਾਈ।ਸਰਬਧਰਮਮਾਨੀਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ।੨।ਰਾਮਨਾਮਨਰਨਿਸਿਬਾਸ
ਰਮੈਨਿਮਖਏਕਉਰਿਧਾਰੈ।ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪਨੋਜਨਮਸਵਾਰੈ।੩।੨।। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯
ਪ੍ਰਾਨੀਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਲੇਹੁ।ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇਹ।੧।ਰਹਾਉ।
ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲਪਨੁਅਗਿਆਨਾ।ਬਿਰਧਿਭਇਓਅਜਹੂਨਸਮਝੈਕਉਨਕੁਮ
ਤਿਉਰਝਾਨਾ।੧।ਮਾਨਸਜਨਮਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ।ਮੁਕਤਿਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮ
ਰੈਨਿਮਖਨਤਾਕਉਗਾਇਓ।੨।ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ।ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾ
ਮਨਿਹੋਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ।੩।੩।। ਜੁਮਲਾ ੮੧।।

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ।

ਸੋਈਚੰਦੁਚੜਹਿਸੇਤਾਰੇਸੋਈਦਿਨੀਅਰੁਤਪਤਰਹੈ।
ਸਾਧਰਤੀਸੋਪਉਣੁਝੁਲਾਰੇਜੁਗਜੀਆਖੇਲੇਥਾਵਕੈਸੇ।੧।ਜੀਵਨਤਲਬਨਿਵਾਰਿ।ਹੋਵੈਪਰਵਾਣਾ
ਕਰਹਿਧਿਙਾਣਾਕਲਿਲਖਣਵੀਚਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਿਤੈਦੇਸਿਨਆਇਆਸੁਣੀਐਤੀਰਥਪਾਸਿ
ਨਬੈਠਾ।ਦਾਤਾਦਾਨੁਕਰੇਤਹਨਾਹੀਮਹਲਉਸਾਰਿਨਬੈਠਾ।੨।ਜੇਕੋਸਤੁਕਰੇਸੋਛੀਜੈਤਪੁਘਰਿਤਪੁਨਹੋ
ਈ।ਜੇਕੋਨਾਉਲਏਬਦਨਾਵੀਕਲਿਕੇਲਖਣਏਈ।੩।ਜਿਸੁਸਿਕਦਾਰੀਤਿਸਹਿਖੁਆਰੀਚਾਕਰਕੇਹਾ
ਡਰਣਾ।ਜਾਸਿਕਦਾਰੈਪਵੈਜੰਜੀਰੀਤਾਚਾਕਰਹਥਹੁਮਰਣਾ।੪।ਆਖੁਗੁਣਾਕਲਿਆਈਐ।ਤਿਹੁਜੁਗਕੇਰ
ਰਹਿਆਤਪਾਵਸੁਜੇਗੁਣਦੇਹਿਤਪਾਈਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਸਰਾਨਿਬੇੜੀਕਾਜੀਕ੍ਰਿਸਨਾਹੋਇ
ਆ।ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਕਰਣੀਕੀਰਤਿਲਹਿਆ।੫।ਪਤਿਵਿਣੁਪੂਜਾਸਤਵਿਣੁਸੰਜਮੁਜਤਵਿ
ਣੁਕਾਹੇਜਨੇਊ।ਨਾਵਹੁਧੋਵਹੁਤਿਲਕੁਚੜਾਵਹੁਸੁਚਵਿਣੁਸੋਚਨਹੋਈ।੬।ਕਲਿਪਰਵਾਣੁਕਤੇਬਕੁਰਾਣੁ।
ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਰਹੇਪੁਰਾਣ।ਨਾਨਕਨਾਉਭਇਆਰਹਮਾਣੁ।ਕਰਿਕਰਤਾਤੂਏਕੋਜਾਣੁ।੭।ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਏਦੂਉਪਰਿਕਰਮੁਨਹੀ।ਜੇਘਰਿਹੋਦੈਮੰਗਣਿਜਾਈਐਫਿਰਿਉਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ।੮।੧।।
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਗੁਪਰਬੋਧਹਿਮੜੀਬਧਾਵਹਿ।ਆਸਣੁਤਿਆਗਿਕਾਹੇਸਚੁਪਾਵਹਿ।ਮਮਤਾਮੋ
ਹੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ।ਨਾਅਉਧੂਤੀਨਾਸੰਸਾਰੀ।੧।ਜੋਗੀਬੈਸਿਰਹਹੁਦੁਬਿਧਾਦੁਖੁਭਾਗੈ।ਘਰਿਘਰਿਮਾਂਗ
ਤਲਾਜਨਲਾਗੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਗਾਵਹਿਗੀਤਨਚੀਨਹਿਆਪੁ।ਕਿਉਲਾਗੀਨਿਵਰੈਪਰਤਾਪੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਰਚੈਮਨਭਾਇ।ਭਿਖਿਆਸਹਜਵੀਚਾਰੀਖਾਇ।੨।ਭਸਮਚੜਾਇਕਰਹਿਪਾਖੰਡੁ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਹ
ਹਿਜਮਡੰਡੁ।ਫੂਟੈਖਾਪਰੁਭੀਖਨਭਾਇ।ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਆਵੈਜਾਇ।੩।ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਹਿਜਤੀਕਹਾਵ
ਹਿ।ਮਾਈਮਾਂਗਤਤ੍ਰੈਲੋਭਾਵਹਿ।ਨਿਰਦਇਆਨਹੀਜੋਤਿਉਜਾਲਾ।ਬੂਡਤਬੂਡੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ।੪।ਭੇ

ਖਕਰਹਿਖਿੰਥਾਬਹੁਥਟੂਆ।ਝੂਠੋਖੇਲੁਖੇਲੈਬਹੁਨਟੂਆ।ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਚਿੰਤਾਬਹੁਜਾਰੇ।ਵਿਣੁ
ਕਰਮਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰੇ।੫।ਮੁੰਦ੍ਰਾਫਟਕਬਨਾਈਕਾਨਿ।ਮੁਕਤਿਨਹੀਬਿਦਿਆਬਿਗਿਆਨਿ।ਜਿ
ਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਸਾਦਿਲੁਭਾਨਾ।ਪਸੂਭਏਨਹੀਮਿਟੈਨੀਸਾਨਾ।੬।ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਗਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜੋਗਾ।ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੈਚੂਕਸਿਸੋਗਾ।ਊਜਲੁਸਾਚੁਸੁਸਬਦੁਹੋਇ।ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੇਸੋਇ।੭।ਤੁਝਪਹਿਨਉਨਿਧਿ
ਤੂਕਰਣੈਜੋਗੁ।ਥਾਪਿਉਥਾਪੇਕਰੇਸੋਹੋਗੁ।ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਸੁਚੀਤੁ।ਨਾਨਕਜੋਗੀਤ੍ਰਿਭਵਣਮੀਤੁ।
੮।੨।। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ।ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ।ਵਾਜੈਅ
ਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ।ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ।੧।ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ।ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾਏ।ਸਤਿਗੁਰ
ਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ।ਤਿਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ।੨।ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ।
ਰਾਮਭਗਤਿਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ।ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ।ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਸੋਹਿ।੩।ਸਬ
ਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿਪਰਹਾਰੀ।ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ।
ਜੀਵਨੁਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰਤਰਿਪਾਈ।੪।ਅਲਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ।ਤਸਕਰਪੰਚਸਬਦਿਸੰ
ਘਾਰੇ।ਪਰਿਘਰਜਾਇਨਮਨੁਡੋਲਾਏ।ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਿਰਹਉਸਮਾਏ।੫।ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਅਉ
ਧੂਤਾ।ਸਦਬੈਰਾਗੀਤਤੁਪਰੋਤਾ।ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾਇ।੬।
ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ।ਅਵਿਗਤਿਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ।ਤਉਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ।
ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ।੭।ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ।ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ।ਗੁਰਚੇਲੇ
ਅਪਨਾਮਨੁਮਾਨਿਆ।ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ।੮।੩।। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰ
ਹਿਬੀਚਾਰੁ।ਸਾਹੇਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁ।ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ।ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ।੧
ਝੂਠੁਨਬੋਲਿਪਾਡੇਸਚੁਕਹੀਐ।ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਘਰੁਲਹੀਐ।੧।ਰਹਾਉ।ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂ
ਡੀਕੀਨੀ।ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤੁਨਚੀਨੀ।ਸਭਸੈਊਪਰਿਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ।ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗ
ਲੀਛਾਰੁ।੨।ਨਾਵਹਿਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ।ਬਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ।ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸਾ
ਰਥਿ।ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨਜਪਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ।੩।ਵਾਚੈਵਾਦੁਨਬੇਦੁਬੀਚਾਰੈ।ਆਪਿਡੁਬੈਕਿਉਪਿਤਰਾਤਾ
ਰੈ।ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨੈਜਨੁਕੋਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਇ।੪।ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁਖੁ
ਜੀਐ।ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ।ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਣਿਹਮਆਇਆ।ਗੁਰਿਹਰਿਭੇਟੇਪੁਰਬਿਕ

ਮਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਤਿਆਈਐਘੂਮਿਮਤਪਾਈਐ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਿਮਰਿਆਈਐ॥ਜਮਦਰਬਧ
ਪਛਿਮਰੈਬਿਕਾਰ॥ਤਾਰਿਚੈਤਾਸੁਤਸਚਘਰਤੁਅਰਦਾਸਿ॥੬॥ਇਕਿਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇ
ਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥੭॥ਏਕੁਬੁਰਾਭਲਾਸਚੁਏ
ਕੈ॥ਬੂਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥
੮॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਹੀਸਾਕੈਸਰਪਨਿਡਸਿਨ
ਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀਜੈ॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ
ਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲਹੀਜੈ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀ
ਜੈ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਾਕਉਦੀਜੈ॥੫॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨ
ਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਸੰਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿ
ਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥੭॥ਊਂਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥ਧੁਰਕੀਸੇਵਰਾਮੁਰਵੀ
ਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੮॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥ਜੋਕਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈ
ਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾਨਿਰਮੋਲੁ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾਚਾਬੋ
ਲੁ॥ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀਰੋਲੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਹਿਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਹਠੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੈ
ਨਹੀਪਾਵੈ॥ਪਾਠਪੜੈਲੇਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਤੀਰਥਿਭਰਮਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥
ਜਤਨਕਰੈਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਹਾਈ॥ਮਨੂਆਡੋਲੈਨਰਕੇਪਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੋਲਹੈਸਜਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀ
ਉਜਲਿਬਲਿਜਾਈ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿਭੇਵਾ॥ਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਿਗਹਹਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਮਨਿਤਨਿਨਿਰਮਲਅਭਿਮਾਨਅਭੇਵਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ॥ਤੁਮਸਰਣਾ

ਗਾਵਿ ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ
ਜਾਇ ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ
ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਨਮੇ ਤਿਉ ਮਰਣੁ
ਭਇਆ ॥ ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ਗਰਬਿ
ਗਇਆ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
ਸੰਜਮੁ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਤਾ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨ
ਮੁ ਗਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾ
ਤਿ ਪਰਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗ
ਇਆ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ
ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ
ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆ
ਵਤ ਦੇਖੈ ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪ
ਇਆ ॥੭॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਭੈ ਸਾਗਰ ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥
ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ਸਾਕਤ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ਚ
ਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ ਜਿ
ਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰ
ਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦ
ਇਆਲੁ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹੈ ਗ
ਗਨ ਪੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ਅਨਹਤ ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਜਿਹਵਾ ਰੰਗਿ
ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ ਸਰਬ ਮਹਿ
ਏਕਾ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ

ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ ਮੋਹਿ ਗਇਆ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ਜੀਵਤ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਉਧੂ ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਜੋਗੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ

ਰਹਿ

ਧਿਆਨੁ ਤਣਾ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ ਪਤ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜੋਗੀ ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ ਪਰਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥ ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥

ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋ ਗਤਿ ਪਾਏ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥ ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੫॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥ ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਹਰਿ ਜੀਉ

ਜਪੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਹਜਿ ਧਿਆਈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥
੧੧॥ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁ
ਖ ਲਾਗੀ ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥
੧੪॥ ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬੂ
ਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥ ਕਾਇਆ ਕੰ
ਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥ ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥
੧੯॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ
ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਤਿਨੈ
ਪਛਾਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ਡੂਬਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥
ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ॥੨੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥ ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰ
ਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ ਆ
ਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾ
ਈ ॥੮॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਕ
ਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਤਾ ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾ
ਈ ॥੧੩॥ ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ
ਸੰਤਹੁ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾ
ਈ ॥੧੬॥ ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥ ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ

ਜਿਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਦੇਸੈ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥
ਸਭਨਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਸੋ ਸਾਚਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਿਨਹੀ ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾ
ਧੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਨ ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਨਹੀ ਗ੍ਰਿ
ਹੁ ਤਜਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਨਹੀ ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਕਹਤਉ ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ ਮੋ
ਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥
ਕਿਨਹੀ ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਕੁਲਹਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧ
ਾਰਾ ॥੪॥ ਕਿਨਹੀ ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਨਹੂ ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
ਨ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ ਕਿਨਹੀ ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਭੇ
ਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਨਹੀ ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ
ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ਸੁਕਰਣੀ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਉ
ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਸੁ ਪਾ
ਨੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰ
ਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾ
ਕੁਰ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥
ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ
ਦੀਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚ
ਰਨਾ ॥੪॥ ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ਬਾਸਨ ਰਸਨਾ ॥ ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ਸਿਰੁ
ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮ
ਹਿ ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੬॥ ਈਹਾ ਊ

ਹਾਏ ਕੈ ਓਹੀ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ਤਤ ਤਤ ਤੂੰ ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਮਤਿ ਆਲ ਮੁਕਤੈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਦਿਵਸਿ
ਮਖਤ ਮਰੈ ॥੭॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿ
ਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰੰਗ ਰਸ
ਰੂਪ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਚਨਾ ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥ ਸਭ ਕਾ ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ
ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰਚੇ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਖੇਲ
ਤ ਜੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਪਰ ਦਰਬ ਚੋੁਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥
੩॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪਵਨ ਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾ
ਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਬ
ਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਜੀਅ
ਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਮਤਾ ਮਸੂ
ਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥ ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ ਜਿਤੁ
ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥
ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇ
ਖਉ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥ ਧਨ ਬਿਗਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ ਲੋ
ਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਕਿਰਸਾਨੀ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਮਾਤ
ਪਿਤਾ ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਜਿਉ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸ
ਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾ
ਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਕੀ
ਪਿਆਸ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ
ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੇ ਹੋਈ ਛੁਟਕਾ
ਰ ॥੭॥ ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇ

ਖਿਉ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦਾ ॥੮॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾ
ਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਭ ਕਰ
ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੋਵੈ ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ ਸੂਖ ਦੂ ਹੀ
ਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ
॥੭॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥
੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗ
ਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾ
ਈ ॥੩॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਈ ॥੮॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥ ਘਾਲ
ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥ ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਆਪਿ ਲੀ
ਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇ
ਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀ
ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥
੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ
ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰ
ਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕ

ਮੰਜਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ਮਾਦੇਣ ਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਲਨ ਭਏ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੨੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ੯ ਮ: ੧ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੩ ੮ ॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੋੜੁ ੨੨ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ

ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ
ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ
ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾ
ਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰ
ਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ
ਭਾਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕ
ਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰ
ਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ
ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿ
ਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉ
ਲੀ ਪਾਈਆ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚ
ਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ
ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ
ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆ
ਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸ
ਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਭਗ
ਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤ
ਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ

ਵਹੁ

ਜੀ

ਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ
ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆ
ਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ
॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥
ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥
੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ
ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ ਕਰਮੀ ਸ
ਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮ
ਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਵੇ
ਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੁ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ
ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ
ਨਿਰਮਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ
ਖਟਿਆ ਧੰਨੁ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ
ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ਅੰਤਰ
ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੈ ॥ ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ
ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋ
ਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁ
ਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਏ ॥੨੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾ
ਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ

ਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁਏਹਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰੁਕਚੀਹੈਬਾ ੩੭੨
ਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰੁਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਂਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰੁਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥ਸਬਦੁਰਤਨੁ
ਜਿਤੁਮਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇ
ਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿਉਪਾਇਕੈ
ਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕ
ਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪਿਕ
ਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਬੁਝਾਏ॥੨੬॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੁੰਨਪਾਪਬੀਚਾਰਦੇਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ
ਗੁਰੂਬਾਝਹੁਤਤੈਸਾਰਨਜਾਣੀ॥ਤਿਹੀਗੁਣੀਸੰਸਾਰੁਭ੍ਰਮਿਸੁਤਾਸੁਤਿਆਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਸੇਜਨਜਾਗੇਜਿਨਾਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਤਤੁਪਾਏਜਿਸਨੋਅਨਦਿਨੁਹ
ਰਿਲਿਵਲਾਗੈਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨੭॥ਮਾਤਾਕੇਉਦਰਮਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥
ਮਨਹੁਕਿਉਵਿਸਾਰੀਐਏਵਡੁਦਾਤਾਜਿਅਗਨਿਮਹਿਆਹਾਰੁਪਹੁਚਾਵਏ॥ਓਸਨੋਕਿਹੁਪੋਹਿਨਸਕੀਜਿਸਨਉਆ
ਪਣੀਲਿਵਲਾਵਏ॥ਆਪਣੀਲਿਵਆਪੇਲਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੀਐ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਵਡੁਦਾਤਾਸੋ
ਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੨੮॥ਜੈਸੀਅਗਨਿਉਦਰਮਹਿਤੈਸੀਬਾਹਰਿਮਾਇਆ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਸ
ਭਇਕੋਜੇਹੀਕਰਤੈਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਜੰਮਿਆਪਰਵਾਰਿਭਲਾਭਾਇਆ॥ਲਿਵਛੁ
ੜਕੀਲਗੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆਅਮਰੁਵਰਤਾਇਆ॥ਏਹਮਾਇਆਜਿਤੁਹਰਿਵਿਸਰੈਮੋਹੁਉਪਜੈਭਾਉ
ਦੂਜਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਾਲਿਵਲਾਗੀਤਿਨੀਵਿਚੇਮਾਇਆਪਾਇਆ॥੨੯॥
ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮੁਲਿਨਪਾਇਆਜਾਇਕਿਸੈਵਿਟਹੁਰਹੇਲੋਕਵਿਲ
ਲਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤਿਸਨੋਸਿਰੁਸਉਪੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਜਾਇ॥ਜਿਸਦਾਜੀਉਤਿਸੁਮਿ
ਲਿਰਹੈਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਆਪਿਅਮੁਲਕੁਹੈਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਪਲੈਪਾਇ॥੩੦॥
ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਹਰਿਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਵਣਜਾਰਾਸਤਿਗੁਰਤੇਰਾਸਿਜਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਜ
ਪਿਹੁਜੀਅਹੁਲਾਹਾਖਟਿਹੁਦਿਹਾੜੀ॥ਏਹੁਧਨੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਹਰਿਆਪੇਭਾਣਾ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿ
ਰਾਸਿਮੇਰੀਮਨੁਹੋਆਵਣਜਾਰਾ॥੩੧॥ਏਰਸਨਾਤੂੰਅਨਰਸਿਰਾਚਿਰਹੀਤੇਰੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਪਿ

ਆਸਨਜਾਇਹੋਰਤੁਕਿਤੈਜਿਚਰੁਹਰਿਰਸੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਪਲੈਪੀਐਹਰਿਰਸੁਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾ
ਗੈਆਇ॥ਏਹੁਹਰਿਰਸੁਕਰਮੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਜਿਸੁਆਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹੋਰਿਅਨਰਸਸਭਿਵੀਸਰੇ
ਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩੨॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਜੋ
ਤਿਰਖੀਤੁਧੁਵਿਚਿਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਹਰਿਆਪੇਮਾਤਾਆਪੇਪਿਤਾਜਿਨਿਜੀਉਉਪਾਇਜਗਤੁਦਿਖਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਤਾਚਲਤੁਹੋਆਚਲਤੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਮੂਲੁਰਚਿਆ
ਜੋਤਿਰਾਖੀਤਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥੩੩॥ਮਨਿਚਾਉਭਇਆਪ੍ਰਭਆਗਮੁਸੁਣਿਆ॥ਹਰਿਮੰਗਲੁਗਾਉਸਖੀ
ਗ੍ਰਿਹੁਮੰਦਰੁਬਣਿਆ॥ਹਰਿਗਾਉਮੰਗਲੁਨਿਤਸਖੀਏਸੋਗੁਦੂਖੁਨਵਿਆਪਏ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾ
ਗੇਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਪਏ॥ਅਨਹਤਬਾਣੀਗੁਰਸਬਦਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਰਸੁਭੋਗੋ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਿਮਿਲਿਆਕਰਣਕਾਰਣਜੋਗੋ॥੩੪॥ਏਸਰੀਰਾਮੇਰਿਆਇਸੁਜਗਮਹਿਆਇਕੈਕਿਆਤੁਧੁਕਰਮਕਮਾਇ
ਆ॥ਕਿਕਰਮਕਮਾਇਆਤੁਧੁਸਰੀਰਾਜਾਤੂਜਗਮਹਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਤੇਰਾਰਚਨੁਰਚਿਆਸੋਹਰਿਮ
ਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮੰਨਿਵਸਿਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਸਰੀਰੁਪ
ਰਵਾਣੁਹੋਆਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩੫॥ਏਨੇਤ੍ਰਹੁਮੇਰਿਹੋਹਰਿਤੁਮਮਹਿਜੋਤਿਧਰੀਹਰਿਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਦੇਖਹੁਕੋਈਨਦਰੀਹਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਏਹੁਵਿਸੁਸੰਸਾਰੁਤੁਮਦੇਖ
ਦੇਏਹੁਹਰਿਕਾਰੂਪੁਹੈਹਰਿਰੂਪੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਿਆਜਾਵੇਖਾਹਰਿਇਕੁਹੈਹਰਿਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹਿਨੇਤ੍ਰਅੰਧਸੇਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਈ॥੩੬॥ਏਸ੍ਰਵਣਹੁਮੇ
ਰਿਹੋਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥ਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏਸਰੀਰਿਲਾਏਸੁਣਹੁਸਤਿਬਾਣੀ॥ਜਿਤੁਸੁਣੀਮਨੁਤ
ਨੁਹਰਿਆਹੋਆਰਸਨਾਰਸਿਸਮਾਣੀ॥ਸਚੁਅਲਖਵਿਡਾਣੀ॥ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਣਹੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹੁਸਾਚੈਸੁਨਣੈਨੋਪਠਾਏ॥੩੭॥ਹਰਿਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪ
ਵਣੁਵਜਾਇਆ॥ਵਜਾਇਵਾਜਾਪਉਣਨਉਦੁਆਰੇਪਰਗਟੁਕੀਏਦਸਵਾਗੁਪਤੁਰਖਾਇਆ॥ਗੁਰਦੁਆ
ਰੈਲਾਇਭਾਵਨੀਇਕਨਾਦਸਵਾਦੁਆਰੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਰੂਪਨਾਉਨਵਨਿਧਿਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਜਾਈ
ਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਹਰਿਪਿਆਰੈਜੀਉਗੁਫਾਅੰਦਰਿਰਖਿਕੈਵਾਜਾਪਵਣੁਵਜਾਇਆ॥੩੮॥ਏਹੁਸੋ
ਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੁ॥ਗਾਵਹੁਤਸੋਹਿਲਾਘਰਿਸਾਚੈਜਿਥੈਸਦਾਸਚੁਧਿਆਵਹੇ॥ਸਚੋਧਿਆਵਹਿ
ਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਬੁਝਾਵਹੇ॥ਏਹੁਸਚੁਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਹੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਜਨੁਪਾਵਹੇ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੁਸੋਹਿਲਾਸਚੈਘਰਿਗਾਵਹੇ॥੩੯॥ਅਨਦੁਸੁਣਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾ

ਭਾਣਾਦੀਈਵਡਿਆਈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈਸੁੰਦਰੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਭੁਜਗਤੁਪੈਰੀਪਾਇ
ਜੀਉ ॥੬॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ ॥ ਸਾਜਨੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ
ਨਿਕਟਿਖਲੋਇਅੜਾਮੇਰਾਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾਹਰਿਜਾਨੀਅੜਾਨੈਣਅਲੋਇਅੜਾਹਰਿਜਾਨੀਅੜਾ ॥
ਨੈਣਅਲੋਇਆਘਟਿਘਟਿਸੋਇਆਅਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਿਅਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿਹੋਵੰਦਾਲਹਿਨਸਕੰਦਾਸੁ
ਆਉਨਜਾਣੈਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਹੋਛੀਬਾਤਾਮਿਲਣੁਨਜਾਈਭਰਮਧੜਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਬਿਨੁਨਾਹੀਸੂਝੈਹਰਿਸਾਜਨੁਸਭਕੈਨਿਕਟਿਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ
ਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾਦਾਨਦਾਤਾਰਾਮੇਰੇਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨਦਾਤਾਰਅਪਾਰ
ਅਪਾਰਾਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕਦਾਸੀਧਾਰੀਸਬਦਿਨਿਵਾਰੀਜੀਅਜੰਤਲੈਸੋਹਨਿਆ ॥
ਜਿਸਨੋਰਾਖੈਸੋਸਚੁਭਾਖੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਕਉਭਾਣਾਤਿਸਹੀਕਉਪ੍ਰ
ਭੁਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋਪ੍ਰਭੁਮਾਣੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਾਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੋਸੁਆਮੀਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੋ ॥
ਸੁਘੜਸੁਜਾਣਸਦਪਰਧਾਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿਅਘਾਣੇਸਾਰਿਗਪਾਣੇਜਿਨਕੈਭਾਗਮ
ਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨਹੀਪਾਇਆਤਿਨਹਿਧਿਆਇਆਸਗਲਤਿਸੈਕਾਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਤਖਤਿਨਿਵਾ
ਸੀਸਚੁਤਿਸੈਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੈਸੁਣੀਐਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾਪ੍ਰਭ
ਸੋਹਿਲੜਾਅਨਹਦਧੁਨੀਐਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦਵਾਜੇਸਬਦਅਗਾਜੇਨਿਤਨਿਤਜਿਸਹਿਵਧਾ
ਈ ॥ ਸੋਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐ [illegible] ਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀਪਿਆ
ਸਾਪੂਰਨਆਸਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਨਿਰਗੁਣੀਐ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਘਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੈਨਿਤਨਿਤਮੰਗਲ
ਸੁਣੀਐ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਾਖਿਨੁਨਬਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮਰਾਮਾ
ਰਾਮਰਮਾਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰਿਧਾਰਿਹਰਿਹਰਿਪੁਰਖੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈਦੂਰਿਕਰ
ਤਾਪਾਪਹਰਤਾਦੁਸਹਦੁਖਭਵਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸਈਸਗੁੋਪਾਲਮਾਧੋਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧੂਦਿਨਸੁਰੈਣਿਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁਜਨਕਾਆਸ
ਰਾ ॥ ਮਾਲੁਮਿਲਖਭੰਡਾਰਨਾਮੁਅਨੰਤਧਨਾ ॥ ਨਾਮੁਨਰਹਰਨਿਧਾਨੁਜਿਨਕੈਰਸਭੋਗਏਕਨਰ
ਾਇਣਾ ॥ ਰਸਰੂਪਰੰਗਅਨੰਤਬੀਠਲਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖਹਰਣਾਨਾਮੁਪੁਨਹਚਰ
ਣਾਨਾਮੁਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਰਾਸਿਜਨਕੀਚਰਨਕਮਲਹਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣਬੇਅੰ
ਤਸੁਆਮੀਤੇਰੇਕੋਇਨਜਾਨਈ ॥ ਦੇਖਿਚਲਿਤਦਇਆਲਸੁਣਿਭਗਤਵਖਾਨਈ ॥ ਜੀਅਜੰਤਸ

ਭਿਤੁਧੁਧਿਆਵਹਿਪੁਰਖਪਤਿਪਰਮੇਸਰਾ॥ਸਰਬਜਾਚਿਕਏਕੁਦਾਤਾਕਰੁਣਾਮੈਜਗਦੀਸਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਤ
ਸੁਜਾਣੁਸੋਈਜਿਸਹਿਪ੍ਰਭਜੀਮਾਨਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਹੁਕਿਰਪਾਸੋਇਤੁਝਹਿਪਛਾਨਈ॥੩॥ਮੋ
ਹਿਨਿਰਗੁਨਅਨਾਥੁਸਰਣੀਆਇਆ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦੇਵਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਗੁਰਿਨਾ
ਮੁਦੀਆਕੁਸਲੁਥੀਆਸਰਬਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥ਜਲਨੇਬੁਝਾਈਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥
ਆਨੰਦਹਰਖਸਹਜਸਾਚੇਮਹਾਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਗੁਰਪੂਰੇਤੇ
ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੁਣਝੁਣੋਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਨਿਤਉਠਿਗਾਈਐਸੰਤਨਕੈ॥
ਕਿਲਵਿਖਸਭਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪੀਐਗੁਰਮੰਤਨਕੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲੀਜੈਅਮਿਉਪੀਜੈਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁਅਰਾਧੀਐ॥ਜੋਗਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਲਗਿਚਰਣਕਮਲਹਸਾਧੀਐ॥ਭਾਉਭਗਤਿਦਇਆਲਮੋਹ
ਨਦੂਖਸਗਲੇਪਰਹਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਤਰੈਸਾਗਰੁਧਿਆਇਸੁਆਮੀਨਰਹਰੈ॥੧॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੋਬਿੰਦਸਿ
ਮਰਣੁਭਗਤਗਾਵਹਿਗੁਣਤੇਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੇਪਾਏਸੂਖਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸੁਖਨਿਧਾ
ਨੁਮਿਲਿਆਦੂਖਹਰਿਆਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਲਾਗਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਾ
ਭਾਖਿਆ॥ਹਰਿਏਕੁਚਿਤਵੈਪ੍ਰਭੁਏਕੁਗਾਵੈਹਰਿਏਕੁਦ੍ਰਿਸਟੀਆਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਰੀਕਿ
ਰਪਾਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮਿਲਿਰਹੀਐਪ੍ਰਭਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਦ
ਇਆਲਪ੍ਰਭੂਦਾਮੋਦਰਮਾਧੋਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਣੀਐਰਾਮ॥ਦਇਆਲਦੁਖਹਰਸਰਣਿਦਾਤਾਸਗਲ
ਦੋਖਨਿਵਾਰਣੋ॥ਮੋਹਸੋਗਵਿਕਾਰਬਿਖੜੇਜਪਤਨਾਮਉਧਾਰਣੋ॥ਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਪ੍ਰਭੂਮੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਸਭਰੇਣਥੀਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਇਆਕੀਜੈਨਾਮੁਤੇਰਾ ਜਪਿਜੀਵਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਪ੍ਰ
ਭਿਭਗਤਜਨਾਅਪਣੀਚਰਣੀਲਾਏਰਾਮ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥
ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਤਰੇਭਵਜਲਰਹੇਆਵਣਜਾਣਾ॥ਸਦਾਸੁਖੁਕਲਿਆਣਕੀਰਤਨੁਪ੍ਰਭਲਗਾਮੀਠਾਭ
ਣਾ॥ਸਭਇਛਪੁੰਨੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮੇਲੇਫਿਰਿਨਾਹੀ
ਦੂਖਵਿਸੂਰਿਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਗਤੀਅਨਦ
ਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਆਰਾਧੀਐਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣਰਾਮ॥੧॥ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਿਨਿਵਾਰਣੋ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥ਗੁਰਚਰਨਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀ
ਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਸੁਖਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸੁ

ਦਿਤਨਿਹੋਇਕੀਉ।੧।। ਸਲੋਕੁ।। ਹਰਿਸਿਮਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ।। ਨਾਨਕਟੇਕਗੁਪਾਲ
ਕੀਗੋਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚ।।੧।।ਛੰਤੁ।। ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆਲਜੀਉ।।ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭ
ਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ।।ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ।।ਕਰਚਰਨਮਸਤਕੁਮੇਲਿ
ਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ।।ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ।।ਸਦਸਦਾਬਲਿ
ਜਾਇਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ।।੨।। ਸਲੋਕੁ।। ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੇਗੁਣਗੋਵਿੰਦਵਖਿਆ
ਨ।।ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨ।।੧।। ਛੰਤੁ।। ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰਚਲਿਗ੍ਰਹਿਕੈਲਾਗੁਜੀ
ਉ।।ਭਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਦਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ।।ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈਆਸਇਕਧਰਹਿ
ਧਰੈ।।ਸਾਧਸੰਗੇਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਭੁਤਰੈ।।ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾਰਛੂਟੇਫਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ।।ਬਲਿਜਾ
ਇਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੂਰਨਥਿਰੁਜਾਕਾਸੋਹਾਗੁਜੀਉ।।੩।। ਸਲੋਕੁ।। ਧਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾ
ਥ।।ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆਨਾਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ।।੧।। ਛੰਤੁ।। ਸਗਲਇਛਾਮੇਰੀਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਆਨਿ
ਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ।।ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰਗਟੇਪ੍ਰਭਆਇਜੀਉ।।ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਣਾ।।ਬੇਅੰਤਪੂਰਨਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਣਾ।।ਆਪੇਮਿਲਾ
ਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ।।ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦਾਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾ
ਇਜੀਉ।।੪।।੪।। ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸਖੀਮਨਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ।।ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇਆਅਨੂਪੁਬਾਲਕੁਜੀਮਿਆ।।
ਸਤਿਗੁਰਿਸਤ੍ਰੁਭੇਜਿਦੀਆਚਿਰੁਜੀਵਨਵਡਪੁੰਨਿਆ।।ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਮੰਗਲੁਹਰਿਗੁਨਗਾਵ
ਹੋ।।ਨਤੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਫਲੁਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਵਹੋ।।੧।।ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਏਕਤ੍ਰਖਰੇਪਰਵਾਰੁ
ਘੁਲਾਇਆ।।ਵੀਤਿਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹਰੇਜਿਨੁਸਭਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ।।ਸਤਿਗੁਰਬਾਹਿਕੇਵੰਡੇਵੀਤੀ
ਸਗਲਭਾਉਤਿਦਿਵਾਇਆ।।ਕਰਮਾਉਪਰਿਵੰਡਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆ।।ਸਭਸਿਖਸੰਗਤਿਭ
ਈਇਕਤ੍ਰਮਹਾਅਨੰਦਸਮਾਇਆ।।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਾਮਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖਮੈਪਾਇਆ।।੨।।ਕੀਤੀ
ਸਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ।।ਭਰਮਨਉਤਰੇਤੁਕਮਾਇਆਨੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ।।ਗੁਰ
ਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਹਰਦਾਤਾਰਦਮਲਿਬਾਲਕੁਪਾਇਆ।।ਸਗਲਵਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜ੍ਹਿਆਗੋ
ਵਿੰਦੁਰਿਦੈਸਮਾਇਆ।।ਜੋਵਨਵਾਨਤਾਸੁਕਰਨਾਬਿਰਖਾਕੋਇਨਜਾਈ।।ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਪ
ਰਿਕਾਮੇਰਾਪੂਰਨਸੰਤਿਸਖਾਈ।।੩।।ਸਾਧਸੰਤਾਇਕਤ੍ਰਕਰੇਬਾਲਕਕਰਨੁਅੰਗੇਵਾ।।ਲਖੇਸੁਨਾਨਨਾਨਕੁ

ਰਾਮ ਭਣੇ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹੁ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਆ ਤਿਨ੍ਹਿ ਗਵਾਇਆ ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟਾ
ਇਆ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਆਇਆ ਵੀਆਹੁ ਰਚਿ ਵਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਜਾਂ ਵਧਾਈਨਾ
ਕੁਰਿ ਸੁਤਿ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਵਾ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਵਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੪॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣੁ ਭੈ ਹਰਣੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਉਦਮੁ ਅਗੋਚਰੋ (ਅਗਮੁ) ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ

ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀ

ਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥

॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਮਿਲੇ ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਅਠੇ ਸਡਾ ॥ ਰੁਤੀ ॥ ਛੰਤ੍ਰ ॥੨ ਜੁਮਲਾ ਛੰਤ੍ਰ ੮ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥
ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਂਡੇ
ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾ
ਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ
ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀ
ਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿ
ਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ
ਗਹਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾ
ਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ
ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇ
ਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇ
ਕੁ ਰੂਪੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰੂਪੁ ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਗਵਿਆ
ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ ਊਤਮ ਸਬਦਿ ਸ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਊ
ਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ
ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਜੁਗ ਚਾਰੇ
ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਰਹਸੀ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ

ਹੀਰਹਾਆਇਨਜਾਇਜੁਗਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁਸਬਦੁਗਅਨ
ਮਨਿਰੈਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮੰਨੀ॥੧੧॥ਬਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਖੋਲਿਵਣੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਕ
ਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਣੀ॥ਪ੍ਰੇਮਬੁਝਾਈਰਲੀਸਿਉਮਨਿਅਹਿਸਬਦੁਅਨੀਹ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਈਨਿਚੰਤ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚਾੜੀਲਾ
ਇਤਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆਜਗਿ॥ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆਠਗਾਇ
ਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿਗੁਤਾਜਗੁਜਮਪੰ
ਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟਣਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ॥ਆਥਿਹੋ
ਇਤਮੁਗਧੁਸਿਆਣਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਣਾਜਗੁਬਉਰਾਣਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾ
ਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ਜੋ
ਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਜਗ
ਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀ
ਰਿ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈ
ਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿ
ਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁ
ਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿ
ਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫ
ਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿ
ਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥
ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥ਖਾਤਪੀ
ਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹ
ਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨਆਵੈਆਇ ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰ
ਮੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇ

ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ।ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ।ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ।ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸ ੩੯੮
ਮਾਲਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ।ਦਹਦਿਸਿਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ।ਮੇਲੁਭਇਆਸਤਿਗੁ
ਰੂਮਿਲਾਇਆ।੨੧।ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁਲਾਵੈਤੋਲੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈ
ਜਾਇਨਿਸੰਗੁ।ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜਲਾਇਕਲੰਕੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾ
ਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ।੨੨।ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ।
ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ।ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ।ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ।ਚਿੰ
ਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ।ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁਖੁਹੋਇ।ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ।ਮੁਕਤਿਭਇਆ
ਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ।੨੩।ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ।ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹੰਢਿ।ਧੂਪਛਾ
ਵਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ।ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ।ਛਾਇਆਛੂਛੀਜਗਤੁਭੁਲਾਨਾ।ਲਿ
ਖਿਆਕਿਰਤੁਧੁਰੇਪਰਵਾਨਾ।ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿਕਾਲੁ।ਕਾਇਆਛੀਜੈਭਈਸਿਬਾਲੁ।੨੪।
ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ।ਜੁਗਿਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ।ਜ
ਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪਤਿਸਾਖੁ।ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ।ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ।ਜੈਜੈ
ਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸ।ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸ।੨੫।ਝਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ।ਝੂ
ਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ।ਜਨਮਿਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ।ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ।ਝੁਰਿਝੁਰਿ
ਝਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ।ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ।ਪਾਈਨਵਨਿਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ।ਆਪੇਦੇਵੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ।੨੬।ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇਬੂਝੈ।ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ।ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ।
ਨਿਰਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ।ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟ।ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾਚੁਅਖੋਟ।ਗੁਰਿਕਹਿਆ
ਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ।ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ।੨੭।ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋ
ਲਹਿਸਹੀ।ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂਦਿਸਗਹੀ।ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ।ਦੁਰਮਤਿਪਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ
।ਟੂਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ।ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿ।ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾ
ਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ।੨੮।ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ।ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ।ਠਾਕੁਰੁਏਕੁ
ਸਬਾਈਨਾਰਿ।ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ।ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰਹਾਈ।ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾ
ਈ।ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ।ਸਾਈਸੁੋਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ।੨੯।ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾ
ਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰ।ਡਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ।ਡਰਪਿਮੁਈਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰ
ਤਿਸੁਜਾਣਿ।ਡਰੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ।ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾ

ਨਦੀ ਡੂਬਿ। ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ। ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇ
ਇ। ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ। ੨੦। ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕ
ਰਾਰਿ। ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ। ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾ
ਉ। ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ। ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ
ਨਾਉ। ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ। ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ
ਕੋਇ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਹਲਾ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ। ੨੧। ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ।
ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ। ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ। ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ। ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ। ਅਗਿਆ
ਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ। ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ। ਵਿਛੁੜਿਆ
ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ। ੨੨। ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ। ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿ
ਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ। ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ। ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ
ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ। ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ। ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂ
ਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ। ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ। ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾ
ਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ। ੨੩। ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ। ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ। ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ। ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾ
ਰਾ ਆਧਾਰੁ। ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ। ਥਾ
ਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ। ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ
। ੨੪। ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ। ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ। ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ। ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲ
ਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ। ੨੫। ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ। ਧ
ਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ। ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ।
ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ। ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ।
ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ। ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ। ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ। ੨੬। ਨਾਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾ
ਹਿ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁ ਨ ਓਹੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ। ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆ

ਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਿਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥੁਨਹੀਨਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜ
ਨਸੇਰੰਗੁਲੇਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀ
ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪ
ਛਾਣੈਆਪੁ॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ॥ਕਿਉ
ਆਵਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਝੂਠੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀ
ਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੩੮॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਊਆ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਾਥਾਚੋ
ਗਚੁਗੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾਲਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁ
ਕਤਿਨਭਾਲਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਇਵਛੂਟੈਫਿਰਿਫਾ
ਸਨਪਾਇ॥੩੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿ
ਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਹਿ॥ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤੇਹਿ॥ਬਿਰਲੋ
ਗਿਆਨੀਬੂਝਣਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲ
ਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿ
ਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿਭਜੈ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੈਉਸਰੇਢਾਹੈ॥ਸਰਭਰਿਸੋਖੈਭੀਭਰਿਪੋਖੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ॥
ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭਏਦਿਵਾਨੇਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਨ
ਖਿੰਚੈਤਿਨਜਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥ਭਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਭਭੈਭਉਜਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਆਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿਆਇਵਮਰੀਐ॥੪੧॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾ
ਥਿ॥ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿ॥ਮਨੁਝੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵਗਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮ
ਹਿਮਨੁਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾ
ਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁ
ਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ॥
ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀ
ਤੁਕਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥
ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੪੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆ

ਪੈਆਪਣੀਕੀਏਤਿਤੁਖੰਧੇਪੀਰ।ਗਹੁਘਰਾਭੀਹਾਦਲਾਸਮੁੰਦ੍ਰੁਗਰਅਸਗਾਹ।ਸੋਤਰਿਆਅਦਿਗਾਹਣੁਕਰਿਮੁਈ
ਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਧਰਿਜਾਹ।ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੈਕਿਉਤਿਤਸੰਗਿਮਿਲਉਧਿਆਇ।ਤਿਤਹੀਜੇਸੀ
ਥੀਰਹਾਜਾਪਿਜਪਿਰਿਦੈਸੁਰਾਰਿ।ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਿਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ।ਨਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣ
ਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ।੪੪।ਦਸਕਰੀਆਘਰਸੀਮਣੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ।
ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਆਹਪਲੈਪਾਇ।ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ।ਗ
ੜਿਦੇਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ।ਨਾਕਰਰੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰਦੇਇ।ਵਜਹੁਗ
ਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ।ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।ਆਪਿਕਰੇ
ਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ।੪੫।ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ।ਨਰਕਨਿ
ਵਾਰਣਨਰਹਨਹੁਸਾਚਉਸਾਚੈਨਾਇ।ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਫਿਰਿਓਅਤਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ।ਲਾਲ
ਰਤਨਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਾਥਿਭੰਡਾਰੁ।ਊਤਮਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ।ਨਾਨਕਪ੍ਰੀ
ਤਮਰਸਿਮਿਲੈਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ।ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ।੪੬।ੜਾੜੈਰੂੜਾਹਰਿਜੀਉਸੋਈ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁ
ਨਕੋਈ।ੜਾੜੈਗਾਰੁੜੁਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਹਿ।ਸੋਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ।ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆ
ਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ।ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ।੪੭।ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ।ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ।ਸਚਿਆਰੀਸਚੁ
ਸੰਚਿਆਸਾਚਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ।ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ।ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਸੁਜਾ
ਣੁਤੂਸਰਵਰੁਤੂੰਹੰਸੁ।ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁ।ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀਜਿ
ਨਿਕੀਤੀਸੋਜਾਣੁ।ਬਿਖਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੁਹੈਬੂਝੈਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ।੪੮।ਖਿਮਾਵਿਹੂਣੇਖਪਿਗਏਖੂਹ
ਣਿਲਖਅਸੰਖ।ਗਣਤਨਆਵੈਕਿਉਗਣੀਖਪਿਖਪਿਮੁਏਬਿਸੰਖ।ਖਸਮੁਪਛਾਣੈਆਪਣਾ
ਖੂਲੈਬੰਧੁਨਪਾਇ।ਸਬਦਿਮਹਲੀਖਰਾਤੂਖਿਮਾਸਚੁਸੁਖਭਾਇ।ਖਰਚੁਖਰਾਧਨੁਧਿਆਨੁਤੂਆ
ਪੇਵਸਹਿਸਰੀਰਿ।ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਜਾਪੈਸਦਾਗੁਣਅੰਤਰਿਮਨਿਧੀਰ।ਹਉਮੈਖਪੈਖਪਾਇਸੀਬੀਜ
ਉਵਥੁਵਿਕਾਰੁ।ਜੰਤਉਪਾਇਵਿਚਿਪਾਇਅਨੁਕਰਤਾਅਲਗੁਅਪਾਰੁ।੪੯।ਸ੍ਰਿਸਟੇਭੇਉਨਜਾਣੈ
ਕੋਇ।ਸ੍ਰਿਸਟਾਕਰੈਸੁਨਿਹਚਉਹੋਇ।ਸੰਪੈਕਉਈਸਰੁਧਿਆਈਐ।ਸੰਪੈਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕੀਪਾਈ

ਐ॥ ਸੀ ਪੇ ਵਾਗਹਿ ਵਿਛੁੜ ਕਰ ਰੋਗ॥ ਸੀ ਪੇ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਗ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ॥੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ॥੫੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ॥

ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ॥ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ॥ ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ॥ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ

ਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੇ॥ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ॥ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉਸਾਚੁਬੀ
ਚਾਰੋ॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ॥ਇਹੁਮਨੁਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈਸਾਚਿਪਿਆਰੋ॥੬॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਰਹਹਿਨਿਰਾਲੇਰੂਖਿਬਿ
ਰਖਿਉਦਿਆਨੇ॥ਕੰਦਮੂਲੁਅਹਾਰੋਖਾਈਐਅਉਧੂਬੋਲੈਗਿਆਨੇ॥ਤੀਰਥਿਨਾਈਐਸੁਖੁਫਲੁਪਾ
ਈਐਮੈਲੁਨਲਾਗੈਕਾਈ॥ਗੋਰਖਪੂਤੁਲੋਹਾਰੀਪਾਬੋਲੈਜੋਗਜੁਗਤਿਬਿਧਿਸਾਈ॥੭॥ਹਾਟੀਬਾਟੀ
ਨੀਦਨਆਵੈਪਰਘਰਿਚਿਤੁਨਡੋਲਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਟੇਕਨਟਿਕਈਨਾਨਕਭੂਖਨਜਾਈ॥ਹਾਟੁਪਟ
ਣੁਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰੋ॥ਖੰਡਿਤਨਿਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹਾਰੰਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੋ॥੮॥
ਦਰਸਨੁਭੇਖਕਰਹੁਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾਮੁੰਦ੍ਰਾਝੋਲੀਖਿੰਥਾ॥ਬਾਰਹਅੰਤਰਿਏਕੁਸਰੇਵਹੁਖਟੁਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾ॥
ਇਨਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜਿਚੋਟਨਖਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗ
ਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੯॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁਦ੍ਰਾਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿ
ਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਸਮਝਪਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ॥੧੦॥ਊਂਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ॥ਕਾਂਇਆਕੜਾਸਣੁਮਨੁਜਾ
ਗੋਟੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰਜਮੁਹੈਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾਕਵਨੁਸੁ
ਮੁਕਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਜੁਗਤਾ॥ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ॥ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੨॥ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧੩॥ਕਿਉਕਰਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥
ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ॥ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁਕਿਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾ
ਰੈਸੁਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧੪॥ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ॥ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ॥੧੫॥ਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ॥ਉਡੈਨਹੰ
ਸਾਪੜੈਨਕੰਧੁ॥ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ॥੧੬॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁ
ਤਜਿਓਉਦਾਸੀ॥ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ॥ਕਿਸੁਵਖਰਕੇਤੁਮਵਣਜਾਰੇ॥ਕਿਉਕਰਿਸਾਥੁਲੰ
ਘਾਵਹੁਪਾਰੇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਭਏਉਦਾਸੀ॥ਦਰਸਨਕੈਤਾਈਭੇਖਨਿਵਾਸੀ॥ਸਾਚੁਵਖਰਕੇ
ਹਮਵਣਜਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ॥੧੮॥ਕਿਤੁਬਿਧਿਪੁਰਖਾਜਨਮੁਵਟਾਇਆ॥ਕ

ਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੈ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥ ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥ ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥ ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ [illegible] ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ

੨੬

ਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਧਿਆ
ਵੈ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।੨੭।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀਚਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐ
ਤਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਪ
ਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ।੨੮।ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ।ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾ
ਰਿ।ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ।ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ।੨੯।ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ
।ਤਿਸਮਹਿਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾਜੀ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇ।ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾ
ਇ।ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ।ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।੩੦।ਗੁਰਮੁਖਿਅਸ
ਟਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚਸੁਧੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿ
ਸਤਾਰੇ।੩੧।ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਜੋਗਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੁ।
ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।੩੨।
ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋਇ।ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ।ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿ
ਆਨਬੀਚਾਰੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ।੩੩।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇ
ਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ।ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ।ਬਾਰਹਮਹਿਜੋਗੀਭਰਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਚਾ
ਰਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ।ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਿਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰਿ।
ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ।੩੪।ਗੁਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ।ਗੁਰ
ਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ।੩੫।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾ
ਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁ।
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ।੩੬।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਬੇਦ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਭੇਦ।ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤ
ਮਿਟਾਵੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ।੩੭।ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮੈ
ਆਵੈਜਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਘਾਲਨਪਵਈਥਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰਮਨੂਆਅਤਿਡੋਲਾਇ।ਬਿਨੁਗੁਰ

ਪਤਿਤਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਿਸਮੀਅਹੰਮੇਮਰਿਵਾਦਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਘਾਟੇਘਾਟਾ॥੩੮॥ਜਿਸੁਗੁਰ ੩੯੨
ਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਮੁਕਤਿਮਹਾਸੁਖੁਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਤਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥੩੯॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੈ॥ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇਦੁਬਭੀਖ
ਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥੪੦॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਚੂਕੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਇ॥੪੧॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋ
ਇ॥੪੨॥ਕਵਣਮੂਲੁਕਵਣਮਤਿਵੇਲਾ॥ਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸਕਾਤੂਚੇਲਾ॥ਕਵਣਕਥਾਲੇਰਹਹੁ
ਨਿਰਾਲੇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵ
ਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵੇਲਾ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ॥ਅਕਥਕ
ਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਜਿਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਣੁ
ਅਹਾਰੁ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾਹਨੁ॥ਕਵਨਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕ
ਉਜਾਣਿਸਮਾਵੈ॥ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੋ
ਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਸਬਦੁਕਮਾਈਐਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ
॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰ
ਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕਵਨੁਜੋਧੁਜੋ
ਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦੁਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂ
ਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਚੈਮ
ਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੪੯॥ਨਾਮੁਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁ

ਖੁ ਕਾਗੁ ਸੰਤਾਪੈ। ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ। ਦੂਜਾ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ। ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ। ਨਾ
ਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ।੫੦। ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ। ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ ਜੋ
ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ। ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ। ਜੋ ਜਨੁ
ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ। ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ।੫੧। ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ। ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ
ਤੇ ਹੋਈ। ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ਸੇ ਕੈਸੇ। ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ। ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾ
ਹਿ। ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ।੫੨। ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ। ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂ
ਰੇ। ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ। ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ। ਨਾਨ
ਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ।੫੩। ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ। ਸੁੰਨ
ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ। ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ। ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ। ਨਾਨਕ
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ।੫੪। ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ। ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ।
ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ। ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ। ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ। ਨਾਨਕ
ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ।੫੫। ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ।
ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ। ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ। ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ।
ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ।੫੬। ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ। ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ। ਸਹਜਿ ਰਤਾ
ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ। ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ। ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸ
ਚ ਭਾਇ।੫੭। ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ। ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁ
ਲ ਵਾਈ ਕਹੀਐ ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ। ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ।
ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਕਰਿ
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ। ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ।੫੮। ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ। ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ। ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ। ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ
। ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ। ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸ
ਬਦੁ ਪਛਾਣੈ।੫੯। ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਵਾਈ ਅਉਧੂ ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ਚੀ
ਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ। ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ

ਜਾਂਹੈਤਾਹਰਿਤਾਮਿਲਣਗੋਪਿਆਂਮੇ॥ਸੁਖਮਤਾਇਕੀਪੰਗੁਲਾਬੁਝੈਨਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਹਤੇਉਪਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੮੧॥ਮਨਕਾਜੀਉਧਿਵਨੁਕਥੀਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਸੁਖ
ਦੀ॥ਗਿਆਨਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਉਨੁਅਉਧੂਸਿਧਕੀਕਵਨਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਧੂ
ਹਉਮੈਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅ
ਸਥਿਰੁਰਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ
॥੮੨॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸਬ
ਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕ
ਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥੮੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀ
ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਪਿਓਪੀਓਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੮੪॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈਸੁ
ਸਬਦੁਅਉਧੂ ਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸ
ਇਹੁਮਨੁਪਾਏ॥ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂਲੁਪਛਾਣੈ
ਆਤਮਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸ
ਮਾਵੈ॥੮੫॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿ
ਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਤਤੁਲਹੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿ
ਸੁਸਬਦਿਲਹੈ॥ਖਾਵੈਦੂਖਭੂਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਣੀਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰੰਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ॥੮੬॥ਜਾ
ਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ॥ਨਾਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿ
ਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿ
ਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇ
ਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੋਸਾਚਾ॥੮੭॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਅਉਧੂਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾ
ਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨ
ਹੋਤੀਤਉਅਕੁਲੀਣਿਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ॥ਸਾਚਬਿਨਾਸੂਚਾ
ਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੮੮॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿ

ਨਸਿ ਜਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥ ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥੧॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮ: ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇ

ਕੁਲੈਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਅਗਿਆਨੁਕਾਟੁਮੁਕਤੀਜੋਗੀਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕੋਨਦਰੀਆ
ਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੈਤਖਤੁਰਚਾਇਆਬੈਸਣਕਉਜਾਂਈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇ
ਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਚਾ
ਨਣੇਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਤੂਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈ
ਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀਆਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿ
ਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਦੂਜਾ
ਕੋਨਾਹੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੋਰੁਹੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਹੀ॥
ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਇਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀ
ਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ॥ਸੋਸਹੁਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈ
ਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾ
ਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ੩॥ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇ
ਆਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ॥ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓ
ਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿ
ਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥ਇ
ਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਹੁਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ॥ਏਨਾਨੋ
ਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ॥ਸਭੁਇਕੋਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ ਕਹਿਆਸਬਦੁਨਮਾਨਈਹਉਮੈਛਡੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰ
ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਉਕਰਿਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥
ਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥
੨॥ਮਃ੩॥ਜੀਵਤਮਰਣਾਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾਰੂਭਾਉਲਏਇ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਉਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਰਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕ
ਮਿਕਮਾਵਨਿਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣ
ਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾਈ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂ

ਤੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਆਇਆ ਤੇ ਫਿਰੈ ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤਿ ਤੀਰਥ ਗਏ॥ ਓਹੁ ਤਪੁ ਪਾਵੈ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸੋ ਤਪਾ ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਵਰਤਣਿ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇਰਾ ਬਿਨਾਸਣਿ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ॥ ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਕਰੇਨਿ॥ ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ॥ ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ॥ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਤੀ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭੁ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੀਤੀ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਤੀ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਤੀ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ

ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਭਰਮੁਗਇਆਤਾਜਾਗਿਆਚੂਕਾਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਤਿਸਨੋਰੂਪੁਅਤਿਅਗਲਾ॥ਰੂਪ
ਜਿਸੁਹਰਿਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਰਵੈਪਿਰੁਆਪਣਾਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਮਨਮੁਖਿਸੀਗਾਰੁਨਜਾਣਨੀਜਾ
ਸਨਿਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੀਗਾਰੁਕਰਹਿਨਿਤਜੰਮਹਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸੈਸਾਰੈਵਿਚਿ
ਸੋਭਨਪਾਇਨੀਅਗੈਜਿਕਰੇਸੁਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਦੁਹੁਵਿਚਿਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਚੰਗੈਮੰਦੈਆ
ਪਿਲਾਇਅਨੁਸੋਕਰਨਿਜਿਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸਾਂਤਿਨਆਵਈਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁਹੈਦੂਜੈ
ਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਨਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ
ਸੋਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤਿਨਜਮਕੀਤਲਬਨਹੋਵਈਨਾਓਇਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਸਚੈ
ਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਅਲਿਪਤੁਸਦਾਰਹੈਹੋਰਿਧੰਧੈਸਭਿਧਾਵਹਿ॥ਆਪਿਨਿਹਚਲੁਅਚ
ਲੁਹੈਹੋਰਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਈ
ਐਸਚਿਸਿਫਤਿਸਮਾਵਹਿ॥ਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਚਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਤੂਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਜੋਬੁਝੈਸੋਫਲੁਪਾਏਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰਤਾਫਿ ਜੋ
ਰੈਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਭਗਤੁਹੋਇਵਿਣੁਮੰਨੇਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮ
ਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਇਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਉਨ ਅੰਤਰਿਲੋ
ਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਓਇਆਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਿਗਲਾਕਰਹਿਓਨਾਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੁ॥ਅਗੈਦਰਗਹਿ
ਲੇਖੈਮੰਗੀਐਮਾਰਿਖੁਆਰੁਕੀਚਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਏਹਕੂੜੈਕੀਮਲੁਕਿਉਉਤਰੈਕੋਈਕਢਹੁਇਹੁਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਨਾਮੁਦਿੜਾਏਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਟਣਹਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪੇਨਾਮੋਆਰਾਧੇਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰ
ਹੁਸਭਿਨਮਸਕਾਰੁ॥ਮਲੁਕੂੜੀਨਾਮਿਉਤਾਰੀਅਨੁਜਪਿਨਾਮੁਹੋਆਸਚਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜਿਸਦੇਇਹਿ
ਚਲਤਹਹਿਸੋਜੀਵਉਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਨਾਹਿਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਜਿਥਹੁਹਉਮੈਜਾਈਐ॥ਰਸਕਸਸਾਦਾਬਾਹਰਾਸਚੀਵਡਿਆਈਐ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇ
ਤਿਸੁਦੇਇਆਪਿਲਏਮਿਲਾਈਐ॥ਘਟਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਪਿਆਈ॥੯॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਬਾਬਾਣੀਆਕਹਾਣੀਆਪੁਤਸਪੁਤਕਰੇਨਿ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈਸੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸੇਈਕਰ
ਣਕਰੇਨਿ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਬਿਆਸਸੁਕਨਾਰਦਬਚਨਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੈਲਾਏਸ
ਚਿਲਗੇਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇਨਿ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਭਏਜਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਨਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਗੁਰੂਜਿ

ਤਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਕੀਆ ਪੇਵਰ ਮਕਰੇਨਿ॥ ਓਇ ਕੁਾਹੈ ਛਆਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਚੇਲੇਨਿ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸ
ਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾ
ਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਓਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਿਦ ਧਰਨਾ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ॥ ਇਕਿ ਕੂ
ੜੁ ਕੁਸਤੁ ਲਾਇਅਨੁ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ
ਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਸਤੀ ਪਾਪੁ
ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ
ਜਾਉ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ॥ ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ਕ
ਰੇ ਖੁਦਾਇ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ॥ ਲੋਕ
ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ ਹੋਇ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ॥
ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕ
ਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪ
ੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ॥
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਜੋਗੀ
ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰ
ਜਣਹਾਰੁ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ
ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ॥
ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ
ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ॥ ਮਨਮੁਖ
ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ॥੧੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ
ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ॥ ਨਾ ਸਤਿ
ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿ
ਲੈ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ
ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁ

ਲਾਈ ਪੰਧਾ ਸਿਰਿ ਤਿਸ ਸਾਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਤਕੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ ਧੂਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਕਾਹੇ ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹਹਿ ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਆਪਿ ਉਧਰੈ ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜੋ ਦੇਇ ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰੇ ਮਨਾ ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਭਗ

ਤੀਰਾਪੈ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾ
ਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਹੰਸਰਦਾਨੁਦੇਇੰਦ੍ਰੁਰੋਆਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈ
ਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆਖਾਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲਖਮ
ਣੁਵਿਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭ
ਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥
ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗ
ਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾ
ਹਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ॥
੧॥ਮਃ੨॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪ
ਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਕਾਇਆਹੰਸੁਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤ
ਨਾਪਰਖਣਜਾਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥੧॥ਮਃ੨॥ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀਖੋ
ਲੀਆਇ॥ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰ
ਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਹਿਲੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰ
ਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸਬਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥
ਤਿਤੁਘਟਿਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝ
ੜਿਪਾਇ॥੧॥ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾ
ਹਿ॥੧॥ਮਃ੨॥ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁਜਾਖਾਹੋਇ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉਆਖੈਕੋਇ॥ਜਿ
ਥੈਸੁਵਸਤੁਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ॥ਨਾਨਕਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸਤੁਪਛਾਣਿ॥੨॥ਮਃ੨॥
ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜੁਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁਸਭਮ
ਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇਸਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਣਿਆਸਚੁਪਰਗਟੀ

ਏਸਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੋਸਚੁਹੈਗੁਰਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਸਾਵਣੁਰਾਤਿਅਹਾੜੁਦਿਹੁਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਖੇਤ॥ਲਬੁਵਤ੍ਰੁਦਰੋਗੁਬੀਉਹਾਲੀਰਾਹਕੁਹੇਤ॥ਹਲੁਬੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਣਹੁਕਮੀਖਟੇ
ਖਾਇ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਮੰਗਿਐਅਉਤੁਜਣੇਦਾਜਾਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਭਉਭੁਇਪਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇਦ॥
ਹਲੁਹਲੇਮੀਹਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵਤ੍ਰਵਖਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਉਬੀਜੁਬਖਸੀਸਬੋਹਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦਰੋ
ਗ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਜਾਵਹਿਸਗਲਵਿਜੋਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭ
ਇਬੋਲੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਹੈਨਿਤਨੀਰੁਵਿਰੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਥਿਤਤੁਕਢੋਲੈ॥ਅੰ
ਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਲਧਾਟੋਲੈ॥ਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ
ਮ:੨॥ ਨਾਨਕਚਿੰਤਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥ਜਲਮਹਿਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਦੇਇ॥
ਓਥੈਹਟੁਨਚਲਈਨਾਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ॥ਸਉਦਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ॥ਜੀਆਕਾਆਹਾਰੁਜੀ
ਅਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ॥ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿਨਾਭਿਸਾਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤੁਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸ
ਹੀਹੇ॥੧॥ਮ:੧॥ਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਮਛੁਲੀਝੀਵਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲੁ॥ਮਨੂਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅਚਿੰਤਾ
ਜਾਲੁ॥ਨਾਨਕਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀ
ਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡਭਾਗੀਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਵੇਲਿਪਿੰਞਾਇਆਕਤਿਵੁਣਾਇ
ਆ॥ਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਖੁੰਬਿਚੜਾਇਆ॥ਲੋਹਾਵਢੇਦਰਜੀਪਾੜੇਸੂਈਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿ
ਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾ
ਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁਕਿਛੁਹੰਢੈ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾਤਿ
ਚਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ਮ:੧॥ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰੁ॥ਸਬਦੇ
ਸਾਣਰਖਾਈਜਾਇ॥ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋ
ਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ਮ:੧॥ਕਮਰਿਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕੇਅ
ਸਵਾਰੁ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿ
ਅਚਲੈ॥ਰਤਨੁਬੀਚਾਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਲੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਵਡਿਆ

ਈ।੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋਇ।ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆ
ਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ।੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਕਿਛੁਆਸਾਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ।ਕਿਆਕਰੇਏਹਬਪੁ
ੜੀਜਾਭੁਲਾਏਸੋਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ।ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਨਿ
ਹਚਲੁਏਹੁਧਨੁ।ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ।ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏਕੁਭ
ਨੁ।ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ।੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਰਵਰਹੰਸੁਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖ
ਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ।ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀਸੋਹੰਸਾਕਾਖਾਣਾ।ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇ
ਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਣਾ।ਓਨਾਰਿਜਕੁਨਪਾਇਓਓਥੈਓਨਾਹੋਰੋਖਾਣਾ।ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾਈਐਕੂ
ੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ।ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੈਪੈਯਾਪਰਵਾਣਾ।੧॥ਮਃ੧॥ਸਾਹਿ
ਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇਇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਆ
ਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ।ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ।
ਇਕਿਆਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਈਅਨੁ।ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਆਪੇ
ਨਾਇਲਾਈਅਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ।੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਤਾਣਿ।੫੨

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕੁਮਃ੫॥ ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁ
ਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠੁ।ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ।ਹਰਿਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ।੧॥ਮਃ੫॥ਇ
ਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀਸਭਿਵਾਦਿ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ।ਸਾਕਤ
ਦੁਰਜਨਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ।ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿ।
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆਪੇਹੀਥਟਿਆ।ਆਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆ।ਆਪੇਕਰਿਪ
ਸਾਰੁਆਪਿਰੰਗਿਰਟਿਆ।ਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ।ਅਗਮਅਥਾਹੁਬੇਅੰਤੁ
ਪਰੈਪਰਟਿਆ।ਆਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਕੇਵਡੁਮਟਿਆ।ਸ
ਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ।੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸ
ਤਿਗੁਰੁਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ।ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ।ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ।ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ।੧॥
ਮਃ੫॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ।ਕੋਈਐਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਮੈ

ਲੋਇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵ
ਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ਦੇ ਕੈ ਆ
ਪਿ ਕਰ ॥ ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ
ਐ ॥ ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅ
ਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸ
ਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁ
ਖ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ ਗੁਰਿ ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮ
ਨੁਖ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਭਗਤੁ ਗਿ
ਆਨੀ ਤਪਾ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ਸੋਈ ਅ
ਜਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗ
ੜੇ ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ
ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ
ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਅਨਤ ਨ
ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ
ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ
ਮੋਹੜਾ ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ
ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ

ਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਸੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿ
ਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਕਦੇਨਮੋੜੈਰੰਗੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲ
ਤੀਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ॥ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁਹੈਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਥੁ॥ਹਰਿਇਕਸੈਦੀ
ਮੈਟੇਕਹੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧਰਿਕੈਹਥੁ॥ਵਡਾਸਾਹਿ
ਬੁਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ॥ਮਨਕੀਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਧੁਰਿਸੰਜੋ
ਗ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗ॥੧॥ਮ:੫॥ਮਨਮੁਖਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸਨ
ਬੰਧੁ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ॥ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾਵਨੇਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁ॥ਜਿਤੁ
ਦਿਨਿਕਿਛੁਨਹੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰਧੁ॥ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ॥ਕੂੜਾ
ਗੰਢੁਨਚਲਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧੁ॥ਅੰਧੇਆਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ॥ਝੂਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆ
ਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਧੁਰਿਪੂਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਬਰੇ
ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਹਾਕੁ॥ਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਾ
ਕੁ॥ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁ॥ਦਿਸੈਸਚਾਮਹਲੁਖੁਲੈਭਰਮਤਾਕੁ॥ਜਿਸਹਿਦਿਖਾਲੇਮਹਲੁਤਿਸੁ
ਨਮਿਲੈਧਾਕੁ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿਮੇਰਾਕੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲਾਗੁ॥
ਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ॥੫॥ਸਲੋਕੁਮ:੫॥ਰੰਗਲਾਖੀਕੁਸਚੁਦੇਵੈਲੁਸੁਲਾਈਜੋਤਉਕਰੇ
ਉਪਾਰਲਾ॥ਸਿੰਦੁਰਘਚਨਤਮਸੁਲਹੁਛਬੀਲੀ॥ਪਿਰਤੈਡਾਮਨਸਾਧਾਰਲਾ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਆ
ਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਣਾ॥ਊਣੀਨਾਹੀਝੂਣੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਹੂਣੀ॥ਪਿਰੁਛੈਲਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾ
ਇਓਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ॥ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਾਹਉਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ॥ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉ
ਲਾਗੀਤੂਸੁਣਿਸਚੁਸੰਦੇਸਾ॥ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣ
ਤਿਸਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ਕਰਮਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥
ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕੁਦੇਵਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਮ:੫॥ਕਾਹੇਮਨਤੂੰਡੋਲਤਾਹਰਿ
ਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਧਿਆਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ॥ਓਨੀਛਡਿ
ਆਮਾਇਆਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮੰਨੇਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾ
ਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿ

ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਾੜਿ

ਆ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ

ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤਾ ~~ਤਿਸੁ ਬਹੁਤਾ~~ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ ਜਿਸ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਜਿ

ਸ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ

ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਫਿ

ਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਨੀਦ ਵਿਆਪਿਆ ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ ਕਰ

ਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ

ਲਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ਬ

ਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣਿ ਜਾਵੈ ॥ ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ਮਤੁ ਹੋਵੈ ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ

ਤਿਤੁ ਹੀ ਲਾਗਾ ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪ

ਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਹੰਸ ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ

ਭਰਪੂਰੇ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ

ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ

ਤਾਰੇ ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਅਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥

ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ ਦੇਹਾ ॥ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ਮਾਇਆ

ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂ

ੜਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨ

ਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ਉਘੜਿਆ ਪ

ੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁ

ਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ਅਉਗਣ ਕਟੇ ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿ

ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿ

ਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰ

ਤੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ਸੋ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਸੰਤੁਸਟੁ ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ

ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਚਾ ਸੋਧਿਅਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲੁ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲੁ ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਰਾਧੇ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥

੧॥ ਮਃ ੫॥ ਅਨੰਦੁਸੂਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁਨਿਤਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆ॥ ਅਵਰਸਿਆਣਪਾਛਾਡਿਦੇਹਿਨਾਨਕਉਧ
ਰਸਿਨਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿਣਾਵਣੇ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵ
ਣੇ॥ ਨਾਤੂੰਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿ
ਕਿਤੈਸਿਆਣਪੈ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇਉ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚਰਾ॥ ਤੂੰਭ
ਗਤਾਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੫॥ ਆਪੇਵੈਦੁਆਪੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਏਹਿਵੈਦਜੀ
ਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਣਾ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਖਾਇਣਾ॥ ਨਾਨਕਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਿਸਕੇਸਭਿਦੁ
ਖਮਿਟਾਇਣਾ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਹੁਕਮੇਉਛਲੈਹੁਕਮੇਰਹੈ॥ ਹੁਕਮੇਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ ਹੁਕਮੇਨਾਮੁਜਪੈਦਿ
ਨਰਾਤਿ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹੋਵੈਦਾਤਿ॥ ਹੁਕਮਿਮਰੈਹੁਕਮੇਹੀਜੀਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਨਾਨਾਵਡਾਥੀਵੈ॥ ਹੁਕਮੇਸੋਗਹਰਖ
ਅਨੰਦ॥ ਹੁਕਮੇਜਪੈਨਿਰੋਧਰਗੁਰਮੰਤ॥ ਹੁਕਮੇਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਏ॥ ਨਾਨਕਜਾਕਉਭਗਤੀਲਾਏ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਕੁਰਬਾਣੁਜਿਤੇਰਾਸੇਵਦਾਰੁ॥ ਹਉਤਿਸੁਢਾਢੀਬਲਿਹਾਰਜਿਗਾਵੈਗੁ
ਣਅਪਾਰੁ॥ ਸੋਢਾਢੀਧਨੁਧੰਨੁਜਿਸੁਲੋੜੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਸੋਢਾਢੀਭਾਗਠੁਜਿਸੁਸਚਾਦੁਆਰਬਾਰੁ॥ ਓ
ਹੁਢਾਢੀਤੁਧੁਧਿਆਇਕਲਾਣੇਦਿਨੁਰੈਣਾਰ॥ ਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਆਵੈਕਦੇਹਾਰਿ॥ ਕਪੜੁਭੋਜਨੁਸਚੁ
ਰਹਦਾਲਿਵੈਧਾਰ॥ ਸੋਢਾਢੀਗੁਣਵੰਤੁਜਿਸਨੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰੁ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ
ਅਮਿਉਰਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਸਿਮਰਿਹਰਿਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ ਉਪਦੇ
ਸੁਸੁਣਹੁਤੁਮਗੁਰਸਿਖਹੁਸਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥ ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਸਫਲੁਹੋਇਮਨਮਹਿਲਾਇਹੁਭਾਉ॥
ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦੁਘਣਾਪ੍ਰਭਜਪਤਿਆਦੁਖੁਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਊਪਜੈਦਰਗਹਪਾਈ
ਐਥਾਉ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਗੁਰਪੂਰਾਮਤਿਦੇਇ॥ ਭਾਣੈਜਪਤਪਸੰਜਮੋਭਾਣੈਹੀ
ਕਢਿਲੇਇ॥ ਭਾਣੈਜੋਨਿਭਵਾਈਐਭਾਣੈਬਖਸਕਰੇ॥ ਭਾਣੈਦੁਖੁਸੁਖੁਭੋਗੀਐਭਾਣੈਕਰਮਕਰੇਇ॥
ਭਾਣੈਮਿਟੀਸਾਜਿਕੈਭਾਣੈਜੋਤਿਧਰੇਇ॥ ਭਾਣੈਭੋਗਭੋਗਾਇਦਾਭਾਣੈਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ ਭਾਣੈਨਰਕਿ
ਸੁਰਗਿਅਉਤਾਰੇਭਾਣੈਧਰਣਿਪਰੇਇ॥ ਭਾਣੈਹੀਜਿਸੁਭਗਤੀਲਾਏਨਾਨਕਵਿਰਲੇਹੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਵਡਿਆਈਸਚੇਨਾਮਕੀਹਉਜੀਵਾਸੁਣਿਸੁਣੇ॥ ਪਸੂਪਰੇਤਅਗਿਆਨਉਧਾਰੇਇਕਖਣੇ॥ ਦਿਨਸੁਰੈਣਿ
ਤੇਰਾਨਾਉਸਦਾਜਾਪੀਐ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਵਿਕਰਾਲਨਾਇਤੇਰੈਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੁਖੁਵੰਞੈਜਿਸੁਨਾ
ਉਮਨਿਵਸੈ॥ ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਲਾਲੁਜੋਗੁਰਸਬਦੀਰਸੈ॥ ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਬੇਅੰਤਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ ਤੇ
ਰੀਸੋਭਾਤੁਧੁਸਚੇਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੫॥ ਮਿਤ੍ਰੁਪਿਆਰਾਨਾਨਕਜੀਮੈਛਡਿਗਵਾਇਆ

ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਸੁ ਵਿ
ਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸੁ
ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ
ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿ
ਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ
॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ
ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ ਜੇ ਕੀਚ
ਨਿ ਲਖ ਉਪਾਉ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾ
ਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿ
ਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾ
ਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥
ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤ
ਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾ
ਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰ
ਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ
ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫
ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾ
ਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹ
ਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤ
ਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥
ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ

ਮੇਦਰਗਾਹ ਮਲਾ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮਾ ਹੂ ਕਿਤੈ ਤਨ ਫੇਰੀਆ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇ
ਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ
ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ
॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜ
ਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ
ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹ
ਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ
ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾ
ਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥
ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂ
ਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਛਤੜੇ ਬਾ
ਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ
ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿ
ਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲੈ ਭਿਤਾ ॥ ਸੇ
ਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪ
ਆਰਿਆ ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥
੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ
ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸ
ਤੇ ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮ

ਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰ
ਨਿ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹੇ
ਸੋਇਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੇਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੋਈਸੁਧੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿ
ਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥ਜੋਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾਗ॥੧॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰ
ਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨ੍ਹਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇ
ਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮ
ਪੁਰਖੁਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉਗਣਕਟਿਮੁਖਉ
ਜਲਾਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਓਨੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁ
ਆਪਿਫੜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਰਖੇਗਲਿਲਾਏ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫॥ ਮੁਹਬਤਿਜਿਨ੍ਹ
ਖੁਦਾਇਦੀਰਤਾਰੰਗਿਚਲੂਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਅੰਦ
ਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮੁ॥ਨਾਨਕਰਵਿਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੋਮਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁਆਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੋਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭ
ਨਾਮੰਝਿਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁਪਤੁਆਪਿਪਰਗਟੀਐ॥
ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਗਣਤੁਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁ
ਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਨਾਲਿ॥੪੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਕੀ
ਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ॥ ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥
ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣਭਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਦਾਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟੁਸਤਾਣੀ
ਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਸਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖ
ੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿ
ਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥ਲਹਣੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿਕਾਇਆ
ਫੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰਹਟੀਐ॥ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆ
ਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖ
ਸੰਮਦੀਆਪਿਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ॥ਹੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿਠੇ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ॥

ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿਪੀਰਹੁਕੰਨ੍ਹਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨਿਬੰਨਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨਿਛ
ਟੀਐ॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀਐ॥੨॥ਜਿਨਿਕੀ
ਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਿਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸ
ਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕੁਕਾਇ
ਆਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰ
ਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡਖੀਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰ
ਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾਲੀ॥
ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋ
ਰਿੰਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਕਿ
ਓਨੁ॥ਮਧਾਣੀਪਰਬਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਿਬਾਸਕਿਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿ
ਆਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡਪਿਡਠਣਕਿਓਨੁ॥ਲਹ
ਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ॥ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀ
ਮਿਕਿਓਨੁ॥ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਿਕੈਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ॥ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁ॥੪॥ਫੇ
ਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋਰੁਮੁਚਗਰੂਰੁ॥ਲਭੁਤਿ
ਪਿਤਾਮੁਤਿਧਾਤੁਹੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰਿ॥ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੇਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ॥ਨੇੜੈਦਿਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈ
ਦੂਰੁ॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥੫॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿ
ਜੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ॥ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆ
ਕਰਿਮੇਰੁਮਧਾਣੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ॥ਘੋੜਾਕੀਤੋਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾ[illegible]ਣੁ॥
ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ॥ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ॥ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾ
ਇਓਸਤਹੁਛਾਵਾਣੁ॥ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਸੁਝੀਓਸੁਮਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰ
ਵਾਣੁ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰਿਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਝ
ਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰਬਤੁਮੇਰਾਣੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਣੁ॥ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿ
ਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਜੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤ੍ਰਾਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ਧੰਨੁਧੰਨੁ

ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥
ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ
ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ
ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਤਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥
ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮਿ ਖਲੋਆ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋ
ਆ ॥ ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮ
ਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾ
ਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥੮੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੨॥
ਗਿਰੰਥ ਓਅੰਕਾਰੁ ੧ ॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥੬॥ ਅਨੰਦ ਸਦ ੨ ॥ ਵਾਰਾਂ ੩ ॥ ਜੋੜੁ ੧੧੬
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲ
ਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀ
ਨੁ ਰੇ ॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇ
ਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ
ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜ
ਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ ਨਿਝ
ਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ
ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁ
ਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਉਨਮਦ ਚੜਾ ਮਦਨ
ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ
ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁ
ਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥
ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ

ਲੀਤੀ ਸਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਬਤ ਘਨਾ ਘਕਥ ਦੁਰੀ ਤੁਹੀ ਮਤੁ ਅਪਰ ਮਾਰਿ ਸੁਖੀ ਸਵਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੇ ਭ
ਰੋਸੇ ਮਗਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰਿ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆ
ਈ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ
ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾ
ਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ
ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕ
ਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾ
ਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭ
ਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥
ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾ
ਈ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥
ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰ
ਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ
ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨੈ ॥
ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਅਨੰਤ ਡਾਰ
ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾ
ਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹ
ਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇ
ਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇ
ਖਿਆ ॥੩॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ
ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਭੈਗੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੁਧਿਬਿਭੂਤਿਚੜਾਵਉਅਪਨੀਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਮਿਲਾਈ।ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਫਿਰਉਤਨਿ
ਨਗਰੀਮਨਕੀਕਿੰਗੁਰੀਬਜਾਈ।੨।ਪੰਚਤਤੁਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖਹੁਰਹੈਨਿਰਾਲਮਤਾੜੀ।ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰ,
ਤਹੁਧਰਮੁਦਇਆਕਰਿਬਾੜੀ।੩।੭॥ ਰਾਮਕਲੀ। ਕਵਨਕਾਜਸਿਰਜੇਜਗਭੀਤਰਿਜਨਮਿਕਵਨਫਲੁ
ਪਾਇਆ।ਭਵਨਿਧਿਤਰਨਤਾਰਨਚਿੰਤਾਮਨਿਇਕਨਿਮਖਨਇਹੁਮਨੁਲਾਇਆ।੧।ਗੋਬਿੰਦਹਮਐਸੇਅਪ
ਰਾਧੀ।ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਜੀਉਪਿੰਡੁਥਾਦੀਆਤਿਸਕੀਭਾਉਭਗਤਿਨਹੀਸਾਧੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਪਰਧਨਪਰਤਨਪ
ਰਤੀਨਿੰਦਾਪਰਅਪਬਾਦੁਨਛੂਟੈ।ਆਵਾਗਵਨੁਹੋਤਹੈਫੁਨਿਫੁਨਿਇਹੁਪਰਸੰਗੁਨਤੂਟੈ।੨।ਜਿਹਘਰਿਕ
ਥਾਹੋਤਹਰਿਸੰਤਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਨੋਮੈਫੇਰਾ।ਲੰਪਟਚੋਰਦੂਤਮਤਵਾਰੇਤਿਨਸੰਗਿਸਦਾਬਸੇਰਾ।੩
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਦਮਤਸਰਏਸੰਪੈਮੋਮਾਹੀ।ਦਇਆਧਰਮੁਅਰੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾਏਸੁਪਨੰਤਰਿਨਾਹੀ।
ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਦਮੋਦਰਭਗਤਿਬਛਲਭੈਹਾਰੀ।ਕਹਤਕਬੀਰਭੀਰਜਨਰਾਖਹੁਹਰਿਸੇਵਾ
ਕਰਉਤੁਮਾਰੀ।੫।੮॥ ਰਾਮਕਲੀ। ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਹੋਇਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ।ਜਾਹਿਬੈਕੁੰਠਿਨਹੀਸੰਸਾਰਿ।
ਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਬਜਾਵਹਿਤੂਰ।ਅਨਹਦਬਜਹਿਸਦਾਭਰਪੂਰ।੧। ਐਸਾਸਿਮਰਨੁਕਰਿਮਨਮਾਹਿ।
ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਮੁਕਤਿਕਤਨਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਨਨਕਾਰੁ।ਮੁਕਤਿਕਰੈਉਤਰੈਬ
ਹੁਭਾਰੁ।ਨਮਸਕਾਰੁਕਰਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ।ਫਿਰਿਫਿਰਿਤੇਰਾਆਵਨੁਨਾਹਿ।੨।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਕਰਹਿਤੂਕੇਲ।
ਦੀਪਕੁਬਾਂਧਿਧਰਿਓਬਿਨੁਤੇਲੁ।ਸੋਦੀਪਕੁਅਮਰਕੁਸੰਸਾਰਿ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਕਾਢੀਲੇਮਾਰਿ।੩।
ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਗਤਿਹੋਇ।ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ।ਸੋਸਿਮਰਨੁਕਰਿਨਹੀਰਾਖੁਉਤਾਰਿ।
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰਹਿਪਾਰਿ।੪।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਹਿਕਾਨਿ।ਮੰਦਰਿਸੋਵਹਿਪਟੰਬਰਤਾਨਿ।ਸੇਜਸੁਖਾਲੀ
ਬਿਗਸੈਜੀਉ।ਸੋਸਿਮਰਨੁਤੂਅਨਦਿਨੁਪੀਉ।੫।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਤੇਰੀਜਾਇਬਲਾਇ।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿ
ਤੁਝੁਪੋਹੈਨਮਾਇ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਗਾਈਐ।ਇਹੁਸਿਮਰਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐ।੬।ਸਦਾ
ਸਦਾਸਿਮਰਿਦਿਨੁਰਾਤਿ।ਊਠਤਬੈਠਤਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ।ਜਾਗੁਸੋਇਸਿਮਰਨਰਸਭੋਗ।ਹਰਿਸਿਮਰਨੁ
ਪਾਈਐਸੰਜੋਗੁ।੭।ਜਿਹਸਿਮਰਨਿਨਾਹੀਤੁਝੁਭਾਰ।ਸੋਸਿਮਰਨੁਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰੁ।ਕਹਿਕਬੀਰਜਾਕਾਨ
ਹੀਅੰਤੁ।ਤਿਸਕੇਆਗੇਤੰਤੁਨਮੰਤੁ।੮।੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀ
ਕੀ। ਘਰੁ੨ ਬੰਧਚਿਬੰਧਨੁਪਾਇਆ।ਮੁਕਤੈਗੁਰਿਅਨਲੁਬੁਝਾਇਆ।ਜਬਨਖਸਿਖਇਹੁਮਨੁ
ਚੀਨਾ।ਤਬਅੰਤਰਿਮਜਨੁਕੀਨਾ।੧।ਪਵਨਪਤਿਉਨਮਨਿਰਹਨੁਖਰਾ।ਨਹੀਮਿਰਤੁਨਜਨਮੁਜਰਾ।ਰਹਾਉ।
ਉਲਟੀਲੇਸਕਤਿਸਹਾਰੰ।ਪੈਸੀਲੇਗਗਨਮਝਾਰੰ।ਬੇਧੀਅਲੇਚਕ੍ਰਭੁਅੰਗਾ।ਭੇਟੀਅਲੇਰਾਇਨਿਸੰ

ਗਾ॥੨॥ਚੂਕੀਅਲੇਮੋਹਿਮੈਆਸਾ॥ਸਸਿਕੀਨੋਸੂਰਗਿਰਾਸਾ॥ਜਬਕੁੰਭਕੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਤਹਬਾ
ਜੇਅਨਹਦਬੀਣਾ॥੩॥ਬਕਤੈਬਕਿਸਬਦੁਸੁਨਾਇਆ॥ਸੁਨਤੈਸੁਨਿਮੰਨਿਬਸਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਤਾ
ਉਤਰਸਿਪਾਰੰ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਸਾਰੰ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਜੋਤਿਸਰੂਪੁ॥ਜੋਤੀ
ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮਅਨੂਪੁ॥੧॥ਕਰੁਰੇਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥ਜੋਤੀਅੰਤਰਿਧਰਿਆਪਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹੀਰਾਦੇਖਿਹੀਰੇਕਰਉਆਦੇਸੁ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਨਿਰੰਜਨਅਲੇਖੁ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨੀਆ
ਹੁਸੀਆਰਬੇਦਾਰਜਾਗਤਮੁਸੀਅਤਹਉਰੇਭਾਈ॥ਨਿਗਮਹੁਸੀਆਰਪਹਰੂਆਦੇਖਤਜਮੁਲੇਜਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੀਬੁਭਇਓਆਂਬੁਆਂਬੁਭਇਓਨੀਬਾਕੇਲਾਪਾਕਾਝਾਰਿ॥ਨਾਲੀਏਰਫਲੁਸੇਬਰਿਪਾਕਾ
ਮੂਰਖਮੁਗਧਗਵਾਰ॥੧॥ਹਰਿਭਇਓਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰਿਓਹਸਤੀਚੁਨਿਓਨਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਕੁਲਜਾਤਿਪਾਤਿਤਜਿਚੀਟੀਹੋਇਚੁਨਿਖਾਈ॥੨॥੩॥੧੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਕੀ॥ ਆਨੀਲੇਕਾਗਦੁਕਾਟੀਲੇਗੂਡੀਆਕਾਸਮਧੇਭਰਮੀਅਲੇ॥ਪੰਚਜਨਾ
ਸਿਉਬਾਤਬਤਊਆਚੀਤੁਸੁਡੋਰੀਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਾਬੇਧੀਅਲੇ॥ਜੈਸੇਕਨਿਕਕਲਾਚਿ
ਤੁਮਾਂਡੀਅਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਊਦਕਰਾਜਕੁਆਰਿਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ਹਸਤਬਿਨੋਦਬੀਚਾਰ
ਕਰਤੀਹੈਚੀਤੁਸੁਗਾਗਰਿਰਾਖੀਅਲੇ॥੨॥ਮੰਦਰੁਏਕੁਦੁਆਰਦਸਜਾਕੇਗਊਚਰਾਵਨਛਾਡੀਅਲੇ॥ਪਾਂ
ਚਕੋਸਪਰਿਗਊਚਰਾਵਤਚੀਤੁਸੁਬਛਰਾਰਾਖੀਅਲੇ॥੩॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਸੁਨਹੁਤਿਲੋਚਨਬਾਲਕੁਪਾਲਨ
ਪਉਢੀਅਲੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਕਾਜਬਿਰੂਧੀਚੀਤੁਸੁਬਾਰਿਕਰਾਖੀਅਲੇ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਆਨੰਤਾਗੀਤਕਬਿਤਨਗਾਵਉਗੋ॥ਅਖੰਡਮੰਡਲਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਅਨਹਦਬੇਨੁਬਜਾ
ਵਉਗੋ॥੧॥ਬੈਰਾਗੀਰਾਮਹਿਗਾਵਉਗੋ॥ਸਬਦਿਅਤੀਤਅਨਾਹਦਿਰਾਤਾਆਕੁਲਕੈਘਰਿਜਾਵਉ
ਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਪਉਨੈਬੰਧਿਰਹਾਉਗੋ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਮਕਰਿ
ਰਾਖਉਬ੍ਰਹਮਜੋਤਿਮਿਲਿਜਾਉਗੋ॥੨॥ਤੀਰਥਦੇਖਿਨਜਲਮਹਿਪੈਸਉਜੀਅਜੰਤਨਸਤਾਵਉਗੋ॥ਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥਗੁਰੂਦਿਖਾਏਘਟਹੀਭੀਤਰਿਨਾਉਗੋ॥੩॥ਪੰਚਸਹਾਈਜਨਕੀਸੋਭਾਭਲੋਭਲੋਨਕਹਾਵ
ਉਗੋ॥ਨਾਮਾਕਹੈਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸਮਾਵਉਗੋ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇਨਹੋਤੀ
ਬਾਪੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਨਹੋਤੀਕਾਇਆ॥ਹਮਨਹੀਹੋਤੇਤੁਮਨਹੀਹੋਤੇਕਵਨੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੧॥ਰਾਮ
ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਕੇਰਾ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਿਪੰਖਿਬਸੇਰਾ॥ਚੰਦੁਨਹੋਤਾਸੂਰੁਨਹੋਤਾਪਾਨੀਪਵਨੁਮਿਲਾਇਆ॥
ਸਾਸਤ੍ਰਨਹੋਤਾਬੇਦੁਨਹੋਤਾਕਰਮੁਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੨॥ਖੇਚਰਭੂਚਰਤੁਲਸੀਮਾਲਾਗੁਰਪਰਸਾਦੀ

ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਨੁ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਘਰੁ ੨ ਬਨਾਰਸੀ
ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ
ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ
ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨੑਾਈਐ ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ
ਕੀਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ ਅਸੁ ਦਾਨ ਗਜ ਦਾਨ ਸਿ
ਹਜਾ ਨਾਰੀ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚ
ਨੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀ
ਨਿੑ ਲੀਜੈ ॥ ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭ
ਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ
ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸ
ਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ਤੀਨਿ ਬਸ
ਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗ
ਮਿ ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਤਹ
ਬਾਜੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥
੨॥ ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਏਸੁ ਕਲਾ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਭੇ
ਟੈ ਤਾਸੁ ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ ਹਾ
ਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥
ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਚਉ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ ਕਰ ਪਲਵ ਸਾ
ਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ ਅਜਰੁ
ਜਰੈ ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ ਪਲੂ ਅਨਤ ਮੂ

ਲਾਧਿਰਤਨੁਗਾਠਿ।ਸਗਲਘਟਲਾਲੇਆਪੇਰਹੇ।ਮਨਮਾਹਕਮਲਤਾਮਹਿਗੁਹੇ।੪।ਮਸਤਕਿਪਦਮੁਦੁਆਲੈ
ਮਣੀ।ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ।ਪੰਚਸਬਦਨਿਰਮਾਇਲਬਾਜੇ।ਢੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ।
ਦਲਿਮਲਿਦੈਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ।ਬੇਣੀਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਮੁ।੫।੧।੧੨।ਕਬੀਰਜੀਕੇ।੪।ਨਾਮ
ਦੇਉਜੀਉ।੧।ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ।੧।ਬੇਣੀਜੀ। ਤ੍ਰਿਤਾਕਾਜੁਮਲਾ੧੮।।

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ।

ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਹਰੇ।ਕੋਟਿਕੋਟਿਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਆਰਾਧਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ।ਕਿਲਵਿਖਦੋਖਗਏਸਭਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁ
ਹਰੇ।੧।ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਨੁਗਾਵਹਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਨਰਨਰਹਰੇ।ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇ
ਕੁਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕਰੇ।੨।ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਹਰੇ।ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਦੇਹਿਪ੍ਰਭ
ਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ।੩।ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਜਗਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ।ਨਾਨ
ਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰੇ।੪।੧।। ਨਟਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ।
ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ।
ਜਨਜਪਿਓਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੇ।ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਰਾਮੁਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੇਬਲਿਬਲਲੇ।
੧।ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ।ਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂ
ਹਰਿਕੀਏਖਿਨਪਰਲਲੇ।੨।ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿਕਮਲਲੇ।ਉਨਵੈਘਨੁਘਨ
ਘਨਿਹਰੁਗਰਜੈਮਨੁਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲਲੇ।੩।ਹਮਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈ [illegible] ਹਮਜੀਵਹਦੇ
ਖਿਹਰਿਮਿਲਲੇ।ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਮਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲਲੇ।੪।੨।। ਨਟਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰਚਰਨਪਖੇ।੧
।ਰਹਾਉ।ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ।ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿ
ਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ।੧।ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ।ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿ
ਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰਦਨਕੇਬਸਖੇ।੨।ਹਮਰੇਅਵਗਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ।ਅਵ
ਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ।੩।ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾ
ਪਕ੍ਰਿਖੇ।ਜਨਨਾਨਕਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰਿਹਰਖੇ।੪।੩।। ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮ

ਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨਪਗਿਲਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੋ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾ
ਖਹੁਵਡਪਾਪਗੋ॥੧॥ਤੁਮਰੀਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੋ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀਪਾ
ਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੋ॥੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੋ॥ਭਵ
ਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿਪਰੀਜਨਪਗੋ॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡ
ਪੁਰਖਵਡਗੋ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੋ॥੪॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਵਖੇਤਕ੍ਰਿਸਾਨਿ
ਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁ
ਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆਫਾਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰ
ਚਰੁਤਦੂਐਬਾਂਧਿਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁਜੁਗਜੁਗਨੇ॥
ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਵਡਨੇ॥੪॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁ
ਮਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲ
ਲਉਠਹਿਬਹੁਲਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮਨਹਜਾ
ਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਸਿਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿ
ਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲਣੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਬਾਂਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੇ॥੪॥੬॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥
ਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲ॥ਸਭਿਦਾਲਿਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਾਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੀਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥
ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾ
ਲ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ਨਟਮਹਲਾ੪
ਮਨਮਿਲੁਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿ

ਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿ
ਸੁਣੀਮਨੀਹੈਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁ
ਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨॥੮॥

ਨਟਮਹਲਾ੪ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿਬਲਿਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲ
ਭਾਲ॥ਹਰਿਹਉਹਉਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਸੰਤਿਬਤਾਇਓਗੁਰਚਾਲਦਿਖਾਈਹ
ਰਿਚਾਲ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟੁਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ
ਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਭਾਏਜਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰੇਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੩॥੯॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਰਸਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੁਚਿਆਵੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੋਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁ
ਧਿਆਵੈ॥੧॥ਕਵਨਜੋਗਕਵਨਗਿਆਨਧਿਆਨਾਕਵਨਗੁਨੀਰੀਝਾਵੈ॥ਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤਾ
ਜਿਸੁਊਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਨਿਮਖਨਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਵੈ॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖੁਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਗਾਵੈ॥੩॥ਦੇਖਿਓਅਚਰਜੁਮਹਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਆਨ
ਨਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰਚਾਗੁਰਿਲਾਹਿਓਤਹਗਰਭਜੋਨਿਕਹਆਵੈ॥੪॥੧॥ ੧ੳਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ॥ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੋਕੀਓ॥੧॥
ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜੀਓ॥ਈਹਾਊਹਾਹਰਿਤੁਮਹੀਏਹਗੁਰਤੇਮੰ
ਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧॥ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿ
ਓਆਨਨਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੧॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪ
ਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰ॥ਮਾ
ਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇਸੰਤਸਹਾਈਬੀਰ॥੧॥ਖੁਲ੍ਹੇਭ੍ਰਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰ॥ਬਿ
ਸਮਬਈਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਹੀਰ॥੨॥੨॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿ
ਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰਜਨਕੈਸੰਗਿਬਾਸੈਮਨਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨ
ਨਾਹੀਕਿਛੁਪੇਖਿਓਦਾਸਕਾਕੁਲਨਾਹਿਬਿਚਾਰਿਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਿਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿ
ਓ॥੧॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁਤਿਸਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਪੁਨਹ
ਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੩॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਮਿ

ਟੇਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥੧॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿਲਹਿਓ॥ਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦਭਇਓ॥੨॥੪॥੫॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮ
ਲਸੰਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇ
ਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿ
ਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਓਦਾਸੁਅਪਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੫॥੬॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾ
ਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇ
ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣਤੁਲਿਨਲਾਇ
ਣ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਗੈਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੨॥੬॥੭॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਸਰ
ਬਸੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰ
ਜਨਹਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਬਿਨਸਿਓਮੂੜਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥
ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕਸਦ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੭॥੮॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉਗੁਰਗੋਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰ
ਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾਤੇਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲ॥੧॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਮਾਲ॥੨॥
ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲ॥੩॥੮॥੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਕੋਊਹੈਮੇਰੋਸਾਜਨੁਮੀਤੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਵੈਨੀਤ॥ਬਿਨਸੈਦੁਖੁਬਿਪ
ਰੀਤਿ॥ਸਭੁਅਰਪਉਮਨੁਤਨੁਚੀਤੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਆਪਨਕੀਤ॥ਸੰਗਿਚਰਨਕਮਲਮਨੁਸੀ
ਤ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਤ॥੧॥ਹਰਿਭਜਿਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤ॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਹੋਹਿਪੁਨੀਤ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਬਲਿਬਲਿਕੀਤ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਜੁਮਲਾਈ॥੧੯॥ਮਃ੪॥੧੦॥ਮਃ੫॥ ਜੋੜੁ੧੯॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮੇਰੇਮਨਤਨਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਖਿਨੁਪਲੁ
ਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਸੇਵਾਮੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਧਿਆਵਹੁਮੈ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਮਧਸੂਦਨਜਗਜੀਵ
ਨਮਾਧੋਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਇਕਬਿਨਉਬੇਨਤੀਕਰਉਗੁਰਆਗੈਮੈਸਾਧੂਚਰਨਪਖਾਰੇ॥੨॥ਸ
ਹਸਨੇਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਹੈਪ੍ਰਭਕਉਪ੍ਰਭਏਕੋਪੁਰਖੁਨਿਰਾਰੇ॥ਸਹਸਮੂਰਤਿਏਕੋਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭਏਕੋਗੁਰਮਤਿ

ਰੇ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਜਿਉ
ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮਾਰੇ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦੁ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ
ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ॥੫॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ
ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ਮੈ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿਕਾਰੇ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ
ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ॥੮॥੧॥
ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵ
ਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾ
ਰੇ॥ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੨॥ ਬਿਬੇਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿ
ਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ ਪਾ
ਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ਜਮਕਾ
ਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ
ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਦੁਖ ਸਾਰੇ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾ
ਰੇ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉ
ਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ॥੮॥੨॥ ਨਟ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾ
ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿ
ਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ
ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾ
ਰੇ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ
ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ॥ ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਸਿ
ਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ॥ ਸਾਕਤ ਬਚਨ ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ਤਜਿ ਸਾਕ
ਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ॥੫॥ ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸ

ਤਿਸੁਤਿਕਰਿਆਤੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤਪਿਆਰੇ॥੬॥ਪੁਰਖਬਚਨਮਪਰਭੂਨਕਮਾਣੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਰੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪਾਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀਚਾਰੇ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾ
ਲਨਲਾਲੁਗੁਲਾਰੇ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੇਹਿਸੁਹੋਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੮॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ੪॥ ਰਾਮਗੁ
ਰਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਪਕਰਿਚਲਾਇਓਕਰਿਊਪਰਿਕਢਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤਅਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਰਿਹਰਿਧਾਰੇ॥ਮੇਰੈਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾਵੈਜਨਕੀਪੈਜ
ਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾਗੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆਵੈਸਭਏਕਾ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਰਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤਸਮਾਰੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਦਇਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਬਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁਸਕਾਈਭ੍ਰਮਿਭੂਲਾਮਿਰਗੁ
ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ॥ਬਨੁਬਨੁਢੂਢਿਢੂਢਿਫਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੂਰੈਘਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿ
ਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭੁਹੈਬ੍ਰਹਮੁਬ੍ਰ
ਹਮੁਹੈਪਸਰਿਆਮਨਿਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁਦੁਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘਰੁਲੂਕੀਜਾ
ਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜ
ਨਪੀਛੈਜਗੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆ
ਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਰਾਮੁਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉ
ਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾਂਆਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਕ
ਜਨਤੇਰੇਇਕੁਮਾਂਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥
ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿਤਪਾਣੀਝੋਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਕ
ਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤਨਿਤਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏਸਭਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇਰੇਠਾ
ਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁ
ਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾ
ਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨਭਾਲੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿ
ਗੁਰਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤੁਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾ
ਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹ
ਮਨਿਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥੮॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮ

ਨੁ ਭੰਜਨੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੂ
ਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ ਗ
ਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ
॥ ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ਸਭ ਡਾ
ਲ ਫੂਲ ਬਿਸੁਕਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੇਤੀ ਛੇੜਿ ਛੇੜਿ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੇ ॥੫॥ ਸੰਤਨ ਸੰ
ਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਜਲ ਮਿ
ਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕु
ਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥ ਨਟ ਰਾਗੁ ਜੁਮਲਾ
ਚਉਪਦੇ ੧੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥ ਜੁਮਲਾ ੨੫ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦੁ ਜਨੁ ਹਰਿਣਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ਸਭ ਦੂਖ ਭੰ
ਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾ
ਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿ

ਧਾਤਾ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਦਿ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਤੁਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾ
ਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾ
ਇਓ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਮੰਦ
ਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥
੪॥੩॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ਜਿਉ ਕੁਸ
ਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਾਰਿਓ ਰੰਗਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰੰਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰ
ਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀ
ਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਾਲਾ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ
ਬਾਰਿਕ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲਾ ॥੩॥ ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਗੁ
ਰੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ
ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥
੧॥ ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ

ਜੈਸੇਟਿਕਾਟਾ॥੨॥ਹਰਿਕੀਗਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟਾ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਫੋਰਿਭਰਮਭਉ
ਭਾਗਾਲਜਭਾਨੀਮਟੁਕੀਮਾਟਾ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਤਿਨਿਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖੇਲਿਲਾਟ
ਾ॥ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਭਲਾਥੀਭੂਖਤਿਖਾਟਾ॥੪॥੬॥ਛਕਾ॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧॥ ਰੇਮਨਟਹਲਹਰਿਸੁਖਸਾਰ॥ਅਵਰਟਹਲਾਝੂਠੀਆਨਿਤਕਰੈਜ
ਮਸਿਰਿਮਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਾਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਤੇਮਿਲੇਸੰਗਾਰ॥ਸੰਸਾਰੁਭਉਜਲੁਤਾਰਿਆਹਰਿਸੰਤਪੁ
ਰਖਅਪਾਰ॥੧॥ਨਿਤਚਰਨਸੇਵਹੁਸਾਧਕੇਤਜਿਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰ॥ਸਭਤਜਹੁਦੂਜੀਆਸੜੀਰਖੁਆ
ਸਇਕਨਿਰੰਕਾਰ॥੨॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਸਾਕਤਾਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧਅੰਧਾਰ॥ਧੁਰਿਹੋਵਨਾਸੁਹੋਇਆਕੋਇ
ਨਮੇਟਣਹਾਰ॥੩॥ਅਗਮਰੂਪਗੋਬਿੰਦਕਾਅਨਿਕਨਾਮਅਪਾਰ॥ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਨਾਨਕਾਜਿਨਹਰਿਨ
ਾਮਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਨਾਮਕਉਨਮਸਕਾਰ॥ਜਾਸੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧ
ਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮਿਟਹਿਧੰਧ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਛੂਟਹਿਬੰਧ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕੁਲਹਉਧਰ॥
੧॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਭਉਦੁਖਹਰੈ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਪਦਾਟਰੈ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਮੁਚਤਪਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰ
ਨਿਨਹੀਸੰਤਾਪ॥੨॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਰਿਦਬਿਗਾਸ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਵਲਾਦਾਸਿ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਨਿਧਿ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਤਰੇਨਿਦਾਨ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਹਰੀ॥ਕੋਟਿਭਗਤਉਧਾਰੁਕਰੀ॥ਹਰਿਦਾਸੁ
ਦਾਸਾਦੀਨੁਸਰਨ॥ਨਾਨਕਮਾਥਾਸੰਤਚਰਨ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਐਸੋਸਹਾਈਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਡਤਕਉਜੈਸੇਬੇੜੀਮਿਲਤ॥ਬੂਝਤਦੀਪਕਮਿਲਤਤਿ
ਲਤ॥ਜਲਤਅਗਨੀਮਿਲਤਨੀਰ॥ਜੈਸੇਬਾਰਿਕਮੁਖਹਿਖੀਰ॥੧॥ਜੈਸੇਰਣਮਹਿਸਖਾਭ੍ਰਾਤ॥ਜੈਸੇਭੂ
ਖੇਭੋਜਨਮਾਤ॥ਜੈਸੇਕਿਰਖਹਿਬਰਸਮੇਘ॥ਜੈਸੇਪਾਲਨਸਰਨਿਸੇਂਘ॥੨॥ਗਰੁੜਮੁਖਿਨਹੀਸਰਪਤ੍ਰਾਸ॥
ਸੂਆਪਿੰਜਰਿਨਹੀਖਾਇਬਿਲਾਸੁ॥ਜੈਸੋਆਂਡੋਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਜੈਸੋਦਾਨੋਚਕੀਦਰਾਹਿ॥੩॥ਬਹੁਤੁਓਪਮਾ
ਥੋਰਕਹੀ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਤੁਹੀ॥ਊਚਮੂਚੌਬਹੁਅਪਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਾਨਕਤਰੇਸਾਰ॥੪॥੩॥

ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਇਹੀਹਮਾਰੈਸਫਲਕਾਜ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਲੇਹੁਨਿਵਾਜਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰ
ਨਸੰਤਮਾਥਮੋਰ॥ਨੈਨਿਦਰਸੁਪੇਖਉਨਿਸਿਭੋਰ॥ਹਸਤਹਮਾਰੇਸੰਤਟਹਲ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਧਨੁਸੰਤਬਹਲ॥੧॥
ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰੇਮਨਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸੰਤਗੁਨਬਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਿ॥ਸੰਤਆਗਿਆਮਨਹਿਮੀਠ॥ਮੇਰਾਕਮਲੁਬਿਗ
ਸੈਸੰਤਡੀਠ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਿਮੇਰਾਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਸੰਤਨਕੀਮੋਹਿਬਹੁਤੁਪਿਆਸ॥ਸੰਤਬਚਨਮੇਰੇਮਨਹਿ
ਮੰਤ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰੇਬਿਖੈਹੰਤ॥੩॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਏਹਾਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਮੋਹਿਦੇਵਹੁਦਾਨੁ॥ਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਧਾਰਿ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮੇਰੇਰਿਦੇਮਝਾਰਿ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਭਕੈ

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਉ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ
ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ
ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏ
ਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ਸੂ
ਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅ
ਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ
ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰ
ਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜ
ਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥
ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂੰਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥
ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥ ਮ: ੪ ॥੮॥ ਮ: ੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮ
ਧੁਰ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥
ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜ
ਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥
ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਿਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾ
ਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥
ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈ
ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅ
ਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

੧ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥

ਸਬਦੁ ॥ ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ ॥ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ਭਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ਬਾਵਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ਸੰਨੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਓਹੁ ਦੇਵੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਆਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ

ਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਹਿਜਨਮੂਰਖਆਗਮਸਾਸਸੁਨੇ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁ
ਨਛੋਡਸਿਸੁਆਨਪੂਛਿਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕਿਪਾਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਾਚਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਿਰੇ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹ
ਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਸਖੀਸ
ਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੋਮੈਬੇਦਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁ
ਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਦੋਹਾਗਣਿਖਰੀਰੰਞਾਣੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁ
ਤਾਣੀ॥੨॥ਤੂਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏ
ਹੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉ
ਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁਰਾਈ
॥ਸਾਹਿਬਕਾਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਲਾਲੀਪਿਉਲਾਲਾਮੇਰਾਹਉਲਾਲੇਕਾਜਾਇਆ॥
ਲਾਲੀਨਾਚੈਲਾਲਾਗਾਵੈਭਗਤਿਕਰਉਤੇਰੀਰਾਇਆ॥੨॥ਪੀਅਹਿਤਪਾਣੀਆਣੀਮੀਰਾਖਾਹਿਤਪੀਸ
ਣਜਾਉ॥ਪਖਾਫੇਰੀਪੈਰਮਲੋਵਾਜਪਤਰਹਾਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੂਣਹਰਾਮੀਨਾਨਕੁਲਾਲਾਬਖਸਿਹਿਤੁ
ਧੁਵਡਿਆਈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਤੁਧੁਵਿਣੁਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੪॥ ੬॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈਆਖੈਭੂਤਨਾਕੋਕਹੈਬੇਤਾਲਾ॥ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ਭ
ਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕੁਬਉਰਾਨਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਉਦੇਵ
ਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਭੈਦੇਵਾਨਾਹੋਇ॥ਏਕੀਸਾਹਿਬਬਾਹਰਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਇ॥੨॥ਤਉਦੇ
ਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਏਕਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਦੂਜੀਅਵਰਸਿਆਣਪਕਾਇ॥
੩॥ਤਉਦੇਵਾਨਾਜਾਣੀਐਜਾਸਾਹਿਬਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾਜਾਣੈਆਪਕਉਅਵਰੁਭਲਾਸੰਸਾਰੁ॥
੪॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਇਹੁਧਨੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਿਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥
੧॥ਸੋਧਨੁਵਖਰੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਮਾਰੈ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਇਹੁਧਨੁਜਲੈਨ
ਤਸਕਰੁਲੈਜਾਇ॥ਨਇਹੁਧਨੁਡੂਬੈਨਇਸੁਧਨਕਉਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਇਸੁਧਨਕੀਦੇਖਹੁਵ
ਡਿਆਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੩॥ਇਕਬਾਤਅਨੂਪਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਇਸੁਧਨਬਿਨੁਕ
ਹਹੁਕਿਨੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਇਹੁ
ਧਨੁਪਾਏ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸੂਰਸਰੁਸੋਸਿਲੈਸੋਮਸਰੁਪੋਖਿਲੈਜੁਗਤਿਕਰਿਮਰਤੁ

ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲਾ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਏਕੋ ਹਾਟੁ ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ

ਸਿਫਤੀਲਾਏ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ।
੧।ਪਿਰੁਸੇਤੀਧਨੁਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ।ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਜੀਉ।੨।ਸਹਸਾਤੋੜੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ।ਸਹਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚੜਾਏ।ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਸੁੰਦਰਿਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ।੩।ਹਉਮੈਜਲਿਆਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ।ਜਮਪੁਰਿਵਜਹਿ
ਖੜਗਕਰਾਰੇ।ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੂਸਹੁਜੀਅੜੇਭਾਰੀਜੀਉ।੪।ਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਪਵਹਿਖਿਆਲੀ।ਜਮਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ।ਹੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋੜਿਨਸਾਕਹਿਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆ
ਰੀਜੀਉ।੫।ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ।ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆ
ਚਾਰਾਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ।੬।੧।੧੨।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ।ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤੁ
ਹਹਿਥਾਵਾ।੧।ਬਾਬਾਦੇਹਿਵਸਾਸਚੁਗਾਵਾ।ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਬੁਰਾਭ
ਲਾਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ।ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆਖਸਮਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁ
ਸੰਸਾਰਾ।੨।ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀਅਤੁਹੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ।ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾ
ਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ।੩।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ।ਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਸਤਿ
ਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ।੪।ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ।
ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮਰਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ।੫।੧।। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ।ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ।੧।ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂਮ
ਨਹੁਤਜਿਵਿਕਾਰ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁ
ਲਿਆਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਨਪਾਇ।ਜੋਨੀਸਭਿਭਵਾਈਅਨਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ।੨।ਵਡਭਾਗੀਗੁ
ਰੁਪਾਇਆਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ।ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲਾਇ।੩।ਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।੪।੨।
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਿਜੀਉਅਬਤੂਮਾਰਗਿਪਾਇ।ਹਰਿਕੀਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾ
ਇਕਮਤਿਏਕੈਭਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ।ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁਕਟਿ
ਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ।੨।ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕਰਦਾਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ।ਧੰਧੈ
ਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾਖਾਇ।੩।ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ।ਭ

ਗਨਕ ਜਾਤਾ ਪਾਖ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈ ਰਤੇ ਸੇ ਟਿਕਿ ਰਹੇ
ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਸ
ਮਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ਧੁਰਿ
ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣ
ਨੀ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋ
ਰੁ ਨ ਚਲਈ ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਮਾਨੁ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ਮਨੁ ਗੁਰ ਹੂ ਤੇ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ
ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਨਿ ਬੂਝ ਹੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ
ਮਾਰੀਅਹਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿ
ਓ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰ
ਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥ ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪ
ਰਹਰੇ ॥ ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗ
ਤਿ ਪਾਈ ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ ਸੇਵਕ
ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆ
ਇਆ ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨਾ ਜਟੁ ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜ

ਪਾਇਆ।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਮਨੁਭੀਨਾਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ।੨।ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆ
ਵਹਿਹਰਿਜਪਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ।ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਜਪਿਆਮੁਖਿਪੰਡਿਤਹਰਿਗਾਇ
ਆ।ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਤੇਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਾਇਆ।੩।ਅਨਤਤਰੰਗੀਨਾਮੁਜਿਨਜਪਿਆਮੈ
ਗਣਤਨਕਰਿਸਕਿਆ।ਗੋਬਿੰਦੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਥਾਇਪਾਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਇਆ।ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਥਾਇਪਾਏਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਮਨਿਭਾਇਆ।ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇ
ਆ।੪।੨। ੧ਓੰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ
ਤਿਪਾਇ।ਹਲਤਿਪਲਤਿਨਾਲਿਚਲਦਾਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ।ਜਿਥੈਅਵਘਟਗਲੀਆਭੀ
ੜੀਆਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਮੁਕਤਿਕਰਾਇ।੧।ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇ।ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾ
ਸੁਤਬੰਧਪੋਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਮੈਹਰਿਬਿਰਹੀਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾ
ਵੈਮਾਇ।ਤਿਸੁਆਗੈਮੈਜੋਦੜੀਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਹਰਿ
ਮੇਲੇਢਿਲਨਪਾਇ।੨।ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਭਾਗਹੀਣਮਰਿਜਾਇ।ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵੈਜਾਇ।ਓਇਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਹਰਿਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ।੩।ਤੂਪ੍ਰਭੁਹਮਸਰਣਾਗਤੀਮੋਕਉਮੇਲਿਲੈਹੁਹਰਿਰਾਇ।ਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਸਰਣਾਇ।ਹਰਿਜੀਉਆਪਿਦਇਆਲੁਹੋਇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਾਇ।੪।੧।੩। ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੪ ਹਉਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦਸਾਇਦਾਕੋਦਸੇਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ।ਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਖਨਖੰਨੀਐਮੈਮੇਲੇਹਰਿਪ੍ਰ
ਭਪਾਸਿ।ਮੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਕਿਉਸਜਣੁਮਿਲੈਮਿਲਾਸਿ।੧।ਮਨਪਿਆਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਮੈਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਰਾਸਿ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਧੀਰਕਹਰਿਸਾਬਾਸਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਹਰਿ
ਆਪਿਮਿਲਾਇਗੁਰੁਮੈਦਸੇਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ।ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੇਮੁਨਲਭਈਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਨਿਰਜਾਸਿ।
ਹਰਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਆਹਰਿਮੇਲੇਗੁਰਸਾਬਾਸਿ।੨।ਸਾਗਰਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹਰਿਪੂਰੇਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਸਿ।ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਖੋਲਿਦੇਇਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਰਗਾਸਿ।ਮਨਮੁਖਿਭਾਗਵਿਹੂਣਿਆ
ਤਿਖਮੁਈਆਕੰਧੀਪਾਸਿ।੩।ਗੁਰੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਹੈਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਗੁਰਪਾਸਿ।ਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਾਮੇਲਿਪ੍ਰ
ਭਮੈਮਨਿਤਨਿਵਡੜੀਆਸ।ਗੁਰਭਾਵੈਸੁਣਿਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ।੪।੨।੪। ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਇਪ੍ਰਭਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਿਦੈਸਮਾਣੀ।ਜਪਿਹਰਿਕਥਾਵਡਭਾਗੀਆ
ਹਰਿਉਤਮੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ।ਗੁਰਮੁਖਾਮਨਿਪਰਤੀਤਿਹੈਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮਿਸਮਾਣੀ।੧।ਮਨਮੇਰੇਮੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ

ਜੀਉ ॥੧॥ ਜੇ ਸਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ
ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ
ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ
ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚ
ਲਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨
ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੵਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ
ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜ
ਨਮੇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ ਛਲ ਬ
ਪੁਰੀ ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥੩॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ਬਿਨੁ ਡ
ਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਂਚ
ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮਕੰਕਰ
ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ਪਰਿਓ ਸ
ਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥
ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ਮਿਥਿ
ਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫
ਵਿਤ ਨਵਿਤ ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਧਾਏ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹਉ ਹਉਮੈ ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅ
ਜਾਏ ॥੧॥ ਅਵਰ ਦਿਨ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ ਭਏ ਉਦਮਾ
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ ਤੁਮ ਦਾ

ਤਾਰਿ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਮਾਗਨ ਕਉ ਦੁਆਰਿ ਆਏ ॥੩॥ ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਨ ਸੀਲ ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੈ ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ

ਬਾਤ ਅਗਮ ਰੂਪ ਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਹਿ ਸੇਠੋ ॥੩॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੈ ਗੁਰਲਭੁ ਮਹਛੁਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੮੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥੮੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੯੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੯੧॥

ਹਰਿ

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥

ਅਨਭਉ ਅਚਰਜੁ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਮਾਨੁਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੧੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਾਹਿ ॥ ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ ਖੇਤ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥ ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੁਟਿਆਂ ਬੰਧ ਭਰਮ ਕਾ ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਿਓ ॥ ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਾਮਾਵਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ਹਿਰਦੈ ਭਰਮੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥ ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥

ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੬॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿ
ਨਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ਚੀਤਿਆ
ਵਹਿਤਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮਨਭੋਗਣਤੇਤੇਛਿਦ੍ਰ
ਵਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿਆਣਾਸੂਖਸਹਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮ
ਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਇਆ॥ਸੇਲਾਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੩॥
ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗਮਦੂਪਦਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੭
੧੬॥ ੧ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ਕੀਆਦਿਨਸੁਸਭਰਾ
ਤੀ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਪਾਣੀ॥ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਭਿਹੋ
ਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂਝਹੁਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਸੂਝੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਨਰਕ
ਸੁਰਗਅਵਤਾਰਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸ
ਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇ॥ਤੇਤੇਬੰਧਗਲਾਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਹਾਪੈਰਿਲੋਹਾ
ਰੀ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਭੂ
ਲਾਜਿਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆ॥ਨਹਆਪਹੁਮੂਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੁਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰ
ਾਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ਲੋ
ਭਿਵਿਆਪੀਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇਛਲੀਆ॥੧॥ਨਿਰਭ
ਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਇਅਲੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸ੍ਰਮੁਕਰਿਗਾਡੀਗਡਹੈ
॥ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁਨਛਡਹੈ॥ਰਾਜੁਕਮਾਇਕਰੀਜਿਨਿਥੈਲੀਤਾਕੈਸੰਗਿਨਚੰਚਲਿਚਲੀਆ॥੨॥ਏਕ
ਹਿਪ੍ਰਾਣਪਿੰਡਤੇਪਿਆਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਜਿਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਸੁਤਮੀਤਭ੍ਰਾਤਤੇਗੁਹਜੀਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਹੋ
ਈਖਲੀਆ॥੩॥ਹੋਇਅਉਧੂਤਬੈਠੇਲਾਇਤਾਰੀ॥ਜੋਗੀਜਤੀਪੰਡਿਤਬੀਚਾਰੀ॥ਗ੍ਰਿਹਿਮੜੀਮਸਾ
ਣੀਬਨਮਹਿਬਸਤੇਊਠਿਤਿਨਾਕੈਲਾਗੀਪਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇਬੰਧਨਠਾਕੁਰਿਜਾਕੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਬਸਿ
ਓਜੀਅਤਾਕੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੨॥੧੮॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜਨਸੋਊ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਜਾਤਨਕੋਊ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਰਿਆ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੋਈਬਿਧਾਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਅਵਗਣ
ਸਭਿਢਕੀਐ॥ਚਰਣਕਮਲਉਰਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁ॥ਬਿਖਿਆਬਨਤੇਜੀਉਉਧਾਰਹੁ॥ਕਰਣਪਲਾਹ

ਦਰਿ ਮਿਲਣਾ ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਵ
ਸਤੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦ
ਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੁ
ਝੈ ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ ਊਣੀ ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸੰ
ਗਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ ਪ
ਸੁ ਪੰਖੀ ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਥਾਨ ਬਿਹੂ
ਨ ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਅਹੰਮੇਵ ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ
ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਮ
ਤ ਨ ਬੰਧੁ ਨ ਮੀਤੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮ
ਤ ਭ੍ਰਮਤ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਦਰਦ
ਬਿਦਾਰਣ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾ
ਰਾ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਇਸ ਤੇ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਤ ਕਉ ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ॥ ਮੋਹਨ ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥ ਐ
ਸੀ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ
ਮਾਂਗੈ ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ ਸੇਵ
ਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲੇ ਮੈ
ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਹੈ ॥ ਹੈ ਹੋਸੀ ਆਹੇ ॥੩॥ ਦਇਆ ਮੋਹਿ
ਕੀਜੈ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ
॥ ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਏਹਾ ਓਟ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀ
ਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿ ਆਇਓ ॥

ਪਾਛੈ॥ਸਗਲੋਭੂਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਛੈ॥੩॥ਅਟਲਅਖਇਓਦੇਵਾਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾ॥
ਦਾਨੁਪਾਵਉਸੰਤਾਸੰਗੁਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ॥੪॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾ॥
ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਮੰਤਾ॥ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜਾਕਉਨਾਮਬਡਾਈ॥੧॥ਲਾਲੁਅਮੋਲਾ
ਲਾਲੋ॥ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਿਗਤਿਸਿਉਮਨਮਾਨੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥
ਪੇਖਤਸਗਲਧਿਆਨੋ॥ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਾਨੋ॥੨॥ਨਿਹਚਲੁਤਿਨਕਾਠਾਣਾ॥ਗੁਰਤੇਮਹ
ਲੁਪਛਾਣਾ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਿਮਿਲਿਜਾਗੇ॥੩॥ਪੂਰਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਸਹਜਸ
ਮਾਧਿਸੁਭਾਏ॥ਹਰਿਭੰਡਾਰੁਹਾਥਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੭॥੩੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ॥ ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁਮਾਨੁ॥ਅ
ਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਿਟਹਿਅਘਤੇ
ਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨੁਬਪੁਰੋਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਬਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੨॥੧॥੩੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਆਸੇਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇ
ਹ॥ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੂਖੁਮਨਤਨਦੇਹ॥ਬਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹ॥ਹ
ਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਮਿਲਿਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੈਕਾਮਿਆਵਤਏਹ॥੨॥੨॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖੁਪੂ
ਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨਜਾਵੈਨਆਇਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਉਸਨਨਸੀਤ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਚੇਤਿਮਨਮਹਿਹਰਿਹਰਿਨਿਧਾਨਾਏਹਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਜੋਜਪੈਤਿਸੁਸੀਧਿ॥ਨਵਲਨਵਤਨਚਤੁਰਸੁੰਦਰਮਨੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸੰਗਿਬੀਧਿ॥੨॥
੩॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾਗਤਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਰਿਦੈਚਿਤਾਰਿ॥ਚਰਨਸਰ
ਣਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਭਵਸਾਗਰਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁਤਨੁਲਾ
ਇਹਰਿਸਿਉਅਵਰਸਗਲਵਿਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਤੂਆਪਨਆਪੁਨਿਵਾ
ਰਿ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜੁਸਭਿਸੁਆਰਥਪੂਰੇਨਾਨਕਕਬਹੁਨਹਾਰਿ॥੨॥੪॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿ
ਆਪੁਬਿਨਸੀਤਾਪੁਰੇਣਸਾਧੂਥੀਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸੁਦੀਉ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਆਨਸਾਦਬਿਸਾਰਿਹੋਛੇਅਮਰੁਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਇਕਰਸ
ਰੰਗਨਾਮਨਾਮਿਲਾਗੀਲੀਉ॥ਮੀਤੁਸਾਜਨੁਸਖਾਬੰਧਪੁਹਰਿਏਕੁਨਾਨਕਕੀਉ॥੨॥੫॥੪੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੭ ॥ ਅੰਜੁਲੀ ॥

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ ਮੁਖ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮਃ ੧ ॥੧੩॥ ਮਃ ੩ ॥੫॥ ਮਃ ੪ ॥੮॥ ਮਃ ੫ ॥੩੨॥ ਜੋੜੁ ੫੭

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮੈ ਮੇਲੀ ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮੈ ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨ ਮੈ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੯ ਮਾਈ ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨ
ਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਹਾ ਹੋਤ ਅਬ ਕੈ ਪ
ਛੁਤਾਏ ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮੈ ਜਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥
ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮੈ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ ਜੋੜੁ ੮੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ ਤੂ ਅ
ਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅ
ਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਪਸੂ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂ
ਜੀ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ
ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥
੫॥ ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
ਸੰਤੋਖਿਆ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਮੋਟਾ ਨਾਉ
ਧਰਾਈਐ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ
ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥
੮॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾ
ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹ
ਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਵਾਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਪਾਈਐ ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਖੁ ॥੪॥ ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈ

ਐ ਕੰਠੀ ਜਾਪੁ ਵਞਾਇ ॥ ਹਠਿ ਮਤਿ ਸਿਧਾ ਖਾਫਰੀਐ ਦਿਗਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤੁਟਈ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰੁ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਐਸੋ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖ

ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਉਜਾੜੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭੁ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ

ਤ

ਤਿਤੁ ਰਸਨਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਏਨਾਹਿ ਮਤਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿ
ਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ
ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿ
ਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋ
ਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ
ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ
ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛ
ਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰੈ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉ
ਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇ
ਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾ
ਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅ
ਰ ਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰ
ਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ
ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਝੂ
ਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾ
ਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਂਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆ
ਪਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾ
ਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦ

ਤਉਜਨਤਕਿਆਸਨਕਰਣੀਅਚਿੰਤ੍ਰਮਿਲੇਸੋਪਾਏ॥ਘਰਕੋਤਬਹੋਲੇਖਿਆਪਨੁਸੰਗ੍ਰਹੈਤਾਮਸਿਤਨੀਜਲਾਏ॥
ਧਨੁਗਿਰਹੀਸੰਨਿਆਸੀਜੋਗੀਜਿਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੭॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਸੰਨਿਆਸੀਏਕਸੁਸਿਉਲਿ
ਵਲਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਤਾਸਾਤਿਆਵੈਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਏ॥ਮਨੂਆਨਡੋਲੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਧਾਵਤੁਵਰ
ਜਿਰਹਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹੁਸਰੀਰੁਗੁਰਮਤੀਖੋਜੇਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੮॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਸਰੇਸਟਨਾਮਿਰਤੇਵੀ
ਚਾਰੀ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਗਗਨਪਤਾਲੀਜੰਤਾਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਖਮੁਕਤਿਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀਸਚੁਨਾਮੁਉਰ
ਧਾਰੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹੀਛੂਟਸਿਨਾਨਕਸਾਚੀਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੯॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉ
ਪਾਏ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਕਰੇ॥ਅੰਤਰਿਗਰਭਉਰਧਿਲਿਵਲਾਗੀਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਰੇਦਾਤਿਕਰੇ॥੧॥
ਸੰਸਾਰੁਭਵਜਲੁਕਿਉਤਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਈਐਅਫਰਿਓਭਾਰੁਅਫਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਗੁਣ
ਵਿਸਰਿਗਏਅਪਰਾਧੀਮੈਬਉਰਾਕਿਆਕਰਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਦਇਆਲੁਸਭੈਸਿਰਿਅਹਿਨਿਸਿਦਾਤਿਸਮਾਰਿਕ
ਰੇ॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਜਨਮਿਆਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸੁਧਰੇ॥ਲਾਗੀਭੂਖਮਾਇਆਮਗੁਜੋਹੈ
ਮੁਕਤਿਸੋਹਿਖਰੇ॥੩॥ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਇਤਉਤਢੂਢਤਥਾਕਿਪਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਆ
ਪੇਕੂੜਕੁਟੰਬਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇ॥੪॥ਖਾਵੈਭੋਗੈਸੁਣਿਸੁਣਿਦੇਖੈਪਹਿਰਿਦਿਖਾਵੈਕਾਲਘਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸ
ਬਦਨਆਪੁਪਛਾਣੈਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਕਾਲੁਟਰੇ॥੫॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਹਉਮੈਕਰਿਭੂਲੇਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਛੀਨਿਖ
ਰੇ॥ਤਨੁਧਨੁਬਿਨਸੈਸਹਸੈਸਹਸਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਮੁਖਿਧੂੜਿਪਰੇ॥੬॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਜੋਬਨੁਤਨੁਖਿ
ਸਿਆਕਫੁਕੰਠੁਬਿਰੂਧੋਨੈਨਹੁਨੀਰੁਢਰੇ॥ਚਰਣਰਹੇਕਰਕੰਪਣਲਾਗੇਸਾਕਤਰਾਮੁਨਰਿਦੈਹਰੇ॥੭॥ਸੁਰਤਿ
ਗਈਕਾਲੀਹੂਧਉਲੇਕਿਸੈਨਭਾਵੈਰਖਿਓਘਰੇ॥ਬਿਸਰਤਨਾਮਐਸੇਦੋਖਲਾਗਹਿਜਮੁਮਾਰਿਸਮਾਰੇਨ
ਰਕਿਖਰੇ॥੮॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੋਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੋਸੁਧਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਣੁ
ਹੋਰੁਮਰਣਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਜਰੇ॥੯॥ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣਫੋਕਟਕਰਮਵਿਕਾਰਕਰੇ॥
ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਲੋਭਿਮੂਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਧਰਮਰਾਇਕਾਡੰਡੁਪਰੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰੇ॥ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਪੂਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਹਰੇ॥੧੧॥ਹਰਿ
ਸਿਮਰਹੁਗੁਰਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਭਾਉਕਰੇ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰੁਪਰਧਾਨੁਦੁਆਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨ
ਕੀਰੇਣਹਰੇ॥੧੨॥ ੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕਾਫੀ॥ ਆਵਉਵੰਞਉ
ਡੁੰਮਣੀਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਉ॥ਸਾਧਨਢੋਈਨਲਹੈਵਾਢੀਕਿਉਧੀਰੇਉ॥੧॥ਮੈਡਾਮਨੁਰਤਾਆਪਨੜੇਪਿ
ਰਨਾਲਿ॥ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅੜੈਡੋਹਾ

ਗਲੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਗਲਿ ਅਵਗਣ ਮੁਠੜੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੂਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ਵਾਢੀ ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ ਮਾਮੇ ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥ ਪਤਣਿ ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ਵੰਞਹੁ ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹ

ਤਨਾਨਕਗੁਰਮਤੇਕੀਪਉਤਰੀਰਹਸੀਅਲਖਨਿਰਬਾਣੀ॥੮॥੩॥੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੫ ਜਿਸਨੋਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਏਹਾਵੇਦਨਸੋਈ
ਜਾਣੈਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਆਪੇਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਣਾਪਿਆਰੁਆਪੇਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਮਕੀ
ਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਜਾਗੈਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਸੋਜੋਗੀਇਹਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸੰਜੋਗੀ
ਧਨਪਿਰਮੇਲਾਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮਤਿਵਿਚਹੁਦੁਰਮਤਿਖੋਵੈ॥ਰੰਗਸਿਉਨਿਤਰਲੀਆਮਾਣੈਅਪਨੇਕੰਤਪਿਆ
ਰੀਜੀਉ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਵੈਦੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਰੈ
ਮੰਦਾਹੋਵੈਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਏਹੁਸਬਦੁਸਾਰੁਜਿਸਨੋਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਏ॥
ਆਪਣਲੀਆਕਿਛੂਨਪਾਈਐਕਰਿਕਿਰਪਾਕਲਧਾਰੀਜੀਉ॥੫॥ਅਗਮਨਿਗਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇ
ਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਤਾਜਿਨਕਉਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀਜੀ
ਉ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਤਤੁਪਾਏ॥ਆਪਣਾਆਪੁਵਿਚਹੁਗਵਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸਭੁਧੰਧੁਕਮਾਵੈ
ਵੇਖਹੁਮਨਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੭॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਮਾਰੀ॥
ਸਚੈਸਬਦਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਹੋਰਿਭਰਮਿਭੁਲੇਗਾਵਾਰੀਜੀਉ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਨਾਮੁਨਪਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅਗੈਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰੀਜੀਉ॥੯॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਸੋਈਪਾਏ॥ਨਾਨਕਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੀਜੀਉ॥੧੦॥੧॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਘਰੁ੩ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤੇਭ੍ਰਮਤੇਦੁਰਲਭਜਨਮੁਅਬਪਾਇਓ॥੧॥ਰੇਮੂੜੇਤੂਹੋਛੈਰਸਿਲਪਟਾਇ
ਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਗਿਬਸਤੁਹੈਤੇਰੈਬਿਖਿਆਸਿਉਉਰਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਬਨਜਨਿ
ਆਇਓਕਾਲਰੁਲਾਦਿਚਲਾਇਓ॥੨॥ਜਿਹਘਰਮਹਿਤੁਧੁਰਹਨਾਬਸਨਾਸੋਘਰੁਚੀਤਿਨਆਇਓ॥੩॥
ਅਟਲਅਖੰਡਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਈਇਕਨਿਮਖਨਹੀਮਨੁਲਾਇਓ॥੫॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਸਮਗ੍ਰੀ
ਤੁਝਗਾਇਓ॥੪॥ਜਹਾਜਾਣਾਸੋਥਾਨੁਵਿਸਾਰਿਓਇਕਨਿਮਖਨਹੀ
ਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਇਓ॥੬॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਇਓ॥੭॥ਜਉਭਇ
ਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਇਓ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਅਨ
ਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਓਭਇਓਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰਸੁਰਸਨਾਉਚਾਰੈਮਿਸਟਗੂੜਾਰੰਗੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਨਕੋਅ
ਸਥਾਨੁ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਖਾਬੰਧਪੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਜਿਨਿਉਪਾਇਓ

ਸਗਲਿਪ੍ਰਭਕੀਗਹੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਅਰਾਧੇਜਮਕੰਕਰੁਕਿਛੁਨਕਹੀ॥੨॥ਸੋਧਮੁਕਤਿਭਏਆਗਿ ੪੧੧
ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਦਾਰਿਦ੍ਰਨਾਸੁ॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਸੁਜਾਨੁਸੁਆਮੀਸਦਾਰਖਣਹਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮਬਖਸੇਸਧਿਨ
ਸਹਿਜਿਸੁਖਸੈਸਤਆਹੀ॥ਸਿਰਤਨਰਕੁਅਸਖਾਨੁਧਿਖਨੋਧਿਖੁਨਪੈਹੈਤਾਹੀ॥੪॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿ
ਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਾ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਊਚਅਗਮਅਗਾਹਾ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵ
ਮੁਨਿਜਨਬੇਦਕਰਹਿਉਚਾਰੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੁੰਚਹਿਨਹੀਅੰਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਅਨਿ
ਕਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਹਿਖਿਨਮਹਿਰਿਦੈਜਪਿਭਗਵਾਨੁ॥ਪਾਵਨਾਤੇਮਹਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੁ॥੭॥ਬ
ਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪਰਾਣਸਰਬਸੁਸੰਤਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥
੮॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਕਾਟਿਡਾਰਿਓਮਨਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆਕੋਲੇਸਵ
ਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿਸੰਤ ਰਾਮ,
ਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਗਾਹਿਬੋਸਿਓਸ੍ਰਮਨਰਹਿਓਸਰੀਰਿ॥ਸਹਾਸਾਗਰੁਨਹ
ਆਪੈਖਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾ
ਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਲੁਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ
॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀਆਸਮਤ॥੪॥ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸ॥
ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਓਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿਓਸਰਬਥਾ
ਸਮਾਨ॥ਜਹਾਸਾਕਿਛੁਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਆਵੈਸੀ
ਤੁਤਾਕਾਜਾਇ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਹੀਸੁਭਾਇ॥੭॥ਚਰਣਸਰਣਸਨਾਥਇਆ
ਨੁਸੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲ॥ਗੁਪਾਲਗੁਣਨਿਤਿਗਾਉਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ॥੮॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਾਂਦਨਾਚਾਂਦਨੁਆਂ
ਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਂਦਨਾ॥੧॥ਅਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆ
ਗਨਾਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥੩॥ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਂਗਨਾ॥
੪॥ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨਾ॥੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾ
ਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾ
ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਗਨਾ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁ
ਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇ

ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੁ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆਵਨਾ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਜਾਵਨਾ ॥
੩॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਜੋ ਤੁਮਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨਾ ਸਫਲੁ ਜੀਵਨੁ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਵਨਾ
ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ ਖਾਵਨਾ ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪ
ਤੀਵਨਾ ॥੨॥ ਪੈਨਣਾ ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ ਭੋਗਨਾ ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫
ਮਾਤਿਆ ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ ਅਉਖੀਵਨਾ ॥੬॥ ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ
ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿ
ਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧
ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ ਨਰਕੁ ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪ
ਤਾ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ ਮੋ
ਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥
੪॥ ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਓ
ਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ ਛੋਡਿ ਬਹੈ ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਉ ਸੰਚੈ ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਇਸ
ਹੀ ਮਾਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥ ਜੋ ਸੂਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ ਜੋ ਭਾਗੈ ਤਿ
ਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ਬੁਝੈ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ ਇਕਿ ਤਤੇ ਇਕਿ ਬੋਲ
ਨਿ ਮਿਠੇ ॥ ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ਸ
ਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ ਅਜਰਾਈਲਿ ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ ਸੰ

ਗਿਰਤਕੋਈਆਭੁਈਆਖੇਗਾ॥ਮਾਲਜੋਬਨੁਧਨੁਛੋਡਿਵੰਞੇਸਾ॥ਕਰਣਕਰੀਮੁਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿਲਪੀੜੇਜਿ ੪੭੨
ਉਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈਸੁਣੈਤੇਰੈਨਾਲਿਖੁਦਾਈ॥ਦੁਨੀਆਲਬਿਪਇ
ਆਖਾਤਅੰਦਰਿਅਗਲੀਗਲਨਜਾਣੀਆ॥੪॥ਜਮਿਜਮਿਮਰੈਮਰੈਫਿਰਿਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਇ
ਆਦੇਸਿਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾਤਾਦੁਖੁਸਹੈਪਰਾਣੀਆ॥੫॥ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਠਾ॥
ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁਰਾਰੁਠਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁਸਬੂਰੀਸੰਤੁਨਮਿਲਿਓਵਤੈਆਪਣਭਾਣੀਆ॥੬॥ਮਉਲਾ
ਖੇਲੁਕਰੇਸਭਿਆਪੇ॥ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿਉਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਕਿਰਤਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧਿਆਈ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਨਰਕਿਨਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦਾ
ਨੁਨਾਨਕਕਉਗੁਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥੮॥੨॥੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ੧੦॥ਮ:੧
॥੨॥ਮ:੩॥੮॥ਮ:੫॥ ਜੋੜੁ੨੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੧
ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਹਣਾਤੁਮ
ਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਖਪਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵੀ
ਚਾਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥ਆ
ਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸਸਿਸੂਰਾਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆ
ਨਿਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇਹੀਨਾਰੀ॥
ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿੜਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁਫਲੁ
ਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਕਰੁਤੇਰਾਰੂਪੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥
੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿਨੁਘਟਿ
ਘਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿ
ਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪੇਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾ॥ਕਹਤਾ
ਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀ
ਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗੁਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁਲੀਆਪੇਜਾਲਾ॥ਆ
ਪੇਗਊਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀ
ਆਪੇਭੋਗੀ॥ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰਭਉਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੨॥
ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਝਹਿਸਮਾਣੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੇਈਸਾਹਸਚੇਵਾਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁ
ਝਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਾਚੇਭਰਪੂਰਾ॥ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸ

ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਸੁ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ ਆਪੇ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਆਪੇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਆਪੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਆਪੇ ਕਾਜੀ ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਮਾਤ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁ ਧਾਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਚਿ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ ਤੀਨਿ ਚਰਣ ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ

ਧਾਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮਧਰੇਧਰਣੀਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ॥੮॥ਰਾ
ਜੇਧਰਮਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥
੯॥ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋ
ਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿ
ਸਿਭਗਤਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾ
ਲਮਹਿਇਕਕਲਰਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰ
ਮੁਨਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀ
ਨਾਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬ
ਜੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁ
ਅਲਖਅਪਾਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਾਚੈ
ਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾ
ਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਭਗਤਾਕਾਗੁਣਕਾਰੀਕਰਤਾ
ਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿ
ਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿਜਾਤੀ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਕੂੜੇਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਸ
ਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੈਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੫॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ਜਿਉਵਾੜੀਓਜਾ
ੜਿਉਜਾੜੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਸਾਦਿਨਲਾਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੬॥ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਘਾ
ਈ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਨਾਵਹੁਭੂਲੀ
ਚੋਟਾਖਾਏ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਭਰਮੁਨਜਾਏ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦਾਈ
ਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ॥ਮੈਦੇਖਾਲਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗ
ਜੀਵਨੁਹਰਿਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ਜੇਕੋਵਡਾਕਹਾਇਵਡਾਈਖਾ
ਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈਹੇ॥੧੦॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪਿਉ
ਪਾਇਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਦਾਤਾਮਿਲਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਸੋਗੀਇ
ਕਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇ॥ਭਗਤਿਭਾਉਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿ

ਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭਵਹਿਭਵਾਏ॥ਇਕਿਹਠੁਕਰਿਮਰਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਿਕੀ
ਸਾਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦੁਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾਵਹਿ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿ
ਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝੜਿ
ਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ਪਚਿਪਚਿਬੂਡਹਿਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਕੂੜਿਕਾਲੁਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੫॥ਹੁ
ਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ਬੂਝੈਹੁਕਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਤਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥
੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ॥ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜਨਪੂਰੇ॥
ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖੁਦਾਲਦੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਹੇ॥੩॥ਓਇਜਾਗ
ਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ਕਲਿਮਲਮੈਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਰਹਹਿਭ
ਗਤਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਬੂਝਹੁਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ਆਜੁਕਾਲਿਮ
ਰਿਜਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੈਧਿਆਈਹੇ॥੫॥ਛੋਡਹੁਪ੍ਰਾਣੀਕੂੜਕਬਾੜਾ॥ਕੂੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉ
ਛਾਹਾੜਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜਿਪਚਹਿਮਨਿਹਉਮੈਦੁਹੁਮਾਰਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੇ॥੬॥ਛੋਡਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥ਪ
ੜਿਪੜਿਦਝਹਿਸਾਤਿਨਆਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁਆਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥੭॥ਛੋਡਹੁਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧੁਬੁਰਿਆਈ॥ਹਉਮੈਧੰਧੁਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐਭਵਜ
ਲੁਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਗੈਬਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ਭੜ
ਭੜਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪੜਿਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾ
ਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਹੁਭਾਈਸੁਖੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਬਿ
ਨੁਉਰਝਿਮਰਹਿਬੇਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿਰਿਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਡੂਬਹਿਨਿੰਦਪਰਾ
ਈਹੇ॥੧੧॥ਬੋਲਹੁਸਾਚੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੰਦਰਿ॥ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾ
ਰੀਇਉਭਉਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੨॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀ
ਉਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਰਮਲੁਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਆਰਾ॥ਓਹੁਆ
ਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇਬੰਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇ
ਵਕਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਹਿਅੰਤਰਗਤਿਜਾਣਹਿਸਤਸੰ

ਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਪਤੀਣੈਜਗਤਿਪਤੀਆਣੈ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਤਿਸ
ਕਾਲੁਨਗੀਲਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾ
ਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ॥ਧੁੰਧੂਕਾਰਿਨਿਰਾਲਮੁਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵ
ਰਤਾਏ॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅਪਾਰਾਹੇ॥੨॥ਗੁਪਤੇ
ਬੂਝਹੁਜੁਗਚਤੁਆਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈਉਦਰਮਝਾਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੂਝੈਗੁ
ਰਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੩॥ਬਿੰਦੁਰਕਤੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿਲਿਜੀਆ॥ਆਪੇਚੋਜਕਰੇ
ਰੰਗਮਹਲੀਹੋਰੁਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾਹੇ॥੪॥ਗਰਭਕੁੰਡਲਮਹਿਉਰਧਧਿਆਨੀ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਿ
ਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਰਾਹੇ॥੫॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆਇਆ
॥ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਬਾਲਕੁਮ
ਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਣਹਾਰਾ
ਹੇ॥੭॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਇਵਿਗੂਚਹਿਧ੍ਰਿ
ਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੇ॥੮॥ਕਾਲੀਹੂਫੁਨਿਧਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਗਥੁਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰ
ਧੁਲਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਮੂਠੇਰੋਇਪੂਕਾਰਾਹੇ॥੯॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਸੋਝੀ
ਹੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬਦਿਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਛੀ
ਜੈਦੇਹੀ॥ਰਾਮੁਨਜਪਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਦਰਗਹਝੂਠੁਖੁਆਰਾਹੇ॥੧੧॥ਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੂੜਿਆਰੋ॥ਆਵਤਜਾਵਤਪੜੈਸਿਰਿਛਾਰੋ॥ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈ
ਸਿਰਿਮਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਖਾਜੈਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭਭਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਸਰਅਪਸਰਕੀਸਾਰਨ
ਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੇ॥੧੩॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਘਰਿ
ਜਾਣੈ॥ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆਖਿਨਚਲੈਸਚਿਖਰਾਸਚਿਆਰਾਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥ਸਾ
ਚਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਹੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਹੇ॥
੧੬॥੧॥੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਸਰ
ਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾਲੇਸੋਅੰਤਰਿਦਾਨਾਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੰਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿ
ਰਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾ

ਹੁਅਗਾਧਿਤਿਰਾਥਾ।ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐਗੁਰਨੀਪਾਥਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗੀ
ਲੀਣਾਹੇ।੩।ਸਤਿਗੁਰੁਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ।ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਸਨੇਹੀ।ਦਰਗਹਮੁਕਤਿ
ਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਤਾਹੇ।੪।ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ।ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਰਸੁਪਾਏ।ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ।੫।ਕਾਇਆਹੰਸੁਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਹੁਧਾਰੀ।ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹੁਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ।ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ।
੬।ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ।ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ।ਮਨੂਆਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ।੭।ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋਖਦੁਖਸਹੀਐ।ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀਐ।
ਨਰਕਕੂਪਮਹਿਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ।੮।ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੋਗਾਈਐ।
ਜੈਸਾਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ।ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਕਿਰਤਿਬਾਧਾਗ੍ਰਸਿਦੀਨਾਹੇ।੯।ਖੰਡੇਧਾਰ
ਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ।ਲੇਖਾਲੀਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤ੍ਰਸੁਤਬੇਲੀਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿ
ਰਸਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ।੧੦।ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ।ਬਿਨੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ।੧੧।ਕੂੜੁਛੋਡਿਸਚਕਉਧਾਵਹੁ।ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾ
ਵਹੁ।ਸਾਚਵਖਰਕੇਵਾਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਕੀਨਾਹੇ।੧੨।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਲੈਚਾਲਹੁ
।ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਮਹਲਹੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ।੧੩।
ਪ੍ਰਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵਹਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿ
ਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ।੧੪।ਨਾਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕੁਵਡ
ਹੁ ਵਡੇਰੇ।ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾਤਾਸਭੁਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ।੧੫।ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁਵ
ਞਾਏ।ਓਇਦਰਗਹਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੂਛਡਾਏ।ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਚਿਤੁਚੰਚਲੁਚਲਣਿ
ਨਦੀਨਾਹੇ।੧੬।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਧਿਸਾਈ।ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈ।ਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾਹੇ।੧੭।੨।੮।। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣਰਾ
ਮੁਹਮਾਰਾ।ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ।ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਮੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁ
ਵੀਚਾਰਾਹੇ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾ
ਗਰੁਅਤਿਗਹਰਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ।੨।ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਹੀ।ਆਵਹਿ
ਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾਹੇ।੩।ਇ

ਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਧਾਰਿਵਾਸੁਤਪਾਵਹਿ।ਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿ।ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈ
ਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ।੪।ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ।ਪਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ।
ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾਪਕੋਕਹੀਐਤਿਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ।੫।ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ।
ਨਰਕਿਪਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ।ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ
।੬।ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ।ਅਪਤੁਪਸੂਮਨਮੁਖੁਬੇਤਾਲਾ।ਆਸਾਮਨਸਾਕੂੜੁ
ਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ।੭।ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ।ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁ
ਲੰਘਸਿਪਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ।੮।ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਜਗਿ
ਹੇਤੁਪਿਆਰਾ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ।ਜਮਕੇਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁ
ਬੀਚਾਰਾਹੇ।੯।ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬਹੁਰਾਹੀ।ਮਨਮੁਖੁਦਾਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡੁ
ਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ।੧੦।ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਸਭਿਦੁਖਮੇਟੈਮਾਰਗਿਪਾਏ।ਕੰ
ਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾਖਣਹਾਰਾਹੇ।੧੧।ਖੇਹੂਖੇਹਰਲੈਤਨੁਛੀਜੈ।ਮਨਮੁਖੁ
ਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀਜੈ।ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾਹੇ।੧੨।ਮਾਇਆਬਿਖੁ
ਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ।ਇਨਿਦੁਬਿਧਾਘਰਬਹੁਤੇਗਾਲੇ।ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਭਗਤਿਰ
ਤੇਪਤੀਆਰਾਹੇ।੧੩।ਸਾਕਤਮਾਇਆਕਉਬਹੁਧਾਵਹਿ।ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿ।ਤ੍ਰਿ
ਹੁਗੁਣਅੰਤਰਿਖਪਹਿਖਪਾਵਹਿਨਾਹੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ।੧੪।ਕੂਕਰਸੂਕਰਕਹੀਅਹਿਕੂੜਿਆ
ਰਾ।ਭਉਕਿਮਰਹਿਭਉਭਉਭਉਹਾਰਾ।ਮਨਿਤਨਿਝੂਠੇਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਦੁਰਮਤਿਦਰਗਹਹਾਰਾਹੇ।੧੫।
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਨੂਆਟੇਕੈ।ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਸਰਣਿਪਰੇਕੈ।ਹਰਿਧਨੁਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਦੇਵੈਹਰਿ
ਜਸੁਦਰਗਹਪਿਆਰਾਹੇ।੧੬।ਰਾਮਨਾਮੁਸਾਧੂਸਰਣਾਈ।ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈ।ਨਾਨ
ਕਹਰਿਜਪਿਹਰਿਮਨਮੇਰੇਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਾਹੇ।੧੭।।੩।।੯।। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਘਰਿਰਹੁ
ਰੇਮਨਮੁਗਧਇਆਨੇ।ਰਾਮੁਜਪਹੁਅੰਤਰਗਤਿਧਿਆਨੇ।ਲਾਲਚਛੋਡਿਰਚਹੁਅਪਰੰਪਰਿ
ਇਉਪਾਵਹੁਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਹੇ।੧।ਜਿਸੁਬਿਸਰਿਐਜਮੁਜੋਹਣਿਲਾਗੈ।ਸਭਿਸੁਖਜਾਹਿਦੁਖਾ
ਫੁਨਿਆਗੈ।ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅੜੇਏਹੁਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰਾਹੇ।੨।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਰਸੁਮੀਠਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ।ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਮਰਹਹੁਰੰਗਿਰਾਤੇਏਹੁਜਪੁ
ਤਪੁਸੰਜਮੁਸਾਰਾਹੇ।੩।ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਬਚਨੀਬੋਲਹੁ।ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਇਹੁਰਸੁਟੋਲਹੁ।ਗੁਰ

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਖਰੁ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਤਿਨਿ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥

ਹੇ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ॥ ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ॥੧੭॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ॥੩॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ॥੬॥ ਜਨਮੇ ਕਉ ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ॥ ਸੋਹਿਲੜੇ ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ॥ ਜੋ ਜਨਮੈ ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ॥੭॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀ

ਏ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੀਏ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ॥੮॥ ਨੀਕੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ॥ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ॥੯॥ ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤਿ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ॥੧੦॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਣ ਭਾਣੈ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ ਅੰਧੁਲੀ ਬੋਲੀ ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ॥੧੧॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ॥ ਦੂਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ॥ ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ॥੧੨॥ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰਾ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਜਮ ਧਾਰਾ॥ ਡਾਲ ਛੋਡਿ ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ॥ ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ॥੧੪॥ ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ॥ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ॥੧੫॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ॥੧੬॥੬॥੨੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ॥

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ॥ ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ॥੨॥ ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ॥੩॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ॥ ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ॥ ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ॥੪॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ॥ ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ॥ ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ॥੭॥ ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ॥ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ॥ ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ॥੮॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਵਾਇਦਾ॥੯॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਜੈ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ॥ ਸਭ

ਤੇਰੀਬੂਝਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਦਰਿਸੇਵੈਤੈਗੁਣਗਾਇਦਾ।੧੦।ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ।ਅਵਰੁਨਜਾਣਾ
ਦੂਜਾਕੋਈ।ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈ।ਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ।੧੧।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ
।ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ।ਏਕੋਏਕੁਸੁਅਪਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ।੧੨।ਗਿਆਨੁਧਿ
ਆਨੁਸਚੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾ।ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈਸੋਪਾਇਦਾ।
੧੩।ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈ।ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ।ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ।੧੪।ਆਪੇਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ।ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇ
ਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ।੧੫।ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿ।ਦੇਖਹਿਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ।
ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ।੧੬।੧।੧੩। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾ
ਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ।ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ।ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰਸਾਇਦਾ।
੧।ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ।ਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ।ਆਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅ
ਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ।੨।ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾਦੇਵੀਦੇਵਾ।ਇੰਦ੍ਰਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ।ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬ
ਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ।੩।ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ।ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ।੪।ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਵੈ।ਮਨਮੁਖੁਆ
ਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ।ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ।੫।ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ।ਤਿ
ਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ।ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ।੬।ਬਹੁਸਾਦ
ਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ।ਹਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰ
ਮਾਇਦਾ।੭।ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਭਵੈਸਬਾਈ।ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ।ਨਿਰਭਉਸਬ
ਦੁਗੁਰੂਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ।੮।ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇ।ਖਿਨਮਹਿਢਾ
ਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ।ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇਦਿਪਤੀਆਇਦਾ।੯।ਹਮਦਾਸਨਕੇ
ਦਾਸਪਿਆਰੇ।ਸਾਧਿਕਸਾਚਭਲੇਵੀਚਾਰੇ।ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ।
੧੦।ਪਲੈਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ।ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾ।ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਾਚੁਕਲਾਧਰਿਥਾਪੀ
ਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ।੧੧।ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋਈ।ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ।ਸਾਚਿ
ਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ।੧੨।ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ।ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿ
ਮੁਹਲਤਿਪੁੰਨੇ।ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ।੧੩।ਆਪੇਕਰਤਾਆ

ਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨਾ ਮੁਕਤੀਸਰੁ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਦਾ ੪੧੮
ਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਕਰਣੀ ਕਾਰ
ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਾ
ਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ਧੁੰਧੂ
ਕਾਰਾ ॥ ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧
ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗ
ਰ ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ ਨਰ
ਕੁ ਸੁਰਗੁ ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਅਵਰੁ
ਨ ਦੀਸੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਨਾ ਤਦਿ ਜਤੀ
ਸਤੀ ਬਨਵਾਸੀ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫
ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ਆ
ਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੁੋਆਲਾ ॥ ਤੰਤੁ
ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ
ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ
ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ
ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥ ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਨ
ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾ
ਜੀ ॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕ
ਤੀ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਬੇ
ਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ
ਰਹਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ
ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ

ਬਿਸਮਾਦੀਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਨਿਰਾਲਾ॥
ਸਾਚਾਥਾਨੁਕੀਓਦਇਆਲਾ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਬੰਧਨੁਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚਾਇਦਾ॥੧॥ਨਉਘਰ
ਥਾਪੇਥਾਪਣਹਾਰੈ॥ਦਸਵੈਵਾਸਾਅਲਖਅਪਾਰੈ॥ਸਾਇਰਸਪਤਭਰੇਜਲਿਨਿਰਮਲਿਗੁਰਮੁਖਿਮੈਲੁ
ਨਲਾਇਦਾ॥੨॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜੋਤਿਸਬਾਈ॥ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਵਡਿਆਈ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਸਚੇਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੩॥ਗੜਮਹਿਹਾਟਪਟਣਵਾਪਾਰਾ॥ਪੂਰੈਤੋਲਿਤੋਲੈਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਰਤ
ਨੁਵਿਸਾਹੇਲੇਵੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਕੀਮਤਿਪਾਈਪਾਵਣਹਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਪੂਰੇਭੰਡਾਰੈ॥ਸ
ਰਬਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹਿਆਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਜੰਦਾ
ਰੁਨਮਾਰੈਫੇਟੈ॥ਜਿਉਜਲਅੰਤਰਿਕਮਲੁਬਿਗਾਸੀਆਪੇਬਿਗਸਿਧਿਆਇਦਾ॥੬॥ਆਪੇਵਰਖੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਦਾ॥੭
ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਲਹੈਅਮੋਲੋ॥ਕਬਹੀਨਘਾਟਸਿਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਸਚੇਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਸਚੋਸਉਦਾਪਾਇਦ
॥੮॥ਸਚਾਸਉਦਾਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈਮਾ
ਨੈਹੁਕਮੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਹੁਕਮੇਆਇਆਹੁਕਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਦੀਸੈਜਗਤਉਪਾਇਆ॥ਹੁ
ਕਮੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾਹੁਕਮੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੧੦॥ਹੁਕਮੇਧਰਤੀਧਉਲਸਿਰਿਭਾਰੰ॥ਹੁਕਮੇ
ਪਉਣਪਾਣੀਗੈਣਾਰੰ॥ਹੁਕਮੇਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਹੁਕਮੇਖੇਲਖੇਲਾਇਦਾ॥੧੧॥ਹੁਕਮੇਆਡਾਣੇ
ਆਗਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵਣਵਾਸੀ॥ਹੁਕਮੇਸਾਸਗਿਰਾਸਸਦਾਫੁਨਿਹੁਕਮੇਦੇਖਿਦਿਖਾਇ
ਦਾ॥੧੨॥ਹੁਕਮਿਉਪਾਏਦਸਅਉਤਾਰਾ॥ਦੇਵਦਾਨਵਅਗਣਤਅਪਾਰਾ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸੁਦਰਗਹ
ਪੈਝੈਸਾਚਿਮਿਲਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਛਤੀਹਗੁਦਾਰੇ॥ਹੁਕਮੇਸਿਧਸਾਧਿਕਵੀਚਾਰੇ॥
ਆਪਿਨਾਥੁਨਥੀਸਭਜਾਕੀਬਖਸੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੧੪॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਗੜੈਮਹਿਰਾਜਾ॥ਨੇਬ
ਖਵਾਸੁਭਲਾਦਰਵਾਜਾ॥ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਾਹੀਘਰਿਵਾਸਾਲਬਿਪਾਪਿਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸਤੁਸੰਤੋ
ਖੁਨਗਰਮਹਿਕਾਰੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਰਣਿਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀ
ਪਤਿਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਧਾਰੀ॥ਆਪੇਕੁਦਰ
(ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਅਪਰਅਪਾਰੀ॥)
ਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੁੰਨਹੁਸੁੰਨਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਪਉਣਪਾਣੀਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕਾਇ
ਆਗੜਰਾਜੇ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਸੁੰਨੇਕਲਾਰਹਾਇਦਾ॥੨॥ਸੁੰਨਹੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੂਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਰਮੁ

ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਸੁੰਨਹੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ
॥ ਸੁੰਨੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸੁੰਨਹੁ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ
ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ਸੁੰਨਹੁ
ਬਾਣੀ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇ
ਦਾ ॥੭॥ ਸੁੰਨਹੁ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀ
ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰਿਗੁ ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਹੈ
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋ ਤਿਉ ਬੋਲੈ ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ ਸੁੰਨਹੁ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾ
ਏ ॥ ਸੁੰਨਹੁ ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦
॥ ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾ
ਸਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ਰੋ
ਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ
ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮ
ਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮ
ਤਵਾਲੇ ॥ ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਇਸੁ ਮਨੁ ਮਾਇ
ਆ ਕਉ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ
ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸ
ਬਦ ਧੁਨਿ ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥
ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਗੁ
ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ
ਕੁਲ ਜਾਤੀ ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖ
ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ਚ
ਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ਗੁਰਿ ਅਨਹਦਿ

ਸਬਦਿਦਿਖਾਇਆ॥੪॥ਉਤਮਜਨਸੰਤਭਲੇਹਰਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰੇਣ
ਸੰਤਜਨਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆ॥੫॥ਤੂੰਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇ॥ਤੂਦਾਤਾਹਮਸੇਵ
ਕਤੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਦੀਪਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਇਹੁਤ
ਨੁਕੀਆ॥ਆਤਮਰਾਮਪਾਏਸੁਖੁਥੀਆ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਲਾਗਾਹਰਿਨਾਮਰਤਨੁਮਨਿਪਾਇ
ਆ॥੭॥ਨਾਤਿਸੁਭੂਖਪਿਆਸਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਘਟਿਘਟਿਜਾਨਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਰਾਤਾਕੇਵਲ
ਬੈਰਾਗੀਗੁਰਮਤਿਭਾਇਸੁਭਾਇਆ॥੮॥ਅਧਿਆਤਮਕਰਮਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਜਾਤੀ
॥ਸਬਦੁਰਸਾਲੁਰਸਨਿਰਸਿਰਸਨਾਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਇਆ॥੯॥ਬੇਣੁਰਸਾਲੁਵਜਾਵੈਸੋਈ॥ਜਾਕੀਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਬੂਝਹੁਇਹਬਿਧਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇਆ॥੧੦॥ਐਸੇਜਨਵਿਰਲੇ
ਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰਹਿਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁ
ਜਗਿਆਇਆ॥੧੧॥ਘਰੁਦਰੁਮੰਦਰੁਜਾਣੈਸੋਈ॥ਜਿਸੁਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਕਾਇਆਗੜ
ਮਹਲਮਹਲੀਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਚੁਸਾਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥੧੨॥ਚਤੁਰਦਸਹਾਟਦੀਵੇਦੁਇਸਾਖੀ॥ਸੇ
ਵਕਪੰਚਨਾਹੀਬਿਖੁਚਾਖੀ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੂਪਨਿਰਮੋਲਕਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥
੧੩॥ਤਖਤਿਬਹੈਤਖਤੈਕੀਲਾਇਕ॥ਪੰਚਸਮਾਏਗੁਰਮਤਿਪਾਇਕ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸ
ਹਸਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧੪॥ਤਖਤਿਸਲਾਮੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਇਹੁਸਾਚੁਵਡਾਈਗੁਰਮਤਿਲਿਵਜਾ
ਤੀ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਪਾਇਆ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਰਹਹੁਸਰਣਾਈ॥ਤਸਕਰੁਚੋਰੁਨਲਾਗੈਤਾਕਉਧੁਨਿ
ਉਪਜੈਸਬਦਿਜਗਾਇਆ॥੧॥ਤੂਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਰਾਜਾ॥ਤੂਆਪਿਸਵਾਰਹਿਜਨਕੇਕਾਜਾ॥
ਅਮਰੁਅਡੋਲੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਹਰਿਅਸਥਿਰਥਾਨਿਸੁਹਾਇਆ॥੨॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਊਤਮਥਾਨਾ॥
ਪੰਚਲੋਕਵਸਹਿਪਰਧਾਨਾ॥ਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੀਨਗਰੀਨਉ
ਦਰਵਾਜੇ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰਣੈਹਾਰੈਸਾਜੇ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਨਿਰਾਲਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇਆ
॥੪॥ਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਸਚੇਦੀਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਸਚੁਨੀਸਾਨਾ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਹਰਿ
ਆਤਮਰਾਮੁਨਾਮੁਪਾਇਆ॥੫॥ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨਾ॥ਅਦਲੁਕਰੇਗੁਰਗਿਆਨਸਮਾਨਾ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੈਗਰਦਨਿਮਾਰੇਹਉਮੈਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਸਚੈਥਾਨਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਿਪਛਾਣੈ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚੈਮਹਲਿਨਿਵਾਸੁਨਿਰੰਤਰਿਆਵਣਜਾਣੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਨੁਚਲੈਨਪਉਣੁ

ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥
੮ ॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ
ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥
ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਰ ਪੁਰ
ਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿ
ਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ
ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੀ ਤੁ
ਲਹਾ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ਦਸਵੈ ਆਸ
ਨੁ ॥ ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ
॥ ਅਕਲੁ ਗਾਇ ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥ ਸ
ਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਫੁਨਿ ਗਰ
ਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ
ਅਥਾਹੁ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਝੂ
ਠੀ ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਉਪਜੈ
ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥
ਗੁਰਮਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥

ਜਮਕੇਫਾਹੇਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਸਖੇਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿ
ਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਾਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਜਗਜੀਵਨਰਿਦਅੰਤਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕੀਕੀਜੈ॥ਚੀਨਹੁਆਪੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸਰੁਹਰਿਜਗੰ
ਨਾਥੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੧੩॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖੰਡਿਸੋਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹੁਸਬਦਿਪਛਾਣਹੁ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਭੋਗੇਭੋਗਣਹਾਰਾਰਹੈਅਤੀਤੁਸਬਾਇਆ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਹਰਿਜਸੁਸੂਚਾ॥ਗੁਰਮਤਿਆਖੀਦੇਖਹੁ
ਊਚਾ॥ਸ੍ਰਵਣੀਨਾਮੁਸੁਣੈਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗਾਇਆ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧॥ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਪਰਹਰੁਪਰਨਿੰਦਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਤਜਿਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਸੰਗਲੁਤੋੜਿਨਿਰਾਲਾਹਰਿਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾ
ਇਆ॥੧॥ਨਿਸਿਦਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਚੰਦਾਇਣੁਦੇਖੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪੇਖੈ॥ਆਨੰਦਰੂਪੁਅਨੂਪੁਸ
ਰੂਪਾਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਾਰੇ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਦੀਪਕੁਗੈਣਾਰੇ॥ਦੇਖਿਅ
ਦਿਸਟੁਰਹਹੁਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਬ੍ਰਹਮੁਸਬਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਜਾਏ॥ਅਨ
ਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਊਚੀਪਦਵੀਊਚੋਊਚਾਨਿਰਮਲਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾ
ਮੁਅਪਾਰਾ॥ਅਤਿਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਰਾ॥ਹਰਿਜਪਤੇਮਨੁਮਨਤੇਧੀਰਾ॥ਦੁਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈ
ਐ॥ਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿਨਜਾਇਆ॥੬॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਾ॥ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਗਾ॥
ਹਰਿਭਾਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥੭॥ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਓਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਾ
ਕੇ॥ਜਮਕੰਕਰਕਾਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੇ॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਿਤਿਊਤਮਜਗੁਭਉਜਲੁਪਾਰਿਤਰਾਇ
ਆ॥੮॥ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੀਐ॥ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ॥ਪੰਚਬਾਣਲੇ
ਜਮਕਉਮਾਰੈਗਗਨੰਤਰਿਧਣਖੁਚੜਾਇਆ॥੯॥ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦਿਸੁਰਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿ
ਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸ
ਤਿਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਧੁਨਿਅਨੰਦਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰੰ
ਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਨਿਰਭਉਸੋਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ॥ਆਪਿਅਤੀਤੁ
ਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੨॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸ
ਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰੁਦੇਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਰਭਉਸੋਅਭਅੰਤਰਿਵਸਿ
ਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਰਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ

੧੬॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਣੈ॥ਊਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈ॥
ਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੬॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰੁਅਪਾਰਾ॥ਕੀਤੇ
ਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾ॥ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿ
ਆਭਰਪੂਰੇ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰੇ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁਵਰਤੈਤਾਕੁਸਬਾਇਆ॥੨
ਜਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪਅਗੋਚਰਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਭਰਮੁਜਾਇਆ॥੩॥ਮਨਤਨਧਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਚਲਣਵਾਰਾ॥ਮੋਹਪਸਾਰਨਹੀਸੰ
ਗਿਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਗੁ
ਰਮਤਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥੫॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆ
ਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥੬॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਰਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਮ
ਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹਾ॥ਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਲਾਹਾ॥ਬਿਖਿਆਮਲੁ
ਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸੰਤੋਖੁਪਾਇਆ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸੰਕਨਕੀਜੈ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾ
ਸੁਰਹੀਜੈ॥ਸੰਸਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਹੁਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਰੋਗੁਨਲਾਇਆ॥੯॥ਸਾਚੇਭਾਵੈਤਿਸੁਵਡਿਆ
ਏ॥ਕਉਨੁਸੁਦੂਜਾਤਿਸੁਸਮਝਾਏ॥ਹਰਿਗੁਰਮੂਰਤਿਏਕੋਵਰਤੈਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਭਾਇਆ॥੧੦॥ਵਾ
ਚਹਿਪੁਸਤਕਵੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਇਕਿਬਹਿਸੁਨਹਿਸੁਨਾਵਹਿਕਾਨਾ॥ਅਜਗਰਕਪਟੁਕਹਹੁਕਿਉਖੁਲੈਬਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੧॥ਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿਲਗਾਵਹਿਭਸਮੈ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁਸੁਹਉ
ਮੈ॥ਪਾਖੰਡਕੀਨੇਜੋਗੁਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਤੀਰਥਵਰਤਨੇਮਕਰਹਿਉ
ਦਿਆਨਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਕਥਹਿਗਿਆਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭ
ਰਮੁਨਜਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਉਲੀਕਰਮਭੁਇਅੰਗਮਭਾਠੀ॥ਰੇਚਕਕੁੰਭਕਪੂਰਕਮਨਹਾਠੀ॥ਪਾਖੰਡਧਰਮੁਪ੍ਰੀ
ਤਿਨਹੀਹਰਿਸਿਉਗੁਰਸਬਦਮਹਾਰਸੁਪਾਇਆ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਰਹੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਭੁ
ਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮੁਸਬਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੫॥੫॥੨੨
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੩ ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅ
ਪਣੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੁਕਮੇਰਹਿਆਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਗੁਬਾਰੰ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿ

ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪
ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ
ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ
ਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾ
ਤਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥
ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁ
ਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ
ਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ
ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ
॥੧੫॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾ
ਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥
ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ ਗਿ
ਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਧੁ
ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥
ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥
ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ

ਦਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥ਕਾਇਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈ
ਲਾਗਾ॥ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਅਭਾਗਾ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ॥
੯॥ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਉਧੋਵਹਿਤਾਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਿ
ਮੈਲੀਮੂਲਿਨਹੋਈਹੇ॥੧੦॥ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿ॥ਅੰ
ਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾਜਿਉਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਬਦਿਹੈਲਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀਚਾਲਗੁ
ਰੂਤੇਜਾਪੈ॥ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਸਦਾਸਬਦੁਰਵੈਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈਸਚੁਸੋਈਹੇ॥੧੩
ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਹਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈਹੇ॥
੧੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸ
ਚਿਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇਖੋਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ॥੧੬॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥
ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਾਤਿਸਾਹੀਜੁਗੁਜੁਗੁਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੇ॥੧॥ਸੋਜਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿ
ਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਰ
ਮਹੰਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂ
ਰਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਪੀਵੈਭਾਇਸੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸਮ
ਝਾਏ॥ਘਰਜਲਤੇਕੀਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆਈਹੇ॥
੫॥ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨਿਮਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਭਰਮਿਭੇਖਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੬॥ਇਕਿਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਮਿ
ਨਿਵਾਸੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿ
ਵਿਗੁਤਾ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਭਉਕੈਜਿਸੁਕੁਤਾ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਕਦੇਨਛੋਡੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈਹੇ॥
੮॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੀਪਤਿਹੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਉਨਪਾਏਪ੍ਰਭਿ
ਐਸੀਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਇਕਿਸਿਧਸਾਧਿਕਬਹੁਤੁਵੀਚਾਰੀ॥ਇਕਿਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀ॥

ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏਸੋਬੂਝੈਭਗਤਿਭਾਇਭਉਜਾਈਹੇ॥੧੦॥ਇਸਤਨਤੇਦਾਨੁਕਗਪਤਿਤਹੀਬੂਝਨਕਿ॥ਇਕਿਸ
ਤੂਆਮਾਰਿਮਤੀਸਿਉਉਧਰਣਾਹੇ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਇਕਰੰਗੀਸਾਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇਸਿਰਜੇਦੇ
ਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਭਾਣੈਦੇਇਮਿਲਾਈ॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਮਨਿਵਸਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਇਉਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੨
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਵਿਨਜਾਣਨਿਕਾਚੇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਜਿਉਭਾਵੈਤਿ
ਉਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਤਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਵਿਛੁ
ੜੇਨਾਹੀਨਦਰੀਸਹਜਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੈਲੁਕਮਾਇਆ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਦੂਜਾਭਾਇ
ਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈਮਨਿਦੇਖਹੁਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ॥
ਆਪਹੁਹੋਆਨਾਕਿਛੁਹੋਸੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩

ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਾਧਾਜਮਫਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਸਾਚੇਸਾਚਿਸ
ਮਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਲੇਖੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਿਸੁਸਭੁ
ਕਿਛੁਸੂਝੈਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਕਮਾਈਹੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਸਹਸਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਜਨਮੁਗਵਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜੇਸਾਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੩॥ਧੰਧੈਧਾਵਤੁਮਨੁਭਇਆਮਨੂਰਾ॥
ਫਿਰਿਹੋਵੈਕੰਚਨੁਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਸੁਖੁਪਾਏਪੂਰੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੪॥ਦੁਰਮਤਿਝੂ
ਠੀਬੁਰੀਬੁਰਿਆਰਿ॥ਅਉਗਣਿਆਰੀਅਉਗਣਿਆਰਿ॥ਕਚੀਮਤਿਫੀਕਾਮੁਖਿਬੋਲੈਦੁਰਮਤਿਨਾਮੁਨਪਾਈਹੇ॥
੫॥ਅਉਗਣਿਆਰੀਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਮਨਕੀਜੂਠੀਜੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਪਿਰਕਾਸਾਉਨਜਾਣੈਮੂਰਖਿਬਿਨੁਗੁਰਬੂ
ਝਨਪਾਈਹੇ॥੬॥ਦੁਰਮਤਿਖੋਟੀਖੋਟੁਕਮਾਵੈ॥ਸੀਗਾਰੁਕਰੇਪਿਰਖਸਮਨਭਾਵੈ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾ
ਵੈਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਹੁਕਮੁਕਰੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਇਕਨਾਬਖਸਿਲਏਧੁਰਿਲੇਖੈ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਪਾਇਆਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੮॥ਹਉਮੈਧਾਤੁਮੋਹਰਸਿਲਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਿਵਸਾਚੀ
ਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਆਪੇਮੇਲੈਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਈਹੇ॥੯॥ਇਕਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਸਦਾ
ਜਨਜਾਗੇ॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਹੋਰੁਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈਹੇ॥੧੦
ਕਾਲੁਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨ
ਾਮਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰੈਦੇਵਾਨੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੈਨਹਪਾ
ਏਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਨਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਜਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਰਾਹਿਚਲਾ
ਏ॥ਆਪੇਮਿਹਰਵਾਨੁਸੁਖਦਾਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇ

ਤਾ ਮੁਆ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਮਰਣੁ ਵਾਜੁ ਮਧ ਸੁਣਦ ਤੁ ਜੋ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਨ ਮੋਹਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜੋ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਜਿਸ
ਨੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆ
ਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿ
ਆ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸ
ਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥
ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾ
ਸੀ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚਾ ਚਉਕਾ ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵ
ਨੁ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋ
ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਚੀਨੈ ਸਬ
ਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥
ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਤੁਮ ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰ
ਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ
ਹੇ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਪਤਿ
ਪਾਏ ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ ਅਨਲ ਵਾਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾ
ਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਮਨਮੁਖ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ
ਸੂਤੇ ॥ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥
੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ

ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਜਗ
ਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿ
ਵਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝੈ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀ
ਜੈ ਹੇ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝੈ ॥ ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ
ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿ
ਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮ
ਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ ਕਿਲ
ਬਿਖ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂ
ਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਮੁ ਨ
ਛੋਡੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤ
ਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ
ਹੈ ਜਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂ
ਝਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬੇਦ ਬਾਦ ਸਭਿ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣਹਿ ॥ ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ
ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰ
ਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈ ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ
ਮਾਇਆ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾ
ਰਾ ॥ ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ਨ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥
ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਬਦਿ

ਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੩॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਸਲਾਹੀ॥ਏਕੋਵੇਖਾਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮਤਿਊਚੋਊਚੀਪਉੜੀਗਿਆਨਿ
ਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੁਮਨਿਵਸਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਸ
ਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਆਪੇਕੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿ
ਨਹੀਚੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾਵੈਸਾਚੀਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੬॥ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥
ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰੁਸੀਤਲੁਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੭॥ਸਚਿਲਗੇਤਿ
ਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸੁਹਾਵੈ॥ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੮॥
ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇ
ਆਮੋਹਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ॥੯॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਮਾਇਆ॥
ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿਸਚਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹ
ਜਸਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁ
ਰਿਸਚੈਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੇ॥
੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਸਭਅੰਤਰਿ
ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿਛੁਨਚਲੈਧੁਰਿਖਸਮਿਲਿਖਿਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਸਾਚੇਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਸਾਚੈਦੂਖਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੧੪॥ਜਾਤੂਦੇਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਾਚੈਸਬਦੇ
ਸਚੁਕਮਾਏ॥ਅੰਦਰੁਸਾਚਾਮਨੁਤਨੁਸਾਚਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰੀਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਵੇਖੈਹੁਕਮਿਚਲਾਏ॥
ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਮਨੁਤਨੁਰਸਨਾਨਾਮਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੧੬॥੭॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੩॥ ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਉਪੰਨਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਪਰਛੰਨਾ॥ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁ
ਜਿਨਿਅਪਣਾਆਪੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੧॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਆਪੇਲਾਏ॥ਜਿ
ਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਮੇਲੇਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੨॥ਆਵਾਗਉਣੁਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿ
ਤੈਬਿਕਾਰਾ॥ਥਿਰੁਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਸਦਹੀਜਿਨਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਪਛਾਤਾਹੇ॥੩॥ਇਕਿਮੂਲਿਲਾਗੇਓਨੀਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥ਡਾਲੀਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਤਿਨਜਨਕਉਲਾਗੇਜੋਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਤਾਹੇ॥੪॥ਹਮਗੁਣਨਾਹੀਕਿਆਬੋਲਹਬੋਲ॥ਤੂਸਭਨਾਦੇਖਹਿਤੋਲਹਿਤੋਲ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾ
ਖਹਿਰਹਣਾਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੫॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਣਾਸਾਚੀਕਾਰੈਲਾਏ॥ਅਵਗਣਛੋਡਿਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾ
ਏ॥ਗੁਣਮਹਿਏਕੋਨਿਰਮਲੁਸਾਚਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੋਸੋਈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮ

ਤਿਸੁ ਘਟ ਦੇ ਖੋਈ ॥ ਏਕਸ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਣਾ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ਸਦਾ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੋਟਿ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਨਾਮੇ ਰਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ਅੰਤਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰ

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਧੇ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾ
ਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ
ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸ
ਬਦੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚਾ
ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਇਕਿ ਜਨ ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਭਗ
ਤਾ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥
੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵ
ਣਜਾਰੇ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਭੰਨੈ ਘੜੈ ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥
ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਸਚਾ
ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ਲੇ
ਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥
ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥
੧੩॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ

ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਜਿਉ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਤੂਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਹਾਹੇ॥੧੫॥ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿ
ਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਆਪਿਦੇਵਹੁਸਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਸਬ
ਦਿਸਚੈਉਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਉਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ
॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾਹਾਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿ
ਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਜੋਸਬਦਿਰਾਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਅਲਿਪਤੋਵਰ
ਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸੇਮਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਕੇਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾ
ਣਹਿ॥ਭੈਬਿਨੁਕਿਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾਢਿਲਏਗਾਸਾਹਾਹੇ॥੬॥ਅਫਰਿਓਜਮੁਮਾਰਿ
ਆਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੇੜਿਨਆਈ॥ ਸਬਦੁਸੁਣੇਤਾਦੂਰਹੁਭਾਗੈਮਤੁਮਾਰੇਹਰਿਜੀਉਵੇਪ
ਰਵਾਹਾਹੇ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੈਸਭਸਿਰਕਾਰਾ॥ਏਹੁਜਮੁਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੁਕਮੁਕਮਾ
ਵੈਹੁਕਮੇਕਢਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀਆਅਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਰਿਆਸਭੁਪਸਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਬੂਝੈਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਜੁਗ
ਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਦਿਸਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਏਕਨਾਮਿਜੁਗਚਾਰਿਉਧਾਰੇਸਬ
ਦੇਨਾਮਿਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਮੁਬੂਝੈਕਾਟੇਦੁਰਮਤਿਫਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਮਰਿਜੰਮੈ
ਨਜੂਨੀਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਲੈਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤ
ਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿ
ਜਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਵਹਿਸਦਹੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਣਕਾਦਾਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹੇਬਿਗਸੈਸੋਨਾਮੁਬੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੨॥੧੧॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹੁਕਮੁ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਤੁਧ ਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ਉਪਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭੁਲਦੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਆਤੁਰ ਤਨੁ ਸਬਦੁ ਭਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗਾਰਦਣੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਪਣੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹੇ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੋਹਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਪਰਮਲੁ ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਬਦੇ ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਲਾਹੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਸਚਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਲਖ ਕੋਟੀ ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਹ ਚਉਥੁ ਏਕੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥

ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਸਬਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੋ
ਖੁਸਭੁਤਾਹਾਹੇ॥੫॥ਹਉਮੈਮੋਹੁਉਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨ
ਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਗਿਲਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾ
ਇਆ॥ਸਦਾਕਾਰਜੁਸਚਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਹੇ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿਨਮਹਿਰੋਵੈ॥
ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਹੇ॥੮॥ਜੀਵ
ਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਹਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਉਮੈਰੋ
ਗੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾ
ਰੀਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਬੇਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪ
ਛਾਣਹਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੋਵੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਘਰਿਵਥੁਛੋਡਹਿਬਾਹ
ਰਿਧਾਵਹਿ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥ਅਨਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਫੀਕੀਬੋਲੇਹਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੨
ਮਨਮੁਖਦੇਹੀਭਰਮੁਭਤਾਰੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੋ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨ
ਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਕੰਚਨਦੇਹੀਸਬਦੁਭਤਾਰੋ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੋ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰ
ਮਹਲੁਪਾਏਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਤਿਸੁਆਗੈਨਾਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਰਾ॥ਆ
ਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾਸਬਦੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿ
ਬੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
੫॥੧੪॥
॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਉਲਟਿਪਰਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬਜਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਅਨਾਹਦੁ
ਮੁਖਿਸਾਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਾਚੈਸ
ਬਦੈਸਾਚਿਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਮਨੁਮੇਰਾਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਸਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ
॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦਹੀਸਚੁਕ
ਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵ
ਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੇਵਹਿਸਚੋਸਚਾਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀ
ਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀਦਰਿਸਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥

੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੰਨਿਵ
ਸਾਏ॥ਅਪਣੈਭਾਣੈਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੇਸੋਛੀਜੈ॥ਬ
ਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁ
ਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੇਰੈਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਹਿਸੁਹਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈਨਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏਮਨਹੀਮ
ਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇਵੇਖੈਥਾ
ਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾ[illegible]ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚੁਸੁਣਿਲੇਖੈਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾ
ਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥੧॥
੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿ
ਆਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਹੈਆਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿ
ਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭਸਮੈਕੀਢੇਰੀਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇਦਾ॥੨॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿ
ਸੁਵਿਚਿਰਵਿਆਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੩॥
ਕਾਇਆਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਹਰਿਜੀਉਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵ
ਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀਨਦਰੀਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਸੋਸੂਚਾਜਿਕਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪੁਸਵਾਰੇ
॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲੁਭਗਤਿਹੈਨਿਰਾਲੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧੋਵਹਿ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰ
ਮਹਿਮਨੂਆਧਾਵੈ॥ਸੁਖੁਪਲਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਠਉਰਨਪਾਵੈਆ
ਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਕਾਰ
ਕਰੇਵੇਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੂਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਬਲਸੂਰਾ॥
ਆਪੇਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤ

ਗੁਣਹੀਕਾਲੇ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਖਿਆਜਮਕਾਲੇ।ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੁਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਾਇਦਾ।੧੧। ੪੨੮
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਕਮਾਹੀ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇ
ਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ।੧੨।ਕਾਮਕਰੋਧੁਸਬਲਸੰਸਾਰਾ।ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭਦੁਖਕਾਪਸਾਰਾ।ਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ।੧੩।ਪਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰੁ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਵ
ਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ।ਜਿਨਿਕੀਤੇਜਾਤਿਸੈਪਛਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ।੧੪।ਇਕਿਮਾਇਆਮੋਹਿ
ਗਰਬਿਵਿਆਪੇ।ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ।ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ।
੧੫।ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ।ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ।ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚਿਨਾਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਦਾ।੧੬।੨।੧੬। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾ।ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪ
ਛਾਤਾ।ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ।੧।ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ।ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ।ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ।੨।ਹੈਭੀ
ਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ।ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ।ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ।੩।
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ।ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ।ਆਪਣਾਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁ
ਰਮਤੀਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ।੪।ਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਲੋਅਆਕਾਰਾ।ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਰਾਰਾ।
ਹੁਕਮੇਸਾਜੇਹੁਕਮੇਢਾਹੇਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ।੫।ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੁਹੁਕਮੁਸਲਾਹੇ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇ
ਪਰਵਾਹੇ।ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਤੂਆਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ।੬।ਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ।ਰੈ ਣਾ
ਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ।ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਨਚੇਤੈਮੂੜਾਸਿਰਿਊਪਰਿਕਾਲੁਰੂਆਇਦਾ।੭।ਮਨੁਤਨੁਸੀ
ਤਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ।ਅੰਤਰਿਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ।ਸਦਾਅਨੰਦੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਬਾ
ਣੀਬੋਲਾਇਦਾ।੮।ਜਿਨਿਤੂਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ।ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਤਾ।ਜਤਿਪਤਿਸ
ਚੁਸਚਾਸੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ।੯।ਮਨੁਕਠੋਰੁਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗਾ।ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ।
ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ।੧੦।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਪਿਉਪਾਏ।ਮਾਨਸਜਨਮਿ
ਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ।੧੧।ਕਰਮੁਹੋਵੈ
ਗੁਰੁਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ
ਦਾ।੧੨।ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰਤੁਨਜਾਣੈ।ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ।ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਦਾ।੧੩।ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ।ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ।ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋ
ਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿ
ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇਦਾ ॥੨॥ ਬਾਜੀਗਰਿ ਇਕ ਬਾਜੀ ਪ
ਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੩॥ ਬਾਜਹਿ
ਬਾਜੇ ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ਮਿਲਿ ਪਉਣੈ ਸ
ਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੪॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਦੇ ਵ
ਡਿਆਈ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ਨਾਮੋ ਸਲਾਹੀ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ
ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਵਧਹਿ ਵਿ
ਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਗ
ਣਤ ਗਣੈ ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ਸਚੇ ਸਚਿ
ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥
ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ
ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥
੧੩॥ ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਮਿਲਿ
ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ
ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ

ਨਸੇਵੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦਾਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਾਵੈਕਾਵਾਪਾਰੀਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਹਜ
ਅਨੰਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵਿੰਦਾ॥ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਤਿ
ਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ
ਦੁਖਹੀਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸਚੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸ
ਚੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਦਹੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੬॥ਜਿਸਨੋਸਚਾਦੇਇਸੁਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁ
ਕਾਏ॥ਸਚੁਸਚੈਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜਿਸਨੋਆ
ਪਿਬੁਝਾਏਬੂਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨ
ਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈਮੋਹੁਨਚੂਕੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜਾਇ
ਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੇਵੇਕੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਹਲਿਸ
ਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵ
ਡਿਆਈਜਿਸੁਦੇਵਹਿਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿ
ਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥
ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਸੁਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਿਸੁਆਪੁਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸਚਿ
ਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿ
ਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩

ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਭਾਣੇਵਿ
ਚਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀ
ਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੁਮਿਲੈਤੁਧੁਆਏ॥ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੋਤੁਝਹਿ
ਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈ+ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥
ਭਾਣੈ

ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਭਾਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਵੈਘਰੁਮ
ਹਲੁਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੬॥ਸਭੁਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹਲੈਅੰਦ
ਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸਨੋਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲ
ਹੰਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋ
ਵਣਜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਤੋਟਾਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆਨਾਗੋਜਾਸੀਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁ
ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨ
ਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉ
ਸਚੋਵਾਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕ
ਰਤੈਇਕਬਣਤਬਣਾਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭੁਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਿਰਾ
ਤੇਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੬॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥
ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹਿਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿਨਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨ
ਕੀਧੂਰਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰ
ਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਡੀਸੁਣੀਐਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨਅੰ
ਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਨਦਰੀਨਦਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆ॥ਮਾਣ
ਸਿਜਨਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸਹਿਬੁਝਾਇ

ਦਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕਿਰਤੁ ਆਏ ਨਾਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਏਹ ਦੇਹੀ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪ
ਰੁ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥
ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹ
ਰਿ ਜੀਉ ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸੋ ਚੇਤੇ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ਜਨ
ੁ ਨਿਰਮਲੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਏਹ ਕਾਇਆ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ਗੁ
ਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਮੂਲੁ
ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਦਾ ॥੧੨॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਹਰਿ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂ
ਲੇ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾ
ਇਆ ਕੋਟੁ ਪਕੇ ਹਟ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਊ
ਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾ
ਹੇ ਸਾਚਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਾਈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿ
ਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ ਗੁ
ਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾ
ਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕ
ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾ
ਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭ

ਏਹਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋਈ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ
॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ
ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ
ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿ
ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰਸ
ਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁ
ਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੇ
ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ
ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾ
ਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁ
ਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਧੰ
ਧੇ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੁ
ਲਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਬਹਾਲ

ਤਿਪਤਾਸੀ॥ਸਬਦੁਤਜੀਆਕਾਸੁਖਵੰਤਾਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਿਪਾਇਆ॥੧੦॥ਨਾਮੁਸਚੁਸੰਜਮੁਜਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ ੮੩੧
ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਭਾਇਆ॥੧੧
॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ
॥੧੨॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਬਹੂਪਾਇ
ਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾ
ਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨਤਿਸਨਾਇਸਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ਨਾ
ਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿਲਾਏ
॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬਦਿ
ਭਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ॥ਬਹੁਸੰਕਟਜੋਨੀਭਰਮਾਏ॥ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕਾਟੈਅੰਤੇਬਹੁ
ਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥ਆਵਣਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉ
ਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਣੁਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿ
ਸਬਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾ
ਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥ਸ
ਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰੁਪਾ
ਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੇ॥ ੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾ
ਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿਨਮੂਲੇਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ ੧੯੪॥

ਸਚਹੀਰੇ ਨੈਣੁ ਹੁਰਿ ਤਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਜਰੀ ਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ ਕਿਰਨ ਪਰਗਾਸੈ ਪਰਗਟੁ
ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਮਿ ਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੪ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੁਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ
ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ਨਾ
ਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁ
ਆਇਆ ॥ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇ
ਈ ॥ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ
ਸੂਰੁ ਨਿਸਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤ
ਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ
ਲੋਇ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥
ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾ
ਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇ
ਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥
ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ

ਦਾਸਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਰ
ਬੇਰਵਿਰਹਿਆਘਟਵਾਸੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਹ
ਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾਕਸਿਮਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜਾਜਾਪੈ
ਕਿਛੁਕਿਥਾਊਨਾਹੀ॥ਤਾਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥ਸੂਕੇਤੇਫੁਨਿਹਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀ
ਹੇ॥੩॥ਜੋਜੀਆਕੀਵੇਦਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀਜੋਸਰਬ
ਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿਛੁਨਕਹੀਐਅਜਾਣੈ॥ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੂਝੁ
ਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀਐਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾਕਰਿਚਿੰਤਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਿਥਲਿਜੰ
ਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ਨਾ
ਕਰਿਆਸਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰਕੀਪਰਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਹੇ॥
੭॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡ
ਨੁਸੁਖਿਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇਆ॥ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੂਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜਿਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਈਜ
ਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿਚੇਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥
੧੦॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੋਤਪੁਪੂਰਾਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇ
ਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾਸੁਆਮੀ॥ਤੂੰਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਂਗ
ਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲਣਕਾ॥ਕਿਸ
ਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰਨਕਾਈਤੂੰਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥
ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆਮੀਤਿ
ਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪ
ਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੋਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿ
ਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕ
ਦਾਸਦਸਾਣੀਹੇ॥੧੬॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ੫ ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ॥
ਗਗਨੁਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰਣਾ॥ਅਗਨਿਉਪਾਇਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜੀਅਜੰ
ਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਆਪਾਹੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ਜਪ ਜਪਨੇ ॥ ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਈ ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹੀ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ ਧਨ ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਜੋ ਪਾਵੈ ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ ਧਨ ਅੰਧੀ ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪੰਚ

ਤਕਾਰ ਚਤੁਰ ਚਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤਿਨੁ ਮਨ ਆਏ ਗੁਰ ਸੋ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ ਧਨ ਕੈ ਹੇਤੁ ਵਧਿਓ ਮੋਹੁ ਨਾਲੇ ॥
ਧ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲੇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਦੈ ਧਿਨ ਨਾਹ ਉਕਿ ਕਿਤ ਹੀ ਤਲੇ ਖੈ ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਕਹਿਆ
ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਸੁ ਕਾਲਿ ਨ ਫੰਦਾ ॥ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਾ ਖੈ ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ਜਾਮ ਦੇਤਾ ਉਠਿ
ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਰੇ ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਚੰਚਲ ਕਾਚੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ
ਰਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੇ ਕਰਿਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ ਆਈ ਆਗਿਆ ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾ ਧਨ ਪੂਛੀ ਨ
ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ ਉਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ਸੁਣਿ ਮ
ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੂਏ ਸਾਕਤ ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥
੧੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇ
ਆ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ ਆਨੰਦੀ ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਹਉ ਰੇਣੁ ਤੇਰੇ ਜੋ
ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰ
ਤ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥
੨॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪੇ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸ
ਚਾ ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥ ਏਕੋ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥ ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਹੀ
ਜੋਗੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ
ਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥ ਜਾਚਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨਵਾਸੀ ॥
ਜਾਚਹਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਅ
ਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥

ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਸੁ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਮਰੈ ਨਾਹੀ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਬਾਰਹ ਕੰਚਨੁ ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਇਆ ॥ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਨਵਾਂ ॥ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾ ਹੇ ॥੪॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਗਿਆਨਾ ਹੇ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ਸਭਨੀ ਠਾਈ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਗੋਸਾਈ ॥ ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਪਾਨਾ ਹੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ਹੇ ॥੯॥੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਮਾਣਸ

ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਇਸ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੋਈ ਭੂਲੈ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ
ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੋ ਕੀਜੈ ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ ਕੁ
ਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਨਹੀ ਜੰਮੈ ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥
ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਦੀਪ ਸਭ ਲੋਆ ॥ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ ਜਿ
ਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁ
ਆਰੈ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥
੯॥ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ ਸੋਈ ਕਰਾ
ਇਨਿ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਜਿਥੈ ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਧਿਆਈ
ਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਜਿਥੈ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਸੋ ਵਿਚਿ
ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਸਮਸਰਿ ਸਹੀ
ਐ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ
ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉ
ਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬
॥੧॥੫॥ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਵਣਿ
ਸੁਣੀਐ ॥ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਾਸਾਰਾ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥
ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕਿ ਭੂਖੇ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ

ਸਭਮੈਤੇਰਾਪਾਸਾਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪ
ਤੁਆਪਿਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ॥੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਹੋਵਨਹਾਰਾ॥ਊਚਾਅਗਮਅਥਾ
ਹਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭਰਿਊਣੇਏਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥ਨੈਣੀਪੇਖਉ
ਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰੇਸਗਲਉਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅ
ਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾ॥ਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਣਾ॥੭॥ਸੰ
ਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀ
ਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰਣਾ॥੮॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਆ
ਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾ
ਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿਨੁ
ਦੂਜੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨਭਏਨਿਹਾਲਾ॥ਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾ
ਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁ
ਟਹਿਸਭਿਬੰਧਨਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਹਰਾਖਹਿਸੋਈਸੁਖਥਾਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋ
ਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿ
ਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥
ਐਸਾਕੋਵਡਭਾਗੀਆਇਆ॥ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸ
ਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਖਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆ
ਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੧॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

ਸੂਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋਈਰਹਣੁਨਪਾਏਨਿ
ਹਚਲੁਏਕੁਨਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾਈ॥ਮੋਹਸੋਗੁਸਭੁਭਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰ
ਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭ
ਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋ
ਇਨਸੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਛੂਨਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈ
ਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰ
ਮੇਸਰੁਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨਸੋਹੀਦਰਬਾ

ਰੇ।ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖਸੇਵਾਗੁਰਪੂਰੇਨਾਮਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ।੬।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਪੰਚਧਾਤੂ।ਭੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ।ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੇਗੁਰਪੂਰੇਤਾਪਾਰਸੁਪਰਸਿਦਿਖਾਇਣਾ।੭।ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾ
ਗੇ।ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀਭੀਗਿਆਨੀਤਿਆਗੇ।ਏਕੰਕਾਰੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਐਹਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਣਾ
।੮।ਗੁਰਕੀਸੇਵਨਜਾਣੈਕੋਈ।ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਗੋਚਰੁਸੋਈ।ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਵ
ਡਭਾਗਮਥਾਇਣਾ।੯।ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਬੇਦਨਜਾਣਹਿ।ਤੁਛਮਾਤਸੁਣਿਸੁਣਿਵਖਾਣਹਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਅਪਰੰਪਰਸਤਿਗੁਰਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨੁਸੀਤਲਾਇਣਾ।੧੦।ਜਾਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਜੀਵੈ।ਰਿਦੈਵਸੈਤਾ
ਠੰਢਾਥੀਵੈ।ਗੁਰੁਮੁਖਹੁਅਲਾਏਤਾਸੋਭਾਪਾਏਤਿਸੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਪਾਇਣਾ।੧੧।ਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ
ਪੜਿਆ।ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਆਗੈਧਰਿਆ।ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਨਜਾਣਾਕਾਈਤੁਮਕਰਹੁਦਇਆਕਿਰਮਾਇਣਾ।੧੨।।
ਨਿਰਗੁਣਕਉਸੰਗਿਲੇਹੁਰਲਾਏ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਟਹਲੈਲਾਏ।ਪਖਾਫੇਰਉਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਚ
ਰਣਧੋਇਸੁਖੁਪਾਇਣਾ।੧੩।ਬਹੁਤੁਦੁਆਰੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਆ।ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਮਸਰਣਾਇਆ।ਸਦਾਸਦ
ਸੰਤਹਸੰਗਿਰਾਖਹੁਏਹੁਨਾਮੁਦਾਨੁਦੇਵਾਇਣਾ।੧੪।ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਸਾਈਮੇਰੇ।ਦਰਸਨੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁ
ਰਪੂਰੇ।ਸੂਖਸਹਜਸਦਾਅਨੰਦਾਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਣਾ।੧੫।।੨।।੭।। ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਸੋਲਹੇ। ਸਿਮਰੈਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਾ।।ਸਿਮਰਹਿਚੰਦਸੂਰਜਗੁਣਤਾਸਾ।ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਸਿਮਰਹਿਸਿ
ਮਰੈਸਗਲਉਪਾਰਜਨਾ।੧।।ਸਿਮਰਹਿਖੰਡਦੀਪਸਭਿਲੋਆ।ਸਿਮਰਹਿਪਾਤਾਲਪੁਰੀਆਸਚੁਸੋਆ।ਸਿ
ਮਰਹਿਖਾਣੀਸਿਮਰਹਿਬਾਣੀਸਿਮਰਹਿਸਗਲੇਹਰਿਜਨਾ।੨।।ਸਿਮਰਹਿਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਾ।।ਸਿਮਰਹਿ
ਦੇਵਤੇਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾ।।ਸਿਮਰਹਿਜਖਿਦੈਤਸਭਿਸਿਮਰਹਿਅਗਨਤੁਨਜਾਈਜਸੁਗਨਾ।੩।।ਸਿਮਰਹਿ
ਪਸੁਪੰਖੀਸਭਿਭੂਤਾ।।ਸਿਮਰਹਿਬਨਪਰਬਤਅਉਧੂਤਾ।ਲਤਾਬਲੀਸਾਖਸਭਸਿਮਰਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੁਆ
ਮੀਸਭਮਨਾ।੪।।ਸਿਮਰਹਿਥੂਲਸੂਖਮਸਭਿਜੰਤਾ।।ਸਿਮਰਹਿਸਿਧਸਾਧਿਕਹਰਿਮੰਤਾ।ਗੁਪਤਪ
ਰਗਟਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਗਲਭਵਨਕਾਪ੍ਰਭਧਨਾ।੫।।ਸਿਮਰਹਿਨਰਨਾਰੀਆਸਰਮਾ।।ਸਿਮਰਹਿਜਾ
ਤਿਜੋਤਿਸਭਿਵਰਨਾ।।ਸਿਮਰਹਿਗੁਣੀਚਤੁਰਸਭਿਬੇਤੇਸਿਮਰਹਿਰੈਣੀਅਰੁਦਿਨਾ।੬।।ਸਿਮਰਹਿਘੜੀਮੂਰ
ਤਿਪਲਨਿਮਖਾ।ਸਿਮਰੈਕਾਲੁਅਕਾਲੁਸੁਚਿਸੋਚਾ।।ਸਿਮਰਹਿਸਉਣਸਾਸਤ੍ਰਸੰਜੋਗਾਅਲਖੁਨਲਖੀ
ਐਇਕੁਖਿਨਾ।੭।ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ।ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਭਗ
ਤੀਲਾਵਹੁਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਸੋਇਜਿਨਾ।੮।ਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ।ਪੂਰੈਕਰਮਿਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ।
ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਭਰਮਿਰੁਨਾ।੯।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸੈਮਨਿਜਾਕੈ।ਦੂਖ

ਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮਿਤ੍ਰਕਾਭਾਗੋ।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮਰਸੁਅਨਹਦਬਾਣੀਸਹਜਧੁਨਾ।੧੦।ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਨਿ
ਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ।ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਨਿਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਾਕੈਮਨਿਵੂਠਾਸੋਪੂਰੈਕਰੰਮਾਨਾਹਿਛਿੰ
ਨਾ।੧੧।ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੁਆਮੀਸੋਈ।ਅਵਰੁਨਕਹੀਐਦੂਜਾਕੋਈ।ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨਿ
ਕਾਟਿਓਭ੍ਰਮੁਸਗਲਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਮਨਾ।੧੨।ਊਚੇਤੇਊਚਾਦਰਬਾਰਾ।ਕਹਣੁਨਜਾਈਅੰਤੁਨਪਾਰਾ।
ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਸੁਆਮੀਅਤੁਲੁਨਜਾਈਕਿਆਮਿਨਾ।੧੩।ਤੂੰਕਰਤਾਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆ।ਤੁਝਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੀਆ।ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਤੂਹੈਸਗਲਪਸਾਰਾਤੁਮਨਾ।੧੪।ਜਮਦੂਤੁਤਿਸੁਨਿ
ਕਟਿਨਆਵੈ।ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ।ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਾ।
੧੫।ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ।ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ।ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵ
ਹਿਸੁਆਮੀਤੁਮਮਨਾ।੧੬।੧।੮। ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ।ਸਿਮਰਉਨਾ
ਮੁਹੋਹਿਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਹਰਿਦਾਤਾਜੀਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ।੧।ਮਾਗਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗ
ਤਿਪਾਵਉ।ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ।ਦੀਰਘਰੋਗਮਿਟਹਿਹਰਿਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਰਾ
ਪੈਂਗਨਾ।੨।ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਉਬਿਮਲਜਸੁਸੁਆਮੀ।ਏਕਾਓਟਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ।ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲ
ਗਉਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ।੩।ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ।ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗਣ
ਮੇਰੇ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ।੪।ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀ
ਐ।ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ।ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਰੰਗਨਾ।੫।
ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ।ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦੀਨਦਇਆਲਾ।ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰਗਨਾ।੬।ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ।ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ।
ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਹੰਤਨਾ।੭।ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਘਟਿ
ਘਟਿਰਵਿਆਅਛਲਸੁਆਮੀ।ਭਰਮਭੀਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੂਰੈਏਕੁਰਵਿਆਸਰਬੰਗਨਾ।੮।ਜਤਕਤਪੇ
ਖਉਪ੍ਰਭਸੁਖਸਾਗਰ।ਹਰਿਤੋਟਿਭੰਡਾਰਨਾਹੀਰਤਨਾਗਰ।ਅਥਾਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐ
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ।੯।ਛਾਤੀਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ।ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰਝਾ।ਕਰੁਗਹਿਕ
ਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਅਮਿਉਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ।੧੦।ਏਕੋਏਕਰਵਿਆਸਭਠਾਈ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਕੋਈਨਾਹੀ।ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾ।੧੧।ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰ
ਦਾ।ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਸਦਬਖਸਿੰਦਾ।ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਫਲੁਪਾਇਆਗਿਆਨਦੀਪਕੁਸੰਤਸੰ

ਗਤਾ ॥੧੨॥ ਜੋ ਪੇਖਾ ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜੋ ਸੁਨਣਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ਸਰਣਿ ਸ
ਹਾਈ ਸੰਤ ਤਰਾ ॥੧੩॥ ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥ ਏਕੋ ਦਾਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨ ਤਰਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਲਗੀ ਲਾਗਿ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਸੋਇ ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ॥੧੫॥ ਸੋਲਹ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ ਅਨਤ ਕਲਾ
ਹੋਇ ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚ ਤਰਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇ
ਰਾ ਦੀਤਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ ਊਹਾ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ
ਸੁਣੀਐ ॥ ਈਹਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ ਤੂ ਪਿਤਾ ਸ
ਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਵੇਪਾ
ੜਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ ਇਕਿ ਪਠਾਏ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ
ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ ਕਵਨ
ਸੁ ਦਾਨਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ਹੁਕਮੇ ਭ
ਗਤਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤ
ਲਿ ਕਰਿ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ ਕਉਤਕੁ
ਕਾਲੁ ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਰਚਨੁ ਕੀ
ਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅ
ਤੋਲਾ ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ ਆਪਿ ਸੁ
ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਕੇਤ
ੜਿਆ ਦਿਨ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ ਆਪੇ ਸਕਤੀ ਸ
ਬਲ ਕਹਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥
੧੩॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ਤਿਸ
ਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ ਕੀਮਤਿ ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ
ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬੁਤੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥

ਨਾਨਕ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫

ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ ਧਰਣੀਧਰ ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਣ ॥ ਕਮਲਾਕੰਤ ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋਈ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ ਨਿਹਕੰਟਕੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਧਨੰਜੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਗੁਣੇ ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਉ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ ਜਿਨ ਕਉ

ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਨਾਲੈਮਿਟੈਪਰਾਤੇ॥ਸਗਲਨਾਮਤਿਯਾਨਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬ
ਦਮਾਤਿਵਜੰਗਾ॥੧੯॥ਕਿਰਤਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ॥ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰਬਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗ
ਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹਿਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨੦॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਕਥਹਿ
ਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ॥੨੧॥੨॥੫॥ ੧੧
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਅਲਹਅਗਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਿਖਿਆਲਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀ
ਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁਦਰਵੇਸਕਬੂਲੁਦਰਾ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆ
ਸਾ॥ਦੇਹਮਸੀਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਾ॥ਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕੰਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕ
ਤਤਰਕਖੋਜਿਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥
ਕੁਰਾਣੁਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁ
ਖੈਰਿਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂ
ਰਮੁਸਕੁਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹਅਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲੁਸੋਧੈਸੋਈਹਾ
ਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕੁਯਾਦਿ
ਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲਬੰਧਾਨਿਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾ
ਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮੁ
ਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿਫਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁ
ਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁ
ਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾਂਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾ
ਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰੁਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕ
ਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾਸਾਬਤਿ
ਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਿਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰ
ਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰ
ਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਹਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣ
ਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤਰਾ॥
੧੫॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਾਬਿਗਾਜੋ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਸਾਜੋ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸ

ਮਹਿ ਗਾਵਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ਬਾਲਕਾ ॥੧॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥
ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾ
ਲਕਾ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲਕਾ ॥੩॥ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ਦੇਵਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕ ਾ ॥
੫ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ
ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਉ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥
ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾ
ਸਾ ਬਨਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ ਨਾ
ਮੁ ਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲ
ਕਾ ॥੧੨॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਪਦੁ
ਪਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲਕਾ ॥੧੩॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥
ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲਕਾ ॥੧੫
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ਜਗ
ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿ
ਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ

ਖੁਸਤ ਮਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਜੁਧੁ ਜਤੁ ਸੁਆਮੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ
ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ਮਿਲੁ ਸਾ
ਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ਪਰਾਣੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰ
ਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭
॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛ
ਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਸ
ਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥ ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁ
ਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ
ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿ
ਲੁ ਨ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥ ਅੰਧ ਕੂਪ
ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆ
ਵਣਾ ॥੧੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥ ੧॥੧੪॥ ੨੨॥ਮਃ੧॥੨੪॥ਮਃ੩॥੨॥ਮਃ੪॥੧੪॥ਮਃ੫॥
ਇਤਿਆਦਿ ਜੁਮਲਾ ੬੨॥ ਜੋੜ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥ ਗੁ
ਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾ
ਇ ॥ ਮੰਨਿਆ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ ਇਕਿ ਬਾਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ
ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾ

ਗਾ ॥ ਸਾਚੁ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲ ਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੪ ॥ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂੰ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਝੁਰਿ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਚੁ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥

ਰਵੀਧਾਵੀਤਿਨਅਣੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਅੰਤਰਸਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਰਸੁਪੀਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾਇਆ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਪਿਰਖੁਸੀਏਧਨਰਾਵੀਐਧ
ਨਉਰਿਨਾਮੁਸੀਗਾਰੁ॥ਨਾਨਕਧਨਅਗੈਖੜੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁ
ਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀਜੋਭਾਵਹਿਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਖਤਿਰਾਜਾਸੋਬਹੈਜਿ
ਤਖਤੈਲਾਇਕਹੋਈ॥ਜਿਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆਸਚੁਰਾਜੇਸੇਈ॥ਏਹਿਭੂਪਤਿਰਾਜੇਨਆਖੀਅਹਿਦੂਜੈਭਾਇ
ਦੁਖੁਹੋਈ॥ਕੀਤਾਕਿਆਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਜਾਦੇਬਿਲਮਨਹੋਈ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚਾਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੁਹੈਪਿਰਬਿਨੁਖਾਲੀਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੇਸੋਹਾ
ਗਣੀਜਿਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਨਕੇਅਧਿਕਤਰੰਗਕਿਉਦਰਿਸਾਹਿਬਛੁਟੀਐ॥ਜੇਰਾ
ਚੈਸਚਰੰਗਿਗੂੜੈਰੰਗਿਅਪਾਰਕੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੁਟੀਐਜੇਚਿਤੁਲਗੈਸਚਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥

ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਮੋਲੁਹੈਕਿਉਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਵਰਤੀਜੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚੁਕੀਮਤਿਕੀਜੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਕਮਲੁਬਿਗਾਸਿਆਇਵਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਆਵਣਜਾਣਾਠਾਕਿਆਸੁਖਿਸਹਜਿਸਵੀਜੈ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਨਾਮੈਲਾਨਾਧੁੰਧਲਾਨਾਭਗਵਾਨਾਕ
ਚੁ॥ਨਾਨਕਲਾਲੋਲਾਲੁਹੈਸਚੈਰਤਾਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਹਜਿਵਣਸਪਤਿਫੁਲੁਫਲੁਭਵਰੁਵਸੈ
ਭੈਖੰਡਿ॥ਨਾਨਕਤਰਵਰੁਏਕੁਹੈਏਕੋਫੁਲੁਬਿਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਜਨਲੂਝਹਿਮਨੈਸਿਉਸੇਸੂਰੇਪਰਧਾ
ਨਾ॥ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਜਿਨੀਆਪੁਪਛਾਨਾ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਇਹੁਮਹਤੁਹੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥
ਹਰਿਜੀਉਕਾਮਹਲੁਪਾਇਆਸਚੁਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਜਿਨਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜੀਤਿਆਜਗੁਤਿਨਹਿਜਿ
ਤਾਨਾ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਜੋਗੀਹੋਵਾਜਗਿਭਵਾਘਰਿਘਰਿਭੀਖਿਆਲੇਉ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀ
ਐਕਿਸੁਕਿਸੁਉਤਰੁਦੇਇ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮੁਸੰਤੋਖੁਮੜੀਸਦਾਸਚੁਹੈਨਾਲਿ॥ਭੇਖੀਹਾਥਨਲਧੀਆਸਭਬ
ਧੀਜਮਕਾਲਿ॥ਨਾਨਕਗਲਾਝੂਠੀਆਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਤੁਦਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸੋਦ
ਰੁਸੇਵਿਹੁਨਕੋਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਲੋੜਿਲਹੁਜਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਛੂਟੀਐਲੇਖਾ
ਮੰਗੈਨਕੋਇ॥ਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਦ੍ਰਿੜੁਸਚਾਓਹੁਸਬਦੁਦੇਇ॥ਹਿਰਦੈਜਿਸਦੈਸਚੁਹੈਤਨੁਮਨੁਭੀਸਚਾਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਚੈਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸਚੀਵਡਿਆਈਦੇਇ॥ਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਵਸੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
੨॥ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਹਿਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ ਅੰਧੇਆਪੁਨਪਛਾਣਨੀਦੂ
ਜੈਪਚਿਜਾਵਹਿ॥ਅਤਿਕਰੋਧਸਿਉਲੂਝਦੇਅਗੈਪਿਛੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਹਰਿਜੀਉਅਹੰਕਾਰੁਨਭਾਵਈ

ਪਉੜੀ ੯ ਉਨ ਲਾਈ ਸਿ ਕਾਰਣ ਪੋਥੀ ਪਾੜਾਂ)

ਵੇਦੁ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ ਸੇ ਵਿਗੂਤੀ ਗਏ ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਕਾਗਉ ਹੋਇ ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਜਣਾ ਲੋਚੈ ਤਾ ਵਨ ਪਾਗੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ ਭੈ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਸਾਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾ
ਨੁ ਮਾਰਣ ਜੋਗੀ ਗਏ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ
ਨਾ ਮਰੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੋਵੈ
ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ਵਿਚਿ ਸਕਤੀ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਗੁਰਿ ਸੇ
ਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ
ਚਾਰਿ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ਪਾਪੀ ਸਿਉ
ਲੂਝੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂ
ਝੈ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ
ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ਦਰ
ਵੇਸੀ ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਲਗਉ ਜੋਇ ਮਧੂ
ਕਰਉ ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ ਫਿਰਿ ਵੇ
ਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁ
ਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਬੇ ਜੋਇ ਅਗਛਮੀ ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ ਆ
ਥਿ ॥ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ਅਖੁ
ਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਪੀਨੈ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿ
ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਨਾਨਕ ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
ਓਨੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿ
ਆ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ
ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਭੋਲਤਣਿ ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ ਹੀਡੁ ॥ ਅ
ਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ ਸਿ ਬਾਜਣੋ ਘਣੋ ਧੜੀਐ ਜੋ

ਨਵੇਂ ... ਪਉੜੀਆਂ ਆਪ ਪੈਂਤੀ ਦੀ ...)

ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਰਹੁਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਮਃ੩॥ਸਾਗਰੁਗੁਣੀਅਥਾਹੁਕਿਨਿਹਾਥਾਲਾਦੇ
ਖੀਐ॥ਵਡਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪਾਰਿਪਵਾ॥ਮੰਝਭਰਿਦੁਖਬਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿ
ਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਵੈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁ
ਪਾਇਦੇਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਨ
ਕਾਮਿਤ੍ਰੁਹੈਜਮਮਗਿਨਪਾਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਸੁਣੀਐਏਕੁਵਖਾਣੀਐਸੁਰਗਿਮਿਰਤਿਪਇਆਲਿ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਈਮੇਟਿਆਜੋਲਿਖਿਆਸੋਨਾਲਿ॥
ਕਉਣੁਮੂਆਕਉਣੁਮਾਰਸੀਕਉਣੁਆਵੈਕਉਣੁਜਾਇ॥ਕਉਣੁਰਹਸੀਨਾਨਕਾਕਿਸਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥
੧॥ਮਃ੧॥ਹਉਮੁਆਮੈਮਾਰਿਆਪਉਣੁਵਹੈਦਰੀਆਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਥਕੀਨਾਨਕਾਜਾਮਨੁਰਤਾਨਾਇ॥ਲੋ
ਇਣਰਤੇਲੋਇਣੀਕੰਨੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥ਜੀਭਰਸਾਇਣਿਚੂਨੜੀਰਤੀਲਾਲਲਵਾਇ॥ਅੰਦਰੁਮੁਸ
ਕਿਝਕੋਲਿਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਨਾਲਿਚ
ਲੈ॥ਏਹੁਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁਟਈਖਾਇਖਰਚਿਉਪਲੈ॥ਹਰਿਜਨਨੇੜਿਨਆਵਈਜਮਕੰਕਰਜਮਕਲੈ
॥ਸੇਸਾਹਸਚੇਵਣਜਾਰਿਆਜਿਨਹਰਿਧਨੁਪਲੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਆਪਿਹਰਿਘਲੈ॥੧੫।
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਮਨਮੁਖਵਾਪਾਰੈਸਾਰਨਜਾਣਨੀਬਿਖੁਵਿਹਾਝਹਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਬਿਖਸਿਉਧਰ
ਹਿਪਿਆਰੁ॥ਬਾਹਰਹੁਪੰਡਿਤਸਦਾਇਦੇਮਨਹੁਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਨੀਵਾਦੀਧਰਨਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਵਾਦਾਕੀਆਕਰਨਿਕਹਾਣੀਆਕੂੜੁਬੋਲਿਕਰਹਿਆਹਾਰੁ॥ਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿ
ਨਿਰਮਲਾਹੋਰੁਮੈਲਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਹੋਇਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਦੁਖੁਲਗਾਬਿਨੁਸੇਵਿਐਹੁਕਮੁਮੰਨੇਦੁਖੁਜਾਇ॥ਆਪੇਦਾਤਾਸੁਖੈਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਜਗਤੁਹੈਨਿਰਧਨੁਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਹੀ॥ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਦੁਖੁਪਾਹੀ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਪਾਈ
ਐਜੇਬਹੁਤੁਲੋਚਾਹੀ॥ਆਵੈਜਾਇਜੰਮੈਮਰੈਗੁਰਸਬਦਿਛੁਟਾਹੀ॥ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐ
ਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੰਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧਨਿ
ਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆ
ਇ॥ਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁਖਨਕਦੇ

ਖ

ਜਾਇ॥ ਸੋ ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਆਵਣੀ ਨ ਹਮੁਖ ਵੇਸੋ ਮਾਨਿਆ ਆਇ॥ ਸਦਾ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਿ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ
॥ ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊ
ਜਲਾ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ॥ ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ
ਸੰਜਮੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ॥ ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭ
ਰਪੂਰੁ ਹੈ ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆ
ਇਆ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਲੋਕ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨੈ ਗੰਠੜੀ ਗੁਣ ਨ ਵਿਕਾਣੈ ਕੋ
ਇ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਗੁਣ ਪਾਈਅਨਿ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥੧
ਮਃ ੩॥ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜਾ
ਣੀਐ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ ਅਸਰਾਉ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰੀ ਤਾ ਤੂ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ॥ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ
ਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਆਪੁ ਗ
ਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ
॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹੰ ਹੰਸਾ ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਹਉਮੈ
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ
ਭਾਲਨੀ ਮੁਠੇ ਅਹੰਮਤੇ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੨॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ॥ ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ਖ[illegible] ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ [illegible] ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋ

ਈ॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫॥ ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ ੨੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ॥੧॥ ਮ: ੩॥ ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਹਰਿ ਸਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ॥ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ॥ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ॥ ਜਿਉ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ਸੁਧੁ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ॥ ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਤਊ ਨਾਲਿ ਬਿਆ ਨੇਹ ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ॥੨॥ ਮ: ੫॥ ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ॥ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ਬਿਨੁ ਪਸੇ ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ॥ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ॥ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫॥ ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ॥ ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ॥ ਕੰਤਾ ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ॥੨॥ ਮ: ੫॥ ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ॥ ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਨੇਹੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ ਤੁਧੁ ਸਿ
ਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥ ਤੁ
ਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥ [ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣਾ] ਤੁਧੁ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿ
ਣੁ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥ ਤੂੰ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿ
ਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ
ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿ
ਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂੰ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵ
ਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂੰ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆ
ਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ
ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ
ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿ
ਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ
ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿੰਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥
ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ
ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ
ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚ
ਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾ
ੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿੜੀ ਥੀਵੰਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ ਆ
ਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੀ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂ
ਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇ
ਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂੰ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂੰ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆ
ਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ
ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ

ਤਿਸਕੇਸਭਕੁਛੁਤੇਰਾ॥ਸੇਵਕਸਭਿਕਰਦੇਸੇਵਦਰਿਨਿਤਕਰਜੁਤੇਰਾ॥੭॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਗਹਡੜੜਾ
ਤ੍ਰਿਣਿਛਾਇਆਗਾਫਲਜਲਿਓਹੁਭਾਹਿ॥ਜਿਨਾਭਾਗਮਥਾਹੜੈਤਿਨਾਉਸਤਾਦਪਨਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨ
ਕਪੀਠਾਪਕਾਸਾਜਿਆਧਰਿਆਆਣਿਮਉਜੂਦੁ॥ਬਾਝਹੁਸਤਿਗੁਰਆਪਣੇਬੈਠਾਝਾਕੁਦਰੂਦੁ॥੨॥ਮਃ੫॥
ਨਾਨਕਭੁਸਰੀਆਪਕਾਈਆਪਾਈਆਥਾਲੈਮਾਹਿ॥ਜਿਨੀਗੁਰੂਮਨਾਇਆਰਜਿਰਜਿਸੇਈਖਾਹਿ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਜਗਮਹਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਵਿਚਿਹਉਮੈਪਾਈਆ॥ਏਕੁਮੰਦਰੁਪੰਚਚੋਰਹਹਿਨਿਤਕਰ
ਹਿਬੁਰਿਆਈਆ॥ਦਸਨਾਰੀਇਕੁਪੁਰਖੁਕਰਿਦਸੇਸਾਦਿਲੋਭਾਈਆ॥ਏਨਿਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹੀਆ
ਨਿਤਫਿਰਹਿਭਰਮਾਈਆ॥ਹਾਠਾਦੋਵੈਕੀਤੀਓਸਿਵਸਕਤਿਵਰਤਾਈਆ॥ਸਿਵਅਗੈਸਕਤੀਹਾਰਿ
ਆਏਵੈਹਰਿਭਾਈਆ॥ਇਕਿਵਿਚਹੁਹੀਤੁਧੁਰਖਿਆਜੋਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਜਲਵਿਚਹੁਬਿੰ
ਬੁਉਠਾਲਿਓਜਲਮਾਹਿਸਮਾਈਆ॥੮॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਆਗਾਹਾਕੂਤ੍ਰਾਘਿਪਿਛਾਫੇਰਿਨਮੁਹਡੜਾ॥
ਨਾਨਕਸਿਝਿਇਵੇਹਾਵਾਰਬਹੁੜਿਨਹੋਵੀਜਨਮੜਾ॥੧॥ਮਃ੫॥ਸਜਣੁਮੈਡਾਚਾਈਆਹਭਕਹੀਦਾਮਿ
ਤੁ॥ਹਭੇਜਾਣਨਿਆਪਣਾਕਹੀਨਠਾਹੇਚਿਤੁ॥੨॥ਮਃ੫॥ਗੁਝੜਾਲਧਮੁਲਾਲੁਮਥੈਹੀਪਰਗਟੁਥਿਆ॥
ਸੋਈਸੁਹਾਵਾਥਾਨੁਜਿਥੈਪਿਰੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂਵੁਠਿਆ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਜਾਤੂਮੇਰੈਵਲਿਹੈਤਾਕਿਆਮੁ
ਹਛੰਦਾ॥ਤੁਧੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਨੋਸਉਪਿਆਜਾਤੇਰਾਬੰਦਾ॥ਲਖਮੀਤੋਟਿਨਆਵਈਖਾਇਖਰਚਿਰਹੰਦਾ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਸੇਵਕਰੰਦਾ॥ਏਹਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਤਿਆਨਹਮੰਗਹਿਮੰਦਾ॥ਲੇਖਾਕੋਇਨ
ਪੁਛਈਜਾਹਰਿਬਖਸੰਦਾ॥ਅਨੰਦੁਭਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਮਿਲਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰਿ
ਐਜਾਤੁਧੁਭਾਵੰਦਾ॥੯॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਡੇਖਣਕੂਮੁਸਤਾਕੁਮੁਖੁਕਿਜੇਹਾਤਉਧਣੀ॥ਫਿਰਦਾਕਿ
ਤੈਹਾਲਿਜਾਡਿਠਮੁਤਾਮਨੁਧ੍ਰਾਪਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਘਣੇਵੇਦਨਜਾਣੇਤੂਧਣੀ॥ਜਾਣਾਲਖ
ਭਵੇਪਿਰੀਡਿਖੰਦੋਤਾਜੀਵਸਾ॥੨॥ਮਃ੫॥ਢਹਦੀਜਾਇਕਰਾਰਿਵਹਣਿਵਹੰਦੇਮੈਡਿਠਿਆ॥ਸੇਈ
ਰਹੇਅਮਾਣਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਜਨਤੇਰੀਭੁਖਹੈਤਿਸੁਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ॥
ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਆਸੁਚਹੁਕੁੰਡੀਜਾਪੈ॥ਜੋਨਰੁਉਸਕੀਸਰਣੀਪਰੈਤਿਸੁਕੰਬਹਿਪਾਪੈ॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਗੁਰਧੂੜੀਨਾਪੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਸੁਸੋਗੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਤੂਸਭਨਾਕਾਮਿਤੁਹੈਸਭਿਜਾਣਹਿਆਪੈ॥ਐਸੀਸੋਭਾਜਨੈਕੀਜੇਵਡੁਹਰਿਪਰਤਾਪੈ॥ਸਭਅੰਤਰਿਜ
ਨਵਰਤਾਇਆਹਰਿਜਨਤੇਜਾਪੈ॥੧੦॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਜਿਨਾਪਿਛੈਹਉਗਈਸੇਮੈਪਿਛੈਭੀਰਵਿਆਸੁ॥
ਜਿਨਾਕੀਮੈਆਸੜੀਤਿਨਾਮਹਜੀਆਸ॥੧॥ਮਃ੫॥
ਗਿਲੀਗਿਲੀਰੋਡੜੀਭਉਦੀਭਵਿਭਵਿਆਇ॥ਜੋਬੈਠੇਸੇਫਾਥਿਆਉਬਰੇਭਾਗਮਥਾਇ॥੨॥ਮਃ੫॥

ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਭਾਇਰਹੁ ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾ ਮੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ਤਾ ਹਭੇ ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ਏ ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ ਤੰਨਿ ਖੇ ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਆ ਤਕਹਿ ਬਿਆ ਪਾਸ ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ਸੋ ਮੀਰਾ ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮਾਣਿਕੂ ਮੋਹਿ ਮਾਉ ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ ਅਪਾਹਿ ॥ ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੂ ਥੀਆਊ ਸੇਜ ਨੈਣਾ ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ ਜੇ ਡੇਖੈ ਹਿਕ ਵਾਰ ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ਜੇ

ਚਿੰਦਚੇਲਾਈਆ॥ਮੈਛਡੇਕੂੰਭਾਣੀਆਤੂਪ੍ਰਭੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ॥ਮੈਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂ
ਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਰਪਿਹਉਮੈਤਜਹੁਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਈਆ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁਨਸੁਝਈ
ਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੋਸਾਈਆ॥੧੨॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਮੁਬੀਆਉਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿਜੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪਾ
ਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵਲਾਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ॥੧॥ਮਃ੫॥ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੁਲਾਵਲਬੀਦਿ
ਥਣ॥ਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜੇਨਹੁਟੈ॥੨॥ਮਃ੫॥ਠਗਾਨੀਹੁਮਤੋੜਿਹੁ ਜਾਣੁਗੰਧ੍ਰਬਨਗਰੀ॥ਸੁਖ
ਘਟਾਊਡੂਇਇਪੰਧਾਣੂਘਰਿਘਣੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲਖਅ
ਲੇਖੰ॥ਖਟਦਰਸਨਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ॥ਵਰਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ॥
ਬੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰਨਪੇਖੰ॥ਤਿਲਕੁਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ॥ਭੇਖੀਪ੍ਰ
ਭੂਨਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੰ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੰ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾ
ਰਿਆਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰ॥੧੩॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਸੋਨਿਵਾਹੂਗਡਿਜੋਚਲਾਊਨਥੀ
ਐ॥ਕਾਰਕੂੜਾਵੀਛਡਿਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ਮਃ੫॥ਹਭਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘਟਾਊਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ॥ਪਰਗਟੁਥੀਆਆਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ॥੨॥ਮਃ੫॥ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮਚਉਆਠਪਹ
ਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਭੇਖਿਨਪਾ
ਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤ
ਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ॥ਫਿਰਹਿਗੁਮਾਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿ
ਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ॥ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾਸੇਵਕੋਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਮੁਖਹੁਅਲਾ
ਏਹਭਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿਕਸਿਉ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਾਣੁਵਸੰਦੋ
ਮੰਝਿਪਛਾਣੂਕੋਹੇਕੜੋ॥ਤੈਤਨਿਪੜਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੨॥ਮਃ੫॥ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹ
ਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ॥ਮੂਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਹਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ॥ਆਵੈਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇ
ਬੋਲੇਸਭੁਕਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁਥੋਥਾਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲ
ਚਾ॥ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿਆਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਆਤ
ਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ ਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਪਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਕੇਚਰਣ

ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੋਇ ਇਨੰਦੀ ਦੀਠੜੇ ਤੁਧਿਆ ਸਤ ਘੁਮੈ ਮੁੰਹ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਮ ਕੀਤਿਆ ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਮੁਖੁ ਅਨੂਪੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ ਸੁਤੜੀ ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ਤੈ ਸੁਪਨੇ ਜੀ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ ਰੋਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ਹਿਕਸ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਆਸਕੁ ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ਮੂ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਹਿਕੁ ਤੂ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਹੀ ਨਾ ਧੀਰੋਦਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ਜਮੈ ਸਣੁ ਜਾਸੀ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰ

ਤਨੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵਾਯਾ॥ਸਚੁਧਰਮੁਤਪ੍ਰਤਿਹਰਬੋਲਿਦਿਨਰੈਣਿਅਗਾਧਾ॥ਦਾਇਆਧਰਮੁਰ
ਪ੍ਰਤਿਹਰਬੋਲੋਜਿਸਕਰਮਿਲਿਖਾਯਾ॥ਤਿਹਰਬੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੋਟਲੈਨਟਲਾਯਾ॥ਤਿਹਰ
ਲਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਘਟਨਾਤਿਹਨਬਣੁਗੁਨਸਾਧਾ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਬਾਲਿਖਿਆਤਿਨਸਦਾਸਦਾਅਰਾ
ਧਾ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਜੋਡੁਬੰਦੋਆਪਿਸੋਤਰਾਏਕਿਨਖੇ॥ਤਾਰੇਦੜੋਭੀਤਾਰਿਨਾਨਕਪਿ
ਰਸਿਉਰਤਿਆ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਿਥੈਕੋਇਕਥੰਨਿਨਾਉਸੁਣੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਮੂੰਜੁਲਾਊਂਤਥਿਨਾਨਕਪਿਰੀਪਸੰ
ਦੋਹਰਿਓਥੀਓਇ॥੨॥ਮਃ੫॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰਹਿਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸਨੇਹ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਹੂਣੀਆਨਿਮੁਣ
ਆਦੀਦੇਹ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨੈਨੀਦੇਖਉਗੁਰਦਰਸਨੋਗੁਰਚਰਣੀਮਥਾ॥ਪੈਰੀਮਾਰਗਿਗੁਰਚਲਦਾਪਖਾ
ਫੇਰੀਹਥਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਿਆਇਦਾਦਿਨੁਰੈਨਿਜਪੰਥਾ॥ਮੈਛਡਿਆਸਗਲਅਪਾਇਣੋਭਰ
ਵਾਸੈਗੁਰਸਮਰਥਾ॥ਗੁਰਬਖਸਿਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਭੋਦੁਖੁਲਥਾ॥ਭੋਗਹੁਭੁੰਚਹੁਭਾਈਹੋਪਲੈਨਾਮੁਅਗ
ਥਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜੁਸਦਾਕਰਹੁਗੁਰਕਥਾ॥ਸਹਜੁਭਇਆਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਮਕਾਭਉਲਥਾ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕਡਖਣੇਮਃ੫॥ ਲਗੜੀਆਪਿਰੀਅੰਨਿਪੇਖੰਦੀਆਨਾਤਿਪੀਆ॥ਹਭਮਝਾਹੂਸੋਧਣੀ
ਬਿਆਨਡਿਠੋਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਕਥੜੀਆਸੰਤਾਹਤੇਸੁਖਾਊਪੰਧੀਆ॥ਨਾਨਕਲਧੜੀਆਤਿਨਾਹ
ਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹੜੈ॥੨॥ਮਃ੫॥ਡੂੰਗਰਿਜਲਾਥਲਾਭੂਮਿਬਨਾਫਲਕੰਦਰਾ॥ਪਾਤਾਲਾਆਕਾਸਪੂ
ਰਨੁਹਭੁਘਟਾ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਜੀਓਇਕਤੁਸੂਤਿਪਰੋਤੀਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਮਾਤਾਹਰਿਜੀਪਿਤਾ
ਹਰਿਜੀਉਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ॥ਹਰਿਜੀਮੇਰੀਸਾਰਕਰੇਹਮਹਰਿਕੇਬਾਲਕ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਖਿਲਾਇਦਾਨਹੀਕ
ਰਦਾਆਲਕ॥ਅਉਗਣੁਕੋਇਨਚਿਤਾਰਦਾਗਲਸੇਤੀਲਾਇਕ॥ਮੁਹਿਮੰਗਾਂਸੋਈਦੇਵਦਾਹਰਿਪਿਤਾਸੁ
ਖਦਾਇਕ॥ਗਿਆਨੁਰਾਸਿਨਾਮੁਧਨੁਸਉਪਿਓਨੁਇਸੁਸਉਦੇਲਾਇਕ॥ਸਾਝੀਗੁਰਨਾਲਿਬਹਾਲਿ
ਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਕ॥ਮੈਨਾਲਹੁਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਹਰਿਪਿਤਾਸਭਨਾਗਲਾਲਾਇਕ॥੧੬॥
ਸਲੋਕਡਖਣੇਮਃ੫॥ਨਾਨਕਕਚੜਿਆਸਿਉਤੋੜਿਢੂਢਿਸਜਣਸੰਤਪਕਿਆ॥ਓਇਜੀਵੰਦੇਵਿਛੁੜਹਿਓਇ
ਮੁਇਆਨਜਾਹੀਛੋੜਿ॥੧॥ਮਃ੫॥ਨਾਨਕਬਿਜੁਲੀਆਚਮਕੰਨਿਘੁਰਨਿਘਟਾਅਤਿਕਾਲੀਆ॥ਬਰਸ
ਨਿਮੇਘਅਪਾਰਨਾਨਕਸੰਗਮਿਪਿਰੀਸੁਹੰਦੀਆ॥੨॥ਮਃ੫॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸੀਤਲਪਵਣਝੁਲਾ
ਰਦੇ॥ਸੇਜੜੀਆਸੋਇੰਨਹੀਰੇਲਾਲਜੜੰਦੀਆ॥ਸੁਭਰਕਪੜਭੋਗਨਾਨਕਪਿਰੀਵਿਹੂਣੀਤਤੀਆ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਰਣੁਕਰਤੈਜੋਕੀਆਸੋਈਹੈਕਰਣਾ॥ਜੇਸਉਧਾਵਹਿਪ੍ਰਾਣੀਆਪਾਵਹਿਧੁਰਿਲਹਣਾ॥
ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਛੂਨਲਭਈਜੇਫਿਰਹਿਸਭਧਰਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਉਗੋਬਿੰਦਕਾਭੈਡਰੁਦੂਰਿਕਰ
ਣਾ॥ਭੈਤੇਬੈਰਾਗੁਊਪਜੈਹਰਿਖੋਜਤਫਿਰਣਾ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਸਹਜੁਉਪਜਿਆਫਿਰਿਜਨਮਿਨਮਰ

ਨਾਹਿ ਆਇ ਕਮਾਇਦਿਆ ਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸਰਣਾ ॥ ਬਿਨਉ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰ ਜਿਸੁ ਪਰਿ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ
ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ ਹੋਇ ਸਭ
ਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਮੁਆ ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ਜੀਵੰਦੇ ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਮੁਹ
ਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥
ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਚੁ
ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ਕਉਣੁ ਤੁਧਨੋ ਤੋਲੈ ॥ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ
ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ਕਿਆ
ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੀਆ ਧੁ
ਰਿ ਮਉਲੈ ॥ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਿ ਨਾਲਿ ॥ ੨੪
ਮਾਰੂ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ੬੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੦ ॥ ਸੋਲਹੇ ੬੨ ॥ ਵਾਰ ੨ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੪੪ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਪੰਡੀਆ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ
ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥ ਬੂਡਹਿਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ
ਕਿਆ ਗੁਨੁ ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਬਧਹੁ ਸੁ
ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਕਤ ਭਾਈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ (ਜਾਤੇ) ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸ
ਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ਜ
ਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਈ ॥੩॥ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸ ਕਹਤ ਹੈ ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਜਉ ਲਉ
ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ
ਰਾਮਾ ॥ ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ਆਤਮੈ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ ਮ
ਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ ਸਭੈ ਕੋਈ ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ
ਬਿਡਾਨੁ ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਗੁ
ਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥
ਮਾਰੂ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਨਿ ਭਈ ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ਮੈ
ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਤੇ ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਝੂਠ
ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ਤਿਹ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿ

ਆਸਾ॥੨॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ॥੪॥

ਆਸਾ॥ ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ ਬਹੁਰਿ ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਮੋ ਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੨॥੫॥

ਆਸਾ॥ ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ॥੨॥੬॥

ਆਸਾ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ॥ ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੧॥ ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੨॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਹੰਬੈ॥੭॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ॥ ਮੋ ਕਉ ਭਉਜਲੁ

ਰਿਉਤਾਰਿਵਿਨਾਹਿਧੈਹੇ॥੮॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂ॥ ਰਾਜਨਕਉਨੁਤੁਮਾਰੈਆਵੈ॥ ਐਸੋਭਾਉਬਿਦਰਕੋਦੇਖਿਓ
ਓਹੁਗਰੀਬੁਮੋਹਿਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੀਦੇਖਿਭਰਮਤੇਭੂਲਾਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨੁਨਜਾਨਿਆ॥ਤੁਮਰੋਦੂਧੁਬਿ
ਦਰਕੋਪਾਨੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਮੈਮਾਨਿਆ॥੧॥ਖੀਰਸਮਾਨਿਸਾਗੁਮੈਪਾਇਆਗੁਨਗਾਵਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਕ
ਬੀਰਕੋਠਾਕੁਰੁਅਨਦਬਿਨੋਦੀਜਾਤਿਨਕਾਹੂਕੀਮਾਨੀ॥੨॥੯॥ ਸਲੋਕ॥ ਗਗਨਦਮਾਮਾਬਾਜਿਓ
ਪਰਿਓਨੀਸਾਨੈਘਾਉ॥ਖੇਤੁਜੁਮਾਂਡਿਓਸੂਰਮਾਅਬਜੂਝਨਕੋਦਾਉ॥੧॥ਸੂਰਾਸੋਪਹਿਚਾਨੀਐਜੁਲਰੈਦੀ
ਨਕੇਹੇਤ॥ਪੁਰਜਾਪੁਰਜਾਕਟਿਮਰੈਕਬਹੂਨਛਾਡੈਖੇਤੁ॥੨॥੨॥ ਕਬੀਰਕਾਸਬਦੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ਚਾਰਿਮੁਕਤਿਚਾਰੈਸਿਧਿਮਿਲਿਕੈਦੂਲਹਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿ
ਪਰਿਓ॥ਮੁਕਤਿਭਇਓਚਉਹੂੰਜੁਗਜਾਨਿਓਜਸੁਕੀਰਤਿਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰਿਓ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮਜਪਤ
ਕੋਕੋਨਤਰਿਓ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਭਗਤੁਭਗਤੁਤਾਕੋਨਾਮੁਪਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਖਚ
ਕ੍ਰਮਾਲਾਤਿਲਕੁਬਿਰਾਜਿਤਦੇਖਿਪ੍ਰਤਾਪੁਜਮੁਡਰਿਓ॥ਨਿਰਭਉਭਏਰਾਮਬਲਗਰਜਿਤਜਨਮਮਰ
ਨਸੰਤਾਪਹਿਰਿਓ॥੨॥ਅੰਬਰੀਕਕਉਦੀਓਅਭੈਪਦੁਰਾਜੁਭਭੀਖਨਅਧਿਕਕਰਿਓ॥ਨਉਨਿਧਿ
ਠਾਕੁਰਿਦਈਸੁਦਾਮੈਧ੍ਰੂਅਟਲੁਅਜਹੂਨਟਰਿਓ॥੩॥ਭਗਤਹੇਤਿਮਾਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਨਰਸਿੰਘਰੂਪ
ਹੋਇਦੇਹਧਰਿਓ॥ਨਾਮਾਕਹੈਭਗਤਿਬਸਿਕੇਸਵਅਜਹੂਬਲਿਕੇਦੁਆਰਖਰੋ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀ
ਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇਦਿਵਾਨੇਦੀਨੁਬਿਸਾਰਿਓਰੇ॥ਪੇਟੁਭਰਿਓਪਸੂਆਜਿਉਸੋਇਓਮਨੁਖੁਜਨਮੁਹੈ
ਹਾਰਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕੀਨੀਰਚਿਓਧੰਧੈਝੂਠ॥ਸੁਆਨਸੂਕਰਬਾਇਸਜਿਵੈ
ਭਟਕਤੁਚਾਲਿਓਊਠਿ॥੧॥ਆਪਸਕਉਦੀਰਘੁਕਰਿਜਾਨੈਅਉਰਨਕਉਲਗਮਾਤ॥ਮਨਸਾਬਾਚਾ
ਕਰਮਨਾਮੈਦੇਖੇਦੋਜਕਜਾਤ॥੨॥ਕਾਮੀਕ੍ਰੋਧੀਚਾਤੁਰੀਬਾਜੀਗਰਬੇਕਾਮ॥ਨਿੰਦਾਕਰਤੇਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋ
ਕਬਹੂਨਸਿਮਰਿਓਰਾਮੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਚੇਤੈਨਹੀਮੂਰਖੁਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਰਾਮੁਨਾਮੁਜਾਨਿਓਨਹੀਕੈਸੇ
ਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੪॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਜੈਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਚੰਦਸਤ
ਭੇਦਿਆਨਾਦਸਤਪੂਰਿਆਸੂਰਸਤਖੋੜਸਾਦਤੁਕੀਆ॥ਅਬਲਬਲੁਤੋੜਿਆਅਚਲਚਲੁਥਪਿ
ਆਅਘੜੁਘੜਿਆਤਹਾਅਪਿਉਪੀਆ॥੧॥ਮਨਆਦਿਗੁਣਆਦਿਵਖਾਣਿਆ॥ਤੇਰੀਦੁਬਿਧਾਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਸੰਮਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਰਧਿਕਉਅਰਧਿਆਸਰਧਿਕਉਸਰਧਿਆਸਲਲਕਉਸਲਲਿਸੰਮਾ
ਨਿਆਇਆ॥ਬਦਤਿਜੈਦੇਉਜੈਦੇਵਕਉਰੰਮਿਆਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰਬਾਣੁਲਿਵਲੀਣੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥
ਮਾਰੂਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਪਛੁਤਾਹਿਗਾਮਨ॥ਪਾਪੀਜੀਅਰਾਲੋਭੁਕਰਤੁਹੈਆਜੁਕਾਲਿਉਠਿ
ਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਲਾਗੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਹਿਗਾ॥ਧਨਜੋਬ

ਤੁਰਾਗਰਬੁਨਕੀਜੈਕਾਗਦਜਿਉਗਲਿਜਾਹਿਗਾ॥੧॥ਜਉਜਮੁਆਇਕੇਸਗਹਿਪਟਕੈਤਾਦਿਨੁਕਛੁ
ਨਬਸਾਹਿਗਾ॥ਸਿਮਰਨੁਭਜਨੁਦਇਆਨਹੀਕੀਨੀਤਉਮੁਖਿਚੋਟਾਖਾਹਿਗਾ॥੨॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਲੇ
ਖਾਮਾਂਗੈਕਿਆਮੁਖੁਲੈਕੈਜਾਹਿਗਾ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਤਰਿਜਾਹਿਗਾ॥੩॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਐਸੀਲਾਲਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁਕ
ਰੈ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਗੁਸਈਆਮੇਰਾਮਾਥੈਛਤ੍ਰੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਛੋਤਿਜਗਤਕਉਲਾਗੈਤਾਪਰਤੁ
ਹੀਢਰੈ॥ਨੀਚਹਉਚਕਰੈਮੇਰਾਗੋਬਿੰਦੁਕਾਹੂਤੇਨਡਰੈ॥੧॥ਨਾਮਦੇਵਕਬੀਰੁਤਿਲੋਚਨੁਸਧਨਾਸੈਨੁਤਰੈ॥
ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਹਰਿਜੀਉਤੇਸਭੈਸਰੈ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਸੁਰਿਤਰੁਚਿੰਤਾਮਨਿ
ਕਾਮਧੇਨਬਸਿਜਾਕੇਰੇ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਮਹਾਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਕਰਤਲਤਾਕੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨ
ਜਪਸਿਰਸਨਾ॥ਅਵਰਸਭਛਾਡਿਬਚਨਰਚਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਬੇਦਬਿਧਿਚਉ
ਤੀਸਅਛਰਮਾਹੀ॥ਬਿਆਸਬੀਚਾਰਿਕਹਿਓਪਰਮਾਰਥੁਰਾਮਨਾਮਸਰਿਨਾਹੀ॥੨॥ਸਹਜਸਮਾਧਿ
ਉਪਾਧਿਰਹਤਹੋਇਬਡੇਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਉਦਾਸਦਾਸਮਤਿਜਨਮਮਰਨਭੈਭਾਗੀ॥
੩॥੨॥ ਮਾਰੂਮੀਰਾਬਾਈ॥ ਮਨੁਹਮਾਰੋਬਾਧਿਓਮਾਈਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਖਨ
ਤੀਰਬੇਧਿਸਰੀਰਦੂਰਿਗਯੋਮਾਈ॥ਲਾਗਿਓਤਬਜਾਨਿਓਨਹੀਅਬਨਸਹਿਓਜਾਈਰੀਮਾਈ॥੧॥ਤੰਤ
ਮੰਤ੍ਰਅਉਖਧਕਰਉਤਊਪੀਰਨਜਾਈ॥ਹੈਕੋਊਉਪਕਾਰਕਰੈਕਠਿਨਦਰਦੁਮਾਈਰੀ॥੨॥ਨਿਕਟਿਹਉ
ਤੁਮਦੂਰਿਨਹੀਬੇਗਿਮਿਲਹੁਆਈ॥ਮੀਰਾਗਿਰਧਰਸੁਆਮੀਦੈਆਲੁਤਨਕੀਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰੀਮਾਈ
॥ਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨਅਪਨੇਗੁਨਬਾਧਿਓਮਾਈ॥੩॥੩॥੫॥ ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇ
॥੨॥ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ੧॥ ਮੀਰਾਬਾਈ॥ ਜੁਮਲਾ੧੮॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ

ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੂੰਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀ
ਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂ॥
ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁਨਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾ
ਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ॥
ਹਰਿਅੰਕਿਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘ

ਰਵਾਗੁਣਸਾਰੇ।ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਬਾਸੁਰਰੰਗਰਾਵੈ।ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਵੈ।੨।ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਿਰਸਿਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ।ਮਨਿਤਨਿਰਵਤਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ।ਕਿਉਘੜੀਬਿ
ਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀਵਾਗੁਣਗਾਏ।ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ।ਓਟਗਹੀ
ਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ।ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ।੩।ਬ
ਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀ।ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ।ਹਰਿਮੰਦਰਿ
ਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊਭੀਗੁਣਸਾਰੀ।ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ।ਉ
ਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ।ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿ
ਆਵੈ।੪।ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵੜੇ।ਬਨਫੂਲੇਮੰਝਬਾਰਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ।ਪਿਰੁਘਰਿ
ਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ।ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰ
ਕਿਸਹੀਜੈ।ਭਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ।ਨਾਨਕਚੇਤਿਸਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇਹ
ਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ।੫।ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸਕਰੇ।ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆ
ਕਰੇ।ਘਰਿਆਉਪਿਆਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ।ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁਧੁਭਾਵਾਦੇ
ਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ।ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ।ਨਾਨਕਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ।੬।ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ।ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰ
ਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ।ਧਨਬਿਨਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ।ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈ
ਰਾਗੀਆਵਣੁਦੇਹਿਤਆਵਾ।ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁਖਮਹਲੀ।ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾ
ਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ।੭।ਆਸਾੜੁਭਲਾਸੂਰਜੁਗਗਨਿਤਪੈ।ਧਰਤੀਦੂਖੁਸਹੈ
ਸੋਖੈਅਗਨਿਭਖੈ।ਅਗਨਿਰਸੁਸੋਖੈਮਰੀਐਧੋਖੈਭੀਸੋਕਿਰਤੁਨਹਾਰੇ।ਰਥੁਫਿਰੈਛਾਇਆਧਨ
ਤਾਕੈਟੀਡੁਲਵੈਮੰਝਿਬਾਰੇ।ਅਵਗਣਬਾਧਿਚਲੀਦੁਖੁਆਗੈਸੁਖੁਤਿਸੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇ।ਨਾਨ
ਕਜਿਸਨੋਇਹੁਮਨੁਦੀਆਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲੇ।੮।ਸਾਵਣਿਸਰਸਮਨਾਘਣਵਰਸਹਿਰੁ
ਤਿਆਏ।ਮੈਮਨਿਤਨਿਸਹੁਭਾਵੈਪਿਰਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾਏ।ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਦਾਮ
ਨਿਚਮਕਿਡਰਾਏ।ਸੇਜਇਕੇਲੀਖਰੀਦੁਹੇਲੀਮਰਣੁਭਇਆਦੁਖੁਮਾਏ।ਹਰਿਬਿਨੁਨੀਦਭੂਖ
ਕਹੁਕੈਸੀਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਖਾਵਏ।ਨਾਨਕਸਾਸੋਹਾਗਣਿਕੰਤੀਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵਏ।੯।ਭਾਦ
ਉਭਰਮਿਭੁਲੀਭਰਿਜੋਬਨਿਪਛੁਤਾਣੀ।ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਬਰਸਰੁਤੇਰੰਗੁਮਾਣੀ।ਬਰਸੈਨਿ
ਸਿਕਾਲੀਕਿਉਸੁਖੁਬਾਲੀਦਾਦਰਮੋਰਲਵੰਤੇ।ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਬੋਲੈਭੁਇਅੰਗਮਫਿਰ

ਹਿਡਸੰਤੇ॥ਮਛਰਡੰਗਸਾਇਰਭਰਸੁਭਰਬਿਨੁਹਰਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਪੂਛਿਚਲਉਗੁ
ਰਅਪਨੇਜਹਪ੍ਰਭਤਹਹੀਜਾਈਐ॥੧੦॥ਅਸੁਨਿਆਉਪਿਰਾਸਾਧਨਝੂਰਿਮੁਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਪ੍ਰ
ਭਮੇਲੇਦੂਜੈਭਾਇਖੁਈ॥ਝੂਠਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਮੁਤੀਕੁਕਹਕਾਹਸਿਫੁਲੇ॥ਆਗੈਘਾਮਪਿਛੈਰੁਤਿ
ਜਾਡਾਦੇਖਿਚਲਤਮਨੁਡੋਲੇ॥ਦਹਦਿਸਿਸਾਖਹਰੀਹਰੀਆਵਲੁਸਹਜਿਪਕੈਸੋਮੀਠਾ॥ਨਾਨਕਅਸੁਨਿ
ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਭਏਬਸੀਠਾ॥੧੧॥ਕਤਿਕਕਿਰਤੁਪਾਇਆਜੋਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਦੀਪਕੁ
ਸਹਜਿਬਲੈਤਤਿਜਲਾਇਆ॥ਦੀਪਕਰਸਤੇਲੋਧਨਪਿਰਮੇਲੋਧਨਓਮਾਹੈਸਰਸੀ॥ਅਵਗਣ
ਮਾਰੀਮਰੈਨਸੀਝੈਗੁਣਿਮਾਰੀਤਾਮਰਸੀ॥ਨਾਮੁਭਗਤਿਦੇਨਿਜਘਰਿਬੈਠੇਅਜਹੁਤਿਨਾੜੀਆਸਾ॥
ਨਾਨਕਮਿਲਹੁਕਪਟਦਰਖੋਲਹੁਏਕਘੜੀਖਟੁਮਾਸਾ॥੧੨॥ਮੰਘਰਮਾਹੁਭਲਾਹਰਿਗੁਣਅੰਕਿ
ਸਮਾਵਏ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਰਵੈਮੈਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਭਾਵਏ॥ਨਿਹਚਲੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਣੁਬਿਧਾਤਾ
ਚੰਚਲੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਣਅੰਕਿਸਮਾਣੇਪ੍ਰਭਭਾਣੇਤਾਭਾਇਆ॥
ਗੀਤਨਾਦਕਵਿਤਕਵੇਸੁਣਿਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਭਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਨਾਹਪਿਆਰੀਅਭਭਗਤੀਪਿ
ਰਆਗੈ॥੧੩॥ਪੋਖਿਤੁਖਾਰੁਪੜੈਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਰਸੁਸੋਖੈ॥ਆਵਤਕੀਨਾਹੀਮਨਿਤਨਿਵਸਹਿਮੁਖੇ॥
ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਸਬਦੀਰੰਗੁਮਾਣੀ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਘ
ਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਦਇਆਪਤਿਦਾਤੇਗਤਿਪਾਵਉਮਤਿਦੇਹੋ॥ਨਾਨਕਰੰਗਿ
ਰਵੈਰਸਿਰਸੀਆਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਸਨੇਹੋ॥੧੪॥ਮਾਘਿਪੁਨੀਤਭਈਤੀਰਥੁਅੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਸਾ
ਜਨਸਹਜਿਮਿਲੇਗੁਣਗਹਿਅੰਕਿਸਮਾਨਿਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣਅੰਕੇਸੁਣਿਪ੍ਰਭਬੰਕੇਤੁਧੁਭਾਵਾਸਰਿ
ਨਾਵਾ॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਤਹਬੇਣੀਸੰਗਮਸਾਤਸਮੁੰਦਸਮਾਵਾ॥ਪੁੰਨਦਾਨਪੂਜਾਪਰਮੇਸੁਰਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਮਾਘਿਮਹਾਰਸੁਹਰਿਜਪਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਤਾ॥੧੫॥ਫਲਗੁਨਿਮਨਿਰਹਸੀ
ਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਜਾਤਿਸੁਭਾਇ
ਆਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਓ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਬਾਝਹੁਮਹਲੀਲਹਾਨਥਾਓ॥ਹਾਰਡੋਰਰਸਪ
ਟਪਟੰਬਰਪਿਰਿਲੋੜੀਸੀਗਾਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁਰਿਅਪਣੈਘਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰੀ॥੧੬॥ਬੇ
ਦਸਮਾਹਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰਭਲੇ॥ਘੜੀਮੂਰਤਪਲਸਾਚੇਆਏਸਹਜਿਮਿਲੇ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਪਿਆ
ਰੇਕਾਰਜਸਾਰੇਕਰਤਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਿਸੀਗਾਰੀਤਿਸਹਿਪਿਆਰੀਮੇਲੁਭਇਆਰੰਗੁਮਾ
ਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁ

ਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾਗੋ॥੧੭॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥
ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਆਵੈਵਾਰੀਰਾਮ॥ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀ
ਕਿਆਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੂਰ
ਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਇਆਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁ
ਰਾਖੁਮੁਈਏਖਾਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁ
ਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥
ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਅਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿਆਪੀਰਾਮ॥ਮਾ
ਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਹੀਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾ
ਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁਭਇਆਦਉਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾ
ਮ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਅੜਾਜੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀ
ਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵਹਿਜਨਮਿਨਆਵਹਿਤਿਨਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸਰੀਰੁਕੰ
ਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀ
ਗੰਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮ॥ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮ॥ਬੰਧਿਚਲਾਇਆ
ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾ
ਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥
੫॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੧ ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕ
ਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮਾਲਿਆਅਹਿ
ਨਿਸਿਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਮਾਰਿਆ॥ਅੰਤਰਿਜੋ
ਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮ॥ਸਾਚਿਸਮਾਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਲਿ
ਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋਰੁਭਇਆਮ
ਨੁਮਾਨਿਆਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਘਰੁਕੀਆਰਾਮ॥ਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਜਲਿ

ਬਾਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿਆ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਉਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥

ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਸਚੁ

ਸਾਚਿਸਮਾਇਆਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੋ।ਸਚੁਸਚਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਰਾਤਾਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈ।ਸਾਚੇਊਪਰਿ
ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ।ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਬੰਧਨਖੋਲਿਨਿਰਾਰੇ।ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਸ
ਮਾਣੀਜਾਮਿਲਿਆਅਤਿਪਿਆਰੇ।੩।ਸਚਘਰੁਖੋਜਿਲਹੈਸਾਚਾਗੁਰਥਾਨੋ।ਮਨਮੁਖਿਨਹਪਾਈਐਗੁ
ਰਮੁਖਿਗਿਆਨੋ।ਦੇਵੈਸਚੁਦਾਨੋਸੋਪਰਵਾਣੋਸਦਦਾਤਾਵਡਦਾਣਾ।ਅਮਰੁਅਜੋਨੀਅਸਥਿਰੁਜਾਪੈਸਾਚਾ
ਮਹਲੁਚਿਰਾਣਾ।ਦੋਤਿਉਚਾਪਤਿਲੇਖੁਨਲਿਖੀਐਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮੁਰਾਰੀ।ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਚੈਰਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਤ
ਰੀਐਤਾਰੀ।੪।੫॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਮਝੁਅਚੇਤਇਆਣਿਆਰਾਮ।ਏਮਨਮੇਰਿਆ
ਛਡਿਅਵਗਣਗੁਣੀਸਮਾਣਿਆਰਾਮ।ਬਹੁਸਾਦਲੁਭਾਣੇਕਿਰਤਕਮਾਣੇਵਿਛੁੜਿਆਨਹੀਮੇਲਾ।ਕਿ
ਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ।ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਝਪ੍ਰਭਾਤਾਅਵਘਟਿ
ਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ।ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਇਨਬਿਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵੈਨਰਹਰੇ।੧।ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛੋਡਿ
ਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮ।ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸ
ਭੁਜਗਤੁਜਿਨਿਉਪਾਇਆ।ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿਖਾਇਆ।ਆਚਾ
ਰਿਤੂਵੀਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮਜਪਤਪੋ।ਸਖਾਸੈਨੁਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ।੨।
ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟਨਖਾਵਹੀਰਾਮ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮ
।ਗੁਣਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ।ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰ
ਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ।ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਾਰਜਸਾਰਏ।ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿਆ
ਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾਧਾਰਏ।੩।ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀ
ਰਾਮ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮ।ਧਨੁਸੰਚਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿ
ਭਾਉਪਛਾਣਹੇ।ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ।ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿ
ਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੋ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜਪੀਐ
ਹਰਿਜਸੋ।੪।ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਰਾਮ।ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀ
ਪਾਰਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ।ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵਹੇ।ਮਿਲਿਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫਿਰਿਨਪਛੋਤਾਵਹੇ।ਕਰਿਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਤਿ
ਪਾਵਓ।ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਓ।੫॥੬॥ ੧ਓ
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੪ ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐ
ਰਾਮ।ਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ।ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿਬਿਨੁ

ਜੀਵੀਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥
ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥ ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ
ਵਿਗਾਸੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਨ ਆਵਏ ॥ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ
ਦੀਜੈ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥
ਹਮ ਪਾਥਰ ਗੁਰੁ ਨਾਵ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀ
ਐ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ
ਮਿਲੀ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਹ ਮਿਲਿ ਕੰਚ
ਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ
ਮੋਹਿਆ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅਪ
ਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ ਬਿਖਮੁ ਭਉ ਤਿਨ ਤਰਿ
ਆ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਅ
ਪਰੰਪਰ ਅਪਰਪਰਾ ॥੧॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇ
ਉ ਅਗੰਮੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਗੁਣ ਰਵੇ ॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥ ਜਾ ਬਹਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਤੂ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕੋਟਿ ਸਭਿ
ਪਾਪ ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ
ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥ ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ਜੋ

ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤਰੇ॥ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ॥ਤੂ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥ਹਮਰੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇ
ਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ॥ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ॥
ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਲਇਆ॥ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿ
ਨਊਪਰਿਜਿਨਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ॥ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆ
ਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ॥੪॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥
ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾਰਾਮੁਜਿਨਕੈਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥੁ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ॥ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ॥ਧਨੁਧੰਨੁ
ਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥੁ॥ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰ
ਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥੁ॥੧॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਹਰਿਮ
ਨਿਚੀਤਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਘਣੀ॥ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊਜਲਮੁਖਹਰਿ
ਦੁਆਰਿ॥ਓਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ॥ਹਰਿਸਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾ
ਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾਸਫਲਬਣੀ॥ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥
੨॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਮੁ
ਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ॥ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰਤੇਅਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ॥ਸੋਧੰ
ਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ॥ਸੋਸਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਚਵਿਆ॥ਤੂੰਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂੰ
ਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਗੁਰਹਾਥੁਤਿਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਟਿਕਹਿ॥ਹਰਿ
ਗੁਣਹਿਰਦੈਟਿਕਹਿਤਿਸਕੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਭਉਭਾਵਨੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਭੈਕਿਨੈਨਪ੍ਰੇਮੁਪਾਇਆਬਿ
ਨੁਭੈਪਾਰਿਨਉਤਰਿਆਕੋਈ॥ਭਉਭਾਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਨਕਤਿਸਹਿਲਾਗੈਜਿਸੁਤੂੰਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰ
ਹਿ॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂੰਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪
ਨਾਵਣੁਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੀਅਗਿਆਨੁਅੰ
ਧੇਰੁਗਇਆ॥ਗੁਰਦਰਸੁਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਦੁਖਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੇਹਰਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਕਰਤੈਪੁਰਬੁਕੀਆਸਤਿਗੁ

ਰੂਕੁਲਖੇਤਿਨਾਵਣਿਗਇਆ॥ਨਾਵਣਪੁਰਬੁਅਭੀਚੁਗੁਰਸਤਿਗੁਰਦਰਸੁਭਇਆ॥੧॥ਮਾਰਗਿ
ਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਬਣੀਖਿਨੁਖਿਨੁਨਿਮਖਵਿਖਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਣੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸਭੁਲੋਕੁਵੇਖਣਿਆਇਆ॥ਜਿਨਦਰਸੁਸਤਿਗੁਰ
ਗੁਰੂਕੀਆਤਿਨਆਪਿਹਰਿਮੇਲਾਇਆ॥ਤੀਰਥਉਦਮੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਆਸਭਲੋਕਉ
ਧਰਣਅਰਥਾ॥ਮਾਰਗਿਪੰਥਿਚਲੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਿਖਾ॥੨॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲ
ਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥ਖਬਰਿਭਈਸੰਸਾਰਿਆਏਤ੍ਰੈਲੋਆ॥ਦੇਖਣਿਆ
ਏਤੀਨਿਲੋਕਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਸਭਿਆਇਆ॥ਜਿਨਪਰਸਿਆਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰਾਤਿ
ਨਕੇਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆ॥ਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਸੰਨਿਆਸੀਖਟੁਦਰਸਨਕਰਿਗਏ
ਗੋਸਟਿਢੋਆ॥ਪ੍ਰਥਮਆਏਕੁਲਖੇਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਬੁਹੋਆ॥੩॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨ
ਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥ਜਾਗਾਤੀਮਿਲੇਦੇਭੇਟਗੁਰਪਿਛੈਲੰਘਾਇਦੀਆ॥
ਸਭਛੁਟੀਸਤਿਗੁਰੂਪਿਛੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਬਚਨਿਮਾਰਗਿ
ਜੋਪੰਥਿਚਾਲੇਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾਤੀਨੇੜਿਨਆਇਆ॥ਸਭਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਤੁਬੋਲੈਗੁਰਕੈਨਾਇਲਇ
ਐਸਭਿਛੁਟਕਿਗਇਆ॥ਦੁਤੀਆਜਮੁਨਗਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕੀਆ॥੪॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰ
ਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥ਸਭਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸੰਤਕਿਨੈਆਢੁਨਦਾਮੁਲਇਆ॥
ਆਢੁਦਾਮੁਕਿਛੁਪਾਇਆਨਬੋਲਕਜਾਗਾਤੀਆਮੋਹਣਮੁੰਦਣਿਪਈ॥ਭਾਈਹਮਕਰਹਕਿਆਕਿਸੁਪਾ
ਸਿਮਾਂਗਹਸਭਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰਪਿਛੈਪਈ॥ਜਾਗਾਤੀਆਉਪਾਵਸਿਆਣਪਕਰਿਵੀਚਾਰੁਡਿਠਾਭੰਨਿਬੋਲ
ਕਾਸਭਿਉਠਿਗਇਆ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਆਏਸੁਰਸਰੀਤਹਕਉਤਕੁਚਲਤੁਭਇਆ॥੫॥ਮਿ
ਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਗੋਵਿਦੁਪੁਛਿਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸ
ਤ੍ਰਸਭਨੀਸਹੀਕੀਤਾਸੁਕਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸ੍ਰੀਰਾਮਿਕਰਿਗੁਰਗੋਵਿਦੁਧਿਆਇਆ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਕੋਟਿ
ਪੰਚਚੋਰਵਟਵਾਰੇਤਿਨਕਾਥਾਉਥੇਹੁਗਵਾਇਆ॥ਕੀਰਤਨਪੁਰਾਣਨਿਤਪੁੰਨਹੋਵਹਿਗੁਰਬਚ
ਨਿਨਾਨਕਿਹਰਿਭਗਤਿਲਹੀ॥ਮਿਲਿਆਏਨਗਰਮਹਾਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਓਟਗਹੀ॥੬॥੪॥੧੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘੋਲਿਘੁਮਾਈਲਾਲਨਾਗੁਰਿਮਨੁਦੀਨਾ॥
ਸੁਣਿਸਬਦੁਤੁਮਾਰਾਮੇਰਾਮਨੁਭੀਨਾ॥ਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਲਾਗਾਰੰਗੁਮੁਰਾਰਾ॥ਕੀਮ
ਤਿਕਹੀਨਜਾਈਠਾਕੁਰਤੇਰਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਸਗਲਗੁਣਾਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀਬਿਨਉਸੁਨਹੁਇਕਦੀ

ਨਾ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਤ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥ ਛ ॥ ਮਃ ੬ ॥ ੪ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ਜੈ ਨੁ ਤੁਖਾਰੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪

ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ

ਮਹਾਰੋਗ॥ਅੰਤਰਕਾਅਭਿਮਾਨੁਜੋਛੁਟੈਕਿਛੁਕਿਛੁਕਿਛੁਜਾਨਤਤਾਇਹਦ੍ਰਿੜਿਕਰਹੁਅਪਨਾਗਹੁਰੇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਇਆਧਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰਿਕਰਿਹਰੇ॥੨॥੧॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਮਾਈਸੰਤਸੰਗਿਜਾਗੀ॥ਪ੍ਰਿਅਡੀਠਿਦੇਖੈਜਪਤੀਨਾਮੁਨਿਧਾਨੀ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਲੋਚਨਤਾਰਲਾਗੀ॥ਬਿਸਰੀਤਿਆਸਬਿਡਾਨੀ॥੧॥ਅਬਗੁਰੁਪਾਇਓਹੈਸਹ
ਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥ਦੇਖਿਦਮੋਦਰਰਹਸੁਮਨਿਉਪਜਿਓ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿ
ਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਦੀਨਾਬਿਨਉ
ਸੁਨਿਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਦੋਖੀਏਕਮਨਅਨਾਥਨਾਥਰਾਖਹੇਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਿਕਜਤਨਗਵਨਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿਹਾਰਿਓਨਹਨਹ
ਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨ
ਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥
੨॥੧॥੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨ
ਮਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ॥੧॥ਗੋਪਾਲਦ
ਇਆਲਗੋਬਿੰਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕ
ਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਿਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤ
ਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾਈਕਵਨਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿ
ਤੁਝਹਿਦਿਖਾਉ॥੨॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿ
ਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਿਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀ
ਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨੁਸੁਜਤਨੁਉ
ਪਾਉਕਿਨੇਹਾਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹਤਜਿਨਾਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥
੩॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦੇਅਪਨਾਨਾ
ਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵਹੁ॥ਭ੍ਰਮਭੈਮੋਹ
ਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅ

ਪਤੀਤਭਗਤਿਦੇਓਦਿਵਾਇਆ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਪਾਵਉ॥੨॥੪॥੬॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿ
ਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਜਾਤ॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਜੋ
ਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹਤਮਾਤ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿ
ਰਾਤ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸ
ਹਾਤ॥੨॥੫॥੭॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆ
ਮੀਅਨਾਥਾਕੇਨਾਥ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤਜਮਕੈਪਾਥ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥ਸਰਨਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾ
ਥ॥ਨਾਨਕਦੀਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤਧੁਰਿਮਾਥ॥੨॥੬॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਬਿਸਰਤਨਾਹਿਮਨਤੇਹਰੀ॥ਅਬਇਹਪ੍ਰੀਤਿਮਹਾਪ੍ਰਬਲਭਈਆਨਬਿ
ਖੈਜਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਬੂੰਦਕਹਾਤਿਆਗਿਚਾਤ੍ਰਿਕਮੀਨਰਹਤਨਘਰੀ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਰਸਨਾਟੇਵ
ਏਹਪਰੀ॥੧॥ਮਹਾਨਾਦਕੁਰੰਕਮੋਹਿਓਬੇਧਿਤੀਖਨਸਰੀ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਕਮਲਰਸਾਲਨਾਨਕਗਾਠਿਬਾ
ਧਿਧਰੀ॥੨॥੧॥੯॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰੀਤਮਬਸਤਰਿਦਮਹਿਖੋਰ॥ਭਰਮਭੀਤਿਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁ
ਰਗਹਿਲੇਹੁਅਪਨੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਗਰਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰਕਰਿਦਇਆਚਾਰਹੁਧੋਰ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਚਰਨਬੋਹਿਥਉਧਰਤੇਲੈਮੋਰ॥੧॥ਗਰਭਕੁੰਟਮਹਿਜਿਨਹਿਧਾਰਿਓਨਹੀਬਿਖੈ
ਬਨਮਹਿਹੋਰ॥ਹਰਿਸਕਤਸਰਨਸਮਰਥਨਾਨਕਆਨਨਹੀਨਿਹੋਰ॥੨॥੨॥੧੦॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫
ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਬਖਾਨੁ॥ਗੁਨਗੋਪਾਲਉਚਾਰੁਦਿਨੁਰੈਨਿਭਏਕਲਮਲਹਾਨ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿ
ਚਲਨਾਸਗਲਸੰਪਤਕਾਲੁਸਿਰਪਰਮਾਨੁ॥੧॥ਸਤਿਪੁਰਖਅਕਾਲਮੂਰਤਿਰਿਦੈਧਾਰਹੁਧਿਆ
ਨੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਲਾਭੁਨਾਨਕਬਸਤੁਇਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥੩॥੧੧॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮ
ਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਲਿਕਲੇਸਨਕਛੁਬਿਆਪੈਸੰਤਸੰਗਿਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿ
ਰਾਖਿਓਨਹਉਪਜਤਉਬਿਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਸਿਮਰੈਤਿਸੁਦਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਸੁਖਮੰਗ
ਲਆਨੰਦਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਚਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਰਨਾਗਤੀਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਛਾਰੁ॥੨॥
੪॥੧੨॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਧ੍ਰਿਗੁਸ੍ਰੋਤ॥ਜੀਵਨਰੂਪਬਿਸਾਰਿਜੀਵਹਿਤਿਹਕਤਜੀਵਨ
ਹੋਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਤਅਨੇਕਬਿੰਜਨਜੈਸੇਭਾਰਬਾਹਕਖੋਤ॥ਆਠਪਹਰਮਹਾਸ੍ਰਮੁਪਾਇ
ਆਜੈਸੇਬਿਰਖਜੰਤੀਜੋਤ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਜਿਆਨਲਾਗੇਸੇਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੀਰੋਤ॥ਕਰਜੋਰਿ
ਨਾਨਕਦਾਨੁਮਾਂਗੈਹਰਿਰਖਉਕੰਠਿਪਰੋਤ॥੨॥੫॥੧੩॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਹਧੂਰਿਲੇਮੁਖਿ

ਮਲੀ॥ ਗੁਣਾਅਚੁਤਸਦਾਪੂਰਨਨਹਦੋਖਬਿਆਪਹਿਕਲੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਕਾਬਚਨਿਕਾਰਜਸਰਬਪੂ
ਰਨਈਤਊਤਨਹਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਏਕਅਨਿਕਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਨਾਬਿਖੈਅਗਨਿਨਜਲੀ॥੧॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀ
ਨੋਦਾਸੁਅਪਨੋਜੋਤਿਜੋਤੀਮਿਲੀ॥ ਪ੍ਰਭਚਰਨਸਰਨਅਨਾਥੁਆਇਓਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਚਲੀ॥੨
॥੬॥੧੪॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਨਰੁਚੈ॥ ਕੋਟਿਸਾਂਤਿਅਨੰਦਪੂਰਨਜਲਤਛਾਤੀਬੁਝੈ॥
ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਮਾਰਗਿਚਲਤਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿਤਉਧਰੇਮੁਚੈ॥ ਰੇਨੁਜਨਕੀਲਗੀਮਸਤਕਿਅਨਿਕਤੀਰਥਸੁਚੈ॥
੧॥ ਚਰਨਕਮਲਧਿਆਨਭੀਤਰਿਘਟਿਘਟਹਿਸੁਆਮੀਸੁਝੈ॥ ਸਰਨਿਦੇਵਅਪਾਰਨਾਨਕਬਹੁਰਿਜਮੁਨਹੀਲੁ
ਝੈ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾਤਥਾਦੁਪਦਿਆਕਾਜੋੜੁ॥੨॥ਮ:੪॥੧੪॥ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਪਿਆਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਤ੍ਰਮੈਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕਾਹਰਿਕੀਆਸੰਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ ਸੰਤਨਸੰਗਿ
ਜਾਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਘਟਿਘਟਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ ਜੋਸਰਨੀਆਵੈਸਰਬਸੁਖਪਾਵੈਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈ
ਘਾਲਿਆ॥ ਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗਾਏਸਹਜਸੁਭਾਏਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਮਾਤਾ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਤੂਪੂਰ
ਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਨਬੇਧਿਆਸੇਆਨਕਤਜਾਹੀ॥ ਮੀਨੁਬਿਛੋਹਾਨਾਸਹੈਜਲਬਿ
ਨੁਮਰਿਪਾਹੀ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੂਖਕਿਨਿਸਹੀਐਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਪਿਆਸਿਆ॥ ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈ
ਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਹੀ॥ ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ ਸਾਸਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤ
ਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕਣੁਨਆਵੈ॥ ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾਨਰਕੁਸੋਸਹਣਾਚਰਨ
ਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਆ॥ ਹਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥ ਹਰਿਸਿਉਜਾਇ
ਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖੁਅੰਕਿਨਮਾਵੈ॥ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਹਸੰਗਿਸ
ਮਾਵੈ॥੩॥ ਖੋਜਤਖੋਜਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇ॥
ਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ ਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋਗਹਿ
ਆਘਟਿਘਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ ਸੁਖਸਾਗਰੋਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥
ਕਰਿਗਹਿਲੀਨੇਨਾਨਕਦਾਸਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰੇਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ੧੭॥
ਛੰਤ੧॥ ਤਿਨਾਕਾਜੁਮਲਾ੧੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਕਬੀ
ਰਜੀਉਕੀ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਬਿਬਰਜਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿ

ਜਾਨਹਿਤੇਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇ
ਪਦਕਉਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨਿਹ
ਕਾਮਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥ਜਿਹਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾ
ਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਿ
ਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਐਸੀਖੇਪ
ਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾਹਾਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਇਭੰ
ਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਆਪੈਦਹਦਿਸਆਪਿਚਲਾਵੈਨਿਹਚ
ਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨ
ਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂਢਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁ
ਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁ
ਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋਊ
ਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀਏ
ਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅ
ਭੈਪਦੁਪੂਰਿਤਾਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇਖੋਂਦਖੁਮਾ
ਰੀ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂ
ਡਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇ
ਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾ
ਖਹੁਰਹੈਅਵਸਥਾਪੂਰੇ॥੨॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ਕਹੁਕ
ਬੀਰਜਿਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾ॥ ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾ
ਗੇਬੀਰੇਖਾਂਨ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਮੇਰੋਕਾਮੁਦੀਵਾਨ॥੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅ
ਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰ
ਮਹਾਮਦਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁਨਿਦਾਨਿ॥੨॥

ਪਾ ॥ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥ ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ਸੰਗਿ
ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਮਰਹਟ ਲਗਿ
ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ
॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥ ਚਰ
ਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ
ਦੇਖ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ
ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ
ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥
੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ
ਪਰੇ ॥੧॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ
ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ
ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ
॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ ਤਨੁ ਹੀਨਾ ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ
ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟ

ਸਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦੁਸਹਜੁਨਹੀ
ਬੂਝਿਆ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ॥੩॥ਰਹੈਉਦਾਸੁਆਸਨਿ
ਰਾਸਾਸਹਜਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਭੂਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਦੇਹਕੁਮਲਾਨੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਿਕਰਨਭਏਬਹਰੇ
ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੂਲੁ
ਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆ
ਪਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥
ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੂਨਜਾ
ਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥੩॥੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘ
ੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆ
ਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧਉਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀ
ਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰ
ਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥
੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿ
ਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਣੇ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥
ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਆ
ਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿ
ਪਾਈ॥੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰ
ਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਪਾਈਐ॥ਅਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮਭਗ

ਤਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਈਐਥ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭ
ਰਮੇਭੂਲਿਬਹੁਤੁਛੂਟਸਿਆਵਣਜਾਣੁਨਜਾਤੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਡੂਬਿ
ਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥੧॥ਧੰਧਾਕਰਤਸਗਲੀਪਤਿਖੋਵਸਿਭ੍ਰਮੁਨਮਿਟਸਿਗਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦ
ਮੁਕਤਿਨਹੀਕਬਹੀਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਪਸਾਰਾ॥੩॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਮਨਹੀਤੇ
ਮਨੁਮੂਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆਨਾਨਕਅਵਰੁਨਦੂਆ॥੪॥੬॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧
ਜਗਨਹੋਮਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕ
ਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋ
ਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿ
ਆਕਰਮਤ੍ਰਿਕਾਲਕਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥੨॥
ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆ
ਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਵੈ॥੩॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿ
ਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈਕਿਰਤਿਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥੪॥ਜੇਤੇ
ਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜਤ੍ਰਕਤ੍ਰਤੂਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਰਾਖਿਲੇਜਨਕ
ਉਹਰਿਰਸੁਨਾਨਕਝੋਲਿਪੀਆ॥੫॥੭॥੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰ
ਉਮਹਲਾ੩ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੧ ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰੀਅਹੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋ
ਬ੍ਰਹਮਣੁਹੋਈ॥੧॥ਜਾਤਿਕਾਗਰਬੁਨਕਰਿਮੂਰਖਗਵਾਰਾ॥ਇਸੁਗਰਬਤੇਚਲਹਿਬਹੁਤੁ
ਵਿਕਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਵਰਨਆਖੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਤੇਸਭਓਪਤਿਹੋਈ॥੨॥
ਮਾਟੀਏਕਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਡੇਘੜੈਕੁਮ੍ਹਾਰਾ॥੩॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਦੇਹੀਕਾਆਕਾਰਾ॥
ਘਟਿਵਧਿਕੋਕਰੈਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕਇਹੁਜੀਉਕਰਮਬੰਧੁਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥੫॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਜੋਗੀਗ੍ਰਿਹੀਪੰਡਿਤਭੇਖਧਾਰੀ॥ਏਸੂਤੇਅਪਣੈਅਹੰਕਾ
ਰੀ॥੧॥ਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਰਹਿਆਸੋਇ॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਮੂਸੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲੈ॥ਪੰਚਦੂਤਓਹੁਵਸਿਗਤਿਕਰੈ॥੨॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਤਤੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਮਰੈਅਵਰਾਨਹ
ਮਾਰੈ॥੩॥ਸੋਜਾਗੈਜੋਏਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਕਿਰਤਿਛੋਡੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥੪॥ਚਹੁਵਰਨਾਵਿਚਿਜਾਗੈਕੋਇ॥
ਜਮਕਾਲੈਤੇਛੂਟੈਸੋਇ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕਜਨੁਜਾਗੈਸੋਇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਾਕੀਨੇਤ੍ਰੀਹੋਇ॥

੪॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਜਾਕਉਰਾਖੈਅਪਣੀਸਰਣਾਈ॥ਸਾਚੇਲਾਗੈਸਾਚਾਫਲੁਪਾਈ॥੧॥
ਰੇਜਨਕੈਸਿਉਕਰਹੁਪੁਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਆਹੁਕਮੇਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਹੁਆਕਾਰੁਤੇਰਾਹੈਧਾਰਾ॥
ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸੈਕਰਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਇਕੁਖੇਲੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇ
ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਸੋਇ॥ਐਸਾਬੂਝਹੁਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਇ॥
੪॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਮੈਕਾਮਣਿਮੇਰਾਕੰਤੁਕਰਤਾਰੁ॥ਜੇਹਾਕਰਾਏਤੇਹਾਕਰੀਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ਜਾ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਭੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਸਾਚੇਸਾਹਿਬਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੇਕਿਆ
ਕੋਈ॥ਜਾਆਪੇਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਿਰਮਕਸਾਈ॥ਮਿਲਉਗੀਦਇਆਲੁਸ
ਬਦੁਵਜਾਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਸੋਮੁਨਿਜਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰੇ॥ਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕ
ਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਮਨੁਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕਰਤੈ
ਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੨॥ਇਸੁਮਨਤੇਸਭਪਿੰਡੁਪਰਾਣ
॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮ
ਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾਗੀ॥੫
ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੬॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਰਾਮਨਾ
ਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
॥ਸਦਹੀਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾ
ਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪਿਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਮਨਮੁਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾ
ਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਧਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥
ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਰੁਤਿ
ਨ ਕਰਮ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ
ਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩
ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਠਉਰ ਨ
ਪਾਵਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾ
ਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰ
ਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥੪॥ ਏਕਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਨਾ
ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸ
ਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਜਮ
ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥
੨॥੧੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ ਦੁਖਿ ਮਰੈ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿ
ਕਲੈ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨ

ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰਿ ਊਪਰਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ਸਤਿਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਰੰਗਿ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭਮਹਿਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਪਾਇ। ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਆਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਇ॥੩॥ ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏਕੁਹੈਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਹਿ। ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾ
ਹਿ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾਗੈਧਾਇ। ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਸਮਾਇ॥੫॥੭॥੧੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਬਾਝੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾਭੂਲਾਚੋਟਾਖਾਈ। ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈ
ਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਦਰਿਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ ਮੇਰੇਮਨਸਦਾਰਹਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ। ਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾ
ਸਦਲਾਗਾਗੁਰਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਭੇਖਕਰੈਬਹੁਤੁਚਿਤੁਡੋਲੈਅੰਤਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾ
ਰੁ। ਅੰਤਰਿਤਿਸਾਭੂਖਅਤਿਬਹੁਤੀਭਉਕਤਫਿਰੈਦਰਬਾਰੁ॥੨॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੀਵਹਿਤਿ
ਨਕਉਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿ। ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿ
ਵੈਚਲਾਵੈਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ। ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੇਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥੧੮॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇਆਦੁਖੁਖਟੇਦੁਖਖਾਇ। ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਹਲਕੁਦੁਖੁਭਾ
ਰੀਬਿਨੁਬਿਬੇਕਭਰਮਾਇ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੈਸਾਰਿ। ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਪਨੈਨਹੀਚੇਤਿਆਹਰਿਸਿਉਕਦੇ
ਨਲਾਗੈਪਿਆਰੁ। ਰਹਾਉ। ਪਸੂਆਕਰਮਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੋਹੋਇ। ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਉ
ਉਲਟੀਹੋਵੈਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਇ॥੨॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ। ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਪੂਰਾਪਾਇਆਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ। ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਏ। ਆਪੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਦੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥੯॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦ
ਗੋਪਾਲਾ। ਦੂਜੈਭਾਇਫਾਥੇਜਮਜਾਲਾ। ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ। ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਲਾ॥੧॥
ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਪਿਆਰੇ। ਪੁਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮੁਛੋਡਹੁਜੀਉਲੇਹੁਉਬਾਰੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹੈਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾ
ਇ। ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥ ਸੰਡਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਿਵਿਗ
ੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾੜੇ। ਦੁਸਟਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇਆਰਘੁਰਾ
ਇਆ॥੩॥ ਹਾਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ। ਹਰਿਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏਉਬਾਰਿ। ਖਿਨਮ
ਹਿਭੈਆਨਰੂਪੁਨਿਕਸਿਆਥੰਮਉਪਾੜਿ। ਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾ
ਰਿ॥੪॥ ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲਉਧਾਰੇ। ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ। ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਆਪੇ
ਦੈਤਲਾਇਦਿਤੇਸੰਤਜਨਾਕਉਆਪੇਰਾਖਾਸੋਈ। ਜੋਤੇਰੀਸਦਾਸਰਣਾਈਤਿਨਮਨਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ ਜੁ

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ
ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ
ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ
ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥
੨੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ
ਲਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ
॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ
ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ
॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇ
ਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ ਗ
ਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬ
ਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲ
ਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ ਤਿਸ
ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ

ਰਜਾਇ॥੪॥੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਹਰਿਕੀਮੂਰਤਿਜਿ
ਸੁਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਸੋਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਰਿ
॥੧॥ਮਧੁਸੂਦਨੁਜਪੀਐਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀ
ਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲਹੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇਓ
ਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾ
ਰਿ॥੪॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨ
ਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਾਸੁਆਮੀਹਮਦਾਸਨਿਦਾਸਕੀਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮ
ਤਿਨਪਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮਰਤ
ਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦ
ਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜਨਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿ
ਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿਜੰਤਵਿਚਾ
ਰੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਹਰਿਨਾ
ਮੁਸੁਣਿਆਮਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰਣੇ॥ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁ
ਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋਉਪਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇਰਾਸੋਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁ
ਧੰਨੁਸੁਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀ
ਦਰਗਹਿਹਰਿਜਨਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਅਗਮਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਗਤਾਹਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਵਣੇ॥੪॥੩॥੭॥੨੧॥ ੨੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ॥ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰਦਜਨਮਾਸੀ॥੧॥
ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰਹਤਨਾਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਪੰਜੀਰੁਖਵਾ
ਇਓਚੋਰ॥ਓਹੁਜਨਮਿਨਮਰੈਰੇਸਾਕਤਢੋਰ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਦੇਹਿਲੋਰੋਨੀ॥ਸੋਮੁਖੁਜਲਉਜਿ
ਤੁਕਹਹਿਠਾਕੁਰੁਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੪॥

॥੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥
ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥
ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜ
ਾਇਆ ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ਨ ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥
੧॥ ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥
ਏਕੋ ਸੇਵੀ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਕਰਉ ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥
੩॥ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪੀ
ਰ ਮਿਲਿ ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿ
ਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ
ਆਣੇ ਹਾਟਿ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜ
ਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲ
ਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇ
ਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ
ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ
ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀ
ਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ
ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇ
ਣ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰ
ਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥
੪॥੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੇ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜ
ਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ

ਜਾਪਤਾਪਇਸਨਾਨ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਭਏਨਿਹਕਾਮ॥੨॥ਰਾਜਮਾਲਸਾਦਨਦਰਬਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮ ੪੫੮
ਪੂਰਨਆਚਾਰ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੁਕੀਆਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮਿਥਿਆਸਭਛਾਰੁ॥੪॥੮
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਲੇਪੁਨਲਾਗੋਤਿਲਕਾਮੂਲਿ॥ਦੁਸਟੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਮੂਆਹੋਇਕੈਸੂਲਿ॥੧॥ਹਰਿਜ
ਨਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਆਪਿ॥ਪਾਪੀਮੂਆਗੁਰਪਰਤਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣਾਖਸਮੁਜਨਿਆਪਿਧਿਆ
ਇਆ॥ਇਆਣਾਪਾਪੀਓਹੁਆਪਿਪਚਾਇਆ॥੨॥ਪ੍ਰਭਮਾਤਪਿਤਾਅਪਣੇਦਾਸਕਾਰਖਵਾਲਾ॥
ਨਿੰਦਕਕਾਮਾਥਾਈਹਾਂਊਹਾਂਕਾਲਾ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ॥ਮਲੇਛੁਪਾਪੀ
ਪਚਿਆਭਇਆਨਿਰਾਸੁ॥੪॥੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਖੂਬੁਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਝੂ
ਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਦੁਨੀਆਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਜਤੇਰੇਬੰਦੇਦੀਦਾਰੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾ
ਮਬਿਨਾਸਭੁਦੁਨੀਆਛਾਰੁ॥੧॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੇਰੇਕਦਮਸਲਾਹ॥ਗਨੀਵਤੇਰੀਸਿ
ਫਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥੨॥ਨੀਧਰਿਆਧਰਿਪਨਹਖੁਦਾਇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁਦਿਨੁਰੈਣਿਧਿਆ
ਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਖੁਦਿਖਸਮਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਅਲਹੁਨਵਿਸਰੈਦਿਲਜੀਅਪਰਾਨ॥੪॥੧੦॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਚੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹਹੁ॥ਪ੍ਰਭਕਾਭਾਣਾਸਤਿਕਰਿਸਹਹੁ॥੧॥ਜੀਵ
ਤਜੀਵਤਜੀਵਤਰਹਹੁ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਨਿਤਉਠਿਪੀਵਹੁ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਕ
ਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿ
ਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿਕਰਮਿਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾ
ਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰਭਕੈਦੁਆਰਿ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿਸੁਰ
ਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥੧੨
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇ
ਰਾਖੈਨਾਰਾਇਣ॥ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਰਾ
ਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥
ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥੩॥ਆਇ[illegible]ਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ
ਈ॥੪॥੧੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਸ੍ਰੀਧ
ਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਬਿ
ਖਿਆਰਸਮਾਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਗੋਵਿੰਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋਚਿਤਵੀ

ਐਸੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਗਗਸਿ ਕਾਜਾ।੧।ਰਹਾਉ। ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆ
ਨਾ। ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ।੨। ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਾਕ
ਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ। ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ।੩। ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ
ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ। ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ।੪।੧।
੧੪। ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ। ਦੰਡਧਾਰ ਜਟ
ਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ।੧। ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ਮਨ ਮਾ ਏ। ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਰ
ਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ।੧।ਰਹਾਉ। ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ। ਤਪੀ ਤਪੀ
ਸੁਰ ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤਾਏ।੨। ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ।
ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ।੩। ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਨ
ਹ ਕੀਮ ਕੀਮ ਕੀਮਾਏ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ।੪।੨।
੧੫।। ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ। ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ। ਹੈ ਨਿਕਟਿ ਅ
ਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ।੧। ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ। ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ਵਿਰ
ਲਾ ਕੋ ਲਹੈ।੧।ਰਹਾਉ। ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ। ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ। ਪਈ ਠ
ਗਉਰੀ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ। ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ।੨। ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ। ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹਿ ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ। ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ। ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ।੩। ਜਿਸੁ ਮਸ
ਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਲਾਟ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ। ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ। ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ।੪।੩।੧੬।। ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ। ਸਭ ਤੁ
ਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ। ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ। ਸੋ ਹੋਵੈ ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ।੧। ਰਾਖ
ਹੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ। ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ।੧।ਰਹਾਉ। ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ। ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ
ਕੀਆ ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ। ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ। ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਦੂਜਾ ਕੋਇ।੨। ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ।
ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ। ਏਕ ਟੇਕ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ। ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ।੩। ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ। ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ। ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੋ ਸੋਇ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਕੋਇ।੪।੪।੧੭।। ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ। ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ। ਤ
ਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ। ਕਿਆ ਕੜੀਐ ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ।੧। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ। ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ।੧।ਰਹਾਉ। ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ। ਤਉ ਕੜੀਐ ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ

ਮੈ

ਮਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਕਿ
ਛੁਹੋਇਧਿਙਾਣੈ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਭੂਲਿਰੰਞਾਣੈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਜੋਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭਤੇ॥ਤਉਕਾੜਾਛੋੜਿ
ਅਚਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਤੂਹੈਠਾਕੁਰੁਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥੪॥੫॥
੧੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਕੰਠੈਕੈਸੇਗਾਵਨਹਾਰੀ॥ਜੀਲਬਿਨਾ
ਕੈਸੇਬਜੈਰਬਾਬ॥ਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥੇਸਭਿਕਾਜ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਸੇਪਾਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾ॥ਬਿਨੁਨੇਤ੍ਰਾ
ਕਹਾਕੋਪੇਖੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਰੁਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਈਪੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇਰਾਜਮੰ
ਡਿਤ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਹਾਮਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿ
ਨੁਹਉਤਿਆਗਿਕਹਾਕੋਊਤਿਆਗੀ॥ਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਨਚੂਰੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਦਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੇਗਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਹੁਕੈਸੋਧਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਭੈਕਥਨੀਸਰਬਬਿਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਦਰਕਾਬੀਚਾਰੁ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥ਕਾਮਰੋਗਿਮੈਗ
ਲੁਬਸਿਕੀਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿਪਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗਏਕੁਰੰਗਾ॥੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ॥
ਰੋਗਰਹਿਤਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁ
ਬਿਨਸਾਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇ
ਜਨਮੈ॥ਰੋਗੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁਕਤਹਿਨ
ਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾਧਸੰ
ਗੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮ
ਹਾਅਨੰਦ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਦੁਖਭੰਜ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿਨ
ਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਆਵੈ
ਤਾਂਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਰੰਗਿਗੁਲਾਲ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦ
ਤਿਨਿਹਾਲੁ॥੨॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਧਨਵੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਦਨਿਭਰੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਭਿਰੰ
ਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਸਦਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਭਗਵੰਤਾ॥੪॥੮॥੨੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਾਚਿਰੰਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾ
ਸਦਾਚਿਰੰਜੀਵੀ॥ਭਾਈਹਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾਨਿਜਘ

ਨਿਵਾਸੀ ॥੧॥ ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਦਰ ਮੇ
ਰੇ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਦੇਸ ਮੇਰੇ ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥ ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ਅਖੂਟੁ ਅ
ਬੇਚਲੁ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋ
ਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੨੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਤੁਮ੍ ਬਖਸਾਤੇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾਂ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਭ ਫਲੁ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿ
ਆ ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਚਿੰਤ ਗਈ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ ਹਰਾਮਖੋਰ ਨਿਰਗੁਣ ਕ
ਉ ਤੂਠਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇ
ਰੈ ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਜੈਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇ
ਵ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਰਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇ
ਰਾ ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮ
ਰਗੁ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪
ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ
ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥
ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਤਿ ਮੂੜ
ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆ
ਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥
ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥ ਅ
ਵਰ ਕਰਮ ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ਲਖ ਬਾਰ ॥

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਤਿਸ ਕੈ ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥ ਐਸੋ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਣੇ ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਜਾਪੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਲਗਿ ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੇਖਤ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਹਾਇ ॥ ਗੜਬੜ ਕਰੈ ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ਬੰਧਨ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਤੜਫਿ ਮੂਆ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਧਨਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਵਨਹਾਰੀ ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਬੂਝਿ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਸ੍ਵਾਂਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥ ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ ਡਾਨੁ ਦੇਤ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁਭੋਗ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ

ਨਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁ॥ਜਿਸਕਉਪਾਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਪਰਤਿਤੇਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥੧॥ਸਦਾਸਖਾਈਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵੈਤਿਸੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਤਾਕੈਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਇਹ
ਨਸੋਤਬਕਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਕਿਆਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਆਪਹਿਮਾਰਿਆਪਿਜੀਵ
ਲੈ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥੨॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣਹੁਤਿਸਕੈਹਾਥ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨ
ਾਥ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਤਾਕਾਹੈਨਾਉ॥ਸੁਖਪਾਵਹਿਤਿਸਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸੰਤਨਅਰ
ਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੁਮ੍ਹਰੈਪਾਸਿ॥ਇਹੁਜਗੁਤੇਰਾਸਭਤੁਝਹਿਧਿਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾ
ਨਕਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਤੇਰੀਟੇਕਰਹਾਕਲਿਮਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰੇ
ਗੁਣਗਾਹਿ॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਪੋਹੈਕਾਲੁ॥ਤੇਰੀਟੇਕਬਿਨਸੈਜੰਜਾਲੁ॥੧॥ਦੀਨਦੁਨੀਆਤੇਰੀਟੇ
ਕ॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਆਸਾਹਿਬੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਕਰਉਆਨੰਦ॥ਤੇਰੀਟੇਕਜਪਉਗੁ
ਰਮੰਤ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤਰੀਐਭਉਸਾਗਰੁ॥ਰਾਖਣਹਾਰੁਪੂਰਾਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੨॥ਤੇਰੀਟੇਕਨਾਹੀਭਉ
ਕੋਇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਾਚਾਸੋਇ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੇਰਾਮਨਿਤਾਣੁ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਤੂਦੀਬਾਣੁ॥੩॥ਤੇਰੀ
ਟੇਕਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਸਗਲਧਿਆਵਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸਾ॥ਜਪਿਜਪਿਅਨਦੁਕਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥
ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਸਾਚੇਗੁਣਤਾਸਾ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਛੋਡੀਪਰਾਈਨਿੰ
ਦਾ॥ਉਤਰਿਗਈਸਭਮਨਕੀਚਿੰਦਾ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਸਭੁਕੀਨੋਦੂਰਿ॥ਪਰਮਬੈਸਨੋਪ੍ਰਭਪੇਖਿਹ
ਜੂਰਿ॥੧॥ਐਸੋਤਿਆਗੀਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਹੰਬੁਧਿਕਾਛੋਡਿਆਸੰਗੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਉਤਰਿਆਰੰਗੁ॥ਨਾਮਧਿਆਏਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਸਾ
ਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਨਿਸਤਰੇ॥੨॥ਬੈਰੀਮੀਤਹੋਏਸੰਮਾਨ॥ਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁ
ਰਾਖੈਆਪਿ॥ਸੋਈਭਗਤੁਜਪੈਨਾਮਜਾਪ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਪੂ
ਰੀਪਈ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿ
ਨਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆ
ਨੰਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰ
ਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤ
ਉਸੁਖੁਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅ
ਪਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਿਅਪੁਨੇ

ਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰ
ਖਹੁਗੁਸਾਂਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪਿਆਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥
ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰ
ਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰ
ਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਫਲਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥
ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮ
ਰਿਮਨਾਤੂਸਾਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿ
ਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਾਮਿਟੈਅੰਧਿਆ
ਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਾਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਨਿਰਬਾ
ਨੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਭਏਦਇਆਲ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥
ਭਗਤਿਭਾਇਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇਮਾਇਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾ
ਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥੪੪॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰ
ਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾਸਾਖਾਕਤਆਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕੀਮੈਲੁਉਤਾਰੈ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉ
ਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾਮੂਲੁ॥ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾ
ਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਉਤਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾ

ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ।੩।ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਧੰਨੁਹਰਿਨਾਉ।ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ।ਧਨੁਹਰਿ
ਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾਰੁ।ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ।੪।੩੨।੪੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਗੁਰ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਇਆ।ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਇਆ।ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ।ਬਿਨਸਿਗ
ਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲਾ।੧।ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇ।ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭੈਭਰਮਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਰਸ
ਨਭਨੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਹੇਤੁ।ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ।ਆਠਪਹਰ
ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ।ਰਾਖਨਹਾਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ।੨।ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ।ਭਗਤਜ
ਨਾਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੈ।ਮਾਨਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਬਾਤ।ਜਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਹਾਥ।੩।ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਨਿਰਮ
ਲਰੀਤਿ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਿ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ।ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁ।੪।੩੩।੪੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ।ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਾ
ਨੇਰਾ।ਭੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇ।ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ।੧।ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸ
ਰਣਾ।ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵ।ਸਭਿਫਲ
ਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਵ।ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸ।ਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਦੀਓਨਿਵਾਸ।੨।ਸਦਾਅਨੰ
ਦੁਨਾਹੀਕਿਛੁਸੋਗੁ।ਦੂਖੁਦਰਦੁਨਹਬਿਆਪੈਰੋਗੁ।ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂੰਕਰਣੈਹਾਰੁ।ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ।੩।ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅਚਰਜਬਾਣੀ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ।
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੋਇ।ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ।੪।੩੪।੪੭॥ ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿਚਰਣੇ।ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਰਣੇ।ਆਠਪਹਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ।
ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤੁ।੧।ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ।ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ।੧।
ਰਹਾਉ।ਸੋਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕ।ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ।ਸੋਕੁਲਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁ
ਆਮੀ।ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਪਛਾਨੀ।੨।ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ।ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿ
ਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ।ਤੂਟੇਬੰਧਨਪੂਰਨਆਸਾ।ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ।੩।ਕਹੁਨਾਨਕਜਾ
ਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ।ਸੋਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ।ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸਭਿਕੀਨੇ।ਰਾਮਰਸਾਇ
ਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ।੪।੩੫।੪੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ।ਨਾਮੁਸੁਣਤਜ
ਮੁਦੂਰਹੁਭਾਗੈ।ਨਾਮੁਲੈਤਸਭਦੂਖਹਨਾਸੁ।ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ।੧।ਨਿਰਬਿਘਨਭਗ
ਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ।ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨ
ਜੋਹੈ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੋਹੈ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਮੋਹੁਮਾਨੁਨਬਧੈ।ਹਰਿਸਿਮਰਤਗਰਭਜੋਨਿਨ

ਰੂਪੈ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥
ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀਐਸਾਧਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗੁ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾਰਿ॥੪॥੨੬॥੪੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫॥ ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇ
ਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੁਜਾਕੀਸਭਵਥੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਆਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਵ
ਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿਵਸਕਤੀਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆ
ਪੇਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥
ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਸੰਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੇਈਜਨਧੰਨ॥੪॥੨੭॥੫੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਗੋ
ਬਿੰਦੁ॥ਅਸਥਿਤਿਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਗਏਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦਾਸਹਾਇ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕ
ਉਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥ਨਿਮਖਨਛੋਡੈਸਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਚਾ
ਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧੁਨਰਾਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰਭ
ਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾਸਾਰੇਸੁਆਰਥੁ॥
੪॥੨੮॥੫੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਿ
ਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਕੀਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਨਕਉਮਿ
ਲਿਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਜਨਕਾਦਰਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
ਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅਭਿਮਾਨ॥ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁ
ਰਬਾਨ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਨਿਤਉਠਿ
ਭਾਖੈ॥ਚਕ੍ਰਬਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭਝੂਠੁ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਕਤਮੂਠੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੁਚੀਲੁਕੁਦਰਤਿਨ
ਹੀਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਾਹਰੁਨਿਤਧੋਵੈ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਅਪ
ਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕਬਹਿਨਘਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀ
ਤਿਨਆਵੈ॥ਕੂੜੀਕੂੜੀਮੁਖਹੁਅਲਾਵੈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿਉ

ਰਾਸਿ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਖਿਆ ਗਾਹਕਿ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ
ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾ
ਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜਹਿ ਸਿਰੁ
ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਲਾਗੈ
ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤ
ਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿ
ਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਕੋਟਿ ਬਾਰ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥
ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਗਲ ਨਿ
ਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ ਘਟ
ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥
ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪੂਰੇ ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡ ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਸਫ
ਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਬੀਸ ਬਿਸੁ
ਏ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਤਿਸੁ
ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥
੪॥੪੩॥੫੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਬਹੁ ਤਰੰਗ ਸਰਬ ਕੋ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ ਅਨਿਕ ਧਿਆ
ਨ ਅਨਿਕ ਜਾਪ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ
ਬਾਜ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ
ਤਟਹ ਖਟਹ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ਗਵਨ ਭਵਨ ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ ॥੨॥੧॥੫੭॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ
੧੮॥ ਮ: ੧॥ ੨੧॥ ਮ: ੩॥ ੮॥ ਮ: ੪॥ ੫੭॥ ਮ: ੫॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੮੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੨ ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿਆ
ਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾਟੈਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਰੋਗ
ਬੁਰੇ॥ਜਹਦੇਖਾਂਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿ
ਸੂਲਾਕੁਨਹੋਈ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਰੋ
ਗੀਰੋਗੀਧਰਤਿਸਭੋਗੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ॥੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋ
ਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭਰੇ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਿਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦ
ਰਿਕਰੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਨਾਨਾਹਠੀਅਨੇਕਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਝਹਿਇਕ
ਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੋਗਿਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰ
ਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀਰਥਿਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਰੋਗੁਸੁ
ਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁ
ਗਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮੀਨਾਮੁਪਇਆ॥੯॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਉਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥
ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿ
ਆਨੁ॥ਹਉਕਬਹੁਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਪੜਣਪਠਾਇਆ॥ਲੈਪਾਟੀਪਾ
ਧੇਕੈਆਇਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਹਪੜਉਅਚਾਰ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
ਸਿਉਕਹਿਆਮਾਇ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਪੜਹੁਰਹੀਸਮਝਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਜੇਹਰਿਛੋ
ਡਉਤਉਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾਰੇ॥ਹਮਾਰਾਕਹਿਆਨਸੁਣੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵ
ਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾਰ॥ਸਭੇ
ਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤਿਰਾ
ਜੁਚਲਾਇਆ॥ਹਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥ਅੰਧਾ
ਨਬੂਝੈਕਾਲੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕੋਠੇਵਿਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁ
ਮੂਲਿਨਡਰਈਮੇਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਂਦਾਨਾਉਧਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿ
ਲਿਖਿਆਸੋਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈ॥ਕ
ਹਾਂਤੁਮਾਰਾਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੮॥

ਖੰਭੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ।ਅਹੰਕਾਰੀਦੈਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ।ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ।ਅ
ਪਨੇਸੇਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ।੮।ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਜਾਇਆ।ਆਵਣੁਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ।ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ।੯।ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਮੀ
ਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ।ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰਿ।ਲਖਮੀਭਉਕਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਚਰ
ਣੀਲਾਗਾਆਇ।੧੦।ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ।ਲੋਭੀਨਰ
ਰਹੇਲਪਟਾਇਆ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇਆ।੧੧।ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ।
ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ।ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ।ਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਆ।੧੨।੧।੨। ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁ
ਝਾਈ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹਿਰਦੈਮਨਿਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ।੧।ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿ
ਆਰੇ।ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨੁਜਨੁਮਾਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾਰੇ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋ
ਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੂਖਨਲਾਈ।ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ।੨।ਭਗਤਾ
ਕੀਪੈਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ।
੩।ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝਹਿਨਾਹੀਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ।ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁ
ਨਕਰਣਾਜਾਈ।੪।ਜਗਤੁਉਪਾਇਤੁਧੁਧੰਧੈਲਾਇਆਬੁਰੀਕਾਰਕਮਾਈ।ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੂਐ
ਹਾਰਿਆਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ।੫।ਮਨਮੁਖਿਮਰਹਿਤਿਨਕਿਛੂਨਸੂਝੈਦੁਰਮਤਿਅਗਿਆਨਅੰਧਿਆ
ਰਾ।ਭਵਜਲੁਪਾਰਿਨਪਾਵਹਿਕਬਹੀਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਗੁਰਸਿਰਿਭਾਰਾ।੬।ਸਾਚੈਸਬਦਿਰਤੇਜਨ
ਸਾਚੇਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ।ਗੁਰਕੀਸਬਦਿਪਛਾਤੀਸਾਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ।੭।ਤੂੰਆਪਿਨਿਰਮਲੁਤੇ
ਰੇਜਨਹੈਨਿਰਮਲੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ।ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ।੮।੨।੩

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ। ਘਰੁ੨ ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਈਵਡਰਾਜਾ।
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਪੂਰੇਕਾਜਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਕੋਟਿਧਨਪਾਏ।ਨਾਮਬਿਨਾਜਨਮੁਬਿਰਥਾਜਾਏ।੧
ਤਿਸੁਸਲਾਹੀਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ।ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਾਥੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਤਿਸੁਕੋਟਿਕਈਸੈਨਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਹਜਸੁਖੈਨਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸੀਤਲੁਹੂਆ।ਨਾਮ
ਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਮੂਆ।੨।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਭਹੀਜੁਗਤਾ।
ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ।ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਆਵੈਜਾਈ।੩।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਵੇਪਰਵਾ
ਹਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਸਦਹੀਲਾਹਾ।ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਵਡਪਰਵਾਰਾ।ਨਾਮਬਿਨਾਮਨਮੁਖ

ਵਾਰਾ॥੪॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਤਖਤਿਨਿਵਾਸਨੁ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਸੋਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਨਾਮਹੀਣਨਾਹੀਪਤਿਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਮਹਿਜਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈ
ਸੋਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਸਭਤੇਊਚਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਮੂਚਾ॥੬॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿ
ਸੁਪ੍ਰਗਟਿਪਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਤਿਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਜਿਸੁਨਾਮੁਰਿਦੈਸੋਪੁਰਖੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾ
ਮਬਿਨਾਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁ॥੭॥ਤਿਨਿਨਾਮੁਪਾਇਆਜਿਸੁਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਲ
ਖੇਗੋਪਾਲ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਆ॥੮॥੧॥੪॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ਕੋਟਿਬਿਸਨਕੀਨੇਅਵਤਾਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਧ੍ਰਮਸਾਲ॥ਕੋਟਿਮਹੇਸਉਪਾ
ਇਸਮਾਏ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੇਜਗੁਸਾਜਣਲਾਏ॥੧॥ਐਸੋਧਣੀਗੋਵਿੰਦੁਹਮਾਰਾ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਬਿ
ਸਥਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਮਾਇਆਜਾਕੈਸੇਵਕਾਇ॥ਕੋਟਿਜੀਅਜਾਕੀਸਿਹਜਾਇ॥ਕੋਟਿਉਪਾਰ
ਜਨਾਜਾਕੈਅੰਗਿ॥ਕੋਟਿਭਗਤਬਸਤਹਰਿਸੰਗਿ॥੨॥ਕੋਟਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕਰਤਨਮਸਕਾਰ॥ਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰ
ਠਾਢੇਹੈਦੁਆਰ॥ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਨਾਮਜਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਹਿ॥੩॥ਕੋਟਿਪੂਰੀ
ਅਤਹੈਜਾਕੈਨਾਦ॥ਕੋਟਿਅਖਾਰੇਚਲਿਤਬਿਸਮਾਦ॥ਕੋਟਿਸਕਤਿਸਿਵਆਗਿਆਕਾਰ॥ਕੋਟਿਜੀਅ
ਦੇਵੈਆਧਾਰ॥੪॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਜਾਕੇਚਰਨਮਝਾਰ॥ਕੋਟਿਪਵਿਤ੍ਰਜਪਤਨਾਮਚਾਰ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਰੀਕਰਤੇ
ਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਬਿਸਥਾਰਨੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੫॥ਕੋਟਿਮਹਿਮਾਜਾਕੀਨਿਰਮਲਹੰਸ॥ਕੋਟਿਉਸਤਤਿਜਾਕੀਕ
ਰਤਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ਕੋਟਿਪਰਲਉਓਪਤਿਨਿਮਖਮਾਹਿ॥ਕੋਟਿਗੁਣਾਤੇਰੇਗਣੇਨਜਾਹਿ॥ਕੋਟਿਗਿਆਨੀਕਥਹਿਗਿ
ਆਨੁ॥ਕੋਟਿਧਿਆਨੀਧਰਤਧਿਆਨੁ॥ਕੋਟਿਤਪੀਸਰਤਪਹੀਕਰਤੇ॥ਕੋਟਿਮੁਨੀਸਰਮੋਨਿਮਹਿਰਹਤੇ॥੭॥ਅ
ਵਿਗਤੁਨਾਥੁਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕ
ਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਅਮੋਲਰਤਨ
ਹਰਿਦੀਨੋਨਾਮੁ॥ਸਹਜਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਅਚਿੰਤਾ॥੧॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਸਬਦਿਉਧਾਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੨॥ਅਚਿੰਤਹਮਾ
ਰੈਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ
॥੩॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂ
ਤੁ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤੁ॥੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਬਿਨਸੇਬੈਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੇਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥
ਅਚਿੰਤੋਹੀਮਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਪ੍ਰਭੁਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥੫॥ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਹੈਸਗਲੋ
ਭਰਮਾ॥ਅਚਿੰਤਵਸਿਓਮਨਿਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜੈ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਗੋ

ਪਿੰਡੁ ਗਰਾਸੈ ॥੬॥ ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਅਚਿੰਤੋ ਉਪ
ਜਿਓ ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥
ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਮਈ ॥
੮॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉ ਰਾਗੁ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥੫੩॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੋੜ ੫੯ ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾ
ਉ ॥ ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍
ਹਾਰੀ ॥੧॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ਨਾ
ਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ
ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮੁ
ਰਾਜਾ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਸੰਗ ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ਕਹਾ ਭ
ਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ ਲੰਕਾ ਗਢੁ ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ ਕ
ਹਿ ਕਬੀਰ ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ
ਲਾ ਇੰਦੁ ॥ ਰਵਿ ਮੈਲਾ ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ਈਸ ॥ ਮੈਲੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ਮੈਲਾ
ਹੀਰੁ ॥ ਮੈਲਾ ਪਉਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ ਮੈਲੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਭੇਖ ॥
੪॥ ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਪਰ
ਵਾਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ ਬੋਲ
ਨਹਾਰੁ ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਏਕ ਮਸੀਤਿ ਦਸੈ ਦਰਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ ਭਾਖਿ ਲੇ ਪੰਚੈ ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏ
ਕ ॥ ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੋ ਸਲਿਤਾ ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥
੧॥ ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਭਇਓ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਤਰਵਰੁ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥
ਸੋ ਤਾਂਬਾ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ ਸੋ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿ
ਓ ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ ॥ ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ ਲੋਗਨ ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਉ ਹਉ ਬ
ਉਰਾ ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗ

ਤਿਹਿ ਘਰਿ ਜੁ ਤਿਹ ਫਲੁ ਸੇਵਾ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਜਉ ਸਦਾ ਅਰਾਵਉ ॥ ਐਸੀ ਸੇਵ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ ਲੋ
ਗੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿ
ਸਾਰੀ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪੁ ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ
॥ ਛਾਡਿ ਚਲੇ ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ਨਿਰਖਿ ਲੇ ਮੀਰਾ ॥ ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪
॥੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਨਿਰਧਨ ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਨਿ
ਰਧਨੁ ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ ਜਉ ਸਰਧਨੁ ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਦੀਆ ਆਦਰੁ ਲੀ
ਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਨਿਰਧ
ਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤਬ ਇਹ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ ਸੋ ਦੇਹੀ ਭਜੁ
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਭਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ
ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥
ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ ਆਵੈ ਅੰਤੁ ਨ ਭਜਿਆ ਜਾ
ਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ ਤਿ
ਨ ਹੀ ਪਾਏ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉ
ਸਰੁ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ
ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ ਭੈਰਉ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ ਤਹ ਤੁਮ੍ਹ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾ
ਰੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਰਾਜਾ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ ਰਵਿ ਊਪਰਿ ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰ
ਦੁ ॥ ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ ਮੇਰ ਡੰਡ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ਸਿਲ ਓੜ ॥ ਤਿਹ ਸਿ
ਲ ਊਪਰਿ ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥
ਭੈਰਉ ॥ ਸੋ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ
ਸੋ ਜੁ ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾ
ਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮ
ਹਿ ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨੁਕਾਏਕੁਖੁਦਾਇ॥ਕਬੀਰਕਾਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵ॥ਤਾਕੀਬਿਰਥਾਹੋਵੈਸੇਵ॥ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਂਈਪਾਇ॥ਤਿਸਕੀਘਾਲਅਜਾਂਈਜਾਇ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਬੋਲੰਤਾ॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨੁਦੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ॥ਨਪਾਥਰੁਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ॥ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲਹੈਸੇਵ॥੨॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ॥ਉਸਤੇਕਹਹੁਕਵਨਫਲੁਪਾਵੈ॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿਰੁਲਾਈ॥ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ॥ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕਤਗਾਵਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਰਾਮਭਗਤਹੈਸਦਾਸੁਖਾਲੇ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਲਮਹਿਮੀਨਮਾਇਆਕੇਬੇਧੇ॥ਦੀਪਕਪਤੰਗਮਾਇਆਕੇਛੇਦੇ॥ਕਾਮਮਾਇਆਕੁੰਚਰਕਉਬਿਆਪੈ॥ਭੁਇਅੰਗਮਭ੍ਰਿੰਗਮਾਇਆਮਹਿਖਾਪੇ॥੧॥ਮਾਇਆਐਸੀਮੋਹਨੀਭਾਈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਡਹਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਮ੍ਰਿਗਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸਾਕਰਮਾਖੀਅਧਿਕਸੰਤਾਪੇ॥ਤੁਰੇਉਸਟਮਾਇਆਮਹਿਭੇਲਾ॥ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਹਮਾਇਆਮਹਿਖੇਲਾ॥੨॥ਛਿਅਜਤੀਮਾਇਆਕੇਬੰਦਾ॥ਨਵੈਨਾਥਸੂਰਜਅਰੁਚੰਦਾ॥ਤਪੇਰਖੀਸਰਮਾਇਆਮਹਿਸੂਤਾ॥ਮਾਇਆਮਹਿਕਾਲੁਅਰੁਪੰਚਦੂਤਾ॥੩॥ਸੁਆਨਸਿਆਲਮਾਇਆਮਹਿਰਾਤਾ॥ਬੰਤਰਚੀਤੇਅਰੁਸਿੰਘਾਤਾ॥ਮਾਂਜਾਰਗਾਡਰਅਰੁਲੂਬਰਾ॥ਬਿਰਖਮੂਲਮਾਇਆਮਹਿਪਰਾ॥੪॥ਮਾਇਆਅੰਤਰਿਭੀਨੇਦੇਵ॥ਸਾਗਰਇੰਦ੍ਰਾਅਰੁਧਰਤੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਜਿਸੁਉਦਰੁਤਿਸੁਮਾਇਆ॥ਤਬਛੂਟੇਜਬਸਾਧੂਪਾਇਆ॥੫॥੫॥੧੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਜਬਲਗੁਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰੈ॥ਤਬਲਗੁਕਾਜੁਏਕੁਨਹੀਸਰੈ॥ਜਬਮੇਰੀਮੇਰੀਮਿਟਿਜਾਇ॥ਤਬਪ੍ਰਭਕਾਜੁਸਵਾਰਹਿਆਇ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬਿਚਾਰੁਮਨਾ॥ਹਰਿਕੀਨਸਿਮਰਹੁਦੁਖਭੰਜਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਸਿੰਘੁਰਹੈਬਨਮਾਹਿ॥ਤਬਲਗੁਬਨੁਫੂਲੈਹੀਨਾਹਿ॥ਜਬਹੀਸਿਆਰੁਸਿੰਘਕਉਖਾਇ॥ਫੂਲਿਰਹੀਸਗਲੀਬਨਰਾਇ॥੨॥ਜੀਤੋਬੂਡੈਹਾਰੋਤਿਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਰਿਉਤਰੈ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰੁਕਹੈਸਮਝਾਇ॥ਕੇਵਲਰਾਮਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥੩॥੬॥੧੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਂਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ॥ਮਜਲਸਿਦੂਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਰਿਸੈਇਸਲਾਰਹੈਜਾਕੇ॥ਸਵਾਲਾਖੁਪੈਕਾਬਰਤਾਕੇ॥ਸੇਖਜੁਕਹੀਅਹਿਕੋਟਿਅਠਾਸੀ॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੇਖੇਲਖਾਸੀ॥੧॥ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ॥ਚਉਰਾਸੀਲਖਫਿਰੈਦਿਵਾਨਾਂ॥ਬਾਬਾਆਦਮਕਉਕਿਛੁਨਦਰਿਦਿਖਾਈ॥ਉਨਿਭੀਭਿਸਤਿਘਨੇਰੀਪਾਈ॥੨॥ਦਿਲਖਲਹਲਜਾਕੈਜਰਦਰੂਬਾਨੀ॥ਛੋਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ॥ਦੁਨੀਆਦੋਸੁਰੋਸੁਹੈਲੋਈ॥ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ॥ਦੇਉਜਬਾਬੁਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥ਦਾਸਕਬੀਰੁਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾਂ॥ਭਿਸਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਹਮਾਨਾਂ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭੁਕੋਈਚਲਨਕ

ਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪ ਆਪ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ ਖਾਈ ਕੋਟੁ ਨ ਪਰ
ਲ ਪਗਾਰਾ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰ
ਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ ॥ ਕਿਉ ਲੀਜੈ ਗਢੁ ਬੰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਦੋਵਰ ਕੋਟ ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ਆਡੀ ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥ ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ਕਹਾ
ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ
ਬਡ ਦੁੰਦਰ ਤਹ ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ਕੁਬੁਧਿ ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਿ
ਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿ
ਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ਏਕਹਿ ਚੋਟ ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕਰਿਓ ਗਢ
ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗ
ੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਭੈਰਉ ॥ ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਜੰ
ਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥ ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸ
ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ ਕਹਿ
ਕਬੀਰ ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭੈਰਉ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ ਜਾ
ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਇਹੁ
ਜੀਉ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨੁ ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ਮਨ
ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋ
ਪਾਲ ॥੨॥ ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚ
ਰੁ ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ ਰਜ
ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਲੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਦੁਆਦਸ ਦਲ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ ਜਹ ਪਉੜੇ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥
ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਊਹਾਂ ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ ਆਦਿ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰਿ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੋਹੰ ਸੋ
ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥
ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭

ਮਨਭਏਜਾਨੈਜੇਕੋਈ॥ਜਿਹਬੂਝੇਸੋਆਪੈਹੋਈ॥ਜੋਤੀਸੀਝੈਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਪ੍ਰਾਨੀਤਰੈ॥੮॥
੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੋਟਿਸੂਰਜਜਾਕੈਪਰਗਾਸ॥ਕੋਟਿਮਹਾਦੇਵਅਰੁਕਬਿਲਾਸ॥ਦੁਰਗਾਕੋਟਿਜਾਕੈਮਰਦਨੁਕਰੈ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਕੋਟਿਬੇਦਉਚਰੈ॥੧॥ਜਉਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮ॥ਆਨਦੇਵਸਿਉਨਾਹੀਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋ
ਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾਕ॥ਨਵਗ੍ਰਿਹਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿ
ਹਾਰ॥੨॥ਪਵਨਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿਜਾਕੇਪਾਨੀਹ
ਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲਿਕੋਟਿਅਠਾਰਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਕੁਮੇਰਭਰਹਿਭੰਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਕੋਟਿਕਪਾ
ਪਪੁੰਨਬਹੁਹਿਰਹਿ॥ਇੰਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੇਸੇਵਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀਨਗਰੀਖਿਅ
ਤਅਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾਲ॥੫॥ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ॥ਗੰ
ਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਬਿਦਿਆਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਹੈ॥ਤਊਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿ
ਜਾਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛਲੀ॥ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ॥ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥
ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿੰਗਪਾਨ॥ਦੇਹਿਅਭੈਪ
ਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨ॥੮॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਂਦੁਇਪਦੇ੧੮॥ ਜਿਨਕਾਜੋੜ੨੦॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀਘਰਿ੧ ਰੇਜਿਹਬਾਕਰਉਸਤਖੰਡ॥ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥
ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਜਿਹਬਾਅਵਰੇਂ
ਕਾਮ॥ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨਪੂਜਾਕਰੀ॥ਏਕਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥
੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾਪਰਹਰੀ॥
ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈ
ਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈਸੇਓਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਬਿਨਾ॥ਨਾਸੋਹੈਬਤੀਸਲਖ
ਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈਦੁਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥
ਦੂਧੁਪੀਉਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਨਾਹੀਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥
ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੇਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿਨਰਾਇਨੁਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇ
ਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥ਰ
ਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿੰਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇ
ਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾ
ਨਿਐਸੀਬਨਿਆਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰ
ਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂੰਖੀਰਿਖਾਂਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂੰਘਰਿਘਰਿਟੂਕਮੰਗਾਵੈ॥ਕ

ਬਹੂ ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਹੂ ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥

ਭੈਰਉ ॥ ਹਸਤ ਖੇਲਤ ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥ ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੈ ਕਮਲੀ ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੨ ਜੈਸੀ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮੂੜ ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣਿ ॥੧॥ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ ਲੋਭੀ ਨਰੁ ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਐਸੀ ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥

ਭੈਰਉ ॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਲਤ ਰਹੈ ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥ ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥ ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥

ਭੈਰਉ ॥ ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਪੜੈ ਨਹੀ ਹਮ ਹੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ ਰਾਮੁ ਕਹੈ ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ਕਰਸਹ ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥ ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਅਸਟਪਦੀਆ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ਸੁਲ

ਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨਿਬੇਨਾਮਾ।ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮ੍ਹਾਰੇਕਾਮਾ।੧।ਨਾਮਾਸੁਲਤਾਨੇਬਾਂਧਿਲਾ।ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠੁਲਾ।
੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਸਮਿਲਿਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ।ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਇ।੨।ਬਾਦਿਸਾਹਐਸੀਕਿਉਹੋਇ
।ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ।੩।ਮੇਰਾਕੀਆਕਛੂਨਹੋਇ।ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ।੪।ਬਾਦਿਸਾਹੁ
ਚੜ੍ਹਿਓਅਹੰਕਾਰਿ।ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ।੫।ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ।ਛੋਡਿਰਾਮੁਕੀਨਭਜਹਿਖੁ
ਦਾਇ।੬।ਨਾਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਾਤੂਮੇਰੀਮਾਇ।ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ।੭।ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ
।ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ।੮।ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ।ਇਨਿਹਿੰਦੂਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ।੯।ਬਾਦਿਸਾਹੁ
ਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ।ਨਾਮੇਸਰਭਰਿਸੋਨਾਲੇਹੁ।੧੦।ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ।ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆਕਉਭਰ
ਉ।੧੧।ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ।ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲ।੧੨।ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ।ਤਉ
ਨਾਮਾਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ।੧੩।ਸਾਤਘੜੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀ।ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ।੧੪।ਪਾ
ਖੰਤਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾ।ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ।੧੫।ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ।ਗਰੁੜ
ਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲ।੧੬।ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ।ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ।੧੭।ਕਹਹਿਤ
ਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ।ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ।੧੮।ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲ।ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾ
ਮੇਲਿ।੧੯।ਦੂਧਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ।ਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੇਧਰੀ।੨੦।ਬਾਦਿਸਾਹੁਮਹਲਮਹਿਜਾਇ।
ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ।੨੧।ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ।ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ।੨੨।
ਨਾਮਾਕਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹਿ।ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈਦਿਖਾਇ।੨੩।ਇਸਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ।ਸਾਚਿ
ਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਿਤਾਨੁ।੨੪।ਨਾਮਦੇਉਸਭਰਹਿਆਸਮਾਇ।ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਸਭਨਾਮੇਪਹਿਜਾਇ।੨੫।ਜਉਅ
ਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ।ਤਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ।੨੬।ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ।ਭਗਤਜਨਾਂਲੇ
ਉਧਰਿਆਪਾਰਿ।੨੭।ਸਗਲਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭਇਆਖੇਦੁ।ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਭੇਦੁ।੨੮।੧।੧੦।

ਭੈਰਉਘਰੁ੨ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈਮੁਰਾਰਿ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਰਿ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁੰਠਤਰੈ।
ਜਉਗੁਰਦੇਵਤਜੀਵਤਮਰੈ।੧।ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਉ।ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਆਨਸ
ਭਸੇਵ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰਚਤੇਦੂਰਿ।
ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਰਿਬੋਝੂਰਿ।੨।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ।ਜਉਗੁਰਦੇਉ
ਤਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਹ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਾਮੁਜਪਿਲੇਹਿ।੩।ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੂਝੈ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚਪਦਬੂਝੈ।
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਅਕਾਸਿ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਿ।੪।ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਪਰ
ਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਰਾਭਲਾਏਕ।ਜਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟਹਿਲੇਖ।੫।ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੁ

ਸੀਝੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥
ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇ
ਵਾ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਦਸਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਜ
ਉ ਗੁਰਦੇਉ ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਦੇਉ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੨॥੧੧

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬਰਨ ਸਹਿਤ ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮ ॥੧॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ
॥ ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ ਕਰਤਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ ਫਲ ਕਾਰਨ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਫਲੁ ਲਾ
ਗਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ਕਰਮ ਅਭਿਆਸ ॥ ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥
ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ ਰਿਦੈ ਰ
ਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੈਰਉ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥ ਆਉ ਕਲੰਦਰ ਕੇ
ਸਵਾ ॥ ਕਰਿ ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਆਕਾਸੁ ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥
ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ਸੋਲਹ ਸਹਸ ਇਜਾਰਾ ॥
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ਸਹਜ ਨਿਵਾਜ ਗੁ
ਜਾਰੈ ॥ ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ ਭਗਤ ਕਰਤ ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ਕਿਹ ਪਹਿ
ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੁਮ
ਲਾ ੨੦ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ॥੭॥ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੨੩ ॥

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ [illegible] ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ ਭੋਲਿਆ
ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਵੀਚਾਰਿ ਮਨ ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਪੇਡੁ ਸਾਖਾ ਹਰੀ
ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ
ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ਵੇਖਹੁ

ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪਾਇ ॥ ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥ ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ਵਰਨਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ ਕੋ ਗਿਰਹੀ ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥ ਜਟਾਧਾਰਿ ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਮੂੜ੍ਹਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੂੜ੍ਹ ਮਨਾ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਜੀਉ ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ ਤੀਰਥ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥ ਤਉ ਭਉਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਸਰਬ ਤੋਹ ॥ ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਲਾਲ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਖਨਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਪਰਹਰਾਇ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥ ਊਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ

ਗੁਣਸਰੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਰੰਗ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰ
ਮੇਲਾਉ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਸੰਗਿਸਾਇ॥
ਓਹੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹ
ਰਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਖੇਲਹਿਵਰਕਾਮਨਿਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾਹਿਭੇਉ॥
ਓਹੁਘਟਿਘਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਰੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਪੁਜਪੇ
ਉ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੰਤਨਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਰੋਇ॥ਮਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮਲੁਸਬਦਿਖੋਇ॥੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੇਭਗਤਿਜੋਗੁ
॥ਗੁਰਸੰਤਸਭਾਦੁਖੁਮਿਟੈਰੋਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਸਹਜਜੋਗੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਆਪੇ
ਕੁਦਰਤਿਕਰੇਸਾਜਿ॥ਸਚੁਆਪਿਨਿਬੇੜੇਰਾਜੁਰਾਜਿ॥ਗੁਰਮਤਿਊਤਮਸੰਗਿਸਾਥਿ॥ਹਰਿਨਾਮੁਰ
ਸਾਇਣੁਸਹਜਿਆਥਿ॥੧॥ਮਤਬਿਸਰਸਿਰੇਮਨਰਾਮਬੋਲਿ॥ਅਪਰੰਪਰੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹ
ਰਿਆਪਿਤੁਲਾਏਅਤੁਲੁਤੋਲਿ॥੧॥ਗੁਰਚਰਨਸਰੇਵਹਿਗੁਰਸਿਖਤੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਤਰੇਤਜਿਮੇਰਤੋਰ॥
ਨਰਨਿੰਦਕਲੋਭੀਮਨਿਕਠੋਰ॥ਗੁਰਸੇਵਨਭਾਈਸਿਚੋਰਚੋਰ॥੨॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਬਖਸੇਭਗਤਿਭਾਉ॥ਗੁਰਿ
ਤੁਠੈਪਾਈਐਹਰਿਮਹਲਿਠਾਉ॥ਪਰਹਰਿਨਿੰਦਾਹਰਿਭਗਤਿਜਾਗੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਕਰਮਿਭਾਗੁ॥
੩॥ਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਕਰੇਦਾਤਿ॥ਗੁਰਸਿਖਪਿਆਰੇਦਿਨਸੁਰਾਤਿ॥ਫਲੁਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰੁਤੁਸਿ
ਦੇਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੋਇ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕਾ॥ ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸਭਿਕੁਲਉਧਰੈ॥੧॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਨਛੋਡਉਕਿਆਕੋਹਸੈ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਮੇਰੈ
ਹਿਰਦੈਵਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮਾਇਆਮੋਹਿਪ੍ਰਾਣੀਗਲਤੁਰਹੈ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਰਾਮਨਾਮਰਵਤਰਹੈ॥੨
॥ਮੈਮੂਰਖਉਪਰਿਕਰਹੁਦਇਆ॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਪਇਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕਸੰਸਾਰਕੇਨਿਹਫਲ
ਕਾਮਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾ॥੪॥੮॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁ
ਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮਬਿਪਪੂਜਿਮਨਾਵਹੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਬੇੜਾਬਾਂਧ
ਹੁਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੧॥ਕਾਹੇਕਲਰਾਸਿੰਚਹੁਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁ॥ਕਾਚੀਢਹਗਿਦਿਵਾਲ
ਕਾਹੇਗਚੁਲਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਹਰਿਹਟਮਾਲਟਿੰਡਪਰੋਵਹੁਤਿਸੁਭੀਤਰਿਮਨੁਜੋਵਹੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸਿੰਚਹੁਭਰਹੁਕਿਆਰੇਤਉਮਾਲੀਕੇਹੋਵਹੁ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਕਰਹੁਬਸੋਲੇਗੋਡਹੁਧਰਤੀਭਾ
ਈ॥ਜਿਉਗੋਡਹੁਤਿਉਤੁਮ੍ਹਸੁਖਪਾਵਹੁਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਈ॥੩॥ਬਗੁਲੇਤੇਫੁਨਿਹੰਸੁਲਾਹੋਵੈ
ਜੇਤੂਕਰਹਿਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾ ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਾ॥੪॥੧
੧॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧ ਸਾਹੁਰੜੀਵਥੁਸਭੁਕਿਛੁਸਾਝੀਪੇਵਕੜੈਧਨਵਖੇ॥ਆਪਿਕੁਚ

ਜੀਦੋਸੁਨਦੇਊਜਾਣਾਨਾਹੀਰਖੇ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਹਉਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਅਖਰਲਿਖੇਸੇਈਗਾਵਾਅ
ਵਰੁਨਜਾਣਾਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਢਿਕਸੀਦਾਪਹਿਰਹਿਚੋਲੀਤਾਂਤੁਮਜਾਣਹੁਨਾਰੀ॥ਜੇਘਰੁਰਾਖਹਿਬੁਰਾ
ਨਚਾਖਹਿਹੋਵਹਿਕੰਤਪਿਆਰੀ॥੨॥ਜੇਤੂੰਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਦੁਇਅਖਰਦੁਇਨਾਵਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ
ਨਾਨਕੁਏਕੁਲੰਘਾਏਜੇਕਰਿਸਚਿਸਮਾਵਾ॥੩॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧ ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗ
ਰੀਕਾਚੀਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋ॥ਦੁਇਮਾਈਦੁਇਬਾਪਾਪੜੀਅਹਿਪੰਡਿਤਕਰਹੁਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸੁਆਮੀਪੰ
ਡਿਤਾਤੁਮਦੇਹੁਮਤੀ॥ਕਿਨਬਿਧਿਪਾਵਉਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੀਤਰਿਅਗਨਿਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀ
ਸਾਗਰੁਪੰਡੈਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਘਰਹੀਭੀਤਰਿਐਸਾਗਿਆਨੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਰਾਮਰਵੰਤਾ
ਜਾਣੀਐਇਕਮਾਈਭੋਗੁਕਰੇਇ॥ਤਾਕੇਲਖਣਜਾਣੀਅਹਿਖਿਮਾਧਨੁਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆਸੁਣਹਿ
ਨਆਖਿਆਮਾਨਹਿਤਿਨਾਹੀਸੇਤੀਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸਾਖਿਨੁਤੋਲਾਖਿਨੁਮਾਸਾ॥
੪॥੩॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧॥ ਸਾਚਾਸਾਹੁਗੁਰੂਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਮੇਲੇਭੁਖਗਵਾਏ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਮਤਭੂਲਹਿਰੇਮਨਚੇਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਮੁਕਤਿਨਾਹੀਤ੍ਰੈਲੋਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਬਿ
ਨੁਭਾਗਾਨਹੀਭਗਤਿਹਰੀ॥ਬਿਨੁਭਾਗਾਸਤਸੰਗੁਨਪਾਈਐਕਰਮਿਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰੀ॥੨॥ਘਟਿ
ਘਟਿਗੁਪਤੁਉਪਾਏਵੇਖੈਪਰਗਟੁਗੁਰਮੁਖਿਸੰਤਜਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸੁਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨੇਹਰਿਜਲੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਨਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤਖਤਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਮੁਖਿਸੇਪਰਧਾਨਕੀਏ॥ਪਾਰਸੁਭੇਟਿ
ਭਏਸੇਪਾਰਸਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸੰਗਿਥੀਏ॥੪॥੪॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩
ਘਰੁ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਮਾਹਾਰੁਤੀਮਹਿਸਦਬਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਜੀਅਜੰਤੁ॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਕਿ
ਰਮਕੀੜਾ॥ਤੇਰਾਕਿਨੈਨਪਾਇਆਆਦਿਅੰਤੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਕਰਹਿਸੇਵਾ॥ਪਰਮਸੁਖਪਾਵਹਿਆ
ਤਮਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਤਾਸੇਵਾਕਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜੀਵਤਮਰੈ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਨਾ
ਮੁਉਚਰੈ॥ਇਨਬਿਧਿਪ੍ਰਾਣੀਦੁਤਰੁਤਰੈ॥੨॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਿਉਪਾਏ॥ਸੰਸਾ
ਰਬਿਰਖਕਉਦੁਇਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ॥ਜੈਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੈਖਵਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਆਪੇਦੇਇ॥ਬਿਖਿਆਕੀਬਾਸਨਾਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣਾਭਾਣਾਆਪਿ
ਕਰੇਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਰਾਤੇਸਾਚਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਹਾਲਾ॥ਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੈਸੋਇ॥੧॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਮੇਰੈ
ਮਨਿਭਾਏ॥ਰਹਿਨਸਕਉਦਰਸਨਦੇਖੇਬਿਨੁਸਹਜਿਮਿਲਉਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇ
ਹੁਮਨੁਲੋਭੀਲੋਭਿਲੁਭਾਨਾ॥ਰਾਮਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਬਿਛੁਰਤਮਿਲਾਇਗੁਰਸੇਵਰਾਂਗੇ॥

ਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੋ॥੧॥ਪੰਚਦੂਤਪਾਲੀਕੀਏਇਹਦੇਹਸਰੀਰਾ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਕਠਿਨਤਨਿਪੀ
ਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਦਾਰੂਗੁਣਗਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਰੋਗੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਚਾਰਿਨਦੀਆਅ
ਗਨੀਤਨਿਚਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਜਲੇਅਹੰਕਾਰੇ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਵਡਭਾਗੀਤਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਉਰਿਹਰਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਧਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਹਰਿਸੇਵੇਸੋਹਰਿਕਾਲੋਗੁ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਕਦੇਨਹੋਵੈਸੋਗੁ॥ਮ
ਨਮੁਖਮੁਏਨਾਹੀਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਭੀਮਰਿਜਾਹਿ॥੧॥ਸੇਜਨਜੀਵੇਜਿਨਹਰਿਮਨਮਾਹਿ॥
ਸਾਚੁਸਮਾਲਹਿਸਾਚਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਨਸੇਵਹਿਤੇਹਰਿਤੇਦੂਰਿ॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵਹਿਸਿਰਿਪਾਵ
ਹਿਧੂਰਿ॥ਹਰਿਆਪੇਜਨਲੀਏਲਾਇ॥ਤਿਨਾਸਦਾਸੁਖੁਹੈਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੨॥ਨਦਰਿਕਰੇਚੂਕੈਅਭਿਮਾ
ਨੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਜੀ
ਅਜੰਤਕੀਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਸਮਾਲ॥ਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਵਡਾਈਪਾਇ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਮਨਤੇਹੋਇ॥ਏਕੋਵੇਖੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਦੂਜੈ
ਲੋਕੀਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੈਕਉਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਉਲਿਆਸਦਬਸੰ
ਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆਗਾਇਗੁਣਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਹੁਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਤਾਂ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਚੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਆਪੁਛੋਡਿਹੋਹਿਦਾਸਤਭਾਇ॥ਤਉਜਗਜੀਵਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥
ਭਗਤਿਕਰੇਸਦਵੇਖੈਹਜੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਇਸੁਭਗਤੀਕਾਕੋਈਜਾਣੈਭੇਉ॥
ਸਭੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਆਤਮਦੇਉ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਆਪਿਚਿਤੁਲਾ
ਏ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਹਜਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੇਵਿਚਹੁਆਪੁ
ਖੋਇ॥ਤਦਹੀਸਾਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਗਤਿਕਰੇਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਵਿਚਹੁ
ਹਉਮੈਖੋਇ॥ਹਰਿਜੀਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਤਿ
ਨਸਦਬਸੰਤ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਰਵਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸੂਕਾਸੰਸਾਰੁ॥ਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜ
ਲੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੩॥ਸੋਈਕਰੈਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸਰੀਰਿਭਾਣੈਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅਪਣਾਪ੍ਰਭੁ
ਸੇਵੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਸ
ਬਦਿਜਲਾਏ॥ਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਹਰਿਕੈਦੁਆਰਿ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀ
ਨਾਮਪਿਆਰਿ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਫਲੁਲਾਗੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਪੇਨੇੜੈਆਪੇਦੂਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਛਾਵਘਣੀਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੨॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਵਾਈਵਿ

ਬਹੁਤੁਬਿਪਰੀਤਿ।ਪਰਪੰਚਵੇਖਿਰਹੇਵਿਸਮਾਦੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਪ੍ਰਸਾਦੁ।੩।ਆਪੇਕਰਤਾਸ
ਭਰਸਭੋਗੁ।ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਪਰੁਹੋਗੁ।ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ।ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਬਦੁਕਮਾਇ
।੪।੬।। ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਚੁਕਮਾਵੈ।ਏਕੋਚੇਤੈਫਿਰਿਜੋਨਿਨਆਵੈ।ਸਫਲਜਨਮੁਇ
ਸੁਜਗਮਹਿਆਇਆ।ਸਾਚਿਨਾਮਿਸਹਜਿਸਮਾਇਆ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰੁਕਰਹੁਲਿਵਲਾਇ।ਹਰਿ
ਨਾਮੁਸੇਵਹੁਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੈਸਾਚੀਬਾਣੀ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜਗਮਾ
ਹਿਸਮਾਣੀ।ਚਹੁਜੁਗਪਸਰੀਸਾਚੀਸੋਇ।ਨਾਮਿਰਤਾਜਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ।੨।ਇਕਿਸਾਚੈਸਬਦਿਰਹੇ
ਲਿਵਲਾਇ।ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਾਚੈਭਾਇ।ਸਾਚੁਧਿਆਇਨਿਦੇਖਿਹਦੂਰਿ।ਸੰਤਜਨਾਕੀਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ।੩
ਏਕੋਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਵਾਹੋਇ।ਜਿਨਿਸਚੁਸੇਵਿਆਤਿਨਿਰਸੁਪਾਇਆ।ਨਾ
ਨਕਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ।੪।੭।। ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਭਗਤਿਕਰਹਿਜਨਦੇਖਿਹਦੂਰਿ।ਸੰਤਜਨਾਕੀ
ਪਗਪੰਕਜਧੂਰਿ।ਹਰਿਸੇਤੀਸਦਰਹਹਿਲਿਵਲਾਇ।ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ।੧।ਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁ
ਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ।ਊਤਮਪਦਵੀਪਾਵੈਸੋਇ।੧।ਰਹਾਉ।ਏਕੋਸੇਵਹੁਅਵਰੁਨਕੋਇ।ਜਿਤੁਸੇਵਿ
ਐਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ।ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਸੇਵੀਕਿਉਮਾਇ।੨।ਸੇਜਨਸਾਚੇਜਿ
ਨੀਸਚੁਪਛਾਣਿਆ।ਆਪੁਮਾਰਿਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਣਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ।ਮਨੁਨਿਰ
ਮਲੁਨਿਰਮਲੁਸਚੁਸੋਇ।੩।ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਕੀਆਤਿਸੁਹਰਿਤੂਜਾਣੁ।ਸਾਚਸਬਦਿਪ੍ਰਭੁਏਕੁਸਿਞਾਣੁ।ਹਰਿਰਸੁਚਾਖੈ
ਤਾਂਸੁਧਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਸੋਈ।੪।੮।। ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਨਾਮਿਰਤੇਕੁਲਾਂਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰੁ
ਸਾਚੀ ਬਾਣੀਨਾਮੁਪਿਆਰੁ।ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਕਾਹੇਆਏ।ਨਾਮਹੁਭੂਲੇਜਨਮੁਗਵਾਏ।੧।ਜੀਵਤੁਮਰੈਮ
ਰਿਮਰਣੁਸਵਾਰੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਾਚੁਉਰਧਾਰੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਭੋਜਨੁਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ।
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ।ਜੰਮੈਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਚਿਸਮਾਇ।੨।
ਸਾਚਾਸੇਵਹੁਸਾਚੁਪਛਾਣੈ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ।ਦਰਿਸਾਚੈਸਚੁਸੋਭਾਹੋਇ।ਨਿਜਘਰਿ
ਵਾਸਾਪਾਵੈਸੋਇ।੩।ਆਪਿਅਭੁਲੁਸਚਾਸਚੁਸੋਇ।ਹੋਰਿਸਭਿਭੂਲਹਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਇ।ਸਾਚਾ
ਸੇਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ।ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਾਚਿਸਮਾਣੀ।੪।੯।। ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਬਿਨੁਕਰਮਾਸਭ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਈ।ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ।ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਠਉਰਨਪਾਈ।ਬਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾ
ਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਈ।੧।ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੋਜਨੁਪਰਵਾਣੁ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਿਨੀਸਾਣੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਸਾਚਿ
ਰਤੇਜਿਨ੍ਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ।ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਭਾਇਆ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਏਸੋਇ।੨।ਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾਰੁ।ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਪਿਆਰੁ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਕਿਨੈ
ਨਪਾਈ।ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ।੩।ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ।ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਜਿ
ਨਾਇਕੁਜਾਤਾਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦਰਿਨੀਸਾਣੁ।੪।੧੦।। ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸ

ਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਆਪੇਆਇਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਨਿਹਚਲਮਤਿਸਦਾਮਨਿਧੀਰ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣੀਗਹ
ੀਰ॥੧॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੇਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਿਥਾਜਨਮੁਫਿਰਿਆਵਹਿਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਭੇਖਕਰਹਿਮ
ਨਿਸਾਂਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਅਭਿਮਾਨਿਅਪਣੀਪਤਿਖੋਇ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਸਬਦੁਪਛਾਣਿਆ॥ਬਾਹਰਿਜਾ
ਦਾਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥੨॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਹਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਨਾਮ
ਨਵਨਿਧਿਪਾਈਘਰਹੀਮਾਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਈ॥ਆਪੇ
ਭਾਵੈਲਏਮਿਲਾਈ॥ਤਿਸਤੇਨੇੜੈਨਾਹੀਕੋਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਚੇਤਿਸੁਭਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸਿਰਹੈਅਘਾਇ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਜਲਿਜਾਹਿ॥ਜੀ
ਵਤਮਰਹਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਹਰਿਕੀਦਾਤਿਹਰਿਜੀਉਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿਆ
ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਵੈਵੇਸਿਭ੍ਰਮਿਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਬਹੁਸੰਜਮਿਸਾਂਤਿਨਪਾਵੈਕੋ
ਇ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥੨॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਮੈਹਉਮੈਜਲਿਜਾਈ॥੩॥ਵਡਭਾ
ਗੀਹਰਿਨਾਮੁਬੀਚਾਰਾ॥ਛੂਟੈਰਾਮਨਾਮਿਦੁਖੁਸਾਰਾ॥ਹਿਰਦੈਵਸਿਆਸੁਬਾਹਰਿਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਾ
ਣੈਸਭੁਉਪਾਵਣਹਾਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕਤੁਕੇ॥ ਤੇਰਾਕੀਆਕਿਰਮਜੰਤੁ॥ਦੇਹਿ
ਤਜਾਪੀਆਦਿਮੰਤੁ॥੧॥ਗੁਣਆਖਿਵੀਚਾਰੀਮੇਰੀਮਾਇ॥ਹਰਿਜਪਿਹਰਿਕੈਲਗਉਪਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾਗੇਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਕਾਹੇਜਨਮੁਗਵਾਵਹੁਵੈਰਿਵਾਦਿ॥੨॥ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀ
ਚੂਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਹਜਭਾਇਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮੁ॥੩॥ਊਤਮੁਊਚਾਸਬਦੁਕਾਮੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾ
ਣੈਸਾਚੁਨਾਮੁ॥੪॥੧॥੧੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਬਨਾਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁਮਉਲਿ
ਆਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਿ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁਧਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿ
ਐਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁਬੂ
ਝੈਤਾਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਹੋਇ॥੪॥੨॥੧੪
ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩ ਸਭਿਜੁਗਿਤੇਰੇਕੀਤੇਹੋਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮਤਿਬੁਧਿਹੋਏ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੈ
ਹੁਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਹਰੇਸਭਿਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾ
ਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤ
ਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੩
ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਗੈ
ਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਜਲਿਆਦੂਜੈਦੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਧੰਧੈਬਾਂਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆ

ਮੁਠਾ ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮਕਾਲ ਕੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ਜਾ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਮੂਲਿ ਲਗੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਇਕਤੁਕੇ ॥ ਜਿਉ ਪਸਰੀ ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥ ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਸਦੇ ਪਏ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਤੀ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ

ਪਰੇਤਥਪਕਰੇਧਤੁਸਾਧਤੁਗਾਸਿਉਹਾਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪਾਵਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇ

ਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਪਤਿਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਸੁਆਮੀਕਰਿ

ਕਿਰਪਾਸਾਧੂਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਅੰਤਰਿਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤ

ਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕ

ਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨ

ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਜ

ਜਾਤਾਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨਛੇ॥੨॥ਜਾ

ਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭੁਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓ

ਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੀਂਢੇਢੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇ

ਆਹਰਿਤੂਠੇਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿ

ਨਸਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਮਾਤਾਥਨਕਾਢੇਬਿਲਲਾਬਿਲੀ

ਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨਨਾਮਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆਨ

ਗਰਿਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀ

ਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਪ੍ਰੀਧੇ॥

ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਜਲਨੀਧੇ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਾਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁ

ਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੇ॥ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਵੀਧੇ॥੪॥੩॥੫॥

ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਧਾਵੈਤਿਲੁਘਰਿਨਹੀਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿ

ਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦਾਰੂਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿਵਸਾਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿ

ਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਰਤਨ

ਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓਡਾਕੂਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਵ

ਸਤੁਲਹਾਈਐ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥ

ਪੁੰਨਿਫਲੁਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰੂਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨ

ਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣੁਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪

ਆਵਣੁਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿ

ਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁੰਞੁ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਮੁੰਞੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀ

ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਲੈਹੂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੈਹੂ॥ਹਮ
ਡੁਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੈਹੂ॥੨॥ਹਰਿਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀ
ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲਹੂ॥ਹਰਿਨਾਮੈਹਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਘੁਮਿਵੈਹੂ॥੩॥ਜਨਕੇਪੂਰਿਮਨੋਰਥ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿਲੈਹੂ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਅਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਭੈਹੂ॥੪॥੫
੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਗੁਰੁਸੇਵਉ
ਕਰਿਨਮਸਕਾਰ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਆ
ਜੁਹਮਾਰੈਗ੍ਰਿਹਿਬਸੰਤ॥ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਬੇਅੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਬਨੇਫਾਗ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿ
ਲਿਖੇਲਨਲਾਗ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵ॥ਰੰਗੁਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂ
ਪ॥ਸੂਕੈਨਾਹੀਛਾਵਧੂਪ॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਆਹੋਇ॥ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵ॥੩॥ਬਿਰਖੁਜੰਮਿਓਹੈਪਾ
ਰਜਾਤ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀਜੂਏਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈ
ਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਲ
ਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰ॥ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰ॥ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉ
ਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉ
ਅਤਿਧਨੁਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇਕਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈ
ਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਬਸੰਤੁ
ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿ
ਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੇ ਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥
ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉ
ਜਿਨਭਉਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾ
ਇ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਿਸੁਜ
ਨਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡੁਦੀਨ॥ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭਿਜਾ
ਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲੁ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮਤੇ
ਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹਜਸਾਰ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹ

ਬਿਸੂਰਾ॥ਸਦਾਰਵੈਜਪਿਪ੍ਰਭੁਦੂਰਾ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾਇ॥ਜਿ
ਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ॥੧॥ਜਾਕਉ
ਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ਜਾਕੇਭ
ਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹਰੇਬੂਟ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹ
ਉਮੈਛੂਟ॥ਜੈਸੀਦਾਸੇਧੀਰਮੀਰ॥ਤੈਸੇਉਧਾਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿ
ਸੁਨਮਸਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭ
ਏਮੁਕਤਿ॥ਭਗਤਿਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਬੂਝੀਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪ
ਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਤੁਮਬਡ
ਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨੁਨਜਾਨ॥੧॥
ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥
ਆਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰ
ਬੀਨ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚ॥੩॥ਜਿਨਤੂ
ਧਿਆਇਆਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥
੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁ
ਹੋਹਿਫਿਰਿਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਏਵਡਭਾਗਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇ
ਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀ
ਦੁਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾ
ਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮੁ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨ
ਮਹਿਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿ
ਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸਕੀਸੇਵਾਸਭੁਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨਕੇਸਗਲਕਾ

ਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸੁ ॥ ਘਟਿਘਟਿਜਿਸਕਾਹੈਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋ
ਇ ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿਨਜੋਇ ॥੨॥ ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮਾ ॥ ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕਰਮਾ ॥
ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ ॥ ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਹੁਸੇਵਾ ॥੩॥ ਆਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ ॥ ਤਿਸਕਉਮਿ
ਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ ॥ ਤਿਸਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਤਨਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸ ॥ ਗੁਰਿਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀਆਸ ॥ ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ
ਨਾਮਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ ॥੧॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ ॥ ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁ
ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣ ॥ ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਣ ॥ ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵ ॥ ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ ॥ ਧਰਣਿਅਕਾ
ਸੁਜਾਕੀਕਲਾਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਆਲ ॥ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ ॥ ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰੋਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮ
ਰੰਗਿਸਭਗਏਪਾਪ ॥ ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ ॥ ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰਧੇਰ ॥ ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾ
ਹਿਫੇਰ ॥੧॥ ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰਗੁ ॥ ਸੰਤਜਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਜਨੀਕੀਆਉਪਦੇਸੁ ॥
ਜਹਗੋਬਿੰਦਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋਗ
ਰੰਗੁ ॥ ਮਨਪਾਪਕਰਤਤੂਸਦਾਸੰਗੁ ॥ ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ ॥ ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰ ॥੩॥ ਚਰਨਕ
ਮਲਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ ॥ ਤੇਰਿਆਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ ॥ ਜਪਿਨਾ
ਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਿ
ਤ ਚਵਾ ॥ ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪ ॥ ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਨਹੀਸੰਤਾਪ ॥ ਖਸਮੁਧਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ ॥ ਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣਾਈਸਾਚੈਸਾਹਿਬਿਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿਆਪਿਰਖੇ ॥
ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਿਭ੍ਰਮਿਥਕੇ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾਇ ॥ ਦੁਖੁਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਰਹੇਧਾਇ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁਓ
ਨਾਕਾਮਿਟਸਿਨਾਹਿ ॥ ਓਇਅਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪਿਖਾਹਿ ॥ ਜਨਕਾਰਖਵਾਲਾਆਪਿਸੋਇ ॥ ਜਨਕਉਪ
ਹੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁਆਪਿ ॥ ਅਖੰਡਪੂਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਣਗੋਬਿੰਦ
ਨਿਤਰਸਨਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਚਰਣਸਰੇਵਤ
ਦੁਖੁਗਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਆ ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ ॥ ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਾਮਨਾ
ਮ ॥੧॥ ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲਾਂਤੀਸਾਕਤੁਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਆਵੈਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ ॥ ਭੈਬਿਨਸੇ

ਤਿਸੁ ਭਉ ਧਰਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹਰਿ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥
ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਸਗ
ਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ
ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇ
ਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ
ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਉਪਜੀ ਸਹਜ
ਧੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇ
ਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥
ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ
ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕ
ਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫
ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜ
ਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕ
ਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੧੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇਖੁ ਫੂ
ਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਾਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇ
ਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲ
ਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂ
ਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ
ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਿੰਡੋਲ ॥ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇ
ਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥
ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿ
ਆਰੀ ॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸ
ਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ
ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ
ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵ
ਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅ
ਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਬਸੰਤ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੫ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥
ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇ
ਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ
ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੨॥ ਮ: ੧ ॥੧੮॥ ਮ: ੩ ॥
੭ ॥ ਮ: ੪ ॥੨੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੫੮ ॥ ੧ ਓੰ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯
ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ
ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾ
ਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ
ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋ
ਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾ
ਗ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ
ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯ ਪਹੁਰ ਸਾਧਉ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ
ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥
ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥੪॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੯ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ

ਓਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਨਮੇਰੋਧਾਵਨਤੇਛੂਟਿਓਕਰਿਬੈਠੋਬਿਸਰਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਤਨਤੇਭਾ
ਗੀਉਪਜਿਓਨਿਰਮਲੁਗਿਆਨੁ॥ਲੋਭੁਮੋਹੁਏਹਪਰਸਿਨਸਾਕੈਗਹੀਭਗਤਿਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕਾਸੰਸਾਚੂਕਾਰਤਨੁਨਾਮੁਜਬਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਸਕਲਬਿਨਾਸੀਮਨਤੇਨਿਜਸੁਖਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥
੨॥ਜਾਕਉਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੋਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੀਸੰਪੈਕੋਊਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਵੈ॥੩॥੨॥੫॥ ਤਿਨਿਨਾਮਜੁਮਲਾ੬੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ॥ ਜਗੁਕਊਆਨਾਮੁਨਹੀਚੀਤਿ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਗਿਰੈਦੇਖੁਭੀਤਿ॥
ਮਨੂਆਡੋਲੈਚੀਤਿਅਨੀਤਿ॥ਜਗਸਿਉਤੂਟੀਝੂਠਪਰੀਤਿ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਬਜਰੁਭਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨ
ਕੈਸੇਗੁਨਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰੁਬਾਲੂਕਾਘੂਮਨਘੇਰਿ॥ਬਰਖਸਿਬਾਣੀਬੁਦਬੁਦਾਹੇਰਿ॥ਮਾਤ੍ਰਬੂੰਦ
ਤੇਧਰਿਚਕੁਫੇਰਿ॥ਸਰਬਜੋਤਿਨਾਮੈਕੀਚੇਰਿ॥੨॥ਸਰਬਉਪਾਇਗੁਰੂਸਿਰਿਮੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪਗ
ਲਾਗਉਤੋਰ॥ਨਾਮਿਰਤੋਚਾਹਉਤੁਝਓਰ॥ਨਾਮੁਦੁਰਾਇਚਲੈਸੋਚੋਰੁ॥੩॥ਪਤਿਖੋਈਬਿਖੁਅੰਚਲਿ
ਪਾਇ॥ਸਾਚਨਾਮਿਰਤੋਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨਸਿਪ੍ਰਭੁਰਜਾਇ॥ਭੈਮਾਨੈਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾ
ਇ॥੪॥ਕਾਮਨਿਚਾਹੈਸੁੰਦਰਿਭੋਗੁ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸਰੋਗ॥ਖੀਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗੁ॥ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗ
ਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗੁ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪਹਿਰਸਿਅਧਿਕੁਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪੁਬਿਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਂਧੋ
ਬਾਰੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰੁਬਾਰੁ॥੬॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਿ॥ਨਾਮੁਭਣਹੁਸਚੁਦੋਤੁਸਵਾਰਿ॥
ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਹੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਅਧਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਬਿਖੁਤਿਆਸਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋ
ਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਾਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਠਾਢੇਚਾਹਹਿਪ੍ਰਭੂਦੁਆਰਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਿਸੰਤੋਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੮॥੧॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਆਇਜਾਇ॥ਅਤਿਲੁਬਧਲੁਭਾਨਉਬਿਖਮਮਾਇ॥ਨ
ਹਅਸਥਿਰੁਦੀਸੈਏਕਭਾਇ॥ਜਿਉਮੀਨਕੁੰਡਲੀਆਕੰਠਿਪਾਇ॥੧॥ਮਨੁਭੂਲਉਸਮਝਸਿਸਾਚਿਨਾ
ਇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇਸਹਜਭਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲਉਭਰਮਸਿਭਵਰਤਾਰ॥ਬਿਲਬਿ
ਰਥੇਚਾਹੈਬਹੁਬਿਕਾਰ॥ਮੈਗਲਜਿਉਫਾਸਸਿਕਾਮਹਾਰ॥ਕੜਿਬੰਧਨਿਬਾਧਿਓਸੀਸਮਾਰ॥੨॥ਮਨੁਮੁਗਧੋ
ਦਾਦਰੁਭਗਤਿਹੀਨੁ॥ਦਰਿਭ੍ਰਸਟਸਰਾਪੀਨਾਮਬੀਨੁ॥ਤਾਕੈਜਾਤਿਨਪਾਤੀਨਾਮਲੀਨ॥ਸਭਿਦੂਖਸਖਾ
ਈਗੁਣਹਬੀਨ॥੩॥ਮਨੁਚਲੈਨਜਾਈਠਾਕਿਰਾਖੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਰਾਤੇਪਤਿਨਸਾਖੁ॥ਤੂਆਪੇਸੁਰਤਾ
ਆਪਿਰਾਖੁ॥ਧਰਿਧਾਰਣਦੇਖੈਜਾਣੈਆਪਿ॥੪॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਕਿਸੁਕਹਉਜਾਇ॥ਗੁਰੁਮੇਲੇਬਿਰਥਾ
ਕਹਉਮਾਇ॥ਅਵਗਣਛੋਡਉਗੁਣਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਰਾਤਾਸਚਿਸਮਾਇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਬੰਧਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਸਦਾ

ਨਾਮੁਵਖਾਣੈਅਉਰੁਨਕੋਇ॥੬॥ਮਨੁਹਰਿਕੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਸਭਮਹਿਏਕੋਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਸਭੁ
ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥ਦੂਖਸੂਖਸਭੁਤਿਸੁਰਜਾਇ॥੭॥ਤੂਅਭੁਲੁਨਭੂਲੌਕਦੇਨਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁ
ਸੁਣਾਏਮਤਿਅਗਾਹਿ॥ਤੂੰਮੋਟਉਠਾਕੁਰੁਸਬਦਮਾਹਿ॥ਮਨੁਨਾਨਕਮਾਨਿਆਸਚੁਸਲਾਹਿ॥੮॥੨॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਜਿਸੁਨਰਹੋਇ॥ਏਕਤੁਰਾਚੈਪਰਹਰਿਦੋਇ॥ਦੂਰਿਦਰਦੁਮਥਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਏਕਸਮਾਇ॥੧॥ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੇਤੀਬਿਲਲਾਇ॥ਵਿਰਲਾਕੋਚੀ
ਨਸਿਗੁਰਸਬਦਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਵਖਾਣਿਕਹਹਿਇਕੁਕਹੀਐ॥ਓਹੁਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਕਿ
ਨਿਲਹੀਐ॥ਏਕੋਕਰਤਾਜਿਨਿਜਗੁਕੀਆ॥ਬਾਝੁਕਲਾਧਰਿਗਗਨੁਧਰੀਆ॥੨॥ਏਕੋਗਿਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਏਕੁਨਿਰਾਲਮੁਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਏਕੋਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾ
ਣੈਜਾਣੁ॥੩॥ਏਕੋਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜੈਸਚੁਕੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਪੂਰਾਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਈ॥ਅਨਹਦਿਰਾਤਾਏਕਲਿ
ਵਤਾਰ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਅਲਖਅਪਾਰ॥੪॥ਏਕੋਤਖਤੁਏਕੋਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਸਰਬੀਥਾਈਵੇ
ਪਰਵਾਹੁ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ॥ਓਹੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਏਕਾਮੂਰਤਿਸਾ
ਚਾਨਾਉ॥ਤਿਥੈਨਿਬੜੈਸਾਚੁਨਿਆਉ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀਪਤਿਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੬॥ਏਕਾ
ਭਗਤਿਏਕੋਹੈਭਾਉ॥ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਆਵਣੁਜਾਉ॥ਗੁਰਤੇਸਮਝਿਰਹੈਮਿਹਮਾਣੁ॥ਹਰਿਰਸਿ
ਰਾਤਾਜਨੁਪਰਵਾਣੁ॥੭॥ਇਤਉਤਦੇਖਉਸਹਜੇਰਾਵਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਠਾਕੁਰਕਿਸੈਨਭਾਵਉ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚਾਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੧ ਚੰਚਲੁਚੀ
ਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁਘਣੋਮਰੀਐਕਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ॥
੧॥ਸਭਊਤਮਕਿਸੁਆਖਉਹੀਨਾ॥ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧਕਰਿਥਾ
ਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਕਿਉਦੁਖੁਚੂਕੈਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੂਖਘਣੇਰੇ॥ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇ
ਰੇ॥੨॥ਰੋਗੁਵਡੋਕਿਉਬਾਂਧਉਧੀਰਾ॥ਰੋਗੁਬੁਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾ॥ਮੈਅਵਗਣਮਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾ॥ਢੂਢ
ਤਖੋਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਾਉ॥ਜਗੁ
ਰੋਗੀਕਹਦੇਖਿਦਿਖਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥੪॥ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ॥ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰ
ਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜ
ਨਮੁਜੀਤਿਗੁਰਮਤਿਦੁਖੁਭਾਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਉ॥ਸਹਜਿਮਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀ
ਵਉ॥ਅਪਣੋਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋਹੋਇਸੁਤੁਝਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗਵਿ

ਅਪਿਓਪੀਓਅਟਿਗਦ੍ਰਿੜਰਹਿਓਆਪੁਭੁਜਾਪੈ॥ਸੁਖਦੁਖਸੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾਨਾਨਕਰਾਮਤੈਰਹਿਤਚੀ
ਤਾ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕੀਆ॥ ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਇਨਬਿਧਿਨਾਗੇਜੋ
ਗੁਨਾਹਿ॥੧॥ਮੂੜ੍ਹੇਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਤੈਰਾਮਨਾਮ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਛਿਤੁਮ
ਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿਆਹਉਆਖਾਜਾਕਛੂਨਾਹਿ॥ਜਾਤਿਪਾਤਿਸਭਤੇਰੈ
ਨਾਇ॥੩॥ਕਾਹੇਮਾਲੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੂਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚਮਾਰਿਚਿਤੁ
ਰਖਹੁਥਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਂਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈਖੜੁਤੇਰੈਮਨੈਮਾਹਿ॥ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ॥
੬॥ਮਤਹਰਿਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਹਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂੜੇਚੋਟਖਾਹਿ॥੭॥ ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿ
ਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚੁਜੋਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ॥ਮੜੀਮਸਾਣੀਮੂ
ੜੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਣਿ॥੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤ
ਮਹਲਾ੧ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲੀਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀ
ਮਤਿਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੂ
ਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸ
ਗਲੀਭੂਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖ
ਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਬੇ
ਮੁਹਤਾਜੁਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈ
ਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੬॥ ਬਸੰਤਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਿਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥
੧॥ਐਸੀਭਵਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆਪਿ॥ਆਪੇ
ਰਾਵੇਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇਮੰਦਰੁਥੰਮ੍ਹਸਰੀਰੁ॥ ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰੁ॥ਜੋਤਿਜੀਅਅਸੰਖਦੇ
੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥੪॥
ਇ ਅਧਾਰੁ॥੫॥ਤੂੰਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਹੀਰੁ॥ਤੂੰਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਹੀਰੁ॥੬॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਕਰ
ਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜ
ਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੨ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀ
ਨਿਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁ
ਸੂਦਨਮਾਧੋਐਸੀਸਕਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥
ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੀਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥
ਲਬੁਅੰਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋਟਵਾਰੀ॥

ਭਾਵੈਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥
ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥
ਘਰਿਘਰਿਮੀਆਸਭਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੂਮੀਰਮਹੀਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣ
ਹਮਾਰੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੇਘਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੭॥ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿ
ਛੁਲਾਹਾਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮ੍ਹਾਲੀ॥੮॥੧॥੮॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਕਾਂਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁਵਸਿ
ਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾ
ਲਕੁਇਕਤੁਘਰਿਆਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿ
ਰਤਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮਨਹੀਵਸਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਿਉਦਕੁਚੁਆਇਆਫਿਰਿਹ
ਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਬਾਹ
ਰੁਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦ
ਰਘਰਿਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ॥
੪॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਆਪਿਰਖਾਈ॥ਜੇਸਭਿਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀਲੀਇਕਰਤੀਤਿ
ਲੁਨਘਟਾਈ॥੫॥ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿਸਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਿੰਦਕੁਸਾਕਤੁਖਵਿਨਸ
ਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪਰਗ
ਸਾ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੭॥ਆਪੇਜਲੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰ
ਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲਾਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥੯॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਦੁਤੁਕੀਆ॥ ਸੁਣਿਸਾ
ਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰੁ॥ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਰ॥ਬਾਲਮੀਕੈਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਧ੍ਰੂਕਉ
ਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆਸੰਤਾਜਾਚਉਚਰਨਰੇਨ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇ
ਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ॥ਬਿਪ੍ਰ
ਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਬਧਿਕੁਉਧਾਰਿਓਖਮਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾ
ਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰ॥ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰ
ਹਲਾਦਰਖੀਹਰਿਪੈਜਆਪ॥ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤਿ
ਬਾਰ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਪਰਹਿਪਾਰ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿਲਿਭਈਸਿ

ਹਿ ॥ ਬੇਣੀ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ । ਰੇ ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫। ਜੈਦੇਵ ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ । ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ਸੈਨੁ ਸੇਵ । ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਹੂੰ ਜਾਇ । ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ਸਰਣਿ ਪਾਇ ।੬॥ ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ । ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ਭਗਤ ਰਾਖਿ । ਤਿਨ ਕਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ । ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ।੭। ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ਏਕ ਰੰਗਿ । ਨਾਮਦੇਵ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ । ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ । ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ।੮।੧॥੧੦॥ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ । ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ । ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਣਾ ਖੰਡ ਖੰਡ । ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ । ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮੀਤ । ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ।੧। ਰਹਾਉ । ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ਕਹੂੰ ਕਾਜ । ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ । ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ਨਹ ਸੰਗਾਇ । ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ।੨। ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ । ਮੋਹ ਲੋਭ ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ । ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ । ਸੁਪਨੈ ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ।੩। ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ । ਦੂਖ ਸੂਖ ਬਾਧੋ ਸੰਸਾਰ । ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ । ਪਾਪ ਬੰਧਨ ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ।੪। ਈਠ ਮੀਤ ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ । ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ । ਜਾ ਕੈ ਕੀਨੈ ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ । ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ।੫। ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ । ਕਿਰਤ ਰੇਖ ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ । ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ਆਪਿ । ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ।੬। ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ । ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ । ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ।੭। ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ । ਤੂ ਊਚਾ ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ । ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ । ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ।੮॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਮਃ ੧ ॥੮॥ ਮਃ ੩ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੋੜੁ ੧੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ । ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ । ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ । ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ । ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ।੧। ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ । ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ । ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ । ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ । ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ।੨। ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਹ ਰਹੈ ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ । ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ । ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ । ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ । ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ।੩॥੧॥ ਬਸੰਤ ਰਾਗੁ ਕਾ ਜੁਮਲਾ । ਚਉਪਦੇ ੬੩ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੧੧ ॥ ਵਾਰ ੧ ਜੁਮਲਾ ੭੫ ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ੧ ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿ
ਆਅਕਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਮਉਲਿਆਅਨਤਭਾਇ॥ਜ
ਹਦੇਖਉਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਤੀਆਮਉਲੇਚਾਰਿਬੇਦ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇ
ਬ॥ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿਆਨ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੰਡਿਤ
ਜਨਮਾਤੇਪੜਿਪੁਰਾਨ॥ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵ॥ਤਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ
॥੧॥ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੂ
ਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰਿਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥ਕਲਿਜਾਗੇਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥੨॥ਜਾਗਤਸੋਵਤ
ਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥੩॥
੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਾਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥੧॥
ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥
ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਿਖਿਰਿਹਾਸਤਾ॥ਨਿਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅ
ਸਥਨਗਊਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥
੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵ
ਸਿਆਲਜਾਲ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾਰਾਮਨਾਮ॥ਮੇਰੋਅਉ
ਰਪੜਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਬੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ਤੂ
ਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡਿਬਾਨਿ॥ਤੁਝੁਤੁਰਤੁਛਡਾਊਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾ
ਰ॥ਪ੍ਰਭਿਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾ
ਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ਤੁਝੁਰਾਖਨਹਾਰੋਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿ
ਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਹੇਤ
ਨਰਸਿੰਘਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁ
ਤਨਮਨਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨ
ਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥੧॥ਮਾਧਉਦਾਰੁਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ਸਭਆ
ਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਮੋਹਿਥਾਹਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮਮਰਨ
ਦੁਖੁਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚ॥ਬਰਧ
ਪਚੀਸਕਸੰਗੁਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਂਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੋਹਿਐਸੇਬ

ਨਜ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਜੁ ॥ ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਤ ਸੂਤ ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥
ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ਸੰਗਿ ਲੀਨ ॥ ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ
ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ਤ ਭਰਮ ਭ
ਾਜ ॥੩॥੬॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ ਪਿਤਾ ਭੀ
ਜੂਠਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸੂਚਾ ਕਵ
ਨੁ ਠਾਉ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇ
ਆ ॥ ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਸੰਤੁ ਘਰੁ ੧
ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉ
ਮੰਗ ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ ਊਹਾਂ ਤਉ
ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥ ਰਾਮਾ
ਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ)
ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲੁ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ ਲੋ
ਗੁ ਹਸੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰ
ਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ ॥੨॥ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ
ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥ ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ
ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੨॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸ
ਵਾ ॥੩॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ॥ ਸਹ
ਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥
ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਭ
ਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ
ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ

ਤਿਸਤੇਖਰੀਉਤਾਵਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਕੁਰੰਕਨਹੀਪਾਇਓਭੇਦੁ॥ਤਨਿਸੁਗੰਧਢੂਢੈਪ੍ਰਦੇਸੁ॥ਅਪਤਨਕਾ
ਜੋਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤਿਸੁਨਹੀਜਮਕੰਕਰੁਕਰੇਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕਾਕਰਹਿਅਹੰਕਾਰੁ॥ਠਾਕੁਰੁਲੇਖਾਮਗਨਹਾਰੁ॥
ਫੇੜੇਕਾਦੁਖੁਸਹੈਜੀਉ॥ਪਾਛੇਕਿਸਹਿਪੁਕਾਰਹਿਪੀਉਪੀਉ॥੩॥ਸਾਧੂਕੀਜਉਲੇਹਿਓਟ॥ਤੇਰੇਮਿਟਹਿਪਾਪਸਭਕੋ
ਟਿਕੋਟਿ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸੁਜੋਜਪੈਨਾਮੁ॥ਤਿਸੁਜਾਤਿਨਜਨਮੁਨਜੋਨਿਕਾਮੁ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਬਸੰਤੁਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਸੁਰਹਕੀਜੈਸੀਤੇਰੀਚਾਲ॥ਤੇਰੀਪੂਛਟਊਪਰਿਝਮਕਬਾਲ॥੧॥ਇਸਘਰਮਹਿਹੈ
ਸੁਤੂੰਢੂੰਢਿਖਾਹਿ॥ਅਉਰਕਿਸਹੀਕੇਤੂਮਤਿਹੀਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਕੀਚਾਟਹਿਚੂਨੁਖਾਹਿ॥ਚਾਕੀਚੀਥਰਾਕ
ਹਾਲੈਜਾਹਿ॥੨॥ਛੀਕੇਪਰਤੇਰੀਬਹੁਤੁਡੀਠਿ॥ਮਤੁਲਕਰੀਸੋਟਾਤੇਰੀਪਰੈਪੀਠਿ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭੋਗਭਲੇਕੀ
ਨ॥ਮਤੁਕੋਊਮਾਰੈਈਟਢੇਮ॥੪॥੧॥੧॥ਭਗਤਾਕੇਬਸੰਤਕਾਜੁਮਲਾ॥ਕਬੀਰਜੀਰਾਮਾਨੰਦਜੀ॥੯॥
੩॥ਨਾਮਦੇਉਜੀ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਤਿਨਾਕਾਜੁਮਲਾ੧੩॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈ
ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿ
ਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾ॥ਸਮਝਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀ
ਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥ਜਬਕੀਰਾਮਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨਧੀਰੇ॥੨॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈ
ਬੈਰਾਗਨਿਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿਸਰੀਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੩॥
ਭੂਰਭਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੪॥
੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਜਿਹਵਾਸਾਦੁਨਫੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿ
ਨੁਪ੍ਰਭਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਦਰਸੁਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ਦਰਸ
ਨੁਦੇਖਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ਊਨਵਿਘਨਹਰੁਗਰਜੈਬਰਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈ
ਰਾਗੈ॥ਤਰਵਰਬਿਰਖਬਿਹੰਗਭੁਇਅੰਗਮਘਰਿਪਿਰੁਧਨਸੋਹਾਗੈ॥੨॥ਕੁਚਿਲਕੁਰੂਪਿਕੁਨਾਰਿਕੁਲਖ
ਨੀਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਜਾਨਿਆ॥ਹਰਿਰਸਰੰਗਿਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੂਖਸਮਾਨਿਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾ
ਵੈਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈਨਾਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਧੀਰੇ॥੪॥੨॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅ
ਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਨਬਿਧਿਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿਧਨਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸਹਸਾ

ਤੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ।੧।।ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁਨਤਾਕਉ।ਹਿੰਸਾਲੋਭੁਬਿਸਾਰੇ।ਸਹਜਿ
ਰਵੈਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਸਵਾਰੇ।੨।।ਜਾਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮਾਇਆਮੋਹ
ਪਸਾਰੀ।।ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾਰੀ।੩।।ਅੰਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੌਦੁਰੈ
ਨਲਾਲਪਿਆਰੀ।।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ।੪।।੩।। ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ।।ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ।ਆਤਮਰਾਮੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ।।ਆਤਮਜੋ
ਤਿਭਈਪਰਫੂਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹਜੂਰਿ।੧।।ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ।੨।।ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀਨਮਤਿ
ਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁਮੋਹਿਲਾਗਾਕੂਰੁ।।ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂ
ਰਿ।੩।।ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ।।ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿਪਾਈ
ਐਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮੁਹਜੂਰਿ।੪।੧।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ।।ਭਵ
ਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੇਵਾ
ਗੁਰਮਤਿਬੀਚਾਰੀ।ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁਣਕਾਰੀ।੧।।ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰ
ਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਮਨਿਤਨਿਅਲਖਅਪਾਰੀ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਲੁਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾਰੀ।੨।
ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿਭਇਆਅਹੰਕਾਰੀ।।ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੂਬੂ
ਝਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ।੩।।ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।।ਨਾਨਕਜਿਨਕਉ
ਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ।੪।੨।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ।।ਜਿ
ਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨਕੇਦੂ
ਖਨਿਵਾਰੇ।ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ।੧।।ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰ
ਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ।੨।।ਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ।।ਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪਨਾਹਉਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ।੩।।ਮਨਮੁਖਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੇ।।ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਨਦ
ਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰਨਪਾਰੇ।੪।।ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ।।ਨਾਨਕਦਾਸ
ਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ।੫।।੩।। ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀਕਾਰਕਮਾਇ।।
ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ।੧।।ਰਹਾਉ।।ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅ

ਤਿਮੀਠੀਅਵਰਗਵਿਸਰਿਸਭੁਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਜਬਗੁ
ਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਹਰਿਧਿਆਇਆ [illegible] ਗਿਆਨਿਤਤੁਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾ
ਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮ
ਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦ
ਇਆਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿ
ਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਸਭਚੂਕੀਆਵਣਜਾਨੀ॥੨॥ਨੈਣੀਬਿਰਹੁਦੇਖਾਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਰਸਨਾਨਾਮੁਵਖਾਨੀ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁ
ਸੁਨਉਦਿਨੁਰਾਤੀਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਭਾਨੀ॥੩॥ਪੰਚਜਨਾਗੁਰਿਵਸਗਤਿਆਣੇਤਉਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨੀ॥
ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਨੀ॥੪॥੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਪੜ੍ਹੁਸਾਰੁ॥
ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਥਿਰੁਨਹੀਕੋਈਹੋਰੁਨਿਹਫਲੁਸਭੁਬਿਸਥਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਲੀਜੈਕਿਆਤਜੀਐਬ
ਉਰੇਜੋਦੀਸੈਸੋਛਾਰੁ॥ਜਿਸੁਬਿਖਿਆਕਉਤੁਮ੍ਅਪੁਨੀਕਰਿਜਾਨਹੁਸਾਛਾਡਿਜਾਹੁਸਿਰਿਭਾਰੁ॥੧॥ਤਿ
ਲੁਤਿਲੁਪਲੁਪਲੁਅਉਧਫੁਨਿਘਾਟੈਬੂਝਿਨਸਕੈਗਵਾਰੁ॥ਸੋਈਕਛੁਕਰੈਜਿਸਾਥਿਨਚਾਲੈਇਹੁਸਾਕਤ
ਕਾਆਚਾਰੁ॥੨॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਮਿਲੁਬਉਰੇਤਉਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਬਿਨੁਸਤਸੰਗਸੁਖੁਕਿਨੈਨ
ਪਾਇਆਜਾਇਪੂਛਹੁਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਸਭੈਕੋਊਚਾਲੈਝੂਠੁਛੋਡਿਜਾਇਪਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਨਿਹਚਲੁਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੪॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੩ ਦੁਪਦਾ॥ ਕਾਹੇਪੂਤਝਗਰਤਹਉਸੰਗਿਬਾਪ॥ਜਿਨਕੇਜਣੇਬਡੀਰੇਤੁਮਹਉਤਿਨਸਿਉਝਗਰ
ਤਪਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਧਨਕਾਤੁਮਗਰਬੁਕਰਤਹਉਸੋਧਨੁਕਿਸਹਿਨਆਪ॥ਖਿਨਮਹਿਛੋਡਿਜਾਇਬਿ
ਖਿਆਰਸੁਤਉਲਾਗੈਪਛੁਤਾਪ॥੧॥ਜੋਤੁਮਰੇਪ੍ਰਭਹੋਤੇਸੁਆਮੀਹਰਿਤਿਨਕੇਜਾਪਹੁਜਾਪ॥ਉਪਦੇਸੁਕਰ
ਤਨਾਨਕਜਨਤੁਮਕਉਜਉਸੁਨਹੁਤਉਜਾਇਸੰਤਾਪ॥੨॥੧॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫ ਦੁਪਦੇ॥ਪੜਤਾਲ॥ ਜਪਿਮਨਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸਰੋਜਗਜੀਵਨੋਮਨਮੋਹਨਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ਮੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਸਭਦਿਨਸੁਸਭਰਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਉਪਮਾਅਨਿਕਅਨਿ
ਕਗੁਨਗਾਵਤਸੁਕਨਾਰਦਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਤਵਗੁਨਸੁਆਮੀਗਨਿਨਨਜਾਤਿ॥ਤੂੰਹਰਿਬੇਅੰਤੁਤੂੰਹਰਿ

ਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੂੰਆਪੇਜਾਣਤਹੀਅਪਤੀਣੀਤਿ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਨਿਕਟਿਹੀਬਸਤੇਤੇ
ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਭਗਵਾਨਾ॥ਤੇਹਰਿਕੇਜਨਹਰਿਸਿਉਰਲਿਮਿਲੈਜੈਸੇਜਨਨਾਨਕਸਲਲੈਸਲਲਮਿਲਾ
ਨਾ॥੨॥੧॥੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਨਰਹਰੇਨਰਹਰਸੁਆਮੀਹਰਿਸਗਲਦੇਵਦੇਵਾਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾ
ਮਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਗੁਨਗਾਵਤੇਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਤੇਤਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦ
ਵਡਭਾਗਮਥੋਰਾ॥ਤਿਨਜਨਕੇਸਭਿਪਾਪਗਏਸਭਿਦੋਖਗਏਸਭਿਰੋਗਗਏਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾ
ਨੁਗਏਤਿਨਜਨਕੇਹਰਿਮਾਰਿਕਢੇਪੰਚਚੋਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰਾਮਬੋਲਹੁਹਰਿਸਾਧੂਜਗਦੀਸੁਜਪਹੁਮਨਿਬਚਨਿਕ
ਰਮਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੂ॥ਹਰਿਕੇਜਨਸਾਧੂਹਰਿਰਾਮਬੋਲਿਸਭਿਪਾਪਗਵਾਧੂ॥ਨਿਤਨਿਤਜਾਗਰਣੁਕਰਹੁਸਦ
ਸਦਾਆਨੰਦੁਜਪਿਜਗਦੀਸੁਰਾ॥ਮਨਇਛੇਫਲੁਪਾਵਹੁਸਭੈਫਲੁਪਾਵਹੁਧਰਮੁਅਰਥੁਕਾਮਮੋਖੁਜ
ਨਨਾਨਕਹਰਿਸਿਉਮਿਲੇਹਰਿਭਗਤਤੋਰਾ॥੨॥੨॥੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਮਾਧੋਮਧੁਸੂਦਨੋਹਰਿ
ਸ੍ਰੀਰੰਗੋਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਭਦੂਖਨਕੋਹੰਤਾਸਭਸੂਖਨਕੋਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਗੁਨਗਾਉ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਰਿਘਟਿਘਟੇਘਟਿਬਸਤਾਹਰਿਜਲਿਥਲੇਹਰਿਬਸਤਾਹਰਿਥਾਨਥਾਨੰਤਰਿਬਸਤਾਮੈਹਰਿਦੇਖ
ਨਕਉਚਾਉ॥ਕੋਈਆਵੈਸੰਤੋਹਰਿਕਾਜਨੁਸੰਤੋਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮਜਨੁਸੰਤੋਮੋਹਿਮਾਰਗੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜ
ਨਕੇਹਉਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਪਾਉ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿ
ਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿਕੀਕਿਰਪ
ਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨਦਿਨੋਸਦਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਪਿਆਹਰਿਨਾਉ॥੨॥੩॥੧੦॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਨਿਰਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭਉ॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕਉਹਰਿਦਰਸ
ਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰਭਵਨਕਰਤਰਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜ
ਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਲਹੋਵਹੁਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਹੋਸੰਤਭਲੇਤੇਊਤਮਭਗ
ਤਭਲੇਜੋਭਾਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿਪੈਜਸਵਾ
ਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੁਣੀਨਿਧਾਨ॥ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਕਾਪ੍ਰਭੋਮੇਰੇਮਨਹਰਿਬੋਲਿਪੁਰਖਅਬਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਸੋਪੀ
ਐਜਿਸੁਰਾਮਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁਰਾਮਰਮਤਰਾਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲਹੁਭਈਆਸਦਾਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਰ

ਤਿਆਸਰਬਥੋਕੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਭ
ਤੁਜਾਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਇਸੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮ
ਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜੋਭਗਤਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀ
ਆਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਾਗੇ॥੨॥੬॥੩॥੧੩॥੧੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰਮੂਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਂਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਭਗਤਿਵ
ਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਿਨਿਗਤਿਆਗ
ਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾਉ॥ਦਹਦਿਸਿਜਾਂਉਤਹਾਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮੁਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਲਾਖ
ਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥
੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਹੈਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁ
ਖਤੇਛਪਾਈਸਾਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੌਨਾਮਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਭਜੂਠਾਨ॥ਸੰਤ
ਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਝੂਠਗੁ
ਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸਭਿਵ
ਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲੁਸਭਕਰਮਾਨ॥੩॥ਸੋਗਿਆਨੀ
ਸੋਬੈਸਨੌਪੜ੍ਹਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਭਗਵਾਨ॥ਓਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧ
ਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵਾਨ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋਲਾਨ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਇਕਮਾਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓਸਰਾਨ॥੫॥੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਰੋਨਾ
ਚਨੋਰਹਨੋ॥ਲਾਲੁਰੰਗੀਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਬਹਨੋ॥ਜਉਸੁਰਜਨੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਆਇ
ਓਤਬਮੁਖੁਕਾਜਿਲਜਨੋ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਾਰੀਚੜਿਓਕਬਰੋਹੋਤਫਿਰਨੋ॥ਜਬਤੇਸੁਧਭਏਹੈ
ਬਾਰਹਿਤਬਤੇਥਾਨਥਿਰਨੋ॥੨॥ਜਉਦਿਨੁਰੈਨਿਤਊਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਘਰੀਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਊਠਿ
ਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿਓਤਬਓਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕੁੰਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਓਅੰਭੈਅੰਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ॥
ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾ
ਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓਲਾਦਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਵਹਾ॥੧॥ਆ
ਇਓਲਾਭੁਲਾਭਨਕੈਤਾਈਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੈਲਾਲੁਖੋਈਹੈਫਿਰਿਇਹੁ

ਅਉਸਰੁਕਾਹਿਲਜਾ॥੨॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਏਕਹੂਤਾਠਾਕੁਰਛੋਡਿਦੁਹਾਗਨਿਕਿਤਜੀਆ॥ਆਈਮਸਟਿਜਰੁ
ਵਤਿਕੀਆਈਜਿਉਤਸਕਰਦਰਿਸਾਂਨਿਤਿਨਾ॥੩॥ਆਨਉਪਾਉਨਕੋਊਸੂਝੈਹਰਿਦਾਸਹਸਰਣੀਪਰਿਓ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨੁਛੁਟੀਐਜਉਸਗਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਧਰਹੀ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਧੀ
ਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਅਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾ
ਰਰੇਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿਓ
॥ਹੀਉਦੇਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਸੀਸੁਚਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਉ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹ
ਦੁਬਾਜਿਓ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁ
ਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਗਾਂਠਰੀਬਾਧਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਿਸਸੀ
ਅਰੁਬੇਨਾਧਾ॥ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜ
ਬਿਨਾਸੀਤਾਮਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕੁਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨ
ਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਹੀਸਭੁਆਪਨਖੇਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨ
ਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮੇਰੈਮਨਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਜਹਾਸਿਮਰਨੁ
ਭਇਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹਾਨਗਰਸੁਖਅਨੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਾਬੀਸਰੈਠਾਕੁਰੁਪਿਆਰੋਤਹਾਦੂਖਸਭ
ਆਪਦ॥ਜਹਗੁਨਗਾਇਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤਹਾਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦ॥੧॥ਜਹਾਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨ
ਸੁਨੀਐਤਹਮਹਾਭਇਆਨਉਦਿਆਨਦ॥ਜਹਾਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹਸਘਨਬਾਸਫਲਾਂਨ
ਦ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅਉਧਬ੍ਰਿਥਾਨਦ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕ
ਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਾਨਦ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦ॥
ਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਂਨਦ॥੪॥੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭ
ਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਰਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉ
ਨੇਤ੍ਰਧਿਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥
ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥ਪਾਇਓਲਾਲੁਅਮੋਲੁਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕ

ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਉਨ ਬਡਾਈ ਕਿਆ ਗੁਨ ਕਹਉ ਰੀਝਾਇਓ ॥ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਓ ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਓਇ ਸੁਖ ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ਬੂਝ ਨ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਉਆ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥ ਅਨ ਉਪਾਵ ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪਰਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ਛਿਟਕਿ ਛਿਟਕਿ ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੀਐ ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਨੈਨੂ ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮੈ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ

ਪਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗਤਿਕਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਘਰਿਗਏਸਗਲਚਿੰਤਾਮੇਟੋਆਦੇਹਰਿਸੰਤਸਗਤਿਅਪਿਨ ੪੯੨
ਪੈਅਦਰਗਾਹਨਭਜੁਨਪਾਵੈਦੂਰਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾ॥੧॥ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਉਤਾਰੈਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨਾ॥
ਹਰਿਕੇਦਾਸਨਕੀਆਗਿਆਮਾਨਤਤੇਨਾਹੀਫੁਨਿਗਰਭਿਪਰਨਾ॥੨॥ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾਵਤਦੁ
ਖਕਾਟੇਜਨਮਮਰਨਾ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨਾ॥੩॥ਹਰਿਰਸਹਿ
ਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨਾਹੀਜਾਤਬਰਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰ
ਨਾ॥੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲਗਾਇਓ॥ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉ
ਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ॥ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧॥ਸਾਧਹ
ਮੰਤ੍ਰੁਮੋਰਲੋਮਨੂਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਹੋਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥੨॥ਭਗਤਹਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੰਗਾ॥ਲੋਭਮੋਹਤੂ
ਟੇਦ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ॥ਖੋਲ੍ਹਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥ਦਰਸ
ਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿ
ਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਾਵਉਹਰਿਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥
੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਿਸੁਖਜਾਂਈ॥ਏਕਨਿਮਖਪ੍ਰਿਅਦਰਸੁਦਿ
ਖਾਵੈਤਿਸੁਸੰਤਨਕੈਬਲਿਜਾਂਈ॥੨॥ਕਰਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿ
ਮਾਨੁਹਉਸਗਲਤਿਆਗਉਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥੩॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿਸਮਨਿਗੁਰਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਹਮਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥
੪॥੧॥੧੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ॥ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਣਗਾਂਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਹੀਆਇਓਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲਭਾਹੀ॥
ਗਰਭਜੋਨਿਛੋਡਿਜਉਨਿਕਸਿਓਤਉਲਾਗੋਅਨਠਾਂਹੀ॥੧॥ਕਰਹਿਬੁਰਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥ਕਣੁਨਾਹੀਤੁਹਗਾਹਣਲਾਗੇਧਾਇਧਾਇਦੁਖਪਾਂਹੀ॥੨॥ਮਿਥਿਆਸੰਗਿ
ਕੂੜਿਲਪਟਾਇਓਉਰਝਿਪਰਿਓਕੁਸਮਾਂਹੀ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿਬਵਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾਉਠਿ
ਜਾਹੀ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜੋਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਂਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਜਨਬਲਿਹਾ
ਰੀਜੋਅਲਿਪਰਹੇਮਨਮਾਂਹੀ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾ
ਕੇਬਿਛੁਰਤਹੋਤਮਿਰਤਕਾਗ੍ਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਦਾਤਾਜਾਕੈ
ਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੰਤਹੁਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਮੰਗਲਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਊ
ਪਰਿਨੈਨਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਾਈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾਕੈਹਉਜਾਈ॥੨॥ ੩॥੧੭॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਊਤਮੁ ਸੈਨੁ ਜਨੁ ਨਾਈ ॥ ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ਜੋ ਪੀਵੈ ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਂਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ਨਿਮਖ ਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨ ਤਨੁ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥ ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀ

॥੫॥੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੂੜਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ਰਾਖੁ ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਤੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਏਕਸ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਤੇ ॥ ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੭॥੨੬॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਲਬਧਿਓ ਹੈ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ ਨਿਰਮਲੀਆ ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ ਪੇਖਿ ਆਇਓ ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਨੀਰੇ ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਿਨ ਸਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ ਤੁਮਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ਆਇਆ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ ਬਿਸਰਿਓ ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਉ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ਦੇਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੁੋਹਾਗਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ ਉਨ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸ

ਤ੍ਰਿਨੁ ਕੀ ਕਾਲਿਖ ਓਡਾਲੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਰੋ ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ
ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ਅਨਿਕ ਰਾਖ ਸੂਰੂਟਾ ॥
ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ ਲੂਟਾ ॥੧॥ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ਅਮੋ
ਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਰੋ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਹਰਿ ਅ
ਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਨ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉ
ਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ
ਭੰਜਨ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾ
ਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ
ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾ
ਲ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ
ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਿ
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ਮੋਹਿ ਕ
ਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥ ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਉ
ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗ
ਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ ਸੋਹੰ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ
ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਓ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋ
ਹੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿ
ਓ ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ ਲਿ
ਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ ਅ

ਪਕੜਿ ਮਾਰਿਓ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ
ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ
ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ ਰਿਦਾ ਪੁ
ਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿ
ਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ ਸਾਰੰਗ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ ਖੂਲੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ
ਦਿਖਾ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਆਘਾਏ ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨ ਲੇਤਾ ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ
ਗਾਇਆ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
੨॥੧੮॥੪੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ ਖੁਲਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ਘ
ਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ ਭਇਓ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜ
ਨੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥ ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿ
ਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥
੧॥ ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ਭੂ
ਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮੋਹ
ਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੰਤਨ ਸਿ
ਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗ

ਰਖਾਜਮਸੀਗੇਸੀਗੇਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾ
ਨਕਹਰਿਮੇਲਿਓਤਉਮੇਰੀਸੁਖਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਨਓਇਦਿਨਸੁਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾ
॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤ
ਜਿਨਮਾਨਾ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਉਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇ
ਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁਖਹੁਸੇਵਕਇਹੁਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾ॥੨॥੨੩॥
੪੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਿ
ਗੁਰਸਰਣਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿ
ਪਰਾਧਖਿਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵਸਿਗਤਿਕੀਨੇਮਨਿ
ਨਿਹਚਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਾਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਇਤਉਤਸਦਾਸਹਾਈ॥ਮਨੁਮੋਹਨੁਮੇਰੋਜੀਅਕੋਪਿਆਰੋਕਵਨਕਹਾਗੁਨਗਾਈ
॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਲਿਖਿਲਾਇਲਾਡਲਾਡਾਵੈਸਦਾਸਦਾਅਨਦਾਈ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜੈਸੇਮਾ
ਤਪਿਤਾਈ॥੧॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਿਮਖਨਹੀਰਹਿਸਕੀਐਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਿਲਿਸੰਤ
ਸੰਗਤਿਤੇਮਗਨਭਏਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾਮੀਤੁਸੁਆਮੀਗਾਈ
ਐ॥ਆਸਨਅਵਰਕਾਹੂਕੀਕੀਜੈਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆ
ਣਜਿਸਹਿਘਰਿਤਿਸਹੀਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਮਾਨੁਖੁਜੇਸੇਵਹੁਤਉਲਾਜਲੋਨੁਹੋਇਜਾਈ
ਐ॥੧॥ਏਕਓਟਪਕਰੀਠਾਕੁਰਕੀਗੁਰਮਿਲਿਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆ
ਸਗਲਚੁਕੀਮੁਹਤਾਈਐ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਓਟਸੰਭਾਲੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮੇਰੇ॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਨਲਿਆਵਉਅਵਰਕਾਹੂਕਉਮਾਣਿਮਹਤਿਪ੍ਰਭਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਾਢਿ
ਲੀਆਬਿਖੁਘੇਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੁਖਿਦੀਨੋਜਾਇਪਇਆਗੁਰਪੈਰੇ॥੧॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਹਉ
ਏਕਮੁਖਨਿਰਗੁਣਕੇਦਾਤਾਰੇ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਉਅਪੁਨਾਕੀਨੋਨਾਨਕਸੁਖਘਨੇਰੇ॥੨॥੨੭॥੫੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਦੂਖਬਿਨਾਸੀ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਜੀਅਸੁਖਦਾਤਾਹੋਈਸਗਲਖਲਾ
ਸੀ॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਸੂਝੈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਕਹੁਕੋਕਿਸੁਪਹਿਜਾਸੀ॥ਜਿਉਜਾਣਹੁਤਿਉਰਾਖਹੁਠਾਕੁਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁ
ਮਹੀਪਾਸੀ॥੧॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਸਦਜੀਵਨਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਅਨਦੁਭਇ
ਆਹੈਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੋਮਨੁਜਤਕਤਤੁਝਹਿਸਮ੍ਹਾਰੈ
॥ਹਮਬਾਰਿਕਦੀਨਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਿਉਜਾਨਹਿਤਿਉਪਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਭੂਖੌਤਬਭੋਜਨਮਾਗੈ

ਅਘਾਏਸੁਣਿਸੁਣਿਧਾਰੈ।ਤਬਅਰੋਗਜਬਤੁਮਸੰਗਿਬਸਤੇਛੁਟਕਤਹੋਇਰਵਾਰੈ॥੧॥ਕਵਨਬਸੇਰੋਦਾਸਦਾਸਨਕੋ ੪੮੬
ਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰੈ।ਨਾਮੁਨਬਿਸਰੈਤਬਜੀਵਨਪਾਈਐਬਿਨਤੀਨਾਨਕਇਹਸਾਰੈ॥੨॥੨੯॥੫੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਨਤੇਭੈਭਉਦੂਰਿਪਰਾਇਓ।ਲਾਲਦਇਆਲਗੁਲਾਲਲਾਡਲੇਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁ
ਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਚਨਾਤਿਕਮਾਤਿਕ੍ਰਿਪਾਤੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ।ਰਹਤਉਪਾਧਿਸਮਾਧਿ
ਸੁਖਆਸਨਭਗਤਿਵਛਲੁਗ੍ਰਿਹਿਪਾਇਓ॥੧॥ਨਾਦਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦਾਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਓ।ਕ
ਰਨਾਆਪਿਕਰਾਵਨਆਪੇਕਹੁਨਾਨਕਆਪਿਆਪਾਇਓ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੋ।ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸਕੈਕੁਰਬਾਨੈਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਝੀਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਸਹਜਿਸੁਹੇਲਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਜਾਰੋ।ਆਇਨਜਾਇਬਸੈਇਹਠਾਹਰਜਹਆਸਨੁਨਿਰੰਕਾਰੋ॥੧॥
ਏਕੈਪਰਗਟੁਏਕੈਗੁਪਤਾਏਕੈਧੁੰਧੂਕਾਰੋ।ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਕਹੁਨਾਨਕਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ॥੨॥
੩੧॥੫੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਰਹਨੁਨਜਾਇਘਰੀ।ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਕੈਪੂਰਨਜਾਕੈਸੁਖੁ
ਹੈਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਗਲਰੂਪਪ੍ਰਾਨਜੀਵਨਧਨਸਿਮਰਤਅਨਦਘਨਾ।ਵਡਸਮਰਥਸਦਾਸ
ਦਸੰਗੇਗੁਨਰਸਨਾਕਵਨਭਨਾ॥੧॥ਥਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਮਾਨਪਵਿਤ੍ਰਾਪਵਿਤ੍ਰਸੁਨਨਕਹਨਹਾਰੇ।ਕਹੁਨਾਨ
ਕਤੇਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਾਜਾਮਹਿਸੰਤਤੁਮਾਰੇ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਜਪਤੀਤੂਹੀ
ਤੂਹੀ।ਮਾਤਗਰਭਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਇਕਤੁਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਿਪਿਤਾਤੁਮਹੀਫੁ
ਨਿਮਾਤਾਤੁਮਹੀਮੀਤਹਿਤਭ੍ਰਾਤਾ।ਤੁਮਪਰਵਾਰਤੁਮਹਿਆਧਾਰਾਤੁਮਹਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ॥੧॥ਤੁ
ਮਹਿਖਜੀਨਾਤੁਮਹਿਜਰੀਨਾਤੁਮਹੀਮਾਣਿਕਲਾਲਾ।ਤੁਮਹੀਪਾਰਜਾਤਗੁਰਤੇਪਾਏਤਉਨਾਨਕਭਏਨਿ
ਹਾਲਾ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਹੂਕਾਹੂਅਪਨੋਹੀਚਿਤਿਆਵੈ।ਜੋਕਾਹੂਕੋਚੇਰੋਹੋਵਤ
ਠਾਕੁਰਹੀਪਹਿਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਨੇਪਹਿਦੂਖਅਪਨੇਪਹਿਸੂਖਾਅਪਨੇਹੀਪਹਿਬਿਰਥਾ।ਅਪੁਨੇ
ਪਹਿਮਾਨਅਪਨੇਪਹਿਤਾਨਾਅਪਨੇਹੀਪਹਿਅਰਥਾ॥੧॥ਕਿਨਹੀਰਾਜਜੋਬਨਧਨਮਿਲਖਾਕਿਨਹੀਬਾ
ਪਮਹਤਾਰੀ।ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਗੁਰਿਪਾਏਪੂਰਨਆਸਹਮਾਰੀ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਝੂਠਾਮਾਇਆਕੋਮਦੁਮਾਨੁ।ਧ੍ਰੋਹੁਮੋਹੁਦੂਰਿਕਰਿਬਪੁਰੇਸੰਗਿਗੋਪਾਲਹਿਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆ
ਰਾਜਜੋਬਨਅਰੁਉਮਰੇਮੀਰਮਲਕਅਰੁਖਾਨ।ਮਿਥਿਆਕਾਪਰਸੁਗੰਧਚਤੁਰਾਈਮਿਥਿਆਭੋਜ
ਨਪਾਨ॥੧॥ਦੀਨਬੰਧਰੋਦਾਸਦਾਸਰੋਸੰਤਹਕੀਸਰਨਾ।ਮਾਂਗਨਮਾਂਗਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾਮਿਲੁਨਾਨ
ਕਕੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੀਇਤਨੀਕਛੂਨਸਾਰੀ।ਅਨਿਕਕਾਜ
ਅਨਿਕਧਾਵਰਤਾਉਰਝਿਓਆਨਜੰਜਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਉਸਚਾਰਿਕੇਦੀਸਹਿਸੰਗੀਊਹਾਂਨਾਹੀਜ
ਹਭਾਰੀ।ਤਿਨਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਹਿਤੁਲਾਇਓਜੋਕਾਮਿਨਹੀਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਮੇ

ਗਨਹਸਰਬਸੁਖਾਰੀ।ਕਰਨਕਾਰਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸੰਤਨਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੨੬॥੫੯॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਮੋਹਨੀਮੋਹਤਰਹੈਨਹੋਰੀ।ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਕੀਪਿਆਰੀਤੁਟੈਨਕਾਹੂਤੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਟੁਸਾਸ
ਤ੍ਰਉਚਰਤਰਸਨਾਗਰਤੀਰਥਗਵਨਨਥੋਰੀ।ਪੂਜਾਚਕ੍ਰਬਰਤਨੇਮਤਪੀਆਊਹਾਗੈਲਿਨਛੋਰੀ॥੧॥
ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਹੋਤਜਗੁਸੰਤਹੁਕਰਹੁਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਭਇਓਮੁਕਤਾ
ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਭੋਰੀ॥੨॥੨੭॥੬੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਕਹਾਕਰਹਿਰੇਖਾਟਿਖਾਟੁਲੀ।ਪਵਨਿ
ਅਫਾਰਤੋਰਚਾਮਰੋਅਤਿਜਜਰੀਤੇਰੀਰੇਮਾਟੁਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਹੀਤੇਹਰਿਓਊਹਾਲੇਧਰਿਓਜੈਸੇਬਾ
ਸਾਮਾਸਦੇਤਝਾਟੁਲੀ।ਦੇਵਨਹਾਰੁਬਿਸਾਰਿਓਅੰਧੁਲੇਜਿਉਸਫਰੀਉਦਰੁਭਰੈਬਹਿਹਾਟੁਲੀ॥੧॥ਸਾ
ਦਬਿਕਾਰਝੂਠਰਸਜਹਜਾਨੋਤਹਭੀਰਬਾਟੁਲੀ।ਕਹੁਨਾਨਕਸਮਝੁਰੇਇਆਨੇਆਜੁਕਾਲਿਖੁਲੈ
ਤੇਰੀਗਾਂਠੁਲੀ॥੨॥੨੮॥੬੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਜੀਉਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਜਾਨਿਓ।ਕੋਟਿਜੋਧਉ
ਆਕੀਬਾਤਨਪੁਛੀਐਤਾਂਦਰਗਹਭੀਮਾਨਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਮੂਲੁਪ੍ਰਾਨੀਕਾਕਹੀਐਕਵ
ਨਰੂਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ।ਜੋਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਾਟੀਸੰਗਿਦੁਲਭਦੇਹਬਖਾਨਿਓ॥੧॥ਤੁਮਤੇਸੇਵਤੁਮਤੇ
ਜਪਤਾਪਾਤੁਮਤੇਤਤੁਪਛਾਨਿਓ।ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਰਿਕਟੀਜੇਵਰੀਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨਿਓ॥੨॥
੨੯॥੬੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਦੀਓਸੇਵਕਕਉਨਾਮ।ਮਾਨਸਕਾਕੋਬਪੁਰੋਭਾਈਜਾਕੋ
ਰਾਖਾਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਮਹਾਜਨੁਆਪੇਪੰਚਾਆਪਿਸੇਵਕਕੈਕਾਮ।ਆਪੇਸਗਲੇਦੂਤਬਿਦਾ
ਰੇਠਾਕੁਰਅੰਤਰਜਾਮ॥੧॥ਆਪੇਪਤਿਰਾਖੀਸੇਵਕਕੀਆਪਿਕੀਓਬੰਧਾਨ।ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸੇਵ
ਕਕੀਰਖੈਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਜਾਨ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਤੂਮੇਰੇਮੀਤਸਖਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨ।
ਮਨੁਧਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਇਹੁਤਨੁਸੀਤੋਤੁਮਰੈਧਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਦੀਏਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ
ਤੁਮਹੀਦੀਏਮਾਨ।ਸਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥੧॥ਜਿਨਸੰਤਨਜਾਨਿਆਤੂਠਾਕੁ
ਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨ।ਜਨਕਾਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੪੧॥੬੪॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਕਰਹੁਗਤਿਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ।ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੋ
ਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਪਾਈ।ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇ
ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ।ਕਹੁਨਾ
ਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿਨਿਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਬਿਨਤੀ
ਕਰਨਜਨੁਆਇਓ।ਸਰਬਸੁਖਆਨੰਦਸਹਜਰਸੁਸੁਨਤਤੁਹਾਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ
ਨਸੂਖਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਭਮਹਿਜਾਕੋਛਾਇਓ।ਸੰਤਸੰਗਿਰੰਗਤੁਮਕੀਏਅਪਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇ
ਓ॥੧॥ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇਸਾਇਓ।ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖ

ਨਕ ਇਹੁ ਪ੍ਰਾਈਂ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਸ
ਹਜੇ ਸੋ ਕਹੀਐ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦਰਸ ਪਿ
ਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ ਅਚਿੰਤ ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ਅਚਿੰਤ ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕੋ
ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿ
ਟਿਆ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਜਨੁ ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਗਲ ਸੰ
ਭਾਖਨ ਜਾਪੁ ॥੧॥ ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁ
ਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ
ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭
॥੭੦॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ
ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰ
ਦਾ ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕੀ ਹੋ
ਇ ਰੇਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰ
ਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾ
ਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ [illegible] ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ [illegible]
ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ
ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥
ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹੈ ਕੋ ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਕਰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵ
ਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ
ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲਾਭੁ ਲਾ

ਕੈ ਨਾਮੁ ਸੁਖਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਠਾਂਢੀ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹਵੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩ ੭੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹੋਤੀ ਨਹੀ ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ ਆਸ ਅਪਾਰ ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ ਜਰਣੀ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਫੀਕੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥ ੭੮ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਆਇਓ ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮਰੀ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਧਨਵੰਤ ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥

੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁ
ਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨਾਵਬੈਠਾਵਹੁ
ਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸ
ਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉਪਾਵਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਅਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਊਤਮਬਾ
ਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਤੇਸਾ
ਧੂਸਰਣਿਗਹੀ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇ
ਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹਕਹੀ॥ਆਨਬਿਉਹਾਰਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸ
ਮਾਨੋਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਓਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭਲੋਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਚਰਨਕਮਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲੁਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਉ॥
੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਤੇਰਾਤੂਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮ੍ਹਾਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਉ॥
੨॥੬੧॥੮੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਾਧੂਸੰਗ
ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਕਥਾਸੁਣੀਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮਇਆਕਰਹੁਭਗਵਾਨ॥ਆਵਤਜਾਤ
ਦੋਊਪਖਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਭਗਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਬਿਧਿਊਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੂਦਾ
ਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧ
ਜਨਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਬਿਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕਹੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੨॥੬੩॥
੮੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਠਾਕੁਰੁਸਭਥਾਈਨਿਕਟਿਬਸੈਸਭਨੇਰੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਬਨਿਆਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛਾਸ
ਗਲਪੁਜਾਈ॥੧॥ਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁਨਗਾਵੈਜਨ
ਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾ
ਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿਨੁਬਿਸਾਸਕਿ
ਆਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾਗੈਕਾਲੇਖਾ॥੧॥ਜਾਕੈਰਾਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀ

ਆਤਮਜੀਤਭੇਖਾ।ਨਾਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ।੨॥੬੫॥੮੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮ।ਕਲਮਲਦਗਧਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ।੧।ਰਹਾਉ।ਆਨਜੰਜਾਰ
ਬ੍ਰਿਥਾਸ੍ਰਮੁਘਾਲਤਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨ।ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੂਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨ।੧।
ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨ।ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ
।੨।੬੬॥੮੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਧੂਰਤੁਸੋਈਜਿਧੁਰਕਉਲਾਗੈ।ਸੋਈਧੁਰੰਧਰੁਸੋਈਬਸੁੰਧਰੁ
ਹਰਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰਤੁਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ।ਸੁਆਰਥੁਤਿਆਗਿ
ਅਸਾਰਥਿਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ।੧।ਸੋਈਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾਪੰਡਿਤੁਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ।ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ।੨।੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਸੰਤਜਨਾਕੀਜੀਵਨਿ।
ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਵਨਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁਰਤਨਾਮਨਿ
ਤਨਿਭੀਤਰਿਸੀਵਨਿ।ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ।੧।ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਸਿ
ਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ।ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ।੨॥
੬੮॥੯੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲਾ।ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿਬੰਧਨਜੰਜਾ
ਲਾ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾਕਾਟੈਕਾਲਾ।ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤ
ਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਹਵਾਲਾ।੧।ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ।ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲਾ।੨॥੬੯॥੯੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿ
ਗੁਨਗਾਵਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾ
ਰੁ।ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ।੧।ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰ
ਤੀਕਿਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ।ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੁ।੨॥੭੦॥੯੩॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿਥੋਰੀ।ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋ
ਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ।ਤੂਟਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉ
ਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ।੧।ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ।ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ।੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਿਤਵਉਵਾਅਉਸਰਮਨ
ਮਾਹਿ।ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਹਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇ
ਤੇਕਾਮਕਰੀਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਂਹਿ।ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਨਾਹਿ।੧।ਜਪ
ਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾਹਿ।ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿ
ਸਮਾਹਿ।੨॥੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ।ਆਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇ

ਸਸੁਖਜਿਸਰਤਨਾਹਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੋਪਾਲਹਰਿਗਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿ
ਨਜਾਈਨਿਮਖਹਿਰਦੈਤੇਪੂਰੈਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੇਦਾਸਅਪਨੇਜੀਅਜੰਤਵਸਿਜਾਕੈ॥ਏਕਾਲਿ
ਵਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਭਉਨਹੀਨਾਨਕਤਾਕੈ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜਾਕੈਰਾਮਕੋਬਲੁਹੋਇ॥ਸਗਲ
ਮਨੋਰਥਪੂਰਨਤਾਹੂਕੇਦੂਖੁਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਗਤੁਦਾਸੁਨਿਜਪ੍ਰਭਕਾਸੁਣਿਜੀਵਾਤਿਸੁਸੋਇ
॥ਉਦਮਕਰਉਦਰਸਨੁਪੇਖਨਕੋਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਉਦੂਸਰਨਾਹੀ
ਕੋਇ॥ਦਾਨੁਦੇਹਿਨਾਨਕਅਪਨੇਕਉਚਰਨਜਾਵਾਸੰਤਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਤਰਾਮਕੇ
ਗੁਣਗਾਇ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਬੀਠੁਲੇਬਿਸਰਿਨਕਬਹੀਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਤੁਮਰਾਸੁ
ਆਮੀਆਨਨਦੂਜੀਜਾਇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵਹੀਰਹਣਾਤੁਮਰਾਪੈਨੈਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਈਐਬਹੁੜਿਨਜਨਮਾਧਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥੯੮॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮਨਰੇਨਾਮਕੋਸੁਖਸਾਰ॥ਆਨਕਾਮਬਿਕਾਰਮਾਇਆਸਗਲਦੀਸਹਿਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗ੍ਰਿਹਿਅੰਧਕੂਪਪਤਿਤਪ੍ਰਾਣੀਨਰਕਘੋਰਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕਜੋਨੀਭ੍ਰਮਤਹਾਰਿਓਭ੍ਰਮਤਬਾਰੰਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿ
ਤਪਾਵਨਭਗਤਿਵਛਲਦੀਨਕਿਰਪਾਧਾਰ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਂਗੈਸਾਧਸੰਗਿਉਧਾਰ॥੨॥੭੬॥੯੯॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਬਿਰਾਜਿਤਰਾਮਕੋਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿਬਿਆਧਿਉਪਾਧਿਸਭਨਾਸੀਬਿਨਸੇਤੀਨੈਤਾਪ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾਚੂਕੇਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਮਨਤਨਆਤਮ
ਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਤਸਰਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਖਾਪ॥ਭਗਤਿਵਛਲਭੈਕਾਟਨਹਾਰੇਨਾਨਕਕੇਮਾਈਬ
ਾਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਆਤੁਰਨਾਮਬਿਨੁਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੋਵਤਕੂਕਰੀਆਸਾਇਤੁਲਾ
ਗੋਬਿਖਿਆਛਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪਿਭੁਲਾਇਓਜਨਮਤਬਾਰੋਬਾਰ॥ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਨਿ
ਮਖਨਸਿਮਰਿਓਜਮਕੰਕਰਕਰਤਖੁਆਰ॥੧॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੇਰਿਆਸੰਤਹਕੀਰਵਾਰ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਜਾਚੈਮਨਤਨਕੋਆਧਾਰ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮੈਲਾਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਜੀ
ਉ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਆਪਿਭੁਲਾਇਆਬਿਖੈਠਗਉਰੀਪੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਤੌਬਹੁਭਾਂਤੀਥਿਤਿ
ਨਹੀਕਤਹੂੰਪਾਈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਸਾਕਤੁਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਿਥਦਾਤੇਤੁ
ਮਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈਭਵਜਲੁਉਤਰਿਓਪਾਰ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਰਮਣਕਉਰਾਮਕੇਗੁਣਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਧਿਆਈਐਪਰਮੇਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਾਕੇਸੁਆਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿ
ਮਰਤਏਕੁਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸੇਮਾਇਆਮਾਦ॥ਸਹਜਅਨਦਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਬਹੁਰਿਨਭਏਬਿ
ਖਾਦ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਗਾਵਤਗਾਵਤਸੁਕਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥ਪੀਵਤਅਮਿਉਮਨੋਹਰਹਰਿਰਸੁਜਪਿ
ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ਕੀਨੇਪਾਪਕੇਬਹੁਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨੀਥਕਤਨਾਹੀਕਤਹਿਨਾਹੀਛੋਟ॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਬਜਗਬਿਖਿਆਬਿਆਪੀਸਿਉਤਨਾਈਪੈਂਟਾ॥ਉਧਰਿਗਈਆਖਿਪਲਕਹਿਭੀਤਰਿਜਾਮਹਿਗ੍ਰਾਸੇਨੈਂਟਾ॥
॥੧॥ਪਸੁਪਰੇਤਉਸਟਗਰਧਭਅਨਿਕਜੋਨੀਲੇਟਾ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੁਨਲਾਗੈਫੇਟਾ॥੨॥੮੧॥
੧੦੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਟਾਕ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅਨਾਥਰਞਾਣਿਉਦਰੁਲੇਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਆਹਾਟਿ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵ
ਹਿਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਟਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆ
ਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਟੂਟੀਨਿੰਦ
ਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪਹੂਚੀਮੀਚ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆ
ਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾਵੈ॥ਈਹਾਂਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੋਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆ
ਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਆਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥
੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀ
ਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾ
ਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿ
ਹਾਰਿ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨੋ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅ
ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿਲਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਂਹੋਵਤਦੀਨ॥
ਹਿਸੁਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਚਰਨਹਓਟਗਹੀ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿ
ਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥
ਜਲਿਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿ
ਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰ
ਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਅਪਾਰੋ॥
੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥
੨॥੮੭॥੧੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾ
ਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅ
ਨਿਕਸਜਾਈਗਣਤਨਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿਸਮਾਹਿ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿ
ਕਾਟੀਕੁਟਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦ

ਪਰਹਰੀਆ ਵਾਡੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਾਗਿ॥ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ॥੧॥ ਆਠ ਪ
ਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥
੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ॥ ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ
ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਵੂਠਾ ਸਰਬ ਥਾ
ਈ ਮੇਹੁ॥ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿ
ਧਿ ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ਸ
ਤਿ ਸਾਧਸੰਗੇਹੁ॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਏ॥੧॥ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਬਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ॥ ਲਾਭੁ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਇ ਨਿਧਿ ਧਨੁ ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ ਅਲੇਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਇ॥ ਰਤਨੁ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ॥੧॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿ
ਦ ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਰੀ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ
ਸ੍ਵਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਅਹਿਲਾਦ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ
ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਪਰਮਾਦ॥੧॥ ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾ
ਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਰੀ ਮਾਤੀ ਚਰਣ
ਸਮੂਹ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਆਗਿ ਗੋਪਾਲ ਅ
ਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ॥
੨॥੯੫॥੧੧੮॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨਸੇ ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ॥ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿ
ਲਿਓ ਭਾਗੀ ਉਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰ॥੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ॥ ਹਰਿ

ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਆਨਿ ਰਸ ਸਭਿ ਤਿਆਗ ॥੨॥੪੬॥੧੧੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾ ਤੇ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੪੭॥੧੨੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੪੮॥੧੨੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਖੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੪੯॥੧੨੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਰੀ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੫੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਰੀ ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ਬਿਨਸਿਓ ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੫੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਿਤਵਤਾ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੫੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੫੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨੀ ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ

ਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਿਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾ
ਸਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਸਾਈਜਾਤੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇਣਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥

ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨਹਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀ
ਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਐਇਤਉਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਗੁਰ
ਕਿਰਪਾਕੋਈਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕਉਮੇਲਿਲਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫

ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੫ ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹੁਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲਗ੍ਰਸਸੰਸਾਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਿਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਤੀ
ਸਾਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰ
ਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰ
ਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕਸਰਨਿਆ
ਇਓਗੁਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ

ਘਰੁ੬॥ ਸੁਭਬਚਨਬੋਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆ
ਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥੧॥ਸੁਪਨਰੀਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇ
ਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਮੇਲੁ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂ
ਏਂਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਹੇ
ਜਮਹਿਮੇਲ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧਰਾ॥ਮਨਅ
ਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਬ
ਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰ
ਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥
ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬ
ਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥ਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹੀਕੋਊਬੈਰਾ
ਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥
੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨ

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਕਉਤਕ ਚਰਨ ਸਰਨ ਪਰਨ ਸਾਧੂ ਅੰਤ ਨ ਪਾਂਤ ਧਿਮਾਰੋ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨੀ ਤ੍ਰਿਤੀਤਿ ਪਾਵਨ ਨਾਉ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਸੇਵਕ ਭੈ ਭੂਮਿ ਕਰਤ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੋ ॥ ਕਹਤ ਮੁਕਤ ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਨੁ ਭਗਤਿ ਮੰਗੁ ਸੰਤ ਤਿਆਗਿ ਮਹਾ ਲਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਬਾਂਛੈ ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਨਦਾ ਅਨੰਦ ਨਾਮ ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਏਕ ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ਨਾਨਕ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥ ੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਉ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਬੈਰਾਗੈਗੀ ॥ ਖੋਜਤੀ ਦਰਸਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੀ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ ਜਾਨਤੇ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲ ਲਾਲ ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂੰ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰਸਾਲ ਤੂੰ ॥੧॥ ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂੰ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਕਾਚ ਕਰਮਿ ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਉਨਮਤ ਅੰਧ ਧੰਧ ਰਚਿਤ ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੩॥ ਮ:੧ ॥ ੧੩ ॥ ਮ:੪ ॥ ੧੩੯ ॥ ਮ:੫ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ

ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿ
ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾ ਨਰ
ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਮਿ
ਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ
ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸਿ ਬਾ
ਸਰ ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਪਰ ਨਿੰ
ਦਿਆ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ਜਿਹ ਬਿਧਿ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁ
ਮਲਾ ਮ: ੧ ॥੩॥ ਮ: ੪ ॥੧੩॥ ਮ: ੫ ॥੧੩੯॥ ਮ: ੯ ॥੪॥ ਜੁਮਲਾ ੧੫੯ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਵਾ
ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ
ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਗਣ
ਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋ
ਹਰ ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਈ ॥ ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ
ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈ ॥ ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਸਨਕ
ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
ਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ਸਾਚੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉ ਰੰਗੀ ॥ ਅਨਭਉ ਬਿ
ਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇ

ਆਇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਲੀਆਤਿਨਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਵਡਭਾਗੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਸੀਚਿ
ਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਿਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥
੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਰਾਬਡੈਭਾਗਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਹੀਅਨਪੂਜਾ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅ
ਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥ਮਨੂਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਿਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਏਕਸਬਿਨੁਮੈ
ਅਵਰੁਨਜਾਨਾਂਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੬॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥
ਸੁਭਰਭਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਡੋਲੈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕਹਉਕਹਾਵੈਸੋ
ਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥੮॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗ
ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਕੋਈਹਰਿਕੈ
ਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲਨਿਖੰਜਨੁਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥
ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭਗਤਾਂਕਾਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਪੈਨਣੁਭ
ਗਤਿਬਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੂਆਡੋ
ਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗਸਬਦਿਨਿ
ਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸਦਅਪੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁਸਬ
ਦਿਮਰੈਤਾਮੁਕਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮਲੁਨਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਈ॥੫॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿਰਵਿਆਸਭੁਆ
ਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਦੁਬਿਧਾਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਿਝੂਠੀਗੁ
ਣਅਵਗੁਣਨਪਛਾਣੇ॥੭॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਅਕਥੁਕਥੀਐਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸ
ਚਿਸਮਾਣੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੮॥੧॥੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨ
ਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸ
ਨਹਰਿਸਾਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਪ
ਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਰਸਿਰਾਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚਸਬ

ਤੁਮਤਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹ
ਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿਵਲਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੬॥ਏਕ
ਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥੭॥ਜਿਸ
ਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾ
ਈ॥੮॥੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿਨਦਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕ
ਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ
॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆਗੀਮੈਤਾਬੂਝ
ਨਪਾਈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਦੁ
ਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿਨਦਰੁ
ਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆਵਣਜਾਣੁਰ
ਹਾਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਏ
ਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾਇਪਏਹੈਜਿਨ
ਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਘਰੁ੧
ਗੁਸਾਈਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਬੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾ
ਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਝੂਠੇਕਹਣੁਕਹਾਇਓ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾ
ਇਓ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੂਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਵਡਸਾਹਦਾਤਾਰਾਊਚੇਹੀਤੇਊਚਾ॥
੨॥ਪਵਨਿਪਰੋਇਓਸਗਲਅਕਾਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੰਗੇ॥ਨੀਰੁਧਰਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸਹੀਸੰ
ਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਕਥਾਰਾਜਨਕੀਚਾਲੈਘਰਿਘਰਿਤੁਝਹਿਉਮਾਹਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪਾਛੈਕਰਿਆ
ਪ੍ਰਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਿਕਾਹੂਦੀਤੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕ
ਰਹਦਿਖਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਚੀਤੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੇਦੀਨੀਨਾਮੁਵਡਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀ
ਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁੜਾਈ॥੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰ
ਹਰਿਆ॥ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇਨੀਚਤੁਮੑੇਬਡਸਾਹਿ
ਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣੁਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਦਰਸਦੇਖੇਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਅਸਟਪਦੀਆਘਰੁ੬॥ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨ
ਕਥਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨ
ਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨੁਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾ
ਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅ
ਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅ
ਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿ
ਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਆਤਿ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅ
ਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪਾਲ॥
੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆਨ॥ਅਨਿਕਸਰੋਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨ॥
ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਰ
॥ਅਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥
ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬਨਾਅਨਿਕਫਲਮੂਲ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲ॥੮
॥ਅਨਿਕਜੁਗਾਦਿਦਿਨਸਅਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤਿ॥ਅਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹ
ਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮਪੂਰਨਸ੍ਰਬਠਾਂਇ॥੯॥ਅਨਿਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈ
ਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿਕਧੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ॥੧੦॥ਸਭਤੇਊਚਭ
ਗਤਜਾਕੈਸੰਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨਾਹਦਆਨੰਦਝੁਨਕਾਰ॥ਉਸੁਰਸਕਾਕਛੁਅੰ
ਤੁਨਪਾਰ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਊਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨੁ॥ਅਪੁਨਾਕੀਆਜਾਨਹਿਆ
ਪਿ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਇਆਲ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏ
ਨਿਹਾਲ॥੧੨॥੧॥੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੨॥ਮਃ੩॥੨॥ਮਃ੫॥ ਜੁਮਲਾ੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂ
ਰਨਹੈਅਲਿਪਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁਕੀਆ॥ਹਭਿਰਸਮਾਣੇਭੋ
ਗਘਟਾਣੇਆਨਨਬੀਆਕੋਥੀਆ॥ਹਰਿਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਿਲੀ
ਨਾਜਿਉਜਲਮੀਨਾਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਵਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿ
ਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਘਟਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉਨਅਰਾਧਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾ
ਧਹੁਘਰੀਮੁਹਤਕਾਬੇਲਾਆਈ॥ਅਰਥੁਦਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿ

ਹਰਿਅਗਾਧਪੁਰਖਵਡਉਪਮਾਨਦੇਉਕਿਵਡਨਬਡਾਈ॥੨॥ਪੂਛਉਮੀਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਉਅਰਪਉਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾ
॥ਦੇਹੁਸੰਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਨੰਤਰਿਦੇ
ਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗਤਾ॥ਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤਨਾਨਕਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਛੈ
ਦੀਨੁਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨੁਸੁਰਿਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥
ਚਰਨਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁ
ਲੋੜੀਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਿਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥੪॥੧॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪
ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨਿ॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿਵਲੁਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀਹਥਿ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈ
ਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗਿ॥ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭਵਿਐਨੰ
ਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ਨਭੀਜੈ
ਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੧॥ਨਵਛਿਅਖ
ਟਕਾਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤੋਹਿ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਮੁ
ਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸ
ਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾ
ਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨॥ ਆਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾ
ਆਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥
ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕਹੁ
ਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਿਨਸਿਥਾਪਿਜੀਆਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥
ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੈਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿਆਪਾਵੈ॥
ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕ
ਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗ
ਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋ
ਤਿਜਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸ
ਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੨॥ ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾਰਿਆਲਿਖਿਆਦੇਵੈਨਾਲਿ॥ਲਿਖੇਉਪਰਿਹੁਕ

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਵੇਚੀ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥

ਮਃ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਮਃ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥

ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ

ਆਖਿ ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ
॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ
ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭਿ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਨਕ ਲਿਵ
ਲਾਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਰਾਗੀ ਜੁਠਿ ਨ ਵੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ਜੁਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥
ਜੁਠਿ ਨ ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ਜੁਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ ਜੁਠਿ ਨ ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਰਤੇ ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ
ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਸੁ
ਣਿਐ ਸਭੁ ਸਿਧਿ ਹੈ ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ
ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆ
ਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇ
ਆ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭੀ
ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ਭਸੂ ਹੂ ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ
ਦੇਹ ॥ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਆਪੁ
ਬੁਝੀਐ ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੇ ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ ਪੂਜ ਕਰੇ ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ ਕੁੰਗੂ ਚੰ
ਨਣੁ ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਭੁ
ਖਿਆ ਦੇਇ ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥
ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ
ਅਮਰ ਸਭਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ
ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ
ਮੰਨਿਐ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸ

ਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਪੁਰੀਆਖੰਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਧਿਆ
ਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸ
ਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਕਿਸਨੋਕਰਤਾਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਰਹਾਏਆਪਣੈਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣੇਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹੈਹੈਆਖਾਂਕੋ
ਟਿਕੋਟਿਕੋਟੀਹੂਕੋਟਿਕੋਟਿ॥ਆਖੂੰਆਖਾਂਸਦਾਸਦਾਕਹਣਿਨਆਵੈਤੋਟਿ॥ਨਾਹਉਥਕਾਂਨਠਾਕੀਆਏਵ
ਡਰਖਹਿਜੋਤਿ॥ਨਾਨਕਚਸਿਅਹੁਚੁਖਬਿੰਦਉਪਰਿਆਖਣੁਦੋਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਕੁਲੁਉਧਰੈਸ
ਭੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੰਗਤਿਉਧਰੈਜਿਨਰਿਦੈਵਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨ
ਰਸਨਰਸਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਖਭੁਖਗਈਜਿਨਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆ
ਜਿਨਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਭੇਰਾਤੀਸਭਿਦਿਹਸਭਿਥਿਤੀਸਭਵਾਰ॥ਸਭੇਪਾ
ਣੀਪਉਣੁਸਭਿਅਗਨੀਪਾਤਾਲ॥ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭਿਲੋਅਲੋਅਅਕਾਰ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀ
ਕੇਤੜਾਕਹਿਨਸਕੀਜੈਕਾਰ॥ਆਖਹਿਥਕਹਿਆਖਿਆਖਿਕਰਿਸਿਫਤੀਵੀਚਾਰ॥ਤ੍ਰਿਣੁਨਪਾਇਓਬਪੁੜੀ
ਨਾਨਕੁਕਹੈਗਵਾਰ॥੧॥ ਮਃ੧॥ਅਖੀਪਰਣੈਜੇਫਿਰਾਂਦੇਖਾਂਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਪੁਛਾਗਿਆਨੀਪੰਡਿਤਾਂਪੁਛਾਬੇ
ਦਬੀਚਾਰ॥ਪੁਛਾਦੇਵਾਂਮਾਣਸਾਂਜੋਧਕਰਹਿਅਵਤਾਰ॥ਸਿਧਸਮਾਧੀਸਭਿਸੁਣੀਜਾਇਦੇਖਾਂਦਰਬਾਰੁ॥
ਅਗੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਨਿਰਭਉਭੈਵਿਣੁਸਾਰੁ॥ਹੋਰਕਚੀਮਤੀਕਚੁਪਿਚੁਅੰਧਿਆਅੰਧੁਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਕਰਮੀਬੰਦਗੀਨਦਰਿਲੰਘਾਏਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਦੁਰਮਤਿਗਈਮਤਿਪਰਗ
ਟੀਆਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਹਉਮੈਗਈਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਨਾਮੁਊਪਜੈਸਹਜੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤੰਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਹੋਰੁਸਰੀਕੁਹੋਵੈਕੋਈਤੇਰਾਤਿਸੁਅਗੈਤੁਧੁਆਖਾਂ॥ਤੁਧੁਅਗੈਤੁ
ਧੈਸਾਲਾਹੀਮੈਅੰਧੇਨਾਉਸੁਜਾਖਾ॥ਜੇਤਾਆਖਣੁਸਾਹੀਸਬਦੀਭਾਖਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਬਹੁਤਾ
ਏਹੋਆਖਣੁਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂਨਸਿਆਕਿਆਚਾਕਰੀਜਾਂਜੰਮੇਕਿਆਕਾਰ॥ਸਭਿਕਾ
ਰਣਕਰਤਾਕਰੇਦੇਖੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੇਚੁਪੈਜੇਮੰਗਿਐਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਿਮੰਗਤੇਫਿਰਿਦੇ
ਖਹਿਆਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਜੀਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਰਤਿਊਪਜੈ
ਨਾਮੇਮਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਗੁਣਉਚਰੈਨਾਮੇਸੁਖਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁ
ਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਫਿਰਿਦੁਖੁਨਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਸਾਲਾਹੀਐਪਾਪਾਂਮਤਿਧੋਈ॥
ਨਾਨਕਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਣ
ਪੜ੍ਹੰਤਾ॥ਪੂਕਾਰੰਤਾਅਜਾਣੰਤਾ॥ਜਾਂਬੂਝੈਤਾਂਸੂਝੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਕੂਕਨਹੋਈ॥੧॥ਮਃ੧॥ਜਾਂ
ਹਉਤੇਰਾਤਾਂਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰਾਹਉਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿ॥ਆਪੇਸਕਤਾਆਪੇਸੁਰਤਾਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਵਹਿ॥ਆ

ਪੇਖੈਜੋਆਪੇਸਚੇਰਚਨਾਰਚਿਰਚਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸਚਨਾਮਬਿਨੁਕੀਤਾਈਸਚੁਪਵੈਧੁਰਿਲੇਖੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤਾਮਿਤਿਰੰਜਾਣੁਅਲਖੁਹੈਕਿਉਲਖਿਆਜਾਈ॥ਤਾਮਿਤਿਰੰਜਾਣੁਤਾਲਿਖੈਕਿਉਪਾਈਐਭਾਈ॥ਤਾਮਿਤਿਰੰਜ
ਣੁਵਡਭਾਗਵਤਿਆਸਭਠਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐਹਿਰਦੈਦੇਇਦਿਖਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ
ਗੁਰਮਿਲੀਐਭਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਕਲਿਹੋਈਕੁਤੇਮੁਹੀਖਾਜੁਹੋਆਮੁਰਦਾਰੁ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬੋਲਿ
ਭਉਕਣਾਚੂਕਾਧਰਮੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਿਨਜੀਵੰਦਿਆਪਤਿਨਹੀਮੁਇਆਮੰਦੀਸੋਇ॥ਲਿਖਿਆਹੋਵੈਨ
ਨਕਾਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਰੰਨਾਹੋਈਆਬੋਧੀਆਪੁਰਸਹੋਏਸਈਆਦ॥ਸੀਲੁਸੰਜਮੁਸੁਚ
ਭੰਨੀਖਾਣਾਖਾਜੁਅਹਾਜੁ॥ਸਰਮੁਗਇਆਘਰਿਆਪਣੈਪਤਿਉਠਿਚਲੀਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਏਕੁਹੈਅਉ
ਰੁਨਸਚਾਭਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਿਭਸਮਲੇਪਨਕਰੇਅੰਤਰਿਗੁਬਾਰੀ॥ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਬਹੁਭੇਖਕ
ਰੇਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬਸਬਦੁਨਊਚਰੈਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਲਾਲਚੁਭਰਮੁਹੈਭਰ
ਮੈਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਈਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੋਵੈਲਖ
ਜੀਵਣੁਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਚਾਉ॥ਵਿਛੁੜਿਆਵਿਸੁਹੋਇਵਿਛੋੜਾਏਕਘੜੀਮਹਿਜਾਇ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿ
ਆਮਿਠਾਖਾਜੈਭੀਫਿਰਿਕਉੜਾਖਾਈ॥ਮਿਠਾਖਾਧਾਚਿਤਿਨਆਵੈਕਉੜਤਣੁਧਾਇਜਾਇ॥ਮਿਠਾਕਉੜ
ਾਦੋਵੈਰੋਗ॥ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਿਗੁਤੇਭੋਗ॥ਝਖਿਝਖਿਝਖਣਾਝਗੜਾਝਾਖ॥ਝਖਿਝਖਿਜਾਹਿਝਖਹਿਤਿਨਪ
ਾਸਿ॥੧॥ਮ:੧॥ਕਾਪੜੁਕਾਠੁਰੰਗਾਇਆਰਾਂਗਿ॥ਘਰਗਚਕੀਤੇਬਾਗੇਬਾਗ॥ਸਾਦਸਹਜਕਰਿਮਨੁਖੇਲਾ
ਇਆ॥ਤੈਸਹਪਾਸਹੁਕਹਣੁਕਹਾਇਆ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਕਉੜਾਖਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਉੜੈਤਨਿਰੋਗੁਜਮਾ
ਇਆ॥ਜੇਫਿਰਿਮਿਠਾਪੇੜੈਪਾਇ॥ਤਉਕਉੜਤਣੁਚੂਕਸਿਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਲਿਖਿਆਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਮੈਲੁਕਪਟੁਹੈਬਾਹਰੁਧੋਵਾਇਆ॥ਕੂੜੁਕਪਟੁ
ਕਮਾਵਦੇਕੂੜੁਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਅੰਦਰਿਹੋਇਸੁਨਿਕਲੈਨਹਛਪੈਛਪਾਇਆ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲ
ਗਿਆਫਿਰਿਜੂਨੀਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੋਬੀਜੈਸੋਖਾਵਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮ: ੨॥
ਕਥਾਕਹਾਣੀਬੇਦੀਆਣੀਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਚਾਰੁ॥ਦੇਦੇਲੈਣਾਲੈਲੈਦੇਣਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰ॥
ਉਤਮਮਧਿਮਜਾਤੀਜਿਨਸੀਭਰਮਿਭਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਵਖਾਣੀਗਿਆਨਧਿਆਨਵਿ
ਚਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀਸੁਰਤੀਕਰਮਿਧਿਆਈ॥ਹੁਕਮੁਸਾਜਿਹੁਕਮੈਵਿਚਿਰਖੈਹੁ
ਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਅਗਹੁਹਉਮੈਤੁਟੈਤਾਕੋਲਿਖੀਐਲੇਖੈ॥੧॥ਮ:੧॥ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੇਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸੁਰ
ਗੁਨਰਕਕਾਬੀਉ॥ਜੋਬੀਜੈਸੋਉਗਵੈਖਾਂਦਾਜਾਣੈਜੀਉ॥ਗਿਆਨੁਸਲਾਹੇਵਡਾਕਰਿਸਚੋਸਚਾਨਾਉ॥ਸ
ਚੁਬੀਜੈਸਚੁਉਗਵੈਦਰਗਹਪਾਈਐਥਾਉ॥ਬੇਦੁਵਪਾਰੀਗਿਆਨੁਰਾਸਿਕਰਮੀਪਲੈਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਰਾਸੀਬਾਹਰਾਲਦਿਨਚਲਿਆਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿੰਮੁਬਿਰਖੁਬਹੁਸੰਚੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ॥

॥ ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥
ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥
ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰ ਕੀ ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋ
ਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ
॥ ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਤਾ
ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਿ
ਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁ
ੜਹਿ ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥
ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਜਿਤੁ ਦਿ
ਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ਕੋਈ ਹਾਰੈ
ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਆਨੇ੍ਹਰੁ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿ
ਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ ਸਚੈ ਸ
ਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ ਅਕਲੀ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਅਕਲੀ ਪੜਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ
ਰਾਹੁ ਏਹੁ ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ ਝਿੰਙ
ਨਹ ਹੋਵਹਿ ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥

ਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਚਉਕਾ ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਉਮੀ ਨੇਮੁ ਸ
ਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਚਰੈ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਦੁਆ
ਦਸੀ ਪੰਚ ਵਸਿਗਤੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ
ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ਪਰ ਦਰਬੁ
ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ਪਛੁ
ਤਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਹੂਣਾ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ ਫਕਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥
ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ ਤਾ ਕੈ ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ ਘਾਲਿ ਖਾਇ ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ
ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀ
ਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ
ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ
ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾ
ਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇ
ਓ ਸਾਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾ
ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਾਨ ਮਲੂਕ
ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮੁ
ਠੀ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥
ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ

ਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਧਨੁਨਾਮੁਨਤਾਇਕੁਨਾਉਪਹੈਪੂਰੈਕੋਈਧੀਚਾਰੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਨਾਗੋਆਵਣੁਨਾਗੋਜਾਣਾਹਰਿਹੁ
ਕਮੁਪਾਇਆਕਿਆਕੀਜੈ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਸੋਈਲੈਜਾਇਗਾਰੋਸੁਕਿਸੈਸਿਉਕੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਭਾਣਾ
ਮੰਨੇ ਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸਦਾਸਲਾਹਿਹੁਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੜ੍ਹਿਕਾਇਆਸੀਗਾਰਬਹੁਭਾਂਤਿਬਣਾਈ॥ਰੰਗਪਰੰਗਕਤੀਫਿਆਪਹਿਰਹਿਧਰਮਾਈ॥ਲਾਲਸੁਪੇਦ
ਦੁਲੀਚਿਆਬਹੁਸਭਾਬਣਾਈ॥ਦੁਖੁਖਾਣਾਦੁਖੁਭੋਗਣਾਗਰਬੈਗਰਬਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਅੰ
ਤਿਲਏਛਡਾਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਹਜੇਸੁਖਿਸੁਤੀਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗਲਿ
ਲਾਇ॥ਦੁਬਿਧਾਚੂਕੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸੇਕੰਠਿਲਾਏਜਿਭੰਨਿਘ
ੜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਸੇਹੁਣਿਆਣਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕਿਆਜਪੁਜਾ
ਪਹਿਹੋਰਿ॥ਬਿਸਟਾਅੰਤਰਿਕੀਟਸੇਮੁਠੇਧੰਧੈਚੋਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਝੂਠੇਲਾਲਚਹੋਰਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਨਾਮੁਮੰਨਿਅਸਥਿਰੁਜਗਿਸੋਈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਚਿਤਵੈਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥
ਰੋਮਿਰੋਮਿਹਰਿਉਚਰੈਖਿਨੁਖਿਨੁਹਰਿਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਨਿਰਮਲੁਮਲੁਖੋਈ॥ਨਾਨ
ਕਜੀਵਦਾਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਅਮਰਾਪਦੁਹੋਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬਹੁਕ
ਰਮਕਮਾਵਹਿਹੋਰਿ॥ਨਾਨਕਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਜਿਉਸੰਨੀਉਪਰਿਚੋਰ॥੧॥ਮਃ੫॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੜੀ
ਆਕਾਸੁਸੁਹੰਦਾਜਪੰਦਿਆਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਿਹੂਣਿਆਤਿਨ੍ਹਤਨਖਾਵਹਿਕਾਉ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਨਾਮੁਸਲਾਹਨਿਭਾਉਕਰਿਨਿਜਮਹਲੀਵਾਸਾ॥ਓਇਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਵਨੀਫਿਰਿਹੋਹਿਨਬਿਨਾਸਾ॥
ਹਰਿਸੇਤੀਰੰਗਿਰਵਿਰਹੇਸਭਸਾਸਗਿਰਾਸਾ॥ਹਰਿਕਾਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸਾ॥ਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਪਾਸਾ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਜਿਚਰੁਇਹੁਮਨੁਲਹਰੀਵਿਚਿਹੈਹ
ਉਮੈਬਹੁਤੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸੇਵਾਥਾਇਨਪਵਈਤਿਸਕੀ
ਖਪਿਖਪਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜੋਸਿਰੁਧਰੇਉਤਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿ
ਲਏਸਬਦੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸੋਜਪੁਤਪੁਸੇਵਾਚਾਕਰੀਜੋਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇ
ਲਿਲਏਆਪਤੁਗਵਾਵੈ॥ਮਿਲਿਆਕਦੇਨਵੀਛੁੜੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋ
ਬੂਝਸੀਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਲੇਖੇਵਿਚਿਹੈਮਨਮੁਖੁਅਹੰਕਾਰੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਕਦੇਨਚੇਤਈਜਮਕਾਲੁਸਿਰਿਮਾਰੀ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਲਦੇਬਹੁਭਾਰੀ॥ਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਡਰਾ
ਵਣਾਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹਰਿਨਾਮਿਉਧਾਰੀ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਵਿ
ਣੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅਨੁਬਹੁਦੂਜੈਭਾਇਵਿਕਾ
ਰ॥ਇਕਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਤਿਸਜਨਕਉਕਰਹਿਸਭਿਨਮਸਕਾਰ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆ

ਇਤੁਅੰਤਰਿਗਿਜੇਭੁਪਾਵਹਿਸਿਖਭੁਆਰ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਸਾਰਿਆਸਚੁਮਰਣਾਹਰਿਨਾ
ਮੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆਅੰਦਰਿਦੁਖੁਸਹਾਮੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿ
ਨਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਰਾਮੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਲੇਖਾਪੜੀਐਹਰਿਨਾਮੁਫਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥ਪੁਛਿਨਸ
ਕੈਕੋਇਹਰਿਦਰਿਸਦਢੋਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਿਲੈਦੇਭੇਟਸੇਵਕੁਨਿਤਹੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਮਹਲੁਪਾਇਆਪ
ਤਿਪਰਗਟੁਲੋਈ॥ਨਾਨਕਅਨਹਦਧੁਨੀਦਰਿਵਜਦੇਮਿਲਿਆਹਰਿਸੋਈ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥
ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਜੇਕਰੇਸੁਖੀਹੂਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਭਉਕਟੀਐਨਾਨਕਪਾਵਹਿਪਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸ
ਚੁਪੁਰਾਣਾਨਾਥੀਐਨਾਮੁਨਮੈਲਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲੈਬਹੁੜਿਨਆਵਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾ
ਰਿਐਆਵਣਜਾਣਾਦੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਦਾਨੁਹਰਿਦੇਹੁਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੀ
ਪਿਆਸਹੈਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਜੀਵਊਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਾਂਮਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿ
ਖਾਲਿਆਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਇ॥ਸੁਤਿਆਆਪਿਉਠਾਲਿਦੇਇਨਾਨਕਲਿਵਲਾਇ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਮਨਮੁਖਬੋਲਿਨਜਾਣਨੀਓਨਾਅੰਦਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਥਾਉਕੁਥਾਉਨਜਾਣਨੀਸਦਾਚਿਤਵ
ਹਿਬਿਕਾਰ॥ਦਰਗਹਲੇਖਾਮੰਗੀਐਓਥੈਹੋਹਿਕੂੜਿਆਰ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਅਨੁਆਪਿਕਰੇਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਸਭੁਵਰਤੈਆਪਿਸਚਿਆਰੁ॥੧॥ਮਃ੩॥ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨੀਅਰਾਧਿ
ਆਜਿਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ਆਸਕਰੇਸਭੁਲੋਕੁਬਹੁਜੀਵਣੁਜਾਣਿਆ॥ਨਿਤਜੀਵਣਕਉਚਿਤੁਗੜ੍ਹਮੰਡਪਸਵਾਰਿ
ਆ॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਪਾਵਮਾਇਆਹਿਰਿਆਣਿਆ॥ਜਮਕਾਲੁਨਿਹਾਲੇਸਾਸਆਵਘਟੈਬੇਤਾ
ਲਿਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਹਰਿਗੁਰਰਖਵਾਲਿਆ॥੩੦॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪੜਿਪੜਿਪੰ
ਡਿਤਵਾਦੁਵਖਾਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇ॥ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕ
ਸਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਜੇਚਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਏਨਿਰਾਸਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਅਲਿਪਤਲਿਵਲਾਇਆ॥ਓਨਾ
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਸੇਤੀਸਦਾਰਵਿਰਹੇਧੁਰਿਲਏਮਿਲਾਇਆ॥
੩੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਥੈਟਿਕੈ
ਹੋਰਥੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅੰਨ੍ਹੇਵਸਿਮਾਣਕੁਪਇਆਘਰਿਘਰਿਵੇਚਣਜਾਇ॥ਓਨਾਪਰਖਨਆਵ

ਦੀਆ ਛੁਟਨ ਪਛੋਤਾਇ॥ ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖਣ ਆਵਦੀ ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਾਇ ਇਉ ਪਰਖਾਇ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਨ
ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ਤ ਉਤਿ ਤਿਪਿ ਪਛੋਤਾਇ॥ ਘਰਿ ਹੋਂਦੈ ਧਨਿ ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ਬਿਨੁ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ॥ ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਆ
ਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ॥
੧॥ ਮਃ ੩॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿ
ਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿ
ਵਾਰੇ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ਅੰਤਰਿ [illegible]॥
[illegible] ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ॥ ਮਨਮੁਖ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚੈ ਸ
ਬਦਿ ਸਵਾਰੇ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ
ਵਧਾਇਆ॥ ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ॥ ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ॥
ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ
ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਹਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਅੰਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪ
ੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ
ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ॥
ਦਿਸਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥
੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ॥ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ
ਮਤਿ ਗਈ ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ
ਬਿੰਦ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ॥੨॥ ਮਃ ੪॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮ
ਝਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ॥
ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ॥ ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ

ਆਪੇਪਾਵੈਥਾਇ।ਹਰਿਤਿਸੁਕਿਹੁਧਿਆਵਹੁਸੰਤਜਨਹੁਜੋਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ।ਹਰਿਕੀਗਤਿਭਗਤਿਅ
ਨੰਦਹੈਸਦਾਸੁਖਵਸੈਮਨਿਆਇ।ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਦੁਖਭੁਖਲਹਿਜਾਇ।ਜ
ਨਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੈਗਾਇਗੁਣਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਹੁਸੁਭਾਇ।੨। ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦਾਤਿਨਿਤਦੇਵੈਚ
ੜੈਸਵਾਈਆ।ਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿਦਇਆਲੁਨਛਪੈਛਪਾਈਆ।ਹਿਰਦੈਕਵਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਉਨਮਨਿ
ਲਿਵਲਾਈਆ।ਜੇਕੋਕਰੇਉਸਦੀਰੀਸਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈਆ।ਨਾਨਕਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਪੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਆ।੩੪। ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਅਮਰੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸੁਨਾਲਿਸਿਆ
ਣਪਨਚਲਈਨਹੁਜਤਿਕਰਣੀਜਾਇ।ਆਪੁਛੋਡਿਸਰਣਾਇਪਵੈਮੰਨਿਲਏਰਜਾਇ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਮੁਡੰਡੁਨਲਗਈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ।ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾ
ਇ।੧।ਮ:੩।ਦਾਤਿਜੋਤਿਸਭਸੂਰਤਿਤੇਰੀ।ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਹਉਮੈਮੇਰੀ।ਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਵਹਿਲੋਭਿਮੋਹਿਵਿਆਪੇਹਉਮੈਕਦੇਨਚੂਕੈਫੇਰੀ।ਨਾਨਕਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਾਈ
ਗਲਚੰਗੇਰੀ।੨।ਪਉੜੀਮ:੫॥ ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇ
ਆਪ੍ਰਭੁਦੇਵਣਹਾਰੁ।ਭਾਗੁਪੂਰਾਤਿਨਜਾਗਿਆਜਪਿਆਨਿਰੰਕਾਰੁ।ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਲਗਿਆਤ
ਰਿਆਸੰਸਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਿਫਤਿਸਲਾਹਕਰਿਪ੍ਰਭਕਾਜੈਕਾਰੁ।੩੫॥ ਸਲੋਕਮ:੫॥ ਸਭੇਜੀਅ
ਸਮਾਲਿਅਪਣੀਮਿਹਰਕਰੁ।ਅੰਨੁਪਾਣੀਮੁਚੁਉਪਾਇਦੁਖਦਾਲਦੁਭੰਨਿਤਰੁ।ਅਰਦਾਸਿਸੁ
ਣੀਦਾਤਾਰਿਹੋਈਸਿਸਟਿਠਰੁ।ਲੇਵਹੁਕੰਠਿਲਗਾਇਅਪਦਾਸਭਹਰੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ
ਪ੍ਰਭਕਾਸਫਲੁਘਰੁ।੧॥ਮ:੫।ਵੁਠੇਮੇਘਸੁਹਾਵਣੇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਕਰਤਾਰਿ।ਰਿਜਕੁਉਪਾਇ
ਓਨੁਅਗਲਾਠਾਂਢਿਪਈਸੰਸਾਰਿ।ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਸਿਮਰਤਅਗਮਅਪਾਰ।ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰ।ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰ।
੨।ਪਉੜੀ॥ ਵਡਾਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਵਡੀਵਡਿਆਈ।ਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਵਿਗਸਿਆਅੰਤਰਿਸਾਂ
ਤਿਆਈ।ਸਭੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪੇਹੈਭਾਈ।ਆਪਿਨਾਥੁਸਭਨਥੀਅਨੁਸਭਹੁਕਮਿਚਲਾਈ।
ਨਾਨਕਹਰਿਭਾਵੈਸੋਕਰੇਸਭਚਲੈਰਜਾਈ।੩੬। ਸਲੋਕਵਾਰਿਤਾਲਿ।੭੪। ਸਾਰੰਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ।
੧੫੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਵਾਰੁ੧॥ ਜੁਮਲਾ੧੬੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਸਾਰੰਗੁ
ਬਾਣੀਭਗਤਾਂਕੀਕਬੀਰਜੀ। ਕਹਾਨਰਗਰਬਸਿਥੋਰੀਬਾਤ।ਮਨਦਸਨਾਜੁਟਕਾਚਾਰਿਗਾਂਠੀਐ
ਟੇਢੌਟੇਢੌਜਾਤੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਹੁਤੁਪ੍ਰਤਾਪੁਗਾਂਉਸਉਪਾਏਦੁਇਲਖਟਕਾਬਰਾਤਿ।ਦਿਵਸਚਾ
ਰਿਕੀਕਰਹੁਸਾਹਿਬੀਜੈਸੇਬਨਹਰਪਾਤ।੧।ਨਾਕੋਊਲੈਆਇਓਇਹੁਧਨੁਨਾਕੋਊਲੈਜਾਤ।ਰਾ
ਵਨਹੂੰਤੇਅਧਿਕਛਤ੍ਰਪਤਿਖਿਨਮਹਿਗਏਬਿਲਾਤ।੨।ਹਰਿਕੇਸੰਤਸਦਾਥਿਰੁਪੂਜਹੁਜੋਹਰਿਨਾਮਜ

ਪਾਤ॥ ਜਿਤ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ
ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ
ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਸਤੋ ਜਾਇ ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ ਸੁ
ਹਸੈ॥ ਬਸਤੋ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸੁ ਊਜਰੁ ਊਜਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਬਸੈ॥੧॥ ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ਕੂਪ ਤੇ ਮੇ
ਰੁ ਕਰਾਵੈ॥ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ॥੨॥ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾ
ਰੀ॥ ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ॥ ਕਹੁ ਕ
ਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇ
ਉ ਜੀ ਕੀ॥ ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ॥ ਭੂਲੌ ਰੇ ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਪਾਨੀ
ਮਹਿ ਰਹੈ॥ ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ॥ ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ॥ ਐਸੇ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਬ
ਧਿਓ ਮੋਹ॥੧॥ ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ॥ ਮਧੁ ਲੀਨੋ ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ॥ ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ਸੰਚੈ
ਖੀਰੁ॥ ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ਦੁਹਿ ਲੇਇ ਅਹੀਰੁ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਸ੍ਰਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਮਾਇਆ ਲੈ ਗਾਡੈ
ਧਰੈ॥ ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮੂੜ੍ਹ॥ ਧਨੁ ਧਰਤੀ ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜ
ਰੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ॥ ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ॥੪
॥੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ ਹੋਡ ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ॥ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿ
ਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਨ ਦੇਉ ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ॥ ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ਕਹ
ਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ॥੧॥ ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਤੂੰ ਮੇਰੋ
ਠਾਕੁਰੁ ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ॥ ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋ
ਚਨ ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ ਨ ਛੂਟੈ
ਮੋਹਿ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੋ ਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ॥੧॥ ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ
ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਮੇਰੇ ਦਾਸ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ॥੨॥੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰੰਗ ਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਤੈ ਨਰ ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ॥ ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ
ਦੀਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂ
ਟੀ ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ॥੧॥ ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾ
ਇ ਅਪਕੀਰਤਿ ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ ਸਾਧੀ॥੨॥ ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ॥
ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ ਨ ਚਾਲੀ॥੩॥੧॥ ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬੇਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਸੂਰਦਾਸ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰ

ਪਿ ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ਪਾਏ ਹੈ ਸਗ
ਲੇ ਥੋਕ ॥ ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾ
ਹਤ ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ ਸੂਰਦਾਸ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਰੰਗ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ
ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ ਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ
॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥ ਭਗਤਾ ਕੇ ਸਾਰੰਗ ਰਾਗੁ ਮਣਾ ੮

੧ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂ
ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ
ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁ
ਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥
੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ
ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇ
ਹੀ ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਘ
ਨਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ
ਹੀਅਰੈ ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਭਈ ਬੈ
ਰਾਗਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥
੩॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪ
ਰਧਨ ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾ
ਇਆ ॥ ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇ
ਆ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਰਥਿ ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨਾਤੇ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ਤੂ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥ ਹਮ ਥਾਰੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਧਨੁ ਪਰ ਲੋਭਾ ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ ਕਾਇਆ ਅਗਨਿ ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ ਅਣਡੀਠਾ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਦਰਿ ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ

ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੫॥
ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿ
ਰੈ ਸੋਇ॥੬॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ॥ ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ॥
ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ॥ ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥੧॥ ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲਗੈ ਨ
ਬੀਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਤਾਂ ਤਨਿ ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ॥ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥ ਵੈ
ਦੁ ਨ ਭੋਲੇ ਦਾਰੂ ਲਾਇ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ॥ ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ॥ ਸਾਸਿ ਗਇਐ ਕਾ
ਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ॥ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ॥ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਅੰਸੁ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੪॥੨॥੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁ
ਮਹੁਰਾ ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪੀਸਣੁ ਹਥਿ ਦਾਨੁ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜਮੁ
ਮਾਰੈ ਠੇਹ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਛਾਂ
ਵ॥ ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ॥ ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ॥ ਓਥੈ ਦਿਹੁ ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ॥੨॥ ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ਸਿਉ ਮੇਲੁ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ॥
੩॥ ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ॥
੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ॥੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ਬੋਲੈ ਬੈਣ॥ ਲੰਮਾ ਨਕੁ ਕਾ
ਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ ਭੈਣ॥੧॥ ਊਡਾਂ ਊਡਿ ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ॥ ਅਤਿ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ॥ ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ॥੩॥ ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾ
ਇਗਾ ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ॥ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਜਪੀਐ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ॥ ਸਚਿ
ਸਮਾਵੈ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ॥੪॥੪॥੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩॥ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ॥੧॥ ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ॥ ਏਹਾ
ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ॥ ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ॥੨॥ ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ॥ ਹੋਹੁ
ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ॥੩॥

ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾ
ਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਜਿਨੀ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਸਦਾਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾ
ਆਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿ
ਨਭਾਇ॥ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨਹੋਵਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿ
ਰਾਹਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਐਮਨੁਮਰਿਰਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾ
ਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਚਉਥੈਪਦਿਵਾਸਾਹੋਇਆਸਚੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹੈਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਹਰਿਦਰਿਸੋ
ਭਾਪਾਇ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁ
ਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮਨਮੁਖਸਦਾਵਿਛੁੜੇਫਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸਹੀਨਾਲਿ॥ਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਹੈਸਿਰਿਮਾਰੇਜਮਕਾਲਿ॥
ਗੁਰਮਤਿਸਤਸੰਗਤਿਨਵਿਛੁੜਹਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੨॥ਸਭਨਾਕਰਤਾਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇ
ਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਤੂਆਪੇਸਭੁਕਿਛੁਜਾ
ਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਨਦਰੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿ
ਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੇਹੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਵਡੀਵ
ਡਿਆਈਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਵੀਚਾ
ਰਿ॥ਤਜਿਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹਉਮੈਬਿਖੁਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਣੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾ
ਮਨਾਮਕਾਹੋਰੁਦਾਤਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਵਿਆ
ਰਿਦਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਇਹੁਮਨੁਭੇਦਿਆਹਿਰਦੈਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਮੇ
ਰਾਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਰਿੰ
ਗਪਾਣੀ॥੩॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿ
ਆਸੁਆਮੀਮਨਹੀਮੰਨੁਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਏਕੋ

ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੀ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ਜਗਿ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗਣ ਗੰਧ
ਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦੇ ਗਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁ
ਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਇਹੁ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ
ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾ
ਤਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈਆਂ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਤੁਕੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾ
ਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ
ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ
ਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ
ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾ
ਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹ
ਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ
ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਦੂਖਨਿਵਾਰਣੁਸਬਦੇਪਾਇਆਜਾਈ॥ ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦਾਬੈਰਾ
ਗੀਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਮਨਰੇਮਨਸਿਉਰਹਉਸਮਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਭੀਜੈਹਰਿਸੇ
ਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮਤਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ ਸਚੁਸੰਜ
ਮੁਕਰਣੀਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ ਆਪੇਸਬਦੁਸਚੁਸਾਖੀਆਪੇਜਿਨਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾ
ਈ॥ ਦੇਹੀਕਾਚੀਪਉਣੁਵਜਾਏਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈ॥੩॥ ਆਪੇਸਾਜੇਸਭਕਾਰੈਲਾਏਸੋਸਚੁਰ
ਹਿਆਸਮਾਈ॥ ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਕੋਈਕਿਛੁਨਾਹੀਨਾਮੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩॥
ਹਉਮੈਬਿਖੁਮਨੁਮੋਹਿਆਲਦਿਆਅਜਗਰਭਾਰੀ॥ ਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਹਉਮੈਬਿਖੁਹ
ਰਿਮਾਰੀ॥੧॥ ਮਨਰੇਹਉਮੈਮੋਹੁਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਹਰਿ
ਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਾਰਾਸਭਵਰਤੈਆਕਾਰੀ॥ ਤੁਰੀਆਗੁਣੁਸਤਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐਨਦਰੀਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੨॥ ਚੰਦਨਗੰਧਸੁਗੰਧਹੈਬਹੁਬਾਸਨਾਬਹਕਾਰਿ॥ ਹਰਿਜਨਕਰਣੀ
ਊਤਮਹੈਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਬਿਸਥਾਰਿ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਠਾਕੁਰਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿ
॥ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਜਪਿਆਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੯॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ਘਰੁ੨॥ ਇਹੁਮਨੁਗਿਰਹੀਕਿਇਹੁਮਨੁਉਦਾਸੀ॥ ਕਿਇਹੁਮਨੁਅਵਰਨੁਸਦਾ
ਅਵਿਨਾਸੀ॥ ਕਿਇਹੁਮਨੁਚੰਚਲੁਕਿਇਹੁਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ ਇਸੁਮਨਕਉਮਮਤਾਕਿਥਹੁਲਾਗੀ॥੧॥ ਪੰ
ਡਿਤਇਸੁਮਨਕਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਅਵਰੁਕਿਬਹੁਤਾਪੜਹਿਉਠਾਵਹਿਭਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਇਆਮ
ਮਤਾਕਰਤੈਲਾਈ॥ ਏਹੁਹੁਕਮੁਕਰਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁਭਾਈ॥ ਸਦਾਰਹਹੁ
ਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਤਿਹਾਗੁਣਾਕੀਪੰਡਉਤਾਰੈ॥ ਅਨਦਿਨੁਏਕੋਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਓਹੁਦੀਖਿਆਲੇਇ॥ ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਧਰੇਇ॥ ਸਦਾਅਲਗੁਰਹੈਨਿਰਬਾਣੁ॥ ਸੋਪੰਡਿ
ਤੁਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ॥੩॥ ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਏਕੁਵਖਾਣੈ॥ ਜਾਂਏਕੋਵੇਖੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥ ਜਾਕਉਬਖ
ਸੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥ ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆਕੋਇ॥ ਸੋਈਮੁਕ
ਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਇ॥ ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਇ॥੫॥
੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾ
ਈ॥ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਪਿਆਰੁ॥ ਅੰਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੁ॥ ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥
ਦਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੂ

ਲੋਭਹੁਮਾਇਆ।ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਅੰਧੁਵਧਾਇਆ।ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ।ਆਪੇਰ
ਰਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ।ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ।ਤਜਰਹਹੁਰਿਹਰਿਦੁਪਰਦਵਾਰਾ।ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਣਾ।੪।੨।੧੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਜੀਵਤਮੁਕਤਿਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ।ਹਰਿਕੀਭ
ਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ।ਹਉਤਿਨਕੇਸਦਲਾਗਾਪਾਇ।੧।ਹਉ
ਜੀਵਾਂਸਦਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ।ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ।ਮਨਮੁਖਮੋਹੇਮੁਗਧਗਵਾਰ।ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿ
ਹਾਇ।ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ।੨।ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ।ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲ
ਪਟਾਈ।ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈਰਸਨਰਸਾਇ।੩।ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ।
ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ।ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੋਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ।ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ।੪
੩।੧੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ।ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਹੈ।ਬੰਧਨਤੋੜੇ
ਮੁਕਤਿਘਰਿਰਹੈ।ਗੁਰਸਬਦੀਅਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ।੧।ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ।ਲਾਹਾਕਲ
ਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ।੧।ਰਹਾਉ।ਬਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿਨੁਬਿਲਲਾਇ।ਬਿਨੁਪਿ
ਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ।ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆਨਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਂਮਿਲੈਸੁਭਾਇ।੨।ਨਾਮ
ਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁਪਾਇ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੁਖਨਜਾਇ।ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ।
ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ।੩।ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ।ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾ
ਪਾਰੁ।ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ।ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋ
ਇ।ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ।ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰ
ਲਾਕੋਇ।੫॥੪।੯॥੧੩॥੨੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ਘਰੁ੧
ਚਉਪਦੇ। ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ।ਸਭਆਸਾ
ਮਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ।੧।ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀਤਾਰੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਦੇ
ਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
ਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾਗੀਗਾਰੀ।ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕ
ਰਿਮਹਤਾਰੀ।੨।ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ।ਗੁਰਿਡੀਠੈ
ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿਮਹਤਾਰੀ।੩।ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉ
ਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ।੪।੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪
ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ।ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਭਰੇ

ਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ ਤੀਰਥਿਅਠਿਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਹਰਨਵੀਤਪੈਭਗੀਰਥਿਆਣੀ
ਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ ਕਾਂਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਿ
ਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥
੩॥ ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈ
ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀ
ਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥
ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ॥ ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ ਹਰਿਕਾਜ
ਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧ
ਰੈ॥ ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰ
ਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ ਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿ
ਮੜਾਸਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣਾਵੈ॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁਬਿਧਿਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆ
ਵੈ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਉਪਰਤਖਿਹਰਿਮੂਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵੈ॥ ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋ
ਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤ
ਭਲੇਭਲਭਾਂਤਿ॥ ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਜਾਂਤਿ॥੧॥ ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁ
ਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਂਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾ
ਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਂਤਿ॥ ਜਿਉਜਲਦੁਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾਤਿ
ਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪ
ਟੁਕਮਾਂਤਿ॥ ਤਿਨਕਉਕਿਆਕੋਈਦੇਇਖਵਾਲੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਤਿ॥੩॥ ਹਰਿਕਾਚਿ
ਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖਾਂਤਿ॥ ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿ

ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰੀਤਿ ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ
ਲਇਆ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ
ਭਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭ
ਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ
ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥
੪॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਜਲਤ
ਅਹੰਕਾਰੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿ
ਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲ
ਜਾਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਲੋਭ ਲ
ਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆ
ਗੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋ
ਹਿਥਾ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥
ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚ
ਹੁ ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮ੍ਰਿ
ਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਛੂਟਿ ਗਇਓ ਜਮ
ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ
ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥
ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਮਨਮੋਹਨ ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ
ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥੨॥੪॥੫॥੧੩॥
੫॥੩੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ਕਿਆ
ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ ਬਰਸੈ

ਮੇਘੁਸਖੀਘਰਿਪਾਹੁਨੁਆਏ॥ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕ
ਪ੍ਰਕਾਰਭੋਜਨਬਹੁਕੀਏਬਹੁਬਿੰਜਨਮਿਸਟਾਏ॥ਕਰੀਪਾਕਸਾਲਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਾਹੁਣਿਲਾਵਹੁਭੋਗੁਹਰਿਰਾਏ॥
੧॥ਦੁਸਟਬਿਦਾਰੇਸਾਜਨਰਹਸੇਇਹਿਮੰਦਿਰਘਰਿਅਪਨਾਏ॥ਜਉਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਰੰਗੀਲਉਆਇ
ਆਤਉਮੈਸਭਿਸੁਖਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸਭਾਓਟਗੁਰਪੂਰੇਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕੰ
ਤੁਰੰਗੀਲਾਪਾਇਆਫਿਰਿਦੂਖਨਲਾਗੈਆਏ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਖੀਰਅਧਾਰਿਬਾਰਿਕੁਜ
ਬਹੋਤਾਬਿਨੁਖੀਰੈਰਹਨੁਨਜਾਈ॥ਸਾਰਿਸਮਾਲਿਮਾਤਾਮੁਖਿਨੀਰੈਤਬਓਹੁਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਹਮਬਾਰਿ
ਕਪਿਤਾਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾ॥ਭੂਲਹਿਬਾਰਿਕਅਨਿਕਲਖਬਰੀਆਅਨਠਉਰਨਾਹੀਜਹਜਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰ
ਚਲਿਮਤਿਬਾਰਿਕਬਪੁਰੇਕੀਸਰਪਅਗਨਿਕਰਿਮੇਲੈ॥ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਰਖੈਅਨਦਸਹਜਿਤਬ
ਖੇਲੈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਬਾਰਿਕਭੂਖਕੈਸੀ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਮ
ਨਿਬਾਂਛੈਸੋਲੈਸੀ॥੩॥ਪਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਿਆਗਿਆਇਹਦੀਨੀਬਾਰਿਕਮੁਖਿਮਾਂਗੈਸੋਦੇਨਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿ
ਕੁਦਰਸੁਪ੍ਰਭਚਾਹੈਮੋਹਿਹਿਰਦੈਚਰਣਰਹਨਾ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਗਲਬਿਧੀਜੁ
ਰਿਆਹਰੁਕਰਿਆਤਜਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥ਕਾਰਜੁਸਗਲਅਰੰਭਿਓਘਰਕਾਠਾਕੁਰਕਾਭਾਰੋਸਾ॥੧॥
ਸੁਨੀਐਬਾਜੈਬਾਜਸੁਹਾਵੀ॥ਭੋਰੁਭਇਆਮੈਪ੍ਰਿਅਮੁਖਪੇਖਤਗ੍ਰਿਹਿਮੰਗਲਸੁਹਲਾਵੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨੂਆਲਾਇਸਵਾਰੇਥਾਨਾਪੂਛਉਸੰਤਾਜਾਏ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਮੈਪਾਹੁਨਮਿਲਿਓਭਗਤਿਕਰਉਨਿ
ਵਿਪਾਏ॥੨॥ਜਬਪ੍ਰਿਅਆਇਬਸੇਗ੍ਰਿਹਿਆਸਨਿਤਬਹਮਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਮੀਤਸਾਜਨਮੇਰੇਭਏ
ਸੁਹੇਲੇਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੩॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਭਏਅਨੰਦਾਗੁਰਿਕਾਰਜਹਮਰੇਪੂਰੇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਵਰੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਛੋਡਿਨਜਾਈਦੂਰੇ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਰਾਜਤੇਕੀਟਕੀਟਤੇਸੁ
ਰਪਤਿਕਰਿਦੋਖਜਠਰਕਉਭਰਤੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਛੋਡਿਆਨਕਉਪੂਜਹਿਆਤਮਘਾਤੀਹਰਤੇ॥੧॥
ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਦੁਖਿਦੁਖਿਮਰਤੇ॥ਅਨਿਕਬਾਰਭ੍ਰਮੇਬਹੁਜੋਨੀਟੇਕਨਕਾਹੂਧਰਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆ
ਗਿਸੁਆਮੀਆਨਕਉਚਿਤਵਤਮੂੜਮੁਗਧਖਲਖਰਤੇ॥ਕਾਗਰਨਾਵਲੰਘਹਿਕਤਸਾਗਰੁਬ੍ਰਿਥਾਕ
ਥਹਮਤਰਤੇ॥੨॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਸੁਰਸੁਰਜੇਤੇਕਾਲਅਗਨਿਮਹਿਜਰਤੇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਚਰਨਕਮ
ਲਨਕੀਤੁਮ੍ਹਨਡਾਰਹੁਪ੍ਰਭਕਰਤੇ॥੩॥੪॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ੫
ਦੁਪਦੇਘਰੁ੨ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਓਇਬੈਰਾਗੀਤਿਆਗੀ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਹਮਾਰੀਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਮੋਹਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਆਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਹਿਜਾਗੀ॥ਸੁਨਿ
ਉਪਦੇਸੁਭਏਮਨਨਿਰਮਲਗੁਨਗਾਏਰੰਗਿਰਾਂਗੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਦੇਇਕੀਏਸੰਤਮੀਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲਭ
ਏਬਡਭਾਗੀ॥ਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਬਰਨਿਨਸਾਕਉਰੇਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਗੀ॥੨॥੧॥ ੫॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਮੋਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਸੁਖਿਭਰਿਸੂਤੀਜਿਹਘਰਿਲਾ
ਲੁਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਅਵਗਨਪ੍ਰਭੁਸਦਾਦਇਆਲਾਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਕਿਆਚਤੁਰਾਈ॥ਕ
ਰਉਬਰਾਬਰਿਜੋਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਰਾਤੀਇਹਹਉਮੈਕੀਢੀਠਾਈ॥੧॥ਭਈਨਿਮਾਣੀਸਰਣਿਇਕਤਾਕੀ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖਦਾਈ॥ਏਕਨਿਮਖਮਹਿਮੇਰਾਸਭੁਦੁਖੁਕਾਟਿਆਨਾਨਕਸੁਖਿਰੈਨਿਬਿਹਾਈ॥੨
॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਬਰਸੁਮੇਘਜੀਉਤਿਲੁਬਿਲਮੁਨਲਾਇ॥ਬਰਸੁਪਿਆਰੇਮਨਹਿਸਧਾ
ਰੇਹੋਇਅਨੰਦੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੀਧਰਸੁਆਮੀਆਮੇਰੇਤੂਕਿਉਮਨਹੁਬਿਸਾਰੇ॥
ਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਚੇਰੀਕੀਨਿਆਈਸੋਭਨਹੀਬਿਨੁਭਰਤਾਰੇ॥੧॥ਬਿਨਉਸੁਨਿਓਜਬਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਬੇਗਿਆ
ਇਓਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੋਬਨਿਓਸੁਹਾਗੋਪਤਿਸੋਭਾਭਲੇਅਚਾਰੇ॥੨॥੩॥੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫
ਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੈਭਵਸਾਗਰੁਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਰਿਦੈਬਸਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਸਮਨਹਤੇਦੋਖੀਸਭਿਵਿਆਪੇਹਰਿਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਹਾਥੁਦੇਰਾਖਿਓਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਸਭਕਾਟੇਨਾਮੁਨਿਰਮਲੁਮਨਿਦੀਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾ
ਨੁਨਾਨਕਮਨਿਵਸਿਆਬਾਹੁੜਿਦੂਖਨਥੀਆ॥੨॥੪॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਪਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਅਪਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਦਇਆਲਅਨਗ੍ਰਹੁਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉਚਰਨ
ਤੁਮਾਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਿਦੈਤੁਹਾਰੀਆਸਾ॥ਸੰਤਜਨਾਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਮਨਿਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸਾ॥੧॥
ਬਿਛੁਰਤਮਰਨੁਜੀਵਨੁਹਰਿਮਿਲਤੇਜਨਕਉਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਨਾਮਅਧਾਰੁਜੀਵਨੁਧਨੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਮੇਰੈਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥੨॥੫॥੯॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਅਬਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਰਾ
ਜਾਰਾਮਰਮਤਸੁਖੁਪਾਇਓਬਰਸੁਮੇਘਸੁਖਦਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਪਲੁਬਿਸਰਤਨਹੀਸੁਖ
ਸਾਗਰੁਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਉਦੌਤੁਭਇਓਪੂਰਨਭਾਵੀਕੋਭੇਟੇਸੰਤਸਹਾਈ॥੧॥ਸੁਖਉਪਜੇਦੁਖ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਰਿਓਸੰਸਾਰੁਕਠਿਨਭੈਸਾਗਰੁਹਰਿਨਾਨਕਚਰਨਧਿ
ਆਈ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਘਨਿਹਰਿਬਰਸਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪा
ਲਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇਅਨਦਮੰਗਲਸੁਖਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟੇਕਲੇਸਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੂਝੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਨਨਿਵਾਰੇਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਆ॥੧॥ਮ
ਨਿਤਨਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਉਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਇਆ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਨਾਨ
ਕਦਾਸਸਰਣਾਇਆ॥੨॥੭॥੧੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਬਿਛੁਰਤਕਿਉਜੀਵੇਓਇਜੀਵਨ॥ਚਿ
ਤਹਿਉਲਾਸਆਸਮਿਲਬੇਕੀਚਰਨਕਮਲਰਸਪੀਵਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਤੁਮਾ
ਰੀਪ੍ਰੀਤਮਤਿਨਕਉਅੰਤਰੁਨਾਹੀ॥ਜਿਨਕਉਬਿਸਰੈਮੇਰੋਰਾਮਪਿਆਰਾਸੇਮੂਏਮਰਿਜਾਂਹੀ॥੧॥

ਮਨਿਤਨਿਰੰਗਿਰਤਿਆਜਗਦੀਸੁਰਪੇਖਤਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਨਾਨਕਰਵਿਰਹਿਓਸਭਅੰਤਰਿਸਰਬਰਹਿਆਭ
ਰਪੂਰੇ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਭਜਨਿਕਉਨਕਉਨਨਤਾਰੇ॥ਖਗਤਨਮੀਨਤਨਮ੍ਰਿਗਤਨਬਰਾ
ਹਤਨਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਦੇਵਕੁਲਦੈਤਕੁਲਜਖ੍ਯਕਿੰਨਰਨਰਸਾਗਰਉਤਰੇਪਾਰੇ॥ਜੋਜੋਭਜਨੁ
ਕਰੈਸਾਧੂਸੰਗਿਤਾਕੇਦੂਖਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਹਾਬਿਖਿਆਰਸਇਨਤੇਭਏਨਿਰਾਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਜਪਹਿਕਰੁਣਾਮੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੯॥੧੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਆਜੁ
ਮੈਬੈਸਿਓਹਰਿਹਾਟੁ॥ਨਾਮੁਰਾਸਿਸਾਝੀਕਰਿਜਨਸਿਉਜਾਂਉਨਜਮਕੈਘਾਟਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਰਿਅਨੁ
ਗ੍ਰਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਰਾਖੇਭ੍ਰਮਕੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹੁਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਲਾਹਾਚਰਨਨਿਧਿਖਾਟ॥
੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀਕਿਲਬਿਖਕਾਢੇਹੈਛਾਟਿ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਦਾਸਨਾਨਕਬਹੁ
ਰਿਨਜੋਨੀਮਾਟ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਇਆਮੋਹਹਿਰਾਨੋ॥ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕੋਊਬਿਰਲਾਸੇਵਕੁਪੂਰਨਭਗਤੁਚਿਰਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤਉਤਡੋਲਿਡੋਲਿਸ੍ਰਮੁਪਾਇਓਤਨੁਧਨੁ
ਹੋਤਬਿਗਾਨੋ॥ਲੋਗਦੁਰਾਇਕਰਤਠਗਿਆਈਹੋਤੌਸੰਗਿਨਜਾਨੋ॥੧॥ਮ੍ਰਿਗਪੰਖੀਮੀਨਦੀਨਨੀਚ
ਇਹਸੰਕਟਫਿਰਿਆਨੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਹਨਪ੍ਰਭਤਾਰਹੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸੁਖਮਾਨੋ॥੨॥੧੧॥੧੫॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਦੁਸਟਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈਰੀਮਾਈ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਨੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਉ
ਕਿਰਪਾਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਭਮਹਿਵਰਤੈਤਾਭਉਕੈਸਾਭਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਛੋ
ਡਿਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਦੀਸੈਸਭਨੀਠਾਈ॥੧॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਈ॥ਹਰਿ
ਕੀਓਟਿਜੀਵਹਿਦਾਸਤੇਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿ
ਕੇਚਰਨਰਵੀਜੈ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰੋਮਨੁਮੋਹਿਓਹਰਿਪੰਖਲਗਾਇਮਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਮਾਰਗੁਪਾਇਓਸਾਧੂਸੇਵਕਰੀਜੈ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਤ੍ਰਾਹਿ
ਤ੍ਰਾਹਿਕਰਿਸਰਨੀਆਏਜਲਤਉਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਨਕਅਪੁਨੋਕੀ
ਜੈ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਬਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਚਰਨਤ
ਲਦੀਨੇਅਪੁਨੋਜਸੁਵਰਤਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕੀਨੋਸਭਜਗਮਹਿਦਇਆਜੀਅਨਮਹਿਪਾਇਓ॥
ਕੰਠਿਲਾਇਅਪੁਨੋਦਾਸੁਰਾਖਿਓਤਾਤੀਵਾਉਨਲਾਇਓ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੇਸੁਆਮੀਭ੍ਰਮਭਉ
ਮੇਟਿਸੁਖਾਇਓ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕਰਹੁਦਾਸਹਰਿਕੇਨਾਨਕਬਿਸ੍ਵਾਸੁਮਨਿਆਇਓ॥੨॥੧੪॥੧੮॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੁ
॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਘੋਰਅੰਧਾਰੁ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਹਿਰਦੈਵਸਿਓਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ

ਪਲ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਭਗਵੰਤ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਆਪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਲਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਪੜਤਾਲ ॥ ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ
ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕੀਨੋ ਰੀ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਤਜਿਓ ਰੀ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ਧਾਵਤੋ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ ਪਾਇ ਕੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਸਾਧ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਅਨਾ
ਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ ਅਤਿ ਅਪਾਰ
ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲ ॥ ਮਨ ਫੇਰਤੇ ॥ ਹਰਿ
ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪੀਤ ਮੁਖੀਆ ॥ ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਘ
ਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ ਉਮਕਿ ਤਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਆਈ ॥ ਕਹੰਉ ਬੇ
ਦਨ ਕਾਹਿ ॥ ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋ
ਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅ
ਪਸਰਾ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ ਛਾਵਨੀ
ਨੀਕੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ਗ
ਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ਨਾਮ ਲਈ
॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ ਭਗਤ ਟੇਕ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ
ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ਆਗਿਆ ॥ ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥ ਘਨਘੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਓਰ ॥
ਐਸੋ ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ ਤਿਆਗਿ ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥
ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨੁ ਗਰਜਤ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰ
ਨ ਤਰਨ ਸਾਗਰ ॥ ਧੁਨਿ ਅਨਹਤ ਰਸ ਬੈਨ ॥ ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ਹੇ ਦ
ਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗੰਮ ਪੂਰਨ
ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥ ਚਉਪਾਇਆ ਕਾਜੁ ਸਾ ੯ ॥

॥੯॥ ਮਃ ੧॥੧੩॥ ਮਃ ੩॥੯॥ ਮਃ ੪॥੩੦॥ ਮਃ ੫॥ ਜੁਮਲਾ ੬੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥ ਸੂਰੁ ਚੜੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਈ॥੧॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ਐਸੀ ਪਿਆਸ ਤਿਸਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ॥ ਘਨਹਰ ਘੋਰ ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ॥੩॥ ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ॥ ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ॥੪॥ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈ॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥੬॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ ਹੈ ਸੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ॥੭॥ ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥੨॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ॥ ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ ਸਰਬ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਨਾਨੀ ਸੀ ਬੂੰਦ ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈ॥੪॥ ਨਦੀ ਉਪਕੰਠਿ ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ ਘਰ ਮਾਹੀ॥ ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ॥੫॥ ਗਾਰੁੜ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਖਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ॥ ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ॥੬॥ ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ॥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੯॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾ

ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਉਲਟੈਕਬਹੂਜੋਤੈਭਾਵੈਸਾਈ ॥੨॥ ਨੀਦਗਈਹਉਮੈਤਨਿਥਾਕੀ
ਸਚਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ ॥੩॥ ਰੂਖੀਬਿਰਖੀਊਡਉਭੂਖਾਪੀਵਾਨਾਮੁਸੁਭਾਈ ॥੪॥ ਲੋਚਨਤਾਰਲਲਤ
ਬਿਲਲਾਤੀਦਰਸਨਪਿਆਸਰਜਾਈ ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਸੀਗਾਰੁਕਰੀਤੇਤਾਤਨੁਤਾਪੈਕਾਪਰੁਅੰਗਿਨਸੁਹਾਈ
॥੬॥ ਅਪੁਨੇਪਿਆਰੇਬਿਨੁਇਕੁਖਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਮਿਲੇਨੀਦਨਪਾਈ ॥੭॥ ਪਿਰੁਨਜੀਕਿਨਬੂਝੈ
ਬਪੁੜੀਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਈ ॥੮॥ ਸਹਜਿਮਿਲਿਆਤਬਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿ
ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਝਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧
ਘਰੁ੨ ਅਖਲੀਊਂਡੀਜਲੁਭਰਨਾਲਿ ॥ ਡੂਗਰੁਊਚਉਗੜੁਪਾਤਾਲਿ ॥ ਸਾਗਰੁਸੀਤਲੁਗੁਰਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਾਰਗੁਮੁਕਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ ॥੧॥ ਮੈਅੰਧੁਲੇਨਾਵੈਕੀਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮਅਧਾਰਿਚਲਾਗੁਰਕੈ
ਭੈਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦੀਪਾਧਰੁਜਾਣਿ ॥ ਗੁਰਕੈਤਕੀਐਸਾਚੈਤਾਣਿ ॥ ਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਸਿ
ਰੂੜ੍ਹੀਬਾਣਿ ॥ ਥੈਂਭਾਵੈਦਰੁਲਹਸਿਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ ਊਡਾਂਬੈਸਾਏਕਲਿਵਤਾਰ ॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਅ
ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਜਲੁਡੂੰਗਰੁਨਊਚੀਧਾਰ ॥ ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਹਮਗੁਨਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ਜਿਤੁਘਰਿਵਸ
ਹਿਤੂਹੈਬਿਧਿਜਾਣਹਿਬੀਜਉਮਹਲੁਨਜਾਪੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸਮਝਨਹੋਵੀਸਭੁਜਗੁਦਬਿਆ
ਛਾਪੈ ॥ ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੈਬਿਲਲਾਤਉਬਿਨੁਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈ ॥ ਪਲਪੰਕਜਮਹਿਨਾਮੁਛਡਾਏ
ਜੇਗੁਰਸਬਦੁਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ ਇਕਿਮੂਰਖਅੰਧੇਮੁਗਧਗਵਾਰ ॥ ਇਕਿਸਤਿਗੁਰਕੈਭੈਨਾਮਅਧਾਰ ॥
ਸਾਚੀਬਾਣੀਮੀਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ ॥ ਜਿਨਿਪੀਤੀਤਿਸੁਮੋਖਦੁਆਰ ॥੫॥ ਨਾਮੁਭੈਭਾਇਰਿਦੈਵਸਾਹੀ ॥
ਗੁਰਕਰਣੀਸਚੁਬਾਣੀ ॥ ਇੰਦੁਵਰਸੈਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀ ॥ ਕਾਲਰਿਬੀਜ
ਸਿਦੁਰਮਤਿਐਸੀਨਿਗੁਰੇਕੀਨੀਸਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਘੋਰਅੰਧਾਰਾਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ ॥੬॥
ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਪ੍ਰਭੂਰਜਾਇ ॥ ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ ॥ ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ ॥ ਏ
ਕਸਬਦਿਰਾਚੈਸਚਿਸਮਾਇ ॥੭॥ ਚਹੁਦਿਸਿਹੁਕਮੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭਤੇਰਾਚਹੁਦਿਸਿਨਾਮੁਪਤਾਲੀ ॥ ਸ
ਭਮਹਿਸਬਦੁਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਕਰਮਿਮਿਲੈਬੈਆਲੀ ॥ ਜਾਮਣੁਮਰਣਾਦੀਸੈਸਿਰਿਊਭੌਖੁਧਿ
ਆਨਿਦ੍ਰਾਕਾਲੀ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਸਾਚੀਨਦਰਿਰਸਾਲੀ ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੧
ਮਰਣਮੁਕਤਿਗਤਿਸਾਰਨਜਾਨੈ ॥ ਕੰਠੇਬੈਠੀਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਤੂਕੈਸੇਆੜਿਫਾਥੀਜਾ
ਲਿ ॥ ਅਲਖੁਨਜਾਚਹਿਰਿਦੈਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਜੀਅਕੈਜੀਆਖਾਹੀ ॥ ਜਲਿਤਰਤੀਬੂ
ਡੀਜਲਮਾਹੀ ॥੨॥ ਸਰਬਜੀਅਕੀਏਪ੍ਰਤਿਪਾਨੀ ॥ ਜਬਪਕੜੀਤਬਹੀਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਜਬਗ
ਲਿਫਾਸਪੜੀਅਤਿਭਾਰੀ ॥ ਊਡਿਨਸਾਕੈਪੰਖਪਸਾਰੀ ॥੪॥ ਰਸਿਚੂਗਹਿਮਨਮੁਖਿਗਾਵਾਰਿ ॥ ਫਾਥੀ

ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਆਤ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਛੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੁ ॥੬॥
ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟ
ਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ
ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾ
ਈਐ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ
ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ
ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸੰ
ਸਾਰੁ ਅਚੇਤ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ
॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰੁ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥
ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜ
ਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਲਾਹੀਐ
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸ
ਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀ
ਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ
ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤ

ਰਿਦ ਪਦਮੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥੮॥੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰੰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥੫॥ ਮਃ ੩ ॥
੩ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੧ ਛੰਤ ਅਸਟਪਦੀਆ ਵਾਰੁ ਮਲਾਰ ੯

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਲਾਰ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਹਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ ਤੀਰਥ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਵੈਦਾ ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁ

ਖਿਸਵਤਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਸਚਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਛਿੰਞਪਵਾਇਮਲਅਖਾੜਾਰਚਿ
ਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿਆ॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾ
ਰੇਆਪਿਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁ
ਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿ
ਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਅਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾਣਾ
ਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁਰਹਿਆਤਿਨਾਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈ
ਭਾਇਬਾਹਰੀਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ਨਾ
ਨਕਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁ
ਵਰਤਿਆ॥ਬੇਦਬਾਣੀਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿ
ਚਿਧਰਮੁਫਿਰੈਰੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਚੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਹਚਉਦਰਗਹਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬ
ਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੈਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁ
ਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ॥੫॥
ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇ
ਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁਬਪੁੜੇਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇ
ਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾਖਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾ
ਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿ
ਕਰੇਵੀਚਾਰ॥ਮਨਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾਨਿਬੜੈ
ਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁਕਾਰ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿ
ਲਏਅੰਤੀਵਾਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋਰੁਸੇਵਾਨਾਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਬੀ
ਹਾਜਿਸਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਆ
ਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾ
ਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਕਲਮਲਿ
ਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਇਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾ

ਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਤਿਨ੍ਹਭਗਤੀਆਦੇਰਾਗਿਜਨਕਮਸਚਾਪਿ॥ਜਿਨ੍ਹਖਾਪੇਸੁਖੁਉਪਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨ
ਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਸਚੇਜੈਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜੀਤਰਫਰੇਕੁ
ਝੀਮਲੈਨਾਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਐਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋ
ਗਹੈਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮ
ਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਲੇਜਿਨਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਤਿਨ
ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਨਾਨਕਸੋਸਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵ
ਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਸ
ਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋਇਕਹ
ਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆ
ਪਿਸੁਣੇਜਿਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਿਨ੍ਹੀਬੁਝਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਆ
ਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮ
ਤਿਨਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁ
ਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰ
ਮਤੀਜਾਗੇਤਿਨ੍ਹੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾ
ਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥
੧॥ਮਃ੩॥ਬਾਬੀਹਾਜਲਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕ
ਣਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾ
ਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿ
ਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿ
ਸਹੀਭਾਇਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰਮੁਸਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥
ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁ
ਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥

ਸੋਥਿਰੁਸਾਚਾਹਰੀਆਵਲਾਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਤਾਜੀਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥
ਮਃ੩॥ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤੁਊਪਜੈਜਾਸਹੁਕ
ਰੇਰਜਾਇ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੀਐਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈ
ਕਦੇਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਆਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਤਾਇਹੁਧ
ਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆ
ਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸਣ
ਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈਸਚਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁਬਾਬੀਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁ
ਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿ
ਨਲਾਗੀਆਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਜੀਉਅ
ਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਵਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜ
ਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲਹੀਤੇਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ॥ਤੂਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ॥ਮਾਣ
ਸਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ॥ਆਵਾਗਉਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆ
ਇਆਤਿਸੁਗਣੀ॥ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁਲਾ
ਮੰਝਿਵਣੀ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇਕਕਣੀ॥੧੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁ
ਨਜਾਣਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿਆਥਾਇਨਪਾਇ॥
ਖਸਮੁਵਡਾਦਾਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਇ॥ਬਾਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁੜਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩॥
ਬਾਬੀਹਾਭਿੰਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਹੈਜਲਬਿਨੁਰਹਣੁ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਲੁਪਾਈਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਬਿਨੁਚਸਾਨਜੀਵ
ਦੀਸੋਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਮਿਲਾਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਖੰਡਪਤਾਲਅਸੰਖਮੈਗਣਤਨਹੋਈ॥ਤੂਕਰ
ਤਾਗੋਵਿੰਦੁਤੁਧੁਸਿਰਜੀਤੁਧੈਗੋਈ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਤੁਝਹੀਤੇਹੋਈ॥ਇਕਿਰਾਜੇਖਾਨ
ਮਲੂਕਕਹਹਿਕਹਾਵਹਿਕੋਈ॥ਇਕਿਸਾਹਸਦਾਵਹਿਸੰਚਿਧਨੁਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇ
ਕਿਮੰਗਤੇਸਭਨਾਸਿਰਿਸੋਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਬਾਜਾਰੀਆਭੀਹਾਵਲਿਹੋਈ॥ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਸ

ਧੁਰਕਰਮੈਹੋਈ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਬਾਬੀਹਾਗੁਣਵੰਤੀਮਹਲੁਪਾਇਆਅਉਗਣਵੰਤੀਦੂਰਿ॥ ੫੧੧

ਅੰਤਰਿਤੇਰੈਹਰਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਨ

ਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਹਜੇਮਿਲੇਸਬਦਿਗੁਰੂਕੈਘਾਲਿ॥੧॥ਮ:੩॥ਬਾਬੀਹਾਬੇਨਤੀਕਰੇਕਰਿਕਿਰ

ਪਾਦੇਹੁਜੀਅਦਾਨ॥ਜਲਬਿਨੁਪਿਆਸਨਉਤਰੈਛੁਟਕਿਜਾਂਹਿਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਤੂਸੁਖਦਾਤਾਬੇਅੰ

ਤੁਹੈਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿਲਏਅੰਤਿਬੇਲੀਹੋਇਭਗਵਾਨੁ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਗੁਣਅਉਗਣਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਰਬਜੰਜਾਲੁਹੈ

ਨਾਮਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਗੁਣਛੋਡਿਅਉਗਣਕਮਾਵਦੇਦਰਗਹਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਜੂਐਜਨਮੁ

ਤਿਨੀਹਾਰਿਆਕਿਤੁਆਏਸੰਸਾਰਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਨੁਮਾਰਿਆਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥

ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਉਰਿਧਾਰਿਆਸਚਾਅਲਖਅਪਾਰੁ॥ਤੂਗੁਣਦਾਤਾਨਿਧਾਨੁਹਹਿਅਸੀਅਵਗ

ਣਿਆਰ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੫ ਰਾਤਿਨਵਿ

ਹਾਵੀਸਾਕਤਾਜਿਨਾਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਰਾਤੀਦਿਨਸੁਸੁਹੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਮ:੫॥

ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਿਕਾਹਭੇਮਣੀਮਥੀਤਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭੁਭਾਣਿਆਸਚੈਦਰਿਸੋਹੰਤਿ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਚੁਸਮਾਲਿਆ॥ਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇਜਿਸਤਿਗੁਰ

ਅਗੈਘਾਲਿਆ॥ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁਸਚਾਰਖਵਾਲਿਆ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਜਗਾ

ਇਦੀਵਾਬਾਲਿਆ॥ਮਨਮੁਖਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਫਿਰਹਿਬੇਤਾਲਿਆ॥ਪਸੁਮਾਣਸਚੰ

ਮਪਲੇਟੇਅੰਦਰਹੁਕਾਲਿਆ॥ਸਭੋਵਰਤੈਸਚੁਸਚੈਸਬਦਿਨਿਹਾਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾ

ਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪੂਰੈਗੁਰਿਦੇਖਾਲਿਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਬਾਬੀਹੈਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਗੁਰ

ਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਮੇਘਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿਗੂੜੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਾਬੀਹੇਕੂਕਪੁਕਾਰਰ

ਹਿਗਈਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੇਂਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸ

ਮਾਇ॥੧॥ਮ:੩॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਤੂਨਜਾਣਹੀਕਿਆਤੁਧੁਵਿਚਿਤਿਖਾਹੈਕਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਦੂ

ਜੈਭਾਇਭਰੰਮਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮਿ

ਲੈਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਵਣਖੰਡਿਬੈਸਹਿਜਾਇਸਦੁਨਦੇਵਹੀ॥ਇਕਿਪਾਲਾਕਕਰੁਭੰਨਿਸੀਤਲੁ

ਜਲੁਹੇਂਵਹੀ॥ਇਕਿਭਸਮਚੜਾਵਹਿਅੰਗਿਮੈਲੁਨਧੋਵਹੀ॥ਇਕਿਜਟਾਬਿਕਟਬਿਕਰਾ

ਲਕੁਲੁਘਰੁਖੋਵਹੀ॥ਇਕਿਨਗਨਫਿਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨੀਦਨਸੋਵਹੀ॥ਇਕਿਅਗਨਿ

ਜਲਾਵਹਿਅੰਗੁਆਪੁਵਿਗੋਵਹੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਕਿਆਕਹਿਰੋਵਹੀ॥ਸੋਹਹਿਖਸ

ਮੈਨੂਆਗਿਆਸਤਿਗੁਰਸੇਵਣੀ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਬਾਬੀਹਾਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਬੋਲਿਆਤਾਂ
ਦਰਿਸੁਣੀਪੁਕਾਰ॥ਮੇਘੈਨੋਫੁਰਮਾਨੁਹੋਆਵਰਸਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿ
ਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੇਸਭਹਰੀਆਵਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਬਾਬੀਹਾਇਵਤੇਰੀਤਿਖਨਉਤਰੈਜੇਸਉਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਨਦਰੀਉਪਜੈ
ਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਜੈਨੀਉਝੜਿਪਾ
ਇਧੁਰਹੁਖੁਆਇਆ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਹੀਨਾਮੁਨਤੀਰਥਿਨ੍ਹ੍ਹਾਇਆ॥ਹਥੀਸਿਰਖੋਹਾਇਨਭਦੁਕ
ਰਾਇਆ॥ਕੁਚਿਲਰਹਹਿਦਿਨਰਾਤਿਸਬਦੁਨਭਾਇਆ॥ਤਿਨਜਾਤਿਨਪਤਿ
ਨਕਰਮੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਿਜੂਠੈਵੇਜਾਤਿਜੂਠਾਖਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਆਚਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਓਅੰਕਾਰਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩॥ ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਦਾਸੁਹਾਗਣੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩॥ਸਾਵਣਿਦਝੈ
ਗੁਣਬਾਹਰੀਜਿਸੁਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਸਭੁਸੀਗਾਰੁਖੁਆਰੁ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਲਖਅਭੇਉਹਠਿਨਪਤੀਜਈ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਰਾਗਪਰੀਆਰਾਗਿ
ਨਭੀਜਈ॥ਇਕਿਨਚਿਨਚਿਪੂਰਹਿਤਾਲਭਗਤਿਨਕੀਜਈ॥ਇਕਿਅੰਨੁਨਖਾਹਿਮੂਰਖਤਿ
ਨਾਕਿਆਕੀਜਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਹੋਈਬਹੁਤੁਕਿਵੈਨਧੀਜਈ॥ਕਰਮਵਧਹਿਕੈਲੋਅਖਪਿਮ
ਰੀਜਈ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜਈ॥ਹਰਿਭਗਤੀਅਸਨੇਹਿਗੁਰਮੁਖਿਘੀ
ਜਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਲਾਰਰਾਗੁਜੋਕਰਹਿਤਿਨਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਏਕੁਪਛਾਣਿਆਏਕੋਸਚਾਸੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚਾਸਚੁਮਨਿਸਚੇਸਚੀਸੋ
ਇ॥ਅੰਦਰਿਸਚੀਭਗਤਿਹੈਸਹਜੇਹੀਪਤਿਹੋਇ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਹੈਮਨਮੁ
ਖਰਾਹੁਨਕੋਇ॥ਸੋਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩॥ਇੰਦੁ
ਵਰਸੈਕਰਿਦਇਆਲੋਕਾਂਮਨਿਉਪਜੈਚਾਉ॥ਜਿਸਕੈਹੁਕਮਿਇੰਦੁਵਰਸਦਾਤਿਸਕੈਸ
ਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਂਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲੀਐਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਜਨਨਿਰਮਲੇਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪੂਰਾਪਾਇ
ਆ॥ਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਪੂਰਾਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਮੈਲੁਚੁ
ਕਾਇਆ॥ਹਰਿਸਰਿਤੀਰਥਿਜਾਣਿਮਨੂਆਨਾਇਆ॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰਿਧੰਨੁਜਣੇ
ਦੀਮਾਇਆ॥ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁਸਚਾਆਇਆ॥ਪੁਛਿਨਸਕੈਕੋਇਜਾਂਖਸਮੈਭਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਲਾਹਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ ਕੁਲਹਾਂਦੇਂਦੇ

ਘਾਵੁਲੇ ਪੈ ਵਡੇ ਤਿਲਕ ॥ ਕੁਹਾਕੁ ਰਿਤਾ ਆਵਣੀ ਤਿ ਕਣਿ ਥੰਤੈ ਛਕੁਤਾ ਦੇਤਿ ਚੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਤ ਬਉ
ਦੇਹਿ ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਣਾ ਕੂੜੁ ਤਾ ਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵਣੀ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾ
ਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉ ਮਣ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ
ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁਈ ਦੇਵਾਨੀ ॥
ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ ਅਧੁ ਗੁਲਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾ
ਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ ॥ ਹੋਇ ਸ
ਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਅਕ ਤਿਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ
ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ
ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ
॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾ
ਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰ
ਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ
ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾ
ਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਮੁਇਆ ਰੋਂਹਿ ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁ
ਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ
ਰਲੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾ
ਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵ
ਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾ
ਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ

ਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਨਾਨਕਾਜੇਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥ਸੋਧਨੁਮਿ
ਤ੍ਰੁਨਕਾਂਢੀਐਜਿਤੁਸਿਰਿਚੋਟਾਂਖਾਇ॥ਜਿਨਕੈਪਲੈਧਨੁਵਸੈਤਿਨਕਾਨਾਉਫਕੀਰ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਤੂ
ਵਸਹਿਤੇਨਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੧॥ਮਃ੧॥ਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐਜਾਇਤਲਗਹਿਦੁਖ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿ
ਨੁਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖ॥ਰੂਪੀਭੁਖਨਉਤਰੈਜਾਂਦੇਖਾਂਤਾਂਭੁਖ॥ਜੇਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਤੇਤੇਲਗਹਿਦੁਖ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧੁਮਨੁਮਨਿਅੰਧੈਤਨੁਅੰਧੁ॥ਚਿਕੜਿਲਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਂਤੁਟੈਪਥਰਬੰਧੁ॥ਬੰਧੁਤੁ
ਟਾਬੇੜੀਨਹੀਨਾਤੁਲਹਾਨਾਹਾਥ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਕੇਤੇਡੁਬੇਸਾਥ॥੩॥ਮਃ੧॥ਲਖਮਣਸੁਇਨਾ
ਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਹ॥ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਿਸਾਹ॥ਜਿਥੈਸਾਇਰੁ
ਲੰਘਣਾਅਗਨਿਪਾਣੀਅਸਗਾਹ॥ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ॥ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਅਹਿਸਾ
ਹਕੇਈਪਾਤਿਸਾਹ॥੪॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰਬੰਦਿਰਬਾਣੀਐ॥ਬਧੇਛੁਟਹਿਸਚਿਸਚੁ
ਪਛਾਣੀਐ॥ਲਿਖਿਆਪਲੈਪਾਇਸੋਸਚੁਜਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਗਇਆਜਾਣੀਐ॥ਭਉਜ
ਲਤਾਰਣਹਾਰੁਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਪੀੜੇਘਾਣੀਐ॥ਨਿੰਦਕਲਾਇਤਬਾਰਮਿਲੇਹ
ੜਵਾਣੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਇਸੁਦਰਗਹਜਾਣੀਐ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ॥ ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਮੂਰਖਪੰਡਿਤੁਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾ
ਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ॥੧॥ਮਃ੧॥ਹਰਣਾਂਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂਏਨਾਪੜ੍ਹਿ
ਆਨਾਉ॥ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜਿਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾ
ਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਂਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾ
ਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂਹੋਸੀਸਾਰਨ
ਕੀਵਢੀਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਉਪਾਏਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕ
ਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐ
ਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸ
ਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਹੀਤੇ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਉਰਿਧਾਰ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ॥ਲਬੈਮਾ
ਲੈਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਊਂਘੈਸਉੜਿਪਲੰਘੁ॥ਭੰਉਕੈਕੋਪੁਖੁਆਰੁਹੋਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰ
ਗਾਨਾਨਕਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁ
ਠਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਿ
ਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰੁਅਉਖਾ

ਤੰਗੀਐ।ਅਗ੍ਹਿਪਛਹੁਏਗਾਹਗਾਲੀਆਰੋਕੀਆ[illegible]ਆ।ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਸਧਾਦਿਸੰਤੋਖੀਆ।ਗਹਰ
ਗੰਭੀਰਅਥਾਹਹਾਥਨਲਭਈ।ਮੁਹੇਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਲਗੁਕੋਇਨਛੁਟਸੀ।ਪਤਿਸੇਤੀਪਾਰਿਜਾਹੁ
ਨਾਮਵਖਾਣੀਐ।ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇਂਜਾਹੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀ
ਉ।ਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ।ਧਰਤੀਪਾਤਾਲੀਇਕਿਦਰਿਰਹਨਿਵਜੀਰ।ਇਕਨਾਵਡੀਆ
ਰਜਾਇਕਮਰਿਜੋਹੋਇਜਹੀਰ।ਇਕਿਦੇਖਾਇਨਿਖੁਟੈਤਾਜੀਇਕਿਸਦਾਫਿਰਹਿਫਕੀਰ।ਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕ
ਮੀਢਾਹੇਇਕਤੁਸੇਆਇਲਖ।ਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆਖਸਮੈਤੂੰਨਦਰਿਕਰਤਾਚਿਤਨਾਧਾਹਰਾਲੇਖਬ
ਣਆਖ।ਕਿਉਕਰਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ।ਕਰਣਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭੁਨਾਨਕਆਪਿਅਕ
ਥੁ।ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇ।ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧।ਅਜਰੁਜਰੈਨਤ
ਉਕਲੁਧੰਧੁ।ਪੁਜੈਪੂਨਹੋਵੈਬਿਖਰੁਧੂ।ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਂਇਹੁਜਾਣਾ।ਜੀਵਤੁਮਰਤੁਰਹੈਪਰਵ
ਣਾ।ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ।ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ।ਹੋਂਦਾਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ।ਨਾਹਉ
ਨਾਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀਮਿਥਿਆ।ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰੁਜਨਮੁ
ਬਿਰਥਿਆ।ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ।ਸਭੁਜਗੁਗਰਬਿਗੁਬਾਰੁਤਿਨੁਸਚੁਨਭਾਇਆ।
ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ।ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ।ਆਇਆਉਠੀਖੇ
ਲੁਫਿਰੈਉਵਤਿਆ।ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਪਹਿਲਾਆਸਾਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।ਜੀਉਪਾਇਆਤੁਧੁਮਿਲਿਆਰਹੁਨੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿ
ਆਮਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।ਮੁਹਿਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘ
ਰਿਲੈਆਇਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐ
ਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਛੁਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਣਾਸੁ॥੧॥ਨਾਨੁਬੂਝਮਨਆਖ।ਮਃ੧
ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕਹਾਵੈਕਿਸੁ
ਮਹਿਪਾਪਸਮਾਣੇ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ।ਮਾਸੁਛੋਡਿਬੈਸਿਨਕੁਪਕੜ
ਹਿਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ।ਫੜੁਕਰਿਲੋਕਾਂਨੋਦਿਖਲਾਵਹਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਸੂਝੈ।ਨਾਨਕਅੰ
ਧੇਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ।ਅੰਧਾਸੋਇਜਿਅੰਧੁਕਮਾਵੈਤਿਸੁਰਿਦੈਸਿਲੋਚਨ
ਨਾਹੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਕੀਰਕਤੁਨਿਪੰਨੇਮਛੀਮਾਸੁਨਖਾਹੀ।ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਂਨਿਸਿਮੇਲਾਓਥੈਮੰਧੁਕ
ਮਾਹੀ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁਜੰਮੇਹਮਮਾਸੈਕੇਭਾਂਡੇ।ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕ
ਹਾਵੈਪਾਂਡੇ।ਬਾਹਰਕਾਮਾਸੁਮੰਦਾਸੁਆਮੀਘਰਕਾਮਾਸੁਚੰਗੇਰਾ।ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਮਾਸਹੁਹੋਏਜੀ
ਅਣਾਇਆਵਸੇਰਾ।ਅਭਖੁਭਖਹਿਭਖੁਤਜਿਛੋਡਹਿਅੰਧੁਗੁਰੂਜਿਨਕੇਰਾ।ਮਾਸਹੁਨਿੰਮੇਮਾਸਹੁ

ਜੰਮੇਹਮਮਾਸੇਕੇਭਾਂਡੇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪਾਂਡੇ॥ਮਾਸੁਪੁਰਾਣੀਮਾਸੁਕਤੇ
ਬੀਚਹੁਜੁਗਿਮਾਸੁਕਮਾਣਾ॥ਜਜਿਕਾਜਿਵੀਆਹਿਸੁਹਾਵੈਓਥੈਮਾਸੁਸਮਾਣਾ॥ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਨਿਪਜਹਿਮਾ
ਸਹੁਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਾ॥ਜੇਓਇਦਿਸਹਿਨਰਕਿਜਾਂਦੇਤਾਂਉਨਕਾਦਾਨੁਨਲੈਣਾ॥ਦੇਂਦਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਲੈ
ਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਙਾਣਾ॥ਆਪਿਨਬੂਝੈਲੋਕਬੁਝਾਏਪਾਂਡੇਖਰਾਸਿਆਣਾ॥ਪਾਂਡੇਤੂੰਜਾਣੈਹੀਨਾਹੀਕਿ
ਥਹੁਮਾਸੁਉਪੰਨਾ॥ਤੋਇਅਹੁਅੰਨੁਕਮਾਦੁਕਪਾਹਾਂਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਗੰਨਾ॥ਤੋਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿ
ਧਿਹਛਾਤੋਐਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਾ॥ਏਤੇਰਸਛੋਡਿਹੋਵੈਸੰਨਿਆਸੀਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ
ਕਿਆਆਖਾਇਕਜੀਭਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸੇਤੁਝਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥
ਇਕਿਭਗਵਾਵੇਸੁਕਰਿਭਰਮਦੇਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਭਵਿਥਕੇਤੁਧੁਅੰਦ
ਰਿਆਪੁਲੁਕਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਕਰਿਚਾਨਣੁਆਪਿਦਿਖਾਇਆ॥ਆਪਣਾਆਪੁਪ
ਛਾਣਿਆਗੁਰਮਤੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਬਜਾਰੀਆਬਾਜਾਰੁਜਿਨੀਰਚਾਇਆ॥ਇਕੁਥਿ
ਰ ਰੁਸਚਾਸਾਲਾਹਣਾਜਿਨਮਨਿਸਚਾਭਾਇਆ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮ:੧॥ ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਰਮਬਿਰਖ
ਫਲਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਵਿਸੁ॥ਸਭਕਾਰਣਕਰਤਾਕਰੇਜਿਸੁਖਵਾਲੇਤਿਸੁ॥੧॥ਮ:੨॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆ
ਕੀਆਵਡਿਆਈਆਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿ॥ਏਨੀਜਲੀਈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਇਕਨਚਲੀਆਨਾਲਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਹੋਇਨਿਬੇੜੁਹੁਕਮਿਚਲਾਇਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਬੇੜੁਤੂਹੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਕਾ
ਲੁਚਲਾਏਬੰਨਿਕੋਇਨਰਖਸੀ॥ਜਰੁਜਰਵਾਣਾਕੰਨਿਚੜਿਆਨਚਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਬੇੜੁਸਚਾ
ਰਖਸੀ॥ਅਗਨਿਭਖੈਭੜਹਾੜੁਅਨਦਿਨੁਭਖਸੀ॥ਫਾਥਾਚੁਗੈਚੋਗਹੁਕਮੀਛੁਟਸੀ॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਗੁਕੂ
ੜੁਨਿਖੁਟਸੀ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ ਘਰਮਹਿਘਰੁਦੇਖਾਇਦੇਇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਪੰ
ਚਸਬਦਧੁਨਿਕਾਰਧੁਨਿਤਹਬਾਜੈਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਦੀਪਲੋਅਪਾਤਾਲਤਹਖੰਡਮੰਡਲਹੈਰਾਨੁ॥ਤਾਰਘੋ
ਰਬਾਜਿੰਤ੍ਰਤਹਸਾਚਿਤਖਤਿਸੁਲਤਾਨੁ॥ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਿਮੰਡਲਲਿਵਲਾਇ॥ਅਕਥ
ਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥ਉਲਟਿਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥
ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥
ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ਮ:੧॥ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ॥
ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰਿਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ਏਕੁਚੀਜਮੁਝੈ
ਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿਖੁਦਾਇਆ॥ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦ
ਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾ
ਮੁਖੁਦਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵਖਾਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਲਥੇਸਭਿਵਿਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖ
ਸਿਮਿਲਾਏਸਦਾਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥
ਧੰਨੁਸੁਕਾਗਦੁਕਲਮਧਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁਮਸੁ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁਲਿਖਾਇਆਸਚੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਤੂਆ
ਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤੂਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆ
ਨੁਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਤੂੰਕਰ
ਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾਈ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਈ॥
੨੮॥ ਸਲੋਕਵਾਰਿਨਾਲਿ॥੮੨॥ ਮਲਾਰਗੁਰੂਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ੬੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ੫॥

ਵਾਰੁ੧ ਜੋੜ੭੧ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥

ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰਤਜਨ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘ
ਰਿਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਮਾਨਿਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਲ
ਛਮੀਕੁਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਾਸਿਰੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾ
ਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰੁਰਾਚੀਅ
ਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਈਸਰੁਬਾਵਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈ
ਡਾਂਗੀਆਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆਧਰਮਰਾਇਪਰੂਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾ
ਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂ
ਪੀਆਅਨਗਰੂਆਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕ
ਤਿਜੀਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਂਚੈਭਸਮਤੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾ
ਪਾਲੁਸਹਸ੍ਰਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇ
ਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ॥ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘੜਥਲੀ॥ਏਤੇਜੀ
ਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਿਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘ
ਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚੈਨੀਸਾ

ਲਾ॥੫॥੧॥ ਮਲਾਰ॥ ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰੇਰਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਾਕਰਉ
ਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਮੂਏਹੂਏਜਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ॥ਏਪੰਡੀਆਮੋਕਉਢੇ
ਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂਜੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈਅਤਿਭੁਜ
ਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਨਾਗਰਜਨਾਂਮੇਰੀਜਾਤਿਬਿਖਿਆ
ਤਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਸਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰ
ਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਨਤਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥
ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀਐਤਿ
ਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਂਢਲਾਢੋਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾਨਾਰਸੀਆਸ
ਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ॥੩॥੧॥
ਮਲਾਰ॥ ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕ
ਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐ
ਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆਛੋਪਛੀਪਾ॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨ
ਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖ
ਸਹੀਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇ
ਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸਹਿਤਬਿਪ੍ਰ
ਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨ
ਨਾਥੁਕਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇਕਹਾਲਉਓ
ਢਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬ
ਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਭਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈ
ਸੋਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੧॥੩॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਂਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜਨਾਂਕਉਮਿ

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ
੧੨੯੪
ਧਨੁ ਸਾਧ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਿਕ ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ
ਖਰਿਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਸ
ਭੁ ਨੀਕਰਿ ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ਗੁਰ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥
੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨੁ
ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸੁਚਿਤ ਚਿ
ਤੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲ
ਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ
ਸਾਕਉ ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਾਹ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਜਿਤ
ਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ ਕਿ
ਆ ਹਮ ਕਿਰਮ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾ
ਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ ਹਮ ਨੀਚ
ਬਿਖਿਆਸ ॥ ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ
ਰਵਿਓ ਗੁਪਲਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜੈਸੇ ਗਊ ਦੇ
ਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ
ਬਸਾਨੀ ਛੂਟਿ ਗਈ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪ

ਤਾਕਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕਾ ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੈ ਮਨ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜ੍ਹਿ ਵੇੜ੍ਹੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ
ਤੁਛ ਛਾਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ਜਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ਹ
ਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਦੇ ਹਾਥ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ਤੁਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਨਾਥ ॥੧॥ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ
ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ
ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥ ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਘਰੁ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਮਨ ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਹਰਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਏਕ ਜੀਹ
ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਹਉ
ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਜੀਹ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਗੁਨ
ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨
॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਕਾ ਜੀਹ ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸ
ਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਹ
ਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ਤਿਨ ਕਉ
ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀ
ਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ਰਾਮਾ ॥ ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਵਡਾਮਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ਭਜੁ ਰਾਮਾ ॥ ਬਡ ਹੋ ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਟਉ ਪਗ ਚਾਟ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਸੰਗਤੀ ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸੰਤ ਜਨਾ ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥ ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਇਕੋ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋ ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ ਮਨੂਰ ਭਏ ਕੰਚਨ ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਤਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ ਹਰਿ ਹੋ ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਗਾਈਐ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੩॥੨॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥੩॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਹੋਤ ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਗਤਿ ਭਗਤਨ ਹੂੰ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ ਤੇ ਉਧਰੇ ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ ਜੈਸੋ ਸਾ ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ਪੇ

ਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਈ॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋਪਰਣਾ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁ
ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰੈਊਪਰਿਤੁਮਰੀਓਟਤੁਮਾਰੀਸਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮਰਾਤੁਮਰਾਨਾਮੁਰਿ
ਦੈਲੈਧਰਣਾ॥ਤੁਮਰੋਬਲੁਤੁਮਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਣਾ॥੧॥ਤੁਮਰੀਦਇਆ
ਮਇਆਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਭਉਜਲੁਤਰਣਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁਹਰਿਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿ
ਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਣਾ॥੨॥੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸਰਣਿਚਰਣਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀ
ਬਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਰਾਜਜੋਬ
ਨਧਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਨਗਾਇ
ਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆਪਿਓਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾਟੀ
ਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਸੁਖਸਾਂ
ਤਿਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਿਤਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਆਸਹੋਤਪੂਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖੁ
ਜਾਇ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਇ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨ
ਖਾਇ॥੨॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇ
ਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿਮਰਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋ
ਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋ
ਰਥਪਾਵੈਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥੨॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥
ਸੰਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਰੇਨੁਨਿਤਿਮਜਨੁਕਰੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਹਰੈ
॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਊਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੧੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਸਾਧੂਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਕਹਾਲੁ
ਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਸੰਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਇ॥ਸਗਲਤਿ
ਆਗਿਸਰਣਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥੨॥੧੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾ
ਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਇਕਾਂਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਸੁਖਸਹਜਮੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਾਹੀਭਾਂਤਿ॥੧॥ਸਿਮਰ
ਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਂਤਿ॥੨॥ਗੁਣਰਮੰਤਦੂਖਨਾਸਹਿਰਿਦਭਇਅੰਤਸਾਂਤਿ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀਉਰਸਨਾਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤ॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਜਨਾਸੰਤਆਉਮੇਰੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦ
ਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਤੇ
ਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋ

ਹ

ਹਮਾਰ ਪੈਜ ਭ੍ਰਮ ਸਾਖਿਣੀ ਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਡਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤ
ਨਾਗਰ ॥੧॥ ਸੀਤਲ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨੋ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਭਾਰਨ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥
੧੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ਓਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਭੋਰ
ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥
੧੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਨਾਹੀ
ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾ
ਰੈ ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾ
ਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ
ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭ
ਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗਿਆ
ਨ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਉਰਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੀ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ ਬੁਰਾ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ ਸੋ
ਗੁ ਨਾਹੀ ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਲੇਤੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰ
ਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰ
ਗੇ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ ਰਹੇ ਅ
ਟਕਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆ
ਇਓ ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਨਦ ਰੰਗ ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੋ ਪ੍ਰਾਨ

ਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੰਗੀਆ ਨੁਨਾ ਸੁਇਸਨਾਨਾ ਹਰਿਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੋ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੈ ਸੋਭਾ ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੋ॥੧॥ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ
ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੋ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾ
ਰੋ॥੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ॥ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰ
ਗੇ ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ॥ਆ
ਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮਾਇ
ਆ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਖੈ ਦਲੁ ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਹਿਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ॥ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ਸ
ਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ॥੧॥ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਰੰਗ
ਰੂਪ ਰਸ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੋ॥
ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ॥ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਤੁਮ
ਰੀ ਸਰਨਾ॥੧॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥੨॥੮॥੨੭॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ॥੨॥੯॥੨੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰ
ਸਨ॥ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਨ
ਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ॥ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰ
ਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿ
ਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ॥ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ॥੨॥੧੧॥੨੯॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ ਖਲ ਗਰਜਤ ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਹੰ ਮਤ ਅਨ ਰਤ ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਪੇਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ॥੧॥ਅਨਿਤ ਬਿ
ਉਹਾਰ ਅਚਾਰ ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀਆ॥ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾ
ਨਕ ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ॥ਹਰਿ ਬਿ
ਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦੁ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ॥ਬਿ
ਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ॥੧॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ

ਪਤਿਤਪਾਵਨਸਰਣਿਆਇਓਉਧਰੁਨਾਨਕਜਾਨਿ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਵਿ
ਲੋਕਉਰਾਮਕੋਮੁਖਾਰਬਿੰਦ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਰਤਨੁਪਾਇਓਬਿਸਰੀਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚ
ਰਨਕਮਲਰਿਦੈਧਾਰਿਉਤਰਿਆਦੁਖੁਮੰਦ॥੧॥ਰਾਜਧਨੁਪਰਵਾਰੁਮੇਰੈਸਰਬਸੋਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਮਿਲਾਭੁਪਾਇਓਨਾਨਕਫਿਰਿਨਮਰੰਦ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫ ਪ੍ਰਭਪੂਜਹੋਨਾਮੁਅਰਾਧਿ॥ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਹਰਿ
ਪਾਵਹੁਮਨਅਗਾਧਿ॥ਜਗੁਜੀਤੋਹੋਹੋਗੁਰਕਿਰਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪੂਜਾਮੈਬਹੁਬਿਧਿ
ਖੋਜੀਸਾਪੂਜਾਜਿਹਰਿਭਾਵਾਸਿ॥ਮਾਟੀਕੀਇਹਪੁਤਰੀਜੋਰੀਕਿਆਏਹਕਰਮਕਮਾਸਿ॥ਪ੍ਰਭਬਾ
ਹਪਕਰਿਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਵਹੁਸੋਤੁਧੁਜੰਤਮਿਲਾਸਿ॥੧॥ਅਵਰਓਟਮੈਕੋਇਨਸੂਝੈਇਕ
ਹਰਿਕੀਓਟਮੈਆਸ॥ਕਿਆਦੀਨੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਜਉਸਭਘਟਿਪ੍ਰਭੂਨਿਵਾਸ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨ
ਕੀ ਮਨਿਪਿਆਸ॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੀਅਤੁਹੈਤੁਮਰੋਹਉਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਸੁ॥੨॥
੧॥੩੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬॥ ਜਗਤਉਧਾਰਨਨਾਮ
ਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਕੇਰੈ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਰੰਗਅਨੂਪੇਰੈ॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਮੋ
ਹਿਮਗਨੇਰੈ॥ਨੈਨਹੁਦੇਖੁਸਾਧਦਰਸੇਰੈ॥ਸੋਪਾਵੈਜਿਸੁਲਿਖਤੁਲਿਲੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਉਸਾ
ਧਸੰਤਚਰਨੇਰੈ॥ਬਾਂਛਉਧੂਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੇਰੈ॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁਮੈਲੁਕਟੇਰੈ॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਧਿਆਵਹੁਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰੈ॥ਕਿਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਲਾਖਕਰੋਰੈ॥ਪ੍ਰਭਜੀਕੋਨਾਮੁਅੰਤਿਪੁ
ਕਰੋਰੈ॥੧॥ਮਨਸਾਮਾਨਿਏਕਨਿਰੰਕਾਰੈ॥ਸਗਲਤਿਆਗਹੁਭਾਉਦੂਜੇਰੈ॥ਕਵਨਕਹਾਂਹਉ
ਗੁਨਪ੍ਰਿਅਤੇਰੈ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਏਕਟੁਲੇਰੈ॥ਦਰਸਨਪਿਆਸਬਹੁਤੁਮਨਿਮੇਰੈ॥ਮਿ
ਲੁਨਾਨਕਦੇਵਜਗਤਗੁਰਕੇਰੈ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਐਸੀਕਉਨਬਿਧੇਦਰ
ਸਨਪਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਪਿਆਸਸਫਲਮੂਰਤਿਉਮਗਿਹੀਉਤਰਸਨਾ॥੧॥ਦੀਨ
ਲੀਨਪਿਆਸਮੀਨਸੰਤਨਾਹਰਿਸੰਤਨਾ॥ਹਰਿਸੰਤਨਾਕੀਰੇਨ॥ਹੀਉਅਰਪਿਦੇਨ॥ਪ੍ਰਭਭ
ਏਹੈਕਿਰਪੇਨ॥ਮਾਨੁਮੋਹੁਤਿਆਗਿਛੋਡਿਓਤਉਨਾਨਕਹਰਿਜੀਉਭੇਟਨਾ॥੨॥੨॥੩੫॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਰੰਗਾਰੰਗਰੰਗਨਕੇਰੰਗਾ॥ਕੀਟਹਸਤਪੂਰਨਸਭਸੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਰਤਨੇਮਤੀਰਥਸਹਿਤਗੰਗਾ॥ਜਲੁਹੇਵਤਭੂਖਅਰੁਨੰਗਾ॥ਪੂਜਾਚਾਰਕਰਤਮੇਲੰਗਾ॥
ਚਕ੍ਰਕਰਮਤਿਲਕਖਾਟੰਗਾ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟੇਬਿਨੁਸਤਸੰਗਾ॥੧॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਤਿਰਹਤ
ਬਿਟੰਗਾ॥ਹਉਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚੁਕੈਨਭੰਗਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਜਰੰਗਾ॥ਸੋਮੁਕਤੁ
ਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਚੰਗਾ॥੨॥੩॥੩੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੭॥ ਤਿਖਬੂਝਿਗਈਗਈਮਿਲਿਸਾਧਜਨਾ॥ਪੰਚਭਾਗੇਚੋਰਸਹਜੇਸੁਖੈਨੋ॥ਹਰੇਗੁਨਗਾ
ਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉ
ਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮਾਰੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆ
ਇਧਿਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅਨਿਕਦਾਸਕੀਰ
ਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈਮਿਲਉਜੋਭਾਵਤੋ॥ਜਨਨਾਨਕਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀ
ਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੮ ਤਿਆਗੀਐ
ਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲ
ਗਿਆਨਧਿਆਨ॥ਹਿਰਦੈਗੋਬਿੰਦਗਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁਸਗਲਅ
ਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਕਹਨਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆ
ਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨ
ਭਾਂਤਨਤਪਨਭ੍ਰਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰਸੋਧਨਾਸੁਖੁਨਾ
ਨਕਭਜੁਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੯ ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹਰਨਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਤ੍ਰਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁ
ਨਤਕਰਨ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿੰਦਸਰਨ॥ਆਸਪੂਰਨਦੁਖਬਿਨਾਸਨਗਹੀ
ਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆ
ਨਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੈਸਾਰਗਾ
ਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿਕਾਢਹੁਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿਪਾਪਬਿਨਾਸ॥
ਮਨਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਿ
ਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥
੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿ
ਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨ
ਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਂਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋਪੰਚਦੂਤ

ਨਸਿਓ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ॥ ਆਦਿਤ ਜਾਇ ਬਧੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ॥ ਛੂਟਕੀ ਹਉਮੈ ਮੋਰੋ॥ ਗਾ
ਇਓ ਰੀ ਗਾਇਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੈਰੋ॥੨॥੪॥੪੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਾਨੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦॥ ਤਤੇ ਜਾਪ ਮਨਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥ ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ਮੋਹ ਮਗਨ
ਅਹੰ ਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ॥
੨॥੧॥੪੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ॥ ਮਾਨ
ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ॥ ਤਾਕੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ॥੧॥ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ਮਿਲਿਓ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ॥੨॥੨॥੪੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਆਪਨ ਆਏ॥ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿ
ਲਿਓ ਸੁਖ ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ਘਰਹਿ ਬ
ਸਾਏ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਇਹ ਚੋਲੈ॥੧॥ ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ਆਨ ਤਜਾਏ॥ ਥਾਨ ਥਨਾਏ ਸਰ
ਬ ਸਮਾਏ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦ ਠ
ਾਕੁਰ ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ॥ ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹ
ਨਿ ਭਵਨਿ ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ॥੧॥ ਜਤਨ ਜਤਨ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ
ਰੇ ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾ
ਈ॥੨॥੨॥੪੭॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ॥ ਚਿਤ
ਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਨ ਆਪਨ ਤੂਟਤ ਨਾਹੀ
ਜੋਰੁ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ ਸੁਖ ਮੋਰ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਰਾਮੁ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ
ਖੋਰ॥ ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ
ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ॥ ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ਤਾ
ਨੁ ਮਾਂਗਉ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧ
ਾਨ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੪॥੪੯॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪੜਤਾਲ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਭੇਖ ਗਿਆਨ ਫਿਰਤ ਫਿ
ਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰਚਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹੰ ਅਹੰ ਅਹੈ ਅਵਰ ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ॥ ਜਤਿ

ਜਨਿ ਜਾਤ ਜਾਤ ਜਾਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਹਨ ਹਈ ॥੧॥ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਸਦਾ ਹਈ ॥ ਹਰੇ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਜੁ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜਾ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥ ਛਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੨॥ ਮਃ ੪॥ ੫੦॥ ਮਃ ੫॥ ਜੁਮਲਾ ੬੨॥ ੫੨੦

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ ਤਿਵੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖ ਪੁਰਖੋਤਮ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਗਾਵੈ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜਾਤਿ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਜੂਠਨਿ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ

ਤੁਮ ਮਨੁ ਆਤਿਸੁ ਤਨੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਆ ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਹਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥ ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨਾ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਗਤਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪

ਮਨਗੁਰਮਤਿਚਾਲਚਲਾਵੈਗੀ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਮਸਤੁਦੀਜੈਤਲਿਕੁੰਡੇਗੁਰਅੰਕਸੁਸਬਦੁਦ੍ਰਿੜਾ
ਵੈਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਲਤੌਚਲੈਚਲੈਦਹਦਹਦਿਸਿਗੁਰੁਰਾਖੈਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਬਦੁਦੇਇਰਿਦਅੰਤਰਿਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਚੁਆਵੈਗੀ॥੧॥ਬਿਸੀਅਰਬਿਸੂਭਰੇਹੈਪੂਰਨਗੁਰੁਗ
ਰੁੜਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਵੈਗੀ॥ਮਾਇਆਭੁਇਅੰਗਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਬਿਖੁਝਾਰਿਝਾਰਿਲਿਵਲਾਵੈਗੀ
॥੨॥ਸੁਆਨੁਲੋਭੁਨਗਰਮਹਿਸਬਲਾਗੁਰੁਖਿਨਮਹਿਮਾਰਿਕਢਾਵੈਗੀ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਮੁਆਨਿ
ਰਾਖੇਹਰਿਨਗਰੀਹਰਿਗੁਨਗਾਵੈਗੀ॥੩॥ਪੰਕਜਮੋਹਨਿਘਰਤੁਹੈਪ੍ਰਾਨੀਗੁਰੁਨਿਘਰਤਕਾਢਿਕਢਾਵੈਗੀ
॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਨਿਜਨਆਏਗੁਰੁਹਾਥੀਦੇਨਿਕਲਾਵੈਗੀ॥੪॥ਸੁਪਨੰਤਰਿਸੰਸਾਰੁਸਭੁਬਾਜੀਸਭਬਾ
ਜੀਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈਗੀ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਲੈਚਾਲਹੁਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਵੈਗੀ॥੫॥ਹਉਮੈਕਰੈਕ
ਰਾਵੈਹਉਮੈਪਾਪਕੋਇਲੇਆਨਿਜਮਾਵੈਗੀ॥ਆਇਆਕਾਲੁਦੁਖਦਾਈਹੋਏਜੋਬੀਜੇਸੋਖਵਲਾਵੈਗੀ
॥੬॥ਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਸੰਚਹੁਲੈਖਰਚੁਚਲੇਪਤਿਪਾਵੈਗੀ॥ਖਾਇਖਰਚਿਦੇਵਹਿਬਹੁਤੇਰਾਹਰਿਦੇਦੇ
ਤੋਟਿਨਆਵੈਗੀ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹੈਰਿਦਅੰਤਰਿਧਨੁਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾਵੈਗੀ॥ਨਾਨਕਦਇਆਦ
ਇਆਕਰਿਦੀਨੀਦੁਖੁਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਵੈਗੀ॥੮॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰ
ਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰੁਸੇਵ
ਕਪੈਜਰਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰ
ਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਬਚਨੁਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈ
ਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਦਿਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਥੁ
ਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲਟੋਤਿਸ
ਹਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁਸੇਵਹਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ਗੁਰਮਤਿਗੁਰ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਗਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਗੁਰਪਰਚੈਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਹਰਿਰੂਪੋਹੋਵੈਹਰਿਜਨਕਉਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥੬॥ਸਾਕਤਨਰ
ਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਕੀਆਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ਲੋਭਲਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸੰਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲਗਾ
ਵੈਗੋ॥੭॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਭਜਗਕਾਤਾਰਕੁਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ਨਾਨਕਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਗ
ਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੮॥੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਸੇਉਧਰੇਜਿ
ਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਿਨਆਏ॥ਰਾਮਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਧਨਿਧੰਨਿਤੇਬਡਭਾਗੀਆ॥
ਸਤਸੰਗਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਗੀਆ॥ਤਜਿਮਾਨਮੋਹਬਿਕਾਰਸਾਧੂਲਗਿਤਰਉਤਿਨਕੈ

ਪਾਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗਿਮਸਤਕਿਪਾਏ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਨਿਤਭਜਹਨਾਰਾਇਣ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਸੁਆਮੀਗੁਣਗਾਇਣ॥ਗੁਣਗਾਇਜੀਵਹਹਰਿਅਮਿਉਪੀਵਹਜਨਮਮਰਣਾਭਾਗਏ॥ਸਤਸੰਗਿਪਾਈਐਹਰਿਧਿਆਈਐਬਹੁੜਿਦੂਖੁਨਲਾਗਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਤੇਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੰਤਸੇਵਕਮਾਇਣ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਜਨਧੂਰਿਬਾਂਛਹਿਹਰਿਦਰਸਿਸਹਜਿਸਮਾਇਣ॥੨॥ਸਗਲੇਜੰਤਭਜਹੁਗੋਪਾਲੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੂਰਨਘਾਲੈ॥ਨਿਤਭਜਹੁਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਸਫਲਜਨਮੁਸਬਾਇਆ॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਈਐਨਿਤਧਿਆਈਐਪਰਵਾਣੁਸੋਈਆਇਆ॥ਜਪਤਾਪਸੰਜਮਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰਜਨਗੋਬਿੰਦਧਨੁਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਕਰਿਦਇਆਦੀਜੈਹਰਿਰਤਨੁਬਾਧਉਪਾਲੈ॥੩॥ਮੰਗਲਚਾਰਚੋਜਆਨੰਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁੰਨੀਆ॥ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੂਖਿਨਰੁੰਨੀਆ॥ਲੇਕੰਠਿਲਾਏਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨਸੇਮੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਪੁਰਖਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਨੜਾ ੬॥ਮ:੫॥੧॥ ਛੰਤਮ:੫॥ ਕਾਨੜਾ੭॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਕਾਨੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਮੂਸੇਕੀਵਾਰਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪॥ ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਗੁਰਮਤਿਰਖੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹੁਹਉਮੈਬਿਖਿਆਮਾਰਿ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਆਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਸਾਰਿ॥੧॥ ਮ:੪॥ਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਹਰਿਗੋਵਿਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਐਤਾਂਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਗੋਵਿਦੁਜਪਿਮੁਖੁਊਜਲਾਪਰਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਹੀਸਿਧਸਾਧਿਕੋਤੂਆਪੇਹੀਜੁਗਜੋਗੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਹੀਰਸਰਸੀਅੜਾਤੂੰਆਪੇਹੀਭੋਗਭੋਗੀਆ॥ਤੂੰਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਗੀਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਧੰਨੁਧਨੋਧੰਨਧੰਨਧਨੋਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਬੁਲਗਬੁਲੋਗੀਆ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਨਰਿਨਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਬੋਲਤਸਭਿਪਾਪਲਹੋਗੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੪॥ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਨਾਸੁਹੋਇਦੁਰਮਤਿਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਮ:੪॥ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹਰਿਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਹਰਿਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਬੇਅੰਤੁਪ੍ਰਭੂਹਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜਗਜੀਵਨਾਤੂਘਟਿਘਟਿਹਰਿਰੰਗਰੰਗਨਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਾ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਆਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭਮੰਗਮੰ

ਗਲਾ ॥ ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਲਾ ॥ ਸਭ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸ
ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉ
ਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਆਪਣੈ
ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ
ਸਾਜੀ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥
ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਮ ਰਮੋ ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਗੁਰ
ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਮ: ੪॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹ
ਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਵਣੇ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲ
ਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕ
ਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵ
ਰਤੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ਸਭੁ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆ
ਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀ
ਵਨੋ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੪॥ ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ
ਅਥਾਹ ॥ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ
ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥ ਮ: ੪॥ ਹਰਿ ਕਰ
ਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿ

ਰਸਾਇਣਾ ॥ ਸਭੁ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰ

ਤੁਸੁ ਪਾਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਹ ਮਾਣਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜ
ਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾ
ਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ
ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ
ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿ
ਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾ
ਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ
ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ
ਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡ
ਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ
ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ
ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊ
ਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇ
ਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ
ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗ
ਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁ

ਖਚੁਰ ਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣਾ। ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ। ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ। ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ। ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ। ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨਿ। ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ। ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ। ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ। ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ। ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ॥੧॥ ਮਃ ੪॥ ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ। ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ। ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ। ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ। ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ। ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ। ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ। ਸਭਿ ਪਾਵਹੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫॥ ਹਉ ਢੂੰਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ ਮਃ ੫॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ। ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ। ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ। ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ। ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ੩੦॥ ਕਾਨੜੇ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੬੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬॥ ਛੰਤੁ ੧ ਵਾਰ ੧ ਜੁਮਲਾ ੭੦॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ। ਐਸੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ। ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ। ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ॥੧॥ ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ। ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਬੀਠੁਲੁ ਐਸਾ॥੨॥੧॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪

ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾਇਆ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗੰਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁ
ਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾ
ਇਆ॥ਤੂਅਮਿਤਿਅਤੋਲੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਬਹੁਜਪੀਐਥਾਹਨਪਾਇਆ॥੨॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਤੁਮ
ਰੀਜਨਮਾਧੌਗੁਨਗਾਵਹਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨੇਤੁਮਰੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕਤਹੂਪਾਇਆ॥
੩॥ਜਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਹਰਿਦੇਵਹੁਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਮੈਮੂਰਖਅੰਧੁਲੇਨਾਮੁਟੇਕਹੈਜਨਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਨਗੁਨਗਾਵਤਹਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਭ
ਗਤਿਬਨੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਪਗਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਸਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਿਜਗਿਸਾਰੀਘਸਿਚੰਦਨੁਜਸੁਘਸਿਆ॥੧
॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਸਭਿਸਾਕਤਖੋਜਿਪਇਆ॥ਜਿਉਕਿਰਤਸੰਜੋਗਿਚਲਿਓਨਰਨਿੰ
ਦਕੁਪਗੁਨਾਗਨਿਛੁਹਿਜਲਿਆ॥੨॥ਜਨਕੇਤੁਮਹਰਿਰਾਖੇਸੁਆਮੀਤੁਮਜੁਗਿਜੁਗਿਜਨਰਖਿਆ॥ਕਹਾਭਇ
ਆਦੈਤਕਰੀਬਖੀਲੀਸਭਿਕਰਿਕਰਿਝਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਏਸਭਿਕਾਲੈਮੁਖਿ
ਗ੍ਰਸਿਆ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਇਆ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਜਗੰਨਾਥੇ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਦੁਖਲਾਥੇ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਰਸਨਾਏਕਜਸੁਗਾਇਨਸਾਕੈਬਹੁਕੀਜੈਬਹੁਰਸੁਨਥੇ॥ਬਾਰਬਾਰਖਿਨੁਪਲਸਭਿਗਾਵਹਿਗੁਨ
ਕਹਿਨਸਕਹਿਪ੍ਰਭਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ਹਮਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਲੋਚਹਪ੍ਰਭੁਦਿਖਨਥੇ॥ਤੁ
ਮਬਡਦਾਤੇਜੀਅਜੀਅਨਕੇਤੁਮਜਾਨਹੁਹਮਬਿਰਥੇ॥੨॥ਕੋਈਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਵੈਪ੍ਰਭਕਾਕਹੁ
ਤਿਨਕਉਕਿਆਦਿਨਥੇ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਅਰਪਉਅਰਪਿਅਰਾਪਉਕੋਈਮੇਲੈਪ੍ਰਭਮਿਲਥੇ॥੩॥
ਹਰਿਕੇਗੁਨਬਹੁਤਬਹੁਤਬਹੁਸੋਭਾਹਮਤੁਛਕਰਿਕਰਿਬਰਨਥੇ॥ਹਮਰੀਮਤਿਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈ
ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਮਰਥੇ॥੪॥੩॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਗੁਨਅਕਥਸੁਨਥ
ਈ॥ਧਰਮੁਅਰਥੁਸਭੁਕਾਮੁਮੋਖੁਹੈਜਨਪੀਛੈਲਗਿਫਿਰਥਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਹ
ਰਿਜਨੁਜਿਸੁਬਡਭਾਗਮਥਈ॥ਜਹਦਰਗਹਿਪ੍ਰਭੁਲੇਖਾਮਾਗੈਤਹਛੁਟੈਨਾਮੁਧਿਆਇਥਈ॥
੧॥ਹਮਰੇਦੋਖਬਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖੁਹਉਮੈਮੈਲੁਲਗਥਈ॥ਗੁਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਜਲਿਨਾ

ਵਾਇਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਈ॥੨॥ਜਨਕੈਰਿਦੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਭਜ
ਵਈ॥ਜਹਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਤੁਹੈਤਹਰਾਖੈਨਾਮੁਸਾਥਈ॥੩॥ਜਨਤੇਰਾਜਸੁਗਾਵਹਿਹ
ਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਜਪਿਓਜਗੰਨਥਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਰਾਖੇਸੁਆਮੀਹਮਪਾਥਰਰਖੁਬੁਡਥ
ਈ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਹਮਰੀਚਿਤਵਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ॥ਅਉਰੁਕੋਈਨਿੰਦਕਰੈਹਰਿਜ
ਨਕੀਪ੍ਰਭੁਤਾਕਾਕਹਿਆਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਰਸਭਤਿਆਗਿਸੇਵਾਕਰਿਅਚੁਤਜੋ
ਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਭਗਵਾਨੈ॥ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਚਰਨੀਆਇਪਵੈਹਰਿਜਾਨੈ॥੧॥ਜਾ
ਕਉਰਾਖਿਲੇਇਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਾਕਉਸੁਮਤਿਦੇਇਪੈਕਾਨੈ॥ਤਾਕਉਕੋਈਅਪਰਿਨਸਾਕੈਜਾਕੀਭਗ
ਤਿਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਾਨੈ॥੨॥ਹਰਿਕੇਚੋਜਵਿਡਾਨਦੇਖੁਜਨਜੋਖੋਟਾਖਰਾਇਕਨਿਮਖਪਛਾਨੈ॥ਤਾਤੇਜਨਕ
ਉਅਨਦੁਭਇਆਹੈਰਿਦਸੁਧਮਿਲੇਖੋਟੇਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ਤੁਮਹਰਿਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਇਕੁਮਾ
ਗਉਤੁਝਪਾਸਹੁਹਰਿਦਾਨੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੀਜੈਸਦਬਸਹਿਰਿਦੈਮੋਹਿਹਰਿਚਰਾ
ਨੈ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਪ੍ਰਭਕੀਜੈਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਹਮਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਗੇ॥ਹਉਤੁਮਰੀ
ਕਰਉਨਿਤਆਸਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਬਗਲਿਲਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਾਰਿਕਮੁਗਧਇਆਨਪਿਤਾ
ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁਤੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਜਗਤਪਿਤਭਾਵਹਗੇ॥੧॥ਜੋਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁ
ਮਦੇਹੁਸੋਈਹਮਪਾਵਹਗੇ॥ਮੋਹਿਦੂਜੀਨਾਹੀਠਉਰਜਿਸੁਪਹਿਹਮਜਾਵਹਗੇ॥੨॥ਜੋਹਰਿਭਾਵਹਿਭ
ਗਤਤਿਨਾਹਰਿਭਾਵਹਿਗੇ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਜੋਤਿਰਲਿਜਾਵਹਗੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾ
ਲੁਆਪਿਲਿਵਲਾਵਹਿਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਨਿਦੁਆਰਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਵਹਿਗੇ॥੪॥੬॥ਛਕਾ੧
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕਲਿਆਨੁਭੋਪਾਲੀਮਹਲਾ੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸੁਰੁਸੁਆਮੀ॥ਦੂ
ਖਨਿਵਾਰਣੁਨਾਰਾਇਣੇ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਚਹਿਸੁਖਸਾਗਰਭਵਨਿਧਿਤਰਣਹਰਿਚਿੰਤਾਮਣੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਜਗਦੀਸਦਮੋਦਰਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿ
ਨਸ੍ਰੀਰਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਮੁਰਾਰਿਹਰਿਮੁਕੰਦੇ॥੧॥ਜਗਦੀਸੁਰਚਰਨਸਰਨਜੋਆਏਤੇ
ਜਨਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰੇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਪੈਜਹਰਿਰਾਖੈਜਨਨਾਨਕਆਪਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੨॥੧॥
੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧ ਹਮਾਰੈਏਹਕਿਰਪਾਕੀਜੈ॥ਅ
ਲਿਮਕਰੰਦਚਰਨਕਮਲਸਿਉਮਨੁਫੇਰਿਫੇਰਿਰੀਝੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜਲਾਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂ
ਐਹਰਿਬੂੰਦਚਾਤ੍ਰਿਕਕਉਦੀਜੈ॥੧॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਨਾਹੀਸੰਤੋਖਾਪੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਨਕੁਜੀਜੈ॥੨॥੧॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੫ ਜਾਚਿਕੁਨਾਮੁਜਾਚੈਜਾਚੈ॥ਸਰਬਧਾਰਸਰਬਕੇਨਾਇਕਸੁਖਸਮੂਹਕੇਦਾਤੇ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੋ ਲਾਲਨੁ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਪ ਜਾਪੁ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਜਾਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ
ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ
ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥ ੧੪॥ ਛਉਪਦੇ ਆਕਾ ਜੁਮਲਾ ੭ ॥ ਮ:੪॥ ੧੭॥
ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ ੧੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਾਮਾ
ਰਮ ਰਾਮੈ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸ
ਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾ
ਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ
ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਰਤਨ
ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕ
ਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ
ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁ
ਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾ
ਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ
ਤਿਨ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕ
ਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾ
ਗ ਲਗੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ
ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ
ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ
ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥
ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਨੁ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰ
ਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਅਸੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ । ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਨ ਕਉ
ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ । ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ਮਿਲਿ
ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ । ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ
ਜਨ ਰਜੁ ਲੀਜੈ । ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ
ਸਿਵ ਨੀਕੀ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ । ਮੈਨਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ । ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ਹਰਿ ਸ
ਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ । ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ
ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀ
ਜੈ । ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗ
ਪੁੰਨ ਕੀਏ ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ । ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ
॥੭॥ ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ । ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ । ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧ
ਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਨਿਤ ਚੁਨਿ
ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ । ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮ
ਹਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ । ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਦੀਜੈ ॥੨॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ । ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਸਾਲੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ
ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ । ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ । ਧ
ਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸ
ਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ । ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ । ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ । ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾ
ਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ । ਕਿਲਬਿਖ ਦਹ
ਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰ
ਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ । ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗ

ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥
ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅ
ਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾ
ਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ
ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆ
ਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ
ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲ
ਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦ
ਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ਕਲਿਆਨੁ
ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਜਿਤੁ ਸਾਧੂ ਚ
ਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾ
ਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰ
ਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥
ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾ
ਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ
ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾ
ਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ
ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ੧ ॥ ਛਕਾ ॥ ਕਲਿਆਨ ਬਾਣੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ੧੭ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਜੁਮਲਾ ੨੩ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ
ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਬਿਭਾਸ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾ
ਣੁ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ
ਜਾਇ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘ
ਰ ਦਰ ਦੇਸ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ
॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾ
ਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾ
ਰੁ ਅਪਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪ
ਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ
ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ
ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ॥
ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ॥੧॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ਤੇ
ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫ
ਾਵੈ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋ
ਈ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾ
ਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹ
ਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾ
ਲਾ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕ
ਬਾਈ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿ
ਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿ
ਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ
ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ॥੨॥ ਕ
ਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ॥ ਕਥ
ਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋ
ਇ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈ

ਬੁਝਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਤਲ ਹੀਅਲੁ ਸੋ ਗੁ
ਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ਤਾਸੁ ਚਰਣ ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ
ਉਪਜਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥
੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ
ਪਰਗਾਸਿਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ
ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਭਾਗੀ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋ
ਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ ਸਿਫ
ਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾ
ਖਿਆ ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜਾਂ ਉਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੂਹੇ
ਹੈ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹਰਹ
ਟ ਕੀ ਮਾਲਾ ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ਇਕ ਸਖਨੀ ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿਉ ਉਸ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿ
ਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਭੂਲਾ
ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਾ ਤੇ ਫੁ
ਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣਿਆ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਤਾ ਕਉ ਸ
ਮਝਾਵਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸ
ਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥
੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾ
ਰਿਆ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ
ਮੇਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥
ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਖੋਟੋ ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥
ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾ

ਇ॥ ਸਾਚਾ ਤਿਸ ਪਾਵਿ ਤਿਨੈ ਜੋ ਹੋਵੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ॥੪॥੧੦॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ॥ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ॥ ਆਸਾ ਆਵੈ ਮਨਸਾ ਜਾਈ॥ ਉ
ਰਝੀ ਤਾਣੀ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਈ॥੧॥ ਜਾਗਸਿ ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਹਿਓ
ਨ ਬੂਝੈ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ॥੨॥ ਦਿਨੁ ਦਿ
ਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ॥
੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੈ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ॥ ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ
ਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਸਟਿ ਕਰਉ ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ॥ ਅਧਿਕ ਬਕਉ ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ॥
ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ॥੧॥ ਐਸੇ ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ਮੁਝੈ ਪਿਆ
ਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ॥ ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ
ਕਰੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ॥੨॥ ਮੈ ਮੈਲੌ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ॥ ਊਤਮੁ ਆਖਿ ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੂਲਿ ਮਹਾ
ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ॥੩॥ ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ॥ ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ॥
ਨੀਧਨ ਕੌ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਜੋ
ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਖਾਇਆ ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ਪੈਧੈ ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ॥ ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ॥੧॥
ਬਾਬਾ ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ॥ ਬਿਬੁਧ ਬਿਸਮਾਦ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੁ ਖਾ
ਣਾ ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ਬਿਖ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ॥੨॥ ਜਿਵ ਆਇ
ਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੩॥ ਜਗੁ
ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾ
ਰਿ॥੪॥ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ਥੇ ਭਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥
੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਗੀਤ ਨਾਦ ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਰਹਸ ਰੰਗ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ॥ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਖਾਣਾ ਚੀ
ਤਿ ਨ ਪਾਈ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨਿ ਕਿ
ਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ॥ ਮਤਿ ਸਤ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਕੀਰਤਿ ਕ
ਰਮ ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ॥ ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਪੀਉ
ਬਨਵਾਰੀ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਅਕਥੌ ਕਥਉ ਕਿਆ ਮੈ
ਜੋਰੁ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ॥ ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ॥੪॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ॥ ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ॥ ਨਾਨ ਕ

ਧ੍ਰਾਪਿ ਓਤਿ ਤਿਸੁ ਪਰੋਈ ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨੁ ਅਤਿ ਰਸ ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰ

ਤੁਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਸਬਦੇਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੁਧੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅ
ਰਪੀਤੁਧੁਆਗੈਰਾਖਉਸਦਾਰਹਉਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਣੇਭਾਣੇਵਿਚਿਸਦਾਰਖੁਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਨਾਮੋਦੇਹਿਵਡਿਆਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਭਾਣਾਜਾਪੈਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੨॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਭਗਤਿਜੇਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਈ॥ਤੇਰੈਭਾਣੈਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥੩॥ਜੋ
ਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਵੈਕਰਤੇਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਈ॥
੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਾਲਾਹਿਆਜਿੰਨਾਤਿਨਸਲਾਹਿਹਰਿਜਾਤਾ॥ਵਿਚ
ਹੁਭਰਮੁਗਇਆਹੈਦੂਜਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਮੇਰਾਇਕੁਸੋਈ॥ਤੁਧੁਜਪੀਤੁਧੈ
ਸਾਲਾਹੀਗਤਿਮਤਿਤੁਝਤੇਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਨਿਸੇਸਾਦੁਪਾਇਨਿਮੀਠਾਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੁ॥ਸਦਾਮੀਠਾਕਦੇਨਫੀਕਾਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਜਿਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਸੋਈਜਾਣੈ
ਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇ
ਰਾਸਦਾਹੈਦਾਤਾਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੩॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਤੂਰਾਖਨਜੋਗੁ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਮੈਅਵਰੁਨਸੂਝੈਨਾਕੋਹੋਆ
ਨਹੋਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਪੋਹਿਨ
ਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥੨॥ਤੇਰੀਸਰਣਾਈਸਚੀਹਰਿਜੀਉਨਾਓਹਘਟੈਨਜਾਇ॥ਜੋਹਰਿਛੋਡਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੈਓਹੁ
ਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥੩॥ਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਜੀਉਤਿਨਾਦੂਖਭੂਖਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸਦਾਤੂ
ਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਸਦਾਧਿਆਈਐਜਬਲਗੁਜੀਅ
ਪਰਾਨ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਤਿਸੁਪ੍ਰਾਨੀਕੇਰਾਹਰਿਕੈਨਾ
ਮਿਸਮਾਨ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੂਲੁਪਛਾਣਨਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਹਉਮੈਦੁ
ਰਮਤਿਖੋਈ॥ਸਭਨਾਮਹਿਏਕੋਸਚੁਵਰਤੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਖਾਨੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਵਿਚਿਮਨਹੀਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅ
ਪੁਨੇਵਿਟਹੁਜਿਤੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਸਤਿਗੁਰੂਨਸੇਵਿਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੩ ਆਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸਿਸਟਿਉਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇ

ਲੁਕੀਆ । ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ।
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ । ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿ
ਚਿ ਕਲਿਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ । ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ । ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂ
ਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ । ਕਰਿ ਆ
ਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚ
ਲੈ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾ
ਹਿ । ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ । ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ
ਦੇਇ । ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ । ਜਿਸ ਨੋ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨ ਮਾਹਿ
ਵਸਾਇ । ਦੁਖੁ ਅੰਨ੍ਹੇਰਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ । ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਲਾ
ਇ ਪਿਆਰੁ । ਐਥੈ ਓਥੈ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ । ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਚਾ ਮਨਾਏ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ।
ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣਾ । ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ । ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ
॥੧॥ ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ । ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥
ਰਹਾਉ । ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ । ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾ
ਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ । ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵ
ਾਨ ॥੩॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ । ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨੁ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋ
ਲਹਿ ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ । ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾ
ਲ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ਗੁਰ ਪਗ ਝਾ
ਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ । ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ।
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ
ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ । ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾ

ਨਾ॥੩॥ਹਮਬਾਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਾ॥ਬਿਖੁਭਉਜਲਡੁਬਦੇਕਾਢਿ
ਲੇਹੁਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਲਣਾ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ॥ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁ
ਨਗਾਏਰਸਕਿਰਸੀਕ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਦੋਊਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁਹਰਿਪੀਕ॥੧॥ਮੇਰੈਮ
ਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੀਤਲੁਜਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀ
ਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਕਿਊਜਲਟੀਕ॥ਹਰਿਜਨਸੋਭਾਸਭਜਗ
ਊਪਰਿਜਿਉਵਿਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਸਭਿਕਾਰਜਫੀਕ॥ਜੈ
ਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈਦੇਹਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਕੀਕ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਸ
ਭਵਰਤੈਸਭਮਹਿਈਕ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਰਬਚਨਧਿਆਇਓਘਰੀਮੀਕ
॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ॥ਪਤਿਤ
ਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੇ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹਰਿਬਸਿ
ਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੇ॥੨॥
ਜੋਨਰਭਰਮਿਭਰਮਿਉਦਿਆਨੇਤੇਸਾਕਤਮੂੜਮੁਹੇ॥ਜਿਉਮ੍ਰਿਗਨਾਭਿਬਸੈਬਾਸੁਬਸਨਾਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਓਝਾ
ਰਗਹੇ॥੩॥ਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਪ੍ਰਭਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਲਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿ
ਹਾਥੁਸਿਰਿਧਰਿਓਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਰਵਿਰਹੇ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਮਨਿਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਨਾਮ
ਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਡਫਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਫਾ॥੧॥
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਾਨੁਦੀਓਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਬਸਫਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਵਸਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਜਪਿਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਕਰਪਫਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭ
ਏਸੁਹੇਲੇਮੁਖਊਜਲਗੁਰਮੁਖਿਤਰਫਾ॥੨॥ਅਨਭਉਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓ
ਗੁਰਿਨਿਮਖਫਾ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਕੇਦੋਖਸਭਜਨਕੇਹਰਿਦੂਰਿਕੀਏਇਕਪਲਫਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀ
ਤੇਜਾਨੇਪ੍ਰਭਜਾਨਿਓਜਨਤੇਮੁਖਫਾ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪੁਧਰਿਓਹਰਿਜਨਮਹਿਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭੁਇਕਫਾ
॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਹਰਿਹਰਿਹਮਮੁਏਜੀਵੇਹਰਿਜਪਿਭਾ॥
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਬਿਖੁਡੁਬਦੇਬਾਹਦੇਇਕਢਿਭਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਅਰਧਾਂ
ਭਾ॥ਉਪਜੰਪਿਉਪਾਇਨਪਾਈਐਕਤਹੂਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਭਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਰਾਮਰ
ਸਾਇਣੁਰਸੁਪੀਆਗੁਰਮਤਿਰਸਭਾ॥ਲੋਹਮਨੂਰਕੰਚਨੁਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਹ
ਰਿਭਾ॥੨॥ਹਉਮੈਬਿਖਿਆਨਿਤਲੋਭਿਲੁਭਾਨੇਪੁਤਕਲਤਮੋਹਿਲੁਭਿਭਾ॥ਤਿਨਪਗਸੰਤਨਸੇਵੇ

ਨ

ਕਚਹੁ ਤੇ ਮਨ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤਾ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਾਤਾ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਾਤਾ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ॥ ਖਿਨ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ॥੨॥੧॥੭॥੨੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ॥ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ॥ ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ॥੧॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ॥ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ॥੨॥ ਤਹਾ ਸਖਾਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨਹੀ ਪਛੋਤਾਵੈ॥ ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹਿ ਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ॥੩॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟੇਸੁਖਦੀਏਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵ
ਲਾਏਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਮਬਾਰਿਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦਇਆਲ॥ਅਵਗਣਕਾਟਿਕੀਏਪ੍ਰਭਿ
ਅਪੁਨੇਰਾਖਿਲੀਏਮੇਰੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਬਿਨਸੇਖਿਨਭੀਤਰਿਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁ
ਸਾਈ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਜਾਈ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬਿਅੰ
ਤੁਸੁਆਮੀਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਲਾਹਾਖਾਟਿਹੋਈਐਧਨਵੰਤਾਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐ॥੩॥
ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਸਦਾਸਦਾਗੁਨਗਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਲਬਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਗੁ
ਰਿਦੀਨੀਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਦਰਗਹਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਸਦਾਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਭਾ
ਈ॥ਸਗਲੇਰੋਗਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸਹਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਮਰਨਗੁਰਿ
ਰਾਖੇਮੀਤ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਗਏਕਲੇਸ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਭਲਹੋਸ॥੨॥
ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਐਸਾਗੁਰੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥
ਜਿਸੁਮਿਲਤੇਰਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਆਠਪਹਰਅਪੁਨੀਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪਨਕਉਦੀਏ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਗੋਬਿੰਦ॥ਭੈਬਿਨਸੇਉਤਰੀ
ਸਭਚਿੰਦ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਾਮੀਠਾਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆ
ਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਕਲਿਕਲੇਸਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਹੋਈ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ॥ਉਤਰੀਮੈਲੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਰੁ॥ਬਿਨਸੇਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਨਕਾਮਾਰਗੁਜਾਨਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥ਸੁਣਿਸ
ਜਣਸੰਤਮੀਤਸੁਹੇਲੇ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅਤੋਲੇ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸੇਧਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀ
ਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੀਤ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲ
ਪੂਰਨਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥੨॥ਸ
ਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਸਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾ

ਮਨੁਨਾਮੁਨਗਾਵੈ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਸਾਚੀਦਿਤੀਰੇਪਾਗਿ॥ਭਉਭਰਮ
ਬਿਨਸੇਬਿਕਾਰ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਤਿਸਕੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦਸਹਜ
ਰਸਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿ
ਖਸਭਲਾਥੇ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖ
ਫਾਹਾਕਾਟਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਢਾਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾ
ਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਗੁਰਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਝੂਠੇ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾਣੀ॥ਆਠ
ਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ॥੩॥
ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨ
ਕਮਲਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਜਿਸ
ਹਿਨਿਵਾਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆਚਾਰ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ॥ਈਹਾਂਊਹਾਂਚਰਣਪੂਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਗੁਰਿ
ਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਉਧਰਸਿ
ਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥੧੦॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰ
ਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋ
ਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿ
ਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸਾ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨
॥੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਭਾਸਘਰੁ੨ ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਠਾਉ॥
ਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਨਾਉ॥ਸਰਬਸਿਧਿਕਲਿਆਨ॥ਪੂਰਨਹੋਹਿਸਗਲਕਾਮ॥੧॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਜਪੀ
ਐਨੀਤ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰੁਬਿਨਸੈਲਗੈਏਕੈਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਿਲਾਗੈਦੂਖੁਭਾਗੈਸਰਨਿ

ਪਾਲਣਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਮੁਕਤਿਦੇਵੈਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਸੰਜੋਗੁ॥੨॥ਸੇਈਨੀਰਿਦਿਨਸੁਖਿਆਇਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਚਰਨਕੇਭਰਮ॥ਸਾਧਸੰਗਿਗਤਿਹਰਿਮਿਲੇਜਿਸਮਹਿਪੂਰਨਕਰਮ॥੩॥ਜਨਮਜਨਮਸਾਧਿਖਾਦ
ਬਿਨਸੇਗੋਬਿਦਜੀਤੇਆਪਿ॥ਮਾਤਪਿਤਮੀਤਭਾਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧॥੧੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਪੜਤਾਲਮ:੫॥ ਰਮਰਾਮਰਾਮਰਾਮਜਾਪ॥ਕਲਿ
ਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਤਾਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਚਰਨਲਾਗਿ॥ਮ
ਨੁਪਵਿਤੁਜਾਹਿਪਾਪ॥੧॥ਨਾਨਕੁਬਾਰਿਕੁਕਛੂਨਜਾਨੈਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰਭਮਾਈਬਾਪ॥੨॥੧॥੧੪
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਟੇਕ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤੁਠਾਕੁਰੁਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀ
ਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖਨਹਾਰ
ਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕ॥ਸੰਤਰੇਨੁਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖਅਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥ ਚਉਪ
ਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ੧੭॥ਮ:੧॥੭॥ਮ:੩॥੭॥ਮ:੪॥੧੫॥ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ੪੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਿਭਾਸਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਦੁਬਿਧਾਬਉ
ਰੀਮਨੁਬਉਰਾਇਆ॥ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਲਪਟਿਰਹੀਫੁਨਿਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਮਾਇਆਮਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈ
ਜਾਣੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਸੰਚਿਰਾਜੇਅਹੰਕਾਰੀ॥ਮਾਇ
ਆਸਾਥਿਨਚਲੈਪਿਆਰੀ॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਹੈਬਹੁਰੰਗੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਸੰਗੀ॥੨॥
ਜਿਉਮਨੁਦੇਖਹਿਪਰਮਨੁਤੈਸਾ॥ਜੈਸੀਮਨਸਾਤੈਸੀਦਸਾ॥ਜੈਸਾਕਰਮੁਤੈਸੀਲਿਵਲਾਵੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਪੂਛਿਸਹਜਘਰੁਪਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਿਨਾਦਿਮਨੁਦੂਜੈਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਕਪਟੁਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਚੈਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਸਚੀ
ਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਅਮਰਪਦੁਪਾਵੈ॥ਤਾਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾਵੈ॥੫॥ਗੁਰ
ਸੇਵਾਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੈਜੇਕੋਈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਸਬਦੇਖੋਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁ
ਵਸੈਮਨਿਸੋਈ॥੬॥ਇਸੁਜਗਮਹਿਸਬਦੁਕਰਣੀਹੈਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹੋਰੁਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥
ਸਬਦੇਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸਬਦੇਗਤਿਮਤਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੭॥ਅਵਰੁਨਾਹੀਕਰਿਦੇਖਣਹਾ
ਰੋ॥ਸਾਚਾਆਪਿਅਨੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਰਾਮਨਾਮਊਤਮਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਈ॥੮
੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਗਲਜਗੁਛਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਦੇਖਿਕਾਮਿਲੋਭਾ
ਇਆ॥ਸੁਤਕੰਚਨਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਅਪਨਾਇਕੁਰਾਮੁਪਰਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾ
ਜਾਪੁਜਪਉਜਪਮਾਲੀ॥ਦੁਖਸੁਖਪਰਹਰਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਤੇਰਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਰੁ ਆਪਿ ਪਰਚਾਇਆ ॥
ਸੇਈ ਭਗਤ ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਭਾਉ ਭ
ਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰ
ਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾ
ਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾ
ਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸ
ਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਆ
ਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ
ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥
ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾ
ਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸ
ਕੈ ਕਾਰ ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀ
ਗਾਰੁ ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾ
ਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵਣ ਬਾ
ਦਿ ॥੩॥ ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿ
ਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇ
ਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰ
ਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬ
ਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆ
ਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਜੀਵਤੁ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧
ਦਖਣੀ ॥ ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ
ਹੂਏ ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿ

ਸੈਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਿਹਰੀਚੰਦਿਪ੍ਰਿਥਮੀਪਤਿਰਾਜੈਕਾਗਦਿਕੀਮਨਪਾਈ॥ਅਉਗਣੁ
ਜਾਣੈਤਪੁੰਨਕਰੇਕਿਉਕਿਉਨੇਖਾਸਿਬਿਕਾਈ॥੨॥ਕਰਉਅਢਾਈਧਰਤੀਮਾਂਗੀਬਾਵਨਰੂਪਿਬਹਾ
ਨੈ॥ਕਿਉਪਇਆਲਿਜਾਇਕਿਉਛਲੀਐਜੇਬਲਿਰੂਪੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਦੇਮਤੀਬਰਜਿ
ਬਿਆਸਿਪੜਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕਰਿਜਗਅਠਾਰਹਘਾਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਇਆ॥੪॥ਗਣਤਨ
ਗਣੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾਬੋਲੀਭਾਇਸੁਭਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਤੁਧੈਸਲਾਹੀਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਿਪਤੁਲੇਪੁਕਦੇਨਲਾਗੈਸਦਾਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਆਗੈਚੇਤੈਨਾਹੀਦੁਖਿਲਾ
ਗੈਪਛੁਤਾਈ॥੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਜਿਨਿਏਹਰਚਨਰਚੀਐ॥ਹਰਿਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ
ਜੀਅਹੁਅਭਿਮਾਨੇਪੈਪਚੀਐ॥੭॥ਭੁਲਣਵਿਚਿਕੀਆਸਭੁਕੋਈਕਰਤਾਆਪਿਨਭੁਲੈ॥ਨਾਨਕਸਚਿ
ਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੋਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਘੁਲੈ॥੮॥੪॥ ਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਆਖਣਾਸੁਨਣਾਨਾਮੁ
ਅਧਾਰੁ॥ਧੰਧਾਛੁਟਕਿਗਇਆਵੇਕਾਰੁ॥ਜਿਉਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਪਤਿਖੋਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਮੂਰਖਗਵਾਰ॥ਆਵਤਜਾਤਲਾਜਨਹੀਲਾਗੈਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੈਬਾਰੋਬਾਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਨਾਸੁ॥ਧੁਰਿਹੁਕਮੁਲਿਖਿਆਤਾਂਕਹੀਐਕਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨਾਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੨॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਡੋਲੈਲਖਚਉਰਾਸੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂ
ਝੇਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਖਿਨੁਊਭਿਪਇਆਲਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂਟੈਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥
੩॥ਆਪੇਸਦੇਢਿਲਨਹੋਇ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸਹਿਲਾਜੀਵੈਸੋਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੋਝੀਕਿਸੈਨਹੋਇ॥ਆ
ਪੇਕਰੈਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੪॥ਝਗੜੁਚੁਕਾਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਡੋਲਤਤਉਠਹਰਾਵੈ॥ਸਚੁਕਰਣੀਕਰਿਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੂਠਾਕਿਉਸੁਚਿਹੋਇ॥ਸਬਦੀ
ਧੋਵੈਵਿਰਲਾਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਠਾਕਿਰਹਾਵੈ॥੬॥ਭਉਖਾਣਾ
ਪੀਣਾਸੁਖੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜਨਸੰਗਤਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥ਸਚੁਬੋਲੈਬੋਲਾਵੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰ
ਣੀਹੈਸਾਰੁ॥੭॥ਹਰਿਜਸੁਕਰਮੁਧਰਮੁਪਤਿਪੂਜਾ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਗਨੀਮਹਿਭੂੰਜਾ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ
ਤਉਮਨੁਭੀਜਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੮॥੫॥ ਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿ
ਅੰਤਰਿਪੂਜਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਅਵਰੁਨਹੀਦੂਜਾ॥੧॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਠਾਈ॥ਅ
ਵਰੁਨਦੀਸੈਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਜੀਅੜਾਤੁਝਪਾਸਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਉਰਾਖਹੁਅਰਦਾਸਿ॥੨॥ਸਚੁਜਿਹਵਾਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਛੂਟਸਿਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ
॥੩॥ਕਰਮਧਰਮਪ੍ਰਭਿਮੇਰੈਕੀਏ॥ਨਾਮੁਵਡਾਈਸਿਰਿਕਰਮਾਂਕੀਏ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਵਸਿਚਾਰਿਪ
ਦਾਰਥ॥ਤੀਨਿਸਮਾਏਏਕਕ੍ਰਿਤਾਰਥ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਏਮੁਕਤਿਧਿਆਨਾਂ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿ

ਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਾਣਸਿ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖ

ਤਿਪੰਚਤਸਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇ
ਈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਧੁਨਿਊਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸ
ਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾਜਪਿਹਰਿ
ਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿਢੋ
ਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨਣਾਜਿਨ੍ਹਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸ
ਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇਮਰਿਜੰਮਹਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਂਸਚੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪ
ਇਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸ
ਭਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਬਿਭਾਸਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋ
ਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮਨਮੀਠਮੋਹਾਰਾ॥ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁ
ਹਮਾਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਧਰਏਕਾਮੈਟਿਕਏਕਸੁਕੀਸਿਰਿਸਾਹਾਵਡਪੁਰਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਛਲਨਾਗਨਿਸਿਉਮੇਰੀਟੂਟਨਿਹੋਈ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹਝੂਠੀਧੋਹੀ॥ਮੁਖਿਮੀਠੀਖਾਈਕਉਰਾਇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਿਮਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਲੋਭਮੋਹਸਿਉਗਈਵਿਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਮੋਹਿਕੀਨੀ
ਛੋਟਿ॥ਇਹਠਗਵਾਰੀਬਹੁਤੁਘਰਗਾਲੇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਕਿਰਪਾਲੇ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਸਿ
ਉਠਾਟੁਨਬਨਿਆ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਮੋਹਿਕਾਨੀਸੁਨਿਆ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਮਹਾਚੰਡਾਲ॥ਰਾਖਿ
ਲੀਏਅਪੁਨੈਗੁਰਿਗੋਪਾਲ॥੪॥ਦਸਨਾਰੀਮੈਕਰੀਦੁਹਾਗਨਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਏਹਰਸਹਿਬਿਖਾਗ
ਨਿ॥ਇਨਸਨਬੰਧੀਰਸਾਤਲਿਜਾਇ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਅਹੰਮੇਵਸਿਉਮਸਲ
ਤਿਛੋਡੀ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਇਹੁਮੂਰਖੁਹੋਡੀ॥ਇਹੁਨੀਘਰੁਘਰੁਕਹੀਨਪਾਏ॥ਹਮਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀ
ਏਲਿਵਲਾਏ॥੬॥ਇਨਲੋਗਨਸਿਉਹਮਭਏਬੈਰਾਈ॥ਏਕਗ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਇਨਖਟਾਂਈ॥ਆਏ
ਪ੍ਰਭਪਹਿਅੰਚਰਿਲਾਗਿ॥ਕਰਹੁਤਪਾਵਸੁਪ੍ਰਭਸਰਬਾਗਿ॥੭॥ਪ੍ਰਭਹਸਿਬੋਲੇਕੀਏਨਿਆਂਏਂ॥
ਸਗਲਦੂਤਮੇਰੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਇਹੁਗ੍ਰਿਹੁਸਭੁਤੇਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਆਨਿਬੇਰਾ॥
੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਅਹੰਕਾਰਾ॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥
ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਤਨਿਚਕ੍ਰਬਣਾਏ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਕਬਹੀਨਜਾਏ॥੧॥ਇਤੁਸੰਜਮਿਪ੍ਰਭੁਕਿਨਹੀ
ਨਪਾਇਆ॥ਭਗਉਤੀਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਮੋਹਿਆਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਪਕਰਹਿਪੰਚਾਂਕੇਬਸਿਰੇ॥

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੀਕਾ ॥੨॥ ਘੂਘਰ
ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ
ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂ
ਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈ
ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂ
ਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਸਗਲੇ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਜੇ
ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇ
ਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨ
ਆਤਮੈ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈ ॥ ਜਹ
ਸੇਵਕ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥ ਹੋਮ ਜਗ ਉ
ਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ਸ
ਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ਬਾਂਛ
ਉ ਧੂਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥
ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੪੬
ਅਸਟਪਦੀਆ ੩ ॥ ਜੋੜੁ ੫੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਬਿਭਾਸ ॥

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ ਆਪਨ ਰੰਗਿ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਅਨੰ

ਦੁਖੁਦੂਰਿਪਾਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵ
ਬੂਝੈਸੋਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵ
ਨਲੀਣਾ॥੪॥੧॥ ਪਰਭਾਤੀ॥ ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲਖੁਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਮੂਰਤਿ
ਨਾਮਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਖਨਦੇਸਿਹਰੀਕਾਬਾਸਾਪਛਿਮਿਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿਦਿਲੈਦਿਲਿਖੋਜਹੁਏ
ਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚਉਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈ
ਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏਂ॥ਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁ
ਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਂਏਂ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰਤਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾ
ਰਾਮਅਲਹਕਾਸਭਗੁਰਪੀਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾ॥ਕੇਵ
ਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥੨॥ ਪਰਭਾਤੀ॥ ਅਵਲਿਅਲਹਨੂਰੁਉਪਾ
ਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾਭਰ
ਮਿਨਭੂਲਹੁਭਾਈ॥ਖਾਲਕੁਖਲਕਖਲਕਮਹਿਖਾਲਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀ
ਏਕਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾਜੀਸਾਜਨਹਾਰੈ॥ਨਾਕਛੁਪੋਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ਸਭ
ਮਹਿਸਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਕਹੀਐ
ਸੋਈ॥੩॥ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਨਾਮੀਠਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੰਕਾਨਾਸੀ
ਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਪਰਭਾਤੀ॥ ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਬਿਚਾਰੈ॥ਜਉਸ
ਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇਕਹਤਹਉਤਉਕਿਉਮੁਰਗੀਮਾਰੈ॥੧॥ਮੁਲਾਂਕਹਹੁਨਿਆਉਖੁਦਾਈ॥ਤੇਰੇਮ
ਨਕਾਭਰਮੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਆਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮਾਟੀਕਉਬਿਸਮਿਲਿਕੀ
ਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹੁਹਲਾਲੁਕਿਆਕੀਆ॥੨॥ਕਿਆਉਜੂਪਾਕੁਕੀਆਮੁਹੁਧੋਇ
ਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਲਾਇਆ॥ਜਉਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹੁਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਇ
ਆ॥੩॥ਤੂੰਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਨਹੀਸੂਝਿਆਤਿਸਕਾਮਰਮੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਿਸਤਤੇਚੂਕਾਦੋਜ
ਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੪॥ ਪਰਭਾਤੀ॥ ਸੁੰਨਿਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਾਕਰਅਧਪਤਿਆਦਿਸਮਾਈ॥
ਸਿਧਸਮਾਧਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆਲਾਗਿਰਹੇਸਰਨਾਈ॥੧॥ਲੇਹੁਆਰਤੀਹੋਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਤਿ
ਗੁਰਪੂਜਹੁਭਾਈ॥ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਾਰੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਤੁਤੇਲੁ
ਨਾਮੁਕੀਆਬਾਤੀਦੀਪਕੁਦੇਹਉਜਾਰਾ॥ਜੋਤਿਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰਾ॥੨॥ਪੰਚੇ
ਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇਸੰਗੇਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਕਬੀਰਦਾਸਤੇਰੀਆਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੩॥੫॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਰਭਾਤੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਹੀਜਾਨੈਕੈਬੂਝਲ
ਆਗੈਕਹੀਐ॥ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਾਮੁਰਵਾਂਈਮੈਡਰੁਕੈਸੇਚਹੀਐ॥੧॥ ਬੇਧੀਅਲੇਗੋਪਾਲਗੁ
ਸਾਈ॥ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਰਬੇਠਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਮਾਨੈਹਾਟੁਮਾਨੈਪਾਟੁਮਾਨੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥
ਮਾਨੈਬਾਸੈਨਾਨਾਭੇਦੀਭਰਮਤੁਹੈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਣੀ॥
ਸਭੋਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਹੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ ਜੋਜਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰਖੋਤਮੁਤਾਚੀ
ਅਬਿਗਤਿਬਾਣੀ॥ ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥੧॥ ਪਰਭਾਤੀ

ਜੁਗਾਦਿ

॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਾਮੁਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂ
ਪੁਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ ਗੋਬਿਦੁਗਾਜੈਸਬਦੁਬਾਜੈ॥ ਆਨਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਵ
ਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁਤੇਸੁਖੁਲਾਗਿਲਾ॥ ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨੁਭੈਇਲਾ॥
੨॥ ਤੁਮ੍ਹਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਨੁਭੈਇਲਾ॥ ਤੂਦਇਆਲੁਰਤਨੁ ਲਾਲੁਨਾਮਾਸਾਚਿ
ਸਮਾਇਲਾ॥੩॥੨॥ ਪਰਭਾਤੀ॥ ਅਕੁਲਪੁਰਖਇਕੁਚਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਬ੍ਰ
ਹਮੁਲੁਕਾਇਆ॥ ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ ਤੈਮੈਕੀਆਸੁਮਾਲੂਮੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਜਿ
ਉਪਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥ ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠੁਲੁਦੇਉ॥੨॥ ਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰਮੁਬਿਆਪੈ
॥ ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ ਅਮਰੁਹੋ
ਇਸਦਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਕੀ॥ ਤਨਿਚੰ
ਦਨੁਮਸਤਕਿਪਾਤੀ॥ ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾਲਿਵਲਾਗਾ॥ ਦੇਖਿ
ਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਚਿਰਾਮੰ॥ ਕ੍ਰੂਰਦ੍ਰਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿਬਾਦੰ॥੧
ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾਨੁਸਰੀਰੰ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥ ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ ਪਰ
ਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ॥ ਨਿਸਿਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ ਪਗਨਾਚ
ਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ॥ ਏਲੰਪਟਨਾਚਅਧਰਮੰ॥੩॥ ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ ਕਰਊਜਲਤਿ
ਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁਅਭਾਖੰ॥੪॥ ਜਿਨਿਆਤਮਤਤੁਨਚੀਨਿ
ਆ॥ ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅਬੀਨਿਆ॥ ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾ
ਵੈ॥੫॥੧॥੪॥ ਭਗਤਾਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ ਕਬੀਰਜੀਉਕੇ੨॥ ਨਾਮਦੇਉਜੀ੩ ਬੇਣੀਜੀ੧ ਜੁਮਲਾ ੬

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅ
ਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੧

ਪੜ੍ਹਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ॥ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਨਸਾਰੰ॥ਤ੍ਰੈਪਾਲ
ਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ॥ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ॥ਜੋਜਾਨਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ॥
ਸਭਫੋਕਟਨਿਸਚੈਕਰਮੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਸਚਉਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾਟਨਪਾਵੈ॥੧॥ਨਿਹਫ
ਲੰਤਸ੍ਯਜਨਮਸ੍ਯਜਾਵਦਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ॥ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸ੍ਯਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਜੋਗਸਬਦੰਗਿ
ਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਹ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ॥ਸਰ
ਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੩॥ਏਕਕ੍ਰਿਸ
ਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤਆਤਮਣਹ॥ਆਤਮਾਸ੍ਰੀਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਈਜਾਨਸਿਭੇਉ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕੋਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਲੋਕਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀਮਹਲਾ੫

ਕਤੰਚਮਾਤਾਕਤੰਚਪਿਤਾਕਤੰਚਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸੁਤਹ॥ਕਤੰਚਭ੍ਰਾਤਮੀਤਹਿਤਬੰਧਵਕਤੰਚ
ਮੋਹਕੁਟੰਬਤੇ॥ਕਤੰਚਚਪਲਮੋਹਨੀਰੂਪੰਪੇਖੰਤੇਤਿਆਗੰਕਰੋਤਿ॥ਰਹੰਤਸੰਗਿਭਗਵਾਨਸਿਮਰਣ
ਨਾਨਕਲਬਧੰਅਚੁਤਤਨਹ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੰਤਮਾਤਪਿਤਾਸਨੇਹੰਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰ
ਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਸੁਤਹ॥ਧ੍ਰਿਗਸਨੇਹੰਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਨੇਹਸਤਿਸੁਖਯੰਬਸੰਤਿਨਾ
ਨਕਹ॥੨॥ਮਿਥੰਤਦੇਹੰਖੀਣੰਤਬਲਨੰ॥ਬਰਧੰਤਿਜਰੂਆਹਿਤੰਤਮਾਇਆ॥ਅਤੰਤਆਸਾਆਥਿਤ
ਭਵਨੰਗਨੰਤਸ੍ਵਾਸਾਭੈਯਾਨਧਰਮੰ॥ਪਤੰਤਿਮੋਹਕੂਪਦੁਰਲਭਦੇਹੰਤਤਆਸ੍ਰਯੰ॥ਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰ
ਦਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾ॥੩॥ਕਾਚਕੋਟੰਰਚੰਤਿਤੋਯੰਲੇਪਨੰਰਕਤਚਰਮਣਹ॥ਨਵੰਤਦੁਆਰੰਭੀਤ
ਰਹਤੰਬਾਇਰੂਪੰਅਸਥੰਭਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਨਹਸਿਮਰੰਤਿਅਗਿਆਨੀਜਾਨੰਤਅਸਥਿਰੰ॥ਦੁਰ
ਲਭਦੇਹਉਧਰੰਤਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਜਪੰਤਿ॥੪॥ਸੁਭੰਤਤੁਯੰਅਚੁਤ
ਗੁਣਗੰਪੂਰਨੰਬਹੁਲੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਗੰਭੀਰੰਊਚੈਸਰਬਗਿਅਪਾਰਾ॥ਭ੍ਰਿਤਿਆਪ੍ਰਿਅੰਬਿਸ੍ਰਾਮਚਰਣੰ॥
ਅਨਾਥਨਾਥੇਨਾਨਕਸਰਣੰ॥੫॥ਮ੍ਰਿਗੀਪੇਖੰਤਬਧਿਕਪ੍ਰਹਾਰੇਣਲਖਆਵਧਹ॥ਅਹੋਜਸਰਖੇਣਗੋਪਾਲ
ਹਨਾਨਕਰੋਮਨਛੇਦ੍ਰਿਤੇ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖ
ਮਥਾਨਬਸੰਤਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਿਮਰਣੰਕਦਾਂਚਹ॥ਹੋਵੰਤਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕ
ਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਿਤਤ੍ਰਾ
ਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰ॥ਬਸੰਤਸਾਧ

ਰਸਨਾ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ॥੮॥ ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ਘਟੰਤ ਰ
ਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਗਗਨੰ॥ ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿਖੰਡੰ॥ ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ
ਹੀਤੰ॥ ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ ਨਹ ਘਟੰਤ ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ॥ ਅਸਥਿਰੰ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਧ ਜਨ॥੯॥ ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ॥ ਸਰਣਿ ਸੰ
ਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ਪ੍ਰਾਪਤੰ ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਿਣ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ॥੧੦॥ ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ ਅ
ਲਪ ਬੁਧ੍ਯੰ ਰਚੰਤ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ॥ ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ॥ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ ਸੋ
ਭੰਤ ਬਸਤ੍ਰਾ ਇਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਭੋ ਭਗਵਾਨਏ ਨਮਹ॥
੧੧॥ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ॥ ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ਨਾਨ੍ਹਾ ਸੁ ਮੂਚੰ॥ ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ਅਭਿਮਾ
ਨੰ ਤ ਹੀਨੰ॥ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ਵਰਤੰਤ ਬਿਨਾਸਨੰ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ॥੧੨॥ ਕਿਰਪੰਤ ਹਰੀਅੰ ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ॥ ਬਿਗਸੀਧਿ ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ॥ ਬਸ੍ਯੰਤ
ਰਿਖਿਅੰ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ॥ ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ॥ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ॥ ਬਾਜੰਤ
ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ॥੧੩॥ ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਦ੍ਰਿੜੰਤ
ਸੁਬਿਦਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾ
ਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧ
ਨਹ॥ ਦਇਆਲ ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਵਿਤੰ
ਅਨਿਤ੍ਯ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿਕਾ
ਰੰ॥ ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀਣ ਬੁਧੰ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ੍ਯ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥
ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ॥ ਅ
ਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ
ਬਿਖ੍ਯਾਦੰ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ॥੧੮॥ ਅੰਧ
ਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ
ਨਿਰਮਲਹ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ॥੧੯॥ ਪਾਛੰ ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆਸ ਪੂਰਨਹ॥ ਨਿ
ਰਧਨ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ॥ ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੨੦॥ ਅਪਰੰਪਰੰ ਪਾਰਲਹ ਜਗਪਤੰ ਪਤਨਾ
ਮਨ ਹਰਹ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ਦੀਨ
ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗ੍ਯ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਹ
ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ ਨਹ ਸਮਰਥੰ ਨਹ ਸੇਵਕੰ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰ
ਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥
ਸ੍ਰਿਜੰਤ ਰਤਨ ਜਨਮ ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰੇ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧ੍ਯੰ ਮਾ
ਰਤ ਲੋਕਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰ
ਹ ॥ ਆਰੋਗ੍ਯੰ ਮਹਾ ਰੋਗ੍ਯੰ ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ ਰਮਣੰ ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣ
ਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰ
ਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭ
ਵੰਤਿ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜ
ਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ਨਾਨਕ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ਸੰਨਾਹੰ
ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ
ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ
ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ ਵਸ੍ਯੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾ
ਯਾ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥ੍ਯਾ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿ
ਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁ
ਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧ੍ਯੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ਸਰਪਨਹ ਤੁਲਿ
ਖਲਹ ॥੩੩॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ ਕੀਰਤਨੰ ਸਾਧਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੰਤਿ ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਧਨੰ ਰੂਪੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਭੋਜ
ਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬ
ਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ ਦੁਰਲਭੰ ਏਕ

ਭਗਵਾਨਨਾਮਹਤਾਤਕਰਣਬਰਪੰਸਾਧਸੀਗੀਕ੍ਰਿਪਾਪੂਰਣੀ॥੩੫॥ਜਤਕਤਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸੂਰਗਮਿਰਤ
ਪਯਾਲਲੋਕਹ॥ਸਰਬਤ੍ਰਮਹੀਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੬॥ਬਿਖਿਆਭਜੰਤਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦ੍ਰਿਸਟੰਸਖਾਸ੍ਵਜਨਹ॥ਦੁਖੰਭਜੰਤਿਸੁਖੰਭੈਭੀਤੰਤਨਿਰਭਯਹ॥ਥਾਨਬਿਹੂਣਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾ
ਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹ॥ਸਰਬਸੀਲੰਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਵਨਮਮਪਾਵਨਹ॥ਸਰਬਕਰਤਬ
ਮਮੰਕਰਤਾਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੮॥ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦ
ਨਹ॥ਨਹਸੀਤਲੰਸੀਤਰੁਤੇਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੩੯॥ਮੰਤ੍ਰੰਰਾਮਨਾਮੰਧ੍ਯਾਨੰਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰ
ਨਹ॥ਗ੍ਯਾਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜੁਗਤਿਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ॥ਦਯਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਵਰ
ਜਿਤਹ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹ॥ਉਪਦੇਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰ
ਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ॥ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋਤਿਸ੍ਰਵਣਆਪੁਤ੍ਯਾਗਿਸਗਲਰੇਣੁਕਹ॥ਖਟਲ
ਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮੰਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੪੦॥ਅਜਾਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰ॥
ਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰੰਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ॥੪੧॥ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖ
ਮਲੰ॥ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਿਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਅਨਿਕ
ਉਪਾਵੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਨਿਰਮਲੰਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰਤਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤ
ਹ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭ
ਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾ
ਚੰਤਜਾਚਿਕਹ॥੪੩॥ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹ॥ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭਰਮੰ
ਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅਮਹ
ਨਗਰਬਾਸੰਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਇਆ
ਲਚਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖ੍ਯੰ
ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮ੍ਯੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖੰ
ਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ॥੪੬॥ਹੇ
ਕਲਿਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਯੰਤਜੀਵੰਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਨਿਰਤ੍ਯੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟ
ਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਸਰਬਜੀਅਰਖ੍ਯਾਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਅਨਿਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾ
ਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤ

ਪਿਤਾਤਦੇਖਨਜਾ।ਅਕਰਹੀਕਰੇਤਿਅਖਾਟਿਖਾਟਿੰਅਸਾਡੀਲਾਜਿੰਮਅਨਜਾ।ਰਾਖਿਰਾਖਿਸਗਹਿ
ਸੁਆਮੀਬਿਨੁਪਿਤਨਾਨਕਜਰਿਨਰਹਰ॥੪੮॥ਜੋਜਨਭਏਸੁਲਿਅਉਕਾਰੇਪਾਪਾਤਮਾ।ਮਿਰੇਤ
ਜੀਤਿਸਰੀਦ੍ਰਿਤੇਆਤਿਕਮਾਜਾਬਿਸਤੀਰਨਹ।ਆਵੰਤੁਜਾਵੰਤੁਬਖੰਤੁਨੀਆਦੁਖਸੁਖਚਹੁਭੋਗਹ
ਗਾਕ੍ਰਿਮਛਾਇਆਨਉਰਿਟਿਆਨਰਮਹੀਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਪਰੇਗਹਾ।ਚੈਨਦੂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਾ
ਜਪਿਨਾਨਕਜਰਿਜਰਿਜਰੇ॥੪੯॥ਉਧ੍ਰਨੁਸਾਧਗੋਬਿੰਦਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਗਾਦਗੁਰੀ।ਹਸੇਸਾਰਤਾਪਹਰਨ
ਦਗੁਨਾਸੈਸਭਦੁਖਹਰੋ।ਤਸਗਹਿਲੇਗਾਦਜਾਲਹਟੀਨਨਾਬਸਜਾਕਰੇ।ਸਗੀਰਸ੍ਰਿਖਬੀਨਸਾਟੇਸਿਮ
ਰੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੋਰਕਰਸਾਯਦੁ॥੫੦॥ਬਰਨਕਸਾਸਰਹੀਰਮਹੀਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ।ਸਾਧਸੰਗੇਨਭਰ
ਹੀਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸਤਕਰਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸਤਕਾਯਾਰਖਪਰਮੇਸੁਰਹ।
ਆਤਮਰਖਗੋਪਾਲਸੁਆਮੀਧਨਚਰਨਰਖਜਗਦੀਸੁਰਹ।ਸਰਬਰਖਗੁਰਦਇਆਲਹਭੈਦੁਖਬਿਨ
ਸਨਹ।ਭਗਤਿਵਛਲਅਨਾਥਨਾਥੇਸਰਣਿਨਾਨਕਪੁਰਖਅਚੁਤਹ॥੫੨॥ਜੇਨਕਲਾਧਾਰਿਓਆਕਾ
ਸੰਬੈਸੰਤਰਾਕਾਸਦਖੇਸਟੀ।ਜੇਨਕਲਾਸਸਿਸੂਰਨਖ੍ਰਤ੍ਰਜੇਤਸਾਸੰਸਗੀਰਪਾਰਹੀ।ਜੇਨਕਲਾਮਾਤਗਰਭ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਨਹਛੇਦੰਤਨਖਰੋਗਨਹ।ਤੇਨਕਲਾਅਸਥੰਭੰਸਰੋਵਰੰਨਾਨਕਨਛਿਜੰਤਤਰੰਗਤੋਯਣ
ਹ॥੫੩॥ਗੁਸਾਂਈਗਰਸਟਰੂਪੇਣਸਿਮਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਣਹ।ਲਬਧੰਸੰਤਸੰਗੇਣਨਾਨਕਸਵੱਛ
ਮਾਰਗਹਰਿਭਗਤਣਹ॥੫੪॥ਮਸਕੰਭਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਮੰਤਰੰਤਪਪੀਲਕਹ।ਸਾਗਰੰਲੰਘੰਤਿਪਿੰਗੰ
ਤਮਪਰਗਾਸਅੰਧਕਹ।ਸਾਧਸੰਗੇਣਸਿਮਰੰਤਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤਿਲਕਹੀਣਜਥਾ
ਬਿਪ੍ਰਾਅਮਰਹੀਣਜਥਾਰਾਜਨਹ।ਆਵਧਹੀਣਜਥਾਸੂਰਾਨਾਨਕਧਰਮਹੀਣਤਥਾਬੈਸਨਵਹ॥੫੬॥ਨ
ਸੰਖੰਨਚਕ੍ਰੰਨਗਦਾਨਸਿਆਮੰ।ਅਸਚਰਜਰੂਪੰਰਹੰਤਜਨਮੰ।ਨੇਤਨੇਤਕਥੰਤਬੇਦਾਊਚਮੂਚਅਪਾਰ
ਗੋਬਿੰਦਹ।ਬਸੰਤਿਸਾਧਰਿਦਯੰਅਚੁਤਹ।ਬੁਝੰਤਿਨਾਨਕਬਡਭਾਗੀਅਹ॥੫੭॥ਉਦਿਆਨਬਸਨੰਸੰ
ਸਾਰੰਸਨਬੰਧੀਸ੍ਵਾਨਸਿਆਲਖਰਹ।ਬਿਖਮਸ੍ਥਾਨਮਨਮੋਹਮਦਿਰੰਮਹਾਅਸਾਧਪੰਚਤਸਕਰਹ।ਹੀ
ਤਮੋਹਭੈਭਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਂਸਤੀਖਣਕਠਿਨਹ।ਪਾਵਕਤੋਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹ।
ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹ
ਸਗਲੵੰਰੋਗਖੰਡਣਹ।ਸਾਧਸੰਗੇਣਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰ
ਮਧੁਰਮਾਨੁਖੵੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ।ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇਤਮੂੜਾਨ
ਚੇਤੰਤਿਘਟੰਤਿਸ੍ਵਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ।ਛਿਜੰਤਮਹਾਸੁੰਦਰੀਕਾਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ।ਰਚੰਤਿਪੁਰਖ
ਹਕੁਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ।ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਿਨਾ
ਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇਹਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਆਤੁਯੰ।ਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਆਵਰਤਤੇਪੁਨਹ

ਪਅਛਰਨਹਾ।ਗੋਬਿੰਦਦਸੇਦਰਸਾਯਦੇ॥੬੨॥ਗਰਧੰਤਨਾਰੀਸਟੋਨਸਤੰਬਲਵੰਤਬਲਾਤਕਾਰਨ
ਗਾਰਰਨਕਸਲਨਹਭਜੀਤਿਤਿਹੁਸਮਾਨਿਧ੍ਰਿਗੁਜਨਸਨਹਾ।ਹੇਪਧੀਲਕਾਗਰਸਟੇਗੋਬਿੰਦਸਿਸ
ਰਨਤੁਜੰਪਤੇ।ਜਾਨਕਅਜਿਕਬਾਰਨਸੋਜਸਹਾ॥੬੩॥ਣ੍ਰੀਲੀਤਸੇਰਸਿਗਕੰਤਹਰੀਐਛੁਟੰਤਤਰੀਐ
ਉਨੀਤਭਰੀਐਂਧਕਾਰਕੇਟਸੁਰਉਜਾਰੀ।ਚਿਤਵੰਤਿਜਾਨਕਹਰਿਗੁਰਦਜਾਗੀ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਲਹਸੰ
ਗਿਉਧਰਨੀਬ੍ਰਹਮਕਰਮਾਜਿਪੁਰਨਹਾ।ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰੰਗਹਤੇਨਰਜਾਨਕਰਿਹਢਲਹਾ॥੬੫॥ਪਿਰਦਕ
ਧਹਿਰਨਿਬਹੁਵਿਘਨੁਕਰਨਿਉਚਰਨਿਸਰਬਤਜੀਅਕਹਾ।ਲਉਲਈਤਿਸਨਅਤਿਪਤਿਸਨਸ
ਏਕਰਸਕਰਤਸਸੁਕਰਹਾ॥੬੬॥ਸਤੇਸਸੇਦਵਚਰਨੀਤਿਪਰਨੀਵੈਚੁਤਰਹਾ।ਅਨੇਕਧਾਤਿਕ ਹਰਨਿਜ
ਨਕਸਾਯਸੰਗਿਸਨਹਸੰਸਜਕਾ॥੬੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਥਾਸਹਲਾਯ ਕਰਪੁਰਪੁਰਪੁ
ਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹਿਮਲੀਨੀ।ਮਜਾਗੁਪਿਮਦੁਗੰਧਾਨਜਨਕਅਖਗਰਚੇਨਆਗਿਣਤਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਸਾਦੇ
ਪਰਜੰਤਅਕਾਸਰਚੀਪਉਲਿਅਸਿਖੰਡਲਹਾ।ਗਛੇਨਤੇਨਭ੍ਰੰਰੇਨਜਾਨਕਬਿਤਾਸਾਪੁਤਾਸਿਧਤੋ॥੨॥
ਜਾਨਿਸਤਉਵੰਤੇਸਰਨੋਦ੍ਰਿਸਟੇਨਿਸਿਖਿਆ।ਕੀਰਤਿਸਾਖਿਰਲੀਖੋਭਨੀਤਿਜਾਨਕਸਾਧਸੰਗੇਲ॥੩॥
ਮਾਜਾਚਿਤਭਸੇਨਾਏਸਟਸਿਤ੍ਰਖੁਧੰਧਦਹਾ।ਲਬਧੰਸਾਧਸੰਗੇਣਜਾਨਕਸੁਖਅਸਥਾਨੰਗੋਪਾਲ
ਭਜਨੀ॥੪॥ਸੇਲਾਗਰਸੰਗੇਣਨਿੰਸੁਬਿਰਖਾਸਿਚੰਦਨਹਾ।ਨਿਕਟਿਬਸੰਤੋਬਾਸੋਜਾਨਕਅਹੰਬੁਧਿ
ਤਬੋਹਤੇ॥੫॥ਗਾਥਾਗੁੰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਸਥੰਸਾਨਸਰਦਨਹਾ।ਹਤੰਪੰਚਸਤ੍ਰੇਣਜਾਨਕਹਰਿਬਾਣੇਪ੍ਰਹਾਰ
ਣਾ॥੬॥ਬਚਨਸਾਧਸੁਖਪੰਥਾ[illegible]ਘਨਕਰਮਣਹਾ।ਰਹੰਤਜਨਸਸਰਣੇਤ।ਰਮਣੰਜਾਨਕਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਹਾ॥੭॥ਪਤ੍ਰਭੁਰਿਜੇਨਝੜੀਯੰਨਹਜਝੜੀਯੰਪੇਡ੍ਰਸੰਪਤਾ।ਨਾਸਾਬਿਕ੍ਰਤਬਿਖਸਤਾਨ੍ਹਾਨਕਬਹੁੜ
ਕੀਤਿਬਾਸਰੰਰੈਣੀ॥੮॥ਭਾਵਨੀਸਾਧਸੰਗੇਣਲਭੰਤੰਬਡਭਾਗਣਹਾ।ਹਰਿਨਾਮਗੁਣਰਮਣੰਜਾਨਕਸੰਸਾਰ
ਸਾਗਰਨਹਬਿਆਪਣਹਾ॥੯॥ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝਣੰਬਿਰਲਾਜਨਹ।ਸੰਸਾਰਕਾਮਤਜਣੰਜਾਨਕ
ਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖਬਿਨਾਸਨਹ।ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਧ੍ਯਾ
ਨੰਜਾਨਕਕੁਲਸਮੂਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧ੍ਯਹਰਿਕੀਰਤਨਹ।ਮੁਕਤੇਰਮ
ਣਗੋਬਿੰਦਹ ਜਾਨਕਲਬਧੰਬਡਭਾਗਣਹ॥੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋਬਿਦਾਰਣਕਦੇਨਚਿ
ਤੋ।ਜਾਕਾਅਸਥਲਤੋਲੰਅਮਿਤੋ ਜਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸਤ
ਪੁਤ੍ਰਹਸਿਮਰਤਬ੍ਯਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ।ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾਨਅਚੁਤਜਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥
ਮਰਣੰਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧ੍ਯਾਵਣਹ।ਲਭਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਜਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਲਿ
ਖਣਹ॥੧੫॥ਦਸਨਬਿਹੂਨਭੁਯੰਗੰਮੰਤ੍ਰੰਗਾਰੜੀਨਿਵਾਰੰ।ਬ੍ਯਾਧਿਉਪਾੜਣਸੰਤੰਜਾਨਕਲਬਧਕਰਮ
ਣਹ॥੧੬॥ਜਥਕਥਰਮਣੰਸਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਅਣਹ।ਤਥਲਗਣੰਪ੍ਰੇਮਜਾਨਕਪਰਸਾਦੰਗੁਰਦਰ

ਸੋਧੀ

ਸਨਹ॥੧੭॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਮਨਬਿਧੰਸਿਧੰਸਰਬਕੁਸਲਣਹ॥ਗਾਥਾਗਾਵੰਤਿਨਾਨਕਭਬੰਪਰਾਪੂਰਬ
ਣਹ॥੧੮॥ਸੁਭਬਚਨਰਮਣੰਗਵਣੰਸਾਧਸੰਗੇਣਉਧਰਣਹ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰੰਨਾਨਕਪੁਨਰਪਿਜਨਮਨ
ਲਭ੍ਯਤੇ॥੧੯॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਾਸਤ੍ਰਬੀਚਾਰੰ॥ਏਕੰਕਾਰਨਾਮਉਰਿਧਾਰੰ॥ਕੁਲਹਸਮੂਹਸਗਲਉਧਾਰੰ॥ਬਡਭਾ
ਗੀਨਾਨਕਕੋਤਾਰੰ॥੨੦॥ਸਿਮਰਣੰਗੋਬਿੰਦਨਾਮੰਉਧਰਣੰਕੁਲਹਸਮੂਹਣਹ॥ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨ
ਕਵਡਭਾਗੀਭੇਟੰਤਿਦਰਸਨਹ॥੨੧॥ਸਰਬਦੋਖੰਪਰੰਤਿਆਗੀਸਰਬ ਧਰਮਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ॥ਲ
ਬਧੇਣਿਸਾਧਸੰਗੇਣਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖ੍ਯਣਹ॥੨੨॥ਹੋਯੋਹੈਹੋਵੰਤੋਹਰਣਭਰਣਸੰਪੂਰਣਹ॥ਸਾਧੂ
ਸਤਮਜਾਣੋਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਣੰ॥੨੩॥ਸੁਖੇਣਬੈਣਰਤਨੰਰਚਨੰਕਸੁੰਭਰੰਗਣਹ॥ਰੋਗਸੋਗਬਿਓ
ਗੰਨਾਨਕਸੁਖਨਸੁਪਨਹ॥੨੪॥੧॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਫੁਨਹੇਮਹਲਾ੫
ਹਥਿਕਲੰਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲੇਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸਤਤਿਕ
ਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥੧॥ਸੰਤਸਭਾਮਹਿਬੈਸਿ
ਕਿਕੀਰਤਿਮੈਕਹਾਂ॥ਅਰਪੀਸਭੁਸੀਗਾਰੁਏਹੁਜੀਉਸਭੁਦਿਵਾ॥ਆਸਪਿਆਸੀਸੇਜਸੁਕੰਤਿਵਿਛਾ
ਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਮਸਤਕਿਹੋਵੈਭਾਗੁਤਸਾਜਨੁਪਾਈਐ॥੨॥ਸਖੀਕਾਜਲਹਾਰਤੰਬੋਲਸਭੈਕਿਛੁਸਾ
ਜਿਆ॥ਸੋਲਹਕੀਏਸੀਗਾਰਕਿਅੰਜਨੁਪਾਜਿਆ॥ਜੇਘਰਿਆਵੈਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂ
ਕੰਤੈਬਾਝੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਬਿਰਥਾਜਾਈਐ॥੩॥ਜਿ[illegible]ਸਿਆਕੰਤੁਸਾਵਡਭਾਗਣੇ॥ਤਿਸੁ
ਬਣਿਆਹਭੁਸੀਗਾਰੁਸਾਈਸੋਹਾਗਣੇ॥ਹਉਸੁਤੀਹੋਇਅਚਿੰਤਮਨਿਆਸਪੁਰਾਈਆ॥ਹਰਿਹਾਂਜਾ
ਘਰਿਆਇਆਕੰਤੁਤਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇਆ॥੪॥ਆਸਾਇਤੀਆਸਕਿਆਸਪੁਰਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਭਏਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਬਹੁਤੁਕਿਅਵਗਣਛਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਂਸ
ਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲਤਮਨਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਧਿਆਇਆ॥ਦੁ
ਤਰੁਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਤਿਗੁਰੂਤਰਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਵਾਗਉਣੁਜਾਂਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਂਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੈਹਾਥਿਪਦਮੁਆਗਨਿਸੁਖਬਾਸਨਾ॥ਸਖੀਮੋ
ਰੈਕੰਠਿਰਤੰਨੁਪੇਖਿਦੁਖਨਾਸਨਾ॥ਬਾਸਉਸੰਗਿਗੋਪਾਲਸਗਲਸੁਖਰਾਸਿਹਰਿ॥ਹਰਿਹਾਂਰਿਧਿਸਿ
ਧਿਨਵਨਿਧਿਬਸਹਿਜਿਸੁਸਦਾਕਰਿ॥੭॥ਪਰਤ੍ਰਿਅਰਾਵਣਿਜਾਹਿਸੇਈਤਾਲਾਜੀਅਹਿ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ
ਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬੁਛਿਦ੍ਰਕਤਢਾਕੀਅਹਿ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਪਵਿਤ੍ਰਸਗਲਕੁਲਤਾਰਈ॥ਹਰਿਹਾਂ
ਸੁਨਤੇਭਏਪੁਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰਈ॥੮॥ਊਪਰਿਬਨੈਅਕਾਸੁਤਲੈਧਰਸੋਹਤੀ॥ਦਹਦਿਸਿ
ਚਮਕੈਬੀਜੁਲਿਮੁਖਕਉਜੋਹਤੀ॥ਖੋਜਤਫਿਰਉਬਿਦੇਸਿਪੀਉਕਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਹਾਂਜੇਮਸ

ਤਾ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਬਿਛੋੜਾ ਗੁਰ ਤਾਂ ਦਰਗਹਿ ਸਿਜਮਾਈਐ ॥੯॥ ਜਿਨਿ ਠਸਤੇ ਖਾਵਤ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜੋਇਆ ॥ ਬਧੇ ਰਪੁਰ ਬਿਧਿ ਬਿਧਾ
ਨੇ ਤਾ ਕੂ ਮੋਹਿਆ ॥ ਵਸਤੀ ਸਖਤ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਗਮ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤਾਰਨ ਕਰਮ ਮਲਨ ਨਾਹਿ ਤਾਹਿ
ਐਗਮ ਦਾਸ ਸਰਾ ॥੧੦॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਚਿਤ੍ਰ ਸੁ ਸਾਜਨ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਸੈ ਕ
ਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਤਾਰਨ ਬਲਿ
ਹਾਰਨੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿ
ਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ ਸੁਪ
ਨੈ ਊਭੀ ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ
ਚਰਨ ਕਹਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸੋਈ ਜਤਨੁ ਬਤਾਇ ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ ਨੈਨ ਨ ਦੇਖਹਿ
ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਨ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ
ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮ
ਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ ਉਰਝਾਇ ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥
ਤਾਰਨ ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਨੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵ
ਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਨੇ ॥ ਤੀਖਨ ਬਾਨ ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤੁ
ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਤਾਰਨ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ ਜਿਥੈ
ਜਾਏ ਭਗਤੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਨਾ ॥ ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨਾ ॥ ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ਨਿੰ
ਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਤਾਰਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ
॥ ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ
ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ਮਰਨੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ਕਾਹੇ ਸੁ
ਖ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ਤਿਸੈ ਕਉਨੁ ਰਾਖਈ ॥ ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਹਾਂ ਲਉ
ਭਾਖਈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵ
ਈ ॥੨੧॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ਸਗਲ ਕਉ
ਦੀਜਈ ॥ ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵ
ਨੋ ॥੨੨॥ ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਉਖਧ ਆਏ ਰਾਸਿ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਓ
ਨਾ ਕਰਮੁ ਸੁਕਰਮੁ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ੫ ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕ੍ਹਿਹੂਹੋਤੀਸਾਟਿ॥ਰਾ
ਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਤਨੁਖਚਿਰਹਿਓਬੀਚੁਨਰਾਈਹੋਤ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਓਬੂਝਨੁਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਭ
ਰਮ॥ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮ॥੩॥ਮੂਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥
ਬੀਧੇਬਾਧੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰ
ਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਉਸਰਬ॥੫॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤਹਿਰਤਸੰਸਾ
ਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮ
ਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖੁਦਇਆਲੁ॥੭॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰ
ਨਚਿਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖਘਾਟੀਊਚੌਘ
ਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨ
ਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰ॥ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮ
ਗਨੁਭਇਓਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਾਨਕ
ਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ

ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾਤਿਕਉਜਿਹਜਪਿਓ
ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੂਖਕੋਨਾਇ
ਕੋਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਪੀਉ॥੩॥ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿ
ਦਾਧੇਕਾਨਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥
ਨਿਰਭਉਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇ
ਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮ
ਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀਰਆ
ਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਆਪਨੇਉਨਿਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰਸੋ
ਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੋਭਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਰਰਾਤੀ
ਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤ॥ਲੈਫਾਹੇਉਠਿਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕਬੀਰ
ਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭਲਾਬੇੜ੍ਹਿਓਢਾਕਪਲਾਸ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨੁਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਿ॥੧੧

ਕਬੀਰਬਾਸੁਬਡਾਈਬੂਡਿਆਇਉਮਤੁਡੂਬਹੁਕੋਇ।ਚੰਦਨੁਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਬਾਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ।
੧੨।ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ।ਪਾਇਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿਅ
ਪੁਨੈਹਾਥਿ।੧੩।ਕਬੀਰਜਹਜਹਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ।ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰੁ
ਮੇਰੈਭਾਇ।੧੪।ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ।ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲ
ਹਰਿਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ।੧੫।ਕਬੀਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ।ਰੋਵਹੁ
ਸਾਕਤਬਾਪੁਰੇਜੋਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ।੧੬।ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲਸਨਕੀਖਾਨਿ।ਕੋਨੇਬੈ
ਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟੁਹੋਇਨਿਦਾਨੁ।੧੭।ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ।ਸੰਤਹੁਮਾਖ
ਨੁਖਾਇਆਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ।੧੮।ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿਵਧਾਰਿ।ਜਿਨਿਬਿਲੋਇ
ਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰ।੧੯।ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ।ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾ
ਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ।੨੦।ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਹਜੁਗਿਕਰਹਿਜੁਬਹੁਤੇਮੀਤ।ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏ
ਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀਤ।੨੧।ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੈਮਨਿਆਨੰਦੁ।ਮਰਨੇਹੀਤੇਪਾ
ਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ।੨੨।ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ।ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰ
ਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ।੨੩।ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ।ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂਪਤੀ
ਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ।੨੪।ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨਦੁਬਿਧਾਜਾਇ।ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁ
ਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁਡਾਇ।੨੫।ਕਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸੁਮਾਹਿ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ।੨੬।ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ।ਨਾਂਗੇਪਾਵ
ਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ।੨੭।ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ।ਕੈਸੰਗਤਿਕ
ਰਿਸਾਧਕੀਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ।੨੮।ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀਨਜਾਨਿਆਕੋ
ਇ।ਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ।੨੯।ਕਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰ
।ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇਭੁਇਗਿਰਹਿਬਹੁਰਿਨਲਾਗਹਿਡਾਰ।੩੦।ਕਬੀਰਾਤੁਹੀਕਬੀਰੁਤੂਤੇਰੋਨਾਉ
ਕਬੀਰੁ।ਰਾਮਰਤਨੁਤਬਪਾਈਐਜਉਪਹਿਲੇਤਜਹਿਸਰੀਰੁ।੩੧।ਕਬੀਰਝੰਖੁਨਝੰਖੀਐਤੁਮ
ਰੋਕਹਿਓਨਹੋਇ।ਕਰਮਕਰੀਮਜੁਕਰਿਰਹੇਮੇਟਿਨਸਾਕੈਕੋਇ।੩੨।ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀਝੂ
ਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ।ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ।੩੩।ਕਬੀਰਊਜਲਪਹਿਰਹਿਕਾਪਰੇ
ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਹਿ।ਏਕਸਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਂਹਿ।੩੪।ਕਬੀਰਬੇੜਾਜਰਜਰਾ
ਫੂਟੇਛੇਕਹਜਾਰ।ਹਰੂਏਹਰੂਏਤਿਰਿਗਏਡੂਬੇਜਿਨਸਿਰਿਭਾਰ।੩੫।ਕਬੀਰਹਾਡਜਰੇਜਿਉਲ

ਕਰੀ ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀ ੫੮੧
ਐ ਚਾਮ ਪਲੇਟੇ ਹਾਡ ॥ ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ
ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹ
ਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ
ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗੁ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ
ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿ
ਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ ਕਬੀਰ ਕੋ
ਹੈ ਲਰਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ ਕਬੀ
ਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ
ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥
੪੫॥ ਕਬੀਰ ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ਅਵਰਿ ਤਜੇ ਸਭ
ਕਾਮ ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥
ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ
ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾ
ਛੁਲੀ ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੯॥ ਕਬੀ
ਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ ਕਬੀ
ਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏ ਬਹਿ ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਕਬੀਰ ਬੈ
ਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥
੫੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩
ਕਬੀ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ
ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ
ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ਜਿ
ਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗ
ਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਿਓ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ
ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਇ ॥੫੮॥ ਮ:੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ

ਨਾਹੋਸੁਜਾਣੁ।ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈਕਿਉਕਰਿਦ੍ਵਿਚਿਦੇਜਾਇ।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗ
ਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ।ਇਹਜੀਉਤਿਸਦਾਮੁਕਤਿਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ।੫੯।ਕਬੀਰਜਮੋਹਿਛ
ਤਿਤਛਾਪਰੀਜਾਮੈਹਿਧਰਨਹੀਨਾਉ।ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਮੇਰੇਜਾਤਿਨਨਾਉ।੬੦।ਕਬੀਰਮੋਹਿਮ
ਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹਰਿਕੈਦੁਆਰ।ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ।੬੧।ਕਬੀਰਨਾ
ਹਮਕੀਆਨਾਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਰੁ।ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰਕਬੀਰੁ।੬੨।
ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾਮੁ।ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮ।੬੩।ਕ
ਬੀਰਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ।ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡਬਡਰੂਧਹਿਠਾਉ।੬੪।ਕ
ਬੀਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ।ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ
।੬੫।ਮਃ੩।ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ।ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾ
ਇਲਏਇ।ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ।੬੬।ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਿਆਵਤਜਾਤਿ
ਅਹੁਹਟਕੈਨਾਹੀਕੋਇ।ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ।੬੭।ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾਪੈਉਬਰਿ
ਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ।ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾਤਬਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ।੬੮।ਕ
ਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ।ਮਾਖੀਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ।੬੯
ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੂਆਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ।ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੂਆਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ।੭੦।
ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀਖੋਰਿ।ਕਾਇਆਹਾਂਡੀਕਾਠਕੀਨਾਓਹਚਰੈਬਹੋਰਿ।੭੧।ਕ
ਬੀਰਐਸੀਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਭਾਵਤੁਕੀਨ।ਮਰਨੇਤੇਕਿਆਡਰਪਨਾਜਬਹਾਥਿਸਿਧਉਰਾਲੀ
ਨ।੭੨।ਕਬੀਰਰਸਕੋਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇ।ਅਵਗੁਨੀਆਰੇਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿ
ਹੈਕੋਇ।੭੩।ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜਲਭਰੀਆਜੁਕਾਲਿਜੈਹੈਫੂਟਿ।ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਅ
ਧਮਾਝਲੀਜਹਿਗੇਲੂਟਿ।੭੪।ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ।ਗਲੇਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀ
ਜਹਖਿੰਚੈਤਹਜਾਉ।੭੫।ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ।ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਚੇ
ਤਹੀਇਹਜਪਨੀਕਿਆਹੋਇ।੭੬।ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮੁਮਨਬਸੈਮੰਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ।ਰਾਮ
ਬਿਓਗੀਨਾਜੀਐਜੀਐਤਬਉਰਾਹੋਇ।੭੭।ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈਤਿਨਹੈਏਕਸੁਗੰਧ।ਤਿਹ
ਮਿਲਤੇਊਊਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ।੭੮।ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆ
ਜਾਇ।ਏਕੁਜੁਸਾਧੂਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨਿਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ।੭੯।ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈਹਉਹੀ
ਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ।ਇਹਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾਵੈਲੇਇਖਸਿ।੮੦।ਕਬੀਰਨਉਬਤਿਆ

ਪਰੀਤਿਰਸਘੋਰੁਘਨਾਇ।ਤਉਤਾਦਰਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲਿਹੈਆਇ॥੮੧॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਸਾਹੁਰ
ਹਿਸਮੁਕਰਉਕਿਲਮਖਕਰਉਧਨਗਾਇ।ਬਹੁਪਾਕਾਗਦੁਜਉਕਰਉਹਰਿਨਾਮੁਖਿਨਜਾਇ॥੮੨॥ਕਬੀ
ਰਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਕਿਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ।ਕਬੀਰਰਮਈਆਕੰਠਿਮਿਲੁਚੂਕਹਿਸਰਬਜੰਜਾਲ॥੮੩
ਕਬੀਰਐਸਾਕੋਨਹੀਮੰਦਰੁਦੇਇਜਰਾਇ।ਪਾਂਚਉਲਰਿਕੇਮਾਰਿਕੈਰਹੈਰਾਮਲਿਉਲਾਇ॥੮੪॥ਕਬੀਰਐਸ
ਕੋਨਹੀਇਹੁਤਨੁਦੇਵੈਫੂਕਿ।ਅੰਧਾਲੋਗੁਨਜਾਨਈਰਹਿਓਕਬੀਰਾਕੂਕਿ॥੮੫॥ਕਬੀਰਸਤੀਪੁਕਾਰੈਚਿਹ
ਚੜੀਸੁਨਿਹੋਬੀਰਮਸਾਨ।ਲੋਗੁਸਬਾਇਆਚਲਿਗਇਓਹਮਤੁਮਕਾਮੁਨਿਦਾਨ॥੮੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਪੰਖੀ
ਭਇਓਉਡਿਉਡਿਦਹਦਿਸਿਜਾਇ।ਜੋਜੈਸੀਸੰਗਤਿਮਿਲੈਸੋਤੈਸੋਫਲੁਖਾਇ॥੮੭॥ਕਬੀਰਜਾਕਉਖੋਜ
ਤੇਪਾਇਓਸੋਈਠਉਰੁ।ਸੋਈਫਿਰਿਕੈਤੂਭਇਆਜਾਕਉਕਹਤਾਅਉਰੁ॥੮੮॥ਕਬੀਰਮਾਰੀਮਰਉਕੁ
ਸੰਗਕੀਕੇਲੇਨਿਕਟਿਜੁਬੇਰਿ।ਉਹਝੂਲੈਉਹਚੀਰੀਐਸਾਕਤਸੰਗੁਨਹੇਰਿ॥੮੯॥ਕਬੀਰਭਾਰਪਰਾਈ
ਸਿਰਿਚਰੈਚਲਿਓਚਾਹੈਬਾਟ।ਅਪਨੇਭਾਰਹਿਨਾਡਰੈਆਗੈਅਉਘਟਘਾਟ॥੯੦॥ਕਬੀਰਬਨਕੀਦਾਧੀ
ਲਾਕਰੀਠਾਢੀਕਰੈਪੁਕਾਰ।ਮਤਿਬਸਿਪਰਉਲੁਹਾਰਕੇਜਾਰੈਦੂਜੀਬਾਰ॥੯੧॥ਕਬੀਰਏਕਮਰੰਤੇ
ਦੁਇਮੂਏਦੋਇਮਰੰਤਹਚਾਰਿ।ਚਾਰਿਮਰੰਤਹਛਹਮੂਏਚਾਰਿਪੁਰਖਦੁਇਨਾਰਿ॥੯੨॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਦੇਖਿ
ਜਗੁਢੂੰਢਿਆਕਹੂੰਨਪਾਇਆਠਉਰੁ।ਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਕਹਾਭੁਲਾਨੇਅਉਰੁ॥੯੩॥ਕਬੀ
ਰਸੰਗਤਿਕਰੀਐਸਾਧਕੀਅੰਤਿਕਰੈਨਿਰਬਾਹੁ।ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਜਾਤੇਹੋਇਬਿਨਾਹੁ॥੯੪॥ਕ
ਬੀਰਜਗਮਹਿਚੇਤਿਓਜਾਨਿਕੈਜਗਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ।ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬਾਦਹਿਜਨਮੇਆ
ਇ॥੯੫॥ਕਬੀਰਆਸਾਕਰੀਐਰਾਮਕੀਅਵਰੈਆਸਨਿਰਾਸ।ਨਰਕਿਪਰਹਿਤੇਮਾਨਈਜੋਹਰਿਨਾਮਉ
ਦਾਸ॥੯੬॥ਕਬੀਰਸਿਖਸਾਖਾਬਹੁਤੇਕੀਏਕੇਸੋਕੀਓਨਮੀਤੁ।ਚਾਲੇਥੇਹਰਿਮਿਲਨਕਉਬੀਚੈਅਟ
ਕਿਓਚੀਤੁ॥੯੭॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਬਪੁਰਾਕਿਆਕਰੈਜਉਰਾਮੁਨਕਰੈਸਹਾਇ।ਜਿਹਜਿਹਡਾਲੀਪਗੁਧਰ
ਉਸੋਈਮੁਰਿਮੁਰਿਜਾਇ॥੯੮॥ਕਬੀਰਅਵਰਹਕਉਉਪਦੇਸਤੇਮੁਖਮੈਪਰਿਹੈਰੇਤੁ।ਰਾਸਿਬਿਰਾਨੀਰਾਖਤੇ
ਖਾਯਾਘਰਕਾਖੇਤੁ॥੯੯॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕੀਸੰਗਤਿਰਹਉਜਉਕੀਭੂਸੀਖਾਉ।ਹੋਨਹਾਰੁਸੋਹੋਇਹੈਸਾਕਤ
ਸੰਗਿਨਜਾਉ॥੧੦੦॥ਕਬੀਰਸੰਗਤਿਸਾਧਕੀਦਿਨਦਿਨਦੂਨਾਹੇਤੁ।ਸਾਕਤਕਾਰੀਕਾਂਬਰੀਧੋਏਹੋਇਨਸੇ
ਤੁ॥੧੦੧॥ਕਬੀਰਮਨੁਮੂੰਡਿਆਨਹੀਕੇਸਮੁੰਡਾਏਕਾਂਇ।ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਮਨਕੀਆਮੂੰਡਾਮੂੰਡੁਅਜਾਂ
ਇ॥੧੦੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਛੋਡੀਐਤਨੁਧਨੁਜਾਇਤਜਾਉ।ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਬੇਧਿਓਰਾਮਹਿਨਾਮਸਮਾ
ਉ॥੧੦੩॥ਕਬੀਰਜੋਹਮਜੰਤੁਬਜਾਵਤੇਟੂਟਿਗਈਸਭਤਾਰ।ਜੰਤੁਬਿਚਾਰਾਕਿਆਕਰੈਚਲੇਬਜਾਵਨ
ਹਾਰ॥੧੦੪॥ਕਬੀਰਮਾਇਮੂੰਡਉਤਿਹਗੁਰੂਕੀਜਾਤੇਭਰਮੁਨਜਾਇ।ਆਪਿਡੁਬੇਚਹੁਬੇਦਮਹਿਚੇਲੇਦੀ
ਏਬਹਾਇ॥੧੦੫॥ਕਬੀਰਜੇਤੇਪਾਪਕੀਏਰਾਖੇਤਲੈਦੁਰਾਇ।ਪਰਗਟਭਏਨਿਦਾਨਸਭਜਬਪੂਛੇ

ਧਗਮਗਾਇ॥੧੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਪਾਲਿਓਬਹੁਤੁਕੁਟੰਬੁ॥ਧੰਧਾਕਰਤਾਰਹਿਗਇ
ਆਭਾਈਰਹਿਆਨਬੰਧੁ॥੧੦੭॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਰਾਤਿਜਗਾਵਨਜਾਇ॥ਸਰਪਨਿਹੋਇ
ਕੈਅਉਤਰੈਜਾਏਅਪਨੇਖਾਇ॥੧੦੮॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਅਹੋਈਰਾਖੈਨਾਰਿ॥ਗਦਹੀਹੋਇ
ਕੈਅਉਤਰੈਭਾਰੁਸਹੈਮਨਚਾਰਿ॥੧੦੯॥ਕਬੀਰਚਤੁਰਾਈਅਤਿਘਨੀਹਰਿਜਪਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿ॥ਸੂਰੀਊਪ
ਰਿਖੇਲਨਾਗਿਰੈਤਠਾਹਰਨਾਹਿ॥੧੧੦॥ਕਬੀਰਸੋਈਮੁਖੁਧੰਨਿਹੈਜਾਮੁਖਿਕਹੀਐਰਾਮੁ॥ਦੇਹੀਕਿਸਕੀਬਾ
ਪੁਰੀਪਵਿਤ੍ਰੁਹੋਇਗੋਗ੍ਰਾਮੁ॥੧੧੧॥ਕਬੀਰਸੋਈਕੁਲਭਲੀਜਾਕੁਲਹਰਿਕੋਦਾਸੁ॥ਜਿਹਕੁਲਦਾਸੁਨਊ
ਪਜੈਸੋਕੁਲਢਾਕੁਪਲਾਸੁ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਹੈਗੈਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖਧਜਾਫਹਰਾਹਿ॥ਇਆਸੁਖ
ਤੇਭਿਖ੍ਯਾਭਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤਦਿਨਜਾਹਿ॥੧੧੩॥ਕਬੀਰਸਭੁਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲੁਕੰਧਚਢਾ
ਇ॥ਕੋਈਕਾਹੂਕੋਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੪॥ਮਾਰਗਿਮੋਤੀਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ॥
ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉਲੰਘੇਜਾਇ॥੧੧੫॥ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ॥
ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਘਰਿਲੈਆਇਆਮਾਲੁ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨ
ਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀ
ਤਿਹਮਤਬੰਧਹੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥੧੧੮॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓ
ਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ॥ਅਜਹੂਜੀਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰ
ਉਤੁਝਕਉਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮਲਰਿਦਠਾਉ॥੧੨੦॥
ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅ
ਰੁਆਦਿ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀ
ਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰ
ਖਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜਮਨਮਾ
ਇਆਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉ
ਤਰਸਤਰਹੈਤਿਨਕੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰ
ਭਾਤਿ॥ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਰਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇ
ਸੰਖਮਝੂਰਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਿਉਗਵਤਸੂਰ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁ
ਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਉਠਿਕਿਨ
ਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾਰਿ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾ
ਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋਡੀਐ

ਗਲਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁਤਰੀਭਉਇਕੈਦੇਤਜਪੀਐਤਾਉ॥੧੨੧॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐ
ਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗਿ॥ਬਾਸਨੁਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓ
ਜਰਾਪਹੂਚਿਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੰਦਿਰਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਆਕਾਢਿਆਜਾਇ॥੧੨੩॥ਕਬੀਰਕਾ
ਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰੁਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਫਲਾ
ਗੇਫਲਨਿਪਾਕਨਲਾਗੇਆਂਬ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਿਨਖਾਹੀਕਾਂਬ॥੧੨੫॥ਕ
ਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿ॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗੁਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥
੧੨੬॥ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸੁਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀਧਾ
ਰ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ॥ਪਾਹਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀ
ਬਾਟ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾਅਬਹਿਕਰੁਅਬਹਿਕਰੰਤਾਸੁਇਤਾਲ॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇ
ਗਾਜਉਸਿਰਪਰਿਆਵੈਕਾਲੁ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਐਸਾਜੰਤੁਇਕੁਦੇਖਿਆਜੈਸੀਧੋਈਲਾਖ॥ਦੀਸੈ
ਚੰਚਲੁਬਹੁਗੁਨਾਮਤਿਹੀਨਾਨਾਪਾਕ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਬੁਧਿਕਉਜਮੁਨਕਰੈਤਿਸਕਾਰੁ॥ਜਿ
ਨਿਇਹੁਜਮੂਆਸਿਰਜਿਆਸੁਜਪਿਆਪਰਵਦਗਾਰੁ॥੧੩੧॥ਕਬੀਰਕਸਤੂਰੀਭਇਆਭਵਰਭਏਸਭਦਾ
ਸ॥ਜਿਉਜਿਉਭਗਤਿਕਬੀਰਕੀਤਿਉਤਿਉਰਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਗਹਗਚਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬ
ਕੈਕਾਂਠੈਰਹਿਗਇਓਰਾਮੁ॥ਆਇਪਰੇਧਰਮਰਾਇਕੇਬੀਚਹਿਧੂਮਾਧਾਮ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਤੇਸੂ
ਕਰਭਲਾਰਾਖੈਆਛਾਗਾਉ॥ਉਹੁਸਾਕਤੁਬਪੁਰਾਮਰਿਗਇਆਕੋਇਨਲੈਹੈਨਾਉ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਕ
ਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਿਕੈਜੋਰੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਨਕਛੁਮਿਲਿਓਲਈਲੰਗੋਟੀਤੋਰਿ॥੧੩੫॥
ਕਬੀਰਬੈਸਨੋਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਮਾਲਾਮੇਲੀਂਚਾਰਿ॥ਬਾਹਰਿਕੰਚਨੁਬਾਰਹਾਭੀਤਰਿਭਰੀਭੰ
ਗਾਰ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੋਇਰਹੁਬਾਟਕਾਤਜਿਮਨਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਐਸਾਕੋਈਦਾਸੁਹੋਇਤਾਹਿਮਿ
ਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਰੋੜਾਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਪੰਥੀਕਉਦੁਖੁਦੇਇ॥ਐਸਾਤੇਰਾਦਾਸੁਹੈ
ਜਿਉਧਰਨੀਮਹਿਖੇਹ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਖੇਹਹੂਈਤਉਕਿਆਭਇਆਜਉਉਡਿਲਾਗੈਅੰਗੁ॥ਹਰਿਜਨੁਐਸ
ਾਚਾਹੀਐਜਿਉਪਾਨੀਸਰਬੰਗ॥੧੩੯॥ਕਬੀਰਪਾਨੀਹੂਆਤਕਿਆਭਇਆਸੀਰਾਤਾਤਾਹੋਇ॥ਹ
ਰਿਜਨੁਐਸਾਚਾਹੀਐਜੈਸਾਹਰਿਹੀਹੋਇ॥੧੪੦॥ਕਬੀਰਊਚਭਵਨਕਨਕਾਮਨੀਸਿਖਰਿਧਜਾ
ਫਹਰਾਇ॥ਤਾਤੇਭਲੀਮਧੂਕਰੀਸੰਤਸੰਗਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੪੧॥ਕਬੀਰਪਾਟਨਤੇਊਜਰੁਭਲਾਰਾਮ
ਭਗਤਜਿਹਠਾਇ॥ਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਜਮਪੁਰੁਮੇਰੈਭਾਂਇ॥੧੪੨॥ਕਬੀਰਗੰਗਜਮੁਨਕੇਅੰਤਰੇ
ਸਹਜਸੁੰਨਕੇਘਾਟ॥ਤਹਾਕਬੀਰੈਮਟੁਕੀਆਖੋਜਤਮੁਨਿਜਨਬਾਟ॥੧੪੩॥ਕਬੀਰਜੈਸੀਉਪਜੀਪੇ
ਡਤੇਜਉਤੈਸੀਨਿਬਹੈਓੜਿ॥ਹੀਰਾਕਿਸਕਾਬਾਪੁਰਾਪੁਜਹਿਨਰਤਨਕਰੋੜਿ॥੧੪੪॥ਕਬੀਰਏਕੁਅਚੰ

ਭਉ ਦੇਖਿ ਤਿ ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ ਜਹ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ਜਹ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿ ਵਰ ਗਲੇ ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈ ਫੂਕ ॥੧੫੯॥ ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਾਨਿਹਾਰਿ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਂਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਐ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ ਸਾਟ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੬੬॥ ਕਬੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੬੭॥ ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੬੮॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ਬਡਾ ਦੇਸੁ ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੬੯॥ ਕਬੀਰ ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੭੦॥ ਕਬੀਰ ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ਨੀਰੁ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੧॥ ਕਬੀਰ ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੭੨॥ ਕਬੀਰ ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੩॥ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਹਾਇ ॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੪॥ ਕਬੀਰ ਸੰਤ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੫॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨੁ ॥੧੭੬॥ ਕਬੀਰ ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੭॥ ਕਬੀਰ ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ਦਿਸਾ ਸਭੁ ਭੂਲਿ ॥ ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ ਢਲਿ

ਗਈ

ਕੂਰਿਆ॥੧੭੮॥ਕਬੀਰਪੁਰਿਮਕੇਲਿਕੇਪੁਗੀਆਚਾਂਪੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੭੯॥
ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ॥ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ॥੧੮੦॥
ਜਹਅਨਭਉਤਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੧॥ ੧।
ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦਬਿਹਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥ ੨
੧੮੨॥ਕਬੀਰਮਾਰੇਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀਰਾਠਉਰ॥੧੮੩॥
ਕਬੀਰਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੪॥ਕਬੀ
ਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿਆਚਢਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿਜੋਇ॥੧੮੫॥ ੫
ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੬॥
ਕਬੀਰਅਲਹਕੀਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁਝੈਬਲੰਤੀ
ਨਾਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁ
ਹਵਾਲੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਖੂਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾ
ਵੈਕਉਨੁ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪ॥ਹਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹ
ਰਿਆਪਹਿਆਪਿ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿ
ਸੋਈਕਉਤਕਹਾਰ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਨੇਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆ
ਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਜਾਘਰਿਸਾਧਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬ
ਸਹਿਤਿਨਮਾਹਿ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁਤੇਪਿੰਗੁਲਭਇਆਮਾ
ਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿ
ਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇਕੁ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਿਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ॥ਬਿਨੁਸੰ
ਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾ
ਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾਰੀਜਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੇਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿ
ਆਖੁਦਾਇ॥ਸਾਂਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਿਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹੋਇਹੋ
ਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਂਈਮੁਝਮਹਿਕਿਆਖਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪੀਰ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁ
ਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤੇਹੈਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੨੦੦॥ਕਬੀ
ਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀ
ਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੨॥ਕ
ਬੀਰਧਰਤੀਅਰੁਆਕਾਸਮਹਿਦੁਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੩॥

ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈਸੋਤੇਰਾ।ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ।
੨੦੪।ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ।ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆਜਤਦੇ
ਖਉਤਤਤੂੰ।੨੦੫।ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆਸ।ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇ
ਊਠਿਨਿਰਾਸ।੨੦੬।ਕਬੀਰਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ।ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋ
ਲਈਜਿਸੁਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ।੨੦੭।ਕਬੀਰਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ।ਪਰਾਪੂ
ਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆਇ।੨੦੮।ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁ
ਬਢੰਤਉਜਾਇ।ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓਕਾਲੁਪਹੂੰਚੋਆਇ।੨੦੯।ਮਃ੫।ਕਬੀਰਕੂਕ
ਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿਛੈਉਠਿਧਾਇ।ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ।
੨੧੦।ਮਃ੫।ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ।ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉ
ਲਾਹੂਲਾਹਿ।੨੧੧।ਮਃ੫।ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ।ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈ
ਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ।੨੧੨।ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤੁ।ਕਾਹੇਛੀਪਹੁ
ਛਾਇਲੈਰਾਮੁਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ।੨੧੩।ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇਰਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ।ਹਾਥਪਾਉਕਰਿ
ਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ।੨੧੪।ਮਃ੫।ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ।ਜਿਨਿਇਹੁ
ਰਚਨੁਰਚਾਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ।੨੧੫।ਕਬੀਰਕੀਚੜਿਆਟਾਗਿਰਿਪਰਿਆਕਿਛੂਨ
ਆਇਓਹਾਥ।ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੋਈਨਿਬਹਿਆਸਾਥ।੨੧੬।ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾ
ਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕਰੈ।ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਾਥਿਦੀਪੁਕੂਏਪਰੈ।੨੧੭।ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ।ਤਾਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਨ।੨੧੮।ਕਬੀ
ਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਸਵਾਰਿ।ਕਾਰਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਥਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰਿ।੨੧੯
।ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵਉਨਾਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ।ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋਮੇ
ਰੇਚਿਤਿਨਹੋਇ।੨੨੦।ਮਃ੩।ਕਬੀਰਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁਭਿਆਪੇਦੇਇ।ਨਾ
ਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ।੨੨੧।ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਲਾਲਚਮਾ
ਹਿ।ਪਾਪਕਰੰਤਾਮਰਿਗਇਆਅਉਧਪੁਨੀਖਿਨਮਾਹਿ।੨੨੨।ਕਬੀਰਕਾਇਆਕਾਚੀਕਾਰ
ਵੀਕੇਵਲਕਾਚੀਧਾਤੁ।ਸਾਬਤੁਰਖਹਿਤਰਾਮੁਭਜੁਨਾਹਿਤਬਿਨਠੀਬਾਤ।੨੨੩।ਕਬੀਰਕੇਸੋ
ਕੇਸੋਕੂਕੀਐਨਸੋਈਐਅਸਾਰ।ਰਾਤਿਦਿਵਸਕੇਕੂਕਨੇਕਬਹੂਕੇਸੁਨੈਪੁਕਾਰ।੨੨੪।ਕਾਇ
ਆਕਜਲੀਬਨੁਭਇਆਮਨੁਕੁੰਚਰੁਮਯਮੰਤੁ।ਅੰਕਸੁਗਿਆਨੁਰਤਨੁਹੈਖੇਵਟੁਬਿਰਲਾ
ਸੰਤੁ।੨੨੫।ਕਬੀਰਰਾਮਰਤਨੁਮੁਖੁਕੋਥਰੀਪਾਰਖੁਆਗੈਖੋਲਿ।ਕੋਈਆਇਮਿਲੈਗਾ

ਹਰੀਲੋਗੀਮਰਗੋਸੋਇਲਿ।੨੨੬।ਕਬੀਰਰਾਮਤਮੂਜਾਨਿਓਤਨਹੀਪਾਲਿਓਕਟਕੁਕੁਟੰਬੁ।ਧੰਧੈਹੀਮਹਿਮਰਿ
ਗਇਓਬਾਹਰਿਭਈਨਬੰਬ।੨੨੭।ਕਬੀਰਆਖੀਕੇਰੇਮਾਟੁਕੇਪਲੁਪਲੁਗਈਬਿਹਾਇ।ਮਨੁਜੰਜਾਲੁ
ਨਛੋਡਈਜਮਦੀਆਦਮਾਮਾਆਇ।੨੨੮।ਕਬੀਰਤਰਵਰਰੂਪੀਰਾਮੁਹੈਫਲਰੂਪੀਬੈਰਾਗੁ।ਛਾਇਆਰੂ
ਪੀਸਾਧੁਹੈਜਿਨਿਤਜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁ।੨੨੯।ਕਬੀਰਐਸਾਬੀਜੁਬੋਇਬਾਰਹਮਾਸਫਲੰਤ।ਸੀਤਲ
ਛਾਇਆਗਹਿਰਫਲਪੰਖੀਕੇਲਕਰੰਤ।੨੩੦।ਕਬੀਰਦਾਤਾਤਰਵਰਦਯਾਫਲੁਉਪਕਾਰੀਜੀਵੰਤ।ਪੰ
ਖੀਚਲੇਦਿਸਾਵਰੀਬਿਰਖਾਸੁਫਲਫਲੰਤ।੨੩੧।ਕਬੀਰਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੀਲਿਖਿਆਹੋਇਲਿ
ਲਾਟ।ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਠਾਕਨਅਵਘਟਘਾਟ।੨੩੨।ਕਬੀਰਏਕਘਰੀਆਧੀਘਰੀਆਧੀ
ਹੂੰਤੇਆਧ।ਭਗਤਨਸੇਤੀਗੋਸਟੇਜੋਕੀਨੇਸੋਲਾਭ।੨੩੩।ਕਬੀਰਭਾਂਗਮਾਛੁਲੀਸੁਰਾਪਾਨਿਜੋਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀਖਾਂਹਿ।ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਕੀਏਤੇਸਭੈਰਸਾਤਲਿਜਾਹਿ।੨੩੪।ਨੀਚੇਲੋਇਣਕਰਿਰਹਉਲੇਸਾ
ਜਨਘਟਮਾਹਿ।ਸਭਰਸਖੇਲਉਪੀਅਸਿਉਕਿਸੀਲਖਾਵਉਨਾਹਿ।੨੩੫।ਆਠਜਾਮਚਉਸਠਿ
ਘਰੀਤੁਅਨਿਰਖਤਰਹੈਜੀਉ।ਨੀਚੇਲੋਇਣਕਿਉਕਰਉਸਭਘਟਦੇਖਉਪੀਉ।੨੩੬।।
ਸੁਨਿਸਖੀਪੀਅਮਹਿਜੀਉਬਸੈਜੀਅਮਹਿਬਸਿਪੀਉ।ਜੀਉਪੀਉਬੂਝਉਨਹੀਘਟਮਹਿਜੀਉਕਿਪੀ
ਉ।੨੩੭।ਕਬੀਰਬਾਮਨੁਗੁਰੂਹੈਜਗਤੁਕਾਭਗਤਨਕਾਗੁਰੁਨਾਹਿ।ਅਰਝਿਉਰਝਿਕੈਪਚਿਮੂਆ
ਚਾਰਉਬੇਦਹੁਮਾਹਿ।੨੩੮।ਹਰਿਹੈਖਾਂਡੁਰੇਤੁਮਹਿਬਿਖਰੀਹਾਥੀਚੁਨੀਨਜਾਇ।ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰ
ਭਲੀਬੁਝਾਈਕੀਟੀਹੋਇਕੈਖਾਇ।੨੩੯।ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਸੀਸੁਕਾਟਿਕਰਿਗੋਇ।
ਖੇਲਤਖੇਲਤਹਾਲਕਰਿਜੋਕਿਛੁਹੋਇਤਹੋਇ।੨੪੦।ਕਬੀਰਜਉਤੁਹਿਸਾਧਪਿਰੰਮਕੀਪਾਕੇਸੇਤੀਖੇ
ਲੁ।ਕਾਚੀਸਰਸਉਪੇਲਿਕੈਨਾਖਲਿਭਈਨਤੇਲੁ।੨੪੧।ਢੂੰਢਤਡੋਲਹਿਅੰਧਗਤਿਅਰੁਚੀਨਤਨ
ਹੀਸੰਤ।ਕਹਿਨਾਮਾਕਿਉਪਾਈਐਬਿਨੁਭਗਤਹੁਭਗਵੰਤੁ।੨੪੨।ਹਰਿਸੋਹੀਰਾਛਾਡਿਕੈਕਰਹਿਆਨ
ਕੀਆਸ।ਤੇਨਰਦੋਜਕਜਾਹਿਗੇਸਤਿਭਾਖੈਰਵਿਦਾਸ।੨੪੩।ਕਬੀਰਜਉਗ੍ਰਿਹੁਕਰਹਿਤਧਰਮੁਕਰਿ
ਨਾਹੀਤਕਰਿਬੈਰਾਗੁ।ਬੈਰਾਗੀਬੰਧਨੁਕਰੈਤਾਕੋਬਡੋਅਭਾਗੁ।੨੪੪। ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਲੋਕਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੇ। ਜਿਤੁਦਿਹਾੜੈਧਨਵਰੀਸਾਹੇਲਏਲਿਖਾਇ।
ਮਲਕੁਜੁਕੰਨੀਸੁਣੀਦਾਮੁਹੁਦੇਖਾਲੇਆਇ।ਜਿੰਦੁਨਿਮਾਣੀਕਢੀਐਹਡਾਕੂਕੜਕਾਇ।ਸਾਹੇਲਿਖੇਨ
ਚਲਨੀਜਿੰਦੂਕੂੰਸਮਝਾਇ।ਜਿੰਦੁਵਹੁਟੀਮਰਣੁਵਰੁਲੈਜਾਸੀਪਰਣਾਇ।ਆਪਣਹਥੀਜੋਲਿਕੈਕੈਗ
ਲਿਲਗੈਧਾਇ।ਵਾਲਹੁਨਿਕੀਪੁਰਸਲਾਤਕੰਨੀਨਸੁਣੀਆਇ।ਫਰੀਦਾਕਿੜੀਪਵੰਦੀਈਖੜਾਨਆਪੁ
ਮੁਹਾਇ।੧।ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚਲਾਂਦੁਨੀਆਭਤਿ।ਬੰਨਿਉਠਾਈਪੋਟਲੀਕਿਥੈਵੰਞਾ
ਘਤਿ।੨।ਕਿਝੁਨਬੁਝੈਕਿਝੁਨਸੁਝੈਦੁਨੀਆਗੁਝੀਭਾਹਿ।ਸਾਂਈਮੇਰੈਚੰਗਾਕੀਤਾਨਾਹੀਹੰਭੀਦ

ਦੁਆਹਿ॥੩॥ਫਰੀਦਾਜੇਜਾਣਾਤਿਲਥੋੜੜੇਸੰਮਲਿਬੁਕੁਭਰੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਢੜਾਤਾਥੋੜਾਮਾਣ
ਕਰੀ॥੪॥ਜੇਜਾਣਾਲੜੁਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਗੰਢਿ॥ਤੈਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਸਭੁਜਗੁਡਿਠਾਹੰਢਿ॥੫॥ਫ
ਰੀਦਾਜੇਤੂਅਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿਖੁਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੜੇਗਿਰੀਵਾਨਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥
ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁਕੀਆਂਤਿਨਾਨਮਾਰੇਘੁੰਮਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਨਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੭॥
ਫਰੀਦਾਜਾਂਤਉਖਟਣਵੇਲਤਾਂਤੂਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਰਗਿਸਵਾਈਨੀਹਿਜਾਂਭਰਿਆਤਾਂਲਦਿਆ॥੮॥
ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੁਥੀਆਦਾੜੀਹੋਈਭੂਰ॥ਅਗਹੁਨੇੜਾਆਇਆਪਿਛਾਰਹਿਆਦੂਰਿ॥੯॥ਦੇਖੁਫਰੀਦ
ਜਿਥੀਆਸਕਰਹੋਈਵਿਸੁ॥ਸਾਂਈਬਾਝਹੁਆਪਣੇਵੇਦਣਕਹੀਐਕਿਸੁ॥੧੦॥ਫਰੀਦਾਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀ
ਣੀਆਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਈਆਹੋਰੁਕਰੇਂਦੀਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਜਿਨੀਨਰਾਵਿ
ਆਧਉਲੀਰਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾਂਈਸਿਉਪਿਰਹੜੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥੧੨॥ਮ:੩॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾ
ਹਿਬੁਸਦਾਹੈਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਆਪਣਾਲਾਇਆਪਿਰਮੁਨਲਗਈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਏਹੁਪਿਰਮਪਿ
ਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੧੩॥ਫਰੀਦਾਜਿਨਿਲੋਇਣਜਗੁਮੋਹਿਆਸੇਲੋਇਣਮੈਡਿਠੁ॥ਕਜਲ
ਰੇਖਨਸਹਦਿਆਸੇਪੰਖੀਸੂਇਬਹਿਠੁ॥੧੪॥ਫਰੀਦਾਕੂਕੇਦਿਆਚਾਂਗੇਦਿਆਮਤੀਦੇਦਿਆਨਿਤ॥ਜੋਸੈਤਾਨ
ਵੰਞਾਇਆਸੇਕਿਤਫੇਰਹਿਚਿਤ॥੧੫॥ਫਰੀਦਾਥੀਉਪਵਾਹੀਦਭੁਜੇਸਾਂਈਲੋੜਹਿਸਭੁ॥ਇਕੁਛਿਜਹਿਬਿ
ਆਲਤਾੜੀਅਹਿ॥ਤਾਂਸਾਂਈਦੈਦਰਿਵਾੜੀਅਹਿ॥੧੬॥ਫਰੀਦਾਖਾਕਨਨਿੰਦੀਐਖਾਕੂਜੇਡੁਨਕੋਇ॥ਜੀ
ਵਦਿਆਪੈਰਾਤਲੈਮੁਇਆਉਪਰਿਹੋਇ॥੧੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਲਬੁਤਾਨੇਹੁਕਿਆਲਬੁਤਕੂੜਾਨੇਹੁ॥ਕਿਚਰ
ਝਤਿਲਘਾਈਐਛਪਰਿਤੁਟੈਮੇਹੁ॥੧੮॥ਫਰੀਦਾਜੰਗਲੁਜੰਗਲੁਕਿਆਭਵਹਿਵਣਿਕੰਡਾਮੋੜੇਹਿ॥ਵਸੀਰ
ਬੁਹਿਆਲੀਐਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥੧੯॥ਫਰੀਦਾਇਤੀਨੀਕਿਵੀਜੰਘੀਐਥਲਡੂਗਰਭਵਿਉਮਿ॥ਅ
ਜੁਫਰੀਦੈਕੂਜੜਾਸੈਕੋਹਾਂਥੀਉਮਿ॥੨੦॥ਫਰੀਦਾਰਾਤੀਵਡੀਆਂਧੁਖਿਧੁਖਿਉਠਨਿਪਾਸ॥ਧਿਗੁਤਿਨਾ
ਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਾਵਿਡਾਣੀਆਸ॥੨੧॥ਫਰੀਦਾਜੇਮੈਹੋਦਾਵਾਰਿਆਮਿਤਾਆਇੜਿਆਂ॥ਹੇੜਾਜਲੈ
ਮਜੀਠਜਿਉਉਪਰਿਅੰਗਾਰਾ॥੨੨॥ਫਰੀਦਾਲੋੜੈਦਾਖਬਿਜਉਰੀਆਂਕਿਕਰਿਬੀਜੈਜਟੁ॥ਹੰਢੈਉਨ
ਕਾਇਦਾਪੈਧਾਲੋੜੈਪਟੁ॥੨੩॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਏਚਿਕੜੁਦੂਰਿਘਰੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਨੇਹੁ॥ਚਲਾਤਭਿਜੇ
ਕੰਬਲੀਰਹਾਂਤਤੁਟੈਨੇਹੁ॥੨੪॥ਭਿਜਉਸਿਜਉਕੰਬਲੀਅਲਹਵਰਸਉਮੇਹੁ॥ਜਾਇਮਿਲਾਤਿਨਾਸਜ
ਣਾਤੁਟਉਨਾਹੀਨੇਹੁ॥੨੫॥ਫਰੀਦਾਮੈਭੋਲਾਵਾਪਗਦਾਮਤੁਮੈਲੀਹੋਇਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਰੂਹੁਨਜਾਣਈਸਿ
ਰੁਭੀਮਿਟੀਖਾਇ॥੨੬॥ਫਰੀਦਾਸਕਰਖੰਡਨਿਵਾਤਗੁੜੁਮਾਖਿਉਮਾਂਝਾਦੁਧੁ॥ਸਭੇਵਸਤੂਮਿਠੀਆਂ
ਰਬਨਪੁਜਨਿਤੁਧੁ॥੨੭॥ਫਰੀਦਾਰੋਟੀਮੇਰੀਕਾਠਕੀਲਾਵਣੁਮੇਰੀਭੁਖ॥ਜਿਨਾਖਾਧੀਚੋਪੜੀਘਣੇਸਹਨਿਗੇ
ਦੁਖ॥੨੮॥ਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀਪੀਉ॥ਫਰੀਦਾਦੇਖਿਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ॥੨੯॥

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ ਸਾ
ਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰ
ਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩੨॥ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ
ਨਚਿੰਦੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ ਫਰੀਦਾ ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰ
ਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂ
ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ਧ
ਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧੀ ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ ਫਰੀਦਾ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰ
ਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰਿ ਦਰਵਾ
ਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥ ਘੜੀਏ ਘ
ੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੇੜਾ ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ ਬੁਢਾ ਹੋਆ
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇ
ਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥ ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ
ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥ ਫਰੀਦਾ ਇਕਨਾ
ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ
ਛਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀ
ਆ ਉਸਾਰੇਦੇ ਭੀ ਗਏ ॥ ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀ
ਆ ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿ
ਆ ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ ਗੜੁ ਲੀਤਾ ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥ ਫਰੀਦਾ ਵੇਖੁ ਕ
ਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ ਤਿਲਾਹ ॥ ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥ ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿ
ਆ ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ
ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥ ਫਰੀਦਾ ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਤਨ
ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ਤਿਨ ਤਨਿ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆ
ਪਣੇ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ
ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਲਾਇ ॥੫੨॥ ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕ

ਨਿਹੁ ਚੋਖਾ॥੫੩॥ ਫਰੀਦਾ ਤੰਦੀ ਕਿੰਦੁ ਤਗਾ ਦਿਵਿ ਦੁਤੀ ਖੀਮੁਈਆਸਾ॥ ਪੰਤ ਕੁਕੇ ਦੀ ਗੋਰ ਮੈ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਸ
ਲੀਆਸੁ॥੫੪॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾੜੀ ਪਕੀ ਮੁਛ ਭੀ ਪਲੀਆਂ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਲੇ ਬਾਵਲੇ ਮਾਣਹਿ
ਕਿਆ ਰਲੀਆ॥੫੫॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ
ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ॥੫੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ
ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ॥੫੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ॥ ਸਾਈ ਜਾਇ ਸਮਾ
ਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ॥੫੮॥ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ
ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ॥੫੯॥ ਫਰੀਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ॥ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ
ਲੋੜੀਐ ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ॥ ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ ਮੈ ਫਿਰਾ
ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ
ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ॥ ਫਰੀਦਾ ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ਵਤਿ ਕੁ
ਆਰੀ ਨ ਥੀਐ॥੬੩॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ॥ ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ਉਡਣ ਸੰ
ਦੀ ਡੰਝ॥੬੪॥ ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ॥ ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ਹੰਸੁ ਨ
ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ॥੬੫॥ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਜਿਨੀ ਵਸਾਏ ਤਲ॥ ਫਰੀਦਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲ
ਸੀ ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ॥੬੬॥ ਫਰੀਦਾ ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸੁ॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ
ਵਾਪਰੇ ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ॥੬੭॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਫ
ਰੇਸਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ॥੬੮॥ ਫਰੀਦਾ ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ॥ ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ
ਭਾਰੁ ਥੇ ਸੇ ਕਿਉ ਆਵਹਿ ਅਜੁ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ॥ ਕਬਹੀ ਚਲਿ
ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ॥੭੦॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ [ਦੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ]
ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਇ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ
ਜਿਨੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ॥ ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ਟੋ
ਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ॥੭੪॥ ਮਹਲਾ ੫॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲ
ਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿ
ਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ
ਬਹਿ ਗਏ॥ ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ॥ ਦੇਹੀ
ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ॥ ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬ
ਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ॥ ਜਿੰਨਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾ

ਦੁਖੋਤਿਤੀਮਿਲਹੁਕੁਆਉ॥੮੦॥ਫਰੀਦਾਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿ॥ਊਚੇਚ
ੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂਘਰਿਘਰਿਏਹਾਅਗਿ॥੮੧॥ਮਃ੫॥ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗ॥
ਜੋਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿੰਨਾਅੰਚਨਲਾਗ॥੮੨॥ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇ
ਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੮੩॥ਕੰਧੀਵਹਣਨਢਾਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧਰਿਰਬਰਜਾਇ
ਵਹਣੁਤਿਦਾਊਗਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਡੁਖਾਸੇਤੀਦਿਹੁਗਇਆਸੂਲਾਂਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀ
ਬੇੜਾਕਪਰਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨੋਕਪਰੁਕਿਆਕਰੇਜੇਪਾਤਣਰਹੈਸੁ
ਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਲਹਾਂ॥ਧੁਖਾਂਜਿਉਮਾਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿੰਨਾਮਾਪਿਰੀ॥
੮੭॥ਫਰੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥
ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀਆਮਾਖਿਆਨਈਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀ
ਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਂਖੂੰਡਹਿਕਾਗ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥
ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸ॥੯੧॥
ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੂਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾ
ਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥
ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਂਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥੯੪॥ਆ
ਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫
ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੯੬॥ਫਰੀਦਾਮ
ਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੋਰਾਂਸੇਨਿਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿ॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰ
ਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾ॥ਅਗੈਦੋ
ਜਕੁਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ॥ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀਆਈਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲ
ਜਿਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸੇਦਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ॥ਕੇ
ਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿਸਰੀਆਂ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇ
ਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ॥੯੯॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ॥ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿ
ਆਸੂਣੀਬੰਨਿ॥ਮਲਕਲਮਉਤਜਾਂਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨਾਪਿਆਰਿਆਭਾਈਆਂਅਗੈ
ਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜਣਿਆਦੈਕੰਨਿ॥ਫਰੀਦਾਅਮਲਜਿਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗ
ਹਆਏਕੰਮਿ॥੧੦੦॥ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿੰਨਾਵਾਸੁ॥ਕਕਰੁਚੁਗਨਿਥ
ਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਾਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿੰਨਾਵਾਸੁ

ਕੰਕਰੁਚੁਗਤਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿ
ਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਢੂੰਢੀਆਰਹਣੁਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀ
ਪਹਿਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮ:੩॥ਕਾਇਪਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀ
ਪਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵ
ਡਿਆਈਆਧਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥ਮ:੫॥ਫਰੀ
ਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁਖਘਣੇਰਿਆਅਗੈਠਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫ
ਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾਗਿਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓਹਿ॥
੧੦੭॥ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਂਸਾਜੁ॥੧੦੮॥
ਮ:੫॥ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਲਭੀਦਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥
ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂੰਭੀਵਜਹਿਨਾਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ॥੧੧੦॥ਫਰੀ
ਦਾਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਿ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਂਗਾਖੜੀਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ॥੧੧੧॥ਮ:੫॥ਪ
ਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀ
ਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੩॥ਢੂਢੇਦੀਏਸੁਹਾ
ਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੪॥ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾਨੀਹ
ਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫॥ਸਬਰਅੰਦਰਿਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਿ
ਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥੧੧੬॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀਆਉ
ਟੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀਪਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇ
ਸਾਵੀਰੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥
੧੧੯॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥
ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿ
ਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆ
ਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁ
ਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲ
ਪਚਾਸ॥ਇਹੁਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰ
ਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀਆਮੰਤੁ॥
ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਮਤਿਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇ

ਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥ ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ
ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿ
ਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ੍ਯ ਮਹਲਾ ੫

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥ ਬ੍ਯ੍ਯਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯ੍ਯਾ ਕਰੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿਤ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿਆ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਰਿ ॥੨॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਨੰ ॥੪॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿ

ਰਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਿਓ ॥ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹ ਪਵੈ ਅਮੁਲਿਓ ॥ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰਿਓ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵੈਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਮਹਲਾ ੫

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ਸਠ ਕਠੋਰ ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਜੋਬਨ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ਯਹ ਮੀਠੀ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸਤਿ ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥੧੦॥ ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ ਕਤ ਧਉ ॥ ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭਉ ॥ ਸਿਖਾ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰਉ ॥੨॥੧੧॥ ਰੰਚਕ ਰੇਤ ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥ ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥ ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਨਾਨਕ ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥੧੨॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ਕਰਤਬ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਮੁਘਨੰ ॥ ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨੰ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ ਸੁ ਘਨੰ ॥ ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ਬੀਤਤ ਅਉਧ ਕਰਤ ਅਘਨੰ ॥ ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ ਭੂਖ ਭੁ

ਖਤਾ।ਜਿਮਰਿਗੋਂਪਾਲਦਇਆਲਮਤਮੰਗਤਿਤਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਤਾ।੪।੧੩।ਦੇਹਨਗੇਹਨਨੇਹਨ
ਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਿਕਤਾਲਉਗਾਰਹੁ।ਛਦ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਛਿਦ੍ਰਨਡਾਵਰਘਨੀਜਾਤਿਰਿਦੇਨਧੀਰਾਰਹੁ।ਰਖ
ਨਅਸ੍ਰਿਤਗਜਨਸਿੰਧਾਮਤਾਛਿਨਮਹਿਤਿਆਗਤਨੇਂਗਮਿਧਾਰਹੁ।ਸੁਰਤਥੀਰਨਨੀਰਨਖਾਨਮਸੀਰਿਨਕੇ
ਉਦ੍ਰਿਮਾਦਿਨਿਹਾਰਹੁ।ਕੰਟਨਓਟਨਕੇਮਨਛੋਟਾਕਰਤਾਧਿਕਾਰਦੇਉਕਰਿਦਾਰਹੁ।ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਨਕਲ
ਤ੍ਰਮਾਜਨਮਧਾਉਲਟਤ੍ਰਜਾਤਿਧਿਰਖਕੀਛਾਰਹੁ।ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪੁਰਨਾਛਿਨਾਛਿਨਾਸਿਮ
ਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਹੁ।ਸ੍ਰੀਪਤਿਤਾਖਮਗਲਿਤਾਨਕਜਨਹੇਕੁਗਦੇਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾਰਹੁ।੫।੧੪।ਪ੍ਰਾਨਅ
ਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਗੋਤੁਰੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ।ਸਾਜਨਮੈਨਮੀਤਸੁਤੁਭਾਈਤਾਤੁਤੇਲੇਰਖੀਤਿਰਾਰੀ।ਧਾਵ
ਨਧਾਵਤਕੁਰਕਮਾਵਤਇਹਾਧਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀ।ਕਰਮਧਰਮਮੰਜਮਸੁਚਨਮਾਚੰਚਲਸੀਗੇ
ਨਗਲਾਧਿਧਿਹਾਰੀ।ਧਨੁਪੰਖੀਧਿਰਖਅਸਖਾਵਰਘਹੁਧਿਧਿਜੋਨਿਕ੍ਰਿਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀ।ਖਿਨਧ
ਲਤਮਾਨਮਨਹੀਸਿਮਰਉਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਧਾਤਿਸਾਰੀ।ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰਤਕੀਬਾਰਹੇ
ਤਰਤਖਾਰੀ।ਜਾਨਕਮੰਡਚਰਨਸੀਗੇਉਧਰੇਤੇਰਿਮਾਇਆਮਗਨਚਲੇਜਮਭੁਰੀ।।੬।।੧੫।।
ਘ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸਨੁਕਸਿਕਗਸਿਕਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ।ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੋਜਨਤੇਗੋਰਖਧਰ
ਲਿਗਗਨਆਵਤਕੁਨਿਧਾਵਤ।ਸਿਧਮਨੁਖਦੇਵਅਸੁਰਨਾਗਨਹਾਇਕੁਤਿਲਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤ।ਪ੍ਰਿ
ਅਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜਨਤਾਕੈਰਸਿਸਮਾਵਤ।ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਆਨਕਉਜਨਹਿਸੁ
ਖਦੰਤਰਸਨਸਰਾਬਧਸਿਜਾਵਤ।ਰਿਮਨਸੁਨਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਦ੍ਰਾਪੇਸਮਝਾਵਤ।
੭।।੧੬।। ਮਾਇਆਰੰਗਿਬਿਰੰਗਿਕਰਤਭ੍ਰਮਮੋਹਕੈਕੂਪਿਗੁਬਾਰਿਪਰਿਓਹੋ।ਏਤਾਗਰਬੁਅਕਾਸਿਨਮ
ਵਤਾਬਿਸਦਅਸਤਾਕ੍ਰਿਮਉਦ੍ਰਹਭਰਿਓਹੋ।ਦਹਦਿਸਿਧਾਇਮਹਾਬਿਖਿਆਕਉਪਰਧਨਛੀਨਿਅਗਿ
ਆਨਿਹਰਿਓਹੋ।ਜੋਬਨਬੀਤਿਜਰਾਰੋਗਸਿਉਜਮਦੂਤਨਡੰਨਮਿਰਤੁਮਰਿਓਹੋ।ਅਨਿਕਜੋਨਿਸੰਕ
ਟਨਰਕਭੁੰਚਤਸਾਸਨਦੁਖਗਰਤਿਗਰਿਓਹੋ।ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਉਧਰੇਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤੁਆ
ਪਿਕਰਿਓਹੋ।੮।।੧੭।।ਗੁਨਸਮੂਹਫਲਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਈਆਸਹਮਾਰੀ।ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰ
ਤੰਤ੍ਰਪਰਦੁਖਹਰਸਰਬਰੋਗਖੰਡਨਗੁਨਕਾਰੀ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਮਤਸਰਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਨਸਿਜਾਹਿਹਰਿਨ
ਮੁਉਚਾਰੀ।ਇਸਨਾਨਦਾਨਤਾਪਨਸੁਚਿਕਿਰਿਆਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਪ੍ਰਭੁਧਾਰੀ।ਸਾਜਨਮੀਤਸਖਾ
ਹਿਰਬੰਧਪਤ੍ਰੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੀ।ਓਟਗਹੀਸੁਆਮੀਸਮਰਥਹਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਬਲਿਹਾਰੀ।੯।।੧੮।।
ਆਵਧਕਟਿਓਨਜਾਤਪ੍ਰੇਮਰਸਚਰਨਕਮਲਸੰਗੀ।ਦਾਵਨਿਧੀਧਿਓਨਜਾਤਿਬਿਧੇਮਨਦਰਸਮਗਿ।ਪਾਵ
ਰਿਜਾਰਿਓਨਜਾਤਿਗਹਿਓਜਨਧੁਰਿਆਗਿ।ਤੀਰਥਨਾਕਸਿਧੋਭੁਚਲਾਹੋਹਰਿਪੰਥਿਧਾਗਿ।ਨਾਨਕਰੋਗਦੋ
ਖਅਘਮੋਹਛਿਦੇਹਰਿਨਾਮਖਾਗਿ।੧।।੧੦।।੧੯।। ਉਦਮੁਕਰਿਲਾਗੇਬਹੁਭਾਤੀਬਿਚਰਹਿਅਨਿਕਸਾਸਤ

ਬਹੁਬਹੂਆ॥ਭ੍ਰਮਸਭਗਾਇਤੀਗਬਿਬਹੁਭ੍ਰਮਤੇਸੁਖਮਨੇਹਬੀਧਾਹਿਬਹੁਜਨੂਆ॥ਬਿਨੁਗਰਿਭ
ਜਨਸਗਲਦੂਖਪਾਵਤਾਜਿਉਪ੍ਰੇਮਬਾਹਰਿਆਇਸੁਤਕੇਹਣੂਆ॥ਪੂਰਨਕ੍ਰਿਤਸੋਮਧਾਰਅਤਿਕਭਤਿ
ਬਾਰਹਿਬਰਿਬਹੂਆ॥੨॥੧੧॥੨੦॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਵਈਏਮਹਲੇਪਹਿਲੇਕੇ॥ ਇਕਿਮਨਿਪੁਰਖੁਧਿਆਇਬਰਦਾਤਾ॥ਸੰਤ
ਸਹਾਰੁਸਦਾਬਿਖਿਆਤਾ॥ਤਾਸੁਚਰਨਲੇਰਿਦੈਬਸਾਵਉ॥ਤਉਪਰਮਗੁਰੂਨਾਨਕਗੁਨਗਾਵਉ॥੧॥ਗਾਵ
ਉਗੁਨਪਰਮਗੁਰੂਸੁਖਸਾਗਰਦੁਰਤਨਿਵਾਰਣਸਬਦਸਰੇ॥ਗਾਵਹਿਗੰਭੀਰਧੀਰਮਤਿਸਾਗਰਜੋਗੀ
ਜੰਗਮਧਿਆਨੁਧਰੇ॥ਗਾਵਹਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕਆਤਮਰਸੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕ
ਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੧॥ਗਾਵਹਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਤਿਜੋਗੇ
ਸੁਰਹਰਿਰਸਪੂਰਨਸਰਬਕਲਾ॥ਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਸਾਧਸਿਧਾਦਿਕਮੁਨਿਜਨਗਾਵਹਿਅਛਲਛ
ਲਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਧੋਮੁਅਟਲਮੰਡਲਵੈਭਗਤਿਭਾਇਰਸੁਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾ
ਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੨॥ਗਾਵਹਿਕਪਿਲਾਦਿਆਦਿਜੋਗੇਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਵਤਾਰਵਰੋ॥ਗਾਵੈਜ
ਮਦਗਨਿਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰਕਰਕੁਠਾਰੁਰਘੁਤੇਜੁਹਰਿਓ॥ਉਧੌਅਕ੍ਰੂਰੁਬਿਦਰੁਗੁਣਗਾਵੈਸਰਬਾ
ਤਮੁਜਿਨਿਜਾਣਿਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੩॥ਗਾਵ
ਹਿਗੁਣਬਰਨਚਾਰਿਖਟਦਰਸਨਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਮਰੰਥਿਗੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਸੇਸੁਸਹਸਜਿਹਬਾ
ਰਸਆਦਿਅੰਤਿਲਿਵਲਾਗਿਧੁਨਾ॥ਗਾਵੈਗੁਣਮਹਾਦੇਉਬੈਰਾਗੀਜਿਨਿਧਿਆਨਨਿਰੰਤਰਿਜਾਣਿ
ਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾਵਉਗੁਰਨਾਨਕਰਾਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ॥੪॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਮਾਣਿਓਬਸਿ
ਓਨਿਰਵੈਰੁਰਿਦੰਤਰਿ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਗਲਉਧਰੀਨਾਮਿਲੇਤਰਿਓਨਿਰੰਤਰਿ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਸਨਕਾਦਿਆ
ਦਿਜਨਕਾਦਿਜੁਗਹਲਗਿ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰੁਧੰਨਿਜਨਮੁਸਕਯਥੁਭਲੌਜਗਿ॥ਪਾਤਾਲਪੁ
ਰੀਜੈਕਾਰਧੁਨਿਕਬਿਜਨਕਲਵਖਾਣਿਓ॥ਹਰਿਨਾਮਰਸਿਕਨਾਨਕਗੁਰਰਾਜੁਜੋਗੁਤੈਮਾਣਿਓ॥੫॥
ਸਤਜੁਗਿਤੈਮਾਣਿਓਛਲਿਓਬਲਿਬਾਵਨਭਾਇਓ॥ਤ੍ਰੇਤੈਤੈਮਾਣਿਓਰਾਮੁਰਘੁਵੰਸੁਕਹਾਇਓ॥
ਦੁਆਪੁਰਿਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿਕੰਸੁਕਿਰਤਾਰਥੁਕੀਓ॥ਉਗ੍ਰਸੈਣਕਉਰਾਜੁਅਭੈਭਗਤਜਨਦੀਓ॥ਕਲਿ
ਜੁਗਿਪ੍ਰਮਾਣੁਨਾਨਕਗੁਰੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਕਹਾਇਓ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਜੁਅਬਿਚਲੁਅਟਲੁਆਦਿਪੁਰਖ
ਫੁਰਮਾਇਓ॥੬॥ਗੁਣਗਾਵੈਰਵਿਦਾਸੁਭਗਤੁਜੈਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ॥ਨਾਮਾਭਗਤੁਕਬੀਰੁਸਦਾਗਾਵਹਿ
ਸਮਲੋਚਨ॥ਭਗਤੁਬੇਣਿਗੁਣਰਵੈਸਹਜਿਆਤਮਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਜੋਗੁਧਿਆਨਿਗੁਰਗਿਆਨਿਬਿਨਾ
ਪ੍ਰਭਅਵਰੁਨਜਾਣੈ॥ਸੁਖਦੇਉਪਰੀਖਤੁਗੁਣਰਵੈਗੋਤਮਰਿਖਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕਬਿਕਲਸੁਜਸੁਗਾ
ਵਉਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਵਤਨੁਜਗਿਛਾਇਓ॥੭॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪਾਯਾਲਿਭਗਤਨਾਗਾਦਿਭੁਯੰਗਮ॥

ਮਹਾਦੇਉਗੁਣਰਵੈਸਦਾਜੋਗੀਜਤਜੰਗਮ।ਗੁਣਗਾਵੈਮੁਨਿਬਿਆਸੁਜਿਨਿਬੇਦਬਿਆਕਰਣਬੀਚਾਰਿ
ਅ।ਬ੍ਰਹਮਾਗੁਣਉਚਰੈਜਿਨਿਹੁਕਮਿਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀਆ।ਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਗੁਣਨਿਰ
ਗੁਣਸਮਜਾਣਿਓ।ਜਪੁਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਸਹਜੁਜੋਗੁਜਿਨਿਮਾਣਿਓ।੩।ਗੁਣਗਾਵਹਿਨਵਨਾਥਧੰਨਿਗੁ
ਰਸਾਚਿਸਮਾਇਓ।ਮਾਂਧਾਤਾਗੁਣਰਵੈਜੇਨਚਕ੍ਰਵੈਕਹਾਇਓ।ਗੁਣਗਾਵੈਬਲਿਰਾਉਸਪਤਪਾਤਾਲਬਸੰ
ਤੌ।ਭਰਥਰਿਗੁਣਉਚਰੈਸਦਾਗੁਰਸੰਗਿਰਹੰਤੌ।ਦੂਰਬਾਪਰੂਰਉਅੰਗਰੈਗੁਰਨਾਨਕਜਸੁਗਾਇਓ।ਕ
ਬਿਕਲਸੁਜਸੁਨਾਨਕਗੁਰਘਟਿਘਟਿਸਹਜਿਸਮਾਇਓ।੪।   ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।
ਸਵਈਏਮਹਲੇਦੂਜੇਕੇ।   ਸੋਈਪੁਰਖੁਧੰਨੁਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਤਾਰੁਕਰਣਸਮਰਥੋ।ਸਤਿਗੁਰੂਧੰਨੁਨਾਨ
ਕੁਮਸਤਕਿਤੁਮਧਰਿਓਜਿਨਿਹਥੋ।ਤਧਰਿਓਮਸਤਕਿਹਥੁਸਹਜਿਅਮਿਉਵੁਠਉਛਜਿਸੁਰਿਨਰਗਣ
ਮੁਨਿਬੋਹਿਯਅਗਾਜਿ।ਮਾਰਿਓਕੰਟਕੁਕਾਲੁਗਰਜਿਧਾਵਤੁਲੀਓਬਰਜਿ।ਪੰਚਭੂਤਏਕਘਰਿਰਾਖਿ
ਲੇਸਮਜਿ।ਜਗੁਜੀਤਉਗੁਰਦੁਆਰਿਖੇਲਹਿਸਮਤਸਾਰਿਰਥੁਉਨਮਨਿਲਿਵਰਾਖਿਨਿਰੰਕਾਰਿ।ਕ
ਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ।੧।ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਧਾਰਕਾਲੁਖਖਨਿਉਤਾਰਤਿਮਰਅਗ੍ਯਾਨਜਾਹਿਦਰਸਦੁਆਰ।ਓਇਜੁਸੇਵਹਿਸਬਦੁਸਾਰੁਗਾਖੜੀ
ਬਿਖਮਕਾਰਤੇਨਰਭਵਉਤਾਰਿਕੀਏਨਿਰਭਾਰ।ਸਤਸੰਗਤਿਸਹਜਸਾਰਿਜਾਗੀਲੇਗੁਰਬੀਚਾਰਿ।
ਨਿੰਮਰੀਭੂਤਸਦੀਵਪਰਮਪਿਆਰਿ।ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁ
ਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ।੨।ਤੈਤਉਦ੍ਰਿੜਿਓਨਾਮੁਅਪਾਰੁਬਿਮਲਜਾਸੁਬਿਥਾਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਸੁਜਨਜੀ
ਆਕੋਅਧਾਰੁ।ਤੂਤਾਜਨਿਕਰਾਜਾਅਉਤਾਰੁਸਬਦੁਸੰਸਾਰਿਸਾਰੁਰਹਹਿਜਗਤ੍ਰਜਲਪਦਮਬੀਚਾਰ।
ਕਲਪਤਰੁਰੋਗਬਿਦਾਰੁ … ਸੰਸਾਰਤਾਪਨਿਵਾਰੁਆਤਮਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਤੇਰੈਏਕਲਿਵਤਾਰ।ਕਹੁਕੀਰ
ਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ।੩।ਤੈਤਾਹਦਰਥਿਪਾਇਓਮਾ
ਨੁਸੇਵਿਆਗੁਰੁਪਰਵਾਨੁਸਾਧਿਅਜਗਰੁਜਿਨਿਕੀਆਉਨਮਾਨੁ।ਹਰਿਹਰਿਦਰਸਸਮਾਨਆਤਮਾ
ਵੰਤਗਿਆਨਜਾਣੀਅਅਕਲਗਤਿਗੁਰਪਰਵਾਨੁ।ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅਚਲਠਾਣਬਿਮਲਬੁਧਿਸੁ
ਥਾਨਪਹਿਰਿਸੀਲਸਨਾਹੁਸਕਤਿਬਿਦਾਰਿ।ਕਹੁਕੀਰਤਿਕਲਸਹਾਰਸਪਤਦੀਪਮਝਾਰਲਹਣਾ
ਜਗਤ੍ਰਗੁਰੁਪਰਸਿਮੁਰਾਰਿ।੪।ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਰਤਤਮਹਰਨਦਹਨਅਘਪਾਪਪ੍ਰਨਾਸਨ।ਸਬਦਸੂਰਬ
ਲਵੰਤਕਾਮਅਰੁਕ੍ਰੋਧਬਿਨਾਸਨ।ਲੋਭਮੋਹਵਸਿਕਰਣਸਰਣਜਾਚਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ।ਆਤਮਰਤਸੰ
ਗ੍ਰਹਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਢਾਲਣ।ਸਤਿਗੁਰੂਕਲਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਤਿਲਾਗੈਸੋਪੈਤਰੈ।ਗੁਰੁਜਗ
ਤਫਿਰਣਸੀਹਅੰਗਰਉਰਾਜੁਜੋਗੁਲਹਣਾਕਰੈ।੫।ਸਦਾਅਕਲਲਿਵਰਹੈਕਰਨਸਿਉਇਛਾ
ਚਾਰਹ।ਦ੍ਰੁਮਸਪੂਰਜਿਉਨਿਵੈਖਵੈਕਸੁਬਿਮਲਬੀਚਾਰਹ।ਇਹੈਤਤੁਜਾਣਿਓਸਰਬਗ

ਤਿਅਲਖਬਿਡਾਣੀ।ਸਹਜਭਾਇਸੰਚਿਓਕਿਰਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਬਾਣੀ।ਗੁਰਗਮਿਪ੍ਰਮਾਣੁਤੈਪਾਇ
ਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗ੍ਰਾਹਜਿਲਯੌ।ਹਰਿਪਰਸਿਓਕਲੁਸਮੁਲਵੈਜਨਦਰਸਨੁਲਹਣੇਭਯੌ।੬।ਮਨਿਬਿ
ਸਾਸੁਪਾਇਓਗਹਰਿਗਹੁਹਦਰਥਿਦੀਓ।ਗਰਲਨਾਸੁਤਨਿਨਠਯੌਅਮਿਉਅੰਤਰਗਤਿਪੀਓ।ਰਿਦਿ
ਬਿਗਾਸੁਜਾਗਿਓਅਲਖਿਕਲਧਰੀਜੁਗੰਤਰਿ।ਸਤਿਗੁਰਸਹਜਿਸਮਾਧਿਰਵਿਓਸਾਮਾਨਿਨਿਰੰਤਰਿ।
ਉਦਾਰਉਚਿਤਦਾਰਿਦਹਰਨਪਿਖੰਤਿਹਕਲਮਲਤ੍ਰਸਨ।ਸਦਰੰਗਿਸਹਜਿਕਲੁਉਚਰੈਜਸੁਜੰ
ਪਿ ਉਲਹਣੇਰਸਨ।੭।ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸੋਹੈ।ਰੰਗਿਰਤਉਨਾਮਸਿਉਕਲਨਾਮੁਸੁਰਿਨਰ
ਹਬੋਹੈ।ਨਾਮੁਪਰਸੁਜਿਨਿਪਾਇਓਸਤੁਪ੍ਰਗਟਿਓਰਵਿਲੋਇ।ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਅਠਸ
ਠਿਮਜਨੁਹੋਇ।੮।ਸਚੁਤੀਰਥੁਸਚੁਇਸਨਾਨੁਅਰੁਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਦਾਸਚੁਭਾਖੰਤੁਸੋਹੈ।
ਸਚੁਪਾਇਓਗੁਰਸਬਦਿਸਚੁਨਾਮਸੰਗਤੀਬੋਹੈ।ਜਿਸੁਸਚੁਸੰਜਮੁਵਰਤੁਸਚੁਕਬਿਜਨਕਲਵ
ਖਾਣੁ।ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਸਚੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ।੯।ਅਮਿਅਦ੍ਰਿਸਟਿਸੁਭਕਰੈਹਰੈਅ
ਘਪਾਪਕਲਮਲਾ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਵਸਿਕਰੈਸਭੈਬਲਾ।ਸਦਾਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈਦੁਖੁਸੰਸਾ
ਰਹਖੋਵੈ।ਗੁਰੁਨਵਨਿਧਿਦਰੀਆਉਜਨਮਹਮਕਾਲਖਧੋਵੈ।ਸੁਕਹੁਟਲਗੁਰੁਸੇਵੀਐਅਹਿਨਿ
ਸਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ।ਦਰਸਨਿਪਰਸਿਐਗੁਰੂਕੈਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਜਾਇ।੧੦।
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸਵਈਏਮਹਲੇਤੀਜੇਕੇ। ਸੋਈਪੁਰਖੁਸਿਵਰਿਸਾਚਾਜਾਕਾਇਕੁਨਾਮੁ
ਅਛਲੁਸੰਸਾਰੇ।ਜਿਨਿਭਗਤਭਵਜਲਤਾਰੇਸਿਮਰਹੁਸੋਈਨਾਮੁਪਰਧਾਨੁ।ਤਿਤੁਨਾਮਿਰਸਿਕੁਨਾ
ਨਕੁਲਹਣਾਥਪਿਓਜੇਨਸ੍ਰਬਸਿਧੀ।ਕਵਿਜਨਕਲਸਬੁਧੀਕੀਰਤਿਜਨਅਮਰਦਾਸਬਿਸਤਰੀਯਾ।
ਕੀਰਤਿਰਵਿਕਿਰਣਿਪ੍ਰਗਟਿਸੰਸਾਰਹਸਾਖਤਰੋਵਰਮਵਲਸਰਾ।ਉਤਰਿਦਖਿਣਹਿਪੁਬਿਅਰੁਪਸ੍
ਚਮਿਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪੰਥਿਨਰਾ।ਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਰਦਾਯਉਉਲਟਿਗੰਗਪਸ੍ਚਮਿਧਰੀਆ
।ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ।੧।ਸਿਮਰਹਿਸੋਈ
ਨਾਮੁਜਖ੍ਯਅਰੁਕਿੰਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਮਾਧਿਹਰਾ।ਸਿਮਰਹਿਨਖ੍ਯਤ੍ਰਅਵਰਧ੍ਰੂਮੰਡਲਨਾਰਦਾਦਿਪ੍ਰ
ਹਲਾਦਿਵਰਾ।ਸਸੀਅਰੁਅਰੁਸੂਰੁਨਾਮੁਉਲਾਸਹਿਸੈਲਲੋਅਜਿਨਿਉਧਰਿਆ।ਸੋਈਨਾਮੁ
ਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ।੨।ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਵਰਿਨਵਨਾਥਨਿ
ਰੰਜਨੁਸਿਵਸਨਕਾਦਿਸਮੁਧਰਿਆ।ਚਵਰਾਸੀਹਸਿਧਬੁਧਜਿਤੁਰਾਤੇਅੰਬਰੀਕਭਵਜਲੁਤਰਿਆ
।ਉਧਉਅਕ੍ਰੂਰੁਤਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਕਲਿਕਬੀਰਕਿਲਵਿਖਹਰਿਆ।ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭ
ਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸੁਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ।੩।ਤਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮ
ਨਿਵਸਿਆ।ਸੋਈਨਾਮੁਸਿਮਰਿਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਚਰਣਚਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ।ਤਿਤੁਨਾਮਿਗੁਰੂ

ਰੀਭੀਰਗਹੁਅਮਤਿਸਤਸਤਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾ
ਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੮॥ਨਾਮਿਕਿਤਿਸੰਸਾਰਿਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸ੍ਚ
ਮਿਜਸੁਭਾਖਹ॥ਜਨਮੁਤਇਹੁਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਛਿਅਦਰਸ
ਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧੁਤੇਜੋਤਨੌਕਲ੍ਯ੍ਯੋੜਿਕਰਿਧਿਆਇਓ॥ਸੋਈਨਾਮੁਭਗਤਭਵਜਲਹਤਾਰਣੁਗੁਰਅ
ਮਰਦਾਸੁਤੈਪਾਇਓ॥੯॥ਨਾਮਿਧਿਆਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਹ
ਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ॥ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ॥ਸੋਈਨਾਮੁਪ
ਦਾਰਥੁਅਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੧੦॥ਸਤਿਸੂਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤਭਾਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂ
ਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵਲੁਧੁਜਾਸੇਤਿਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿ
ਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੧੧॥ਨਾਮੁਨਾਵਣੁਨਾਮੁਰ
ਸੁਖਾਣੁਅਰਭੋਜਨੁਨਾਮੁਰਸੁਖਾਣਅਰੁਭੋਜਨੁਨਾਮੁਰਸੁਸਦਾਚਾਯਮੁਖਿਮਿਸਟਬਾਣੀ॥ਧਨਿਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹਸਮਧਰੇਪਾਯਉਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕ
ਯਥੁਜਨਮੁਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈਗੁਰੁਪਰਸਿਓਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧੨॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋ
ਵੈ॥ਰਿਧਿਬਸੈਬਾਂਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਇਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁ
ਖਹੁਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲ੍ਯ੍ਯੋੜਿਕਰ
ਧਾਇਓ॥ਪਰਸਿਓਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਇਛਤਿਨਿਪਾਇਓ॥੧੩॥ਚਰਣਤਪਰਸਕਯਥਚਰ
ਣਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਯ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਯ॥ਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀ
ਹਗੁਰਅਮਰੁਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿਗੁਰਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣਤਪਰਸਕਯਥਸ੍ਰ
ਵਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉਜਿਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤਾ॥ਸ
ਕਯਥੁਸੁਸਿਰੁਜਾਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧॥੧੪॥ਤਿਨਰਦੁਖਨਹਭੁਖਤਿਨਰਨਿ
ਧਨਨਹੀਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੋਕੁਨਹੁਹੂਐਤਿਨਰਸੇਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯ
ਸਹਸਸਮਪਹਿ॥ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖਲਹਹਿਤਿਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿ
ਅਭੈਪਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਜਿਹ॥੨॥੧੫॥
ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਿਬਯਣਿਮੁਹਿਇਕੁਇਕੁਦੁਹੁਠਾਂਇਨ
ਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣ
ਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਜਾਲਪੁਭਣੈਤੂ
ਇਕੁਲੋੜਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੬॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿ

ਲੋਚਨਿਤਿਤੁਭਗਤਕਬੀਰਹਿਜਾਣੀ।ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ।ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ।ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮਤਿਜਲ੍ਜਾਣੀਜੁਗਤਿ।ਗੁਰੁਅਮ
ਰਦਾਸੁਨਿਜਭਗਤੁਹੈਦੇਖਿਦਰਸੁਪਾਵਉਮੁਕਤਿ।੪।੧੩॥ ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਿ
ਕਬਿਨਾਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲ
ਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਿਹਿ।ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈ
ਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਿਮਾਨਵਹਿਲਹਿ।ਜਾਲਪਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਿਡਿਠੈਮਿਲਹਿ।੫॥੧੪॥
ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ।ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿ
ਅਉ।ਤਿਤੁਕੁਲਿਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕਵਣਵਖਾਣਉ।ਜੋਗੁਣਅਲਖ
ਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ।ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੋਸਭਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ।
ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅਪਾਸਰਣ।੧॥੧੫॥ ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗ
ਮਹਿਪਰਵਰਿਅਉ।ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਅਉ।ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁਸ
ਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ।ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿਲਾਯਉ।ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁ
ਅਵਤਰਿਅਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਿ
ਤੁਅ।੨॥੧੬॥ ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨਗੁਰਸਿਖਹ।ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉਬਰਹਿ
ਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ।ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈਕਰਤਾਰੈ।ਗੁਰੁਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉ
ਪਲਕਡੁਬੰਤ੍ਹਤਾਰੈ।ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਾਰਿਓਗੁਣਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁ
ਜਿਨ੍ਹਸੇਵਿਅਉਤਿਨ੍ਹਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰੁਪਰਹਰਿਪਰੈ।੩॥੧੭॥ ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਅਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁ
ਕਹਿਭਿਨਸਕਉ।ਸਰਬਚਿੰਤਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿਹਉਤਕਉ।ਤੇਰੈਹੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਤ
ਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ।ਜਬਗੁਰੁਦੇਖੈਸੁਭਦ੍ਰਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ।ਅਗਮਅਲਖ
ਕਾਰਣਪੁਰਖੁਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ।ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ।
੪।੧੮॥ ਭਿਖੇਕੇ। ਗੁਰੁਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਵੈ।ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇ
ਕਚਿਤਹਿਲਿਵਲਾਵੈ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵਣੁਉਡੰਤਨਧਾਵੈ।ਨਿਰੰਕਾਰਕੈਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁ
ਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ।ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ।ਗੁਰੁਮਿਲ੍ਉਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈ
ਸਹਜਰੰਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ।੧॥੧੯॥ ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿਠੇ।ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀ
ਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ।ਬਰਸੁਏਕੁਹਉਫਿਰਿਓਕਿਨੈਨਹੁਪਰਚਉਲਾਯਉ।ਕਹਤਿਅਹਕਹਤੀਸੁਣੀ
ਰਹਤਕੋਖੁਸੀਨਆਯਉ।ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨ੍ਹਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆਕਹਉ।

ਗੁਰਦਯਿਮਿਲਾਇਓਭਿਖਿਆਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਉ॥੨॥੨੦॥ ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਹੈਆ
ਸਣਿਚੜਿਅਉ॥ਧ੍ਰੰਮਧਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅਟਲੁਮਨਿ
ਸਬਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਡਿਓ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਅਪਤੁਪੰਚਦੂਤਬਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤਨਾ
ਨ੍ਰਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਬਰਿ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯ ਭਣਿਤੈਦਲੁਜਿਤਉਇਵਜੁਧੁਕਰਿ॥੧॥੨੧॥
ਘਨਹਰਬੂੰਦਬਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਕਿਰਣਿਉਦਰੁਸਾਗਰਕੋਗੰਗਤ
ਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਧਿਆਨਗਿਆਨਸਤਿਗੁਰਕੇਕਬਿਜਨਭਲ੍ਯਉਨਹਜੋਗਾਵੈ॥ਭਲੇਅਮਰਦਾਸਗੁ
ਣਤੇਰੇਤੇਰੀਉਪਮਾਤੋਹਿਬਨਿਆਵੈ॥੧॥੨੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਵਈਏਮਹਲੇਚਉਥੇਕੇ॥
ਇਕਮਨਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਧਿਆਵਉ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਗੁਣਸਦਗਾਵਉ॥ਗੁਨਗਾਵਤਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾ
ਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਿਜਨਹਕੀਆਸਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤੁਧਿਆ
ਯਉ॥ਤਿਸੁਭੇਟੇਦਾਰਿਦ੍ਰੁਨਚੰਪੈ॥ਕਲ੍ਯਸਹਾਰੁਤਾਸੁਗੁਣਜੰਪੈ॥ਜੰਪਉਗੁਣਬਿਮਲਸੁਜਨਜਨਕੇਰੇ
ਅਮਿਅਨਾਮੁਜਾਕਉਫੁਰਿਆ॥ਇਨਿਸਤਗੁਰੁਸੇਵਿਸਬਦਰਸੁਪਾਯਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਉਰਿਧਰਿਆ॥ਹ
ਰਿਨਾਮਰਸਿਕੁਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਹਕੁਚਾਹਕੁਤਤਸਮਤਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੧॥ਛੁਟਤਪਰਵਾਹਅਮਿਅਅਮਰਾਪਦਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰਸਦਭਰਿਆ॥ਤੇਪੀਵ
ਹਿਸੰਤਕਰਹਿਮਨਿਮਜਨੁਪੁਬਜਿਨਹੁਸੇਵਾਕਰੀਆ॥ਤਿਨਭਉਨਿਵਾਰਿਅਨਭੈਪਦੁਦੀਨਾਸਬਦਮਾਤ੍ਰ
ਤੇਉਧਰਧਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਗੂੜ੍ਹਬਿ
ਮਲਸਤਸੰਗਤਿਆਤਮੁਰੰਗਿਚਲੂਲੁਭਯਾ॥ਜਾਗ੍ਯਾਮਨੁਕਵਲੁਸਹਜਿਪਰਕਾਸ੍ਯਾਅਭੈਨਿਰੰਜਨੁਘਰ
ਹਿਲਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਯਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾਤਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵਸਿਪੰਚਕਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯਠਕੁਰਹਰਦਾਸਤ
ਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੩॥ਅਨਭਉਉਨਮਾਨਿਅਕਲਲਿਵਲਾਗੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਆਸਹਜ
ਘਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਾਭਗਤਿਭਾਇਭੰਡਾਰਭਰੇ॥ਮੇਟਿਆਜਨਮਾਂਤੁਮਰਣਭਉ
ਭਾਗਾਚਿਤੁਲਾਗਾਸੰਤੋਖਸਰੇ॥ਕਵਿਕਲ੍ਯਠਕੁਰਹਰਿਦਾਸਤਨੇਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਰਅਭਰਭਰੇ॥੪॥
ਅਭਰਭਰੇਪਾਯਉਅਪਾਰੁਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰਿਓ॥ਦੁਖਭੰਜਨੁਆਤਮਪ੍ਰਬੋਧੁਮਨਿਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓ॥ਸ
ਦਾਚਾਇਹਰਿਭਾਇਪ੍ਰੇਮਰਸੁਆਪੇਜਾਣਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਪਰਸਾਦਿਸਹਜਸੇਤੀਰੰਗੁਮਾਣਇ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਗਦਸੁਮਤਿਗੁਰਿਅਮਰਿਅਮਰੁਵਰਤਾਇਓ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਂਅਟਲਅਮਰਪ
ਦੁਪਾਇਓ॥੫॥ਸੰਤੋਖਸਰੋਵਰਿਬਸੈਅਮਿਅਰਸੁਰਸਨਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ਮਿਲਤਸਾਂਤਿਉਪਜੈਦੁਰਤੁਦੂ
ਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਪਾਇਅਉਦਿੰਤੁਹਰਿਮਗਿਨਹੁਟੈ॥ਸੰਜਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੀਲਸੰਨਾਹੁਮ
ਫੁਟੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਮਾਣੁਬਿਧਿਨੈਸਿਰਿਉਜਗਿਜਸਤੂਰੁਬਜਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਂਅ

ਰਪਦੁਪਾਇਅਉ॥੬॥ਜਗੁਜਿਤਉਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਮਾਣਿਮਨਿਏਕੁਧਿਆਯਉ॥ਧਨਿਧਨਿਸਤਿਗੁਰਅਮ
ਰਦਾਸਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਉ॥ਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਧਿਸਿਧਿਤਾਕੀਦਾਸੀ॥ਸਹਜਸਰੋਵਰੁਮਿਲਿਓ
ਪੁਰਖੁਭੇਟਿਓਅਬਿਨਾਸੀ॥ਆਦਿਲੇਭਗਤਜਿਤੁਲਗਿਤਰੇਸੋਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਉ॥ਗੁਰਅਮਦਾ
ਸੁਕਲੁਚਰੈਤੈਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਅਉ॥੭॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪਰਵਾਹੁਪ੍ਰੀਤਿਪੁਬਲੀਨਹੁਟਇ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦੁਅਥਾਹੁਅਮਿਅਧਾਰਾਰਸੁਗੁਟਇ॥ਮਤਿਮਾਤਾਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਸਰਿਸਹਜਿਸਮਾਯਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰ
ਭਵਿਅਉਜਗਤੁਗੁਰਬਚਨਿਤਰਾਯਉ॥ਅਬਿਗਤਿਅਗੋਚਰੁਅਪਰਪਰੁਮਨਿਗੁਰਸਬਦਿਵਸਾਇਅ
ਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕਲੁਚਰੈਤੈਜਗਤਉਧਾਰਣੁਪਾਇਅਉ॥੮॥ਜਗਤਉਧਾਰਣੁਨਵਨਿਧਾਨੁਭਗਤਹ
ਭਵਤਾਰਣੁਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਹਰਿਨਾਮੁਬਿਸੁਕੀਬਿਖੈਨਿਵਾਰਣੁ॥ਸਹਜਤਰੋਵਰਫਲਿਓਗਿਆਨਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਫਲਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਹਿਧੰਨਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇ॥ਤੇਮੁਕਤਿਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨਿ
ਗੁਰਪਰਚਾਪਾਇਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕਲ੍ਹਚਰੈਤੈਸਬਦਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥੯॥ਸੇਜਸਧਾਸ
ਹਜੁਛਾਵਾਣੁਸੰਤੋਖੁਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿ
ਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਉਭਲ੍ਯੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜਸਰੋਵਰਿਬਾ
ਸੁ॥੧੦॥ਗੁਰੁਜਿਨ੍ਹਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨ੍ਹਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਦੁਰਤੁਦੂਰੰਤ
ਰਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੁਜਿਨ੍ਹਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿਨ੍ਹਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਭਵ
ਜਲੁਤਾਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਯਥਉਜਨਮੁਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁ
ਕਲ੍ਯਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੇ॥ਅ
ਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਿਅਘਾਣੇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾ
ਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋਗੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਮ੍ਹਹੂਰਸੁਜਾਣੇ॥੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆਉਨਮਨਿ
ਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁ
ਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸੁਤੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈ
ਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਦੁਖੁਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾਤ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿ
ਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀ॥ਜੀਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖਿਆਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨਧਾਵੈ
ਪਲਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁ
ਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧॥
੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿਸਬਦੁ
ਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝ

ਨਿਧੁਸ੍ਵਾਈਹੈ॥ਭਗਿਸਿਖੁਜੇਸੰਸਾਰਛੁਟੇਜੋਤੀਸੰਧਾਰਜਮਕੋਡੰਡਕਾਲਗੁਰਮਤਿਪਾਈਹੈ॥ਸੰਪੂਰਨਸੁਰਪ
ਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪਪਰਮਕਰਮਪ੍ਰਭੁਸੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥੨॥੧੫॥ਤਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁ
ਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ਕਵਨਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥ਫੁਨਿਮ
ਨਬਚਕ੍ਰਮਕਰਿਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿਰਿਦਧਰ॥ਨਲ੍ਯਕਵਿਪਾਰਸਪਰ
ਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥੩॥੧੬॥ਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥
ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯੋਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿਮਨੁਖ੍ਯਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾ
ਨੁਅਕਥਕਥਾਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸਤਿਕਲਿਜੁਗਿਰਾ
ਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗਤਚਰਨਕਵਲਜਾਸੁ॥ਸਭਬਿਧਿਮਾਨਿਓਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁ
ਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥੪॥੧੭॥ ਰਡ॥ ਜਿਸਹਿਧਾਰਿਓਧਰਤਿਅਰੁਵਿਓਮੁਅਰੁਪ
ਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁ
ਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰਕਿਅਧਾਰਿਓਤ੍ਰਿਭਵਣਜਾਸੁ॥ਸੋਈਏਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿ
ਪਾਇਓਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥੫॥੧੮॥ ਕਚਹੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓ॥
ਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਭਣਿਅਉ॥ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜ
ਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖਦ
ਰਿਦ੍ਰਤਿਨਕੇਗਇਅ॥ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇਤਸੁਰਿਨਰਭਇਅ॥੨॥੬॥੧੯॥
ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗਾਰਵੁਦਿਜਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜ
ਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨਅਰੁਧਿਆਨਅਨਨਪਰਿ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀ
ਸੁਸਚਹਘਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸੁਭਟੁਬੇਨਤਿਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੋ
ਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥੩॥੭॥੨੦॥ ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿ
ਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕਰੁਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰੂਕਰੁਸ
ਬਦਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁਨਯਣਿਬਯਣਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲ੍ਯਕ
ਹਿ॥ਜਿਨਿਗੁਰੂਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕ
ਰੁਮਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣਤਰਣਸਮ੍ਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾ
ਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆਨੁਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅਘ
ਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾਹਤਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿਦੇ

ਖਿਗੁਰੂਸੁਖੁਪਾਯੌ।ਦੁਤੀਯਥਿਆਸਾਧਿਦ੍ਵੀਤੇਕੀਯੰਛਤ੍ਰਸਿਰਿਕਉ੍ਯਾਧਿਧਿਆਜਉ।ਪੂਰਨਭ੍ਰਮਰ
ਠਉਰਘਸੋਹਮਬਾਸਨਸਿਉਜੋਰਨਰਿਸਿਧਾਜਉ।ਗੋਬਿੰਦਵ੍ਯਾਲੁਗੋਵਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨਤੀਰਿ
ਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ।ਗਯਉਦੁਖਦੂਰਿਬਰਖਨਕਉਸੋਗੁਰੂਮੁਖਦੇਖਿਗੁਰੂਸੁਖਪਾਯਉ।੬।੧੦
।।੨੩।।ਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰ੍ਯਿਅਉ।ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉ।ਜਿਸੁਦੇਖਿਚਰੰ
ਨਅਘੰਨਹਰਉ।ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇਸੁਤਭਾਨਡਰਉ।ਭਨਿਦਾਸੁਸੁਆ
ਸਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰਸੁਕਰਉ।ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿ
ਹਥੁਧਰਉ।੭।।੧੧।।੨੪।ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ।ਜੈਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਹ
ਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰਆਜ।ਫੁਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜ।ਸੁਦਾ
ਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾਜ।ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰ
ਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ।੪।।੧੨।।੨੫।। ਝੋਲਨਾ।। ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅ
ਹੁ।ਸਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈਨਾਮਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿਕਰਿਜਾਨੀਐ।ਫੁਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਰੰਗਿਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਹਿਧਿਆਈਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗ੍ਯਾਨੀਅਹੁ।ਬਚ
ਨਗੁਰਰਿਦਧਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮਕੁਲਉਧਰਹੁਦ੍ਵਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ।ਜਉਤਸਭ
ਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ।੧।।੧੩।।੨੬।।ਗੁਰੂ
ਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਸਤਿਕਰਿ।ਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧਿਆਨੁਅਹਿਨਿ
ਸਿਕਰਹੁਬਚਨਗੁਰਰਿਦੈਧਰਿ।ਫੁਨਿਗੁਰੂਜਲਬਿਮਲਅਥਾਹੁਮਜਨੁਕਰਹੁਸੰਤਗੁਰਸਿਖਤ
ਰਹੁਨਾਮਸਚਰੰਗਸਰਿ।ਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਭਉਜਪੈਪ੍ਰੇਮਗੁਰਸਬਦਰਸਕਰਤਦ੍ਰਿ
ੜਭਗਤਿਹਰਿ।ਮੁਗਧਮਨਭ੍ਰਮੁਤਜਹੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਭਜਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁ
ਸਤਿਕਰਿ।੨।।੧੪।।੨੭।। ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਹਰਿਪਾਈਐ।ਉਦਧਿਗੁਰੂਗਹਿਰਗੰ
ਭੀਰਬੇਅੰਤੁਹਰਿਨਾਮਨਗਹੀਰਮਣਿਮਿਲਤਲਿਵਲਾਈਐ।ਫੁਨਿਗੁਰੂਪਰਮਲਸਰਸਕਰ
ਤਕੰਚਨੁਪਰਸਮੈਲੁਦੁਰਮਤਿਹਿਰਤਸਬਦਿਗੁਰਧਿਆਈਐ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹਛੁਟਕੰਤਸ
ਦਦ੍ਵਾਰਿਜਿਸੁਗਿਆਨਗੁਰਬਿਮਲਸਰਸੰਤਸਿਖਨਾਈਐ।੩।।੧੫।।੨੮।। ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂ
ਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ।ਜਾਕੀਸੇਵਸਿਵਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਰਅਸੁਰਗਣਤਰਹਿਤੇਤੀਸਗੁਰਬਚ
ਨਸੁਣਿਕੰਨਰੇ।ਫੁਨਿਤਰਹਿਤੇਸੰਤਹਿਤਭਗਤਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹਿਤਰਿਓਪ੍ਰਹਿਲਾਦਗੁਰਮਿਲ
ਤਮੁਨਿਜੰਨਰੇ।ਤਰਹਿਨਾਰਦਾਦਿਸਨਕਾਦਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਹਿਤਰਹਿਇਕਨਾਮਲਗਿ।ਤਜਹੁਰ
ਸਅੰਨਰੇ।ਦਾਸਬੇਨਤਿਕਹੈਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪੁਮੰਨਰੇ।੪।੧੬।

੨੯॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਤਜੁਗਿਜਿਨਿਧ੍ਰੂਪਰਿ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਉਧਰੀਅੰ
ਹਸ੍ਤਕਮਲਮਾਥੇਪਰਿਧਰੀਅੰ॥ਅਲਖਰੂਪਜੀਅਲਖੀਨਜਾਈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸਗਲਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਕੇ
ਬਚਨਸਤਿਜੀਅਧਾਰਹੁ॥ਮਾਣਸਜਨਮਦੇਹਨਿਸਤਾਰਹੁ॥ਗੁਰੁਜਹਾਜੁਖੇਵਟੁਗੁਰੂਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਆਨ
ਕੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਗੁਰਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਿਕਟਿਬਸੈਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਿ
ਲਹਣਾਥਾਪਿਜੋਤਿਜਗਿਧਾਰੀ॥ਲਹਣੈਪੰਥੁਧਰਮਕਾਕੀਆ॥ਅਮਰਦਾਸਭਲੇਕਉਦੀਆ॥ਤਿਨਿ
ਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਸੋਢੀਥਿਰੁਥਪ੍ਯਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਅਪ੍ਯਉ॥ਅਪ੍ਯਉਹਰਿਨਾਮੁਅਖੈਨਿਧਿਚਹੁਜੁਗਿ
ਗੁਰਸੇਵਾਕਰਿਫਲੁਲਹੀਅੰ॥ਬੰਦਹਿਜੋਚਰਣਸਰਣਿਸੁਖੁਪਾਵਹਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰਮੁਖਿਕਹੀਅੰ॥ਪਰ
ਤਖਿਦੇਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਆਦਿਰੂਪਿਪੋਖਣਭਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੧॥੩੦॥ ਜਿਹਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਬਾਣੀਸਾਧੂਜਨਜਪਹਿਕਰਿਬਿਚਿਤਿਚਾਓ॥
ਆਨੰਦੁਨਿਤਮੰਗਲੁਗੁਰਦਰਸਨੁਸਫਲੁਸੰਸਾਰਿ॥ਸੰਸਾਰਿਸਫਲੁਗੰਗਾਗੁਰਦਰਸਨੁਪਰਸਨਪਰਮਪਵਿ
ਤ੍ਰਗਤੇ॥ਜੀਤਹਿਜਮਲੋਕੁਪਤਿਤਜੇਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਨਸਿਵਗੁਰਗ੍ਯਾਨਿਰਤੇ॥ਰਘੁਬੰਸਿਤਿਲਕੁਸੁੰਦਰੁਦਸਰਥ
ਘਰਿਮੁਨਿਬਾਛਹਿਜਾਕੀਸਰਣੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੨॥੩੧
ਸੰਸਾਰੁਅਗਮਸਾਗਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰੂਮੁਖਿਪਾਯਾ॥ਜਗਿਜਨਮਮਰਣੁਭਗਾਇਹਆਈਹੀਐ
ਪਰਤੀਤਿ॥ਪਰਤੀਤਿਹੀਐਆਈਜਿਨਜਨਕੈਤਿਨਕਉਪਦਵੀਉਚਭਈ॥ਤਜਿਮਾਇਆਮੋਹੁਲੋਭੁਅਰੁ
ਲਾਲਚੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੀਬ੍ਰਿਥਾਗਈ॥ਅਵਲੋਕ੍ਯਾਬ੍ਰਹਮੁਭਰਮੁਸਭੁਛੁਟਕ੍ਯਾਦਿਬ੍ਯਦ੍ਰਿਸਟਿਕਾਰਣਕਰਣੰ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੩॥੩੨॥ ਪਰਤਾਪੁਸਦਾਗੁਰਕਾ
ਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸੁਭਯਾਜਸੁਜਨਕੈ॥ਇਕਿਪੜਹਿਸੁਣਹਿਗਾਵਹਿਪਰਭਾਤਿਕਰਹਿਇਸਨਾਨੁ॥ਇਸ
ਨਾਨੁਕਰਹਿਪਰਭਾਤਿਸੁਧਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਹਿਤਕਰੰ॥ਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਿਪਾਰਸਕਉਜੋਤਿਸ
ਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰੰ॥ਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਥੁਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆਪੂਰਿਬਹੁਬਿਧਿਬਰਨੰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੪॥੩੩॥ ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸ੍ਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈਜੀਵਕਾਲ
ਤੇਬਚਾ॥ਤਿਨਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰਬਿੰਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ॥ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀ
ਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀਐਸਚਾ॥
੫॥੩੪॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥ਕਵਲਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਜ
ਸੋਦਜਿਸਹਿਦਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ॥ਦੇਖਿਰੂਪੁਅਤਿਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰਕਨੀਸਬਦਝਨਤ
ਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ॥ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮ੍ਯੁਗ੍ਯਾਨੁਧ੍ਯਾਨੁਧਰਤ
ਹੀਐਚਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿ

ਜੀਉ ॥੧॥੫॥੨੫॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਉਣ ਕਾਹਿ
ਜੀਉ ॥ ਸੁਥਰ ਚਿਤ ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ
ਗਦਾ ਪਦਮ ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾ
ਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੬॥੨੬॥ ਪੀਤ
ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਆ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ ਧਰਮ ਅੰ
ਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿ ਸਾਚੁ ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੭॥੨੭॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥
ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ ਸਬਲ ਮਲਨ ਭਗਤਿ ਫਲਨ ਕਾਨ੍ ਕੁਆਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ ਰਵਿੰਦ
ਜੀਉ ॥ ਰਾਮ ਰਵਣ ਦੁਰਤ ਦਵਣ ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ਸਹਸ
ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥ ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ ਖੇਲਿ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀ
ਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥
੮॥੨੮॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਇਹੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯਾਨੁ ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡਿ ਧੋਹੁ
ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਸਦਾ ਸੇਉ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰਿ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥੨੯॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰਿ ਜੁਗੈ ਜੁਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ ਨਿ
ਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋ
ਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭ
ਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥੪੦॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਹਸੈ
ਆਪ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਨੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਬਾਸਾ ॥ ਆਪੇ ਨਰੁ ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ਆਪੇ ਸਾਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥੪੧॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ
ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ ਮਾਨ
ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇ
ਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ ਅਗਮੁ

ਅਤੰਤਅਨਾਦਿਆਦਿਜਿਸੁਕੋਇਤਿਨਾਹੋ।ਸਿਦ੍ਧਿਗੰਧ੍ਰਬਗਿਧਿਆਨੁਤਿਤਹਿਜਿਸੁਖੋਜਤਖਾਹੋ।ਨਿ
ਸੰਕਾਗੁਨਿਰਵੈਰੁਅਦ੍ਰਿਸਤਹੀਕੁਸਰਕੋਈ।ਭਗਤਨਪਖਦਰਸਸਮਰਥਸਰਨਤਾਰਨਪ੍ਰਭੁਸੋਈ।ਤਾਤਪ੍ਰਭ
ਗਜਿਤਿਨਗੁਰੂਕੀਓਜਨਤਮਖੁਰਾਗਮਤਾਰਸੋ।ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਚਿਤਹਿਬਸੋ।੧॥੪
੬॥ ਗੁਰੁਸੁਮਰਥੁਰਹਿਓਕਰਿਆਪੁਦ੍ਵਬਧਿਸੁਮਤਿਸਮਾਰਤਕਉ।ਛ੍ਰਿਤਿਪ੍ਰਸਪੁਜਾਦਉਰੀਤਿਸਦਾਆਧ
ਪੁੰਜਤਰੰਗਤਿਵਾਰਤਕਉ।ਸਖੁਰਾਜਨਜਾਤਿਕਹੀਜੀਅਸਾਧੁਸੁਅਛਿਰਕਛੁਨਧਿਕਾਰਤਕਉ।ਤਗਿਸ
ਸੁਬੋਧਿਬੁਧਵੋਕਲਸੌਭਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਤਕਉ।੨॥੪੭॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗੁਸੁਰੰਗਰਤੇਜ
ਸੁਗਾਵਤਹੈ।ਪ੍ਰੇਮਪੰਥੁਧਰਿਉਧਰਤੀਧਰੁਆਧਿਰਹੋਲਿਵਧਾਰਿਤਧਾਵਤਹੈ।ਸਖੁਰਾਭਤਿਭਾਗਭਲੇ
ਉਤਕੇਸਤਾਇਛਤੀਹਅਪਾਵਤਹੈ।ਗਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨਭਾਸੁਕਹਾਜੁਜਰੰਤਗੁਰੂਚਿਤਲਾਵਤਹੈ।੩॥
੪੮॥ ਤਿਸਲਤਾਮੁਸੁਧਾਧਰਪੁਰਤਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਚਿਤਆਗਰ।ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥ
ਤੁਅਤਿਥਰਮੁਭਰੁਸਦਾਸਭਾਥਿਰਿਭਤਨਾਗਰ।ਸਿੰਤਸਰਾਖੁਕਰਗਹਿਕੈਂਤ੍ਰਾਸਿਤਿਤਜਸਤ੍ਰਾਸਸਿਟਿਓ
ਡੁਖਕਾਗਰੁ।ਕਲਿਜੁਗਾਦੁਤਰਭੁਗਿਕਰਬੇਕਉਦਰਸਤਗੁਰੁਸਗਾਲਸੁਖਸਾਗਰੁ।੪।੪੯।ਜਾਕ
ਉਮੁਤਿਧਿਆਨੁਪਰੈਰਦਿਰਤਸਕਲਜੁਗਕਪਹੁਕੇਕੇਉਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ।ਘੋਰਘਾਹੀਸ
ਉਨਾਧਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਤਾਕੋਸਿਵਸੁਤਿਗਹਿਤਤਜਾਤਕਾਚਿਲਾਸਕਉ।ਜਾਕੋਜੈਰੀਜਤੀਸਿਧਸਾ
ਧਿਕਅਤੇਕਤਪਜਦਾਜੁਟਕੇਖਰੀਏਦਿਰਤਉਦਾਸਕਉ।ਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਿਸੁਖਿਭਾਇਕਿਧਾਧਾਰੀਜੀ
ਅਨਾਸਕੀਥਕਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ।੫।੫੦।ਤਾਸੁਤਿਧਾਨੁਧਿਆਨੁਅੰਤਰਿਗਤਿਤੇਜੁ
ਪੁਜੰਤਿਹਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੋ।ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮਜਾਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਾਬਿਗਾਸੋ।ਸੇਵ
ਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁਭਿਤਅਲਿਸਮੁਗਨਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੋ।ਬਿਦ੍ਹਮਾਨੁਗੁਰਿਆਪਿਥਪਉ
ਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੈ।੬।੫੧।ਤਾਰਿਓਸੰਸਾਰੁਮਾਯਾਮਦਮੋਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀ
ਅਉਸਮਰਥੁ।ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ।ਦਾਨਿਬ
ਡੌਅਤਿਵੰਤੁਸਹਾਬਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ।ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹੁਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬਸੀ
ਸ੍ਰੀਧਰਿਓਗੁਰਹਥੁ।੭।੫੨।ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਓਸੋਈ।ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਕ
ਗਤਕੋਈ।ਆਪੁਨਆਪੁਆਪਹੀਪਾਯਉ।ਪਾਯਉਨਤਜੀਅੰਤ੍ਰਸੁਕੇਅਸੁਰਹਤਰਗੀਪ੍ਰਬਖੇਤਕਿ
ਰੌਅਬਤਾਸੀਅਛਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁਅਪਾਰਪਰੋ।ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋ
ਈਸਰਬਜੀਆਮਤਿਧਾਜਉ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸਜੈਜੈਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਜ
ਉ।੮।੫੩।ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀਅਉ।ਅੰਗਦਿ
ਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗਿਆਨੁਰਸਿਰਸਉਹੀਅਉ।ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰਿਕੀ

ਅਉਦਿਸਿਬਾਨੁਬਾਨੁਬਰਖਿਆਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥
॥੧॥੫੧॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾ
ਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕਉਅਵਤਾਰੁਭਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੨॥੫੨॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਿਤੁਝੈਨਰ
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਿਤੁਝੈਤਿਨਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਯੋਜੁਖਿਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿ
ਤੁਅਦਰਸਪਰਸਪਾਰਸਸਰਬਲ੍ਯਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈ
ਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੪॥੫੩॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਿਨਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸਤਿ
ਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁਬਲ੍ਯਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿ
ਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ॥੫॥੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁ
ਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯਾਨਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉਦੁਖ
ਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿਤਿਨਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿ
ਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁ॥੧॥੫੫॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਯਉਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰਗਤਿਸਘਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗ
ਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਬੀਰਤਿਲੋਚਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜ੍ਯੋਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪੇਖਤਅ
ਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥੨॥੫੬॥ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀ
ਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯੋਸਾਇਰੁਤਿਨਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵ
ਰਖਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਕਲ
ਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀਬਡਾਈ॥੩॥੫੭॥ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਏਕੁਗੁਣੁਨਾ
ਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥
ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਾਟਕੀ
ਰਤਿਕੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ॥੪॥੫੮॥ਮੋਹੁਮਲਿਬਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਕੇਸਪਛਾ
ੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅਪਮਾਨਸਿਉਝਾੜ੍ਯਉ॥ਜਨਮੁਕਾਲੁਕਰਜੋੜਿਹੁਕਮੁਜੋਹੋ
ਇਸੁਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰੁਬੰਧਿਅਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ਸਿਰਿਆਤਪਤੁਸਚੌਤਖਤੁਜੋਗ
ਭੋਗਸੰਜੁਤੁਬਲਿ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੂਅਟਲੁਰਾਜੁਅਭਗੁਦਲਿ॥੧॥੫੯॥
ਤੂਸਤਿਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਸਾਧਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਧੁਰਹਧੁਰੁ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ਕਲਾਧਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧੧॥੬੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ॥ ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ਤੈ ਜਨਮਤ ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ ਜੈਤਵਾਰੁ ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ ਜਨਕ ਰਾਜੁ ਬਰਤਾਇਆ ਸਤਜੁਗੁ ਆਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਹਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰਿਓ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਸੁਜਸੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਯ੍ਯਉ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ ਅਗਹ ਗਹਣੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡਭਾਗੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ ਭਯ ਭੰਜਨੁ ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਧਰਮ ਧੁਜਾ ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ ਸਬਦ ਸਾਰੁ ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸਤਿਵੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ਸਰਬ ਮੈ ਸਹਜਿ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ਲਾਖ ਮਹਿ

ਲਖੁਲਖਾਯਉ।ਅਗਮਅਗੋਚਰਗਤਿਗੰਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਿਪਰਚਾਯਉ।ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿ
ਜੋਗੁਕਮਾਯਉ।ਧੰਨਿਧੰਨਿਗੁਰਧੰਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ।ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅਜਰੁਜਰਿ
ਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸਮਾਯਉ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋਗੁਨਿਜੁਪਾਇਯਉ।੪।ਅਮਿਉਰਸਨ
ਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅਪਾਰਗੁਰੁਸੂਰੁਸਬਦਿਹਉਮੈਨਿਵਾਰਉ।ਪੰਚਾਹਰੁਨਿਦਲਿਅਉ
ਸੁੰਨਸਹਜਿਨਿਜਘਰਿਸਹਾਰਉ।ਹਰਿਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗਉਧਰਉਸਤਿਗੁਰਰਿਦੈਬਸਾਇਅਉ।
ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਜਨਕਹਕਲਸੁਦੀਪਾਇਅਉ।੫। ਸੋਰਠੇ। ਗੁਰੁਅਰਜਨੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾ
ਰਥਉਚਾਲੈਨਹੀ।ਨੇਜਾਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ।੧।ਭਵਜਲੁਸਾਇਰੁਸੇਤੁ
ਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ।ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਹੇਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗਉਧਰਉ।੨।ਜਗਤਉਧਾਰਣੁ
ਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਇਅਉ।ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾਮੁਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪੜੀ।੩।੧੨। ਜੋ
ਤਿਰੂਪਿਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਇਯਉ।ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਭਯਉਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ।
ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਥਿਰੁਕੀਅਉ।ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤੁਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰਾਮ
ਹਿਦੀਅਉ।ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣ।ਮੂਰਤਿਪੰਚਪ੍ਰਮਾ
ਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣ।੧।ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਰਿਓਉਰਿ।ਆਦਿ
ਪੁਰਖਿਪਰਤਖਿਲਿਖਉਅਛਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ।ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅਮੰਡਲਿਛਾਯਉ।ਪਾ
ਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ।ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿਸਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤੁਸਨ
ਮੁਖਰਹਹੁ।ਕਲਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜਨੁਗੁਰੂਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ।੨।ਤਿਹਜਨਜਾ
ਚਹੁਜਗਤ੍ਰਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਰਯਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮੁਸਿਉ।ਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸੁ
ਰਕੈਰੰਗਿਰੰਗੌਬਾਸਨਾਤੇਬਾਹਰਿਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ।ਅਪਰਪਰੰਪਰਪੁਰਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮੁਲਾ
ਗੌਬਿਨੁਭਗਵੰਤਰਸੁਨਾਹੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ।ਮਥੁਰਾਕੋਪ੍ਰਭੁਸ੍ਰਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗਤਿ
ਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ।੩।ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ।
ਫੁਨਿਬੇਦਬਿਰੰਚਿਬਿਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡਉਏਕਘਰੀ।ਮਥੁਰਾਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਯਾ
ਲੁਹੈਸੰਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ।ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਾਹਿ
ਧਰੀ।੪।ਜਗਅਉਰੁਨਯਾਹਿਮਹਾਤਮਮੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ।ਤਿਨਕੇਦੁਖਕੋਟਿਕ
ਦੂਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ।ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਚੂਕਹਿਰੇਮਨਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨ
ਬੀਅਉ।ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਿਨਿਵਾਸੁਲੀਅਉ।੫।ਜਬਲਉਨ

ਜਿ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰਿ ਉਦੈ ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ ਬੂਡਤ ਥੇ ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ ਜਪ੍ਯਉ ਜਿਨ੍ਹ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖ੍ਯ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥ ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ ਹਰਿਬੰਸਿ ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਯਉ ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਾਯਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ਹ ਨਰਹੁ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ਹ ਪਾਇਯਉ ॥ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਪਿਰਥਮੀ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ ਦੇ ਆਇਅਉ ॥੨॥੨੧॥ ਸਵਈਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ੧੪੨ ॥

੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ ੧

ਉਤੰਗੀ ਪੈਓਹਰੀ ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ ਸਸੁੜਿ ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ ਗਿੜਵੜੀ ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥ ਤਾਹੂ ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ਵੰਞਾ ਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇਸਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧੀ ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ ਨਾਉ ਲੈਨਿ ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ

ਹੋਰੈਜਾਇ।੬।ਰੇਸਮੁਕੀੜਾਤਨੁਤੋਲੀਐਸੀਪੇਮਰਸਿਘਾਉ।ਪਾਟੈਬਾਪੁੜਤਿਸਦਾਵਣਿਆਗੈਅਗਨਿਤਾਉ।
ਸਤਸੈਜੀਅਰਾਪਰਗਿਰਹਿਉਆਕਉਅਵਧੂਤਢੰਗੁ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛਾਡੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ।੭।
ਬਾਘੁਮਰੈਮਨੁਮਾਰੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ।ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬਹੁੜਿਨਮਰਣਾਹੋਇ।
ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਲਿ।੮।ਅਗ
ਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ।ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕਮਾਹਿ।ਜ
ਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ।ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾ
ਇ।੯।ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿਮਲਿਨਾਇ।ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿੰਜਭਰੀਗੰਧੀਆ
ਇ।ਸਰਵਰੁਹੰਸੁਨਜਾਣਿਆਕਾਂਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ।ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਰੰਗਿ।ਸੰ
ਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਉ।ਨਿਰਮਲੁਨਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ।੧੦।ਜਨ
ਮੇਕਾਫਲੁਕਿਆਗਣੀਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ।ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਾਂਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ।ਵੇਖਣੁਸੁਨਣਾ
ਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂੰਹੋਰੁਹਉਮੈਆਵਉਜਾਉ।੧੧।ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘ
ਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾਰੁ।੧੨।ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣੁਨਾਹੀਤਾਣੁ।ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮਰੈਲਗੀਸੋਪਰਵਾ
ਣੁ।ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣੁ।ਪਿਰਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ।੧੩।ਭਾਂ
ਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ।ਧਾਤੂਪੰਜਿਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ।ਭਾਂਡਾਆਣਗੁਰਾਸਿਜਾਂਤਿਸੁ
ਭਾਵਸੀ।ਪਰਮਜੋਤਿਜਾਗਾਇਵਾਜਾਵਾਵਸੀ।੧੪।ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਘੂਪਕਹਿਆਬਿਰਦੁਨਜਾਣਨੀ
।ਮਨਿਅੰਧੈਊਂਧੈਕਵਲਿਦਿਸਨਿਖਰੇਕਰੂਪ।ਇਕਿਕਹਿਜਾਣਨਿਕਹਿਆਬੁਝਨਿਤੇਨਰਸੁਘੜਸਰੂ
ਪ।ਇਕਨਾਨਾਦੁਨਬੇਦੁਨਗੀਅਰਸੁਰਸੁਕਸੁਨਜਾਣੰਤਿ।ਇਕਨਾਸਿਧਿਨਬੁਧਿਨਅਕਲਿਸਰਅਖਰ
ਕਾਭੇਉਨਲਹੰਤਿ।ਨਾਨਕਤੇਨਰਅਸਲਿਖਰਜਿਬਿਨੁਗੁਣਗਰਬੁਕਰੰਤਿ।੧੫।ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੁਜੋ
ਬਿੰਦੈਬ੍ਰਹਮੁ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਕਮਾਵੈਕਰਮੁ।ਸੀਲਸੰਤੋਖਕਾਰਖੈਧਰਮੁ।ਬੰਧਨਤੋੜੈਹੋਵੈਮੁਕ
ਤੁ।ਸੋਈਬ੍ਰਹਮਣੁਪੂਜਣਜੁਗਤੁ।੧੬।ਖਤ੍ਰੀਸੋਜੁਕਰਮਾਕਾਸੂਰੁ।ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰੁ।ਖੇਤੁ
ਪਛਾਣੈਬੀਜੈਦਾਨੁ।ਸੋਖਤ੍ਰੀਦਰਗਹਪਰਵਾਣੁ।ਲਬੁਲੋਭੁਜੇਕੂੜੁਕਮਾਵੈ।ਅਪਣਾਕੀਤਾਆਪੇ
ਪਾਵੈ।੧੭।ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ।ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿ
ਪਿਰੀਸਮਾਲਿ।੧੮।ਸਭਨੀਘਟੀਸਹੁਵਸੈਸਹਬਿਨੁਘਟੁਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਤੇਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ।੧੯।ਜਉਤਉਪ੍ਰੇਮਖੇਲਣਕਾਚਾਉ।ਸਿਰੁਧਰਿਤਲੀਗਲੀਮੇਰੀਆਉ।ਇ
ਤੁਮਾਰਗਿਪੈਰੁਧਰੀਜੈ।ਸਿਰੁਦੀਜੈਕਾਣਿਨਕੀਜੈ।੨੦।ਨਾਲਿਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਕੂੜੈਕੂੜੀਪਾਇ।

ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੀ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥ ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ
ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥ ਮਾਣੂ ਘ
ਲੈ ਉਠੀ ਚਲੈ ॥ ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥ ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਬੰਤਰ
ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥ ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥ ਹਣ
ਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇ
ਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲਾ
ਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥
ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈਂ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ — ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇ
ਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿ
ਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ
ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ ਰਾਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆ
ਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ
ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾਂ
ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥
ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥
ਸਭਿ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੩੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂ
ਹੀ ॥੧॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇ
ਹਾ ਧਰਮੁ ॥੨॥ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਪਾ
ਏ ਕੋਇ ॥੩॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਅਪਨੇ ਚਜ
ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥
੪॥ ਆਖੈ ਜੇ ਪੁਗਿ ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਿਸ
ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤ
ਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ
ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚੁ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹ
ਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗ
ਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰਮੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬ
ਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮ
ਨਿ ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ
ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾ
ਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ
ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋ
ਚਦੇ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ
ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥
੧੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿ
ਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਕ
ਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸ
ਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ
ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲਣਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜ
ਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧ
ਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ
ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰ
ਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ

ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਮੁਕਤੁ ਨ ਹੋਵਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ॥ ਪੁਤ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥ ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ॥ ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ॥੨੩॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ॥੨੪॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨੑਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ॥੨੬॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ॥੨੭॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ

ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ । ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ । ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ । ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਬੁਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ । ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥ ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ । ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਹਉ ਪਾਪੀ ਗੁਨਹਗਾਰੁ । ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ਤੂੰ ਬਖਸਣਿਹਾਰੁ । ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ । ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥ ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ । ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ । ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ । ਨਾਨਕ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ ॥੩੦॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ । ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ । ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ । ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ । ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ । ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ । ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ । ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ । ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ । ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ । ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ । ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ । ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ । ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ । ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ । ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ । ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ । ਗੁਰਮਤੀ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ । ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥੈ ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ । ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ । ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ । ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ । ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ । ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ । ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ । ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਲੁ ਉਤਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ । ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰ

ਧਾਤੁ ॥੩੭॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੩੮॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਲੋਭੀਆ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥

ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥

ਮਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰੁ ॥੪੨॥

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥

ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਸੋ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੋ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾ

ਮੁਸਮਾਣਿਆ ॥ ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਠਾਣਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੜੁ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜਿ
ਆ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ
ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾ
ਨੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾ
ਈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਜਹ ਬੈਸਾਵ
ਹਿ ਬੈਸਹ ਭਾਈ ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਉ ॥ ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ
ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ ਪੈਨਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾ
ਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਭਾਈ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿ
ਲੈ ਭਾਈ ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਨਾ
ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥ ਸੇ ਦਾੜੀਆ ਸਚੀਆ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਚ
ਰਨੀ ਲਗੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ
ਦਿਸੰਨਿ ॥੫੨॥ ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥
ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥
੫੩॥ ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਦੂਖ
ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਚੁਕੈ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਅਲਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾ
ਇ ॥ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ
ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ ਬਾਬੀਹਾ ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ
ਦਿਖਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸਨਾ ਭੁ
ਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸੀਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ

ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ
ਕਾਮਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ ਬਾਬੀਹਾ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜ
ਲੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾ
ਣਦਾ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੫੮॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ
ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿ
ਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਕਾਰ
ਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੫੯॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ਸਭੁ
ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੬੦॥ ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿ
ਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੧॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰ
ਫੜੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੨॥ ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸ
ਰੈ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੩॥ ਹਰਹਟ ਭੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ ਤਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ
ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ
ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੪॥ ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ
ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੫॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ
ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੬॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖ
ਸਮ ਕਾ ਮਤਿ ਭਵੀ ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ ਕਰਿ
ਦੋਸਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ਤਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੭॥ ਭੁਲਿਆਂ ਆ
ਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ
ਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿ
ਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ
ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ

ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੂਹੈਜਿਸਨੂਦਿਨ੍ਹਾਏਜੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇਨਾਮੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮ
ਨਿਆਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰ
ਗੁ॥੩॥ਮੂੰਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿਆ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾ
ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਡਾਮਿਤੁਹੈਜੇਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ॥ਦੇਂਦਾਮੂੰਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜਣਹਾ
ਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿਆ॥੪॥ਹਉਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੁ
ਮੂਸਜਣਆਵਏ॥ਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ॥ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸੁਵਿਟਉਚਉ
ਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋ
ਰੁਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ
॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫ
ਲੁਪਾਇ॥ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਮੰਨਿਆਹਉਤਿਨਕੇਲਾਗਉਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਜਿਅਨਦਿਨੁ
ਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੬॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਤ੍ਰਿਪਤੀਐ॥ਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਰਹਸੀਐ॥੭॥ਜਿਨਾਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਜੀਵਨਿਪਿਰਬਾਹਰੇ॥ਜਾਸਹੁਦੇਖਨਿਆ
ਪਣਾਨਾਨਕਥੀਵਨਿਭੀਹਰੇ॥੮॥ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਅੰਦਰਿਨੇਹੁਤੈਪ੍ਰੀਤਮਸਚੈਲਾਇਆ॥ਰਾਤੀਅਤੈਡੇ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਆਸਕੀਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸਚਾਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਰ
ਹਹਿਅਨੰਦਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਐ॥੧੦॥ਸਚਾਪ੍ਰੇਮੁਪਿਆਰੁਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈਐ॥ਕਬਹੂਨਹੋਵੈ
ਭੰਗੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੧੧॥ਜਿਨ੍ਹਾਅੰਦਰਿਸਚਾਨੇਹੁਕਿਉਜੀਵਨ੍ਹਿਪਿਰੀਵਿਹੂਣਿਆ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੇਲੇਆਪਿਨਾਨਕਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੧੨॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁਤਉਆਪੇਲਾਇਆਕਰਮੁਕਰਿ॥
ਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮੈਜਾਚਕਦੀਜੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਰੋਵੈ॥ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇ
ਸਾਈਭਗਤਿਹੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੧੪॥ਜਿਨਾਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਬਾਣੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਤਿਨਬਹਦਿ
ਆਉਠਦਿਆਕਦੇਨਵਿਸਰੈਜਿਆਪਿਬਖਸੇਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿ
ਮੇਲੇਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੧੫॥ਗੁਰਪੀਰਾਕੀਚਾਕਰੀਮਹਾਂਕਰੜੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀ
ਤਿਸੁਲਾਏਹੇਤਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵੈਲਗਿਆਭਉਜਲੁਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇ
ਸੀਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਸਭਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧੬॥ਮਨਮੁ
ਖਸੇਵਾਜੋਕਰੇਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਇ॥ਪੁਤੁਕਲਤੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇ॥ਦਰਗਹਿਲੇਖਾਮੰਗੀ

ਐਕੋਈਅੰਤਿਨਸਕੀਛਡਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੁਖੁਹੈਦੁਖਦਾਈਮੋਹਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ
ਮੋਹਮਾਇਆਵਿਛੁੜਿਸਭਜਾਇ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਮੰਨੇਤਿਸਕੇਰਾਹੁਕਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹੁਕਮੋਸੇਵੇਹੁਕ
ਮੁਅਰਾਧੇਹੁਕਮੇਸਮੈਸਮਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤੁਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਏ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿ
ਜਿਹੁਕਮੈਬੁਝੈਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਲਿਵਲਾਏ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਨਉਪਰਿਤਿਨਾਹੁਕਮੇਲਏਮਿਲਾਏ॥੧੮
ਮਨਮੁਖਿਹੁਕਮੁਨਬੁਝੈਬਪੁੜੀਨਿਤਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਵਰਤਨੇਮੁਸੁਚਸੰਜਮੁਪੂਜਾਪਾਖੰਡਿਭਰਮੁਨਜਾਇ
॥ਅੰਤਰਹੁਕੁਸੁਧੁਮਾਇਆਮੋਹਿਬੇਧੇਜਿਉਹਸਤੀਛਾਰੁਉਡਾਏ॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਤਿਸੈਨਚੇਤਹਿਬਿਨੁਚੇਤੇ
ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਨਕਪਰਪੰਚੁਕੀਆਧੁਰਿਕਰਤੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਏ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਤੀਤਿ
ਭਈਮਨੁਮਾਨਿਆਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰਤਸਮਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੂਸਭਪੂਜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸੁਦੇਖੈ
ਸਭਆਇ॥ਮੰਨੀਐਸਤਿਗੁਰਪਰਮਬੀਚਾਰੀਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਹਉਸਦਾਸ
ਦਾਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪੁਨੇਜੋਪ੍ਰਭੁਸਚਾਦੇਇਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਪਾਇਆਤਿਨਸਚਾਜੋਗੁ
ਰਚਰਣੀਲਗੇਆਇ॥੨੦॥ਜਿਨਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਸੇਸਜਣਮੈਨਾਲਿ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਉਫਿਰਾ
ਭੀਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੨੧॥ਜਿਨਾਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਧਿਆਇਆਸਤਿਗੁਰਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਤਿ
ਨਕੀਦੁਖਭੁਖਹਉਮੈਵਡਾਰੋਗੁਗਇਆਨਿਰਮਲਭਏਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਗੁਣਉਚਰਹਿਗੁਣਮਹਿਸ
ਵੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥੨੨॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹੁਹੈ
ਨਾਮਿਨਲਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂੜੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕੂੜਿਕਰੇਆਹਾਰੁ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਧਨੁਸੰਚਿਮਰਹਿਅੰਤਿ
ਹੋਇਸਭੁਛਾਰੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸੁਚਸੰਜਮੁਕਰਹਿਅੰਤਰਿਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਜਿਕਮਾਵੈਸੁ
ਥਾਇਨਪਵੈਦਰਗਹਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੨੩॥ਸਭਨਾਰਾਗਾਵਿਚਿਸੋਭਲਾਭਾਈਜਿਤੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥
ਰਾਗੁਨਾਦੁਸਭੁਸਚੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਰਾਗੈਨਾਦੈਬਾਹਰਾਇਨੀਹੁਕਮੁਨਬੂਝਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕ
ਮੈਬੂਝੈਤਿਨਰਾਸਿਹੋਇਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਤੇਹੋਇਆਜਿਉਤਿਸੈਦੀਰਜਾਇ॥੨੪
ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਹੈਕਹਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਨਿਰਮਲੋਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਇ
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਤਤੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਕਉਮੇਲਿਓਨੁਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿਖਾਇ॥੨੫॥ਅੰਦਰਿਤਿਸਨਾਅਗਿਹੈ
ਮਨਮੁਖਭੁਖਨਜਾਇ॥ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਸਭੁਕੂੜੁਹੈਕੂੜਿਰਹਿਆਲਪਟਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਚਿੰਤਾਚਿੰਤਵੈਚਿੰ
ਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਚੁਕਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੈਨਾਨਕਲਏਛਡਾਇ॥
੨੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਹਰਿਧਿਆਇਦਾਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਦੇਹਰਿਮੇ
ਲੇਗੁਰੁਮੇਲਾਇ॥ਏਹੁਭਉਜਲੁਜਗਤੁਸੰਸਾਰੁਹੈਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਨਾਮਿਤਰਾਇ॥ਗੁਰਸਿਖੀਭਾਣਾਮੰਨਿ

ਆਗੂ ਕਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੈ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛ
ਡਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਜਿ
ਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ
॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ
॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿ
ੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਿਞਾਤਾ
ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਉਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇ
ਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰ
ਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿ
ਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀ
ਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਰਖੇ ਆਪਿ ਤਿਨ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਈ ॥੬॥ ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ਦੁਯੀ ਗਣਤ
ਲਾਹਿ ॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ
॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
ਅਨਦ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਅਰਾਧਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨਿ
ਮਧਾਣੀਆ ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮ ਰਾਇ ॥੯॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋ

ਜਪਹੀਸਉਅਠੇਪਹਰਗੁਣਵੰਤਿ॥੧੨॥ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨਕਸੇਜਾਗੰਤਿਜਿਰਸਨਾ
ਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਪੇਖਿਭੁਲਣੇਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮ
ਨਿਤਨਿਫਬ॥੧੪॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇਨਾਨਕਾਸੋਸਿਮ
ਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਦੂਜੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਇਕਸਸਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਵੀਨਾਨਕਾਵਹਣਿ
ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀਜਾਇ॥੧੬॥ਤਿਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸਉਦਾਕਰਨਿਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆ
ਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰਿਆ॥੧੭॥ਪੰਥਾਪ੍ਰੇਮਨਜਾਣਈਭੂਲੀਫਿਰੈਗਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇ
ਨਰਕਿਅੰਧਾਰ॥੧੮॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀ
ਕਰੰਮਿ॥੧੯॥ਤਿਚਰੁਮੂਲਿਨਥੁੜੀਂਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਸਬਦੁਅਖੁਟੁਬਾਬਾਨਾਨਕਾਖਾਹਿ
ਖਰਚਿਧਨੁਮਾਲੁ॥੨੦॥ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇਜੇਲਹਾਂਘਿੰਨਾਸਾਵੀਤੋਲਿ॥ਤੰਨਿਜੜਾਂਈਆਪਣੈਲਹਾਂ
ਸੁਸਜਣੁਟੋਲਿ॥੨੧॥ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਿਸਾਹਾਂਦੈਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐਸ
ਭਨਾਂਦਾਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਜੁਮਲਾ੮੩॥ ਮ:੧॥ ਮ:੩॥ ੬੭॥ ਮ:੩॥੩੧॥ ਮ:੪॥੨੨॥
ਮ:੫॥ ਜੁਮਲਾ੧੫੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ੫ ਥਾਲਿਵਿਚਿ
ਤਿੰਨਿਵਸਤੂਪਈਓਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵੀਚਾਰੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ॥
ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ॥ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਹਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ॥ਤਮ
ਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋਗੁਕੀਤੋਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਕੋਗੁਣੁਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓਈ॥
ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣੁਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਂਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈ
ਹਰਿਆ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ੧੫੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੯ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦ
ਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰਥਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨ॥੧॥ਬਿਖਿ
ਅਨਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਇਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥ਤਰ
ਨਾਪੋਇਉਹੀਗਇਓਲੀਓਜਰਾਤਨੁਜੀਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰ
ਧਿਭਇਓਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੂਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੈਭਗਵਾਨੁ॥੪॥ਧਨੁਦਾ
ਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਿ॥੫॥ਪਤਿਤਉ
ਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿਅਨਾਥਕੇਨਾਥ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥਿ॥੬॥ਤਨੁਧਨੁਜਿਹ
ਤੋਕਉਦੀਓਤਾਂਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨ॥੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈ
ਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀਕੇਧਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨੁਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਰਾਮੁ॥੮॥ਸਭਸੁਖਦਾਤਾ

ਰਾਮੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿ
ਪਾਈਐਤਿਹਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁ
ਰਚਿਓਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੈਮਾਨ॥੧੧॥ਘਟਿਘਟਿਮੈਹ
ਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖੁਦੁ
ਖੁਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭੁਮੋਹੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ਉਸਤਤਿ
ਨਿੰਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਿਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨ॥੧੪॥ਹਰਖੁਸੋਗ
ਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਮਾਨ॥੧੫॥ਭੈਕਾਹੂਕਉਦੇਤਨ
ਹਿਨਹਿਭੈਮਾਨਤਆਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨ॥੧੬॥ਜਿਹਿਬਿਖਿਆਸਗਲੀ
ਤਜੀਲੀਓਭੇਖੁਬੈਰਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਨਰਮਾਥੈਭਾਗ॥੧੭॥ਜਿਹਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀ
ਸਭਤੇਭਇਓਉਦਾਸੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸੁ॥੧੮॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਉਮੈ
ਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮੁਪਛਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨਰੁਇਹਮਨਸਾਚੀਮਾਨ॥੧੯॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨ
ਕਲਿਮਹਿਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਨਿਸਦਿਨਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਇਤਿਹਕਾਮ॥੨੦॥ਜਿਹਬਾਗੁਨਗੋਬਿੰ
ਦਭਜਹੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੇਧਾਮ॥੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮ
ਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅਉਰਨਲੇਤਉਧਾਰ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅ
ਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾਨ॥ਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥੨੩॥ਨਿਸਦਿਨ
ਮਾਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾਨਕਕੋਊਨਾਰਾਇਨੁਜਿਹਚੀਤ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁ
ਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜਗਰਚਨਾਤੈਸੇਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈ
ਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੨੬॥ਜਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈ
ਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹ॥੨੭॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾ
ਵਹੀਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨ॥੨੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਨਿ
ਸਿਦਿਨਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਮਾਨੁ॥੨੯॥ਏਕਭਗਤਿ
ਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੇਨਾਹਿਮਨ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨ॥੩੦॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੂਅ
ਉਰਅਉਰੈਤੇਅਉਰੈਭਈ॥ਚਿਤਵਤਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰਥਬ
ਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮਹਿਧਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨੁ॥੩੨॥
ਮਨਮਾਇਆਮੈਫਧਿਰਹਿਓਬਿਸਰਿਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕ
ਾਮ॥੩੩॥ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮੁਨਚੇਤਈਮਦਿਮਾਇਆਕੈਅੰਧੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜ

ਮਨ ਚੈਪਾ ॥੩੧॥ ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥
੩੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥
੩੩॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗ
ਵਾਨ ॥੩੪॥ ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥਾ
ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥ ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ਪਰਿਓ ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ਅਬ ਕਿਉ ਰੋ
ਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ਛਾਡਤ
ਨਾਹਿਨ ਭੀਤਿ ॥੪੦॥ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਭਾ
ਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੪੧॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜੋ ਇ
ਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੨॥ ਜਗਤ ਭੇਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ਪੂ
ਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੩॥ ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੪॥ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ਨਾਨਕ
ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੫॥ ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੬॥ ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ ਪਗ ਡਗਮਗੇ ਨੈਨ ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗਤਿ ਭਈ ਤਊ ਨ
ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਨ ॥੪੭॥ ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤ ਮੈ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਤਿਹ
ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ਜਿ
ਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥ ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨ
ਹੀ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥ ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਨਾ
ਨਕ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥ ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੈ ਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ
ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਕਹਿ
ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਮਿਟਹਿ ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੪॥ ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ਕੋਊ ਨ ਨਿਬ
ਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ਟੇਕ ਏਕ ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥ ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰ
ਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥ ਮਃ ੧੦ ॥
ਬਲੁ ਹੂਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ਤੁਮ ਹੀ ਹੋਤ
ਸਹਾਇ ॥੫੭॥ ਮਃ ੯ ॥ ਜੁਮਲਾ ੧੨੩ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧
ਜੀਤੁ ਦਰਿ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ॥ ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀਐ ਲਖ …

ਜੀਲਖਵੇਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਜਤੀਹੋਸਤੀਹਿਤੇਸੀਤਿਆਸ॥ਲਖਲਖਉਥੈਗੋਰਖ॥ਲਖਲਖਨ
ਥਾਨਾਥ॥ਲਖਲਖਉਥੈਆਸਨਾਂਜੁਗਤੇਲੇਗਹਿਰਾਸਿ॥ਲਖਲਖਧਰੇਵੀਚਾਰਤੇਨਾਨੁਲਖਨਿ
ਵਾਸ॥ਲਖਪੀਰਿਪਕੰਬਰਅਉਲੀਏਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਂਸੇਖੁ॥ਕਿਸੈਸਾਂਤਿਨਆਈਆਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਨਤਹੈਬੇਤੇਲਖਅਪਾਰ॥ਏਤੜਿਆਪਿਵਿਤਰੇ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਸਿਰਿਨਾਥਾਕੇਏਕਨਾਥੁਏਕਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀ
ਕੀਮਤਿਨਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥ਏਸੁਕਲੀਉਪਜਿਕੀਜੀਐਕਿਉਕਰਿਰਖੀਐਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾ
ਤਾਆਖੀਐਬੜਬੜਕਰੇਬਹੁਤੁ॥ਚੁਪਕਰਾਂਤਾਂਆਖੀਐਇਸੁਘਟਿਨਾਹੀਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾ
ਤਾਆਖੀਐਬੈਠਾਸਬਰੁਘਾਤਿ॥ਉਠਿਜਾਂਦੀਤਾਂਆਖੀਐਛਾਰੁਗਇਆਸਿਰਿਘਾਤਿ॥ਜੇਕਰਿਨਿ
ਵਾਤਾਆਖੀਐਡਰਦਾਕਰੇਭਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲੀਨਸੇਵਲੀਜਿਥੈਕਢਾਵਤਿ॥ਏਥੈਉਥੈਨਾਨਕ
ਕਰਤਾਰਖੈਪਤਿ॥੨॥ਦਿਸਟਿਨਰਹੀਆਨਾਨਕਾਰਹੀਆਵਾਰਿਵਗਜਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਚਾਰੀਕਿਆਬ
ਰੇਖਾਪਾਲੋਣੈਰਜਿ॥ਗਜਿਖਾਇਜੇਪੰਜਾਮਾਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਹਜਿ॥ਭਰਿਆਭੰਡਾਉਛਲੈਤੇ
ਵਿਚਿਰਖੁਕਜਿ॥ਸਾਹਿਬਕੇਦਰਿਹਛਾਪੁਲੀਐਛੁਟਹੁਗੇਕਿਤੁਪਾਜਿ॥ਘਲੀਨਿਕਪਾਰਿਨਾਨਕ
ਛਿੰਝਪਈਦਰਿਵਜਿ॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ਬਾਇਆਤਸਿ
ਆਬਖਾਕਏਤਾਜਾਤੀਕੁਦਰਤੀਉਸਤਿਪੈਦੇਪਜਿਟੋਲਹਦਰਖਪਾਕੁਖੁਦਾਇ॥ਜੇਕਰਿਵਡੀਛਾਣਦੇ
ਇਕੀਢਿਰਿਧਰਤੀਪਾਇ॥ਜੇਕਰਿਉਡੈਪੰਖਲੂਪਾਣੀਪਉਣੁਰਜਾਇ॥ਸੌਕਿਸੁਜੇਵਡੁਆਖੀਐਕਿ
ਸਤੇਪੁਛਾਜਾਇ॥ਵਡੀਵਡਾਵਡੁਸੇਰਤੀਹਉਸੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇ॥ਪੁਛੇਰਾਰੇਬੇਦਸੈਲੈਖੈਅੰਤੁਪ
ਇਆਰਿਕਤੇਬਾਪੁਛੀਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਵਖੰਡਪੁਛੇਮੇਦਨੀਇਕਡੂਇਕਚੜਾਉ॥
ਸਾਇਰਸਤਢੰਢੋਲਿਆਬੋਹਥੁਦਿਲਦਰੀਆਉ॥ਨਦੀਆਨਾਲੇਢੂਸਿਆਅਠਿਸਠਿਤੀਰਥਿਨਾ
ਇ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਢੂਸਿਆਕਉਤਾਸਿਠਾਖਾਇ॥ਸਪਤਪਤਾਲਾਦੇਖਿਆਅਸਮਾਨੀਅਸ
ਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਭਉਕਰਨੀਜੇਮਿਲੈਸਚਿਰਹੈਈਮਾਨੁ॥੧॥ਵੀਰਸਣਾਲੇਕੁਬਗਖੁਦਾਈਸਚੁਰਹੈ॥
ਦਰਗਹਕਿਤੁਵਿਸੇਖੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਲੁਣੈਸੋਹੁਕਮੀਮਿਲੈਸੁਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਧਾਧਾਦੁਖਸ
ਹਾਇ॥੨॥ਖਾਣਕਰਉਹੁਭਹਾਨੁਗੋਂਗਨਿਮਾਣੀਅੰਧਗੀ॥ਕੁਦਰਤਿਕੇਤੀਸਾਣੁ॥ਆਏਹੁਕਮਿਫ
ਰੇਸਤੇਕੁਦਰਤਿਕੇਅਉਗਾਹ॥ਤਰਣਸਗੁਰਜਾਛਹਦੀਆਖੰਤੇਹਬਿਕਸਾਣੁ॥ਸਾਂਗਾਸਿਧਰਿ
ਆਤਸੀਪਵਤਿਗਣੀਜੋਜੀਗ॥ਤ੍ਰਿਸੀਬੀਤਿਲਾਇਆਤਿਦਕਜੋਉਥੇਪੀਰੁ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹ
ਮੰਨੀਐਸਚੁਨਾਮੁਕਾਣਿਧੀਰ॥੩॥ਸਿੰਘਸਿਆਲਤੁਸਰਪਤੁਰਪਤੁਸੰਧਰਕੀਤਾਗੋਰ॥ਧਦੇਖਉ
ਕੁਰਿਗਏਤੁਸਮਨਛੇਵੈਗ॥ਭਾਈਸਕੇਮੁਹਬਤੀਜੇਤਨੈਫਾਤਿਆਦੇਤਿਡੋਇ॥ਨਾਨਕਗਾਲ

ਅੰ

ਕੂੜੀਆਸਨਏਕਖੁਆਇ।੪।ਗੁਨਾਹੀਧੋਤਿਚਲਾਇਆਜੇਤੇਕੀਏਬਿਕਾਰ।ਗੁਨਹੀਸੰਦੀਪੋਟਲੀਚੁਕਿ
ਨਸਕਾਭਾਰ।ਅਗੈਹੂੜਗੁਪੁੰਧਲੀਪਿਛੈਸਿਮਿਲਿੰਦਾਰੁ।ਅਗੈਸਾਗਰਆਤਸੀਕਿਉਕਰਿਉਤਰਾਪਾਰਿ।
ਕਉਇਆਰਹਿਸੀਸਚਤ੍ਰਿਵਰਖਤਿਜਿਉਅੰਗਿਆਰੁ।ਨਾਨਕਕਿਵੈਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਹੋਵੈਸਾਰ।।ਪਾਨਸ
ਮੇਕਵੈਅਉਗਣੀਅੰਧਘੋਰਅੰਧਿਆਰੁ।ਕੰਨੀਕਿਣੁਪੀੜੀਐਨਾਸੀਗੰਧਗੁਬਾਰੁ।ਜੀਭਰਨਾਏਕਉਲ
ਸਿਰਿਸਹੁਵਿਸਾਰਬਹਾਰੁ।ਕੋਪਰਉਤੇਢਢੜੀਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ।ਤਿਸਨਾਰਖਿਨਸਕਈਚੇਪੀਰ
ਗਵਾਰ।ਅਉਗਣੁਗੁਣੀਬਖਸੀਅਨਿਨਾਨਕਸੋਈਸਾਰ।੬।ਜਿਉਤਿਲਨਾਵਲਿਪੀੜੀਆਹੀਪਿੰਡੇ
ਨੰਦੁਰਹਾਣਇ।ਕਾਗਦੁਵਾਂਗੀਕੁਟੀਆਮੁੰਗਲੀਏਇਸਕਰਹਾਇ।ਲੋਹੇਵਾਂਗੁਨਾਈਆਭਖੈਤੈਧਿ
ਖਾਣਾਇ।ਸੰਤੀਪਕੜਿਰਖਾਈਐਅੜਗਲਿਸਿਰਿਵੀਭਾਰੁ।ਘਲੀਅਹੁਸਾਰੇਤਿਨੁਨਾਲਿਜਿਉਕਰੇ
ਲੋਹਾਰੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਨਾਉਰਿਵਾਰਿਨਪਾਰਿ।੭।ਪੇਰੀਕੰਡੇਸਾਰਦੇਸਿਰਤੁਪੈਅਕਾਸਿ।ਪੋਤ
ਲੋਪਤਿਉਤਰੈਪਰਤ੍ਰਿਆਰਤਾਮਾਸਿ।ਥੀਮਾਨਾਲਿਲਗਾਈਐਕੋਇਨਆਵੈਪਾਸਿ।ਲੀਫਿਰਿਆਇ
ਵਿਛੋੜੀਐਤੇਧਕਰੇਫਿਰੀਆਰਿ।ਅਉਗਣਆਰੇਨਾਨਕਾਸਤੋਕੋਈਵਾਰਿ।੮।ਬਾਕਰੀਐਚਰਿਪਾ
ਈਆਮਿਲੀਅਗਨਿਸਬਾਇ।ਬਾਝੁਰੇਤਤਖਾਈਆਦਿਤੈਅਗਨਿਜਲਾਇ।ਅੰਦਰਕੁਜੇਪਾਲ
ਜਿਉਕਰਨਕੈਤੋਧਿਲਖਾਇ।ਆਪਿਬਖਸੇਨਾਨਕਾਕਿਸਨੁਕਹੀਐਜਾਇ।੯।ਇਖਾਜਿਵੈਰਸੁਕਢੀ
ਐਸਭਸਿਰਿਆਈਆਰੁਸਿ।ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਹਿਰਣਾਸਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰ।ਸਨਖਉਕੇਖਾਸੰਗੀਐ
ਜਿਤਿਕੀਤਾਵਾਪਾਰੁ।ਹਸ੍ਰਪੈਰਾਣਾਕਰੀਕਰਿਫੁਮਾਈਕਾਰ।ਨੀਕਪੁਕਾਰੇਦਰਿਖੜੀਚਖਿਚਖਿਲੂਆ
ਦਾਧਿਕਾਰ।ਕੀਤਨਦੇਤਿਉਗਾਹੀਸਨਦੂਠਾਕੂੜਿਆਰੁ।ਨਾਮਾਲੋਇਣਮੁਕਰੇਐਪੇਦੇਸਿਰਿਆਰ।ਇੰਦ੍ਰੀਸ
ਭੁਜਗੁਮੋਹਿਆਬਧਾਜਮਦੁਆਰਿ।ਗਲਿਕਰਿਦਿਪਾਲਿਸੁਟਿਆਆਰਲੁਜਿਉਲੋਹਾਰਿ।ਨਾਨਕਸ
ਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਨਾਉਰਿਵਾਰਿਨਪਾਰਿ।੧੦।ਸਤਿਰਿਦੇਵਾਰੇਤੀਐਤੀਰਜਿਦੈਕਲਾਘੁੜੂ।
ਸੁਇਤੇਵਾਂਗੀਢਾਲੀਐਸਹਜੀਇਦੁਕੰਮੁਕੀਨਾਘੁੰਤੇਵਾਂਗੀਫੁਣਾਈਆਅਜਰਗਰੁਜੀਨੁਸੁਣਾਇ।
ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ।੧੧।ਜਲਿਥਲਿਦੁਸਮਨਕੇਤੜੇਵਾਨੀੜਿਨਿਮਾਰਲ
ਰਾ।ਘਰਿਘਰਿਵੈਰੀਨਾਨਕਸਚੀਸੁਰਤਿਅਪਾਰ।੧੨।ਤ੍ਰੈਜਮਲੋਹਨਿਲੋਇਲੀਰਕਤੁਤੇੜਾਦਿਕਰਾਣੁ।
ਸਭੁਜਗੁਤਿਨਕਾਭਖੁਹੋਇਰਿਹਾਇਆਜਮੁਕਾਣੁ।ਨਾਨਕਪਕੜਿਚਲਾਇਆਹੁਕਮੀਹੁਕਮਦੀਬਾਣੁ।
ਇਹੁਤਨੁਅਗੈਤੁਖਸਮਤੂਰਖਾਹੈਤੂਮਾਰਿ੧੩।ਮਾਤਪਿਤਾਨਧੀਪਪੋਤਾਬਈਅਗਿਨਵੀਰ।ਨਾਹੁਤੁਨਾਣਖਸੀ
ਕਿਉਕਰਿਵੰਪਾਪੀਰ।ਨਾਤਰਗਸਨਪਨਖੜੇਨਾਸਿਪਰਿਤਲਵਾਰਿ।ਤਪੈਕੜਾਹਅਹਿਨਿਸਿਦੇਖਹੁ
ਦਵੀਚਾਰਿ।੧੪।ਪਗਸੁਘੋੜਾਸਤੁਜੀਨੁਕਰਿਜਤਕੀਪਖਰਸੀਤਿ।ਪੰਚਤਤਸਰਬਾਣੁਖੜਗੁਸਿਪਰਸਚੁ
ਤਿਰਾਤਿ।ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸਨੁਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ।੧੫।ਬ੍ਰਹਮਾਆਇਤਆਖਸੀਵੇਦਪ

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿ॥ਕਿਸਤੂਕਿਸੰਦਾਬਪੁੜਾ॥ਜਿਹੁਕੀਮਲਾਏਅਉਤਾਰ॥ਸਿਉਸਲਾਹਤਿਦਰਿਸਿਖਤੇਰੇਦੇਵ
ਦੇਵਅਸੰਖ॥ਅਪੁਨਾਹੋਇਤਾਤੂਰਿਸਿਗਾਸਨੁਸਦਾਬਖਸੰਦ॥੧੬॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਮਹਲਾ੧ ਆਸਣੁਸਾਧਿਤਿਗਲਮੁਰਹੈ॥ਪੰਚਤਤਕਰਿਨਿਗ੍ਰਹਿ
ਗਹੈ॥ਖੋੜੀਤਿੰਨ੍ਹਾਅਣਧਅਹਾਰੀ॥ਸਾਧਕਾਪਿੰਡੁਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜੁਗਤਿਬਿਚ
ਖਣਾ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੧॥ਜਾਂਧੇਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਾਗਿਆਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਰਹੈਧਿਆ
ਨੁ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਅਹਿਨਿਸਿਧਰੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮਰੈ॥ਏਤਾਬਿਧਿਪਿਵੀਜੋਗੁਰਕੀਸੇਵ॥ਤਾਕ
ਉਬੰਦਹਿਸਗਲੇਦੇਵ॥ਜਿਹਬਾਤੇਦਾਤਰਦੇਈਲਖਣਾ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੨॥ਤਾਮਸਿਤਿਸ
ਤਾਕੋਛੁਤਿਦ੍ਰਾਗੈ॥ਪੰਚਅਗਨਿਪ੍ਰਾਣੈਕ੍ਰੀਤਰਿਜਾਗੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗਡੀਰਿਜਾਣਾਏ॥ਸਹਜਿਉ
ਪਜੈਤਉਅਤਿਤਾਏ॥ਸਾਧਤਿਦ੍ਰਾਜੋਬੀਂਧੇਰੋਗ॥ਜਮੁਜਗਾਤਿਤਜਾਗੈਤੋਗ॥ਹਰਿਬਿਤੁਸੰਤਤਜਾਧੀਐ
ਰੋਗੁ॥ਉਤਮਕੁਲੇਜਿਤਾਕੇਲਖਣਾ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੩॥ਪਾਂਚੋਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜਿ
ਹਬਾਅਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕੋਟਕੁਟੰਤਰਤਤਕਾਚੇਤਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਰਾਖੈਚੇਤਾ॥ਸੀਤਉਪ
ਆਲਗਗਨਸਰਿਭਰੈ॥ਜਾਇਤ੍ਰਿਬੇਣੀਮਜਨੁਕਰੈ॥ਸਤਪੰਚਤਉਣਗਾਰਖਣੁ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗ
ਕੇਲਖਣਾ॥੪॥ਪੁਰਬਿਚਤ੍ਰੈਪਸਰੀਸਆਵੈ॥ਰਵਿਸਸਿਦੁਹਾਇਕਤ੍ਰਿਮਿਲਾਵੈ॥ਅਉਹਟਪ
ਟਣਬੀਚੀਤੇਘਾਟ॥ਤਾਪਰਿਘੂਟੈਅਉਘਟਘਾਟ॥ਤਉਖੰਡਦੇਖੈਪੂਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥
ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੫॥ਜਤਤਤੁਭੀਂਡਾਜੁਗਤਿਕਰਿਕੁਧਾ॥ਧਾਇਸਤੁਸਆਇਲੁਧਾ॥
ਜੁਗਤਿਜਤਤਤੁਕਰਿਸਹਜਿਸਮਾਈ॥ਜੁਗਤਿਦ੍ਰਿੜੁਲੀਦ੍ਰਿਕਉਜਾਈ॥ਗਿਆਨਸਧਾਲੀਤੇਤਾਨਾ
ਆਇਤਾਬਿਧਿਜਪੀਐਕੇਦ੍ਰਿੜੁਰਾਮ॥ਰੋਲਿਬਿਰੋਲਿਲੀਆਜੋਸਖਣਾ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਜੋਗਕੇਲਖ
ਣਾ॥੬॥ਤ੍ਰਿਹੁਕਾਮਾਰਿਸਿਲਾਵੈਮਾਨੁ॥ਪਚਿਮਹਿਹੋਵੈਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚਾਕਤੇਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸੋਈਕ
ਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਆਗਮਨਿਗਮਜੋਦ੍ਰਾਸੈਜਾਲਿ॥ਧੀਪੈਤਦ੍ਰਾਰੈਹਾਥਿਰਿਆਲਿ॥ਸਤਸਤਾਈਹ
ਚਉਦਹਜਾਗਿ॥ਤਾਕੈਆਗੈਖਤ੍ਰੇਤੁਆਗਿ॥ਅਠਅਠਾਰਹਧਾਰਹਬੀਸ॥ਤਾਕੈਆਗੈਕੂਛਪੇਖ
ਤ੍ਰੈਅਚੀਸ॥ਉਚੀਤਦਰਿਸਗਫੈਹੋਇ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੭॥ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉ
ਦਾਸੁ॥ਲਖਬਿਰਖਕਰਿਕੰਦਰਵਾਸ॥ਅਹਿਨਿਸਿਗਹਿਬੈਜੋਗਅਭਿਆਸ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਤਲਾਵੈ
ਪਾਸਿ॥ਜਿਤੁਤਤਿਤੁਤੀਆਸੈਧੁਤਹੋਈ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖੜਗੁਲੈਸਤ
ਸਿਉਜੁਟੈ॥ਸਹਜੁਦਸਧਾਕਾਬੂਟੈ॥ਮਨਸਿਰਤਕਕੀਪਾਵੈਗੰਠਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਤ੍ਰੈਸੈਸਾਠਿ॥
ਜੀਤਿਜਹਸੈਧੁਮਤੇਕੀਖੋਈ॥ਤਾਤੂਕਹੀਐਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਿਸਠਿਹਾਟ॥
ਤਾਕੇਘਜਗਜਣਾਏਪਾਟ॥ਅਉਘਟਘਾਟਬਿਖਮੁਹੈਘਾਟ॥ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥

ਦਗਧਿਸਿਰੇਬਿਖਸਗਜਿਧਰਿਆਇਆ।ਅਠਦਸਗੀਠੀਖੇਲੇਕੋਇ।ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਇ।੧੦।ਪ੍ਰ
ਥਮੇਪੁਰਖਕਉਗਉਭੁਕਰੈ।ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਰਿਸਧਰੈ।ਦਖਣਤੇਜੋਪਛਮਜਾਇ।ਤਉਹਟਪਟ
ਨਕੀਸੋਝੀਪਾਇ।ਪਛਮਤੇਜੋਉਤਰਿਸੁਮੇਰਿ।ਆਵੈਪਦਖਣਕੇਫੇਰਿ।ਪੂਰੀਆਸਾਉਪਰਿਕਉਲਾਸ
ਣਕੀਸੋਝੀਪਾਇ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਆਸਣੁ।ਜਿਤਗਹਿਰੇਗਤਤੇਮਾਲਪਰੋਈ।ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ।
੧੧।ਕਹਾਸੁਗਗਨਤਰੇਵੁਕਾਭਦਨੁ।ਆਦਿਤਿਸਿਸਦਾਅਨਾਹਦੇਸਉਨੁ।ਮਹਾਸੁਰਾਪੁਰਾਕਉਨੁ।ਆਦਿ
ਤਿਸਿਬ੍ਰਹਮੇਦੁਰਜਨਤਦਉਨੁ।ਧਿਪੈਧਿਸੰਤਨੁਪਾਲੀਪਉਨੁ।ਗਗਨਕਮੰਡਲਗਉਜਿਨਹਿਚੋਈ।
ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ।੧੨।ਗੁਰਕਾਭਗਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਾਜਤੀ।ਹਿਰਦੇਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ।ਚਿ
ਸਾਇਦਾਇਆਸੁਦਾਇਆਕਰਿਦਾਨੁ।ਜੋਪਭੂਤਦਿਵੈਤਤਿਵਿਆਜਾਨੁ।ਧਰਤਸਧਰਕਾਸੁਫਲਾਪੂਤੁ।
ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ।੧੩।ਚੰਚਲਾਇਤਜਾਇਤਿਮਾਸੋ।ਤ੍ਰਿਸਨਾਇਤਖੇਲੈਪਾਸੋ।ਅੰਗੇ
ਚੰਗੇਚਿਤੁਲਾਏ।ਗੁਰਕਾਦਿਤਾਸੀਗਿਹਛਾਏ।ਪਰਧਾਰਿਜਾਇਤਕੀਜੋਕਥਾ।ਏਹਾਏਸਤਿਗੁਰ
ਕੀਤਥਾ।ਗੁਰਕੀਸੀਖਿਆਸੁਣਿਰੇਪੂਤੁ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ।੧੪।ਅਉਸਰੁਤਦੀਅਪੁ
ਠੀਤਰੇ।ਆਦਿਤਿਸਿਸਦਾਸਿਪੀਰੈਸਰੇ।ਕਸਲਉਲਟੈਪਲਟੈਪਉਨੁ।ਆਇਉਨਿਦਾਰੈਆਦ
ਗਉਨੁ।ਸਤਪਉਨੈਕਉਗਾਖੇਧੀਧਿ।ਲਹੈਤ੍ਰਿਧੀਨੀਤ੍ਰਿਕੁਟੀਸੰਧਿ।ਅਪਤੇਦਾਸਿਕਰਿਗਾਖੈਦੁ
ਤਾ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ।੧੫।ਗਗਨੰਤਰਿਕਰਿਭਉਹੁਉਹਾਦੇ।ਆਦਿਤਿਸਿਗੁਰੂਤੇਗੀ
ਲਾਵੈ।ਪਰਚਾਹੋਇਤਫੇਰਿਧਾਰਿਆਦੇ।ਇਤਾਧਿਪਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈਜੋਗੁ।ਆਏਦਖੁਤਗਏ
ਸੋਗੁ।ਸੰਜਿਸਿਰਹੈਤਾਧਿਤਸੋਸੁਤੁ।ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ।੧੬।ਜਿਤਹਿਮਾਇਆਜਗਸੋ
ਹਿਆਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ।ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਏਸ।ਜਤੀਸਤੀਤ
ਵਿਕੀਖਕਰਸੀਸੋਹੀਸੋਹਨਹਾਰ।ਇੰਦ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਜੁਗੁਜੁਗੁਗਉਸੈਚੰਤਾਧਾਰਿ।ਦੇਵੀਦੇਵ
ਸਧਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਿਆਨੁ।ਨਾਨਕਕਾਲੁਜਾਲੁਧਜਿਜਾਹਤੇਜੁਕੀਸਚੇਤੀਸਾਨੁ।
੧੭।ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇਬਸੁਨਤਨਰਕਸੁਰਗਤੇਜਾਹਿ।ਆਇਆਸੋਹੈਗੁਰਸਬਦਿਧਿਤੁਮਤਮੁਖ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ।ਸੁਰਗਮਿਰਤਤਸੋਹਿਆਸਪਤਲੋਕਪਤਾਲ।ਅਕਾਸੀਥੇਕੁੰਠਲੋਕਸੋਸੋ
ਹੈਆਇਆਜਾਲੁ।ਜੋਸਗਤਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੈਨ।ਨਾਨਕਸੋਦਰਸਨੁਪਾਇਸੀ
ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੈਨ।੧੮।ਗੁਰਜਤਸਤਸਿਵਰਉਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰੁਜਪੁਤਪੁਸਹਜਿਧਿਆਨੁ।
ਸੁਖਸਰੋਵਰੁਮੁਕਤਿਵਰਦਾਤਾਧਾਟਿਧਾਟਿਸੋਪਿਰੁਦਾਤਾ।ਜਪਸੁਚਸੰਜਮੁਗੁਰਿਆਤਪ
ਦਾਰਥਗਰਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਬਜਾਤਾ।ਸਿਧਿਆਲੋਭੁਭਏਸਤੁਸੁਭਾਸਹਜਿਭਾਇਸਤਅਗਾ।
ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰੁਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾ।ਤਾਉਸੁਨਿਖਸਮਤਿਕਾਲਾ।ਤਾਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗਰਭਅਗਨਿਪ੍ਰ

ਭੁਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧੯॥ਸ੍ਰੀਭਵਜਲਮੈਘੁਲੈਆਲੁਪਡੁਰੰਡਾ॥ਅਲਖਘ ਆਸਨਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਭਉਖੰਡਾ॥ਸੁਆਰਥੁਪਾਵਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਵਉਘੰਦਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜਿਹਘਾਅਤਰ
ਸਮੁਆਦਬਿਚਖਲਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜਬੈਰਾਗਕੇਲਖਲਾ॥੨੦॥ਬਿਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਭੋ॥ਉਲਟੀਪ
ਲਾਟਿਸੀਪੀਗੀਸਰੋ॥ਸੀਪਾਕਮਲੁਪੁਰਨਤਿਹਪਵਨੁ॥ਇਉਨਿਦਾਰੇਆਵਾਗਉਣੁ॥ਮਨਪਵਨੇਕਉਸਬ
ਦੇਬੰਧੁ॥ਨਾਨਕਇਉਛੂਟੈਜਮਕਾਫੰਧੁ॥੨੧॥ਜੋਆਬਿਨਾਸੀਆਪੇਆਪਿ॥ਕਾਲਾਬਿਕਾਲਕਉਮਾਰੇ
ਥਾਪਿ॥ਪਰਘਰਿਜਾਇਨਸੁਨਅਤਕਥਾ॥ਜਿਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਥਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੀਖਿਆਲੁ
ਨਰੇਪੁਤ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਸਤਿਗੁਰਅਉਤੁ॥੨੨॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਲੈਸੁਹੇਲਾ॥ਜਾਗਤਅਵਸਥ
ਮਨਮਾਗਿਇਕੇਲਾ॥ਖਿਮਾਸਰਿਭਰਿਆਅਨਕਮੋਤੀ॥ਅਮਰਾਪੁਰਿਕਰਿਬਾਤ੍ਰਕਿਤਿਆਲਪਰੋਤੀ॥ਰਿ
ਧਬਿਧਜਿਹੁਸੰਗੁਪਰਜਾਲੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣਾਗਤਿਮਤਿਨਾਲੈ॥ਐਸਾਅਲਖਅਪਾਰਤਿਗਲਾ॥ਨਾਨਕਦੀ
ਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲਸਮਾਲਾ॥੨੩॥ਅਰਧੈਕੇਘਰਿਗੈਇਉਦਾਸੁ॥ਪਰਧੈਕੇਘਰਿਕਰੈਨਿਵਾਸੁ॥ਉਦਰੈਕੇਸਬ
ਰਿਧਿਲਜਾਗੀ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੪॥ਬੈਰਾਗੀਸੋਜੋਬੈਮਾਹਿਆਵੈ॥ਸਿਵਕੇਆਗੈਸ
ਕਤਿਨਿਵਾਵੈ॥ਸਿਵਸਕਤੀਕੇਕਰਮਕਰੈ॥ਅਜਪੁਵਸਤੁਅਗੋਚਰੁਜਰੈ॥ਤਾਮਸਿਤਿਸਨਾਅਸੈਭਿ
ਆਗੀ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਬੈਰਾਗੀ॥੨੫॥ ਰਤਨਮਾਲਾਸੁਪੂਰਣੁਤਾਰੁਕੀਤਾਗਿਰੰਥਕਾ॥ਅਖਰੀ
ਤੋਰਕੀਸੀਭੀਅਖਰੀਗੁਰਮੁਖੀਲਿਖੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਹਕੀਕਤਿਰਾਹਮੁਕਾਮ
ਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕੀ॥ ਨਾਰਾਪਣਲਧਿਦਗਤਿਜਾਵਰਸਹਰਰਾਵਤਹਾਕਾਰਾਜਾਆਇਰਾਪਤਿਨਾਇਕੁ
ਹੈ॥ਤਹਾਵਲਾਇਤਿਰਾਮਰਾਜੇਕੀਹੈ॥ਤਹਾਤੇਲੌਕੁਜਾਹਗਿਰਨਾਤੇਹੈ॥ਤਿਨਿਦਿਨਿਤਿਰਾਤਿਵਿ
ਚਿਜਾਪਾਪਵਨੁਪਾਰਿਕਾਬੰਦਰੁਹੈ॥ਤਹਾਜਾਇਉਤਰਤਾਹੈ॥ਸਿੰਘਲਾਦੀਪੁਹੈ॥ਤਹਾਉਦਾਸੈਰਾਉ
ਵਿਚਿਵਸਦਾਹੈ॥ਤਹਾਸਭਰਾਜੇਸੋ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਵਰਨਿਇਕੁਰਾਜੁਹੋਇਆਹੈ॥ਸਿਵਨਾਭੁਰਾਜੇ
ਕੀਸੰਤਤਿਸਭਾਵਰਿਸਹਰਿਹੈ॥ਤਖਤਰਾਪਤਹਾਅਧਰਾਜਾਮਾਇਆਨਭੂਤੀਹੈ॥ਰਾਜੇਰਾਇਸਿੰਘ
ਕਾਬੇਟਾਰਾਜੇਸਿਵਨਾਭਕਾਪੋਤਾਹੈ॥ਤਹਾਗੁਰੂਜੀਕੀਪਰਮਸਾਲਾਹੈ॥ਸੰਗਤਿਜੁੜਤੀਹੈਕੀਰਤ
ਨਹੋਤਾਹੈ॥ਰਸੋਈਬੀਸਮਲਾਸੁਹੁਹਰੈਜੁਲਾਰਤਾਹੈ॥ਤੇਕਾਪਟਲੁਬੀਜਾਨਰਾਨਤੇਇਕਤ੍ਰੀਕੋਸਹੈ॥
ਘਰਭਾਦਿਤ੍ਰਿਆਕੇਬੋਲਾਪੁਰਬੀਜਾਪੁਰਤੇਕੋਸਅਸੀਹੈ॥ਅਰੋਗਾਪੇਟਹੈ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਰੰਗੇਭਾਟਤ੍ਰੇ
ਕੀਹੈ॥ਤਿਸਕੀਗਿਰਦਨਿਵਾਹੀਸਿਖਸੰਗਤਿਬਹੁਤੁਹੈ॥ਅਗੁਭਾਦਿਤ੍ਰਿਆਕੇਘਰਤੇਕਜਲੀਬਨੁਰੇ
ਸੁਅਸੀਹੈ॥ਤਿਰੀਆਰਾਜੁਹੈ॥ਤਹਾਭੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕਾਦੇਹੁਰਾਹੈ॥ਸੰਗਤਿਭਾਦਿਤ੍ਰਿਆਕੇਜੁੜਤੀਹੈ॥
ਓਥੇਗੁਰੂਸਿਧਾਨਾਲਿਗੋਸਟਿਕਰਿਕੈਪੂਜਾਖੰਡਿਲੀਤੀਹੈਸੁ॥ਤਬਾਸਿਧਗੁਰੂਕਾਜੋਉਅਜਾਇਕੇ
ਪੈਰੀਆਇਪਏਹੈਨਿ॥ਉਸਥਾਉਕਾਨਾਉਕਜਲੀਬਨੁਤ੍ਰਿਆਰਾਜੁਹੈ॥ਤਹਾਭੀਸੰਗਤਿਹੈ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਮਾਲਾ॥ ਰਾਗਏਕਸੰਗਿਪੰਚ ਬਰੰਗਨ॥ਸੰਗਿਅਲਾਪਹਿਆਠਉ
ਨੰਦਨ॥ਪ੍ਰਥਮਰਾਗਭੈਰਉਵੈਕਰਹੀ॥ਪੰਚਰਾਗਨੀਸੰਗਿਉਚਰਹੀ॥ਪ੍ਰਥਮਭੈਰਵੀਬਿਲਾਵਲੀ॥ਪੁੰਨਿਆ
ਕੀਗਾਵਹਿਬੰਗਲੀ॥ਪੁਨਅਸਲੇਖੀਕੀਭਈਬਾਰੀ॥ਏਭੈਰਉਕੀਪਾਂਚਉਨਾਰੀ॥ਪੰਚਮਹਰਖਦਿਸਾਖਸੁ
ਨਾਵਹਿ॥ਬੰਗਾਲਮਧੁਮਾਧਵਗਾਵਹਿ॥੧॥ਲਲਤਬਿਲਾਵਲਗਾਵਹੀਅਪੁਨੀਅਪੁਨੀਭਾਂਤਿ॥ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ
ਭੈਰਵਕੇਗਾਵਹਿਗਾਇਨਪਾਤ੍ਰ॥੧॥ਦੁਤੀਆਮਾਲਕਉਸਕਉਆਲਾਪਹਿ॥ਸੰਗਿਰਾਗਨੀਪਾਂਚਉਥਾਪ
ਹਿ॥ਗੋਂਡਕਰੀਅਰੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀ॥ਗੰਧਾਰੀਸੀਹੁਤੀਉਚਾਰੀ॥ਧਨਾਸਰੀਏਪਾਂਚਉਗਾਈ॥ਮਾਲਰਾਗਕਉਸਕ
ਸੰਗਿਲਾਈ॥ਮਾਰੂਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ॥ਪ੍ਰਬਲਚੰਡਕਉਸਕਉਭਾਰਾ॥ਖਉਖਟਅਉਭਉਰਾਨ
ਦਗਾਏ॥ਅਸਟਮਾਲਕਉਸਕਸੰਗਿਲਾਏ॥੧॥ਪੁਨਿਆਇਅਉਹਿੰਡੋਲੁਪੰਚਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤ॥
ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਗਾਇਤਾਰਮਿਲਾਵਹੀ॥੧॥ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ॥
ਸਰਸਅਹੀਰੀਲੈਭਾਰਜਾ॥ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ॥ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ
ਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ॥ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈ
ਕਹੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ॥ਕਾਮੋਦੀ
ਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ॥੧॥ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉਰਾਮਾ॥ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ਗ
ਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲਾਨਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸਿਰੀਰਾਗੁਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚ
ਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾਵਹਿਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅ
ਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਸਿਉਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾ
ਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰ॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗੁਵੈਗਾਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਸੋਰਠਿਗੋਂਡ
ਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥ਪੁਨਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀ
ਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿ
ਆਮਾ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗਨੀਤੀਸ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗਨਕੇਅ
ਠਾਰਹਦਸਬੀਸ॥੧॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ॥ ੧॥ ਸੇਰਸਾਹੀਕਜਲੁਦਮੜਾ॥ ੧॥ ਬੋਲੁਸਿ
ਰਸਾਹੀ॥ ੨॥ਦੁਆਸੇਰਸਾਹੀਗੂੰਦਕਿਕਰਕੀ॥ਇਕਰਤੀਲਾਜਵਰਦਾ॥੧॥ਇਕਰਤੀਸੋਨਾ॥ਨਿੰਮੁ
ਕੀਛਕੂੜੀ॥ ਅਗੇਲਾਵਣਾ॥ਧਿਜੇਸਾਰਕਾਪਾਣੀ॥ਤਾਂਬੇਕਾਬਾਂਡਾ॥ਤ੍ਰਿਫਲਾਕਜਲੁ॥ਰਵਾਲਰਖਣੀ॥
ਦਿਨਵੀਹਘਸਣੀ॥

ੴ